
3 1761 09703122 3

UNIVERSITY OF TORONTO
VELUT ARBOR ÆVO

Η

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

ΕΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙᾼ
Ἐτυπώθη δι' ἐπιμελείας τῶν τῆς Ἀκαδημίας τυποθετῶν· δαπάνῃ τῆς Ἱερογραφικῆς Ἑταιρίας πρὸς διάδοσιν τοῦ Θείου λόγου εἴς τε τὴν Βρεταννίαν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη.
1901.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΒΙΒΛΟΣ *γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ,
υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.*
2 Ὁ Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ· 3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀράμ· 4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδὰβ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών·
5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί·
6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα.
Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς γυναικὸς
τοῦ Οὐρίου· 7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοὰμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· 8 Ἀσὰ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν· 9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωά-
θαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ· Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐζεκίαν· 10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· 11 Ἰω-
σίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.
12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε
τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· 13 Ζο-
ροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιακείμ· Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· 14 Ἀζὼρ δὲ
ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχεὶμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· 15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ·
Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν

Ἰακώβ· 16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τον ἄνδρα τῆς Μα-
ρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.
17 Πᾶσαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ εἶναι γενεαὶ
δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος,
γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως
τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦτο· ἀφοῦ ἠρ-
ραβωνίσθη ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μαρία μετὰ τοῦ Ἰωσὴφ, πρὶν
συνέλθωσιν, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου.
19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὤν, καὶ μὴ θέλων νὰ θεα-
τρίσῃ αὐτὴν, ἠθέλησε νὰ ἀπολύσῃ αὐτὴν κρυφίως. 20 Ἐνῷ δὲ
αὐτὸς διελογίσθη ταῦτα, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη κατ' ὄναρ
εἰς αὐτὸν, λέγων, Ἰωσὴφ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς νὰ παρα-
λάβῃς Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· διότι τὸ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν
εἶναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. 21 Θέλει δὲ γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλεις
καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· διότι αὐτὸς θέλει σώσει τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
22 (Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, 23 "Ἰδοὺ, ἡ παρθένος
θέλει συλλάβει, καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλουσι καλέσει
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ," τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι,
Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)
24 Ἐξεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπο τοῦ ὕπνου, ἔκαμεν ὡς προσ-
έταξεν αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ. 25 Καὶ δὲν ἐγνώριζεν αὐτὴν, ἑωσοῦ ἐγέννησε τὸν υἱὸν
αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

ΚΕΦ. β'.

ΑΦΟΥ δὲ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν
ἦλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες, 2 Ποῦ εἶναι ὁ γεννηθεὶς βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; διότι εἴδομεν τὸν ἀστέρα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνα-
τολῇ, καὶ ἤλθομεν διὰ νὰ προσκυνήσωμεν αὐτόν· 3 ἀκούσας δε
Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ Ἱεροσόλυμα μετ' αὐ-
τοῦ. 4 Καὶ συνάξας πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς
τοῦ λαοῦ, ἠρώτα νὰ μάθῃ παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5Ἐκεῖνοι δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διότι
οὕτως εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ προφήτου, 6"Καὶ σὺ Βηθ-
λεὲμ, γῆ Ἰούδα, δὲν εἶσαι οὐδόλως ἐλαχίστη μεταξὺ τῶν ἡγε-
μόνων τοῦ Ἰούδα· διότι ἐκ σοῦ θέλει ἐξέλθει ἡγούμενος, ὅστις
θέλει ποιμάνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ."
7Τότε ὁ Ἡρώδης, καλέσας κρυφίως τοὺς μάγους, ἐξηκρίβωσε
παρ αὐτῶν τὸν καιρὸν τοῦ φαινομένου ἀστέρος· 8καὶ πέμψας
αὐτους εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε, Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ
τοῦ παιδίου· ἀφοῦ δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, διὰ νὰ ἔλθω καὶ
ἐγω νὰ προσκυνήσω αὐτό. 9Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασι-
λέως, ἀνεχώρησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, τὸν ὁποῖον εἶδον ἐν τῇ
ἀνατολῇ, προεπορεύετο αὐτῶν, ἑωσοῦ ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω ὅπου
ἦτο τὸ παιδίον. 10Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν
μεγάλην σφόδρα. 11Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον το
παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύ-
νησαν αὐτὸ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσέφεραν
εἰς αὐτὸ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. 12Καὶ ἀποκα-
λυφθέντες θεόθεν κατ' ὄναρ νὰ μὴ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν
Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχωρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
13Ἀφοῦ δὲ αὐτοὶ ἀνεχώρησαν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται
κατ' ὄναρ εἰς τὸν Ἰωσὴφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔσο
ἐκεῖ ἑωσοῦ εἴπω σοι· διότι μέλλει ο Ἡρώδης νὰ ζητήσῃ τὸ
παιδίον, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτό. 14Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ
παιδίον καὶ την μητέρα αὐτοῦ δια νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Αἴγυπτον. 15καὶ ἦτο ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς τοῦ Ἡρώδου· διὰ
νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπο τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγον-
τος, "Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου."
16Τότε ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπο τῶν μάγων,
ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ ἀποστείλας ἐφόνευσε πάντας τοὺς παῖδας
τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν
καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν καιρὸν τὸν ὁποῖον ἐξηκρίβωσε παρὰ
τῶν μάγων. 17Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος, 18"Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμὰ, θρῆνος καὶ
κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς· ἡ Ῥαχὴλ ἔκλαιε τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ὑπάρχουσι." 19Τε-
λευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται
κατ' ὄναρ εἰς τὸν Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, 20λέγων, Ἐγερθεὶς πα-

ράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ὕπαγε εἰς γῆν
Ἰσραήλ· διότι ἀπέθανον οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.
21 *Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ*
ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. 22 *Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει*
ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη νὰ
ὑπάγῃ ἐκεῖ· ἀποκαλυφθεὶς δὲ θεόθεν κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. 23 *Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν*
λεγομένην Ναζαρέτ· διὰ να πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφη-
τῶν, ὅτι Ναζωραῖος θέλει ὀνομασθῇ.

ΚΕΦ. γ.

ἘΝ *ἐκειναις δὲ ταῖς ἡμεραις ἔρχεται Ἰωαννης ὁ Βαπτιστὴς,*
κηρύττων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, 2 *καὶ λέγων, Μετανοεῖτε·*
διότι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 3 *Διότι οὗτος εἶναι*
ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, "Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· εὐθείας κάμετε
τὰς τρίβους αὐτοῦ."

4 *Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν κα-*
μήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ
αὐτοῦ ἦτο ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 *Τότε ἐξήρχετο πρὸς αὐτὸν ἡ Ἱεροσολυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰου-*
δαία, καὶ πάντα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου· 6 *καὶ ἐβαπτί-*
ζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν.

7 *Ἰδὼν δὲ πολλοὺς ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχο-*
μένους εἰς τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ἔδειξεν εἰς ἐσᾶς νὰ φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀρ-
γῆς; 8 *Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας·* 9 *καὶ μὴ*
φαντασθῆτε νὰ λέγητε καθ' ἑαυτοὺς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβ-
ραάμ· διότι σᾶς λέγω, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων
νὰ ἀναστήσῃ τέκνα εἰς τον Ἀβραάμ. 10 *Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη*
κεῖται πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· πᾶν λοιπὸν δένδρον μὴ
καμνον καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
11 *Ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω*
μου ἐρχόμενος εἶναι ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος
νὰ βαστάσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν
Πνευματι Ἁγίῳ καὶ πυρί. 12 *Ὅστις* κρατεῖ *τὸ πτυάριον ἐν τῇ*

χειρι αὐτοῦ, καὶ θέλει διακαθαρίσει τὸ ἀλώνιον αὐτοῦ, καὶ θέλει συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κατακαύσει ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ.

13Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὸν Ἰορ-
δάνην προς τὸν Ἰωάννην, διὰ νὰ βαπτισθῇ ὑπ' αὐτοῦ. 14Ὁ δὲ
Ἰωάννης ἐκώλυεν αὐτὸν, λέγων, Ἐγὼ χρείαν ἔχω νὰ βαπτισθῶ
ὑπὸ σοῦ, καὶ σὺ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ; 15Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἄφες τώρα· διότι οὕτως εἶναι πρέπον εἰς ἡμᾶς
νὰ ἐκπληρώσωμεν πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίνει αὐτόν.

16Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· και
ἰδοὺ, ἠνοίχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ καταβαῖνον ὡς περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.
17Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός
μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην.

ΚΕΦ. δ'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ Πνευματος εἰς τὴν ἔρημον, δια
νὰ πειρασθῇ ὑπὸ τοῦ διαβόλου. 2Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα, καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. 3Καὶ
ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν ὁ πειράζων, εἶπεν, Ἐὰν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
εἰπὲ νὰ γείνωσιν ἄρτοι οἱ λίθοι οὗτοι. 4Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν,
Εἶναι γεγραμμένον, "Μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζήσει ὁ ἄνθρω-
πος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον διὰ στόματος Θεοῦ."
5Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
στήνει αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, 6καὶ λέγει πρὸς
αὐτὸν, Ἐὰν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψον σεαυτὸν κάτω· διότι
εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι θέλει προστάξει εἰς τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ περὶ σοῦ," καὶ "Θέλουσι σὲ σηκόνει ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν,
διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου." 7Εἶπε πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Πάλιν εἶναι γεγραμμένον, "Δὲν θέλεις πειράσει
Κύριον τὸν Θεόν σου." 8Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διά-
βολος εἰς ὄρος πολὺ ὑψηλὸν, καὶ δεικνύει εἰς αὐτὸν πάντα τὰ
βασίλεια τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, 9καὶ λέγει πρὸς
αὐτὸν, Ταῦτα πάντα θέλω σοὶ δώσει, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
με. 10Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτὸν, Ὕπαγε, Σατανᾶ· διότι
εἶναι γεγραμμένον, "Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει,
καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει." 11Τότε ἀφίνει αὐτὸν ὁ διά-
βολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον καὶ ὑπηρέτουν αὐτόν.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδοθη, ἀνεχώρησεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 13 Καὶ ἀφήσας τὴν Ναζαρὲτ, ἦλθε καὶ
κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν τοῖς ὁρίοις
Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· 14 διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἡσαΐου τοῦ προφητου, λέγοντος, 15 "Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ
Νεφθαλεὶμ, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· 16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε
φῶς μέγα, καὶ εἰς τοὺς καθημένους ἐν τόπῳ καὶ σκιᾷ θανάτου,
φῶς ἀνέτειλεν εἰς αὐτους."

17 Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς να κηρύττῃ καὶ να λεγῃ, Μετα-
νοεῖτε· διότι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεια τῶν οὐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαιας,
εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν· διότι
ἦσαν ἁλιεῖς. 19 Καὶ λέγει πρὸς αὐτους, Ἔλθετε ὀπισω μου, καὶ
θέλω σᾶς κάμει ἁλιεῖς ἀνθρώπων. 20 Οἱ δὲ, ἀφήσαντες εὐθὺς
τα δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτόν. 21 Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν,
εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ
Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐπισκευάζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν
αὐτούς. 22 Οἱ δὲ, ἀφήσαντες εὐθὺς το πλοῖον καὶ τὸν πατέρα
αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτόν.

23 Καὶ περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ὅλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
λείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν μεταξὺ
τοῦ λαοῦ. 24 Καὶ διῆλθεν ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν,
καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ὑπὸ δια-
φόρων νοσημάτων καὶ βασάνων συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομε-
νους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτούς. 25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ΚΕΦ. ε'—ζ'

ΙΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς το ὄρος, καὶ ἀφοῦ ἐκάθισε,
προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἀνοίξας τὸ
στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων,

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασι-

λεία τῶν οὐρανῶν. [4] Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· διότι αὐτοὶ
θέλουσι παρηγορηθῇ. [5] Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς· διότι αὐτοὶ θέ-
λουσι κληρονομήσει τὴν γῆν. [6] Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ
διψῶντες την δικαιοσυνην· διότι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῇ.
[7] Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεηθῇ. [8] Μα-
κάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν·
[9] Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ὀνομασθῇ υἱοὶ
Θεοῦ. [10] Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· διότι
αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. [11] Μακάριοι εἶσθε, ὅταν
σᾶς ὀνειδίσωσι καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσιν ἐναντίον σας πάντα
κακὸν λόγον ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. [12] Χαίρετε καὶ ἀγαλ-
λιᾶσθε, διότι ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐπειδὴ
οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

[13] Σεῖς εἶσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας διαφθαρῇ, μὲ
τί θέλει ἀλατισθῇ; εἰς οὐδὲν πλέον χρησιμεύει, εἰμὴ νὰ ῥιφθῇ
ἔξω, καὶ νὰ καταπατῆται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. [14] Σεῖς εἶσθε τὸ
φῶς τοῦ κόσμου. Πόλις κειμένη ἐπάνω ὄρους δὲν δύναται να
κρυφθῇ. [15] Οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον, καὶ θέτουσιν αὐτὸν ὑπὸ
τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς πάντας
τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ. [16] Οὕτως ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλά σας ἔργα, καὶ δοξάσωσι
τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

[17] Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τὸν νόμον ἢ τοὺς
προφήτας· δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω.
[18] Διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία δὲν θέλει παρέλθει ἀπὸ τοῦ νόμου, ἑωσοῦ
ἐκπληρωθῶσι πάντα. [19] Ὅστις λοιπὸν ἀθετήσῃ μίαν τῶν ἐντο-
λῶν τούτων τῶν ἐλαχιστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους,
ἐλάχιστος θέλει ὀνομασθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅστις
δὲ ἐκτελέσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας θέλει ὀνομασθῇ ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. [20] Ἐπειδὴ σᾶς λέγω, ὅτι, ἐὰν μὴ
περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας πλειότερον τῆς τῶν γραμματέων
καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε εἰσέλθει εἰς την βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν.

[21] Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, "Μὴ φονευσης·"
ὅστις δὲ φονεύσῃ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν. [22] Ἐγω
ὅμως σᾶς λέγω, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος ἀναιτίως κατὰ τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅστις εἴπῃ

πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ῥακᾶ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὸ
συνέδριον· ὅστις δὲ εἴπῃ, Μωρὲ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν
γέενναν τοῦ πυρός. 23 Ἐὰν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου εἰς
τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τὶ
κατὰ σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστη-
ρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον φιλιώθητι μὲ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ
τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. 25 Εἰρήνευσον μὲ τὸν ἀντί-
δικόν σου ταχέως, ἐνόσῳ εἶσαι καθ' ὁδὸν μετ' αὐτοῦ· μήποτε σὲ
παραδώσῃ ὁ ἀντίδικος εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ
εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ῥιφθῇς εἰς φυλακήν. 26 Ἀληθῶς σοὶ λέγω,
Δὲν θέλεις ἐξέλθει ἐκεῖθεν, ἑωσοῦ ἀποδώσῃς τὸ ἔσχατον λεπτόν.

27 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, "Μὴ μοιχεύσῃς."
28 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα διὰ νὰ ἐπι-
θυμήσῃ αὐτὴν, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
29 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε
αὐτὸν, καὶ ῥίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σὲ συμφέρει νὰ χαθῇ ἓν τῶν
μελῶν σου, καὶ νὰ μὴ ῥιφθῇ ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς τὴν γέενναν.
30 Καὶ ἐὰν ἡ δεξιά σου χεὶρ σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ
ῥίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σὲ συμφέρει νὰ χαθῇ ἓν τῶν μελῶν σου,
καὶ νὰ μὴ ῥιφθῇ ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς τὴν γέενναν.

31 Ἐῤῥέθη πρὸς τούτοις, ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, ἂς δώσῃ εἰς αὐτὴν διαζύγιον. 32 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, ὅτι
ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας,
κάμνει αὐτὴν νὰ μοιχεύηται· καὶ ὅστις λάβῃ γυναῖκα κεχω-
ρισμένην, γίνεται μοιχός.

33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ ἐπιορ-
κήσῃς, ἀλλὰ ἐκπλήρωσον εἰς τὸν Κύριον τοὺς ὅρκους σου.
34 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, νὰ μὴ ὀμόσητε μηδόλως· μήτε εἰς τὸν
οὐρανὸν, διότι εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ· 35 μήτε εἰς τὴν γῆν,
διότι εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,
διότι εἶναι πόλις τοῦ μεγάλου βασιλέως· 36 μήτε εἰς τὴν
κεφαλήν σου νὰ ὀμόσῃς, διότι δὲν δύνασαι μίαν τρίχα νὰ κάμῃς
λευκὴν ἢ μέλαιναν. 37 Ἀλλ' ἂς ἦναι ὁ λόγος σας, Ναὶ, ναί·
Οὒ, οὔ· τὸ δὲ πλειότερον τούτων εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ.

38 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη, "Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ
ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος." 39 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, νὰ μὴ ἀντιστα-
θῆτε πρὸς τὸν πονηρόν· ἀλλ' ὅστις σὲ ῥαπίσῃ εἰς τὴν δεξιάν
σου σιαγόνα, στρέψον εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην· 40 καὶ εἰς τὸν

θέλοντα να κριθῇ μετὰ σοῦ, καὶ νὰ λάβῃ τὸν χιτῶνά σου, ἄφες
εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἱμάτιον· [41]καὶ ἂν σὲ ἀγγαρεύσῃ τις μίλιον ἕν,
ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. [42]Εἰς τὸν ζητοῦντα παρὰ σοῦ δίδε· καὶ
τὸν θέλοντα νὰ δανεισθῇ ἀπὸ σοῦ μὴ ἀποστραφῇς.

[43]Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη, "Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου,
καὶ μίσει τὸν ἐχθρόν σου. [44]Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, Ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους οἵτινες σᾶς καταρῶνται,
εὐεργετεῖτε ἐκείνους οἵτινες σᾶς μισοῦσι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
ἐκείνων οἵτινες σᾶς βλάπτουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι· [45]διὰ
νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ Πατρός σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διότι αὐτὸς
ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχει
ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. [46]Διότι ἐὰν ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶν-
τάς σας, ποῖον μισθὸν ἔχετε; καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσι τὸ
αὐτό; [47]Καὶ ἐὰν ἀσπασθῆτε τοὺς ἀδελφούς σας μόνον, τί περισ-
σότερον κάμνετε; καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσιν οὕτως; [48]Ἔστε
λοιπὸν σεῖς τέλειοι, καθὼς ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἶναι
τέλειος.

ΚΕΦ. ϛ'. [1]Προσέχετε νὰ μὴ κάμνητε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ βλέπησθε ὑπ' αὐτῶν· εἰ δὲ μή,
δὲν ἔχετε μισθὸν πλησίον τοῦ Πατρός σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
[2]Ὅταν λοιπὸν κάμνῃς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν
σου, καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς ὁδοῖς, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀληθῶς
σᾶς λέγω, ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν. [3]Ὅταν δὲ σὺ
κάμνῃς ἐλεημοσυνην, ἂς μὴ γνωρίσῃ ἡ ἀριστερά σου τί κάμνει
ἡ δεξιά σου· [4]διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐλεημοσύνη σου ἐν τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς θέλει σοὶ
ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ.

[5]Καὶ ὅταν προσεύχησαι, μὴ ἔσο ὡς οἱ ὑποκριταί· διότι ἀγα-
πῶσι νὰ προσεύχωνται ἱστάμενοι ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς γωνιαις τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους·
ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν· [6]σὺ
ὅμως, ὅταν προσεύχησαι, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καί, κλείσας
τὴν θύραν σου, προσευχήθητι εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, θέλει σοὶ
ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ. [7]Ὅταν δὲ προσεύχησθε, μὴ βατ-
τολογήσητε, ὡς οἱ ἐθνικοί· διότι νομίζουσιν ὅτι μὲ τὴν πο-
λυλογίαν αὐτῶν θέλουσιν εἰσακουσθῇ. [8]Μὴ ὁμοιωθῆτε λοιπὸν

μὲ αὐτούς· διότι ἐξεύρει ὁ Πατήρ σας, τινων ἔχετε χρείαν, πρὶν
σεῖς ζητήσητε παρ' αὐτοῦ. [9]Οὕτω λοιπὸν προσεύχεσθε σεῖς,
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου· [10]ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· [11]τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σημερον· [12]καὶ συγχώρησον εἰς
ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν
εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς· [13]καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·
διότι σοῦ εἶναι ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εις
τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.
[14]Διότι ἐὰν συγχωρήσητε εἰς τους ἀνθρωπους τα πταισματα
αὐτῶν, θέλει συγχωρήσει καὶ εἰς ἐσᾶς ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος.
[15]Ἐὰν ὅμως δὲν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ πταίσματα
αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τὰ πταίσματά σας.
[16]Καὶ ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὡς οἱ ὑποκριταὶ, σκυ-
θρωποί· διότι ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν, διὰ νὰ φανῶσιν
εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουσιν· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι
ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν. [17]Σὺ ὅμως, ὅταν νηστεύῃς,
ἄλειψον τὴν κεφαλην σου, καὶ νίψον τὸ πρόσωπόν σου· [18]διὰ
νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλ' εἰς τὸν Πα-
τέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, θέλει σοὶ ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ.
[19]Μὴ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου
σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διατρυποῦσι
καὶ κλέπτουσιν· [20]ἀλλὰ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐν
οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου
κλέπται δὲν διατρυποῦσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. [21]Ἐπειδὴ ὅπου
εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας. [22]Ὁ
λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός
σου ἦναι καθαρὸς, ὅλον το σῶμά σου θέλει εἶσθαι φωτεινον·
[23]ἐὰν ὅμως ὁ ὀφθαλμός σου ἦναι πονηρὸς, ὅλον τὸ σῶμά σου
θέλει εἶσθαι σκοτεινόν. Ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ἦναι
σκότος, τὸ σκοτος ποσον;
[24]Οὐδεὶς δύναται δυο κυριους να δουλεύῃ· διότι ἢ τον ἕνα
θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπησει· ἢ εἰς τὸν ἕνα
θέλει προσκολληθῇ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δὲν
δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ Μαμμωνᾶ. [25]Διὰ τοῦτο σᾶς

λέγω, Μὴ μεριμνᾶτε περὶ τῆς ζωῆς σας, τί νὰ φάγητε καὶ
τι νὰ πίητε· μηδὲ περὶ τοῦ σώματός σας, τί νὰ ἐνδυθῆτε.
Δὲν εἶναι ἡ ζωὴ τιμιώτερον τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ
ἐνδύματος; 26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι
δὲν σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας,
καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· σεῖς δὲν εἶσθε
πολὺ ἀνώτεροι αὐτῶν; 27 Ἀλλὰ τίς ἀπὸ σᾶς μεριμνῶν δύναται
νὰ προσθέσῃ μίαν πῆχην εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ; 28 Καὶ
περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Παρατηρήσατε τὰ κρίνα τοῦ
ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιάζουσιν, οὐδὲ κλώθουσι. 29 Σᾶς
λέγω ὅμως ὅτι οὐδὲ ὁ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη
ὡς ἓν τούτων. 30 Ἀλλ' ἐὰν τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, ὅστις
σήμερον ὑπάρχει, καὶ αὔριον ῥίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς
ἐνδύῃ οὕτω, δὲν θέλει ἐνδύσει πολλῷ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;
31 Μὴ μεριμνήσητε λοιπὸν, λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν, ἢ τί
νὰ πίωμεν, ἢ τί νὰ ἐνδυθῶμεν; 32 Διότι πάντα ταῦτα ζη-
τοῦσιν οἱ ἐθνικοί· ἐπειδὴ ἐξεύρει ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος ὅτι
ἔχετε χρείαν πάντων τούτων. 33 Ἀλλὰ ζητεῖτε πρῶτον τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα
πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῆ. 34 Μὴ μεριμνήσητε λοιπὸν περὶ
τῆς αὔριον· διότι ἡ αὔριον θέλει μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν
εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τὸ κακὸν αὐτῆς.
ΚΕΦ. ζ. 1 Μὴ κρίνετε διὰ νὰ μὴ κριθῆτε· 2 διότι μὲ ὁποίαν
κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆ· καὶ μὲ ὁποῖον μέτρον μετρεῖτε,
θέλει ἀντιμετρηθῆ εἰς ἐσᾶς. 3 Καὶ διὰ τί βλέπεις τὸ ξυλάριον
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου δὲν παρατηρεῖς; 4 Ἢ πῶς θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν
ἀδελφόν σου, Ἄφες νὰ ἐκβάλω τὸ ξυλάριον ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου, ἐνῷ ἡ δοκὸς εἶναι ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; 5 Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ
καθαρῶς διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ξυλάριον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ
ἀδελφοῦ σου.
6 Μὴ δώσητε τὸ ἅγιον εἰς τοὺς κύνας· μηδὲ ῥίψητε τοὺς
μαργαρίτας σας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν
αὐτοὺς μὲ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ στραφέντες σᾶς διασχίσωσιν.
7 Αἰτεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· ζητεῖτε, καὶ θέλετε εὑρεῖ·
κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ· 8 διότι πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει,
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ εἰς τὸν κρούοντα θέλει ἀνοιχθῆ. 9 Ἢ

τίς ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὅστις, ἐὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ζητήσῃ
ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λίθον; [10] Καὶ ἐὰν ζητήσῃ
ὀψάριον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ὄφιν; [11] Ἐὰν λοιπὸν
σεῖς, πονηροὶ ὄντες, ἐξεύρητε νὰ δίδητε καλὰς δόσεις εἰς τὰ τέκνα
σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατήρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, θέλει δώσει
ἀγαθὰ εἰς τοὺς ζητοῦντας παρ' αὐτοῦ; [12] Λοιπὸν πάντα ὅσα ἂν
θέλητε νὰ κάμνωσιν εἰς ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ σεῖς κάμνετε
εἰς αὐτούς· διότι οὗτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

[13] Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πλατεῖα εἶναι ἡ
πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
πολλοὶ εἶναι οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. [14] Ἐπειδὴ στενὴ εἶναι
ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ
ὀλίγοι εἶναι οἱ εὑρίσκοντες αὐτην.

[15] Προσεχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται
πρὸς ἐσᾶς μὲ ἐνδύματα προβάτων, ἔσωθεν ὅμως εἶναι λύκοι
ἅρπαγες. [16] Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν θέλετε γνωρίσει αὐτούς·
μήποτε συνάγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφύλια, ἢ ἀπὸ τριβόλων
σῦκα; [17] Οὕτω πᾶν δένδρον καλὸν κάμνει καλοὺς καρπούς· τὸ
δὲ σαπρὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρπούς. [18] Δὲν δύναται
δένδρον καλὸν νὰ κάμνῃ καρποὺς κακοὺς, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν
νὰ κάμνῃ καρποὺς καλούς. [19] Πᾶν δένδρον μὴ κάμνον καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. [20] Ἄρα ἀπὸ τῶν
καρπῶν αὐτῶν θέλετε γνωρίσει αὐτούς. [21] Δὲν θέλει εἰσέλθει
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πᾶς ὁ λέγων πρὸς ἐμὲ, Κύριε,
Κύριε· ἀλλ' ὁ πράττων τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. [22] Πολλοὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς ἐμὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, δὲν προεφητεύσαμεν ἐν τῷ ὀνόματί σου,
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξεβάλομεν δαιμόνια, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
σου ἐκάμομεν θαύματα πολλά; [23] Καὶ τότε θέλω ὁμολογήσει
πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα· φεύγετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

[24] Πᾶς λοιπὸν ὅστις ἀκούει τους λόγους μου τουτους, και
κάμνει αὐτοὺς, θέλω ὁμοιώσει αὐτὸν μὲ ἄνδρα φρόνιμον, ὅστις
ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· [25] καὶ κατέβη ἡ
βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ
προσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἔπεσε· διότι ἦτο
τεθεμελιωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν. [26] Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων τοὺς
λόγους μου τούτους, καὶ μὴ κάμνων αὐτοὺς, θέλει ὁμοιωθῇ μὲ

ἄνδρα μωρον, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὑτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·
27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦτο ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Ὅτε δὲ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήττ-
οντο οἱ ὄχλοι διὰ την διδαχὴν αὐτοῦ. 29 Διότι ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς.

ΚΕΦ. η.

ὍΤΕ δὲ κατεβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθων προσεκύνει αὐτὸν, λέγων, Κύριε, ἐαν
θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς. 3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ὁ
Ἰησοῦς, ἤγγισεν αὐτὸν, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθὺς
ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα αὐτοῦ. 4 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
Πρόσεχε μὴ εἴπῃς τοῦτο εἰς μηδένα· ἀλλ' ὕπαγε, δεῖξον σεαυτὸν εἰς τον ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.

5 Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθε πρὸς
αὐτὸν ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν, 6 καὶ λέγων, Κύριε, ὁ
δοῦλός μου κεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζό-
μενος. 7 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθων θελω θε-
ραπεύσει αὐτόν. 8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος εἶπε, Κύριε,
δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην μου· ἀλλὰ μόνον
εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δοῦλός μου. 9 Διότι καὶ ἐγω
εἶμαι ἄνθρωπος ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω πρὸς τοῦτον, Ὕπαγε, καὶ ὑπάγει· καὶ πρὸς ἄλλον, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ πρὸς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο,
καὶ κάμνει. 10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε πρὸς
τοὺς ἀκολουθοῦντας, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ
εὗρον τοσαύτην πίστιν. 11 Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι πολλοὶ θέλουσιν
ἐλθεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ θέλουσι καθίσει μετὰ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσιν ἐκβληθῇ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τρυγμὸς τῶν
ὀδόντων. 13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν ἑκατόνταρχον, Ὕπαγε,

*καὶ ὡς ἐπίστευσας ἂς γείνῃ εἰς σέ. Καὶ ἰατρεύθη ὁ δοῦλος
αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.*
14 *Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πετρου, εἶδε τὴν
πενθερὰν αὐτοῦ κατάκοιτον καὶ πάσχουσαν πυρετόν.* 15 *Καὶ
ἐπίασε τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ
ἐσηκώθη, καὶ ὑπηρέτει αὐτούς.*
16 *Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν δαιμονιζομένου
πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα μὲ λόγον, καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσε·* 17 *διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, "Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶι
ἔλαβε, καὶ τας νοσους ἐβάστασεν."*
18 *Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ ἑαυτὸν, προσέταξε
νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὸ πέραν.*
19 *Καὶ πλησιάσας εἷς γραμματεὺς, εἶπε πρὸς αὐτον, Διδά-
σκαλε, θέλω σοὶ ἀκολουθήσει ὅπου ἂν ὑπάγῃς.* 20 *Καὶ λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς, καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν
ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλην.*
21 *Ἄλλος δὲ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπε προς αὐτὸν, Κυριε,
συγχώρησόν μοι νὰ ὑπάγω πρῶτον καὶ να θάψω τὸν πατέρα
μου.* 22 *Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες
τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.*
23 *Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.* 24 *Καὶ ἰδοὺ, τρικυμία μεγάλη ἔγεινεν ἐν τῇ
θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον ἐσκεπάζετο ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς
δὲ ἐκοιμᾶτο.* 25 *Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξύπνισαν
αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, χανόμεθα.* 26 *Καὶ λέγει
πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί εἶσθε δειλοὶ, ὀλιγόπιστοι; Τότε σηκωθεὶς
ἐπετίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη
μεγάλη.* 27 *Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ὁποῖος εἶναι
οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν!*
28 *Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν,
ὑπήντησαν αὐτὸν δύο δαιμονιζόμενοι, ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν μνη-
μείων, ἄγριοι καθ' ὑπερβολὴν, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ περάσῃ
διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.* 29 *Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν, λέγοντες, Τί εἶναι
μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ἐδῶ πρὸ
καιροῦ νὰ μᾶς βασανίσῃς;* 30 *Ἦτο δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη
χοίρων πολλῶν βοσκομένη.* 31 *Καὶ οἱ δαίμονες παρεκάλουν*

αὐτὸν, λεγοντες, Ἐὰν μᾶς ἐκβάλῃς, ἐπιτρεψον εἰς ἡμᾶς νὰ
ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. [32]Καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς, Ὑπάγετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐξελθόντες ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην
τῶν χοιρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.
[33]Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν
πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. [34]Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις
ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρε-
κάλεσαν νὰ μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ'.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς το πλοῖον διεπερασε, καὶ ἦλθεν εἰς την ἑαυτοῦ
πόλιν.

[2]Καὶ ἰδοὺ, ἔφερον προς αὐτὸν παραλυτικὸν κείμενον ἐπὶ
κλίνης· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς τὸν
παραλυτικον, Θάῤῥει, τέκνον· συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ
αἱ ἁμαρτίαι σου. [3]Καὶ ἰδοὺ, τινὲς ἐκ τῶν γραμματέων εἶπον
καθ' ἑαυτοὺς, Οὗτος βλασφημεῖ. [4]Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τους
διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε, Διὰ τί σεῖς διαλογίζεσθε πονηρὰ ἐν
ταῖς καρδίαις σας; [5]Διότι τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω,
Συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, Ἐγέρθητι καὶ
περιπάτει; [6]ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, (τότε λέγει πρὸς
τὸν παραλυτικὸν,) Ἐγερθεὶς, σήκωσον τὴν κλίνην σου, καὶ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου. [7]Καὶ ἐγερθεὶς, ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
[8]Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τον Θεον, ὅστις
ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

[9]Καὶ διαβαίνων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδον ἄνθρωπον καθήμενον
εἰς τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,
Ἀκολούθει μοι. Καὶ σηκωθεὶς ἠκολούθησεν αὐτόν. [10]Καὶ
ἐνῷ ἐκάθητο εἰς την τραπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἰδοὺ, πόλλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνεκάθηντο μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ. [11]Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, Δια τι ὁ διδάσκαλός σας τρώγει μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν; [12]Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Δὲν ἔχουσι χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχον-
τες. [13]Ὑπάγετε δὲ καὶ μάθετε τί εἶναι, "Ἔλεον θέλω, καὶ

οὐχὶ θυσίαν·" διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετανοιαν.

14 Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ
μαθηταί σου δὲν νηστεύουσι; 15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος νὰ πενθῶσιν, ἐνόσῳ εἶναι μετ' αὐτῶν ὁ νυμφίος; θέλουσιν ὅμως ἔλθει ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει.
16 Καὶ οὐδεὶς βάλλει ἐπίῤῥαμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· διότι ἀφαιρεῖ τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου,
καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον. 17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, σχίζονται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ φθείρονται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς νέους, καὶ ἀμφότερα διατηροῦνται.

18 Ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἰδου, ἄρχων τις ἐλθὼν προσεκύνει αὐτὸν, λέγων, Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἐτελεύτησε πρὸ ὀλίγου· ἀλλὰ ἐλθὲ καὶ βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ θέλει
ζήσει. 19 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτὸν, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἱμοῤῥοοῦσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα
ὄπισθεν, ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. 21 Διότι ἔλεγε
καθ' ἑαυτὴν, Ἐὰν μόνον ἐγγίσω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, θέλω σωθῇ.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε, Θάῤῥει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν
τοὺς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον, 24 λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Ἀναχωρεῖτε· διότι δὲν ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ
κοιμᾶται. Καὶ κατεγέλων αὐτόν. 25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος,
εἰσελθὼν ἐπίασε τὴν χεῖρα αὐτῆς· καὶ ἐσηκώθη τὸ κοράσιον.
26 Καὶ διεδόθη ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεινην.

27 Καὶ ἐνῷ ἀνεχώρει ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἠκολούθησαν αὐτὸν δύο
τυφλοὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ τοῦ Δαβίδ.
28 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν οἱ
τυφλοὶ, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε ὅτι δύναμαι
νὰ κάμω τοῦτο; Λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Ναὶ, Κύριε. 29 Τότε
ἤγγισε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν σας ἂς
γείνῃ εἰς ἐσᾶς. 30 Καὶ ἠνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Προσ-

έταξε δὲ αὐτοὺς ἐντόνως ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Προσέχετε ἂς μὴ
ἐξεύρῃ τοῦτο μηδείς. 31 Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν
ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
32 Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ ἐξήρχοντο, ἰδού, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν ἄνθρω-
πον κωφὸν δαιμονιζόμενον. 33 Καὶ ἀφοῦ ἐξεβλήθη τὸ δαιμόνιον,
ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Ὅτι
ποτὲ δὲν ἐφάνη τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραήλ. 34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι
ἔλεγον, Διὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς τας πόλεις πάσας καὶ τὰς κωμας,
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγε-
λιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
ἀσθένειαν ἐν τῷ λαῷ. 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη
δι' αὐτούς, διότι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐσκορπισμένοι ὡς πρόβατα
μὴ ἔχοντα ποιμένα. 37 Τότε λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Ὁ
μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· 38 παρακαλέσατε
λοιπὸν τὸν κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἐργάτας εἰς
τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ι'. ια'.

ΚΑΙ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς
αὐτοὺς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε νὰ ἐκβάλλω-
σιν αὐτά, καὶ νὰ θεραπεύωσι πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν.
2 Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν δώδεκα Ἀποστόλων εἶναι ταῦτα· πρῶτος,
Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωαννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· 3 Φί-
λιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης·
Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπονομασθεὶς Θαδ-
δαῖος· 4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὅστις
καὶ παρέδωκεν αὐτόν.
5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπεστειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ παρήγγειλεν
εἰς αὐτούς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ὑπάγητε, καὶ εἰς πόλιν
Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· 6 ὑπάγετε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ. 7 Καὶ ὑπάγοντες
κηρύττετε λέγοντες, Ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε,
δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. 9 Μὴ ἔχετε
χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδε χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας σας· 10 μὴ

σακκίον διὰ τὴν ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ
ῥάβδον· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς αὐτοῦ.
11 Εἰς ὁποίαν δὲ πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς εἶναι
ἄξιος ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκεῖ μείνατε ἑωσοῦ ἐξέλθητε. 12 Εἰσερχόμενοι
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, χαιρετήσατε αὐτήν. 13 Καὶ ἐὰν μὲν ἡ οἰκία
ἦναι ἀξία, ἂς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ἐὰν δὲν
ἦναι ἀξία, ἡ εἰρήνη σας ἂς ἐπιστρέψῃ εἰς ἐσᾶς. 14 Καὶ
ὅστις δὲν σᾶς δεχθῇ, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους σας, ἐξερχόμενοι
τῆς οἰκίας, ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν
ποδῶν σας. 15 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι
ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥων, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
16 Ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων·
γίνεσθε λοιπὸν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἁπλοῖ ὡς αἱ περι-
στεραί. 17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· διότι θέλουσι σᾶς
παραδώσει εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν θέλουσι
σᾶς μαστιγώσει· 18 καὶ ἐνώπιον ἔτι ἡγεμόνων καὶ βασιλέων
θέλετε φερθῇ ἕνεκεν ἐμοῦ, πρὸς μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ
ἔθνη. 19 Ὅταν δὲ σᾶς παραδίδωσι, μὴ μεριμνήσητε πῶς, ἢ τί
θέλετε λαλήσει· διοτι θέλει σᾶς δοθῇ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί πρέπει
νὰ λαλήσητε. 20 Ἐπειδὴ σεῖς δὲν εἶσθε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ
Πνεῦμα τοῦ Πατρός σας, τὸ ὁποῖον λαλεῖ ἐν ὑμῖν. 21 Θέλει δὲ
παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ
θέλουσιν ἐπαναστῆ τέκνα κατὰ γονέων, καὶ θέλουσι θανατώσει
αὐτούς. 22 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῇ.
23 Ὅταν δὲ σᾶς διώκωσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην·
διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, Δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ
Ἰσραὴλ, ἑωσοῦ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
24 Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου, οὐδὲ δοῦλος
ἀνώτερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 25 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν μαθητὴν νὰ
γείνῃ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ.
Ἐὰν τὸν οἰκοδεσπότην ὠνόμασαν Βεελζεβοὺλ, πόσῳ μᾶλλον
τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ; 26 Μὴ φοβηθῆτε λοιπὸν αὐτούς· διότι
δὲν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμμένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀνακαλυφθῇ·
καὶ κρυπτὸν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γνωσθῇ. 27 Ὅ,τι σᾶς λέγω
ἐν τῷ σκότει, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὅ,τι ἀκούετε εἰς τὸ ὠτίον,
κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. 28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν

ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, την δὲ ψυχην μη δυναμένων νὰ ἀπο-
κτείνωσι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ
σῶμα νὰ ἀπολέσῃ ἐν τῇ γεέννῃ. [29] Δύο στρουθία δὲν πωλοῦνται
δι' ἓν ἀσσάριον; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν δὲν θέλει πέσει ἐπὶ τὴν γῆν,
ἄνευ τοῦ θελήματος τοῦ Πατρός σας. [30] Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς εἶναι πᾶσαι ἠριθμημέναι. [31] Μὴ φοβηθῆτε λοιπόν·
πολλῶν στρουθίων διαφέρετε σεῖς. [32] Πᾶς λοιπὸν ὅστις μὲ ὁμο-
λογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ
αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. [33] Ὅστις δὲ
μὲ ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ἀρνηθῆ αὐτὸν καὶ
ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

[34] Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· δὲν
ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. [35] Διότι ἦλθον νὰ
διαχωρίσω ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα
κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.
[36] Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου θέλουσιν εἶσθαι οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
[37] Ὅστις ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ·
καὶ ὅστις ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ.
[38] Καὶ ὅστις δὲν λαμβανει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, και ἀκολουθεῖ
ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ. [39] Ὅστις εὕρῃ τὴν ζωὴν αὐ-
τοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ
δι' ἐμὲ, θέλει εὑρεῖ αὐτήν.

[40] Ὅστις δέχεται ἐσᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅστις δέχεται ἐμὲ,
δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. [41] Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς
ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου θέλει λάβει· καὶ ὁ δεχόμενος
δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου θέλει λάβει. [42] Και
ὅστις ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τουτων ποτήριον μόνον ψυχροῦ
ὕδατος εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν
μισθὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ια'. [1] Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς διατάττων εἰς τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, μετεβη ἐκεῖθεν, διὰ να διδάσκῃ καὶ νὰ
κηρύττῃ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

[2] Ὁ δὲ Ἰωαννης ακουσας ἐν τῷ δεσμωτηριῳ τὰ ἔργα τοῦ
Χριστοῦ, ἔπεμψε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, [3] καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Συ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; [4] Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε καὶ απαγγεί-

λατε πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε· 5 τυφλοὶ
ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ
κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.
6 Καὶ μακάριος εἶναι ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἀνεχώρουν, ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ πρὸς
τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου, Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ
ἴδητε; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε
νὰ ἴδητε; ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια; ἰδού, οἱ τὰ
μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εὑρίσκονται.
9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε; προφήτην; ναί, σᾶς λέγω, καὶ
περισσότερον προφήτου· 10 διότι οὗτος εἶναι περὶ τοῦ ὁποίου
εἶναι γεγραμμένον, "Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμ-
προσθέν σου." 11 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ὑπὸ
γυναικῶν δὲν ἠγέρθη μεγαλήτερος Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· πλὴν
ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, εἶναι μεγαλήτερος
αὐτοῦ. 12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως τοῦ
νῦν, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ ἁρπάζουσιν
αὐτήν. 13 Διότι πάντες οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου
προεφήτευσαν. 14 Καὶ ἂν θέλητε νὰ δεχθῆτε τοῦτο, αὐτὸς εἶναι
ὁ Ἠλίας, ὅστις ἔμελλε νὰ ἔλθῃ. 15 Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ,
ἂς ἀκούῃ. 16 Ἀλλὰ μὲ τί νὰ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; εἶναι
ὁμοία μὲ παιδάρια καθήμενα ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ φωνάζοντα
πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτῶν, 17 καὶ λέγοντα, Αὐλὸν σᾶς ἐπαί-
ξαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σᾶς ἐθρηνῳδήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύ-
σατε. 18 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης μήτε τρώγων, μήτε πίνων· καὶ
λεγουσι, Δαιμόνιον ἔχει. 19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τρώγων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν, Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ
σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τοτε ἤρχισε νὰ ὀνειδίζῃ τὰς πολεις, ἐν αἷς ἔγειναν τὰ πλειο-
τερα θαύματα αὐτοῦ, διότι δὲν μετενόησαν· 21 Οὐαὶ εἰς σὲ,
Χοραζίν, οὐαὶ εἰς σὲ, Βηθσαϊδάν, διότι, ἐαν τὰ θαύματα τὰ
γενόμενα ἐν ὑμῖν ἐγίνοντο ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι, πρὸ πολλοῦ
ἤθελον μετανοήσει ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ. 22 Πλὴν σᾶς λέγω,
εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ εἰς ἐσᾶς. 23 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ
ὑψωθεῖσα ἕως τοῦ οὐρανοῦ, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως ᾅδου·

διότι, ἐὰν τὰ θαύματα τα γενόμενα ἐν σοὶ ἐγίνοντο ἐν Σοδόμοις,
ἤθελον μείνει μεχρι τῆς σήμερον. 24 Πλὴν σᾶς λέγω, ὅτι εἰς τὴν
γῆν τῶν Σοδόμων ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, παρὰ εἰς σέ.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Δοξάζω σε,
Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νήπια.
26 Ναὶ, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἔγεινεν ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου.
27 Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ
οὐδεὶς γινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα γι-
νώσκει τις, εἰμὴ ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς ὅντινα θέλῃ ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ
αὐτόν.
28 Ἔλθετε πρός με, παντες οι κοπιῶντες καὶ πεφορτισμενοι,
καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει. 29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς,
καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ· διότι πρᾶος εἶμαι καὶ ταπεινὸς τὴν καρ-
δίαν· καὶ θέλετε εὑρεῖ ἀνάπαυσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. 30 Διότι
ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

ΚΕΦ. ιβ'.

ἘΝ ἐκεινῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς διὰ τῶν σπαρτῶν
ἐν σαββάτῳ· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρχισαν νὰ
ἀνασπῶσιν ἀστάχυα καὶ νὰ τρώγωσιν. 2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι
ἰδόντες, εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ, οἱ μαθηταί σου πράττουσιν ὅ,
τι δὲν συγχωρεῖται νὰ πράττηται τὸ σάββατον. 3 Ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἀνεγνώσατε τί ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθεσεως, τοὺς ὁποίους δὲν
ἦτο συγκεχωρημενον εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ, οὔτε εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ,
εἰμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς μόνους; 5 Ἢ δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῷ νόμῳ,
ὅτι ἐν τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς βεβηλόνουσι τὸ σάββατον ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ εἶναι ἀθῷοι; 6 Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι ἐδὼ εἶναι μεγαλήτερος
τοῦ ἱεροῦ. 7 Ἐὰν ὅμως ἐγνωρίζετε τί εἶναι, "Ἔλεον θέλω καὶ
οὐχὶ θυσίαν," δὲν ἠθέλετε καταδικάσει τοὺς ἀθώους. 8 Διότι ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς την συναγωγην αυτῶν

[10]Καὶ ἰδού, ἦτο ἄνθρωπος ἔχων τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν, λέγοντες, Συγχωρεῖται τάχα νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ; διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν. [11]Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Τίς ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς θέλει εἶσθαι, ὅστις ἔχων πρόβατον ἓν,
ἐὰν τοῦτο πέσῃ ἐν τῷ σαββάτῳ εἰς λάκκον, δὲν θέλει πιάσει καὶ
σηκώσει αὐτό; [12]πόσον λοιπὸν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου!
ὥστε συγχωρεῖται ἐν τῷ σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιῇ τις. [13]Τότε
λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ
ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. [14]Οἱ δὲ Φαρι-
σαῖοι ἐξελθόντες, συνεβουλεύθησαν κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσω-
σιν αὐτόν.

[15]Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς νοήσας, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολουθη-
σαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας.
[16]Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς αὐστηρῶς διὰ νὰ μὴ φανερώσωσιν
αὐτόν· [17]διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος, [18]"Ἰδοὺ ὁ δοῦλός μου, τὸν ὁποῖον ἔκλεξα, ὁ ἀγαπη-
τός μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ψυχή μου εὐηρεστήθη· θέλω θέσει τὸ
Πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ θέλει ἐξαγγείλει κρίσιν εἰς τα ἔθνη.
[19]Δὲν θέλει ἀντιλογήσει, οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ θέλει ἀκούσει
τις τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς πλατείαις. [20]Κάλαμον συντετριμ-
μένον δὲν θέλει θλάσει, καὶ λινάριον καπνίζον δὲν θέλει σβέσει,
ἑωσοῦ ἐκφέρῃ εἰς νίκην τὴν κρίσιν. [21]Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
θέλουσιν ἐλπίσει τὰ ἔθνη."

[22]Τότε ἐφέρθη πρὸς αὐτὸν δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφος·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε ὁ τυφλὸς καὶ κωφὸς καὶ ἐλάλει
καὶ ἔβλεπε. [23]Καὶ ἐξεπλήττοντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον,
Μήπως εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ; [24]Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες εἶπον, Οὗτος δὲν ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰμὴ διὰ τοῦ
Βεελζεβοὺλ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων.

[25]Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Πᾶσα βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ
πᾶσα πόλις ἢ οἰκία διαιρεθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, δὲν θέλει σταθῇ.
[26]Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλῃ, διῃρέθη καθ' ἑαυτοῦ·
πῶς λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ; [27]Καὶ ἂν ἐγὼ δια
τοῦ Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοί σας διὰ τίνος
ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριταί σας.
[28]Ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ διὰ Πνεύματος Θεοῦ ἐκβάλλω τα δαιμονια, ἄρα
ἔφθασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. [29]Ἢ πῶς δύναταί τις

νὰ εἰσέλθῃ εἰς την οἰκιαν τοῦ δυνατοῦ, και να διαρπάσῃ τὰ σκεύη
αὐτοῦ, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ τὸν δυνατὸν, καὶ τότε θέλει διαρπάσει
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ; 30 Ὅστις δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ, εἶναι κατ' ἐμοῦ·
καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. 31 Δια τοῦτο σᾶς
λέγω, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς
τοὺς ἀνθρώπους· ἡ κατὰ τοῦ Πνεύματος ὅμως βλασφημία
δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. 32 Καὶ ὅστις εἴπῃ
λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ εἰς
αὐτόν· ὅστις ὅμως εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου,
δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτὸν, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν
τῷ μέλλοντι. 33 Ἢ κάμετε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν· ἢ κάμετε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ σαπρόν· διότι ἐκ τοῦ καρποῦ γνωρίζεται τὸ δένδρον.
34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε νὰ λαλῆτε καλὰ, ὄντες
πονηροί; διότι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ
στόμα. 35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ καλοῦ θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας ἐκβάλλει τὰ καλά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονη-
ροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρα. 36 Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι διὰ πάντα
λόγον ἀργὸν, τὸν ὁποῖον ἤθελον λαλήσει οἱ ἄνθρωποι, θέλουσιν
ἀποδώσει λόγον δι' αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 37 Διότι ἐκ τῶν
λόγων σου θέλεις δικαιωθῇ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου θέλεις κατα-
δικασθῇ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν τινες τῶν γραμματεων καὶ Φαρισαιων,
λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ ἴδωμεν σημεῖον ἀπὸ σοῦ.

39 Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Γενεὰ πονηρὰ καὶ
μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν,
εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 40 Διότι ὡς ὁ Ἰωνᾶς ἦτο
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτω
θέλει εἶσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 41 Ἄνδρες Νινευῖται θέλουσιν ἀνα-
στηθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ θέλουσι κατα-
κρίνει αὐτήν· διότι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ
ἰδοὺ, πλειότερον τοῦ Ἰωνᾶ εἶναι ἐδώ. 42 Ἡ βασίλισσα τοῦ
Νότου θέλει σηκωθῇ ἐν τῇ κρισει μετὰ τῆς γενεᾶς ταυτης, καὶ
θέλει κατακρίνει αὐτήν· διότι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς διὰ
νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλειότερον
τοῦ Σολομῶντος εἶναι ἐδώ.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπο τοῦ ἀνθρώπου,

διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν
εὑρίσκει. [44]Τότε λέγει, *Ἂς ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν*
ἐξῆλθον. Καὶ *ἐλθὸν, εὑρίσκει* αὐτὸν *κενὸν, σεσαρωμένον καὶ*
ἐστολισμένον. [45]Τότε *ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ*
ἑπτὰ ἄλλα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοι-
κοῦσιν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρό-
τερα τῶν πρώτων. Οὕτω *θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην*
τὴν πονηράν.

[46]Ἐνῷ *δὲ αὐτος ἐλάλει ἔτι πρὸς τοὺς ὄχλους, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ*
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἵσταντο ἔξω, ζητοῦντες νὰ λαλήσωσι πρὸς
αὐτόν. [47]Εἶπε *δέ τις πρὸς αὐτὸν,* Ἰδοὺ, *ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ*
ἀδελφοί σου ἵστανται ἔξω, ζητοῦντες νὰ λαλήσωσι πρὸς σέ.
[48]Ὁ *δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν εἰπόντα* τοῦτο *πρὸς αὐτὸν, εἶπε,* Τίς
εἶναι ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἶναι οἱ ἀδελφοί μου; [49]Καὶ *ἐκτεί-*
νας τὴν χεῖρα αὐτοῦ προς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν, Ἰδοὺ *ἡ*
μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. [50]Διότι *ὅστις κάμῃ τὸ θέλημα*
τοῦ Πατρός *μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου εἶναι ἀδελφὸς καὶ*
ἀδελφὴ καὶ μήτηρ.

ΚΕΦ. ιγ'.

ἘΝ *ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐξελθὼν ὁ* Ἰησοῦς *ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκά-*
θητο πλησίον τῆς θαλάσσης. [2]Καὶ *συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν*
ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ἐκάθητο· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἵστατο ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν. [3]Καὶ *ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς*
πολλὰ διὰ παραβολῶν, λέγων,

Ἰδοὺ, *ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ.* [4]Καὶ *ἐνῷ ἔσπειρεν,*
ἄλλα μὲν ἔπεσον παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ, καὶ
κατέφαγον αὐτά. [5]Ἄλλα *δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου δὲν*
εἶχον γῆν πολλήν· καὶ εὐθὺς ἀνεφύησαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον βάθος
γῆς· [6]*καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν, καὶ, ἐπειδὴ*
δὲν εἶχον ῥίζαν, ἐξηράνθησαν. [7]Ἄλλα *δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὰς ἀκάν-*
θας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. [8]Ἄλλα *δὲ*
ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἔδιδον καρπὸν, τὸ μὲν
ἑκατὸν, τὸ δὲ ἑξήκοντα, τὸ δὲ τριάκοντα. [9]Ὁ *ἔχων ὦτα διὰ νὰ*
ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

[10]Καὶ *προσελθόντες οἱ μαθηταὶ, εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διὰ τι*
λαλεῖς πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν; [11]Ὁ *δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε*
πρὸς αὐτοὺς, Διότι *εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὰ μυστήρια*

τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς ἐκείνους ὅμως δὲν ἐδόθη. [12] *Διότι
ὅστις ἔχει, ἔτι θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν, καὶ θέλει περισσευθῇ· ὅστις
ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ὅ,τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ.* [13] *Διὰ
τοῦτο λαλῶ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, διότι βλέποντες δὲν
βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ νοοῦσι.* [14] *Καὶ
ἐκπληροῦται ἐπ' αὐτῶν ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα,
"Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ
βλέποντες θέλετε ἰδεῖ, καὶ δὲν θέλετε καταλάβει.* [15] *Διότι
ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως
ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν, μήποτε ἴδωσι μὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα, καὶ νοήσωσι μὲ τὴν
καρδίαν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς."* [16] *Ὑμῶν δὲ
οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι μακάριοι, διότι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτά σας,
διότι ἀκούουσιν.* [17] *Ἐπειδὴ ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα βλέπετε, καὶ
δὲν εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.*

[18] *Σεῖς λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.*
[19] *Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ νοοῦντος,
ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· οὗτος εἶναι ὁ σπαρθεὶς παρὰ τὴν ὁδόν.* [20] *Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ
πετρώδη σπαρθεὶς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον, καὶ εὐθὺς
μετὰ χαρᾶς δεχόμενος αὐτόν·* [21] *δὲν ἔχει ὅμως ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ,
ἀλλ' εἶναι πρόσκαιρος· ὅταν δὲ γείνῃ θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν
λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.* [22] *Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρθεὶς,
οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον· ἔπειτα ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ
γίνεται ἄκαρπος.* [23] *Ὁ δὲ σπαρθεὶς ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν,
οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον, καὶ νοῶν· ὅστις καὶ καρποφορεῖ,
καὶ κάμνει, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.*

[24] *Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν εἰς αὐτοὺς, λέγων,*
*Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον, ὅστις ἔσπειρε
καλὸν σπόρον ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·* [25] *ἀλλ' ἐνῷ ἐκοιμῶντο οἱ ἄν-
θρωποι, ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ
σίτου, καὶ ἀνεχώρησεν.* [26] *Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ
ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια.* [27] *Προσελθόντες
δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον πρὸς αὐτὸν, Κύριε, καλὸν
σπόρον δὲν ἔσπειρας ἐν τῷ ἀγρῷ σου; πόθεν λοιπὸν ἔχει τὰ ζι-
ζάνια;* [28] *Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε*

τοῦτο. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον πρὸς αὐτὸν, Θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπά-
γωμεν καὶ νὰ συλλέξωμεν αὐτά; 29 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχὶ, μήποτε
συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε μετ' αὐτῶν τὸν σῖτον·
30 ἀφήσατε νὰ συναυξάνωσιν ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ
ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ πρὸς τοὺς θεριστὰς, Συλ-
λέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέσατε αὐτα εἰς δέσμας, διὰ νὰ
κατακαύσητε αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συνάξατε εἰς τὴν ἀποθήκην
μου.

31 Ἄλλην παραβολην παρεθηκεν εἰς αὐτοὺς, λέγων,

Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ κόκκον σινάπεως,
τὸν ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· 32 τὸ
ὁποῖον εἶναι μὲν μικρότερον πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν ὅμως
αὐξηθῇ, εἶναι μεγαλήτερον τῶν λαχάνων, καὶ γίνεται δένδρον,
ὥστε ἔρχονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦσιν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν εἶπε πρὸς αὐτοὺς,

Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον
λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἑωσοῦ ἔγεινεν
ὅλον ἔνζυμον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς διὰ παραβολῶν πρὸς τοὺς
ὄχλους, καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτούς· 35 διὰ
νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, "Θέλω
ἀνοίξει ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· θέλω ἀπαγγείλει πράγματα
κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου."

36 Τότε ἀφήσας τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐξήγη-
σον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. 37 Ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς,

Ὁ σπείρων τὸν καλὸν σπόρον εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
38 Ὁ δὲ ἀγρὸς εἶναι ὁ κόσμος· ὁ δὲ καλὸς σπόρος, οὗτοι εἶναι οἱ
υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·
39 ὁ δὲ ἐχθρὸς, ὅστις ἔσπειρεν αὐτὰ, εἶναι ὁ διάβολος· ὁ δὲ
θερισμὸς εἶναι ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος· οἱ δὲ θερισταὶ εἶναι οἱ
ἄγγελοι. 40 Καθὼς λοιπὸν συλλέγονται τὰ ζιζάνια καὶ κατα-
καίονται ἐν πυρὶ, οὕτω θέλει εἶσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος
τούτου. 41 Θέλει ἀποστείλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέ-
λους αὐτοῦ, καὶ θέλουσι συλλέξει ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα
τὰ σκάνδαλα, καὶ τους πράττοντας την ἀνομίαν· 42 καὶ θέλουσι

*ρίψει αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρος· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.* [43]Τότε οἱ δίκαιοι θέλου-
σιν ἐκλάμψει ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν.
Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.*

[44]Πάλιν, ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ θησαυρον κεκρυμμένον ἐν τῷ ἀγρῷ, τὸν ὁποῖον εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

[45]Πάλιν, ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον
ἔμπορον, ζητοῦντα καλοὺς μαργαρίτας· [46]ὅστις εὑρὼν ἕνα
πολύτιμον μαργαρίτην, ὑπῆγε καὶ ἐπώλησε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

[47]Πάλιν, ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δίκτυον, τὸ
ὁποῖον ἐῤῥίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ συνήγαγεν ἀπὸ παντὸς
εἴδους· [48]τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἐγεμίσθη, ἀνεβίβασαν ἐπὶ τὸν αἰ-
γιαλὸν, καὶ καθήσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ
ἀχρεῖα ἔῤῥιψαν ἔξω. [49]Οὕτω θέλει εἶσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος· θέλουσιν ἐξέλθει οἱ ἄγγελοι, καὶ θέλουσιν ἀποχωρίσει
τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, [50]καὶ θέλουσι ῥίψει
αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.

[51]Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνοησατε ταῦτα πάντα;
Λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Ναὶ, Κύριε. [52]Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὰ περὶ τῆς βασι-
λείας τῶν οὐρανῶν εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὅσ-
τις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ νέα καὶ παλαιά.

[53]Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας,
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. [54]Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,
ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐξεπλήττοντο
καὶ ἔλεγον, Πόθεν εἰς τοῦτον ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις;
[55]Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ τέκτονος; ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν λέγε-
ται Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ
Σίμων καὶ Ἰούδας; [56]Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ δὲν εἶναι πᾶσαι
παρ' ἡμῖν; πόθεν λοιπὸν εἰς τοῦτον ταῦτα πάντα; [57]Καὶ
ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν
εἶναι προφήτης ἄνευ τιμῆς, εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ. [58]Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ πολλὰ θαύματα διὰ τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιδʹ.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον τον καιρὸν ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραρχης τὴν
φήμην τοῦ Ἰησοῦ, 2 καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Οὗτος
εἶναι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

3 Διότι ὁ Ἡρώδης συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην, ἔδεσεν αὐτὸν, καὶ
ἔβαλεν ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, 4 διότι ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωάννης, Δὲν σοὶ
εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς αὐτήν. 5 Καὶ θέλων νὰ θανα-
τώσῃ αὐτὸν ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, διότι εἶχον αὐτὸν ὡς προφήτην.
6 Ὅτε δὲ ἐτελοῦντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευσεν ἡ θυγά-
τηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην.
7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν εἰς αὐτὴν νὰ δώσῃ ὅ,τι ἂν
ζητήσῃ. 8 Ἡ δὲ, παρακινηθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός
μοι, λέγει, ἐδῶ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ τοὺς ὅρκους ὅμως καὶ τοὺς συγ-
καθημένους προσέταξε νὰ δοθῇ. 10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε
τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. 11 Καὶ ἐφέρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον· καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὴν
μητέρα αὐτῆς. 12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐσήκω-
σαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τοῦτο
εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς
ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν
αὐτὸν πεζοὶ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ-
χνίσθη δι' αὐτοὺς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀῤῥώστους αὐτῶν.

15 Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἔρημος εἶναι ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη
παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς
κώμας καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοὺς τροφάς. 16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἔχουσι χρείαν νὰ ὑπάγωσι· δότε εἰς
αὐτοὺς σεῖς νὰ φάγωσιν. 17 Οἱ δὲ λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Δὲν
ἔχομεν ἐδῶ εἰμὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ὀψάρια. 18 Ὁ δὲ εἶπε,
Φέρετέ μοι αὐτὰ ἐδῶ.

19 Καὶ προστάξας τοὺς ὄχλους νὰ καθίσωσιν ἐπὶ τὰ χόρτα,

καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ὀψάρια, ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε· καὶ κόψας ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς
τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς ὄχλους. 20 Καὶ *ἔφαγον*
πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὸ περίσσευμα τῶν
κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 Οἱ *δὲ τρώγοντες ἦσαν*
ἕως πεντακισχίλιοι ἄνδρες, ἐκτὸς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ *εὐθὺς ἠνάγκασεν ὁ* Ἰησοῦς *τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ ἐμ-*
βῶσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ ὑπάγωσι πρὸ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν,
ἑωσοῦ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. 23 Καὶ *ἀφοῦ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους,*
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν διὰ νὰ προσευχηθῇ. Καὶ *ὅτε*
ἔγεινεν ἑσπέρα, ἦτο μόνος ἐκεῖ.

24 Τὸ *δὲ πλοῖον ἦτο ἤδη ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, βασανι-*
ζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· διότι ἦτο ἐναντίος ὁ ἄνεμος. 25 Ἐν
δὲ τῇ τετάρτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ὑπῆγε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 26 Καὶ *ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ*
ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες, Ὅτι
φάντασμα εἶναι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. 27 Εὐθὺς *δὲ*
ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, *λέγων,* Θαρσεῖτε· *ἐγώ εἶμαι·*
μὴ φοβεῖσθε. 28 Ἀποκριθεὶς *δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ* Πέτρος *εἶπε,*
Κύριε, *ἐὰν ἦσαι σὺ, πρόσταξόν με νὰ ἔλθω πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ*
ὕδατα. 29 Ὁ *δὲ εἶπεν,* Ἐλθέ. Καὶ *καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου*
ὁ Πέτρος, *περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν*
Ἰησοῦν. 30 Βλέπων *ὅμως τὸν ἄνεμον δυνατὸν, ἐφοβήθη· καὶ*
ἀρχίσας νὰ καταποντίζηται, ἔκραξε, λέγων, Κύριε, *σῶσόν με.*
31 Καὶ *εὐθὺς ὁ* Ἰησοῦς *ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπίασεν αὐτὸν, καὶ*
λέγει πρὸς αὐτὸν, Ὀλιγόπιστε, *εἰς τί ἐδίστασας;* 32 Καὶ *ἀφοῦ*
εἰσῆλθον εἰς τὸ πλοῖον, ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος. 33 Οἱ *δὲ ἐν τῷ πλοίῳ*
ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτὸν, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς
εἶσαι.

34 Καὶ *διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν* Γεννησαρέτ. 35 Καὶ
γνωρίσαντες αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν
εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν πάντας
τοὺς πάσχοντας· 36 *καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ ἐγγίσωσι μόνον*
τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤγγισαν, ἰατρεύθησαν.

ΚΕΦ. ιε'.

ΤΟΤΕ *προσέρχονται πρὸς τὸν* Ἰησοῦν *οἱ ἀπὸ* Ἱεροσολύμων
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, *λέγοντες,* 2 Διὰ *τί οἱ μαθηταί σου*

*παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; διότι δὲν νί-
πτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν τρώγωσιν ἄρτον.* 3 *Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί καὶ σεῖς παραβαίνετε τὴν
ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας;* 4 *διότι ὁ Θεὸς προσ-
έταξε, λέγων, "Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα·" καὶ
"Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, ἐξάπαντος νὰ θανατονηται."*
5 *Σεῖς ὅμως λέγετε, Ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸν πατέρα, ἢ πρὸς τὴν
μητέρα, Δῶρον* εἶναι *ὅ,τι ἤθελες ὠφεληθῇ ἐξ ἐμοῦ,* ἀρκεῖ, *καὶ δύνα-
ται νὰ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.*
6 *Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας.*
7 *Ὑποκριταὶ, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν ὁ Ἡσαΐας, λέγων,*
8 *"Ὁ λαὸς οὗτος μὲ πλησιάζει μὲ τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ μὲ τα
χείλη μὲ τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν, μακρὰν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.*
9 *Εἰς μάτην δὲ μὲ σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα
ἀνθρώπων."*

10 *Καὶ προσκαλεσας τὸν ὄχλον, εἶπε πρὸς αὐτους, Ἀκούετε
καὶ νοεῖτε.* 11 *Δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ
στόμα, ἀλλὰ τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο μολύνει
τὸν ἄνθρωπον.*

12 *Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον προς αὐτὸν,
Ἐξεύρεις ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον* τοῦτον *ἐσκανδα-
λίσθησαν;* 13 *Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Πᾶσα φυτεία, τὴν ὁποίαν
δὲν ἐφύτευσεν ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος, θέλει ἐκριζωθῇ.* 14 *Ἀφή-
σατε αὐτούς· εἶναι ὁδηγοὶ τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν
ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθρον θέλουσι πέσει.*

15 *Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐξήγησον εἰς
ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην.* 16 *Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἔτι καὶ
σεῖς ἀσύνετοι εἶσθε;* 17 *Δὲν ἐννοεῖτε ἔτι, ὅτι πᾶν τὸ εἰσερχόμενον
εἰς το στόμα καταβαίνει εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐκβάλλεται εἰς
ἀφεδρῶνα;* 18 *Τὰ δὲ ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρ-
δίας ἐξέρχονται, καὶ ἐκεῖνα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.* 19 *Διότι
ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φονοι, μοιχεῖαι,
πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.* 20 *Ταῦτα εἶναι
τα μολύνοντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ φάγῃ* τις *μὲ ἀνίπτους
χεῖρας δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον.*

21 *Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μερη
Τύρου καὶ Σιδῶνος.* 22 *Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἐξελθοῦσα ἀπὸ
τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐκραύγασε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Ἐλέησόν*

με, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.
23 Ὁ δὲ δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὴν λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες, Ἀπόλυσον αὐτὴν,
διότι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. 24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν ἀπε-
στάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτὸν, λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι.
26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν εἶναι καλον νὰ λάβῃ τις τὸν ἄρτον
τῶν τεκνων, καὶ νὰ ῥίψῃ εἰς τὰ κυνάρια. 27 Ἡ δὲ εἶπε, Ναὶ,
Κύριε· ἀλλὰ καὶ τὰ κυνάρια τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. 28 Τότε
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ
πίστις· ἂς γείνῃ εἰς σὲ, ὡς θέλεις. Καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγάτηρ
αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.
30 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν
χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κουλλοὺς, καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ
ἔῤῥιψαν αὐτοὺς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτούς· 31 ὥστε οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν βλέποντες κωφοὺς λα-
λοῦντας, κουλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς
βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε,
Σπλαγχνίζομαι διὰ τὸν ὄχλον, διότι τρεῖς ἤδη ἡμέρας μένουσι
πλησίον μου, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι· καὶ νὰ ἀπολύσω
αὐτοὺς νήστεις δὲν θέλω, μήποτε ἀποκάμωσι καθ' ὁδόν. 33 Καὶ
λεγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ
ἐρημίᾳ ἄρτοι τόσοι, ὥστε νὰ χορτασωμεν τοσον ὄχλον; 34 Καὶ
λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ
εἶπον, Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ὀψαράκια. 35 Καὶ προσέταξε τοὺς
ὄχλους νὰ καθίσωσιν ἐπὶ τὴν γῆν. 36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους καὶ τὰ ὀψάρια, ἀφοῦ εὐχαρίστησεν, ἔκοψε, καὶ ἔδωκεν
εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τὸν ὄχλον. 37 Καὶ
ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὸ περίσ-
σευμα τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. 38 Οἱ δὲ τρω-
γοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, ἐκτὸς γυναικῶν καὶ παιδίων.
39 Ἀφοῦ δὲ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

ΚΕΦ. ιϛ.

ΚΑΙ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, πειραζοντες
αὐτὸν, ἐζήτησαν νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν γείνῃ ἑσπέρα, λέγετε,
Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει ὁ οὐρανός. 3 Καὶ τὸ πρωΐ, Σήμε-
ρον χειμών· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ὁ οὐρανός. Ὑπο-
κριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ διακρίνητε, τὰ
δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε; 4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχα-
λὶς σημεῖον ζητεῖ· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν, εἰμὴ
τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς ἀνεχώ-
ρησε.
5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς το πέραν, ἐλησμόνησαν
νὰ λάβωσιν ἄρτους. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Βλέπετε
καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
7 Καὶ ἐκεῖνοι διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ὅτι ἄρτους δὲν
ἐλάβομεν. 8 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί διαλο-
γίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους δὲν ἐλάβετε; 9 Ἔτι
δὲν καταλαμβάνετε, οὐδὲ ἐνθυμεῖσθε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν
πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; 10 οὐδὲ τοὺς
ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;
11 πῶς δὲν καταλαμβάνετε ὅτι περὶ ἄρτου δὲν σᾶς εἶπον νὰ
προσέχητε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;
12 Τότε ἐνόησαν ὅτι δὲν εἶπε νὰ προσέχωσιν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ
ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
13 Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς
Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων, Τίνα μὲ λέγουσιν
οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; 14 Οἱ δὲ εἶπον,
Ἄλλοι μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· καὶ
ἄλλοι Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. 15 Λέγει πρὸς αὐτους,
Ἀλλὰ σεῖς τίνα μὲ λέγετε ὅτι εἶμαι; 16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων
Πέτρος, εἶπε, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μακάριος εἶσαι,
Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἀπεκάλυψε
τοῦτο, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 18 Καὶ ἐγὼ δὲ σοὶ
λέγω, Ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς πέτρας θέλω
οἰκοδομήσει τὴν ἐκκλησιαν μου· καὶ πύλαι ᾅδου δὲν θέλουσιν

ἰσχύσει κατ' αὐτῆς. [19]Καὶ θέλω σοὶ δωσει τὰ κλειδία τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅ,τι ἐὰν δέσης ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει
εἶσθαι δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅ,τι ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς
γῆς θέλει εἶσθαι λελυμενον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. [20]Τότε παρήγγει-
λεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ μὴ εἴπωσι πρὸς μηδένα, ὅτι
αὐτὸς εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

[21]Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ
θανατωθῇ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ. [22]Καὶ παρα-
λαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ' ἰδίαν, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτὸν,
λέγων, Γενοῦ ἵλεως εἰς σεαυτὸν, Κύριε· δὲν θέλει γείνει τοῦτο εἰς
σέ. [23]Ἐκεῖνος δὲ στραφεὶς εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον, Ὕπαγε ὀπί-
σω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶσαι· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ
Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

[24]Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Ἐάν τις
θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν, καὶ ἂς σηκώσῃ
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθῇ. [25]Διότι ὅστις θέλει
νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπο-
λέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, θέλει εὑρεῖ αὐτήν. [26]Ἐπειδὴ
τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ
ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος εἰς ἀνταλ-
λαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; [27]Διότι μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
νὰ ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ·
καὶ τότε θέλει ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.
[28]Ἀληθῶς σᾶς λέγω, εἶναι τινὲς τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν
θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἑωσοῦ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ
Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβιβάζει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. [2]Καὶ μετεμορφώθη ἔμπρο-
σθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ως ὁ ἥλιος, τὰ δὲ
ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς. [3]Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνησαν
εἰς αὐτοὺς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ.
[4]Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, καλὸν

εἶναι νὰ ἥμεθα ἐδώ· ἐὰν θέλῃς, ἂς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνὰς,
διὰ σὲ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν.
5 Ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς·
καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην· αὐτοῦ ἀκούετε. 6 Καὶ
ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ
ἐφοβήθησαν σφόδρα. 7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίασεν
αὐτοὺς καὶ εἶπεν, Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. 8 Ὑψώσαντες
δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, δὲν εἶδον οὐδένα, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν
μόνον.

9 Καὶ ἐνῷ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς
ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Μὴ εἴπητε πρὸς μηδένα τὸ ὅραμα, ἑωσοῦ ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν. 10 Καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί λοιπὸν λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον; 11 Ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὁ Ἠλίας μὲν ἔρχεται
πρῶτον, καὶ θέλει ἀποκαταστήσει πάντα· 12 σᾶς λέγω ὅμως,
ὅτι ἦλθεν ἤδη ὁ Ἠλίας, καὶ δὲν ἐγνώρισαν αὐτὸν, ἀλλ' ἔπραξαν
εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
νὰ πάθῃ ὑπ' αὐτῶν. 13 Τότε ἐνόησαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι περὶ
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπε πρὸς αὐτούς.

14 Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς τὸν ὄχλον, ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν
ἄνθρωπός τις γονυπετῶν εἰς αὐτὸν, 15 καὶ λέγων, Κύριε, ἐλέη-
σόν μου τὸν υἱὸν, διότι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· διότι
πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· 16 καὶ
ἔφερα αὐτὸν πρὸς τοὺς μαθητάς σου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ
θεραπεύσωσιν αὐτόν. 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, Ὦ γενεὰ
ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν;
ἕως πότε θέλω ὑποφέρει ὑμᾶς; φέρετέ μοι αὐτὸν ἐδώ. 18 Καὶ
ἐπετίμησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον,
καὶ ἐθεραπεύθη τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν κατ' ἰδίαν,
εἶπον, Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό; 20 Ὁ
δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· διότι
ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, θέλετε
εἰπεῖ πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ θέλει
μεταβῇ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι οὐδὲν ἀδύνατον εἰς ἐσᾶς. 21 Τοῦτο
δὲ τὸ γένος δὲν ἐξέρχεται, εἰμὴ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας.

22 Καὶ ἐνῷ διέτριβον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων· 23 καὶ θελουσι θανατώσει αὐτὸν, καὶ τὴν τρίτην
ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς την Καπερναοὺμ, προσῆλθον πρὸς τον
Πέτρον οἱ λαμβάνοντες τὰ δίδραχμα, καὶ εἶπον, Ὁ διδάσκαλές
σας δὲν πληρόνει τὰ δίδραχμα; 25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέλαβεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοὶ
φαίνεται, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι
φόρους, ἢ δασμόν; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ξένων;
26 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος, Ἀπὸ τῶν ξένων. Εἶπε πρὸς αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς, Ἄρα ἐλεύθεροι εἶναι οἱ υἱοί. 27 Πλὴν διὰ νὰ μὴ σκαν-
δαλίσωμεν αὐτοὺς, ὕπαγε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ῥίψον ἄγκι-
στρον, καὶ τὸ πρῶτον ὀψάριον, τὸ ὁποῖον ἀναβῇ, λάβε, καὶ
ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, θέλεις εὑρεῖ στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν
δὸς εἰς αὐτοὺς δι' ἐμὲ καὶ σέ.

ΚΕΦ. ιη.

ἘΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λεγοντες,
Τίς ἄρα εἶναι μεγαλήτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; 2 Καὶ
προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν,
3 καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν ἐπιστρέψητε, καὶ γείνητε
ὡς τὰ παιδία, δὲν θέλετε εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
4 Ὅστις λοιπὸν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος
εἶναι ὁ μεγαλήτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· 5 καὶ ὅστις
δεχθῇ ἓν τοιοῦτον παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται.
6 Ὅστις ὅμως σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόν-
των εἰς ἐμὲ, συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ κρεμασθῇ μύλου πέτρα ἐπὶ
τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς
θαλάσσης.

7 Οὐαὶ εἰς τον κόσμον διὰ τὰ σκανδαλα· διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ
ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ
τοῦ ὁποίου τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. 8 Καὶ ἐὰν ἡ χείρ σου ἢ ὁ
πούς σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκκοψον αὐτὰ, καὶ ῥίψον ἀπὸ σοῦ·
καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς ἢ κουλλὸς,
παρὰ ἔχων δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας νὰ ῥιφθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον. 9 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε

*αὐτὸν, καὶ ῥίψον ἀπὸ σοῦ· καλήτερόν σοι εἶναι μονόφθαλμος νὰ
εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἔχων δύο ὀφθαλμοὺς νὰ ῥιφθῇς εἰς
τὴν γέενναν τοῦ πυρός.*

10 *Προσέχετε, μὴ καταφρονήσητε ἕνα τῶν μικρῶν τούτων·
διότι σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς διαπαντὸς
βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ* Πατρός *μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.*
11 *'Επειδὴ ὁ* Υἱὸς *τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός.*
12 *Τί σᾶς φαίνεται; ἐὰν ἄνθρωπός τις ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ
πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα, καὶ
ὑπάγων ἐπὶ τὰ ὄρη ζητεῖ τὸ πλανώμενον;* 13 *Καὶ ἐὰν συμβῇ
νὰ εὕρῃ αὐτὸ, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι χαίρει δι' αὐτὸ μᾶλλον
παρὰ διὰ τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα τὰ μὴ πεπλανημένα.* 14 *Οὕτω
δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ* Πατρός *σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς, νὰ
ἀπολεσθῇ εἷς τῶν μικρῶν τούτων.*

15 *'Εὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον
αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας
τὸν ἀδελφόν σου·* 16 *ἐὰν ὅμως δὲν ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ
σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, διὰ νὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος ἐπὶ στόματος δυο
μαρτύρων ἢ τριῶν.* 17 *Καὶ ἐὰν παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τοῦτο
πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλ' ἐὰν καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἂς
εἶναι εἰς σὲ ὡς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.* 18 *'Αληθῶς σᾶς λέγω,
῞Οσα ἐὰν δέσητε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι δεδεμένα ἐν τῷ
οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι
λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.* 19 *Πάλιν σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν δύο ἀπὸ
σᾶς συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πράγματος, περὶ
τοῦ ὁποίου ἤθελον κάμει αἴτησιν, θέλει γείνει εἰς αὐτοὺς παρὰ
τοῦ* Πατρός *μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.* 20 *Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι ἐγὼ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.*

21 *Τότε προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ὁ* Πέτρος, *εἶπε,* Κύριε, *ποσάκις
ἂν ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, θέλω συγχωρήσει αὐτόν;
ἕως ἑπτακις;* 22 *Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ 'Ιησοῦς, Δὲν σοὶ λέγω, ἕως
ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.* 23 *Διὰ τοῦτο ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν ὡμοιώθη μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἠθέλησε
νὰ θεωρήσῃ λογαριασμὸν μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.* 24 *Καὶ ὅτε
ἤρχισε νὰ θεωρῇ, ἐφέρθη πρὸς αὐτὸν εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάν-
των.* 25 *Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ἀποδώσῃ, προσέταξεν ὁ κύριος
αὐτοῦ νὰ πωληθῇ αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ
πάντα ὅσα εἶχε, καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ ὀφειλόμενον.* 26 *Πεσὼν λοιπον*

ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτὸν, λέγων, Κύριε, μακροθύμησον εἰς ἐμὲ,
καὶ πάντα θέλω σοὶ ἀποδώσει. 27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν εἰς
αὐτόν. 28 Ἀφοῦ ὅμως ἐξῆλθεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν
συνδούλων αὐτοῦ, ὅστις ἐχρεώστει εἰς αὐτὸν ἑκατὸν δηνάρια·
καὶ πιάσας αὐτὸν, ἔπνιγε, λέγων, Ἀπόδος μοι ὅ,τι χρεωστεῖς.
29 Πεσὼν λοιπὸν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρε-
κάλει αὐτὸν, λέγων, Μακροθύμησον εἰς ἐμὲ, καὶ πάντα θέλω σοὶ
ἀποδώσει. 30 Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἤθελεν, ἀλλ' ἀπελθὼν ἔβαλεν
αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἑωσοῦ ἀποδώσῃ τὸ ὀφειλόμενον. 31 Ἰδόντες
δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ
ἐλθόντες ἐφανέρωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
32 Τότε προσκαλέσας αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτὸν,
Δοῦλε πονηρὲ, πᾶν τὸ χρέος ἐκεῖνο σοὶ ἀφῆκα, ἐπειδὴ μὲ παρε-
κάλεσας· 33 δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου,
καθὼς καὶ ἐγω σὲ ἠλέησα; 34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ
παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς βασανιστὰς, ἑωσοῦ ἀποδώσῃ πᾶν τὸ
ὀφειλόμενον εἰς αὐτόν. 35 Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος
θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἐὰν δὲν συγχωρήσητε ἐκ καρδίας σας ἕκα-
στος εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὰ πταίσματα αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιθ'. κ'.

ΚΑΙ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἀνεχώρησεν
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν
τοῦ Ἰορδάνου. 2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί· καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν, καὶ
λέγοντες πρὸς αὐτὸν, Συγχωρεῖται εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ χωρισθῇ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ πᾶσαν αἰτίαν; 4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἀνεγνώσατε, ὅτι ὁ πλάσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἔπλασεν αὐτούς; 5 καὶ εἶπεν, "Ἕνεκεν τούτου θέλει
ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσ-
κολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν;" 6 Ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.
Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴ
χωρίζῃ.

7 Λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διὰ τί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς προσέταξε νὰ

δώσῃ ἔγγραφον διαζυγίου, καὶ νὰ χωρισθῇ αὐτήν; [8]*Λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Διότι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας συνεχώρη-
σεν εἰς ἐσᾶς νὰ χωρίζησθε τὰς γυναῖκάς σας· ἀπ' ἀρχῆς ὅμως δὲν
ἔγεινεν οὕτω.* [9]*Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, ἐκτὸς διὰ πορνείαν, καὶ νυμφευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχός·
καὶ ὅστις νυμφευθῇ γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός.*

[10]*Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἐὰν οὕτως ἔχῃ ἡ
ὑποχρέωσις τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, δὲν συμφέρει νὰ
νυμφευθῇ.* [11]*Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν δύνανται πάντες νὰ
δεχθῶσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' εἰς ὅσους εἶναι δεδομένον.*
[12]*Διότι εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
οὕτω· καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων· καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις δύναται νὰ δεχθῇ τοῦτο, ἃς
δεχθῇ.*

[13]*Τότε ἐφέρθησαν πρὸς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐπιθέσῃ τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, καὶ νὰ εὐχηθῇ· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέπληξαν αὐτά.*
[14]*Πλὴν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφήσατε τὰ παιδία, καὶ μὴ ἐμποδίζετε
αὐτὰ νὰ ἔλθωσι πρὸς ἐμέ· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.* [15]*Καὶ ἀφοῦ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὰ τὰς χεῖρας,
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.*

[16]*Καὶ ἰδοὺ, προσελθών τις εἶπε πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε ἀγαθὲ,
τί καλὸν νὰ πράξω διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον;* [17]*Ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός.
Ἀλλ' ἐὰν θέλῃς νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξον τας ἐντολάς.*
[18]*Λέγει πρὸς αὐτὸν, Ποίας; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Τὸ "Μὴ φο-
νεύσῃς· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·*
[19]*Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα" καὶ "Θέλεις ἀγαπᾷ
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν."* [20]*Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεανίσκος,
Πάντα ταῦτα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου· τί μοὶ λείπει ἔτι;* [21]*Εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν θέλῃς νὰ ἦσαι τέλειος, ὕπαγε,
πώλησον τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ δὸς εἰς πτωχούς· καὶ θέλεις
ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ ἐλθὲ ἀκολούθει μοι.* [22]*Ἀκούσας
δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀνεχωρησε λυπουμενος· διότι εἶχε
κτήματα πολλά.*

[23]*Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τους μαθητὰς αυτοῦ, Ἀληθῶς σᾶς
λέγω, ὅτι δυσκόλως θέλει εἰσέλθει πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν.* [24]*Καὶ πάλιν σᾶς λέγω, Εὐκολώτερον εἶναι νὰ*

περάσῃ κάμηλος διὰ τρυπήματος βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ
εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες, Τίς λοιπὸν δύναται
νὰ σωθῇ; 26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Παρὰ
ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατον εἶναι, παρὰ τῷ Θεῷ ὅμως τὰ πάντα
εἶναι δυνατά.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ, ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα καὶ σοὶ ἠκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει εἶσθαι
εἰς ἡμᾶς; 28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀληθῶς σας λέγω,
ὅτι σεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ
ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ, θέλετε
καθίσει καὶ σεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ Ἰσραήλ. 29 Καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ
ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλάσια θέλει λάβει, καὶ ζωὴν
αἰώνιον θέλει κληρονομήσει. 30 Πολλοὶ ὅμως πρῶτοι θέλουσιν
εἶσθαι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

ΚΕΦ. κ'. 1 Διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρω-
πον οἰκοδεσπότην, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα τῷ πρωῒ διὰ νὰ μισθώσῃ
ἐργάτας διὰ τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· 2 ἀφοῦ δὲ συνεφώνησε μετὰ
τῶν ἐργατῶν πρὸς ἓν δηνάριον τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς
εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν,
εἶδεν ἄλλους ἱσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. 4 Καὶ πρὸς ἐκεί-
νους εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ,τι εἶναι
δίκαιον θέλω σᾶς δώσει. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον. 5 Πάλιν ἐξελθὼν
περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν ἔκαμεν ὡσαύτως. 6 Περὶ δὲ τὴν
ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἱσταμένους ἀργοὺς, καὶ
λέγει πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί ἵστασθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;
7 Λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διότι οὐδεὶς ἐμίσθωσεν ἡμᾶς. Λέγει
πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ,τι εἶναι
δίκαιον, θέλετε λάβει. 8 Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, λέγει ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος πρὸς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργά-
τας, καὶ ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὸν μισθὸν, ἀρχίσας ἀπὸ τῶν ἐσχά-
των ἕως τῶν πρώτων. 9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν μισθωθέντες, ἔλαβον ἀνὰ ἓν δηνάριον. 10 Ἐλθόντες δὲ οἱ
πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι λάβει πλειότερα· ἔλαβον ὅμως καὶ
αὐτοὶ ἀνὰ ἓν δηνάριον. 11 Καὶ λαβόντες, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ
οἰκοδεσπότου, 12 λέγοντες, Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν

ἔκαμον, καὶ ἔκαμες αὐτοὺς ἴσους μὲ ἡμᾶς, οἵτινες ἐβαστάσαμεν
τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. 13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς,
εἶπε πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν, Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν συνεφώνησας
ἐν δηνάριον μετ' ἐμοῦ; 14 λάβε τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ νὰ
δώσω εἰς τοῦτον τὸν ἔσχατον, ὡς καὶ εἰς σέ. 15 Ἢ δὲν ἔχω τὴν
ἐξουσίαν να κάμω ὅ,τι θέλω εἰς τὰ ἐμά; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι
πονηρὸς, διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός; 16 Οὕτω θέλουσιν εἶσθαι οἱ
ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· διότι πολλοὶ εἶναι οἱ
κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τους
δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ θέλουσι
καταδικάσει αὐτὸν εἰς θάνατον· 19 καὶ θέλουσι παραδώσει
αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ ἐμπαίξωσι καὶ μαστιγώσωσι καὶ σταυ-
ρώσωσι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῇ.
20 Τότε προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζε-
βεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ ζητοῦσά τι
παρ' αὐτοῦ. 21 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Τί θέλεις; Λέγει πρὸς
αὐτὸν, Εἰπὲ νὰ καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν
σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 22 Ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίητε τὸ
ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πίω, καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ
βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι; Λέγουσι πρὸς αὐτὸν,
Δυνάμεθα. 23 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου
θέλετε πίει, καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε
βαπτισθῇ· τὸ νὰ καθίσητε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν
μου, δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, εἰμὴ εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένον
ὑπὸ τοῦ Πατρός μου.
24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.
25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτοὺς εἶπεν, Ἐξεύρετε ὅτι οἱ
ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτὰ, καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτά· 26 οὕτως ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὅστις θέλῃ νὰ γείνῃ μέγας ἐν ὑμῖν, ἂς ἦναι ὑπηρέτης
ὑμῶν· 27 καὶ ὅστις θέλῃ νὰ ἦναι πρῶτος ἐν ὑμῖν, ἂς ἦναι
δοῦλος ὑμῶν· 28 καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ

ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν
αὑτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
29 Καὶ ἐνῷ ἐξήρχοντο ἀπὸ τῆς Ἱεριχὼ, ἠκολούθησεν αὐτὸν
ὄχλος πολύς. 30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν,
ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς διαβαίνει, ἔκραξαν, λέγοντες, Ἐλέησον
ἡμᾶς, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ. 31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπέπληξεν αὐτοὺς
διὰ νὰ σιωπήσωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔκραζον δυνατώτερα, λέγοντες,
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ. 32 Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
ἔκραξεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω; 33 Λέγουσι
πρὸς αὐτὸν, Κύριε, νὰ ἀνοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 34 Καὶ ὁ
Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἤγγισε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ
εὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

ΚΕΦ. κα'. κβ'.

ΚΑΙ ὅτε ἐπλησίασαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγῆ
πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς.
λέγων πρὸς αὐτοὺς, 2 Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι
ὑμῶν· καὶ εὐθὺς θέλετε εὑρεῖ ὄνον δεδεμένην, καὶ πωλάριον
μετ' αὐτῆς· λύσατε, καὶ φέρετέ μοι. 3 Καὶ ἐάν τις σᾶς εἴπῃ τι,
θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρείαν αὐτῶν· καὶ εὐθὺς θέλει
ἀποστείλει αὐτά.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγεινε, διὰ νὰ πληρωθῇ το ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου, λέγοντος, 5 "Εἴπατε πρὸς τὴν θυγατέρα Σιὼν,"
"Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται πρὸς σὲ πραῢς, καὶ καθήμενος
ἐπὶ ὄνου, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου."
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιησαντες καθὼς προσεταξεν
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, 7 ἔφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πωλάριον, καὶ
ἔβαλον ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν
ἐπάνω αὐτῶν. 8 Ὁ δὲ περισσότερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ ἱμάτια
ἑαυτῶν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων,
καὶ ἔστρωνον εἰς τὴν ὁδόν. 9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προπορευόμενοι καὶ
οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις. 10 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ
πόλις, λέγουσα, Τίς εἶναι οὗτος; 11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον, Οὗτος
εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε

πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς
τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν ἀνέτρεψε, καὶ τὰ καθίσματα τῶν
πωλούντων τὰς περιστεράς· 13 *καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς,* Εἶναι
γεγραμμένον, "Ὁ *οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς θέλει ὀνομά-*
ζεσθαι·" σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν "*σπήλαιον λῃστῶν.*"

14 Καὶ *προσῆλθον πρὸς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ·*
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. 15 Ἰδόντες *δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ*
γραμματεῖς τὰ θαυμάσια τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τοὺς παῖδας κρά-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ *τῷ υἱῷ* Δαβὶδ, *ἠγανά-*
κτησαν, 16 *καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,* Ἀκούεις *τί λέγουσιν οὗτοι;*
Ὁ *δὲ* Ἰησοῦς *λέγει πρὸς αὐτοὺς,* Ναί· *ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε,*
"Ὅτι *ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἡτοίμασας αἴ-*
νεσιν;"

17 Καὶ *ἀφήσας αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς* Βηθανίαν,
καὶ διενυκτέρευσεν ἐκεῖ.

18 Ὅτε *δὲ τὸ πρωῒ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε·*
19 *καὶ ἰδὼν μίαν συκῆν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ*
οὐδὲν εὗρεν ἐπ' αὐτὴν, εἰμὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν,
Νὰ *μὴ γείνῃ πλέον ἀπὸ σοῦ καρπὸς εἰς τὸν αἰῶνα.* Καὶ *παρ-*
ευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆ. 20 Καὶ *ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν,*
λέγοντες, Πῶς *παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆ!* 21 Ἀποκριθεὶς *δὲ ὁ*
Ἰησοῦς, *εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Ἀληθῶς, *σᾶς λέγω, ἐὰν ἔχητε πίστιν,*
καὶ δὲν διστάσητε, οὐχὶ μόνον τὸ τῆς συκῆς θέλετε κάμει, ἀλλὰ
καὶ εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἂν εἴπητε, Σηκώθητι *καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν*
θάλασσαν, θέλει γείνει. 22 Καὶ *πάντα ὅσα ἂν ζητήσητε ἐν τῇ*
προσευχῇ, ἔχοντες πίστιν, θέλετε λάβει.

23 Καὶ *ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν, ἐνῷ*
ἐδίδασκεν, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες,
Ἐν *ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεις ταῦτα; καὶ τίς σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξου-*
σίαν ταύτην; 24 Ἀποκριθεὶς *δὲ ὁ* Ἰησοῦς, *εἶπε πρὸς αὐτοὺς,*
Θέλω *σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, τὸν ὁποῖον ἐὰν μοὶ*
εἴπητε, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς εἰπεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.
25 Τὸ *βάπτισμα τοῦ* Ἰωάννου *πόθεν ἦτο; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ*
ἀνθρώπων; Καὶ *ἐκεῖνοι διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες,*
Ἐὰν *εἴπωμεν,* Ἐξ *οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ πρὸς ἡμᾶς,* Διὰ *τί λοι-*
πὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν; 26 Ἐὰν *δὲ εἴπωμεν,* Ἐξ *ἀν-*
θρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· διότι πάντες ἔχουσι τὸν Ἰωάν-
νην ὡς προφήτην. 27 Καὶ *ἀποκριθέντες πρὸς τὸν* Ἰησοῦν, *εἶπον*

Δὲν ἐξεύρομεν. Εἶπε πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐτὸς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω
πρὸς ὑμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.
28 *Ἀλλὰ τί σᾶς φαίνεται; Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ*
ἐλθὼν πρὸς τὸν πρῶτον, εἶπε, Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν
τῷ ἀμπελῶνί μου. 29 *Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν θέλω· ὕστερον*
ὅμως μετανοήσας, ὑπῆγε. 30 *Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν δεύτερον,*
εἶπεν ὡσαύτως. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγὼ ὑπάγω
κύριε· καὶ δὲν ὑπῆγε. 31 *Τίς ἐκ τῶν δύο ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ*
πατρός; Λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Ὁ πρῶτος. Λέγει πρὸς αὐτοὺς
ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
ὑπάγουσι πρότεροι ὑμῶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 32 *Διότι*
ἦλθε πρὸς ὑμᾶς ὁ Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ δὲν ἐπιστεύ-
σατε εἰς αὐτόν· οἱ τελῶναι ὅμως καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν· σεῖς δὲ ἰδόντες, δὲν μετεμελήθητε ὕστερον, ὥστε νὰ
πιστεύσητε εἰς αὐτόν.

33 *Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· Ἦτο ἄνθρωπός τις οἰκο-*
δεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ περιέβαλεν εἰς αὐτὸν
φραγμὸν, καὶ ἔσκαψεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον·
καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργοὺς, καὶ ἀπεδήμησεν. 34 *Ὅτε δὲ*
ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ
πρὸς τοὺς γεωργοὺς, διὰ νὰ λάβωσι τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.
35 *Καὶ πιάσαντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἄλλον μὲν*
ἔδειραν, ἄλλον δὲ ἐφόνευσαν, ἄλλον δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36 *Πάλιν*
ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλειοτέρους τῶν πρώτων· καὶ
ἔκαμον εἰς αὐτοὺς ὡσαύτως. 37 *Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς*
αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου.
38 *Ἀλλ' οἱ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Οὗτος*
εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἂς φονεύσωμεν αὐτὸν, καὶ ἂς κατα-
κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 39 *Καὶ πιάσαντες αὐτὸν,*
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἐφόνευσαν. 40 *Ὅταν λοιπὸν*
ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί θέλει κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς
ἐκείνους;

41 *Λέγουσι προς αὐτον, Κακους κακῶς θέλει ἀπολέσει αὐτούς·*
καὶ τὸν ἀμπελῶνα θέλει μισθώσει εἰς ἄλλους γεωργοὺς, οἵτινες
θέλουσιν ἀποδώσει εἰς αὐτὸν τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς
αὐτῶν.

42 *Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε ἐν ταῖς*
γραφαῖς, "Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας· παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη καὶ
εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;" 43 Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς
ὑμᾶς, ὅτι θέλει ἀφαιρεθῇ ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ
θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος κάμνον τοὺς καρποὺς αὐτῆς. 44 Καὶ ὅστις
πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, θέλει συντριφθῇ· εἰς ὅντινα δὲ
ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παρα-
βολὰς αὐτοῦ, ἐνόησαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· 46 καὶ ζητοῦντες
νὰ πιάσωσιν αὐτὸν, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ εἶχον
αὐτὸν ὡς προφήτην.

ΚΕΦ. κβ'. 1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπε πρὸς αὐτους
διὰ παραβολῶν, λέγων,

2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον βασιλέα,
ὅστις ἔκαμε γάμους εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· 3 καὶ ἀπέστειλε τοὺς
δούλους αὐτοῦ νὰ καλέσωσι τοὺς προσκεκλημένους εἰς τοὺς
γάμους· καὶ δὲν ἤθελον νὰ ἔλθωσι. 4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους, λέγων, Εἴπατε πρὸς τοὺς προσκεκλημένους, Ἰδοὺ, τὸ
γεῦμά μου ἡτοίμασα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ θρεπτὰ εἶναι ἐσφαγμε-
να, καὶ πάντα εἶναι ἕτοιμα· ἔλθετε εἰς τοὺς γάμους. 5 Ἐκεῖνοι
ὅμως ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ εἰς
τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ· 6 οἱ δὲ λοιποὶ, πιάσαντες τοὺς δούλους
αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἐφόνευσαν. 7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατευματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς
φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέκαυσε. 8 Τότε λέγει
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἕτοιμος, οἱ δὲ
προσκεκλημένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι. 9 Ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τὰς
διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς
γάμους. 10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συν-
ήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, κακούς τε καὶ καλούς· καὶ ἐγεμίσθη
ὁ γάμος ἀπὸ ἀνακεκλιμένων. 11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς διὰ να
θεωρήσῃ τοὺς ἀνακεκλιμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον μὴ ἐνδεδυμένον
ἔνδυμα γάμου· 12 καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Φίλε, πῶς εἰσῆλθες
ἐνταῦθα μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἀπεστομώθη. 13 Τότε
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας, Δέσαντες αὐτοῦ πόδας
καὶ χεῖρας, σηκώσατε αὐτὸν, καὶ ῥίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώ-
τερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
14 Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί.

15 Τότε ὑπῆγον οἱ Φαρισαῖοι καὶ συνεβουλεύθησαν πῶς νὰ
παγιδεύσωσιν αὐτὸν ἐν λόγῳ. 16 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν
τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες, Διδάσκαλε,
ἐξεύρομεν ὅτι ἀληθὴς εἶσαι, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις, καὶ δὲν σὲ μέλει περὶ οὐδενός· διότι δὲν βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων. 17 Εἰπὲ λοιπὸν πρὸς ἡμᾶς, Τί σοὶ φαίνε-
ται; εἶναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα,
ἢ οὐχί; 18 Γνωρίσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε, Τί
μὲ πειράζετε, ὑποκριταί; 19 Δείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ δασμοῦ.
Οἱ δὲ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν δηνάριον. 20 Καὶ λεγει προς αὐτους,
Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; 21 Λέγουσι πρὸς αὐ-
τὸν, Τοῦ Καίσαρος. Τότε λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἀπόδοτε λοιπὸν
τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.
22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν.
23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον πρὸς αὐτὸν Σαδδουκαῖοι, οἱ
λέγοντες ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες,
24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν, "Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων
τέκνα, θέλει νυμφευθῇ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ" κα
θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 25 Ἦσαν δὲ
παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἀφοῦ ἐνυμφεύθη, ἐτελεύ-
τησε· καὶ μὴ ἔχων τέκνον, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· 26 ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως
τῶν ἑπτά. 27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 28 Ἐν
τῇ ἀναστάσει λοιπὸν τίνος τῶν ἑπτὰ θέλει εἶσθαι γυνή; διότι
πάντες ἔλαβον αὐτήν.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Πλανᾶσθε, μὴ
γνωρίζοντες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. 30 Διότι
ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε νυμφεύονται, οὔτε νυμφεύουσιν, ἀλλ' εἶναι
ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ. 31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως
τῶν νεκρῶν, δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ῥηθὲν πρὸς ἐσᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
λέγοντος, 32 "Ἐγώ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ;' Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων.
33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν
αὐτοῦ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἀπεστόμωσε τοὺς Σαδ-
δουκαίους, συνήχθησαν ὁμοῦ. 35 Καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς,
ἠρώτησε πειράζων αὐτὸν, καὶ λεγων, 36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ

*ναι μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Θέλεις ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου."
38 Αὕτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. 39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐ-
τῆς, "Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν." 40 Ἐν ταύ-
ταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.
41 Καὶ ἐνῷ ἦσαν συνηγμένοι οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησεν αὐτοὺς
ὁ Ἰησοῦς, 42 λέγων, Τί σᾶς φαίνεται περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος
υἱὸς εἶναι; λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Τοῦ Δαβίδ. 43 Λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ διὰ Πνεύματος ὀνομάζει αὐτὸν
Κύριον, λέγων, 44 "Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου,
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου;" 45 Ἐὰν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ ὀνομάζῃ αὐτὸν Κύριον,
πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ; 46 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ν' ἀποκριθῇ πρὸς
αὐτὸν λόγον· οὐδ' ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας νὰ ἐρω-
τήσῃ πλέον αὐτόν.

ΚΕΦ. κγ

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς τοὺς ὄχλους και προς τους μα-
θητὰς αὐτοῦ, 2 λέγων, Ἐπὶ τῆς καθέδρας τοῦ Μωϋσέως ἐκα-
θισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· 3 πάντα λοιπὸν ὅσα ἂν
εἴπωσι πρὸς ἐσᾶς νὰ φυλάττητε, φυλάττετε καὶ πράττετε· κατὰ
δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ πράττετε· ἐπειδὴ λέγουσι, καὶ δὲν πράτ-
τουσι. 4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ
ἐπιθέτουσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· δὲν θέλουσιν ὅμως
οὐδὲ διὰ τοῦ δακτύλου αὐτῶν νὰ κινήσωσιν αὐτά. 5 Πράττουσι
δὲ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν, διὰ νὰ βλέπωνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
καὶ πλατύνουσι τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τα
κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν· 6 καὶ ἀγαπῶσι τὸν πρῶτον
τόπον ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς, 7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ νὰ ὀνομά-
ζωνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββὶ, Ῥαββί. 8 Σεῖς ὅμως μὴ
ὀνομασθῆτε Ῥαββί· διότι εἷς εἶναι ὁ καθηγητής σας, ὁ Χριστός·
πάντες δὲ σεῖς ἀδελφοὶ εἶσθε. 9 Καὶ πατέρα σας μὴ ὀνομάσητε
ἐπὶ τῆς γῆς· διότι εἷς εἶναι ὁ Πατήρ σας, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
10 Μηδὲ ὀνομασθῆτε καθηγηταί· διότι εἷς εἶναι ὁ καθηγητής σας,
ὁ Χριστός. 11 Ὁ δὲ μεγαλήτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης

σας. 12 Ὅστις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὅστις
ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, θέλει ὑψωθῇ.
13 Ἀλλ' οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί·
διότι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων· ἐπειδὴ σεῖς δὲν εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους
ἀφίνετε νὰ εἰσέλθωσιν.
14 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· διότι
κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι
κάμνετε μακρὰς προσευχάς· διὰ τοῦτο θέλετε λάβει μεγαλητέραν
καταδίκην.
15 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριται· διότι
περιέρχεσθε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, δια νὰ κάμητε ἕνα
προσήλυτον· καὶ ὅταν γείνῃ, κάμνετε αὐτὸν υἱὸν τῆς γεέννης
διπλότερον ὑμῶν.
16 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες, Ὅστις ὀμόσῃ ἐν
τῷ ναῷ, εἶναι οὐδέν· ὅστις ὅμως ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ,
ὑποχρεοῦται. 17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, διότι τίς εἶναι μεγαλήτερος,
ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν; 18 Καὶ, Ὅστις
ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ εἶναι οὐδέν· ὅστις ὅμως ὀμόσῃ ἐν τῷ
δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται. 19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ,
διότι τί εἶναι μεγαλήτερον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον
τὸ δῶρον; 20 Ὁ ὀμόσας λοιπὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν
αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. 21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. 22 Καὶ ὁ
ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ
καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
23 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· διότι
ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον· καὶ
ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ
τὴν πίστιν· ταῦτα ἔπρεπε νὰ πράττητε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφί-
νητε. 24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἵτινες διϋλίζετε τὸν κώνωπα, τὴν δὲ
κάμηλον καταπίνετε.
25 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· διότι
καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, ἔσωθεν
ὅμως γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. 26 Φαρισαῖε τυφλὲ,
καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, διὰ
νὰ γείνῃ καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.
27 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριται· διότι

παρομοιάζετε μὲ τάφους ἀσβεστωμένους, οἵτινες ἔξωθεν μὲν
φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν ὅμως γεμουσιν ὀστεων νεκρῶν, καὶ
πάσης ἀκαθαρσίας. 28 Οὕτω καὶ σεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε εἰς
τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, ἔσωθεν ὅμως εἶσθε πλήρεις ὑποκρίσεως
καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· διότι
οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ στολίζετε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων· 30 καὶ λέγετε, Ἐὰν ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ἡμῶν, δὲν ἠθέλομεν εἶσθαι συγκοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ
αἵματι τῶν προφητῶν. 31 Ὥστε μαρτυρεῖτε εἰς ἑαυτοὺς, ὅτι
εἶσθε υἱοὶ τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. 32 Ἀναπληρώσατε
καὶ σεῖς τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας. 33 Ὄφεις, γεννήματα
ἐχιδνῶν, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τῆς καταδίκης τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ἐσᾶς προφήτας καὶ
σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε θανατώσει καὶ
σταυρώσει, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε μαστιγώσει ἐν ταῖς συναγωγαῖς
σας, καὶ διώξει ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· 35 διὰ νὰ ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος
Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου,
τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε μεταξὺ οῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
36 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ φονεύουσα τοὺς προφήτας,
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς σὲ, ποσάκις ἠθέλησα
νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου, καθ' ὃν τρόπον συνάγει ἡ ὄρνις τὰ
ὀρνίθια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθελήσατε; 38 Ἰδοὺ,
ἀφίνεται εἰς ἐσᾶς ὁ οἶκός σας ἔρημος. 39 Διότι σᾶς λέγω, Δὲν
θέλετε μὲ ἰδεῖ εἰς τὸ ἑξῆς, ἑωσοῦ εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ'. κε'.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρει ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διὰ νὰ ἐπιδείξωσιν εἰς αὐτὸν τας οἰκοδομὰς
τοῦ ἱεροῦ. 2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν βλέπετε
πάντα ταῦτα; ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει ἀφεθῇ ἐδῶ λίθος ἐπὶ
λίθον, ὅστις δὲν θέλει κατακρημνισθῇ.

3 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον

πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες, Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς,
πότε θέλουσι γείνει ταῦτα; καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς παρουσίας
σου, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Βλέπετε μὴ
σᾶς πλανήσῃ τις· 5 διότι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, λεγοντες, Ἐγώ εἶμαι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς
θέλουσι πλανήσει. 6 Θέλετε δὲ ἀκούσει πολέμους καὶ φήμας
πολέμων· προσεχετε, μὴ ταραχθῆτε· ἐπειδὴ πάντα ταῦτα πρέπει
νὰ γείνωσιν· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος. 7 Διότι θέλει ἐγερθῆ
ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ θέλουσι γείνει
πεῖναι καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. 8 Πάντα δὲ ταῦτα
εἶναι ἀρχὴ ὠδίνων. 9 Τότε θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς θλίψιν,
καὶ θέλουσι σᾶς θανατώσει· καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ
πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. 10 Καὶ τότε θέλουσι σκαν-
δαλισθῆ πολλοί· καὶ θέλουσι παραδώσει ἀλλήλους, καὶ θέλουσι
μισήσει ἀλλήλους. 11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσιν
ἐγερθῆ, καὶ πλανήσει πολλούς· 12 καὶ ἐπειδὴ θέλει πληθυνθῆ
ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει ψυχρανθῆ. 13 Ὁ δὲ ὑπο-
μείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῆ. 14 Καὶ θέλει κηρυχθῆ
τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, πρὸς
μαρτυρίαν εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ τότε θέλει ἐλθεῖ τὸ τέλος.

15 Ὅταν λοιπὸν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ λαλη-
θὲν διὰ τοῦ προφήτου Δανιὴλ, ἱστάμενον ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ,
(ὁ ἀναγινώσκων ἂς ἐννοῇ·) 16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἂς φεύγω-
σιν ἐπὶ τὰ ὄρη· 17 ὅστις εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ δώματος, ἂς μὴ καταβῇ
διὰ νὰ λάβῃ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. 18 Καὶ ὅστις εὑρεθῇ ἐν τῷ
ἀγρῷ ἂς μὴ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
19 Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας, καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· 20 Προσεύχεσθε δὲ διὰ νὰ μὴ γείνῃ ἡ φυγὴ ὑμῶν
ἐν χειμῶνι, μηδὲ ἐν σαββάτῳ. 21 Διότι τότε θέλει εἶσθαι θλίψις
μεγάλη, ὁποία δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ
θέλει γείνει· 22 Καὶ ἂν δὲν συνετέμνοντο αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, δὲν
ἤθελε σωθῆ οὐδεμία σάρξ· διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ὅμως θέλουσι
συντμηθῆ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἐάν τις εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστὸς, ἢ
ἐδῶ, μὴ πιστεύσητε. 24 Διότι θέλουσιν ἐγερθῇ ψευδόχριστοι
καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουσι δείξει σημεῖα μεγάλα καὶ
τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσωσιν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

25 Ἰδού, προεῖπα πρὸς ὑμᾶς. 26 Ἐὰν λοιπὸν εἴπωσι πρὸς
ὑμᾶς, Ἰδού, ἐν τῇ ἐρήμῳ εἶναι, μὴ ἐξέλθητε· Ἰδού, ἐν τοῖς
ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. 27 Διότι, καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται
ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ
ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 28 Διότι ὅπου εἶναι τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ ἀετοί.
29 Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος
θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ. 30 Καὶ τότε θέλει φανῇ τὸ
σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε θέλουσι
θρηνήσει πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ
δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. 31 Καὶ θέλει ἀποστείλει τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ θέλουσι
συνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄ-
κρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.
32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ὁ κλάδος
αὐτῆς γείνῃ ἤδη ἁπαλὸς, καὶ ἐκβλαστανῃ τὰ φύλλα, γνωρίζετε
ὅτι πλησιάζει τὸ θέρος. 33 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα
ταῦτα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι, ἐπὶ τὰς θύρας. 34 Ἀληθῶς
σᾶς λέγω, δὲν θέλει παρέλθει ἡ γενεα αὕτη, ἑωσοῦ γείνωσι
πάντα ταῦτα. 35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ
λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει. 36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν,
εἰμὴ ὁ Πατήρ μου μόνος.
37 Καὶ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ
παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 38 Διότι καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις
ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἦσαν τρώγοντες καὶ πίνοντες, νυμ-
φευόμενοι καὶ νυμφεύοντες, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλ-
θεν εἰς τὴν κιβωτόν· 39 καὶ δὲν ἐνόησαν, ἑωσοῦ ἦλθεν ὁ κατα-
κλυσμὸς, καὶ ἐσήκωσε πάντας· οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ παρουσία
τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 40 Τότε δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ
ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίνεται. 41 Δύο γυναῖκες
θέλουσιν ἀλέθει ἐν τῷ μύλῳ· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία
ἀφίνεται.
42 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν, διότι δὲν ἐξεύρετε ποίᾳ ὥρᾳ ἔρχεται ὁ
Κύριος ὑμῶν. 43 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι ἐὰν ἤξευρεν ὁ οἰκο-

δεσπότης ἐν ποίᾳ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν
ἀγρυπνήσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ διορυχθῇ ἡ οἰκία αὐτοῦ.
44 Διὰ τοῦτο καὶ σεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· διότι καθ' ἣν ὥραν δὲν
στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 45 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ
πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος αυτοῦ κατέ-
στησεν ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς τὴν τρο-
φὴν ἐν καιρῷ; 46 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον, ὅταν
ἔλθῃ ὁ κύριος αὐτοῦ, θέλει εὑρεῖ πράττοντα οὕτως. 47 Ἀληθῶς
σᾶς λέγω, ὅτι θέλει καταστήσει αὐτὸν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐτοῦ. 48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς ἐκεῖνος δοῦλος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδυνει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου· 49 καὶ ἀρχίσῃ
νὰ δέρῃ τοὺς συνδούλους, νὰ τρώγῃ δὲ καὶ νὰ πίνῃ μετὰ τῶν
μεθυόντων, 50 θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου καθ' ἣν
ἡμέραν δὲν προσμένει, καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν ἐξεύρει· 51 καὶ
θέλει ἀποχωρίσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ θέλει θέσει μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν
ὀδόντων.

ΚΕΦ. κε'. 1 Τότε θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ
δέκα παρθένους, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2 Πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν φρόνιμοι,
καὶ πέντε μωραί. 3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν, δὲν ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ φρόνιμοι ὅμως
ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν. 5 Καὶ ἐπειδὴ ὁ νυμφίος ἐβράδυνεν, ἐνύσταξαν πᾶσαι
καὶ ἐκοιμῶντο. 6 Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς νυκτὸς ἔγεινε κραυγὴ,
Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 7 Τότε
ἐσηκώθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἡτοίμασαν τὰς
λαμπάδας αὐτῶν. 8 Καὶ αἱ μωραὶ εἶπον πρὸς τὰς φρονίμους
Δότε εἰς ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐλαίου σας· διότι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβύνονται. 9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε
δὲν ἀρκέσῃ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐσᾶς· ὅθεν ὑπάγετε κάλλιον πρὸς
τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε εἰς ἑαυτάς. 10 Ἐνῷ δὲ ἀπήρ-
χοντο διὰ νὰ ἀγοράσωσιν, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι
εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε,
Κύριε, ἄνοιξον εἰς ἡμᾶς. 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀληθῶς
σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω

13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν, διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διότι θέλει ἐλθεῖ ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ἀποδημῶν, ἐκάλεσε τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
15 καὶ εἰς ἄλλον μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, εἰς ἄλλον δὲ δύο, εἰς ἄλλον δὲ ἕν· εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἱκανότητα· καὶ
ἀπεδήμησεν εὐθύς. 16 Ὑπῆγε δὲ ὁ λαβὼν τὰ πέντε τάλαντα, καὶ
ἐργαζόμενος δι' αὐτῶν, ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα. 17 Ὡσαύτως
καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. 18 Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ἓν,
ὑπῆγε καὶ ἔσκαψεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυ-
ρίου αὐτοῦ. 19 Μετὰ δὲ καιρὸν πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δού-
λων ἐκείνων, καὶ θεωρεῖ λογαριασμὸν μετ' αὐτῶν. 20 Καὶ ἐλθὼν
ὁ λαβὼν τὰ πέντε τάλαντα, προσέφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντα μοὶ παρέδωκας· ἰδοὺ, ἄλλα πέντε
τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 21 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος
αὐτοῦ, Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν θέλω σὲ καταστήσει· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ κυρίου σου. 22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ λαβὼν τὰ δύο τάλαντα,
εἶπε, Κύριε, δύο τάλαντα μοὶ παρέδωκας· ἰδοὺ, ἄλλα δύο τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 23 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖγε,
δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν θέλω σὲ καταστήσει· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ λαβὼν τὸ ἓν τάλαντον, εἶπε, Κύριε, σὲ ἐγνώρισα ὅτι εἶσαι σκληρὸς ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου δὲν ἔσπειρας,
καὶ συνάγων ὅθεν δὲν διεσκόρπισας· 25 καὶ φοβηθεὶς ὑπῆγα
καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἰδοὺ, ἔχεις τὸ σόν.
26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤξευρες ὅτι θερίζω ὅπου δὲν ἔσπειρα, καὶ συνάγω
ὅθεν δὲν διεσκόρπισα· 27 ἔπρεπε λοιπὸν νὰ βάλῃς τὸ ἀργύριόν
μου εἰς τοὺς τραπεζίτας· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἤθελον λάβει τὸ ἐμὸν
μετὰ τόκου. 28 Λάβετε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ
δότε εἰς τὸν ἔχοντα τὰ δέκα τάλαντα. 29 Διότι εἰς πάντα τὸν
ἔχοντα θέλει δοθῇ, καὶ περισσευθῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει, θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ. 30 Καὶ τὸν
ἀχρεῖον δοῦλον ῥίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ

θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ. [32]Καὶ θέλουσι συναχθῆ ἔμπροσθεν
αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ θέλει χωρίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,
καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐριφιων· [33]καὶ
θέλει στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ
ἀριστερῶν.

[34]Τότε ὁ βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ πρὸς τοὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
Ἔλθετε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην εἰς ἐσᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
[35]Διότι ἐπείνασα, καὶ μοὶ ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψησα, καὶ μὲ
ἐποτίσατε· ξένος ἤμην, καὶ μὲ ἐφιλοξενήσατε· [36]γυμνὸς, καὶ
μὲ ἐνεδύσατε· ἠσθένησα, καὶ μὲ ἐπεσκέφθητε· ἐν φυλακῇ ἤμην,
καὶ ἤλθετε πρὸς ἐμέ. [37]Τότε θέλουσιν ἀποκριθῆ πρὸς αὐτὸν οἱ
δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέ-
ψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; [38]πότε δὲ σὲ εἴδομεν
ξένον, καὶ ἐφιλοξενήσαμεν; ἢ γυμνὸν, καὶ ἐνεδύσαμεν; [39]πότε
δὲ σὲ εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; [40]Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς, Ἀληθῶς σᾶς
λεγω, καθ' ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
ἐλαχίστων, εἰς ἐμὲ ἐκάμετε.

[41]Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἀριστερῶν, Ὑπάγετε
ἀπ' ἐμοῦ, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον
διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. [42]Διότι ἐπείνασα,
καὶ δὲν μοὶ ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψησα, καὶ δὲν μὲ ἐποτίσατε·
[43]ξένος ἤμην, καὶ δὲν μὲ ἐφιλοξενήσατε· γυμνὸς, καὶ δὲν με
ἐνεδύσατε· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ δὲν μὲ ἐπεσκέφθητε.
[44]Τότε θέλουσιν ἀποκριθῆ πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτοὶ, λέγοντες,
Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν,
ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν; [45]Τότε
θέλει ἀποκριθῆ πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, καθ'
ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ εἰς ἐμὲ
ἐκάμετε.

[46]Καὶ θέλουσιν ἀπέλθει οὗτοι μὲν εἰς κόλασιν αἰωνιον· οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΚΕΦ. κϛ.

ΚΑΙ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς παντας τους λογους τουτους, εἶπε
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, [2]Ἐξεύρετε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας

γίνεται τὸ πάσχα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ νὰ
σταυρωθῇ. 3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ
λεγομένου Καϊάφα· 4 καὶ συνεβουλεύθησαν νὰ συλλάβωσι
τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ νὰ θανατώσωσιν. 5 Ἔλεγον δὲ, Μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ, διὰ νὰ μὴ γείνῃ θόρυβος ἐν τῷ λαῷ.

6 Ὅτε δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
λεπροῦ, 7 προσῆλθε πρὸς αὐτὸν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐνῷ
ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν. 8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγα-
νάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; 9 Διότι ἠδύνατο
τοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ μὲ πολλὴν τιμὴν, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τους
πτωχούς. 10 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί
ἐνοχλεῖτε τὴν γυναῖκα; διότι ἔργον καλὸν ἔπραξεν εἰς ἐμέ.
11 Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ ὅμως
πάντοτε δὲν ἔχετε. 12 Ἐπειδὴ χύσασα αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ
τοῦ σώματός μου, ἔκαμε τοῦτο διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου. 13 Ἀλη-
θῶς σᾶς λέγω, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ, θέλει λαληθῇ καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔπραξεν αὕτη εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε ὑπῆγεν εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης,
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, 15 καὶ εἶπε, Τί θέλετε νὰ μοὶ δώσητε, καὶ
ἐγὼ θέλω σᾶς παραδώσει αὐτόν; Καὶ ἐκεῖνοι ἔδωκαν εἰς αὐτον
τριάκοντα ἀργύρια. 16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν διὰ νὰ
παραδώσῃ αὐτόν.

17 Τὴν δὲ πρώτην τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, λέγοντες πρὸς αὐτὸν, Ποῦ θέλεις νὰ σοὶ ἑτοιμάσωμεν
διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα; 18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἴπατε πρὸς αὐτὸν, Ὁ διδάσκαλος
λέγει, Ὁ καιρός μου ἐπλησίασεν· ἐν τῇ οἰκίᾳ σου θέλω κάμει τὸ
πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. 19 Καὶ ἔκαμον οἱ μαθηταὶ καθὼς
παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τῶν
δώδεκα· 21 καὶ ἐνῷ ἔτρωγον, εἶπεν, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει. 22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα,
ἤρχισαν νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν ἕκαστος αὐτῶν, Μήπως ἐγὼ
εἶμαι, Κύριε; 23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ
ἐν τῷ πινακίῳ τὴν χεῖρα, οὗτος θέλει μὲ παραδώσει. 24 Ὁ μὲν

Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἂν
δὲν ἤθελε γεννηθῇ. 25 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰούδας, ὅστις παρέδιδεν
αὐτὸν, εἶπε, Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Ῥαββί; Λέγει πρὸς αὐτὸν, Σὺ
εἶπας.

26 Καὶ ἐνῷ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας,
ἔκοψε, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε·
τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου. 27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ
εὐχαριστήσας, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·
28 διότι τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29 Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι
δὲν θέλω πίει εἰς τὸ ἑξῆς ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου,
ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν πίνω αὐτὸ νέον μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου.

30 Καὶ ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Πάντες ὑμεῖς θέλετε
σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοὶ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον,
"Θέλω πατάξει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι διασκορπισθῇ τὰ
πρόβατα τῆς ποίμνης·" 32 ἀφοῦ δὲ ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει
πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος,
εἶπε πρὸς αὐτὸν, Καὶ ἂν πάντες σκανδαλισθῶσιν ἐν σοὶ, ἐγὼ
ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῇ. 34 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
Ἀληθῶς σοὶ λέγω, ὅτι ταύτην τὴν νύκτα πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέκτωρ,
τρὶς θέλεις μὲ ἀπαρνηθῇ. 35 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος, Καὶ
ἂν γείνῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μετὰ σοῦ, δὲν θέλω σὲ ἀπαρνηθῇ.
Ὁμοίως εἶπον καὶ πάντες οἱ μαθηταί.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωριον λεγόμενον
Γεθσημανῆ· καὶ λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς, Καθίσατε αὐτοῦ,
ἑωσοῦ ὑπάγω καὶ προσευχηθῶ ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβε-
δαίου, ἤρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ. 38 Τότε λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ
καὶ ἀγρυπνεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προχωρήσας ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
προσευχόμενος καὶ λέγων, Πάτερ μου, ἐὰν ἦναι δυνατὸν, ἂς
παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω,
ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτους κοιμω-
μένους, καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον, Οὕτω δὲν ἠδυνήθητε μίαν
ὥραν νὰ ἀγρυπνήσητε μετ' ἐμοῦ; 41 ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχε-
σθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρό-
θυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ὑπῆγε καὶ προσευχήθη, λέγων, Πάτερ
μου, ἐὰν δὲν ἦναι δυνατὸν τοῦτο τὸ ποτήριον νὰ παρέλθῃ
ἀπ' ἐμοῦ, χωρὶς νὰ πίω αὐτὸ, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.
43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους· διότι οι
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι.
44 Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς, ὑπῆγε πάλιν καὶ προσευχήθη ἐκ τρίτου,
εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον.
45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητας αὐτοῦ, καὶ λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἐπλησίασεν
ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἁμαρ-
τωλῶν· 46 ἐγέρθητε, ἂς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ἐπλησίασεν ὁ παρα-
δίδων με.
47 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ, ὁ Ἰούδας, εἷς τῶν δωδεκα,
ἦλθε· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων,
παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 48 Ὁ δὲ παρα-
δίδων αὐτὸν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων, Ὅντινα φιλήσω,
αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτόν. 49 Καὶ εὐθὺς πλησιάσας πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, εἶπε, Χαῖρε, Ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 Ὁ
δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Φίλε, διὰ τί ἦλθες; Τότε προσελ-
θόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπίασαν
αὐτόν.
51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἔσυρε
την μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ κτυπήσας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως,
ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ. 52 Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
Επίστρεψον τὴν μαχαιραν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· διότι
πάντες ὅσοι πιάσωσι μάχαιραν, διὰ μαχαίρας θέλουσιν ἀπο-
λεσθῇ. 53 Ἢ νομίζεις ὅτι δὲν δύναμαι ἤδη νὰ παρακαλέσω τὸν
Πατέρα μου, καὶ θέλει στήσει πλησίον μου περισσοτέρους
παρὰ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; 54 Πῶς λοιπὸν θέλουσι πλη-
ρωθῇ αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω πρέπει νὰ γείνῃ;
55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ὄχλους, Ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων νὰ μὲ συλλά-
βητε; καθ' ἡμέραν ἐκαθήμην πλησίον ὑμῶν διδάσκων ἐν τῷ

ἱερῷ, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε. [56]Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγεινε, διὰ νὰ
πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν.
Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφήσαντες αὐτὸν, ἔφυγον.
[57]Οἱ δὲ πιάσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἔφεραν πρὸς Καϊάφαν τὸν
ἀρχιερέα, ὅπου συνήχθησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
[58]Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτὸν ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν,
διὰ νὰ ἴδῃ τὸ τέλος.
[59]Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον
ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ θανατώσωσιν
αὐτόν· [60]καὶ δὲν εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελ-
θόντων, δὲν εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρ-
τυρες, [61]εἶπον, Οὗτος εἶπε, Δύναμαι νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ
Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν νὰ οἰκοδομήσω αὐτόν. [62]Καὶ
σηκωθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δὲν ἀποκρίνεσαι; τί
μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σοῦ; [63]Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σὲ ὁρκίζω εἰς
τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς, ἂν σὺ ἦσαι ὁ Χριστὸς,
ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. [64]Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Σὺ εἶπας·
πλὴν σᾶς λέγω, Εἰς τὸ ἑξῆς θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. [65]Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέσχισε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, λέγων, Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον
μαρτύρων; ἰδοὺ, τώρα ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. [66]Τί
σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ἀποκριθέντες εἶπον, Ἔνοχος θανάτου
εἶναι. [67]Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγρόνθισαν
αὐτόν· ἄλλοι δὲ ἐῤῥάπισαν, [68]λέγοντες, Προφήτευσον εἰς
ἡμᾶς, Χριστὲ, τίς εἶναι ὅστις σὲ ἐκτύπησεν;
[69]Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθε πρὸς
αὐτὸν μία δούλη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἦσο μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλι-
λαίου. [70]Ὁ δὲ ἠρνήθη ἔμπροσθεν παντων, λέγων, Δὲν ἐξεύρω
τί λέγεις. [71]Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη,
καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦτο μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Να-
ζωραίου. [72]Καὶ πάλιν ἠρνήθη μεθ' ὅρκου, Ὅτι δὲν γνωρίζω
τὸν ἄνθρωπον. [73]Μετ' ὀλίγον δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες,
εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον, Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶσαι· διότι ἡ
λαλια σου σε κάμνει φανερόν. [74]Τότε ἤρχισε νὰ καταναθεμα-
τίζῃ καὶ νὰ ὀμνύῃ, Ὅτι δὲν γνωρίζω τον ἄνθρωπον. Καὶ εὐθὺς

ἐφώναξεν ὁ ἀλέκτωρ. [75]*Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ*
Ἰησοῦ, ὅστις εἶχεν εἰπεῖ πρὸς αὐτὸν, Ὅτι πρὶν φωνάξῃ ὁ
ἀλέκτωρ, τρίς θέλεις μὲ ἀπαρνηθῇ. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε
πικρῶς.

ΚΕΦ. κζ.

ΟΤΕ *δὲ ἔγεινε πρωΐ, συνεβουλεύθησαν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ*
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ θανατώσωσιν
αὐτόν. [2]*Καὶ δέσαντες αὐτὸν, ἔφεραν καὶ παρέδωκαν αὐτὸν εἰς*
τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.
[3]*Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδόσας αὐτὸν, ὅτι κατεδικάσθη,*
μεταμεληθεὶς ἐπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια εἰς τοὺς πρε-
σβυτέρους, [4]*λέγων, Ἥμαρτον παραδόσας αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ*
εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. [5]*Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ*
ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἐκρεμάσθη.
[6]*Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον, Δὲν εἶναι συγ-*
κεχωρημένον νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον· διότι
εἶναι τιμὴ αἵματος. [7]*Καὶ συμβουλευθέντες ἠγόρασαν μὲ αὐτὰ*
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, διὰ νὰ ἐνταφιάζωνται ἐκεῖ οἱ ξένοι.
[8]*Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς*
σήμερον. [9]*Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμιοῦ τοῦ προφή-*
του, λέγοντος, "Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
τοῦ ἐκτιμηθέντος, τὸν ὁποῖον ἐξετίμησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
[10]*καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὼς μοὶ*
παρήγγειλεν ὁ Κύριος."
[11]*Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἠρώτη-*
σεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σὺ λέγεις. [12]*Καὶ ἐνῷ ἐκατηγο-*
ρεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίθη.
[13]*Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Δὲν ἀκούεις πόσα σοῦ*
καταμαρτυροῦσι; [14]*Καὶ δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν οὐδὲ πρὸς*
ἕνα λόγον· ὥστε ὁ ἡγεμὼν ἐθαύμαζε πολύ.
[15]*Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἐσυνείθιζεν ὁ ἡγεμὼν νὰ ἀπολύῃ εἰς τὸν*
ὄχλον ἕνα δέσμιον, ὅντινα ἤθελον. [16]*Καὶ εἶχον τότε δέσμιον*
περιβόητον, λεγόμενον Βαραββᾶν. [17]*Ἐνῷ λοιπὸν ἦσαν συν-*
ηγμένοι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Τίνα θέλετε νὰ σᾶς ἀπο-
λύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;
[18]*Ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.*

19 Ἐνῷ δὲ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Ἄπεχε τοῦ δικαίου ἐκείνου· διότι πολλὰ
ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους νὰ
ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν νὰ ἀπολέσωσι. 21 Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἡγεμὼν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω; Οἱ δὲ εἶπον, Τὸν Βαραββᾶν. 22 Λέγει
πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν, τὸν
λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι πρὸς αὐτὸν πάντες, Σταυρωθήτω.
23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπε, Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν; Οἱ δὲ περισσότερον
ἔκραζον, λέγοντες, Σταυρωθήτω. 24 Καὶ ἰδὼν ὁ Πιλάτος, ὅτι
οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἔνιψε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου, λέγων, Ἀθῷος εἶμαι ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25 Καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς εἶπε, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἂς ἦναι ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν
μαστιγώσας, παρέδωκε διὰ νὰ σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν
Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήθροισαν ἐπ' αὐτὸν ὅλον το
τάγμα τῶν στρατιωτῶν. 28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, ἐνέδυσαν
αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην. 29 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκαν-
θῶν, ἔθεσαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον εἰς τὴν δεξιὰν
αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτὸν,
λέγοντες, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 30 Καὶ ἐμπτύσαντες
εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. 31 Καὶ ἀφοῦ ἐνέπαιξαν αὐτὸν, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν
χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἔφεραν
αὐτὸν διὰ νὰ σταυρώσωσιν.

32 Ἐνῷ δὲ ἐξήρχοντο, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμε-
νον Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ. 33 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅστις
λέγεται Κρανίου τόπος, 34 ἔδωκαν εἰς αὐτὸν νὰ πίῃ ὄξος με-
μιγμένον μετὰ χολῆς· καὶ γευθεὶς δὲν ἤθελε νὰ πίῃ.

35 Ἀφοῦ δὲ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
βάλλοντες κλῆρον· διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου,
"Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἑαυτοὺς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματι-
σμόν μου ἔβαλον κλῆρον." 36 Καὶ καθήμενοι, ἐφύλαττον αὐτὸν

ἐκεῖ. 37 Καὶ ἔθεσαν ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν κατη-
γορίαν αὐτοῦ γεγραμμένην, ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
38 Τότε ἐσταυρώθησαν μετ' αὐτοῦ δύο λησταὶ, εἷς ἐκ δεξιῶν,
καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν.
39 Οἱ δὲ διαβαίνοντες ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν, 40 καὶ λέγοντες, Ὁ χαλῶν τὸν ναὸν, καὶ διὰ
τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· ἂν ἦσαι Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον,
42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν δὲν δύναται νὰ σώσῃ· ἂν ἦναι βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ θέλομεν
πιστεύσει εἰς αὐτόν· 43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ἂς σώσῃ τώρα
αὐτὸν, ἐὰν θέλῃ αὐτόν· ἐπειδὴ εἶπεν, Ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶμαι.—
44 Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες μετ' αὐτοῦ,
ὠνείδιζον εἰς αὐτόν.
45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἔγεινεν ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως
ὥρας ἐννάτης.
46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ φωνῆς
μεγάλης, λέγων, "Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί;" τουτέστι,
"Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες;" 47 Καὶ τινὲς τῶν
ἐκεῖ ἑστώτων, ἀκούσαντες, ἔλεγον, Ὅτι τὸν Ἠλίαν φωνάζει
οὗτος. 48 Καὶ εὐθὺς ἔδραμεν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον,
καὶ γεμίσας ὄξους, καὶ περιθέσας εἰς κάλαμον, ἐπότιζεν αὐτόν.
49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, Ἄφες, ἂς ἴδωμεν ἂν ἔρχηται ὁ Ἠλίας νὰ
σώσῃ αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας μετὰ φωνῆς μεγαλης, ἀφῆκε
τὸ πνεῦμα.
51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·
52 καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμη-
μένων ἁγίων ἀνέστησαν. 53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων
μετὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
ἐνεφανίσθησαν εἰς πολλούς.
54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ φυλάττοντες τὸν
Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφό-
δρα, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦτο οὗτος.
55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι

αἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὑπηρετοῦ-
σαι αὐτόν· 56 *μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ,*
καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 *Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ*
Ἀριμαθαίας, τὸ ὄνομα Ἰωσὴφ, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν εἰς
τὸν Ἰησοῦν. 58 *Οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλάτον, ἐζήτησε τὸ*
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος προσέταξε νὰ ἀποδοθῇ τὸ
σῶμα. 59 *Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐτύλιξεν αὐτὸ μὲ σιν-*
δόνα καθαρὰν, 60 *καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ μνημείῳ, τὸ*
ὁποῖον ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν
εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου, ἀνεχώρησεν. 61 *Ἦτο δὲ ἐκεῖ Μαρία*
ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
τάφου.

62 *Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἥτις εἶναι μετὰ τὴν παρασκευην, συνή-*
χθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, 63 *λέ-*
γοντες, Κύριε, ἐνεθυμήθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν,
Μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλω ἀναστηθῇ. 64 *Πρόσταξον λοιπὸν νὰ*
ἀσφαλισθῇ ὁ τάφος ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι πρὸς
τὸν λαὸν, Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ ἐσχάτη
πλάνη χειροτέρα τῆς πρώτης. 65 *Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλά-*
τος, Ἔχετε φύλακας· ὑπάγετε, ἀσφαλίσατε καθὼς ἐξεύρετε.
66 *Οἱ δὲ ὑπῆγον, καὶ ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν*
λίθον, καὶ ἐπιστήσαντες τοὺς φύλακας.

ΚΕΦ. κη'.

ἈΦΟΥ *δὲ ἐπέρασε τὸ σάββατον, περὶ τὰ χαράγματα τῆς*
πρωτης ἡμέρας *τῆς ἑβδομάδος, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ*
ἄλλη Μαρία, διὰ νὰ θεωρήσωσι τὸν τάφον. 2 *Καὶ ἰδοὺ, ἔγεινε*
σεισμὸς μέγας· διότι ἄγγελος Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθε
καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω
αὐτοῦ. 3 *Ἦτο δὲ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα*
αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. 4 *Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐταράχθη-*
σαν οἱ φύλακες, καὶ ἔγειναν ὡς νεκροί. 5 *Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγ-*
γελος, εἶπε πρὸς τὰς γυναῖκας, Μὴ φοβεῖσθε σεῖς· διότι ἐξεύρω
ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. 6 *Δὲν εἶναι ἐδῶ· διότι*

ἀνέστη, καθὼς εἶπεν· ἔλθετε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ
Κύριος. 7 Καὶ ὑπάγετε ταχέως, καὶ εἴπατε πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, ὅτι ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδού, ὑπάγει πρότερον
ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτόν· ἰδού, σᾶς εἶπον.
8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχέως ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ
χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τους μαθητὰς
αὐτοῦ.
9 Ἐνῷ δὲ ἤρχοντο νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
ἰδού, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐτάς, λέγων, Χαίρετε. Καὶ ἐκεῖναι
προσελθοῦσαι, ἐπίασαν τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν
αὐτόν. 10 Τότε λέγει πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβεῖσθε·
ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ νὰ ὑπάγω-
σιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι μὲ ἰδεῖ.
11 Ἐνῷ δὲ αὐταὶ ἀπήρχοντο, ἰδού, τινὲς τῶν φυλάκων, ἐλθόντες
εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς πάντα τὰ γενό-
μενα. 12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ συμβου-
λευθέντες, ἔδωκαν εἰς τοὺς στρατιώτας ἀργύρια ἱκανά, 13 λέ-
γοντες, Εἴπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς
ἔκλεψαν αὐτόν, ἐνῷ ἡμεῖς ἐκοιμώμεθα. 14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ
τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς θέλομεν πείσει αὐτόν, καὶ
ἐσᾶς θέλομεν κάμει ἀμερίμνους. 15 Ἐκεῖνοι δὲ λαβόντες τὰ
ἀργύρια, ἔπραξαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος
οὗτος παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.
16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος,
ὅπου παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. 17 Καὶ ἰδόντες αὐτόν,
προσεκύνησαν αὐτόν· τινὲς δὲ ἐδίστασαν. 18 Καὶ προσελθὼν ὁ
Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἐδόθη εἰς ἐμὲ πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. 19 Πορευθέντες λοιπὸν μαθη-
τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 20 διδάσκοντες
αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἐσᾶς· καὶ
ἰδού, ἐγὼ εἶμαι μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α΄.

ʼΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ʼΙησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·
[2]καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, "ʼΙδοὺ, ἐγὼ
ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου." [3]"Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ʽΕτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε
τὰς τρίβους αὐτοῦ."
[4]ʼΗτο ὁ ʼΙωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύττων βά-
πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. [5]Καὶ ἐξήρχοντο πρὸς
αὐτὸν ὅλος ὁ τόπος τῆς ʼΙουδαίας, καὶ οἱ ʽΙεροσολυμῖται, καὶ
ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ ʼΙορδάνῃ ποταμῷ ὑπʼ αὐτοῦ, ἐξομο-
λογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
[6]ʼΗτο δὲ ὁ ʼΙωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ἔχων
ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ τρώγων ἀκρίδας
καὶ μέλι ἄγριον. [7]Καὶ ἐκήρυττε, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρό-
τερός μου ὀπίσω μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος σκύψας νὰ
λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. [8]ʼΕγὼ μὲν σᾶς
ἐβάπτισα ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι
ʽΑγίῳ.
[9]Καὶ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ὁ ʼΙησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ
τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ ʼΙωάννου εἰς τὸν ʼΙορδάνην.
[10]Καὶ εὐθὺς ἐνῷ ἀνέβαινεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε τοὺς οὐρα-
νοὺς σχιζομένους, καὶ τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν
ἐπʼ αὐτόν. [11]Καὶ φωνὴ ἔγεινεν ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶσαι ὁ
Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην.
[12]Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα ἐκβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.
[13]Καὶ ἦτο ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος
ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ ἦτο μετὰ τῶν θηριων· καὶ οἱ ἄγγελοι
ὑπηρέτουν αὐτόν.

[14] Ἀφοῦ δὲ παρεδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
[15] καὶ λέγων, Ὅτι ἐπληρώθη ὁ καιρὸς, και ἐπλησίασεν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε εἰς το εὐαγγέλιον.
[16] Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν
Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς
τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἁλιεῖς· [17] καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, Ἔλθετε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει νὰ γείνητε
ἁλιεῖς ἀνθρώπων. [18] Καὶ εὐθὺς ἀφήσαντες τὰ δίκτυα αὐτῶν,
ἠκολούθησαν αὐτόν.
[19] Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ
πλοίῳ ἐπισκευάζοντας τὰ δίκτυα. [20] Καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς·
καὶ ἀφήσαντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ
τῶν μισθωτῶν, ὑπῆγον ὀπίσω αὐτοῦ.
[21] Καὶ εἰσέρχονται εἰς Καπερναούμ· καὶ εὐθὺς ἐν τῷ σαββάτῳ
εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε. [22] Καὶ ἐξεπλήτ-
τοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ· διότι ἐδίδασκεν αὐτοὺς ὡς ἔχων
ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς.
[23] Καὶ ἦτο ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
ἀκάθαρτον, καὶ ἀνέκραξε, [24] λέγων, Φεῦ! τί εἶναι μεταξὺ ἡμῶν
καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ μᾶς ἀπολέσῃς; σὲ γνωρίζω
τίς εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. [25] Καὶ ἐπετίμησεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς,
λέγων, Σιώπα, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. [26] Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκά-
θαρτον, ἀφοῦ ἐσπάραξεν αὐτὸν, καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης,
ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.
[27] Καὶ πάντες ἐξεπλάγησαν, ὥστε συνεζήτουν πρὸς ἀλλήλους,
λέγοντες, Τί εἶναι τοῦτο; τίς αὕτη ἡ νέα διδαχή; διότι μετὰ
ἐξουσίας προστάζει καὶ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ὑπακούου-
σιν εἰς αὐτόν. [28] Ἐξῆλθε δὲ ἡ φήμη αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.
[29] Καὶ εὐθὺς ἐξελθόντες ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἦλθον εἰς τὴν
οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
[30] Ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἦτο κατάκοιτος πάσχουσα πυρε-
τόν· καὶ εὐθὺς ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτῆς. [31] Καὶ
πλησιάσας ἤγειρεν αὐτὴν, πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθὺς, καὶ ὑπηρέτει αὐτούς.
[32] Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφεραν πρὸς

αὐτὸν πάντας τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· 33 καὶ
ἡ πόλις ὅλη ἦτο συνηγμένη ἔμπροσθεν τῆς θύρας. 34 Καὶ
ἐθεράπευσε πολλοὺς πάσχοντας διαφόρους ἀῤῥωστίας· καὶ
δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ δὲν ἄφινε τὰ δαιμόνια νὰ λαλῶσιν,
ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτόν.

35 Καὶ τὸ πρωῒ, ἐνῷ ἦτο ὄρθρος βαθὺς, σηκωθεὶς ἐξῆλθε, καὶ
ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ προσηύχετο.

36 Καὶ ἔδραμον κατόπιν αὐτοῦ ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.
37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Ὅτι πάντες σὲ
ζητοῦσι. 38 Καὶ λέγει πρὸς αὐτους, Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὰς
πλησίον κωμοπόλεις, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο
ἐξῆλθον. 39 Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐξέβαλλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ
γονυπετῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ λέγων πρὸς αὐτὸν, Ὅτι, ἐὰν
θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς. 41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνι-
σθεὶς ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἤγγισεν αὐτὸν, καὶ λέγει πρὸς
αὐτὸν, Θέλω, καθαρίσθητι. 42 Καὶ ὡς εἶπε τοῦτο, εὐθὺς ἔφυγεν
ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. 43 Καὶ προστάξας αὐτὸν
ἐντόνως, εὐθὺς ἀπέπεμψεν αὐτὸν, 44 καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,
Πρόσεχε, μὴ εἴπῃς πρὸς μηδένα μηδέν· ἀλλ' ὕπαγε, δεῖξον
σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ὅσα
προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. 45 Ἀλλ' ἐκεῖνος
ἐξελθὼν ἤρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ, καὶ νὰ διαφημίζῃ τὸν
λόγον, ὥστε πλέον δὲν ἠδύνατο αὐτὸς νὰ εἰσέλθῃ φανερὰ εἰς
πόλιν· ἀλλ' ἦτο ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν
πανταχόθεν.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ἠκού-
σθη ὅτι εἶναι εἰς οἶκον. 2 Καὶ εὐθὺς συνήχθησαν πολλοὶ, ὥστε
δὲν ἐχώρουν πλέον αὐτοὺς οὐδὲ τὰ πρόθυρα· καὶ ἐκήρυττεν εἰς
αὐτοὺς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, φέροντες παραλυτικὸν, βαστα-
ζόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσιν
εἰς αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἐχάλασαν τὴν στέγην ὅπου ἦτο,
καὶ διατρυπήσαντες, καταβιβάζουσι τὸν κράββατον ἐφ' οὗ
κατέκειτο ὁ παραλυτικός. 5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐ-

τῶν, λέγει πρὸς τὸν παραλυτικὸν, Τέκνον, συγκεχωρημέναι εἶναι
εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου. 6 Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ
καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 Διὰ τί
οὗτος λαλεῖ τοιαύτας βλασφημίας; τίς δύναται νὰ συγχωρῇ
ἁμαρτίας, εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός; 8 Καὶ εὐθὺς νοήσας ὁ Ἰησοῦς διὰ
τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται καθ' ἑαυτοὺς, εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα ἐν ταῖς καρδίαις σας;
9 Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω πρὸς τὸν παραλυτικὸν, Συγκεχω-
ρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, Σηκώθητι, καὶ ἔπαρε
τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; 10 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ συγχωρῇ
ἁμαρτίας, (λέγει πρὸς τὸν παραλυτικὸν,) 11 Πρὸς σὲ λέγω,
Σηκώθητι, καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν
οἶκόν σου. 12 Καὶ ἠγέρθη εὐθὺς, καὶ σηκώσας τὸν κράββατον,
ἐξῆλθεν ἐνώπιον πάντων· ὥστε ἐξεπλήττοντο πάντες, καὶ ἐδό-
ξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες, Ὅτι οὐδέποτε εἴδομεν τοιαῦτα.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ διαβαίνων εἶδε Λευῒν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον εἰς τὸ
τελώνιον· καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἀκολούθει μοι. Καὶ σηκωθεὶς
ἠκολούθησεν αὐτόν.

15 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ,
συνεκάθηντο καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ
Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διότι ἦσαν πολλοὶ, καὶ ἠκολού-
θησαν αὐτόν. 16 Οἱ δὲ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν
τρώγοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
τρώγει καὶ πίνει; 17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Δὲν ἔχουσι χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ
πάσχοντες· δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Οἱ μαθηταὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαιων ἐνήστευ-
ον· καὶ ἔρχονται, καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ
τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ μαθη-
ταί σου δὲν νηστεύουσι; 19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐνόσῳ ὁ νυμφίος εἶναι
μετ' αὐτῶν, νὰ νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι τὸν νυμφίον
μεθ' ἑαυτῶν, δὲν δύνανται νὰ νηστεύωσι· 20 θέλουσιν ὅμως

ἔλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφιος, καὶ τότε
θέλουσι νηστεύσει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 21 Καὶ οὐδεὶς
ῥάπτει ἐπίῤῥαμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ
μὴ, τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ τὸ νέον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ, καὶ
γίνεται σχίσμα χειρότερον. 22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ὁ οἶνος ὁ νέος διασχίζει τοὺς ἀσκοὺς,
καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ φθείρονται· ἀλλὰ πρέπει οἶνος
νέος νὰ βάλληται εἰς ἀσκοὺς νέους.

23 Καὶ ὅτε διέβαινεν ἐν σαββάτῳ διὰ τῶν σπαρτῶν, οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἐνῷ ὥδευον, ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσι τὰ ἀστάχυα. 24 Καὶ
οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ, διὰ τί πράττουσιν ἐν
τοῖς σάββασιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν συγχωρεῖται; 25 Καὶ αὐτὸς
ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε τί ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ,
ὅτε ἔλαβε χρείαν, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; 26 πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως,
καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι
συγκεχωρημένον εἰμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ φάγωσι, καὶ ἔδωκε καὶ
εἰς τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ; 27 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Τὸ σάβ-
βατον ἔγεινε διὰ τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάβ-
βατον· 28 ὥστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ
σαββάτου.

ΚΕΦ. γ.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος
ἔχων ἐξηραμμένην τὴν χεῖρα. 2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν, ἂν
ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει αὐτὸν, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν
αὐτόν. 3 Καὶ λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ἐξηραμ-
μένην τὴν χεῖρα, Σηκώθητι εἰς τὸ μέσον. 4 Καὶ λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Εἶναι συγκεχωρημένον ἐν σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιήσῃ
τις, ἢ νὰ κακοποιήσῃ; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ θανατώσῃ;
Οἱ δὲ ἐσιώπων. 5 Καὶ περιβλέψας αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, λυπού-
μενος διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν
ἄνθρωπον, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀπο-
κατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. 6 Καὶ ἐξελθόντες
οἱ Φαρισαῖοι, συνεβουλεύθησαν εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν
κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν.
7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς

τὴν θάλασσαν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, [8] καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων,
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ
Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἔπραττεν,
ἦλθον πρὸς αὐτόν. [9] Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ
μένῃ πλησίον αὐτοῦ ἓν πλοιάριον ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, διὰ να
μὴ συνθλίβωσιν αὐτόν. [10] Διότι ἐθεράπευσε πολλοὺς, ὥστε
ἔπιπτον ἐπ' αὐτὸν, διὰ νὰ ἐγγίσωσιν αὐτὸν, ὅσοι εἶχον ἀῤῥω-
στίας. [11] Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅτε ἐθεώρουν αὐτὸν,
προσέπιπτον εἰς αὐτὸν, καὶ ἔκραζον, λέγοντα, Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. [12] Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτὰ, διὰ νὰ μὴ φανερώ-
σωσιν αὐτόν.

[13] Καὶ ἀναβαίνει εἰς το ὄρος, καὶ προσκαλεῖ ὅσους αὐτὸς
ἤθελε· καὶ ὑπῆγον πρὸς αὐτόν. [14] Καὶ ἔκλεξε δώδεκα, διὰ νὰ
ἦναι μετ' αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς νὰ κηρύττωσι,
[15] καὶ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν νὰ θεραπεύωσι τὰς νόσους, καὶ νὰ
ἐκβάλλωσι τὰ δαιμόνια· [16] Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ἐπωνόμασε
Πέτρον· [17] καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοὺς Βοανεργὲς, τὸ
ὁποῖον σημαίνει, Υἱοὶ βροντῆς· [18] καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον,
καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον
τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,
[19] καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

[20] Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον τινά· καὶ συναθροίζεται πάλιν ὄχλος,
ὥστε αὐτοὶ δὲν ἠδύναντο μηδὲ νὰ φάγωσιν ἄρτον. [21] Καὶ ὅτε
ἤκουσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐξῆλθον διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν·
διότι ἔλεγον, Ὅτι εἶναι ἔξω ἑαυτου.

[22] Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἵτινες κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων,
ἔλεγον, Ὅτι ἔχει Βεελζεβοὺλ, καὶ ὅτι διὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

[23] Καὶ προσκαλέσας αὐτοὺς, ἔλεγε πρὸς αὐτους διὰ παρα-
βολῶν, Πῶς δύναται Σατανᾶς νὰ ἐκβάλλῃ Σατανᾶν; [24] Καὶ
ἐὰν βασιλεία διαιρεθῇ καθ' ἑαυτῆς, ἡ βασιλεία ἐκείνη δὲν δύ-
ναται νὰ σταθῇ· [25] καὶ ἐὰν οἰκία διαιρεθῇ καθ' ἑαυτῆς, ἡ οἰκία
ἐκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῇ. [26] Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη
καθ' ἑαυτοῦ καὶ διηρέθη, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλ' ἔχει τέλος.
[27] Οὐδεὶς δύναται νὰ ἁρπάσῃ τὰ σκεύη τοῦ δυνατοῦ, εἰσελθὼν
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ τὸν δυνατόν· καὶ

τοτε θέλει διαρπάσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 28 Ἀληθῶς σᾶς λέγω,
ὅτι πάντα τὰ ἁμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθῇ εἰς τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας βλασφημήσωσιν·
29 ὅστις ὅμως βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, δὲν ἔχει
συγχώρησιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' εἶναι ἔνοχος αἰωνίου καταδίκης·
30 διότι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ
σταθέντες ἔξω, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔκραζον αὐτόν.
32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἡ
μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω σὲ ζητοῦσι. 33 Καὶ ἀπεκρίθη
πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου;
34 Καὶ περιβλέψας κύκλῳ πρὸς τοὺς καθημένους περὶ αὐτὸν,
λέγει, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. 35 Διότι ὅστις
κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή
μου, καὶ μήτηρ.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΙ πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ πλησιον τῆς θαλάσσης· καὶ συν-
ήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε εἰσελθὼν εἰς τὸ πλοῖον,
ἐκάθητο εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦτο ἐπὶ τῆς γῆς
πλησίον τῆς θαλάσσης. 2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς διὰ παραβολῶν
πολλὰ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,

3 Ἀκούετε· ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ· 4 καὶ
ἐνῷ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθον τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγον αὐτό. 5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου δὲν εἶχε γῆν πολλὴν, καὶ εὐθὺς ἀνεφύη,
διότι δὲν εἶχε βάθος γῆς· 6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυμα-
τίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ῥίζαν, ἐξηράνθη. 7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν
εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ,
καὶ καρπὸν δὲν ἔδωκε. 8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν·
καὶ ἔδιδε καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔδωκεν ἓν
τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.—9 Καὶ ἔλεγε πρὸς
αὐτοὺς, Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

10 Ὅτε δὲ ἔμεινε καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν
μετὰ τῶν δώδεκα περὶ τῆς παραβολῆς. 11 Καὶ ἔλεγε πρὸς
αὐτοὺς, Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους δὲ τοὺς ἔξω, διὰ παραβολῶν τὰ παντα
γίνονται· 12 διὰ νὰ βλέπωσι βλέποντες, καὶ νὰ μὴ ἴδωσι· καὶ

νὰ ἀκούωσιν ἀκούοντες, καὶ νὰ μὴ νοήσωσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι,
καὶ συγχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἁμαρτήματα. 13 Καὶ λέγει
πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἐξεύρετε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς
θέλετε γνωρίσει πάσας τὰς παραβολάς;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει. 15 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν
εἶναι οὗτοι, εἰς τοὺς ὁποίους σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκού-
σωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. 16 Καὶ ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ
πετρώδη σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες, ὅταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δέχονται αὐτόν· 17 δὲν ἔχουσιν ὅμως
ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλ' εἶναι πρόσκαιροι· ἔπειτα, ὅταν γείνῃ
θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται. 18 Καὶ
οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν
λόγον· 19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
πλούτου, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ἄλλων πραγμάτων εἰσερχόμεναι
συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος. 20 Καὶ οἱ εἰς τὴν
γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν
λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἓν τριάκοντα,
καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατον.

21 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται, διὰ νὰ
τεθῇ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχὶ διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ
τὸν λυχνοστάτην; 22 διότι δὲν εἶναί τι κρυπτον, τὸ ὁποῖον δὲν
θέλει φανερωθῇ· οὐδ' ἔγεινέ τι ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει
ἐλθεῖ εἰς τὸ φανερόν. 23 Ὅστις ἔχει ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

24 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Προσέχετε τί ἀκούετε· μὲ ὁποῖον
μέτρον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῇ εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλει γείνει προσ-
θήκη εἰς ἐσᾶς τοὺς ἀκούοντας. 25 Διοτι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῇ
εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει, θέλει
ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν
ἄνθρωπος ῥίψῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, 27 καὶ κοιμᾶται καὶ
σηκόνηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ
αὐξάνῃ, καθὼς αὐτὸς δὲν ἐξεύρει. 28 Διοτι ἀφ' ἑαυτῆς ἡ γῆ
καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, ἔπειτα ἀστάχυον, ἔπειτα πλήρη
σῖτον ἐν τῷ ἀσταχύῳ. 29 Ὅταν δὲ ὡριμάσῃ ὁ καρπὸς, εὐθὺς
ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἦλθεν ὁ θερισμός.

30 Ἔτι ἔλεγε, Μὲ τί νὰ ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν νὰ παραβάλωμεν αὐτήν; 31 Εἶναι ὁμοία

*μὲ κόκκον σινάπεως, ὅστις, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι
μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·* [32]*ἀφοῦ
δὲ σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλήτερος πάντων τῶν
λαχάνων, καὶ κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε ὑπὸ τὴν σκιὰν
αὐτοῦ δύνανται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ κατασκηνῶσι.*

[33]Καὶ *διὰ τοιούτων πολλῶν παραβολῶν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς
τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο νὰ ἀκούωσι.* [34]Χωρὶς *δὲ παραβολῆς
δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτούς· κατ' ἰδίαν ὅμως ἐξήγει πάντα εἰς τοὺς
μαθητας αὐτοῦ.*

[35]Καὶ *λέγει πρὸς αὐτους ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἔγεινεν
ἑσπέρα,* Ἂς *διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.* [36]Καὶ *ἀφήσαντες τον
ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦτο ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα
δὲ πλοιάρια ἦσαν μετ' αὐτοῦ.* [37]Καὶ *γίνεται μέγας ἀνεμοστρό-
βιλος· καὶ τὰ κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη
ἐγεμίζετο.* [38]Καὶ *αὐτὸς ἦτο ἐπὶ τῆς πρύμνης κοιμώμενος ἐπὶ
τὸ προσκεφάλαιον· καὶ ἐξυπνίζουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσι πρὸς
αὐτὸν,* Διδάσκαλε, *δὲν σὲ μέλει ὅτι χανόμεθα;* [39]Καὶ *σηκωθεὶς
ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον, καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν,* Σιώπα,
ἡσύχασον. Καὶ *ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη.*
[40]Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Διὰ *τί εἶσθε οὕτω δειλοί; πῶς δὲν
ἔχετε πίστιν;* [41]Καὶ *ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον
πρὸς ἀλλήλους,* Τίς *λοιπὸν εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ
θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν;*

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ *ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν*
Γαδαρηνῶν. [2]Καὶ *ὡς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ἀπήντησεν
αὐτὸν ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον,*
[3]*ὅστις εἶχε τὴν κατοικίαν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο
νὰ δέσῃ αὐτὸν οὐδὲ μὲ ἁλύσεις·* [4]*διότι πολλάκις εἶχε δεθῆ μὲ
ποδόδεσμα καὶ μὲ ἁλύσεις, καὶ διεσπάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ αἱ
ἁλύσεις, καὶ τὰ ποδόδεσμα συνετρίφθησαν· καὶ οὐδεὶς ἴσχυε νὰ
δαμάσῃ αὐτόν·* [5]*καὶ διαπαντὸς νύκτα καὶ ἡμέραν ἦτο ἐν τοῖς
ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνημείοις, κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν μὲ
λίθους.*

[6]Ἰδὼν *δὲ τὸν* Ἰησοῦν *ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν
αὐτόν·* [7]*καὶ κράξας μετὰ φωνῆς μεγάλης, εἶπε,* Τί *εἶναι μεταξὺ*

ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε εἰς
τὸν Θεὸν, μὴ μὲ βασανίσῃς. 8 Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, Ἔξελθε
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον. 9 Καὶ ἠρώτησεν
αὐτὸν, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεὼν εἶναι
τὸ ὄνομά μου· διότι πολλοὶ εἴμεθα. 10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ, νὰ μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦτο δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη·
12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον
ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς αὐτούς. 13 Καὶ ὁ
Ἰησοῦς εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτούς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύ-
ματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ
ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ἕως δύο
χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. 14 Οἱ δὲ βόσκοντες
τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἴδωσι τί εἶναι τὸ γεγονός. 15 Καὶ
ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον
ὅστις εἶχε τὸν λεγεῶνα, καθήμενον, καὶ ἐνδεδυμένον, καὶ σωφρο-
νοῦντα· καὶ ἐφοβήθησαν. 16 Καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ
ἰδόντες, πῶς ἔγεινε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ τῶν
χοίρων. 17 Καὶ ἤρχισαν νὰ παρακαλῶσιν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαι-
μονισθεὶς νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ. 19 Πλὴν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀφῆκεν
αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς
τοὺς οἰκείους σου, καὶ ἀνάγγειλον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ὁ Κύριος σοὶ
ἔκαμε, καὶ σὲ ἠλέησε. 20 Καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ
ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες
ἐθαύμαζον.

21 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ
πέραν, συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς· καὶ ἦτο πλησίον τῆς
θαλάσσης.

22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος·
καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· 23 καὶ παρεκάλει
αὐτὸν πολλὰ, λέγων, Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λοίσθια·
νὰ ἔλθῃς καὶ νὰ βάλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτὴν, διὰ νὰ σωθῇ·
καὶ θέλει ζήσει. 24 Καὶ ὑπῆγε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτὸν
ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

25 Καὶ γυνή τις ἔχουσα ῥύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη, 26 καὶ

πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα πᾶσαν
τὴν περιουσίαν αὐτῆς, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς
τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 27 *ἀκούσασα περὶ τοῦ* Ἰησοῦ, *ἦλθε μεταξὺ*
τοῦ ὄχλου ὄπισθεν, καὶ ἤγγισε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· 28 *διότι ἔλεγεν,*
Ὅτι, *καὶ ἂν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγγίσω, θέλω σωθῇ.* 29 Καὶ *εὐθὺς*
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἠσθάνθη ἐν τῷ σώματι
αὐτῆς ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ τῆς μάστιγος. 30 Καὶ *εὐθὺς ὁ* Ἰησοῦς
νοήσας ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τὴν ἐξελθοῦσαν ἀπ' αὐτοῦ, στρα-
φεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς *ἤγγισε τὰ ἱμάτιά μου;* 31 Καὶ
ἔλεγον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις *τὸν ὄχλον συνθλί-*
βοντά σε, καὶ λέγεις, Τίς *μοῦ ἤγγισε;* 32 Καὶ *περιέβλεπε διὰ*
νὰ ἴδῃ τὴν πράξασαν τοῦτο. 33 Ἡ *δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ*
τρέμουσα, ἐπειδὴ ἤξευρε τί ἔγεινεν ἐπ' αὐτὴν, ἦλθε καὶ προσέ-
πεσεν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ
δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Θύγατερ, *ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς*
εἰρήνην, καὶ ἔσο ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

35 Ἐνῷ *αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου,*
λέγοντες, Ὅτι *ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί πλέον ἐνοχλεῖς τὸν*
διδάσκαλον; 36 Ὁ *δὲ* Ἰησοῦς, *εὐθὺς ὅτε ἤκουσε τὸν λόγον λαλού-*
μενον, λέγει πρὸς τὸν ἀρχισυνάγωγον, Μὴ *φοβοῦ, μόνον πίστευε.*
37 Καὶ *δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸν, εἰμὴ τὸν* Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον *καὶ* Ἰωάννην *τὸν ἀδελφὸν* Ἰακώβου. 38 Καὶ *ἔρχεται*
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ βλέπει θόρυβον, κλαίοντας
καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. 39 Καὶ *εἰσελθὼν, λέγει πρὸς αὐτοὺς,*
Τί *θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ*
κοιμᾶται. 40 Καὶ *κατεγέλων αὐτοῦ.* Ὁ *δὲ, ἀφοῦ ἐξέβαλεν*
ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα
καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ εἰσέρχεται ὅπου ἔκειτο τὸ παιδίον.
41 Καὶ *πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου, λέγει πρὸς αὐτὴν,* Ταλιθὰ
κοῦμι, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Κοράσιον, *σοὶ λέγω,*
σηκώθητι. 42 Καὶ *εὐθὺς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει·*
διότι ἦτο ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξεπλάγησαν μὲ ἔκπληξιν μεγάλην.
43 Καὶ *παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ νὰ μὴ μάθῃ μηδεὶς τοῦτο·*
καὶ εἶπε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν νὰ φάγῃ.

ΚΕΦ. ς'.

ΚΑΙ *ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ*
ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἦλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ συνα-
γωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήττοντο, καὶ ἔλεγον, Πόθεν
εἰς τοῦτον ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτὸν, ὥστε
καὶ θαύματα τοιαῦτα γίνονται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ; 3 δὲν
εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἰακώ-
βου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
4 Ἔλεγε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι δὲν εἶναι προφήτης ἄνευ
τιμῆς, εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν, καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 5 Καὶ δὲν ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδὲν θαῦμα νὰ κάμῃ,
εἰμὴ ὅτι ἐπὶ ὀλίγους ἀῤῥώστους ἐπιθέσας τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσεν
αὐτούς. 6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιήρ-
χετο τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
δύο δύο· καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν
ἀκαθάρτων. 8 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ βαστάζωσι
μηδὲν εἰς τὴν ὁδὸν, εἰμὴ ῥάβδον μόνον· μὴ σακκίον, μὴ ἄρτον,
μὴ χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην· 9 ἀλλὰ νὰ ἦναι ὑποδεδεμένοι σαν-
δάλια· καὶ νὰ μὴ ἐνδύωνται δύο χιτῶνας. 10 Καὶ ἔλεγε πρὸς
αὐτους, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἑωσοῦ ἐξέλ-
θητε ἐκεῖθεν. 11 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, μηδὲ σᾶς ἀκούσωσιν,
ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τὸν ὑποκάτω τῶν
ποδῶν σας, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐλαφρο-
τέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα ἢ Γόμοῤῥα ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. 12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκήρυτ-
τον νὰ μετανοήσωσι· 13 καὶ ἐξέβαλλον πολλὰ δαιμόνια· καὶ
ἤλειφον πολλοὺς ἀῤῥώστους μὲ ἔλαιον, καὶ ἐθεράπευον.
14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (διότι φανερὸν ἔγεινε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἔλεγεν, Ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. 15 Ἄλλοι
ἔλεγον, Ὅτι ὁ Ἠλίας εἶναι. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Ὅτι προφήτης
εἶναι, ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν,
Ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην,
καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα

Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶχε λάβει αὐτὴν εἰς
γυναῖκα. 18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδην, Ὅτι δὲν
σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐμίσει αὐτὸν, καὶ ἤθελε νὰ θανατώσῃ αὐτόν·
καὶ δὲν ἠδύνατο. 20 Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην,
γνωρίζων αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ διεφύλαττεν αὐτόν·
καὶ ἔκαμνε πολλὰ, ἀκούων αὐτοῦ, καὶ εὐχαρίστως ἤκουεν αὐτοῦ.
21 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἁρμόδιος ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Ἡρώδης ἔκαμνεν ἐν
τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ δεῖπνον εἰς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ εἰς
τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας, 22 καὶ
εἰσῆλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ἐχόρευσε, καὶ
ἤρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ τοὺς συγκαθημένους, εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς τὸ κοράσιον, Ζήτησόν με ὅ,τι ἂν θέλῃς, καὶ θέλω σοὶ
δώσει. 23 Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτὴν, Ὅτι θέλω σοὶ δώσει ὅ,τι μὲ
ζητήσῃς, ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. 24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα
εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς, Τί νὰ ζητήσω; Ἡ δὲ εἶπε, Τὴν
κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 25 Καὶ εὐθὺς εἰσελθοῦσα
μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλέα, ἐζήτησε, λέγουσα, Θέλω νὰ
μοὶ δώσῃς παραυτὰ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ. 26 Καὶ ὁ βασιλεὺς, ἂν καὶ ἐλυπήθη πολὺ, διὰ τοὺς
ὅρκους ὅμως καὶ τοὺς συγκαθημένους δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποῤῥίψῃ
τὴν αἴτησιν αὐτῆς. 27 Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς δήμιον,
προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. 28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκε-
φάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὸ κοράσιον
ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθεσαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγ-
γειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα, καὶ ὅσα ἔπραξαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
31 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἔλθετε σεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς τόπον
ἔρημον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· διότι ἦσαν πολλοὶ οἱ ἐρχόμενοι
καὶ οἱ ὑπάγοντες, καὶ οὐδὲ νὰ φάγωσιν ηὐκαίρουν. 32 Καὶ
ὑπῆγον εἰς ἔρημον τόπον μὲ τὸ πλοῖον κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν
αὐτόν· καὶ συνέδραμον ἐκεῖ πεζοὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων, καὶ
φθάσαντες πρὸ αὐτῶν, συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ. 34 Ἐξελθὼν

δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτοὺς,
ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρχισε να
διδάσκῃ αὐτοὺς πολλά.
35 Καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη παρέλθει ὥρα πολλὴ, προσελθόντες
πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν, Ὅτι ἔρημος εἶναι ὁ
τόπος, καὶ παρῆλθεν ἤδη πολλὴ ὥρα· 36 ἀπόλυσον αὐτοὺς, διὰ
νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς πέριξ ἀγροὺς καὶ κώμας, καὶ ἀγοράσωσιν
εἰς ἑαυτοὺς ἄρτους· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσιν. 37 Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι.
Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Νὰ ὑπάγωμεν ν' ἀγοράσωμεν διακοσίων
δηναρίων ἄρτους, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν; 38 Ὁ
δὲ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε.
Καὶ ἀφοῦ εἶδον, λέγουσι, Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια. 39 Καὶ προσέ-
ταξεν αὐτοὺς νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τοῦ χλωροῦ χόρτου
συμπόσια συμπόσια. 40 Καὶ ἐκάθισαν πρασιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ
ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. 41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τὰ δύο ὀψάρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, καὶ
κατέκοψε τοὺς ἄρτους, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ
βάλωσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ δύο ὀψάρια ἐμοίρασεν εἰς
πάντας. 42 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. 43 Καὶ
ἐσήκωσαν ἀπὸ τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ
ἀπὸ τῶν ὀψαρίων. 44 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ἕως
πεντακισχίλιοι ἄνδρες.
45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ νὰ προϋπάγωσιν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδὰν,
ἑωσοῦ αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. 46 Καὶ ἀπολύσας αὐτοὺς,
ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.
47 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, τὸ πλοῖον ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς
θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς
βασανιζομένους εἰς τὸ νὰ κωπηλατῶσι· διότι ἦτο ὁ ἄνεμος
ἐναντίος εἰς αὐτούς· καὶ περὶ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς
ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε
νὰ περάσῃ αὐτούς. 49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ
τῆς θαλάσσης, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα, καὶ ἀνέκραξαν.
50 Διότι πάντες εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθὺς
ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Θαρσεῖτε· ἐγὼ
εἶμαι, μὴ φοβεῖσθε. 51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον
καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος. Καὶ ἐξεπλήττοντο καθ' ἑαυτοὺς λίαν

καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἐθαύμαζον. 52 Διότι δὲν ἐνόησαν ἐκ τῶν
ἄρτων, ἐπειδὴ ἡ καρδία αὐτῶν ἦτο πεπωρωμένη.
53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρὲτ, καὶ
ἐλιμενίσθησαν.
54 Καὶ ὅτε ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς γνωρίσαντες αὐτὸν,
55 ἔδραμον εἰς πάντα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἤρχισαν νὰ
περιφέρωσιν ἐπὶ τῶν κραββάτων τοὺς ἀῤῥώστους, ὅπου ἤκουον
ὅτι εἶναι ἐκεῖ. 56 Καὶ ὅπου εἰσήρχετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ
ἀγροὺς, ἔθετον εἰς τὰς ἀγορὰς τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν νὰ ἐγγίσωσι κἂν τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ
ὅσοι ἤγγιζον αὐτὸ, ἐθεραπεύοντο.

ΚΕΦ. ζ.

ΚΑΙ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί τινες τῶν γραμ-
ματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. 2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ τρώγοντας ἄρτους μὲ χεῖρας μεμολυσμένας,
τουτέστιν ἀνίπτους, ἐμέμφθησαν αὐτούς· 3 (διότι οἱ Φαρισαῖοι
καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν δὲν νίψωσι μέχρι τοῦ ἀγκῶνος τὰς
χεῖρας, δὲν τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρε-
σβυτέρων· 4 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ἐὰν δὲν νιφθῶσι,
δὲν τρώγουσιν· εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὁποῖα παρέλαβον νὰ
φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων, καὶ ξεστῶν, καὶ σκευῶν χαλκί-
νων, καὶ κλινῶν·) 5 ἔπειτα ἐρωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ
οἱ γραμματεῖς, Διατί οἱ μαθηταί σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ μὲ χεῖρας ἀνίπτους τρώγουσι
τὸν ἄρτον;
6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι καλῶς προεφήτευ-
σεν ὁ Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον,
"Οὗτος ὁ λαὸς διὰ τῶν χειλέων μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
μακρὰν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· 7 εἰς μάτην δὲ μὲ σέβονται, διδά-
σκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων." 8 Διότι ἀφήσαντες
τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων,
πλύματα ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ κάμνετε.
9 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτους, Καλῶς ἀθετεῖτε την ἐντολὴν τοὺ
Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάττητε τὴν παράδοσίν σας. 10 Διότι ὁ Μωϋσῆς
εἶπε, "Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου" καὶ, "Ὁ

κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, ἐξάπαντος νὰ θανατόνηται."
11 Σεῖς ὅμως λέγετε, Ἐὰν ἄνθρωπος εἴπῃ πρὸς τὸν πατέρα ἢ
πρὸς τὴν μητέρα, Κορβᾶν, τουτέστι δῶρον, εἶναι ὅ,τι ἤθελες
ὠφεληθῇ ἐξ ἐμοῦ, ἀρκεῖ· 12 καὶ δὲν ἀφίνετε πλέον αὐτὸν νὰ κάμῃ
οὐδὲν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, 13 ἀκυροῦν-
τες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χάριν τῆς παραδόσεώς σας, τὴν ὁποίαν
παρεδώκατε· καὶ κάμνετε παρόμοια τοιαῦτα πολλά. ∴

14 Καὶ προσκαλέσας πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγε πρὸς αὐτούς,
Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ νοεῖτε· 15 δὲν εἶναι οὐδὲν εἰσερχό-
μενον ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς αὐτὸν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ
μολύνῃ αὐτὸν, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνα εἶναι τὰ
μολύνοντα τὸν ἄνθρωπον. 16 Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς
ἀκούῃ.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἠρώτων αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς. 18 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς,
Οὕτω καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἶσθε; δὲν καταλαμβάνετε ὅτι πᾶν τὸ
ἔξωθεν εἰσερχόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν δύναται νὰ μολύνῃ
αὐτόν; 19 διότι δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς
τὴν κοιλίαν· καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καθαρίζον πάντα
τὰ φαγητά. 20 Ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου,
ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον. 21 Διότι ἔσωθεν ἐκ τῆς καρδίας
τῶν ἀνθρώπων ἐξέρχονται οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ, μοιχεῖαι,
πορνεῖαι, φόνοι, 22 κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλ-
γεια, βλέμμα πονηρὸν, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.
23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐξέρχονται, καὶ μολύνουσι
τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ σηκωθεὶς ἐκεῖθεν, ὑπῆγεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ
Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ τοῦτο
μηδείς· δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ κρυφθῇ.

25 Διότι ἀκούσασα περὶ αὐτοῦ γυνή τις, τῆς ὁποίας τὸ θυγά-
τριον εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς τοὺς
πόδας αὐτοῦ. 26 Ἦτο δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς, Συροφοίνισσα τὸ
γένος· καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἐκβάλῃ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς. 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἄφες
πρῶτον νὰ χορτασθῶσι τὰ τέκνα· διότι δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ
τις τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὰ κυνάρια. 28 Ἡ δὲ
ἀπεκρίθη καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ναὶ, Κύριε· ἀλλὰ καὶ τὰ κυνάρια
ὑποκάτω τῆς τραπέζης τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξῆλθε τὸ
δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατρός σου. 30 Καὶ ὅτε ὑπῆγεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρεν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐξῆλθε, καὶ τὴν θυγατέρα
κειμένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ορίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε
πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ορίων τῆς
Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φερουσι πρὸς αὐτὸν κωφὸν μογιλάλον· καὶ παρακα-
λοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐπιθέσῃ τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτόν. 33 Καὶ παρα-
λαβὼν αὐτὸν κατ' ἰδίαν ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἔβαλε τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας, ἤγγισε τὴν γλῶσσαν
αὐτοῦ· 34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει
πρὸς αὐτὸν, Ἐφφαθὰ, τουτέστιν, Ἀνοίχθητι. 35 Καὶ εὐθὺς
ἠνοίχθησαν τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης
αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ εἴπωσι τοῦτο εἰς μηδένα·
πλὴν ὅσον αὐτὸς παρήγγελλεν εἰς αὐτοὺς, τόσον περισσότερον
ἐκεῖνοι ἐκήρυττον. 37 Καὶ ἐξεπλήττοντο καθ' ὑπερβολὴν, λέγον-
τες, Καλῶς ἔπραξε τὰ πάντα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ
ἀκούωσι, καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.

ΚΕΦ. η'. θ'.

ἘΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐπειδὴ ἦτο πάμπολυς ὄχλος, καὶ δὲν
εἶχον τί νὰ φάγωσι, προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς τους μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτοὺς, 2 Σπλαγχνίζομαι διὰ τὸν ὄχλον, ὅτι
τρεῖς ἤδη ἡμέρας μένουσι πλησίον μου, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ
φάγωσι· 3 καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς τοὺς οἴκους
αὐτῶν, θέλουσιν ἀποκάμει καθ' ὁδόν· διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦλθον
μακρόθεν. 4 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
Πόθεν θέλει τις δυνηθῇ νὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ ἄρτων ἐδῶ ἐπὶ
τῆς ἐρημίας; 5 Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς, Πόσους ἄρτους ἔχετε;
Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτά. 6 Καὶ προσέταξε τὸν ὄχλον νὰ καθίσωσιν
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, ἀφοῦ εὐχαρίστησεν,
ἔκοψε καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ βάλωσιν
ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου· καὶ ἔβαλον. 7 Εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαρά-
κια· καὶ εὐλογήσας, εἶπε νὰ βάλωσι καὶ αὐτά. 8 Ἔφαγον δὲ
καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν περισσεύματα κλασμάτων,

ἑπτὰ σπυρίδας. 9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι·
καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρχισαν να καμνωσιν ἐρω-
τήσεις πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. 12 Τότε ἀναστενάξας ἐκ καρδίας
αὐτοῦ, λέγει, Διὰ τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ζητεῖ; ἀληθῶς σᾶς
λέγω, Δὲν θέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην σημεῖον. 13 Καὶ
ἀφήσας αὐτοὺς, εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὸ πέραν.

14 Ἐλησμόνησαν δὲ νὰ λάβωσιν ἄρτους, καὶ δὲν εἶχον μεθ' ἑ-
αυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰμὴ ἕνα ἄρτον. 15 Καὶ παρήγγελλεν εἰς
αὐτοὺς, λέγων, Βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φα-
ρισαίων καὶ τῆς ζύμης τοῦ Ἡρώδου. 16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς
ἀλλήλους, λέγοντες, Ὅτι ἄρτους δὲν ἔχομεν. 17 Νοήσας δὲ ὁ
Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε
ἄρτους; ἔτι δὲν νοεῖτε, οὐδὲ καταλαμβάνετε; ἔτι πεπωρωμένην
ἔχετε τὴν καρδίαν σας; 18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες δὲν βλέπετε; καὶ
ὦτα ἔχοντες δεν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε; 19 ὅτε ἔκοψα
τοὺς πέντε ἄρτους εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους
πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε; Λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Δώδεκα.
—20 Καὶ ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας
πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτά. 21 Καὶ
ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Πῶς δὲν καταλαμβάνετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσι πρὸς αὐτὸν
τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν. 23 Καὶ πιάσας
τὴν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ, ἔφερεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας
εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, καὶ ἠρώτα
αὐτὸν ἂν βλέπῃ τι. 24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε, Βλέπω τοὺς
ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα βλέπω περιπατοῦντας. 25 Ἔπειτα
πάλιν ἐπέθεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν
αὐτὸν νὰ ἀναβλέψῃ· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὅρασις αὐτοῦ, καὶ εἶδε
καθαρῶς ἅπαντας. 26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τοῦτο εἴς τινα
ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας
τῆς Καισαρείας Φιλίππου· καὶ καθ' ὁδὸν ἠρώτα τοὺς μαθητὰς

αὐτοῦ, λέγων πρὸς αὐτοὺς, Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι
εἶμαι; 28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· καὶ
ἄλλοι, τὸν Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν. 29 Καὶ αὐτὸς
λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἀλλὰ σεῖς τίνα μὲ λέγετε, ὅτι εἶμαι; Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός.
30 Καὶ παρήγγειλεν αὐστηρῶς εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ λέγωσιν εἰς
μηδένα περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας νὰ ἀναστηθῇ. 32 Καὶ ἐλάλει τὸν λόγον παῤῥησίᾳ. Καὶ
παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ' ἰδίαν, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτόν.
33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε
τὸν Πέτρον, λέγων, Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς
τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλέσας τὸν ὄχλον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Ὅστις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀπαρνηθῇ
ἑαυτὸν, καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθῇ.
35 Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν. 36 Ἐπειδὴ τί θέλει ὠφε-
λήσει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; 37 Ἢ τί θέλει δώσει ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀνταλ-
λαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 38 Διότι ὅστις αἰσχυνθῇ δι' ἐμὲ καὶ διὰ
τοὺς λόγους μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ,
καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει αἰσχυνθῇ δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν
τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων.

ΚΕΦ. θ'.—1 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι
εἶναι τινὲς τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον,
ἑωσοῦ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθοῦσαν μετὰ δυνάμεως.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον
καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς
ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν. 3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν στιλπνὰ, λευκὰ λίαν ὡς
χιὼν, ὁποῖα λευκαντὴς ἐπὶ τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ λευκάνῃ.
4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἠλίας μετὰ τοῦ Μωϋσέως· καὶ ἦσαν
συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει

πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ῥαββὶ, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἐδῶ· καὶ ἂς
κάμωμεν τρεῖς σκηνὰς, διὰ σὲ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν,
καὶ διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν. 6 Διότι δὲν ἤξευρε τί νὰ εἴπῃ· ἐπειδὴ
ἦσαν πεφοβισμένοι. 7 Καὶ νεφέλη ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ
ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.—8 Καὶ ἐξαίφνης περιβλέψαντες, δὲν
εἶδον πλέον οὐδένα, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

9 Ἐνῷ δὲ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς
νὰ μὴ διηγηθῶσιν εἰς μηδένα ὅσα εἶδον, εἰμὴ ὅταν ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν. 10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον
ἐν ἑαυτοῖς, συζητοῦντες πρὸς ἀλλήλους, τί εἶναι τὸ νὰ ἀναστηθῇ
ἐκ νεκρῶν.

11 Καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Διὰ τί λέγουσιν οἱ γραμματεῖς,
ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον; 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Ὁ Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα·
καὶ ὅτι εἶναι γεγραμμένον περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι
πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ ἐξουδενωθῇ. 13 Σᾶς λέγω ὅμως,
ὅτι καὶ ὁ Ἠλίας ἦλθε, καὶ ἔπραξαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν,
καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ.

14 Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδε περὶ αὐτους ὄχλον
πολὺν, καὶ γραμματεῖς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αὐτῶν.
15 Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν, ἔγεινεν ἔκθαμβος, καὶ
προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. 16 Καὶ ἠρώτησε τοὺς γραμ-
ματεῖς, Τί συζητεῖτε μετ' αὐτῶν; 17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ
ὄχλου, εἶπε, Διδάσκαλε, ἔφερα πρὸς σὲ τὸν υἱόν μου ἔχοντα
πνεῦμα ἄλαλον· 18 καὶ ὅπου πιάσῃ αὐτὸν, σπαράττει αὐτόν·
καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ
εἶπον πρὸς τοὺς μαθητάς σου νὰ ἐκβάλωσιν αὐτὸ, ἀλλὰ δὲν
ἠδυνήθησαν. 19 Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὸν, λέγει, Ὦ
γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε θέλω
ὑπομένει ὑμᾶς; φέρετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ. 20 Καὶ ἔφεραν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν, εὐθὺς τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων. 21 Καὶ
ἠρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφοῦ τοῦτο
ἔγεινεν εἰς αὐτόν; Ὁ δὲ εἶπε, Παιδιόθεν. 22 Καὶ πολλάκις
αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔρριψε καὶ εἰς ὕδατα, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτόν·
ἀλλ' ἐὰν δύνασαί τι, βοήθησον ἡμᾶς, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, τὸ, Ἐὰν δύνασαι νὰ πιστεύσῃς,

πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν πιστεύοντα. [24]Καὶ εὐθὺς κράξας ὁ
πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων, ἔλεγε, Πιστεύω, Κύριε·
βοήθει εἰς τὴν ἀπιστίαν μου. [25]Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυν-
τρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων πρὸς
αὐτὸ, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν ἐγὼ σὲ προστάζω,
Ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ, καὶ μὴ εἰσέλθῃς πλέον εἰς αὐτόν.—[26]Καὶ
τὸ πνεῦμα κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· καὶ
ἔγεινεν ὡς νεκρὸς, ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν.—[27]Ὁ δὲ
Ἰησοῦς πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ
ἐσηκώθη.

[28]Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων
αὐτὸν κατ' ἰδίαν, Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν
αὐτό; [29]Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τοῦτο τὸ γένος δὲν δύναται νὰ
ἐξέλθῃ δι' οὐδενὸς ἄλλου τρόπου, εἰμὴ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας.

[30]Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν, διέβαινον διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
δὲν ἤθελε να μάθῃ τοῦτο οὐδείς. [31]Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδεται εις χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτόν· καὶ
θανατωθεὶς, τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. [32]Ἐκεῖνοι
ὅμως δὲν ἐνόουν τὸν λόγον, καὶ ἐφοβοῦντο νὰ ἐρωτήσωσιν
αὐτόν.

[33]Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν,
ἠρώτα αὐτοὺς, Τί διελογίζεσθε καθ' ὁδὸν πρὸς ἀλλήλους; [34]Οἱ
δὲ ἐσιώπων· διότι καθ' ὁδὸν διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, τίς
εἶναι μεγαλήτερος. [35]Καὶ καθίσας ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ
λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ὅστις θέλει νὰ ἦναι πρῶτος, θέλει εἶσθαι
πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων ὑπηρέτης. [36]Και λαβὼν παιδίον,
ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτὸ, εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, [37]Ὅστις δεχθῇ ἓν τῶν τοιούτων παιδίων εἰς τὸ
ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅστις δεχθῇ ἐμε, δὲν δέχεται ἐμὲ,
ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντα με.

[38]Ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτον ὁ Ἰωάννης, λέγων, Διδάσκαλε,
εἴδομέν τινα ἐκβάλλοντα δαιμόνια εἰς τὸ ὄνομά σου, ὅστις δὲν
ἀκολουθεῖ ἡμᾶς· καὶ ἐμποδίσαμεν αὐτὸν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ
ἡμᾶς. [39]Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ ἐμποδίζετε αὐτόν· διότι δὲν
εἶναι οὐδεὶς ὅστις θέλει κάμει θαῦμα εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ θέλει
δυνηθῇ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ· [40]ἐπειδὴ ὅστις δὲν εἶναι
καθ' ἡμῶν, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν. [41]Διότι ὅστις σᾶς ποτίσῃ ποτή-

ριον ὕδατος εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐπειδη εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, ἀληθῶς
σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ· 42 καὶ ὅστις
σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει
εἰς αὐτὸν καλήτερον νὰ περιτεθῇ μύλου πέτρα περὶ τὸν τράχη-
λον αὐτοῦ, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.
43 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν·
καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν κουλλὸς, παρὰ
ἔχων τὰς δύο χεῖρας νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ
ἄσβεστον· 44 ὅπου "ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ
δὲν σβύνεται." 45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἀπόκοψον
αὐτόν· καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς,
παρὰ ἔχων τοὺς δύο πόδας νὰ ῥιφθῇς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον· 46 ὅπου "ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ, καὶ τὸ
πῦρ δὲν σβύνεται." 47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζῃ,
ἔκβαλε αὐτόν· καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς μονόφθαλμος
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ ἔχων δύο ὀφθαλμοὺς νὰ
ῥιφθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· 48 ὅπου "ὁ σκώληξ αὐτῶν
δὲν τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται."
49 Διότι πᾶς τις μὲ πῦρ θέλει ἁλατισθῇ, καὶ πᾶσα θυσία μὲ
ἅλας θέλει ἁλατισθῇ· 50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἅλας
γείνῃ ἀνάλατον, μὲ τί θέλετε ἀρτύσει αὐτό; ἔχετε ἅλας ἐν
ἑαυτοῖς, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

ΚΕΦ. ι.

ΚΑΙ σηκωθεὶς ἐκεῖθεν ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, δια
τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συνέρχονται πάλιν ὄχλοι πρὸς
αὐτόν· καὶ ὡς ἐσυνείθιζε, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.
2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἠρώτησαν αὐτὸν, αν συγ-
χωρῆται εἰς ἄνδρα νὰ χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· πειράζοντες
αὐτόν. 3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί προσέταξεν εἰς
ἐσᾶς ὁ Μωϋσῆς; 4 Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Μωϋσῆς συνεχώρησε νὰ
γράψῃ ἔγγραφον διαζυγίου, καὶ νὰ χωρισθῇ αὐτήν. 5 Καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας
ἔγραψεν εἰς ἐσᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην· 6 ἀπ' ἀρχῆς ὅμως τῆς
κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός. 7 "Ἕνεκεν
τούτου θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα,
καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 8 καὶ θέλουσιν

εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·" ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ
μία σάρξ. 9 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος
ἂς μὴ χωρίζῃ.
10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτησαν αὐτὸν
περὶ τοῦ αὐτοῦ. 11 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ὅστις χωρισθῇ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ νυμφευθῇ ἄλλην, πράττει μοιχείαν εἰς
αὐτήν. 12 Καὶ ἐὰν γυνὴ χωρισθῇ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ συζευχθῇ
μὲ ἄλλον, μοιχεύεται.
13 Καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐγγίσῃ αὐτά· οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐπέπληττον τοὺς φέροντας. 14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγα-
νάκτησε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται
πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 15 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν. 16 Καὶ
ἐναγκαλισθεὶς αὐτὰ ἔθετε τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, καὶ ηὐλόγει αὐτά.
17 Ἐνῷ δὲ ἐξήρχετο εἰς τὴν ὁδὸν, ἔδραμέ τις καὶ γονυπετήσας
ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἠρώτα αὐτὸν, Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω
διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον; 18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός.
19 Τὰς ἐντολὰς ἐξεύρεις, "Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ
κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα." 20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. 21 Καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἐμβλέψας εἰς αὐτὸν, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Ἓν σοὶ λείπει· ὕπαγε, πώλησον ὅσα ἔχεις, καὶ δὸς εἰς τοὺς πτω-
χούς· καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ ἐλθὲ, ἀκολούθει μοι,
σηκώσας τὸν σταυρόν. 22 Ἐκεῖνος ὅμως σκυθρωπάσας διὰ τὸν
λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε κτήματα πολλά.
23 Καὶ περιβλέψας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα; 24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο διὰ
τοὺς λόγους αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει πρὸς
αὐτοὺς, Τέκνα, πόσον δύσκολον εἶναι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὸ θάῤῥος αὐτῶν εἰς τὰ χρήματα;
25 Εὐκολώτερον εἶναι κάμηλος νὰ περάσῃ διὰ τῆς τρύπης τῆς
βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Ἐκεῖνοι δὲ σφόδρα ἐξεπλήττοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς,
Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,

λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' οὐχὶ παρὰ τῷ
Θεῷ· διότι τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Καὶ ἤρχισεν ὁ Πέτρος νὰ λέγῃ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ, ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις, ἀφήσας
οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, 30 δὲν θέλει
λάβει ἑκατονταπλασίονα τώρα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ
ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς, μετὰ
διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον. 31 Πολλοὶ
ὅμως πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι, καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.
32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ
Ἰησοῦς προεπορεύετο αὐτῶν, καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἀκολουθοῦντες
ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ
λέγῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτόν· 33 Ὅτι
ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς, καὶ
θέλουσι καταδικάσει αὐτὸν εἰς θάνατον, καὶ θέλουσι παραδώσει
αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη· 34 καὶ θέλουσιν ἐμπαίξει αὐτὸν, καὶ μαστιγώ-
σει αὐτον, καὶ θέλουσιν ἐμπτύσει εἰς αὐτὸν, καὶ θανατώσει αὐτόν·
καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.
35 Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ
τοῦ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ κάμῃς εἰς
ἡμᾶς ὅ,τι ζητήσωμεν. 36 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί θέλετε νὰ
κάμω εἰς ἐσᾶς; 37 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Δὸς εἰς ἡμᾶς νὰ
καθίσωμεν εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν σου ἐν τῇ
δόξῃ σου. 38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἐξεύρετε τι
ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίητε τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πινω, καὶ
νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι; 39 Οἱ
δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Τὸ μὲν ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίει· καὶ τὸ βάπτι-
σμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτιζομαι, θέλετε βαπτισθῇ· 40 τὸ νὰ
καθίσητε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου, δὲν εἶναι
ἐμοῦ νὰ δώσω, ἀλλ' εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένον.
41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρχισαν νὰ ἀγανακτῶσι περὶ
Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτοὺς,
λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἐξεύρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἄρχοντες τῶν
ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτά· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξ-

ουσιάζουσιν αὐτά. [43]*Οὕτως ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ὑμῖν·*
ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνῃ μέγας ἐν ὑμῖν, θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης
ὑμῶν· [44] *καὶ ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ γείνῃ πρῶτος, θέλει εἶσθαι*
δοῦλος πάντων· [45]*διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ*
ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

[46]*Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐνῷ ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς Ἱεριχὼ*
αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὄχλος ἱκανὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου
Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν· [47]*καὶ*
ἀκούσας ὅτι εἶναι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἤρχισε νὰ κράζῃ καὶ νὰ
λέγῃ, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. [48]*Καὶ ἐπέπληττον*
αὐτὸν πολλοὶ, διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. [49]*Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς,*
εἶπε νὰ κραχθῇ· καὶ κράζουσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες πρὸς αὐτὸν,
Θάρσει, σηκώθητι· σὲ κράζει· [50]*Καὶ ἐκεῖνος ἀποῤῥίψας τὸ*
ἱμάτιον αὐτοῦ, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. [51]*Καὶ*
ἀποκριθεὶς, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω;
Καὶ ὁ τυφλὸς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ῥαββουνὶ, νὰ ἀναβλέψω. [52]*Ὁ*
δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.
Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ ὁδῷ.

ΚΕΦ. ια.

ΚΑΙ *ὅτε πλησιάζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ*
Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ, [2]*καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην*
τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθὺς εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὴν θέλετε
εὑρεῖ πωλάριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος
ἐκάθισε· λύσατε αὐτὸ καὶ φέρετε· [3]*καὶ ἐάν τις εἴπῃ πρὸς ἐσᾶς,*
Διὰ τί κάμνετε τοῦτο; εἴπατε, Ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρείαν αὐ-
τοῦ· καὶ εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτὸ ἐδῶ.

[4]*Καὶ ὑπῆγον, καὶ εὗρον τὸ πωλάριον δεδεμενον πρὸς τὴν θύραν*
ἔξω ἐπὶ τῆς διόδου, καὶ λύουσιν αὐτό. [5]*Καὶ τινὲς τῶν ἐκεῖ*
ἱσταμένων ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς, Τί κάμνετε λύοντες το πωλάριον;
[6]*Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτοὺς καθὼς παρήγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ*
ἀφῆκαν αὐτούς. [7]*Καὶ ἔφεραν τὸ πωλάριον πρὸς τὸν Ἰησοῦν,*
καὶ ἔβαλον ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοῦ.
[8]*Πολλοὶ δὲ ἔστρωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ*

ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔστρωνον εἰς τὴν ὁδόν.
9 Καὶ οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες,
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· 10 Εὐλο-
γημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς
ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. 11 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφοῦ περιέβλεψε
πάντα, ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο ἤδη πρὸς ἑσπέραν, ἐξῆλθεν εἰς Βηθα-
νίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἀφοῦ ἐξῆλθον ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.
13 Καὶ ἰδὼν μακρόθεν συκῆν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν ἂν τυχὸν
εὕρῃ τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν εἰμὴ φύλλα·
διότι δὲν ἦτο καιρὸς σύκων. 14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε
πρὸς αὐτὴν, Μηδεὶς πλέον εἰς τὸν αἰῶνα νὰ μὴ φάγῃ καρπὸν
ἀπὸ σοῦ. Καὶ ἤκουον τοῦτο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν, καὶ τὰ
καθίσματα τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς ἀνέτρεψε· 16 καὶ
δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. 17 Καὶ ἐδίδασκε,
λέγων πρὸς αὐτοὺς, Δὲν εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι ὁ οἶκός μου
θέλει ὀνομάζεσθαι οἶκος προσευχῆς διὰ πάντα τὰ ἔθνη;" σεῖς
δὲ ἐκάμετε αὐτὸν "σπήλαιον λῃστῶν."—18 Καὶ ἤκουσαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς νὰ ἀπολέσωσιν
αὐτόν· διότι ἐφοβοῦντο αὐτὸν, ἐπειδὴ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήτ-
τετο εἰς τὴν διδαχὴν αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἐξήρχετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ τὸ πρωῒ διαβαίνοντες, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ
ῥιζῶν. 21 Καὶ ἐνθυμηθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτὸν, Ῥαββὶ,
ἰδὲ, ἡ συκῆ, τὴν ὁποίαν κατηράσθης, ἐξηράνθη. 22 Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. 23 Διότι
ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, Σηκώθητι
καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ δὲν διστάσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται, θέλει
γείνει εἰς αὐτὸν ὅ,τι ἐὰν εἴπῃ. 24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Πάντα
ὅσα προσευχόμενοι ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ θέλει
γείνει εἰς ἐσᾶς. 25 Καὶ ὅταν ἵστασθε προσευχόμενοι, συγχωρεῖτε,
ἐὰν ἔχητέ τι κατά τινος, διὰ νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἐσᾶς καὶ ὁ Πα-
τὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὰ ἁμαρτήματά σας. 26 Ἀλλ' ἐὰν

*σεῖς δὲν συγχωρῆτε, οὐδὲ ὁ Πατήρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλει
συγχωρήσει τὰ ἁμαρτήματά σας.*
27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐνῷ περιεπάτει ἐν
τῷ ἱερῷ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι, 28 καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
πράττεις ταῦτα; καὶ τίς σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην διὰ νὰ
πράττῃς ταῦτα; 29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ
θέλω σᾶς εἰπεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα· 30 τὸ βάπτισμα
τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.
31 Καὶ διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ
οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν;
32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· διότι
πάντες εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅτι ἦτο τῷόντι προφήτης. 33 Καὶ
ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Δὲν ἐξεύρομεν. Καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτοὺς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω πρὸς
ὑμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΚΑΙ ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν,
Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ περιέβαλεν εἰς αὐτὸν
φραγμὸν, καὶ ἔσκαψεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ
ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργοὺς, καὶ ἀπεδήμησε. 2 Καὶ ἐν τῷ
καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, διὰ νὰ
λάβῃ παρὰ τῶν γεωργῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος·
3 ἐκεῖνοι δὲ πιάσαντες αὐτὸν, ἔδειραν καὶ ἀπέπεμψαν κενόν.
4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· καὶ ἐκεῖνον
λιθοβολήσαντες, ἐπλήγωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέπεμψαν
ἠτιμωμένον. 5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον ἐφό-
νευσαν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν ἔδειραν, τοὺς δὲ ἐφόνευσαν.
6 Ἔτι λοιπὸν ἔχων ἕνα υἱὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ
αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων, Ὅτι θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν
υἱόν μου. 7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ὅτι
οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἂς φονεύσωμεν αὐτὸν, καὶ
θέλει εἶσθαι ἡμῶν ἡ κληρονομία. 8 Καὶ πιάσαντες αὐτὸν, ἐφό-
νευσαν, καὶ ἔῤῥιψαν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. 9 Τί λοιπὸν θέλει
κάμει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Θέλει ἔλθει καὶ ἀπολέσει τοὺς

γεωργοὺς, καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους.—10 Οὐδὲ
τὴν γραφὴν ταύτην δὲν ἀνεγνώσατε, "Ὁ λίθος τὸν ὁποῖον ἀπε-
δοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας· 11 παρὰ
Κυρίου ἔγεινεν αὕτη, καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;"
12 Καὶ ἐζήτουν νὰ πιάσωσιν αὐτόν· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν
ὄχλον· ἐπειδὴ ἐνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολήν·
καὶ ἀφήσαντες αὐτον, ἀνεχώρησαν.

13 Καὶ ἀποστέλλουσι προς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ
τῶν Ἡρωδιανῶν, διὰ νὰ παγιδεύσωσιν αὐτὸν εἰς λόγον· 14 καὶ
ἐκεῖνοι ἐλθόντες, λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν
ὅτι εἶσαι ἀληθὴς, καὶ δὲν σὲ μέλει περὶ οὐδενός· διότι δὲν
βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ
Θεοῦ διδάσκεις· εἶναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν δασμὸν εἰς
τὸν Καίσαρα, ἢ οὐχί; νὰ δώσωμεν, ἢ νὰ μὴ δώσωμεν; 15 Ὁ δὲ
γνωρίσας τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί μὲ πειράζετε;
φέρετέ μοι δηνάριον, διὰ νὰ ἴδω. 16 Καὶ ἐκεῖνοι ἔφεραν. Καὶ
λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ
δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τοῦ Καίσαρος. 17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα,
καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν δι' αὐτόν.
18 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν Σαδδουκαῖοι, οἵτινες λέγουσιν ὅτι
δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, 19 Διδά-
σκαλε, ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν, ὅτι ἐὰν ἀποθάνῃ τινὸς ὁ ἀδελφὸς,
καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα δὲν ἀφήσῃ, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ. 20 Ἦσαν λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος
ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἀφῆκε σπέρμα· 21 καὶ
ἔλαβεν αὐτὴν ὁ δεύτερος, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε
σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. 22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ,
καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· τελευταία πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
23 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν, ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος αὐτῶν θέλει
εἶσθαι γυνή; διότι καὶ οἱ ἑπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα.
24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν πλανᾶσθε
διὰ τοῦτο, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ
Θεοῦ; 25 Διότι ὅταν ἀναστηθῶσιν ἐκ νεκρῶν, οὔτε νυμφεύουσιν,
οὔτε νυμφεύονται· ἀλλ' εἶναι ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἀνίστανται, δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῇ

βίβλῳ τοῦ Μωϋσέως, πῶς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς
βάτου, λέγων, "Ἐγὼ εἶμαι *ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ*
Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ;" [27] *Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς νεκρῶν,*
ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· σεῖς λοιπὸν πλανᾶσθε πολύ.

[28] *Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων, ὅστις ἤκουσεν αὐτοὺς*
συζητοῦντας, γνωρίζων ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, ἠρώ-
τησεν αὐτὸν, Ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη πασῶν; [29] *Ὁ δὲ Ἰησοῦς*
ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν εἶναι,
"Ἄκουε Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἷς Κύριος. [30] *Καὶ*
θέλεις ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς δυνάμεώς σου·" αὕτη εἶναι *ἡ πρώτη ἐντολή.* [31] *Καὶ*
δευτέρα ὁμοία αὕτη, "Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν." Μεγαλητέρα τούτων ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι. [32] *Καὶ εἶπε*
πρὸς αὐτὸν ὁ γραμματεὺς, Καλῶς, Διδάσκαλε, ἀληθῶς εἶπας,
ὅτι εἶναι εἷς Θεος, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ. [33] *Καὶ τὸ*
νὰ ἀγαπᾷ τις αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέ-
σεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως, καὶ τὸ
νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, εἶναι πλειότερον πάντων τῶν
ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν. [34] *Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν,*
ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δὲν εἶσαι μακρὰν ἀπὸ
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς πλέον ἐτόλμα νὰ ἐρωτήσῃ
αὐτόν.

[35] *Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς*
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ;
[36] *Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἶπε διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου·*
"Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου."
[37] *Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν εἶναι*
υἱὸς αὐτοῦ; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτὸν εὐχαρίστως,
[38] *Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Προσέχετε ἀπο*
τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι,
καὶ ἀγαπῶσι *τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,* [39] *καὶ πρωτοκαθε-*
δρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς
δείπνοις· [40] *οἵτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ*
τοῦτο *ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακρὰς προσευχάς· οὗτοι*
θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.

[41] *Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς ἀπέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει*

πῶς ὁ ὄχλος ἔβαλλε χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ
πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. 42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ,
ἔβαλε δύο λεπτὰ, τουτέστιν ἕνα κοδράντην. 43 Καὶ προσκαλέσας
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι
ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ ἔβαλε περισσότερον πάντων ὅσοι ἔβαλον
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. 44 Διότι πάντες ἐκ τοῦ περισσεύοντος εἰς
αὐτοὺς ἔβαλον· αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλε
πάντα ὅσα εἶχεν, ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆς.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ ἐνῷ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει πρὸς αὐτὸν εἷς τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἰδὲ, ὁποῖοι λίθοι καὶ ὁποῖαι οἰκοδομαί!
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Βλέπεις ταύτας τὰς
μεγάλας οἰκοδομάς; δὲν θέλει ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις νὰ
μὴ κατακρημνισθῇ.

3 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, κατέναντι τοῦ
ἱεροῦ, ἠρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, 4 Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς, πότε θέλουσι γείνει
ταῦτα, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν ταῦτα πάντα μέλλωσι νὰ συν-
τελεσθῶσιν; 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἤρχισε
νὰ λέγῃ, Βλέπετε μὴ σᾶς πλανήσῃ τις. 6 Διότι πολλοὶ θέλουσιν
ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ πολλοὺς
θέλουσι πλανήσει. 7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ φήμας
πολέμων, μὴ ταράττεσθε· διότι πρέπει νὰ γείνωσι ταῦτα· ἀλλὰ
δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος. 8 Διότι θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ θέλουσι γείνει σεισμοὶ κατὰ τόπους,
καὶ θέλουσι γείνει πεῖναι καὶ ταραχαί. Ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ ὠδίνων.

9 Σεῖς δὲ προσέχετε εἰς ἑαυτούς· διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει
εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγας θέλετε δαρθῇ, καὶ ἐνώπιον
ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε σταθῇ ἕνεκεν ἐμοῦ, πρὸς μαρ-
τυρίαν εἰς αὐτούς. 10 Καὶ πρέπει πρῶτον νὰ κηρυχθῇ τὸ εὐαγ-
γέλιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη. 11 Ὅταν δὲ σᾶς φέρωσι διὰ νὰ σᾶς
παραδώσωσι, μὴ προμεριμνᾶτε τί θέλετε λαλήσει, μηδὲ μελε-
τᾶτε· ἀλλ' ὅ,τι δοθῇ εἰς ἐσᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε·
διότι δὲν εἶσθε σεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

12 Θέλει δὲ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ
πατὴρ τέκνον· καὶ θέλουσιν ἐπαναστῇ τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ
θέλουσι θανατώσει αὐτούς. 13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι

*ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος
θέλει σωθῇ.*
14 *Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ λαληθὲν
ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἱστάμενον ὅπου δὲν πρέπει, (ὁ ἀναγινώσκων ἂς ἐννοῇ,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ
ὄρη·* 15 *καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, ἂς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδ' ἂς εἰσέλθῃ διὰ νὰ λάβῃ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·* 16 *καὶ ὅστις
εἶναι εἰς τὸν ἀγρὸν, ἂς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω διὰ νὰ λάβῃ
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.* 17 *Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας, καὶ τὰς
θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.* 18 *Προσεύχεσθε δὲ διὰ νὰ
μὴ γείνῃ ἡ φυγὴ ὑμῶν ἐν χειμῶνι.* 19 *Διότι αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι
θέλουσιν εἶσθαι θλίψις τοιαύτη, ὁποία δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς
τῆς κτίσεως τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει
γείνει.* 20 *Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἤθελε συντέμει τὰς ἡμέρας*
ἐκείνας, *δὲν ἤθελε σωθῇ οὐδεμία σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς,
τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε, συνέτεμε τὰς ἡμέρας.*
21 *Καὶ τότε ἐάν τις εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐδῶ* εἶναι *ὁ Χριστὸς,
ἢ, Ἰδοὺ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε.* 22 *Διότι θέλουσιν ἐγερθῇ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ θέλουσι δείξει σημεῖα καὶ
τέρατα, διὰ νὰ ἀποπλανῶσιν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.*
23 *Σεῖς ὅμως προσέχετε· ἰδοὺ, σᾶς προεῖπον πάντα.*
24 *Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ
ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς,* 25 *καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πίπτει, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλουσι σαλευθῇ.* 26 *Καὶ τοτε θέλουσιν
ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως
πολλῆς καὶ δόξης.* 27 *Καὶ τότε θέλει ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ, καὶ συνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.*
28 *Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ὁ κλάδος
αὐτῆς γείνῃ ἤδη ἁπαλὸς, καὶ ἐκβλαστάνῃ τὰ φύλλα, ἐξεύρετε
ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θερος.* 29 *Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα
γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι, ἐπὶ τὰς θύρας.* 30 *Ἀληθῶς
σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει παρέλθει ἡ γενεὰ αὕτη, ἑωσοῦ γείνωσι
πάντα ταῦτα.* 31 *Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει· οἱ δὲ
λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει.*
32 *Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει,
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Υἱὸς, εἰμὴ ὁ Πατήρ.*

33 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· διότι δὲν ἐξεύρετε
πότε εἶναι ὁ καιρός. 34 Ἐπειδὴ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἀπο-
δημῶν, ὅστις ἀφῆκε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς δούλους
αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς ἕκαστον τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν
θυρωρὸν προσέταξε νὰ ἀγρυπνῇ. 35 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν· (διότι
δὲν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας, τὴν ἑσπέραν, ἢ τὸ
μεσονυκτιον, ἢ ὅταν φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ, ἢ τὸ πρωΐ·) · 36 μήποτε
ἐλθὼν ἐξαίφνης, σᾶς εὕρῃ κοιμωμένους. 37 Καὶ ὅσα λέγω πρὸς
ἐσᾶς, πρὸς πάντας λέγω, Ἀγρυπνεῖτε.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΜΕΤΑ δὲ δυο ἡμερας ἦτο τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν μὲ
δόλον καὶ νὰ θανατώσωσιν. 2 Ἔλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ,
μήποτε γείνῃ θόρυβος τοῦ λαοῦ.
3 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
λεπροῦ, καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλά-
βαστρον μύρου, νάρδου καθαρᾶς πολυτίμου· καὶ συντρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον, ἔχυσε τὸ μύρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 4 Ἦσαν
δέ τινες ἀγανακτοῦντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες, Διὰ τί ἔγεινεν
ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου; 5 Διότι ἠδύνατο τοῦτο νὰ πωληθῇ
ὑπὲρ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ
ὠργίζοντο κατ' αὐτῆς.
6 Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφησατε αὐτήν· διὰ τί ἐνοχλεῖτε
αὐτήν; καλὸν ἔργον ἔπραξεν εἰς ἐμέ 7 Διότι τοὺς πτωχους
πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε νὰ εὐερ-
γετήσητε αὐτούς· ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε. 8 Ὅ,τι ἠδύνατο
αὕτη, ἔπραξε· προέλαβε να ἀλείψῃ μὲ μύρον τὸ σῶμά μου διὰ
τὸν ἐνταφιασμόν. 9 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ
εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπραξεν
αὕτη, θέλει λαληθῇ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
10 Τότε ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, υπῆγε πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς. 11 Ἐκεῖνοι
δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ δώσωσιν εἰς
αὐτὸν ἀργύρια· καὶ ἐζήτει πῶς νὰ παραδώσῃ αὐτὸν ἐν εὐκαιρίᾳ.
12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε ἐθυσίαζον τὸ πάσχα,
λεγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγωμεν

καὶ νὰ ἑτοιμάσωμεν διὰ να φάγῃς τὸ πάσχα; [13] Καὶ ἀποστέλ-
*λει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων
σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτὸν,* [14] *καὶ ὅπου εἰσέλθῃ,
εἴπατε πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην, Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει,* Ποῦ
*εἶναι τὸ κατάλυμα ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μα-
θητῶν μου;* [15] Καὶ *αὐτὸς θέλει σᾶς δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρω-
μένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς.* [16] Καὶ *ἐξῆλθον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.*

[17] Καὶ *ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα·* [18] *καὶ
ἐνῷ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἔτρωγον, εἶπεν ὁ* Ἰησοῦς,
Ἀληθῶς *σᾶς λέγω, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει, ὅστις
τρώγει μετ' ἐμοῦ.* [19] Οἱ *δὲ ἤρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ λέγωσι
πρὸς αὐτὸν εἷς ἕκαστος,* Μήπως *ἐγώ; καὶ ἄλλος,* Μήπως *ἐγώ;*
[20] Ὁ *δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Εἷς *ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ
ἐμβάπτων μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον* τὴν χεῖρα. [21] Ὁ *μὲν* Υἱὸς
*τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ* Υἱὸς *τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ.*

[22] Καὶ *ἐνῷ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ* Ἰησοῦς *ἄρτον, εὐλογήσας, ἔκοψε,
καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε,* Λάβετε, *φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ
σῶμά μου.* [23] Καὶ *λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε, καὶ ἔδωκεν
εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.* [24] Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτοὺς,*
Τοῦτο *εἶναι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολ-
λῶν ἐκχυνομενον·* [25] *ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πίει πλέον
ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν
πίνω αὐτὸ νέον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ* Θεοῦ.

[26] Καὶ *ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εἰς το ὄρος τῶν* Ἐλαιῶν.
[27] Καὶ *λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ* Ἰησοῦς, *Ὅτι πάντες θέλετε σκανδα-
λισθῇ ἐν ἐμοὶ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον,* "Θέλω
πατάξει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι διασκορπισθῇ τὰ πρόβατα."
[28] Ἀφοῦ *ὅμως ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν*
Γαλιλαίαν. [29] Ὁ *δὲ* Πέτρος *εἶπε πρὸς αὐτὸν,* Καὶ *ἐὰν πάντες
σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ ὅμως οὐχί.* [30] Καὶ *λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ*
Ἰησοῦς, Ἀληθῶς *σοὶ λέγω, ὅτι σήμερον τὴν νύκτα ταύτην,
πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δὶς, τρὶς θέλεις μὲ ἀπαρνηθῇ.* [31] Ὁ *δὲ*

ἔτι μᾶλλον ἔλεγεν, Ἐὰν γείνῃ χρεία νὰ συναποθάνω μετὰ σοῦ
δὲν θέλω σὲ ἀπαρνηθῇ. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ὀνομαζόμενον Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Καθίσατε ἐδῶ, ἑωσοῦ προσευ-
χηθῶ.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρχισε νὰ ἐκθαμβῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ.
34 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε. 35 Καὶ προχωρήσας
ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο, νὰ παρέλθῃ ἂν
ἦναι δυνατὸν ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα ἐκείνη. 36 Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ
Πατὴρ, πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς σέ· ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὸ
ποτήριον τοῦτο· οὐχὶ ὅμως ὅ,τι θέλω ἐγὼ, ἀλλ' ὅ,τι σύ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους· καὶ λέγει
πρὸς τὸν Πέτρον, Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠδυνήθης μίαν ὥραν νὰ
ἀγρυπνήσῃς; 38 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
ἀσθενής. 39 Καὶ πάλιν ὑπῆγε καὶ προσηυχήθη, εἰπὼν τὸν αὐτὸν
λόγον.

40 Καὶ ἐπιστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους, διότι οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι, καὶ δὲν ἤξευρον τί νὰ
ἀποκριθῶσι πρὸς αὐτόν.

41 Καὶ ἔρχεται τὴν τρίτην φορὰν καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Κοι-
μᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἀρκεῖ· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ,
παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν·
42 ἐγέρθητε, ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδίδων με ἐπλησίασε.

43 Καὶ εὐθὺς ἐνῷ ἐλάλει ἔτι, ἔρχεται ὁ Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν
δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων,
παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.
44 Ὁ δὲ παραδίδων αὐτὸν εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέ-
γων, Ὅντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτὸν καὶ φέρετε
ἀσφαλῶς. 45 Καὶ ὅτε ἦλθεν, εὐθὺς πλησιάσας εἰς αὐτὸν, λέγει,
Ῥαββὶ, Ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 46 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέ-
βαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐπίασαν αὐτόν.

47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστώτων σύρας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπησε
τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὡς ἐπὶ λῃ-
στὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων νὰ μὲ συλλάβητε;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πλησίον ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ δὲν
μὲ ἐπιάσατε· πλὴν τοῦτο ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
50 Καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.
51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτὸν, περιτετυλιγμένος
σινδόνα εἰς τὸ γυμνὸν σῶμα αὐτοῦ· καὶ πιάνουσιν αὐτὸν οἱ νεανί-
σκοι. 52 Ὁ δὲ ἀφήσας τὴν σινδόνα, ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν γυμνός.
53 Καὶ ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται
πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτὸν ἕως ἔνδον
τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ συνεκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν,
καὶ ἐθερμαίνετο εἰς τὸ πῦρ.
55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν, καὶ δὲν εὕρισκον.
56 Διότι πολλοὶ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι
δὲν ἦσαν σύμφωνοι. 57 Καί τινες σηκωθέντες ἐψευδομαρτύρουν
κατ' αὐτοῦ, λέγοντες, 58 ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, Ὅτι
ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ
τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον θέλω οἰκοδομήσει. 59 Πλὴν
οὐδὲ οὕτως ἦτο σύμφωνος ἡ μαρτυρία αὐτῶν. 60 Καὶ σηκωθεὶς
ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Δὲν
ἀποκρίνεσαι οὐδέν; τί μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σοῦ; 61 Ὁ δὲ
ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν.
Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἠρώτα αὐτὸν, λέγων πρὸς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι
ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ; 62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν,
Ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ
οὐρανοῦ. 63 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διασχίσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγει,
Τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; 64 Ἠκούσατε τὴν βλασφη-
μίαν· τί σᾶς φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν, ὅτι
εἶναι ἔνοχος θανάτου. 65 Καὶ ἤρχισάν τινες νὰ ἐμπτύωσιν εἰς
αὐτὸν, καὶ νὰ περικαλύπτωσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ νὰ
γρονθίζωσιν αὐτὸν, καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν, Προφήτευσον.
Καὶ οἱ ὑπηρέται ἔτυπτον αὐτὸν μὲ ῥαπίσματα.
66 Καὶ ἐνῷ ἦτο ὁ Πέτρος ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν
θεραπαινίδων τοῦ ἀρχιερέως· 67 καὶ ὅτε εἶδε τὸν Πέτρον θερμαι-
νόμενον, ἐμβλέψασα εἰς αὐτὸν, λέγει, Καὶ σὺ ἦσο μετὰ τοῦ
Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ. 68 Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων, Δὲν ἐξεύρω, οὐδὲ

καταλαμβάνω τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον·
καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώναξε. [69] Καὶ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα αὐτὸν
πάλιν, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς παρεστῶτας, Ὅτι οὗτος ἐξ
αὐτῶν εἶναι. [70] Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν
οἱ παρεστῶτες ἔλεγον πρὸς τὸν Πέτρον, Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶσαι·
διότι Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. [71] Ἐκεῖνος δὲ
ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμνύῃ, Ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν ὁποίον λέγετε. [72] Καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώναξεν
ἐκ δευτέρου. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δὶς, θέλεις μὲ
ἀρνηθῇ τρίς. Καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ εὐθὺς τὸ πρωῒ συνεβουλεύθησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ δέ-
σαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον.

[2] Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σὺ λέγεις. [3] Καὶ
κατηγόρουν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς πολλά· [4] ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἠρώτησεν αὐτὸν, λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδέν; ἰδὲ, πόσα σοῦ
καταμαρτυροῦσιν. [5] Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔτι δὲν ἀπεκρίθη οὐδὲν, ὥστε
ὁ Πιλάτος ἐθαύμαζε.

[6] Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἀπέλυεν εἰς αὐτοὺς ἕνα δέσμιον, ὅντινα
ἐζήτουν. [7] Ἦτο δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς δεδεμένος μετὰ τῶν
συνωμοτῶν οἵτινες ἐν τῇ στάσει ἔπραξαν φόνον. [8] Καὶ ἀναβοή-
σας ὁ ὄχλος, ἤρχισε νὰ ζητῇ νὰ κάμῃ καθὼς πάντοτε ἔκαμνεν εἰς
αὐτούς. [9] Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Θέλετε
νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;— [10] Ἐπειδὴ
ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.

[11] Οἱ ἀρχιερεῖς ὅμως διήγειραν τὸν ὄχλον νὰ ζητήσωσι να ἀπο-
λύσῃ εἰς αὐτοὺς μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν. [12] Καὶ ὁ Πιλάτος
ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί λοιπὸν θέλετε νὰ κάμω
τοῦτον τὸν ὁποῖον λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; [13] Οἱ δὲ πάλιν
ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν. [14] Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς,
Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν; Οἱ δὲ περισσότερον ἔκραξαν, Σταύρωσον
αὐτόν.

[15] Ὁ Πιλάτος λοιπὸν θέλων νὰ κάμῃ εἰς τὸν ὄχλον τὸ ἀρε-

στὸν, ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν
Ἰησοῦν, ἀφοῦ ἐμαστίγωσεν αὐτὸν, διὰ νὰ σταυρωθῇ.
16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφεραν αὐτὸν ἔνδον τῆς αὐλῆς, τὸ ὁποῖον
εἶναι τὸ πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλον τὸ τάγμα τῶν
στρατιωτῶν. 17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ πλέξαντες
ἀκάνθινον στέφανον βάλλουσι περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, 18 καὶ
ἤρχισαν νὰ χαιρετῶσιν αὐτὸν, λέγοντες, Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν
Ἰουδαίων. 19 Καὶ ἔτυπτον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ κάλαμον, καὶ
ἐνέπτυον εἰς αὐτόν· καὶ γονυπετοῦντες, προσεκύνουν αὐτόν.
20 Καὶ ἀφοῦ ἐνέπαιξαν αὐτὸν, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ
ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω, διὰ νὰ
σταυρώσωσιν αὐτόν.
21 Καὶ ἀγγαρεύουσί τινα Σίμωνα Κυρηναῖον διαβαίνοντα, ἐνῷ
ἤρχετο ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου,
διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰς
τὸν τόπον Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Κρανίου
τόπος. 23 Καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὸν νὰ πίῃ οἶνον μεμιγμένον μὲ
σμύρναν· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἔλαβε.
24 Καὶ ἀφοῦ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, διεμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τί ἕκαστος νὰ λάβῃ.
25 Ἦτο δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς κατηγορίας αὐτοῦ ἦτο ἐπιγεγραμμένη,
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
27 Καὶ μετ' αὐτοῦ σταυρόνουσι δύο λῃστὰς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ
ἕνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα,
"Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη."
29 Καὶ οἱ διαβαίνοντες ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Οὐὰ, ὁ χαλῶν τὸν ναὸν, καὶ δια
τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῶν, 30 σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ. 31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες πρὸς
ἀλλήλους μετα τῶν γραμματέων, ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν
δὲν δύναται νὰ σώσῃ. 32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ
ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ πιστεύ-
σωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι μετ' αὐτοῦ ὠνείδιζον αὐτόν.
33 Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ἕκτη ὥρα, σκότος ἔγεινεν ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐννάτης.
34 Καὶ τὴν ὥραν τὴν ἐννάτην ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ φωνῆς
μεγάλης, λέγων, "Ἐλωῒ, Ἐλωῒ, λαμμᾶ σαβαχθανί;" τὸ ὁποῖον

*μεθερμηνευόμενον εἶναι, "Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκα-
τέλιπες;"* 35 *καί τινες τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον,
Ἰδοὺ, τὸν Ἠλίαν φωνάζει.* 36 *Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας
σπόγγον ἀπὸ ὄξους, καὶ περιθέσας* αὐτὸν *εἰς κάλαμον, ἐπότιζεν
αὐτὸν, λέγων, Ἄφησατε, ἂς ἴδωμεν ἂν ἔρχηται ὁ Ἠλίας νὰ
καταβιβάσῃ αὐτόν.*

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς *ἐκβαλὼν φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.*

38 Καὶ τὸ *καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν
ἕως κάτω.*

39 Ἰδὼν *δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, ὁ παριστάμενος ἀπέναντι αὐτοῦ,
ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἦτο* Υἱὸς Θεοῦ.

40 Ἦσαν *δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· μεταξὺ
τῶν ὁποίων ἦτο καὶ* Μαρία *ἡ* Μαγδαληνὴ, *καὶ* Μαρία *ἡ μήτηρ
τοῦ* Ἰακώβου *τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ* Ἰωσῆ, *καὶ ἡ* Σαλώμη, 41 *αἵτινες
καὶ, ὅτε ἦτο ἐν τῇ* Γαλιλαίᾳ, *ἠκολούθουν αὐτὸν, καὶ ὑπηρέτουν
αὐτόν· καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἵτινες συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς*
Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ *ὅτε ἔγεινεν ἤδη ἑσπέρα, (διότι ἦτο παρασκευὴ, τουτέστι,
προσάββατον,)* 43 *ἦλθεν* Ἰωσὴφ *ὁ ἀπὸ* Ἀριμαθαίας, *ἔντιμος
βουλευτὴς, ὅστις καὶ αὐτὸς περιέμενε τὴν βασιλείαν τοῦ* Θεοῦ·
καὶ *τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς τὸν* Πιλάτον, *καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα
τοῦ* Ἰησοῦ. 44 Ὁ *δὲ* Πιλάτος *ἐθαύμασεν ἂν ἤδη ἀπέθανε· καὶ
προσκαλέσας τὸν ἑκατόνταρχον, ἠρώτησεν αὐτὸν, ἂν πρὸ πολλοῦ
ἀπέθανε.* 45 Καὶ *μαθὼν παρὰ τοῦ ἑκατοντάρχου, ἐχάρισε τὸ
σῶμα εἰς τὸν* Ἰωσήφ. 46 Καὶ οὗτος *ἀγοράσας σινδόνα, καὶ κατα-
βιβάσας αὐτὸν, ἐτύλιξε μὲ τὴν σινδόνα· καὶ ἔθεσεν αὐτὸν ἐν
μνημείῳ, τὸ ὁποῖον ἦτο λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσ-
εκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.*

47 Ἡ *δὲ* Μαρία *ἡ* Μαγδαληνὴ *καὶ* Μαρία ἡ μήτηρ *τοῦ* Ἰωσῆ
ἔβλεπον ποῦ τίθεται.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΙ *ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ σάββατον,* Μαρια *ἡ* Μαγδαληνὴ *καὶ*
Μαρία *ἡ* μήτηρ *τοῦ* Ἰακώβου, *καὶ ἡ* Σαλώμη, *ἠγόρασαν ἀρώματα,
διὰ νὰ ἔλθωσι καὶ ἀλείψωσιν αὐτόν.* 2 Καὶ *πολλὰ πρωΐ τῆς
πρώτης* ἡμέρας *τῆς ἑβδομάδος ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, ὅτε ἀνέ-
τειλεν ὁ ἥλιος.* 3 Καὶ *ἔλεγον πρὸς ἑαυτὰς, Τίς θέλει ἀποκυλίσει*

εἰς ἡμᾶς τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4 *Καὶ ἀναβλέ-
ψασαι θεωροῦσιν ὅτι ὁ λίθος ἦτο ἀποκεκυλισμένος· διότι ἦτο
μέγας σφόδρα.*
5 *Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον
εἰς τὰ δεξιὰ, ἐνδεδυμένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐτρόμαξαν.* 6 *Ὁ
δὲ λέγει πρὸς αὐτὰς, Μὴ τρομάζετε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζα-
ρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνέστη, δὲν εἶναι ἐδώ· ἰδοὺ ὁ τόπος
ὅπου ἔθεσαν αὐτόν.* 7 *Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτὸν, καθὼς εἶπε πρὸς ἐσᾶς.* 8 *Καὶ
ἐξελθοῦσαι ταχεως, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς
τρόμος καὶ ἔκστασις· και δὲν εἶπον οὐδὲν προς οὐδένα· διότι
ἐφοβοῦντο*
9 *Ἀφοῦ δὲ ἀνέστη τὸ πρωῒ τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, ἐφάνη
πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἐξ ἧς εἶχεν ἐκβάλει
ἑπτὰ δαιμόνια.* 10 *Ἐκείνη ὑπῆγε καὶ ἀπήγγειλε πρὸς ἐκείνους
οἵτινες εἶχον σταθῆ μετ' αὐτοῦ, ἐνῷ ἐπένθουν καὶ ἔκλαιον.* 11 *Καὶ
ἐκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, δὲν ἐπίστευσαν.*
12 *Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφανερώθη ἐν ἄλλῃ μορφῇ εἰς δύο ἐξ αὐτῶν,
ἐνῷ περιεπάτουν καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὸν ἀγρόν.* 13 *Καὶ ἐκεῖνοι
ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς λοιπούς· ἀλλ' οὐδὲ εἰς ἐκείνους
ἐπίστευσαν.*
14 *Ὕστερον ἐφάνη εἰς τοὺς ἕνδεκα ἐνῷ ἐκάθηντο εἰς τὴν
τράπεζαν, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν,
διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τοὺς ἰδόντας αὐτὸν ἀναστάντα.*
15 *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ
κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.* 16 *Ὅστις πιστεύσῃ
καὶ βαπτισθῇ, θέλει σωθῇ· ὅστις ὅμως ἀπιστήσῃ, θέλει κατα-
κριθῇ.* 17 *Σημεῖα δὲ εἰς τοὺς πιστεύσαντας θέλουσι παρακο-
λουθεῖ ταῦτα, Ἐν τῷ ὀνόματί μου θέλουσιν ἐκβάλλει δαιμόνια·
θέλουσι λαλεῖ νέας γλώσσας·* 18 *ὄφεις θέλουσι πιάνει· καὶ
ἐὰν θανάσιμόν τι πίωσι, δὲν θέλει βλάψει αὐτούς· ἐπὶ ἀῤῥώ-
στους θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας, καὶ θέλουσιν ἰατρεύεσθαι.*
19 *Ὁ μὲν λοιπὸν Κύριος, ἀφοῦ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, ἀνελή-
φθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.*
20 *Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, συνεργοῦντος
τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιοῦντος τὸ κήρυγμα διὰ τῶν ἐπακολου-
θούντων θαυμάτων. Ἀμήν.*

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΕΠΕΙΔΗ πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συντάξωσι διήγησιν περὶ
τῶν μετὰ πληροφορίας βεβαιωμένων εἰς ἡμᾶς πραγμάτων,
2 καθὼς παρέδοσαν εἰς ἡμᾶς οἱ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι αὐτόπται
καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου, 3 ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ εὔλογον, ὅστις
διηρεύνησα πάντα ἐξ ἀρχῆς ἀκριβῶς, νὰ σοὶ γράψω κατὰ
σειρὰν περὶ τούτων, κράτιστε Θεόφιλε· 4 διὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν βε-
βαιότητα τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων κατηχήθης.

5 ΥΠΗΡΞΕΝ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς
Ἰουδαίας ἱερεύς τις τὸ ὄνομα Ζαχαρίας, ἐκ τῆς ἐφημερίας Ἀβιά·
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. 6 Ἦσαν δὲ ἀμφότεροι δίκαιοι ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντες ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ τοῖς
δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. 7 Καὶ δὲν εἶχον τέκνον,
καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦτο στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι ἦσαν προβεβη-
κότες εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῶν.

8 Ἐνῷ δὲ ἱεράτευεν αὐτὸς ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, 9 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔπεσεν εἰς
αὐτὸν ὁ κλῆρος νὰ θυμιάσῃ, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου·
10 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ προσηύχετο ἔξω ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ
θυμιάματος.

11 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἱστάμενος ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· 12 καὶ ὁ Ζαχαρίας ἰδὼν
ἐταράχθη, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. 13 Εἶπε δὲ πρὸς
αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ
δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ θέλει γεννήσει υἱὸν εἰς
σὲ, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. 14 Καὶ θέλει
εἶσθαι εἰς σὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρῇ

διὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ. [15]Διότι θέλει εἶσθαι μέγας ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα δὲν θέλει πίει, καὶ θέλει
πληρωθῇ Πνεύματος Ἁγίου ἔτι ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
[16]Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει ἐπιστρέψει εἰς Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν. [17]Καὶ αὐτὸς θέλει ἐλθεῖ πρὸ προσώπου αὐτοῦ
ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς καρδίας
τῶν πατέρων εἰς τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὴν φρόνησιν τῶν
δικαίων, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ εἰς τὸν Κύριον λαὸν προδιατεθειμένον.
[18]Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς θέλω γνωρί-
σει τοῦτο; διότι ἐγὼ εἶμαι γέρων, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα
εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῆς. [19]Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Ἐγὼ εἶμαι Γαβριὴλ, ὁ παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
καὶ ἀπεστάλην διὰ νὰ λαλήσω πρὸς σὲ, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω
ταῦτα. [20]Καὶ ἰδοὺ, θέλεις εἶσθαι σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ
λαλήσῃς, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλουσι γείνει ταῦτα· διότι
δὲν ἐπίστευσας εἰς τοὺς λόγους μου, οἵτινες θέλουσιν ἐκπληρωθῆ
εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
[21]Καὶ ὁ λαὸς περιέμενε τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
ἐβράδυνεν ἐν τῷ ναῷ. [22]Ὅτε δὲ ἐξῆλθε, δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ
πρὸς αὐτούς· καὶ ἐνόησαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ
αὐτὸς ἔκαμνεν εἰς αὐτοὺς νεύματα, καὶ διέμενε κωφός.
[23]Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ,
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. [24]Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας
συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ἔκρυπτεν ἑαυτὴν πέντε
μῆνας, λέγουσα, [25]Ὅτι οὕτως ἔκαμεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος ἐν ταῖς
ἡμέραις καθ' ἃς ἐπέβλεψε νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄνειδός μου μεταξὺ
τῶν ἀνθρώπων.
[26]Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ὀνομαζομένην Ναζαρὲτ,
[27]πρὸς παρθένον ἠῤῥαβωνισμένην μὲ ἄνδρα ὀνομαζόμενον Ἰω-
σὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.
[28]Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε, Χαῖρε, κεχαρι-
τωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.
[29]Ἐκείνη δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· καὶ
διελογίζετο ὁποῖος τάχα ἦτο ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. [30]Καὶ εἶπεν ὁ
ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· διότι εὗρες χάριν
παρὰ τῷ Θεῷ. [31]Καὶ ἰδοὺ, θέλεις συλλάβει ἐν γαστρὶ, καὶ
θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ

ΙΗΣΟΥΝ. [32]Οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου
θέλει ὀνομασθῇ· καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν
θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· [33]καὶ θέλει βασιλεύσει ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
δὲν θέλει εἶσθαι τέλος.
[34]Εἶπε δὲ ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς θέλει εἶσθαι
τοῦτο, ἐπειδὴ ἄνδρα δὲν γνωρίζω; [35]Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος,
εἶπε πρὸς αὐτὴν, Πνεῦμα Ἅγιον θέλει ἐπέλθει ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις
τοῦ Ὑψίστου θέλει σὲ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ γεννώμενον
ἐκ σοῦ ἅγιον, θέλει ὀνομασθῇ Υἱὸς Θεοῦ. [36]Καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ
ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνέλαβεν υἱὸν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς· καὶ
οὗτος εἶναι μὴν ἕκτος εἰς αὐτὴν τὴν καλουμένην στεῖραν. [37]Διότι
οὐδὲν πρᾶγμα θέλει εἶσθαι ἀδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ. [38]Εἶπε δὲ
ἡ Μαριὰμ, Ἰδοὺ ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· γένοιτο εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν
λόγον σου.
Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
[39]Σηκωθεῖσα δὲ ἡ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὑπῆγε
μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ὀρεινὴν, εἰς πόλιν Ἰούδα· [40]καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσθη τὴν Ἐλισάβετ. [41]Καὶ
ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε
τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου
ἡ Ἐλισάβετ, [42]καὶ ἀνεφώνησε μετὰ φωνῆς μεγάλης, καὶ εἶπεν,
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου. [43]Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρός με; [44]Διότι ἰδοὺ, καθὼς ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ
σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
κοιλίᾳ μου. [45]Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα· διότι θέλει γείνει
ἐκπλήρωσις τῶν λαληθέντων πρὸς αὐτὴν παρὰ Κυρίου.
[46]Καὶ εἶπεν ἡ Μαριὰμ,
Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, [47]καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά μου· [48]διότι ἐπέβλεψεν
ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἰδοὺ, ἀπὸ τοῦ νῦν
θέλουσι μὲ μακαρίζει πᾶσαι αἱ γενεαί· [49]διότι ἔκαμεν εἰς ἐμὲ
μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· [50]καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. [51]Ἐνήρ-
γησε κραταιῶς διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· διεσκόρπισε τοὺς
ὑπερηφάνους κατὰ τὰ διανοήματα τῆς καρδίας αὐτῶν. [52]Ἐκρή-
μνισε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς. [53]Πεινῶν-

τας ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθὰ, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κε-
νούς. 54 Ἐβοήθησεν Ἰσραὴλ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐνθυμηθεὶς τὸ
ἔλεος αὐτοῦ, 55 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, πρὸς
τὸν Ἀβραὰμ, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμεινε δὲ ἡ Μαριὰμ μετ' αὐτῆς ὡς τρεῖς μῆνας· καὶ
ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Εἰς δὲ τὴν Ἐλισάβετ συνεπληρώθη ὁ καιρὸς τοῦ νὰ γεννήσῃ·
καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς
αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς αὐτήν·
καὶ συνέχαιρον αὐτήν.

59 Καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον·
καὶ ὠνόμαζον αὐτὸ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.
60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν, Οὐχὶ, ἀλλ' Ἰωάννης
θέλει ὀνομασθῇ. 61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν, Ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει
ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅστις καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο. 62 Ἠρώ-
των δὲ διὰ νευμάτων τὸν πατέρα αὐτοῦ, τί ὄνομα ἤθελε νὰ δοθῇ
εἰς αὐτό. 63 Καὶ ζητήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων, Ἰωάννης
εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 Ἠνοίχθη δὲ
τὸ στόμα αὐτοῦ πάραυτα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει
εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἔπεσε φόβος ἐπὶ πάντας τοὺς γείτονας αὐτῶν· καὶ
καθ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ
πράγματα ταῦτα. 66 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἔβαλον αὐτὰ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον τοῦ-
το; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦτο μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου·
καὶ προεφήτευσε, λέγων,

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλ, διότι ἐπεσκέφθη
καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· 69 καὶ ἀνήγειρεν εἰς
ἡμᾶς κέρας σωτηρίας ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ,
70 καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προ-
φητῶν αὐτοῦ·— 71 σωτηρίαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῆς
χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· 72 διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν
διαθήκην αὐτοῦ· 73 τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ
τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς, 74 νὰ ἐλευθερωθῶμεν
ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ νὰ λατρεύωμεν αὐτὸν
ἀφόβως, 75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας

*τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.—*76 *Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης τοῦ
Ὑψίστου θέλεις ὀνομασθῇ· διότι θέλεις προπορευθῇ πρὸ προσ-
ώπου τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ νὰ ἑτοιμάσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,* 77 *εἰς
τὸ νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, διὰ τῆς
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,* 78 *διὰ σπλάγχνα ἐλέους τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,*
79 *διὰ νὰ φωτίσῃ τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
ὥστε νὰ κατευθύνῃ τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης*
80 *Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ
ἦτο ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἀναδειχθῇ
πρὸς τὸν Ἰσραήλ.*

ΚΕΦ. β'.

ἘΝ *ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθε διάταγμα παρὰ τοῦ Καί-
σαρος Αὐγούστου νὰ ἀπογραφθῇ πᾶσα ἡ οἰκουμένη.* 2 *Αὕτη ἡ
ἀπογραφὴ ἔγεινε πρώτη ὅτε ἡγεμόνευε τῆς Συρίας ὁ Κυρήνιος.*
3 *Καὶ ἤρχοντο πάντες νὰ ἀπογράφωνται, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ
πόλιν.* 4 *Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ τῆς
πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ,
ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ἐκ τοῦ οἴκου καὶ τῆς
πατριᾶς τοῦ Δαβὶδ,)* 5 *διὰ νὰ ἀπογραφθῇ μετὰ τῆς Μαριὰμ
τῆς ἠῤῥαβωνισμένης μὲ αὐτὸν εἰς γυναῖκα, ἥτις ἦτο ἔγκυος.*
6 *Καὶ ἐνῷ ἦσαν ἐκεῖ, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννήσῃ·*
7 *καὶ ἐγέννησε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν
αὐτὸν, καὶ κατέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι δὲν ἦτο τόπος
δι' αὐτοὺς ἐν τῷ καταλύματι.*
8 *Καὶ ποιμένες ἦσαν κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος διανυκτερεύοντες ἐν
τοῖς ἀγροῖς, καὶ φυλάττοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ ποίμνιον
αὐτῶν.* 9 *Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐξαίφνης ἐφάνη εἰς αὐτοὺς,
καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε περὶ αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
μέγαν.* 10 *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε· διότι
ἰδοὺ, εὐαγγελίζομαι εἰς ἐσᾶς χαρὰν μεγάλην, ἥτις θέλει εἶσθαι
εἰς πάντα τὸν λαόν·* 11 *διότι σήμερον ἐγεννήθη εἰς ἐσᾶς ἐν πόλει
Δαβὶδ σωτὴρ, ὅστις εἶναι Χριστὸς Κύριος.* 12 *Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι
τὸ σημεῖον εἰς ἐσᾶς, Θέλετε εὑρεῖ βρέφος ἐσπαργανωμένον, κεί-
μενον ἐν τῇ φάτνῃ.*

13 Καὶ ἐξαίφνης μετὰ τοῦ ἀγγέλου ἐφάνη πλῆθος στρατιᾶς
οὐρανίου, ὑμνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων, 14 Δόξα ἐν ὑψίστοις
Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
15 Καὶ καθὼς οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν
οὐρανὸν, οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ἃς
ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἂς ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο
τὸ γεγονὸς, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς. 16 Καὶ
ἦλθον μετὰ σπουδῆς, καὶ εὗρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ,
καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. 17 Καὶ ἰδόντες, διεκήρυ-
ξαν τὸν λόγον τὸν λαληθέντα πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ παιδίου
τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων
ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. 19 Ἡ δὲ Μαριὰμ ἐφύλαττε
πάντας τοὺς λόγους τούτους, διαλογιζομένη περὶ αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς. 20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦν-
τες τὸν Θεὸν, διὰ πάντα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλα-
λήθησαν πρὸς αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ὀκτὼ ἡμέραι διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ
παιδίον, ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ ὀνομασθὲν ὑπὸ τοῦ
ἀγγέλου πρὶν συλληφθῇ ἐν τῇ κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς,
κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς Ἱεροσό-
λυμα διὰ νὰ παραστήσωσιν εἰς τὸν Κύριον· 23 καθὼς εἶναι
γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, "Ὅτι πᾶν ἀρσενικὸν
διανοῖγον μήτραν, θέλει κληθῇ ἅγιον εἰς τὸν Κύριον·" 24 καὶ
διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ
Κυρίου, "Ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν."
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἄνθρωπός τις ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὀνομαζόμενος Συ-
μεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσμένων
τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦτο ἐπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἦτο εἰς αὐτὸν ἀποκεκαλυμμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ
Ἁγίου ὅτι δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν τοῦ
Κυρίου. 27 Καὶ ἦλθε διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὅτε οἱ
γονεῖς εἰσέφεραν τὸ παιδίον Ἰησοῦν, διὰ νὰ κάμωσι περὶ αὐτοῦ
κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου, 28 αὐτὸς ἐδέχθη αὐτὸ εἰς τὰς
ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε,
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου,
ἐν εἰρήνῃ· 30 διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, 31 τὸ

ὁποῖον ἡτοίμασας ἐνώπιον πάντων τῶν λαῶν· 32 φῶς εἰς φωτισμὸν
τῶν ἐθνῶν, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ.
33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐθαύμαζον διὰ τὰ λεγόμενα
περὶ αὐτοῦ. 34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς
Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ
ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγό-
μενον· 35(καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν ῥομφαία θέλει διαπερά-
σει·) διὰ νὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.
36 Καὶ ὑπῆρχέ τις Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ τῆς
φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη ἦτο πολὺ προβεβηκυῖα εἰς ἡλικίαν, ἥτις
ἔζησε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.
37 Καὶ αὕτη ἦτο χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἥτις δὲν
ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύουσα τὸν
Θεὸν ἐν νηστείαις καὶ προσευχαῖς. 38 Καὶ αὕτη φθάσασα ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐδοξολόγει τὸν Κύριον, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
πρὸς πάντας τοὺς προσμένοντας λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.
39 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου,
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.
40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα, πλη-
ρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦτο ἐπ' αὐτό.
41 Ἐπορεύοντο δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. 42 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἐτῶν δώδεκα, ἀφοῦ
ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, 43 καὶ ἐτε-
λείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐνῷ αὐτοὶ ὑπέστρεφον, τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς
ἔμεινεν ὀπίσω ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ δὲν ἐνόησεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ. 44 Νομίσαντες δὲ ὅτι αὐτὸς ἦτο ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἦλθον
μιᾶς ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν μεταξὺ τῶν συγγενῶν
καὶ τῶν γνωρίμων 45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. 46 Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὗρον
αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καθήμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ
ἀκούοντα αὐτοὺς, καὶ ἐρωτῶντα αὐτούς. 47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες
οἱ ἀκούοντες αὐτὸν, διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ.
48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, Τέκνον, διὰ τί ἔπραξας εἰς ἡμᾶς οὕτως; ἰδοὺ, ὁ
πατήρ σου καὶ ἐγὼ καταλυπούμενοι σὲ ἐζητοῦμεν. 49 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί μὲ ἐζητεῖτε; δὲν ἠξεύρετε ὅτι πρέπει νὰ
ἦμαι εἰς τὰ τοῦ Πατρός μου; 50 καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τὸν λόγον,
τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτούς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦτο
ὑποτασσόμενος εἰς αὐτούς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐφύλαττε πάν-
τας τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς
προέκοπτεν εἰς σοφίαν, καὶ ἡλικίαν, καὶ χάριν παρὰ Θεῷ καὶ
ἀνθρώποις.

ΚΕΦ. γ'.

ἘΝ δὲ τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καί-
σαρος, ὅτε ὁ Πόντιος Πιλάτος ἡγεμόνευε τῆς Ἰουδαίας, καὶ
τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ἦτο ὁ Ἡρώδης, Φίλιππος δὲ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ τῆς Τραχωνίτιδος
χώρας, καὶ ὁ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς, 2 ἐπὶ ἀρχι-
ερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἔγεινε λόγος Θεοῦ πρὸς Ἰωάννην τὸν
υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ.
3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύτ-
των βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· 4 ὡς εἶναι
γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν λόγων Ἡσαίου τοῦ προφήτου,
λέγοντος, "Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 Πᾶσα φάραγξ
θέλει γεμισθῇ, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς θέλει ταπεινωθῇ, καὶ τὰ
σκολιὰ θέλουσι γείνει εὐθέα, καὶ αἱ τραχεῖαι ὁδοὶ ὁμαλαί. 6 Καὶ
πᾶσα σὰρξ θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ."
7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς ὄχλους τοὺς ἐξερχομένους διὰ νὰ βα-
πτισθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ἔδειξεν εἰς ἐσᾶς νὰ
φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἀρχίσητε νὰ λέγητε καθ' ἑαυτούς,
Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· διότι σᾶς λέγω, ὅτι δύναται ὁ
Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων νὰ ἀναστήσῃ τέκνα εἰς τὸν Ἀβραάμ.
9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη κεῖται πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· πᾶν
λοιπὸν δένδρον μὴ κάμνον καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται.
10 Καὶ ἠρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Τί λοιπὸν θέλομεν
κάμει; 11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει πρὸς αὐτούς, Ὁ ἔχων δύο χιτῶ-
νας ἂς μεταδώσῃ εἰς τὸν μὴ ἔχοντα· καὶ ὁ ἔχων τροφὰς ἂς κάμῃ
ὁμοίως.
12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι διὰ νὰ βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν, Διδάσκαλε, τί θέλομεν κάμει; 13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς

Μὴ εἰσπράττετε μηδὲν περισσότερον παρὰ τὸ διατεταγμένον εἰς ἐσᾶς.

[14] *Ἠρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατιωτικοὶ, λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τι θέλομεν κάμει; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ βιάσητε μηδένα, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε εἰς τὰ σιτηρέσιά σας.*

[15] *Ἐνῷ δὲ ἐπρόσμενεν ὁ λαὸς, καὶ διελογίζοντο πάντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς,*
[16] *ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης πρὸς πάντας, λέγων, Ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἔρχεται ὅμως ὁ ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί·* [17] *τοῦ
ὁποίου τὸ πτυάριον εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ θέλει διακαθαρίσει τὸ ἁλώνιον αὐτοῦ, καὶ θέλει συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κατακαύσει ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ.*

[18] *Καὶ ἄλλα πολλὰ προτρέπων εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.*

[19] *Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ
πάντων τῶν κακῶν ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἡρώδης,* [20] *προσέθεσε καὶ
τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.*

[21] *Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη πᾶς ὁ λαὸς, βαπτισθέντος καὶ τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ προσευχομένου, ἠνοίχθη ὁ οὐρανὸς,* [22] *καὶ κατέβη τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σωματικῇ μορφῇ, ὡς περιστερὰ, ἐπ' αὐτόν· καὶ ἔγεινε φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσα, Σὺ εἶσαι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς σὲ εὐηρεστήθην.*

[23] *Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἤρχιζε νὰ ἦναι ὡς τριάκοντα ἐτῶν, ὢν
(καθὼς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλὶ,* [24] *τοῦ Ματθὰτ, τοῦ
Λευῒ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννᾶ, τοῦ Ἰωσὴφ,* [25] *τοῦ Ματταθίου,
τοῦ Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαὶ,* [26] *τοῦ Μαὰθ,
τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεῒ, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰούδα,* [27] *τοῦ
Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησὰ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ, τοῦ Νηρὶ,*
[28] *τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ, τοῦ Ἢρ,*
[29] *τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευῒ,*
[30] *τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐλιακεὶμ,*
[31] *τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Ναθὰν, τοῦ
Δαβὶδ,* [32] *τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ, τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ
Ναασσὼν,* [33] *τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ*

Φαρὲς, τοῦ Ἰούδα, [34]τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ
Θάρα, τοῦ Ναχὼρ, [35]τοῦ Σαροὺχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλὲκ,
τοῦ Ἕβερ, τοῦ Σαλὰ, [36]τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρφαξὰδ, τοῦ Σὴμ,
τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, [37]τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Ἰαρὲδ,
τοῦ Μαλελεὴλ, τοῦ Καϊνὰν, [38]τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ Ἀδὰμ,
τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. δ'.

Ο δὲ Ἰησοῦς πλήρης Πνεύματος Ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τὸν
Ἰορδάνην· καὶ ἐφέρετο διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,
[2]πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμέρας τεσσαράκοντα· καὶ
δὲν ἔφαγεν οὐδὲν τὰς ἡμέρας ἐκείνας· ἀφοῦ δὲ αὗται ἐτελείωσαν,
ὕστερον ἐπείνασε. [3]Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος, Ἐὰν ἦσαι
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ πρὸς τὸν λίθον τοῦτον νὰ γείνῃ ἄρτος.
[4]Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων, Εἶναι γεγραμμένον,
"Ὅτι μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ
πάντα λόγον Θεοῦ."—[5]Καὶ ἀναβιβάσας αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς
ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν εἰς αὐτὸν πάντα τὰ βασίλεια τῆς οἰκουμέ-
νης ἐν μιᾷ στιγμῇ χρόνου· [6]καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος,
Εἰς σὲ θέλω δώσει ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν· διότι εἰς ἐμὲ εἶναι παραδεδομένη, καὶ εἰς ὅντινα θέλω,
δίδω αὐτήν· [7]σὺ λοιπὸν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, σοῦ
θέλουσιν εἶσθαι πάντα. [8]Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς, Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον,
"Θέλεις προσκυνήσει Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον
θέλεις λατρεύσει."—[9]Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Ἐὰν ἦσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψον σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·
[10]διότι εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ θέλει
προστάξει περὶ σοῦ, διὰ νὰ σὲ διαφυλάξωσι·" [11]καὶ "Ὅτι
θέλουσι σὲ σηκόνει ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου." [12]Και ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι εἶναι εἰρημένον, "Δὲν θέλεις πειράσει Κύριον
τὸν Θεόν σου."

[13]Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε παντα πειρασμον ὁ διάβολος, ἀπεμα-
κρύνθη ἀπ' αὐτοῦ μέχρι καιροῦ.

[14]Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὑπέστρεψεν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς

*τὴν Γαλιλαιαν· καὶ ἐξῆλθε φήμη περὶ αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν
περίχωρον.* 15 Καὶ *αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.*

16 Καὶ *ἦλθεν εἰς τὴν* Ναζαρὲτ, *ὅπου ἦτο ἀνατεθραμμένος· καὶ
εἰσῆλθε κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτοῦ εἰς τὴν συναγωγην ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου, καὶ ἐσηκώθη νὰ ἀναγνώσῃ.* 17 Καὶ *ἐδόθη εἰς
αὐτὸν τὸ βιβλίον* Ἡσαίου *τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίξας τὸ
βιβλίον εἶρε τὸν τόπον, ὅπου ἦτο γεγραμμένον,* 18 "Πνεῦμα
Κυρίου *εἶναι ἐπ' ἐμέ· διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε· μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ
εὐαγγελίζωμαι πρὸς τοὺς πτωχοὺς, διὰ νὰ ἰατρεύσω τοὺς συντε-
τριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους
ἐλευθερίαν, καὶ πρὸς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν, νὰ ἀποστείλω
τοὺς συντεθλασμένους ἐν ἐλευθερίᾳ,* 19 *διὰ νὰ κηρύξω εὐπρόσ-
δεκτον* Κυρίου *ἐνιαυτόν."*

20 Καὶ *κλείσας τὸ βιβλίον, ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ
ἐκάθισε· πάντων δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν
ἀτενίζοντες εἰς αὐτον.*

21 Καὶ *ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς,* Ὅτι *σήμερον ἐπληρώθη
ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν.* 22 Καὶ *πάντες ἐμαρτύρουν εἰς
αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζον διὰ τοὺς λόγους τῆς χάριτος τοὺς ἐξερχομέ-
νους ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον,* Δὲν *εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς
τοῦ* Ἰωσήφ; 23 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Βεβαίως *θέλετε μὲ εἰπεῖ
τὴν παραβολὴν ταύτην,* Ἰατρὲ, *θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκού-
σαμεν ὅτι ἔγειναν ἐν τῇ* Καπερναοὺμ, *κάμε καὶ ἐδῶ ἐν τῇ
πατρίδι σου.* 24 Εἶπε *δὲ,* Ἀληθῶς *σᾶς λέγω, ὅτι οὐδεὶς προφή-
της εἶναι δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.* 25 Καὶ *ἐπ' ἀληθείας σᾶς
λέγω,* Πολλαὶ *χῆραι ἦσαν ἐν τῷ* Ἰσραὴλ *ἐπὶ τῶν ἡμερῶν*
Ἠλίου, *ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ,
καθ' ὃν καιρὸν ἔγεινε πεῖνα μεγάλη ἐφ' ὅλην τὴν γῆν·* 26 *καὶ
πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ὁ* Ἠλίας, *εἰμὴ εἰς* Σάρεπτα *τῆς*
Σιδῶνος *πρὸς γυναῖκα χήραν.* 27 Καὶ *πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ*
Ἐλισσαίου *τοῦ προφήτου ἐν τῷ* Ἰσραήλ· *καὶ οὐδεὶς αὐτῶν
ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ* Νεεμὰν *ὁ* Σύρος.

28 Καὶ *ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες
ταῦτα.* 29 Καὶ *σηκωθέντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως·
καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ
πόλις αὐτῶν ἦτο ᾠκοδομημένη, διὰ νὰ κατακρημνίσωσιν αὐτον.*
30 Αὐτὸς *ὅμως περάσας διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.*

31 Καὶ κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι. 32 Καὶ ἐξεπλήττοντο διὰ
τὴν διδαχὴν αὐτοῦ· διότι ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο μετὰ ἐξουσίας.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦτο ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου
ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, 34 λέγων, Φεῦ!
τί εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ ἀπο-
λέσῃς ἡμᾶς; σὲ γνωρίζω τίς εἶσαι· ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. 35 Καὶ
ἐπετίμησεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Σιώπα, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐ-
τοῦ. Καὶ τὸ δαιμόνιον ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐξῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ, χωρὶς νὰ βλάψῃ αὐτὸν παντελῶς. 36 Καὶ ἐξε-
πλάγησαν πάντες, καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες,
Τίς εἶναι ὁ λόγος οὗτος, ὅτι μετὰ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως προσ-
τάζει τὰ ἀκάθαρτα πνευματα, καὶ ἐξέρχονται; 37 Καὶ διεδί-
δετο φήμη περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.
38 Σηκωθεὶς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σιμωνος ἐκρατεῖτο ὑπὸ πυρετοῦ
μεγάλου· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 Καὶ σταθεὶς
ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τὸν πυρετὸν, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· καὶ
παρευθὺς σηκωθεῖσα ὑπηρέτει αὐτούς. 40 Ἐνῷ δὲ ἔδυεν ὁ ἥλιος,
πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας ὑπὸ διαφόρων νόσων, ἔφεραν
αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ἐκεῖνος δὲ ἐπιθέσας τὰς χεῖρας εἰς ἕνα ἕκα-
στον αὐτῶν, ἐθεράπευσεν αὐτούς. 41 Ἐξήρχοντο δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα, Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν αὐτὰ δὲν ἄφινε νὰ λαλῶσιν,
ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτὸν ὅτι εἶναι ὁ Χριστός.
42 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, ἐξελθὼν ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον·
καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ ἐκράτουν
αὐτὸν, διὰ νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῶν. 43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Ὅτι καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις πρέπει νὰ εὐαγγελίσω
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ εἰς τοῦτο εἶμαι ἀπεσταλμένος.
44 Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

ΚΕΦ. ε'.

ἘΝῼ δὲ ὁ ὄχλος συνέθλιβεν αὐτὸν διὰ νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, αὐτὸς ἵστατο πλησίον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ· 2 καὶ
εἶδε δύο πλοῖα ἱστάμενα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀπο-
βάντες ἀπ' αὐτῶν ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν

πλοίων, τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦ Σίμωνος, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸ ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ καθίσας ἐδίδασκει ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Καθὼς δὲ ἔπαυσε λαλῶν, εἶπε πρὸς τον Σιμωνα, Ἐπανάγαγε τὸ πλοῖον εἰς τὰ βαθέα, καὶ ῥίψατε τὰ δίκτυα ὑμῶν διὰ νὰ ὀψα-
ρεύσητε. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπε πρὸς αὐτὸν, Διδά-
σκαλε, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες δὲν ἐπιάσαμεν οὐδέν· ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῷ λόγῳ σου θέλω ῥίψει τὸ δίκτυον. 6 Καὶ ἀφοῦ
ἔκαμον τοῦτο, συνέκλεισαν πλῆθος πολὺ ἰχθύων, καὶ διεσχίζετο τὸ δίκτυον αὐτῶν. 7 Καὶ ἔκαμον νεῦμα εἰς τοὺς συντρόφους
τοὺς ἐν τῷ ἄλλῳ πλοίῳ, διὰ νὰ ἔλθωσι νὰ βοηθήσωσιν αὐτούς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐγέμισαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε ἐβυθίζοντο.
8 Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε πρὸς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγων, Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτω-
λὸς, Κύριε. 9 Ἐπειδὴ ἔκπληξις κατέλαβεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, διὰ τὴν ἄγραν τῶν ἰχθύων τὴν ὁποίαν συνέ-
λαβον· 10 ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, οἵτινες ἦσαν σύντροφοι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους θέλεις ἀγρεύει. 11 Καὶ ἀφοῦ ἔφεραν τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν,
ἀφήσαντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτόν.

12 Καὶ ἐνῷ ἦτο ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, ἰδοὺ ἄνθρωπος πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ παρε-
κάλεσεν αὐτὸν, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθα-
ρίσῃς. 13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤγγισεν αὐτὸν, καὶ εἶπε, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθὺς ἡ λέπρα ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ.
14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτὸν νὰ μὴ εἴπῃ τοῦτο πρὸς μηδένα· ἀλλ' ὕπαγε, λέγει, καὶ δεῖξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.
15 Ἀλλ' ἔτι μᾶλλον διήρχετο ἡ φήμη περὶ αὐτοῦ· καὶ συνη-
θροίζοντο ὄχλοι πολλοὶ, διὰ νὰ ἀκούωσι, καὶ νὰ θεραπεύωνται ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. 16 Αὐτὸς δὲ ἀπεσύρετο
εἰς τὰς ἐρήμους, καὶ προσηύχετο.

17 Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐνῷ αὐτὸς ἐδίδασκεν, ἐκάθηντο Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἵτινες εἶχον ἔλθει ἐκ πάσης

κώμης τῆς Γαλιλαιας καὶ Ἰουδαιας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦτο εἰς τὸ νὰ ἰατρεύῃ αὐτούς. [18]Καὶ ἰδού, ἄνδρες
φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὅστις ἦτο παραλυτικός· καὶ ἐζήτουν νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἔσω, καὶ νὰ θέσωσιν ἐνώπιον αὐτοῦ·
[19]Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας εἰσόδου νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἔσω ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ διὰ τῶν κεραμίδων κατεβίβασαν αὐτὸν μετὰ τοῦ κλινιδίου εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. [20]Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Ἄνθρωπε, συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου. [21]Καὶ
ἤρχισαν νὰ διαλογίζωνται οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Τίς εἶναι οὗτος, ὅστις λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, εἰμὴ μόνος ὁ Θεός; [22]Νοήσας δὲ ὁ
Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις σας; [23]Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω, Συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου,
ἢ νὰ εἴπω, Σηκώθητι καὶ περιπάτει; [24]Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, (εἶπε πρὸς τὸν παραλυτικόν·) Πρὸς σὲ λέγω, Σηκώθητι, καὶ σήκωσον τὸ κλινίδιόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν
σου. [25]Καὶ παρευθὺς ἐγερθεὶς ἐνώπιον αὐτῶν, ἐσήκωσε τὸ κλινίδιον ἐφ' οὗ κατέκειτο, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων
τὸν Θεόν. [26]Καὶ ἔκστασις κατέλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λεγοντες, Ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.

[27]Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ εἶδε τελώνην τινὰ Λευῒν το ὄνομα, καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἀκολούθει
μοι. [28]Καὶ ἀφήσας ἅπαντα, ἐσηκώθη καὶ ἠκολούθησεν αὐτόν.

[29]Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Λευῒς ὑποδοχὴν μεγάλην ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦτο πλῆθος πολὺ τελωνῶν καὶ ἄλλων, οἵτινες ἐκάθηντο μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν. [30]Καὶ ἐγόγγυζον οἱ
γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγετε καὶ
πίνετε; [31]Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἔχουσι χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες. [32]Δὲν
ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
[33]Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι συχνὰ, καὶ κάμνουσι δεήσεις, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ ἰδικοί σου τρώγουσι καὶ πίνουσιν; [34]Ὁ δὲ εἶπε

πρὸς αὐτοὺς, Μήπως δύνασθε να κάμητε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶ-
νος νὰ νηστεύωσιν, ἐνόσῳ εἶναι μετ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος; 35 *θέλουσιν*
ὅμως ἔλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος· τότε
θέλουσι νηστεύσει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 36 Ἔλεγε *δὲ καὶ*
παραβολὴν πρὸς αὐτους, Ὅτι *οὐδεὶς βάλλει ἐπίῤῥαμμα ἱματίου*
νέου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸ νέον σχίζει, καὶ μὲ
τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπίῤῥαμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νέου. 37 Καὶ
οὐδεὶς βαλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ὁ νέος
οἶνος θέλει σχίσει τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς θέλει ἐκχυθῇ, καὶ οἱ
ἀσκοὶ θέλουσι φθαρθῇ. 38 Ἀλλὰ *πρέπει νὰ βάλληται ὁ νέος*
οἶνος εἰς ἀσκοὺς νέους· καὶ ἀμφότερα διατηροῦνται. 39 Καὶ
οὐδεὶς ἀφοῦ πίῃ οἶνον παλαιὸν, θέλει εὐθὺς νέον· διότι λέγει, Ὁ
παλαιὸς εἶναι καλήτερος.

ΚΕΦ. ϛ.

ΚΑΤΑ *δὲ τὸ δευτεροπρωτον σάββατον διέβαινεν αὐτὸς διὰ*
τῶν σπαρτῶν· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέσπων τὰ στάχυα,
καὶ ἔτρωγον, τρίβοντες μὲ τὰς χεῖρας· 2 *τινὲς δὲ τῶν Φαρι-*
σαίων εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Διὰ *τί πράττετε ὅ,τι δὲν συγχω-*
ρεῖται νὰ πράττητε ἐν τοῖς σάββασι; 3 Καὶ *ἀποκριθεὶς πρὸς*
αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ *τοῦτο δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ὁποῖον*
ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ
ὄντες; 4 *πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ* Θεοῦ, *καὶ ἔλαβε*
τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς
μετ᾽ αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ φά-
γωσιν εἰμὴ μόνοι οἱ ἱερεῖς; 5 Καὶ *ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς,* Ὅτι *ὁ*
Υἱὸς *τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου.*
6 Καὶ *πάλιν ἐν ἄλλῳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν συναγωγην,*
καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ δεξιὰ χεὶρ
ἦτο ξηρά. 7 Παρετήρουν *δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ* Φαρι-
σαῖοι, ἂν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει, διὰ νὰ εὕρωσι κατη-
γορίαν κατ᾽ αὐτοῦ. 8 Αὐτὸς *ὅμως ἐγνώριζε τοὺς διαλογισμοὺς*
αὐτῶν· καὶ εἶπε προς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ξηρὰν τὴν
χεῖρα, Σηκώθητι, *καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον.* Καὶ *ἐκεῖνος σηκωθεὶς,*
ἐστάθη. 9 Εἶπε *λοιπὸν ὁ* Ἰησοῦς *πρὸς αὐτοὺς,* Θέλω *σᾶς*
ἐρωτήσει τὶ, Εἶναι *συγκεχωρημενον νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις ἐν τοῖς*
σάββασιν, ἢ νὰ κακοποιήσῃ; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ ἀπολέσῃ;

[10]Καὶ περιβλέψας πάντας αὐτοὺς εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον,
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἔκαμεν οὕτω· καὶ ἀποκατε-
στάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. [11]Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
μανίας, καὶ συνωμίλουν πρὸς ἀλλήλους, τί νὰ κάμωσιν εἰς τὸν
Ἰησοῦν.

[12]Ἐν ἐκειναις δε ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσ-
ευχηθῇ· καὶ διενυκτέρευεν ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.
[13]Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, ἔκραξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ
ἐξέλεξεν ἐξ αὐτῶν δώδεκα, τοὺς ὁποίους καὶ ὠνόμασεν ἀπο-
στόλους· [14]τὸν Σίμωνα τὸν ὁποῖον καὶ ὠνόμασε Πετρον, καὶ
Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον
καὶ Βαρθολομαῖον, [15]Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, [16]Ἰούδαν
τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ
ἔγεινε προδότης.
[17]Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἐστάθη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ
παρῆσαν ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίας Τύρου
καὶ Σιδῶνος, οἵτινες ἦλθον διὰ ν' ἀκούσωσιν αὐτὸν, καὶ νὰ
ἰατρευθῶσιν ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· [18]καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο. [19]Καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἐζήτει νὰ ἐγγίζῃ αὐτόν· διότι δύναμις ἐξήρχετο παρ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἰάτρευε πάντας.
[20]Καὶ αὐτὸς σηκώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἔλεγε,
Μακάριοι σεῖς οἱ πτωχοὶ, διότι ὑμετέρα εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ. [21]Μακάριοι οἱ πεινῶντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθῇ.
Μακάριοι οἱ κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. [22]Μακάριοι
εἶσθε ὅταν σᾶς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσωσι,
καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομά σας ὡς κακὸν, ἕνεκεν
τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. [23]Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε· διότι ἰδοὺ, ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ·
ἐπειδὴ οὕτως ἔπραττον εἰς τοὺς προφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν.
[24]Πλὴν οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς πλουσίους, διότι ἀπηλαύσατε τὴν
παρηγοριαν σας. [25]Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς οἱ κεχορτασμένοι, διότι
θέλετε πεινάσει. Οὐαὶ εἰς ἐσὰς οἱ γελῶντες τώρα, διότι θέλετε
πενθήσει καὶ κλαύσει. [26]Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, ὅταν πάντες οἱ ἄνθρω-

ποι σᾶς εὐφημήσωσι· διότι οὕτως ἔπραττον εἰς τοὺς ψευδο-
προφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν.
27 Ἀλλὰ πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἀκουοντας λεγω, Ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθρούς σας· ἀγαθοποιεῖτε ἐκείνους οἵτινες σᾶς μισοῦσιν·
28 εὐλογεῖτε ἐκείνους οἵτινες σᾶς καταρῶνται· καὶ προσεύχεσθε
ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες σᾶς βλάπτουσιν. 29 Εἰς τὸν τύπτοντά σε
ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πρόσφερε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαι-
ροῦντος τὸ ἱμάτιόν σου, μὴ ἐμποδίσῃς καὶ τὸν χιτῶνα. 30 Εἰς
πάντα δὲ τὸν ζητοῦντα παρὰ σοῦ, δίδε· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαιροῦντος
τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει. 31 Καὶ καθὼς θέλετε νὰ πράττωσιν εἰς
ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ σεῖς πράττετε ὁμοίως εἰς αὐτούς. 32 Καὶ
ἐὰν ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντάς σας, ποία χάρις χρεωστεῖται εἰς
ἐσᾶς; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτούς.
33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντάς σας, ποία χάρις
χρεωστεῖται εἰς ἐσᾶς; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ πράττουσι.
34 Καὶ ἐὰν δανείζητε εἰς ἐκείνους παρ' ὧν ἐλπίζετε πάλιν νὰ λά-
βητε, ποία χάρις χρεωστεῖται εἰς ἐσᾶς; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ
εἰς ἁμαρτωλοὺς δανείζουσι, διὰ νὰ λαβωσι πάλιν τὰ ἴσα. 35 Πλὴν
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε,
μηδεμίαν ἀπολαβὴν ἐλπίζοντες· καὶ θέλει εἶσθαι ὁ μισθός σας
πολὺς, καὶ θέλετε εἶσθαι υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς εἶναι
ἀγαθὸς πρὸς τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούς. 36 Γίνεσθε λοιπὸν
οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατηρ σας εἶναι οἰκτίρμων.
37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῇ· μὴ καταδικάζετε, καὶ
δὲν θέλετε καταδικασθῇ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῇ.
38 Δίδετε, καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἐσᾶς· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον
καὶ συγκεκαθισμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει εἰς τὸν
κόλπον σας· διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον μὲ τὸ ὁποῖον μετρεῖτε,
θέλει ἀντιμετρηθῇ εἰς ἐσᾶς.
39 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· Μήπως δύναται τυφλὸς
νὰ ὁδηγῇ τυφλόν; δὲν θέλουσι πέσει ἀμφότεροι εἰς βόθρον;
40 Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· πᾶς δὲ
τετελειοποιημένος θέλει εἶσθαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
41 Καὶ διὰ τί βλέπεις τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ σου ὀφθαλμῷ δὲν
παρατηρεῖς; 42 Ἢ πῶς δύνασαι νὰ λέγῃς πρὸς τὸν ἀδελφόν σου,
Ἀδελφὲ, ἄφες νὰ ἐκβάλω τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου,
ἐνῷ σὺ δὲν βλέπεις τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; Ὑποκριτὰ,

ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θέλεις
ἰδεῖ καθαρῶς διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου.
43 Διότι δὲν εἶναι δένδρον καλὸν τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν
σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν καλόν.
44 Ἐπειδὴ ἕκαστον δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται·
διότι δὲν συνάγουσιν ἐξ ἀκανθῶν σῦκα, οὐδὲ τρυγῶσιν ἐκ βάτου
σταφύλια. 45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ κακὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
κακοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ κακόν. διότι ἐκ
τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.
46 Διὰ τί δὲ μὲ κράζετε, Κύριε, Κύριε, καὶ δὲν πράττετε ὅσα
λέγω; 47 Πᾶς ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμὲ, καὶ ἀκούει τοὺς λόγους
μου, καὶ κάμνει αὐτοὺς, θέλω σᾶς δείξει μὲ ποῖον εἶναι ὅμοιος·
48 εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδομοῦντα οἰκίαν, ὅστις ἔσκαψε
καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔβαλε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· ὅτε δὲ ἔγεινε
πλημμύρα, προσέβαλεν ὁ ποταμὸς κατὰ τῆς οἰκίας ἐκείνης, καὶ
δὲν ἠδυνήθη νὰ σαλεύσῃ αὐτήν· διότι ἦτο τεθεμελιωμένη ἐπὶ
τὴν πέτραν. 49 Ὅστις ὅμως ἀκούσῃ καὶ δὲν κάμῃ, εἶναι ὅμοιος
μὲ ἄνθρωπον οἰκοδομήσαντα οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον·
κατὰ τῆς ὁποίας προσέβαλεν ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθὺς ἔπεσε, καὶ
ἔγεινεν ὁ κρημνισμὸς τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγας.

ΚΕΦ. ζ.

ἈΦΟΥ δὲ ἐτελείωσε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς
τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.
2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος, ὅστις ἦτο πολύτιμος εἰς
αὐτὸν, κακῶς ἔχων ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ. 3 Καὶ ἀκούσας περὶ
τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων,
παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ νὰ διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 Οἱ
δὲ ἐλθόντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν ἐπιμόνως,
λέγοντες, Ὅτι εἶναι ἄξιος ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον θέλεις κάμει
τοῦτο· 5 διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς
ᾠκοδόμησεν εἰς ἡμᾶς. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο μετ᾽ αὐτῶν.
Ἐνῷ δὲ ἀπεῖχεν ἤδη οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς
αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων πρὸς αὐτὸν, Κύριε, μὴ
ἐνοχλεῖσαι· διότι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην

μου· [7]ὅθεν οὐδὲ ἐμαυτὸν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω πρὸς σέ· ἀλλὰ
εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δοῦλός μου. [8]Διότι καὶ ἐγὼ
εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκείμενος εἰς ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας· καὶ λέγω πρὸς τοῦτον, Ὕπαγε, καὶ ὑπάγει· καὶ πρὸς
ἄλλον, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ πρὸς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε
τοῦτο, καὶ κάμνει. [9]Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν
αὐτὸν, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν ὄχλον τον ἀκολουθοῦντα αὐτὸν
εἶπε, Σᾶς λέγω, Οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ εἶρον τοσαύτην πίστιν.
[10]Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸι
ἀσθενῆ δοῦλον ὑγιαίνοντα.

[11]Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπορευετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν ὀνο-
μαζομένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο μετ' αὐτοῦ ἱκανοὶ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλος πολύς. [12]Ὡς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν
πύλην τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἐφέρετο ἔξω νεκρὸς, υἱὸς μονογενὴς τῆς
μητρὸς αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦτο χήρα· καὶ ὄχλος πολὺς τῆς πόλεως
ἦτο μετ' αὐτῆς. [13]Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη
δι' αὐτὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Μὴ κλαῖε. [14]Καὶ πλησιάσας
ἤγγισε τὸ νεκροκράββατον· οἱ δὲ βαστάζοντες ἐστάθησαν· καὶ
εἶπε, Νεανίσκε, πρὸς σὲ λέγω, σηκώθητι. [15]Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ
νεκρὸς, καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν μητερα
αὐτοῦ. [16]Κατέλαβε δὲ ἅπαντας φόβος, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν,
λέγοντες, Ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέφθη
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. [17]Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος περὶ
αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς περιχώροις.

[18]Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
πάντων τουτων.

[19]Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰωαννης δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν; [20]Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, εἶπον,
Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ, λέγων, Σὺ
εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; [21]Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ
ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστιγων, καὶ πνευ-
μάτων πονηρῶν, καὶ εἰς τυφλοὺς πολλοὺς ἐχαρισε τὸ βλέπειν.
[22]Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε καὶ
ἀπαγγείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην ὅσα εἴδετε καὶ ἠκούσατε, ὅτι
τυφλοὶ ἀναβλεπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται,
κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
[23]καὶ μακάριος εἶναι ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀφοῦ δὲ ἀνεχώρησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, ἤρχισε
νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου, Τί ἐξήλθετε εἰς
τὴν ἔρημον νὰ ἴδητε; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 25 Ἀλλὰ
τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε; ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια;
ἰδοὺ, οἱ λαμπρῶς ἐνδεδυμένοι καὶ τρυφῶντες, εὑρίσκονται ἐν τοῖς
βασιλικοῖς παλατίοις. 26 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε; προφήτην;
Ναὶ, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου. 27 Οὗτος εἶναι
περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον, "Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου." 28 Διότι σᾶς λέγω, μεταξὺ τῶν
γεννηθέντων ἐκ γυναικῶν οὐδεὶς προφήτης εἶναι μεγαλήτερος
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· πλὴν ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ, εἶναι μεγαλήτερος αὐτοῦ.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν
Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. 30 Οἱ δὲ Φαρι-
σαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ,
μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Μὲ τί λοιπὸν νὰ ὁμοιώσω τοὺς
ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ μὲ τι εἶναι ὅμοιοι; 32 Εἶναι
ὅμοιοι μὲ παιδία καθήμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ φωνάζοντα πρὸς
ἄλληλα, καὶ λέγοντα, Αὐλὸν σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε·
σᾶς ἐθρηνῳδήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε. 33 Διότι ἦλθεν Ἰωάννης
ὁ Βαπτιστὴς μήτε ἄρτον τρώγων, μήτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε,
Δαιμόνιον ἔχει. 34 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ
πίνων, καὶ λέγετε, Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. 35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς.

36 Παρεκάλει δὲ αὐτὸν εἷς ἐκ τῶν Φαρισαιων νὰ φάγῃ
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἐκάθισεν
εἰς τὴν τράπεζαν.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνή τις ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦτο ἁμαρτωλὴ, μαθοῦσα
ὅτι κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἔφερεν
ἀλάβαστρον μύρου· 38 καὶ σταθεῖσα πλησίον τῶν ποδῶν αὐτοῦ
ὀπίσω κλαίουσα, ἤρχισε νὰ βρέχῃ τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲ τὰ
δάκρυα, καὶ ἐσπόγγιζε μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ
κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε μὲ τὸ μύρον. 39 Ἰδὼν
δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν, λέγων,

Οὗτος, ἐὰν ἦτο προφήτης, ἤθελε γνωρίζει τίς καὶ ὁποία εἶναι ἡ
γυνὴ, ἥτις ἐγγίζει αὐτὸν, ὅτι εἶναι ἁμαρτωλή.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σίμων, ἔχω νὰ
σοὶ εἴπω τι. Ὁ δὲ λέγει, Διδάσκαλε, εἰπέ. 41 Εἶχέ τις δανει-
στὴς δύο χρεωφειλέτας· ὁ εἷς ἐχρεώστει δηνάρια πεντακόσια,
ὁ δὲ ἄλλος πεντήκοντα. 42 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον νὰ ἀποδώσωσιν,
ἐχάρισεν αὐτὰ εἰς ἀμφοτέρους. Τίς λοιπὸν ἐξ αὐτῶν, εἰπὲ, θέλει
ἀγαπήσει αὐτὸν περισσότερον; 43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε,
Νομίζω ὅτι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάρισε τὸ περισσότερον. Ὁ
δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὀρθῶς ἔκρινας.
44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἶπε προς τὸν Σίμωνα,
Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν σου,
ὕδωρ διὰ τοὺς πόδας μου δὲν ἔδωκας· αὕτη δὲ μὲ τὰ δάκρυα
ἔβρεξε τοὺς πόδας μου, καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐσπόγγισε. 45 Φίλημα δὲν μοὶ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
θον, δὲν ἔπαυσε καταφιλοῦσα τοὺς πόδας μου. 46 Μὲ ἔλαιοι
τὴν κεφαλήν μου δὲν ἤλειψας· αὕτη δὲ μὲ μύρον ἤλειψε τοὺς
πόδας μου. 47 Διὰ τοῦτο, σοὶ λέγω, συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ
ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί· διότι ἠγάπησε πολύ· εἰς ὅντινα δὲ
συγχωρεῖται ὀλίγον, ὀλίγον ἀγαπᾷ. 48 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν,
Συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου. 49 Καὶ ἤρχισαν οἱ
συγκαθήμενοι εἰς τὴν τράπεζαν νὰ λέγωσι καθ' ἑαυτοὺς, Τίς
εἶναι οὗτος ὅστις καὶ ἁμαρτίας συγχωρεῖ; 50 εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα, Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα διήρχετο αὐτὸς πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην,
κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ
οἱ δώδεκα ἦσαν μετ' αὐτοῦ, 2 καὶ γυναῖκες τινὲς, αἵτινες ἦσαν
τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία
ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἐκ τῆς ὁποίας εἶχον ἐκβῆ ἑπτὰ
δαιμόνια, 3 καὶ Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ ἐπιτρόπου τοῦ
Ηρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν
αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.
4 Ἐπειδὴ δὲ συνέτρεχεν ὄχλος πολὺς, καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτον ἀπὸ πάσης πόλεως, εἶπε διὰ παραβολῆς·
5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ
ἐνῷ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη,

καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγον αὐτό. 6 Ἄλλο δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ ἀναφυὲν, ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν
ἰκμάδα. 7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀκανθῶν, καὶ
συμφυτρώσασαι αἱ ἄκανθαι, ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 Καὶ ἄλλο
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἀναφυὲν, ἔκαμε καρπὸν
ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώναζεν, Ὁ ἔχων ὦτα διὰ
νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
9 Ἠρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λεγοντες, Τί σημαίνει
ἡ παραβολὴ αὕτη; 10 Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε
τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς διὰ
παραβολῶν, διὰ νὰ μὴ βλέπωσιν ἐνῷ βλέπουσι, καὶ νὰ μὴ
καταλαμβάνωσιν ἐνῷ ἀκούουσιν. 11 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ παραβολὴ,
Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· 12 Οἱ δὲ σπειρόμενοι παρὰ
τὴν ὁδὸν εἶναι οἱ ἀκούοντες· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ
ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πιστεύ-
σωσι καὶ σωθῶσιν. 13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες
ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν
δὲν ἔχουσιν· οἵτινες πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πει-
ρασμοῦ ἀποστατοῦσι. 14 Τὸ δὲ πεσὸν εἰς τὰς ἀκάνθας, οὗτοι
εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἤκουσαν, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ
ἡδονῶν τοῦ βίου, ὑπάγουσι, καὶ συμπνίγονται, καὶ δὲν τελεσφο-
ροῦσι. 15 Τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες
ἀκούσαντες τὸν λόγον, κρατοῦσιν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ,
καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.
16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἀνάψας, σκεπάζει αὐτὸν μὲ σκεῦος, ἢ
θέτει ὑποκάτω κλίνης· ἀλλὰ θέτει ἐπὶ τοῦ λυχνοστάτου, διὰ νὰ
βλέπωσι τὸ φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. 17 Διότι δὲν ὑπάρχει κρυπτὸν,
τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γείνει φανερόν· οὐδὲ ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον
δὲν θέλει γείνει γνωστὸν, καὶ ἔλθει εἰς τὸ φανερόν. 18 Προσέ-
χετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διότι ὅστις ἔχει θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν·
καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι ἔχει, θέλει
ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ.
19 Ἦλθον δὲ προς αὐτον ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, και
δὲν ἠδύναντο δια τὸν ὄχλον νὰ πλησιάσωσιν αὐτόν. 20 Καὶ
ἀπηγγέλθη πρὸς αὐτὸν ὑπό τινων, λεγόντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου ἵστανται ἔξω, θέλοντες νὰ σὲ ἴδωσιν. 21 Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου εἶναι
οὗτοι, οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ πράττοντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰσῆλθεν εἰς πλοῖον αὐτὸς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄς διέλθωμεν εἰς τὸ
πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἐσηκώθησαν. 23 Ἐνῷ δὲ ἔπλεον,
ἀπεκοιμήθη. Καὶ κατέβη ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὴν λίμνην· καὶ
ἐγεμίζετο τὸ πλοῖον, καὶ ἐκινδύνευον. 24 Προσελθόντες δὲ ἐξύπνι-
σαν αὐτὸν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, χανόμεθα. Ὁ δὲ
σηκωθεὶς ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος·
καὶ ἔπαυσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη. 25 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Ποῦ
εἶναι ἡ πίστις σας; Καὶ φοβηθέντες ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς
ἀλλήλους, Τίς λοιπὸν εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ τοὺς ἀνέμους προστά-
ζει καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις εἶναι
ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. 27 Καὶ καθὼς ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν,
ὑπήντησεν αὐτὸν ἄνθρωπός τις ἐκ τῆς πόλεως, ὅστις εἶχε δαιμό-
νια ἀπὸ χρόνων πολλῶν, καὶ ἱμάτιον δὲν ἐνεδύετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ
δὲν ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. 28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν,
ἀνέκραξε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτὸν, καὶ μετὰ φωνῆς μεγάλης
εἶπε, Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ
Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ μὲ βασανίσῃς. 29 Διότι προσέταξεν
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου·
ἐπειδὴ πρὸ πολλῶν χρόνων εἶχε συναρπάσει αὐτὸν, καὶ ἐδεσμεύ-
ετο μὲ ἁλύσεις, καὶ ἐφυλάττετο μὲ ποδόδεσμα· καὶ διασπῶν τὰ
δεσμὰ ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. 30 Καὶ ἠρώτη-
σεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Ὁ δὲ
εἶπε, Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν. 31 Καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μὴ προστάξῃ αὐτὰ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν
ἄβυσσον. 32 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένων
ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰ νὰ
εἰσέλθωσιν εἰς ἐκείνους· καὶ ἐπέτρεψεν εἰς αὐτά. 33 Ἐξελθόντα
δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ
ἀπεπνίγη. 34 Ἰδόντες δὲ οἱ βοσκοὶ τὸ γενόμενον, ἔφυγον· καὶ
ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
35 Καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἴδωσι τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εὗρον τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχον ἐξέλθει τὰ
δαιμόνια, καθήμενον παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἐνδεδυμένον
καὶ σωφρονοῦντα· καὶ ἐφοβήθησαν. 36 Διηγήθησαν δὲ πρὸς
αὐτοὺς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονιζόμενος.

37 Καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν παρε-
κάλεσαν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῶν, διότι κατείχοντο ὑπὸ
μεγάλου φόβου· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν.
38 Ὁ δὲ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχον ἐξέλθει τὰ δαιμόνια,
παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ· ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἀπέλυσεν
αὐτὸν, λέγων, 39 Ἐπίστρεψον εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα
ἔκαμεν εἰς σὲ ὁ Θεός. Καὶ ἀνεχώρησε κηρύττων καθ' ὅλην τὴν
πόλιν ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς.
40 Ὅτε δὲ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, ἀπεδέχθη αὐτὸν ὁ ὄχλος·
διότι πάντες ἦσαν περιμένοντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ἰάειρος, ὅστις ἦτο
ἄρχων τῆς συναγωγῆς, καὶ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ,
παρεκάλει αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· 42 διότι εἶχε
θυγατέρα μονογενῆ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν.
Ἐνῷ δὲ ἐπορεύετο, οἱ ὄχλοι συνέθλιβον αὐτόν. 43 Καὶ γυνή
τις ἔχουσα ῥύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη, ἥτις δαπανήσασα εἰς
ἰατροὺς ὅλον τὸν βίον αὐτῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ θεραπευθῇ ὑπ' οὐ-
δενὸς, 44 πλησιάσασα ὄπισθεν, ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· καὶ παρευθὺς ἐστάθη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. 45 Καὶ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς μοῦ ἤγγισε; Καὶ ἐνῷ ἠρνοῦντο πάντες,
εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι σὲ
συμπιέζουσι, καὶ σὲ συνθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς μοῦ ἤγγισεν;
46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μοῦ ἤγγισέ τις· διότι ἐγὼ ἐνόησα ὅτι
ἐξῆλθε δύναμις ἀπ' ἐμοῦ. 47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι δὲν ἐκρύφθη,
ἦλθε τρέμουσα, καὶ προσπεσοῦσα εἰς αὐτὸν, ἀπήγγειλε πρὸς
αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ διὰ ποίαν αἰτίαν ἤγγισεν αὐτὸν,
καὶ ὅτι παρευθὺς ἰατρεύθη· 48 ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Θάῤῥει,
θύγατερ, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην.
49 Ἐνῷ δὲ ἐλάλει ἔτι, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου,
λέγων πρὸς αὐτὸν, Ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ ἐνόχλει
τὸν διδάσκαλον. 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν,
λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ θέλει σωθῇ. 51 Καὶ ὅτε
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ εἰσέλθῃ, εἰμὴ τὸν
Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς κόρης
καὶ τὴν μητέρα. 52 Ἔκλαιον δὲ πάντες, καὶ ἐθρήνουν αὐτήν.
Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται. 53 Καὶ
κατεγέλων αὐτὸν, ἐξεύροντες ὅτι ἀπέθανεν. 54 Ἀλλ' αὐτὸς
ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἐφώναξε

λέγων, Κοράσιον, σηκώθητι. [55]Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα
αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρευθύς· καὶ προσέταξε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν
νὰ φάγῃ. [56]Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγει-
λεν εἰς αὐτοὺς, νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς μηδένα τὸ γεγονος.

ΚΕΦ. θ'.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΣ δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς
αὐτοὺς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν κατὰ πάντων τῶν δαιμονίων, καὶ
νὰ θεραπεύωσι νόσους. [2]Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς διὰ νὰ κηρύτ-
τωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρεύωσι τοὺς ἀσθε-
νοῦντας. [3]Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ βαστάζετε μηδὲν εἰς τὴν
ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε σακκίον, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον,
μήτε νὰ ἔχητε ἀνὰ δύο χιτῶνας. [4]Καὶ εἰς ἥντινα οἰκίαν εἰσ-
έλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. [5]Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς
δεχθῶσιν, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἀποτινάξατε καὶ
τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν κατ' αὐτῶν.
—[6]Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο ἀπὸ κώμης εἰς κώμην, κηρύττοντες
τὸ εὐαγγέλιον καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

[7]Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης πάντα τὰ γινόμενα
ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἦτο ἐν ἀπορίᾳ, διότι ἐλέγετο ὑπό τινων, ὅτι ὁ
Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· [8]ὑπό τινων δὲ, ὅτι ὁ Ἡλίας
ἐφάνη· ὑπ' ἄλλων δὲ, ὅτι ἀνέστη εἷς τῶν ἀρχαίων προφητῶν.
[9]Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης, Τὸν Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ
εἶναι οὗτος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτει νὰ
ἴδῃ αὐτόν.

[10]Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήθησαν πρὸς αὐτὸν
ὅσα ἔπραξαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ἀπεσύρθη κατ' ἰδίαν εἰς
τόπον ἔρημον πόλεώς τινος ὀνομαζομένης Βηθσαϊδά. [11]Οἱ δὲ
ὄχλοι νοήσαντες, ἠκολούθησαν αὐτόν· καὶ δεχθεὶς αὐτοὺς,
ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς
ἔχοντας χρείαν θεραπείας ἰάτρευεν.

[12]Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρχισε νὰ κλίνῃ· καὶ προσελθόντες οἱ δώδεκα
εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς
τὰς πέριξ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καὶ νὰ καταλύσωσι, καὶ νὰ
εὕρωσι τροφάς· διότι ἐδῶ εἴμεθα ἐν ἐρήμῳ τόπῳ. [13]Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν. Οἱ δὲ εἶπον,
Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν πλειότερον παρὰ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας,

ἐκτὸς ἐὰν ὑπάγωμεν ἡμεῖς καὶ ἀγοράσωμεν τροφὰς δι' ὅλον τὸν
λαὸν τοῦτον. 14 Διότι ἦσαν ὡς πεντακισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ
εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Καθίσατε αὐτοὺς κατὰ ἀθροί-
σματα ἀνὰ πεντήκοντα. 15 Καὶ ἔπραξαν οὕτω, καὶ ἐκάθισαν
ἅπαντας. 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ κατέκοψε,
καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς διὰ νὰ βάλλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ
ὄχλου. 17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἐσηκώθη
τὸ περισσεῦσαν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς προσηύχετο καταμόνας, ἦσαν μετ' αὐτοῦ οἱ
μαθηταί· καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς, λέγων, Τινα μὲ λέγουσιν οἱ
ὄχλοι ὅτι εἶμαι; 19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννην τὸν
Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἀνέστη τις τῶν
ἀρχαίων προφητῶν. 20 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς δὲ τίνα με
λέγετε ὅτι εἶμαι; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν Χριστὸν
τοῦ Θεοῦ. 21 Ὁ δὲ προσέταξεν αὐτοὺς σφοδρῶς καὶ παρήγγειλε
νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς μηδένα τοῦτο, 22 εἰπὼν, Ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ,
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.
23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας, Ἐάν τις θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου,
ἂς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν, καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καθ' ἡμέραν, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθῇ. 24 Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ
τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν
ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν. 25 Ἐπειδὴ τί
ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ
ἀπολέσῃ ἢ ζημιωθῇ; 26 Διότι ὅστις ἐπαισχυνθῇ δι' ἐμὲ καὶ
τοὺς λόγους μου, διὰ τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπαι-
σχυνθῇ, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν
ἁγίων ἀγγέλων. 27 Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς ἀληθῶς, Εἶναι τινὲς τῶν
ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἑωσοῦ ἴδωσι
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
28 Μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους παρῆλθον ἕως ὀκτὼ ἡμέραι,
καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῇ. 29 Καὶ ἐνῷ προσηύχετο, ἠλλοιώθη
ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν λευκὰ
ἐξαστράπτοντα. 30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν μετ αὐτοῦ,

οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας· [31]*οἵτινες φανέντες ἐν δόξῃ,*
ἔλεγον τὸν θάνατον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ
ἐν Ἱερουσαλήμ. [32]*Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν βεβα-*
ρημένοι ὑπὸ τοῦ ὕπνου· καὶ ὅτε ἐξύπνησαν, εἶδον τὴν δόξαν
αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους μετ' αὐτοῦ.

[33]*Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ ἐχωρίζοντο ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν*
Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἐδῶ· καὶ ἂς κάμωμεν
τρεῖς σκηνὰς, μίαν διὰ σὲ, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ μίαν
διὰ τὸν Ἠλίαν· μὴ ἐξεύρων τί λέγει. [34]*Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἔλεγε*
ταῦτα, ἦλθε νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν
ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν νεφέλην. [35]*Καὶ ἔγεινε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέ-*
λης, λέγουσα, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκού-
ετε. [36]*Καὶ ἀφοῦ ἔγεινεν ἡ φωνὴ, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ*
αὐτοὶ ἐσιώπησαν, καὶ πρὸς οὐδένα εἶπον ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
οὐδὲν ἐξ ὅσων εἶδον.

[37]*Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν, ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους,*
ὑπήντησεν αὐτὸν ὄχλος πολύς. [38]*Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἐκ*
τοῦ ὄχλου ἀνέκραξε, λέγων, Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον
ἐπὶ τὸν υἱόν μου, διότι μονογενής μου εἶναι. [39]*Καὶ ἰδοὺ, δαιμό-*
νιον πιάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράττει αὐτὸν
μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόλις ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.
[40]*Καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητάς σου διὰ νὰ ἐκβάλωσιν αὐτὸ,*
καὶ δὲν ἠδυνήθησαν. [41]*Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὦ γενεὰ*
ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν, καὶ
θέλω ὑπομένει ὑμᾶς; Φέρε τὸν υἱόν σου ἐδῶ. [42]*Καὶ ἐνῷ*
αὐτὸς ἔτι προσήρχετο, ἔρριψεν αὐτὸν κάτω τὸ δαιμόνιον, καὶ
κατεσπάραξεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,
καὶ ἰάτρευσε τὸ παιδίον, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.
[43]*Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες ἐπὶ τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ.*

Καὶ ἐνῷ πάντες ἐθαύμαζον διὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, [44]*Βάλετε σεῖς εἰς τὰ ὦτά σας*
τοὺς λόγους τούτους· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ
παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. [45]*Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόουν*
τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἦτο ὑποκεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ
νοήσωσιν αὐτόν· καὶ ἐφοβοῦντο νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτὸν περὶ τοῦ
λόγου τούτου.

[46]*Εἰσῆλθε δὲ εἰς αὐτοὺς διαλογισμὸς, τίς τάχα ἐξ αὐτῶν*
ἦτο μεγαλήτερος. [47]*Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς*

καρδίας αὐτῶν, ἐπίασε παιδίον, καὶ ἔστησεν αὐτὸ πλησίον
ἑαυτοῦ· 48 *καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Ὅστις *δεχθῇ τοῦτο τὸ παιδίον*
εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅστις δεχθῇ ἐμὲ, δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με· διότι ὁ ὑπάρχων μικρότερος μεταξὺ πάντων
ὑμῶν, οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας.
49 Ἀποκριθεὶς *δὲ ὁ* Ἰωάννης *εἶπεν,* Ἐπιστάτα, *εἴδομέν τινα*
ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια ἐν τῷ ὀνόματί σου· καὶ ἐμποδίσαμεν
αὐτὸν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. 50 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτὸν*
ὁ Ἰησοῦς, Μὴ *ἐμποδίζετε· διότι ὅστις δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν,*
εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.

51 Καὶ *ὅτε συνεπληροῦντο αἱ ἡμέραι διὰ νὰ ἀναληφθῇ, τότε*
αὐτὸς ἔκαμε στερεὰν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
52 Καὶ *ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ μηνυτὰς, οἵτινες πορευθέντες*
εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, *διὰ νὰ κάμωσιν ἑτοιμασίαν εἰς*
αὐτόν. 53 Καὶ *δὲν ἐδέχθησαν αὐτὸν, διότι ἐφαίνετο ὅτι ἐπορεύετο*
εἰς Ἱερουσαλήμ. 54 Ἰδόντες *δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ* Ἰάκωβος *καὶ*
Ἰωάννης, *εἶπον,* Κύριε, *θέλεις νὰ εἴπωμεν νὰ καταβῇ πῦρ ἀπὸ*
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτοὺς, καθὼς καὶ ὁ Ἠλίας
ἔκαμε; 55 Στραφεὶς *δὲ ἐπέπληξεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε,* Δὲν *ἐξεύρετε*
ποίου πνεύματος εἶσθε σεῖς· 56 *διότι ὁ* Υἱὸς *τοῦ ἀνθρώπου δὲν*
ἦλθε νὰ ἀπολέσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ
ὑπῆγον εἰς ἄλλην κώμην.
57 Ἐνῷ *δὲ ἐπορεύοντο, εἶπέ τις πρὸς αὐτὸν καθ' ὁδὸν,* Θέλω
σὲ ἀκολουθήσει ὅπου ἂν ὑπάγῃς, Κύριε. 58 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτὸν*
ὁ Ἰησοῦς, Αἱ *ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ*
οὐρανοῦ κατοικίας· ὁ δὲ Υἱὸς *τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ*
κλίνῃ τὴν κεφαλήν.
59 Εἶπε *δὲ πρὸς ἄλλον,* Ἀκολούθει *μοι.* Ὁ *δὲ εἶπε,* Κύριε,
συγχώρησόν μοι νὰ ὑπάγω πρῶτον νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.
60 Καὶ *ὁ* Ἰησοῦς *εἶπε πρὸς αὐτὸν,* Ἄφες *τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι*
τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν κήρυττε τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
61 Εἶπε *δὲ καὶ ἄλλος,* Θέλω *σὲ ἀκολουθήσει,* Κύριε· *πρῶτον*
ὅμως συγχώρησόν μοι νὰ ἀποχαιρετήσω τοὺς εἰς τὸν οἶκόν μου.
62 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ* Ἰησοῦς, Οὐδεὶς *βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ*
ἐπὶ ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εἶναι ἁρμόδιος διὰ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα διώρισεν ὁ Κύριος καὶ ἄλλους ἑβδομήκοντα,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο ἔμπροσθεν αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν
πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ.
2 Ἔλεγε λοιπὸν πρὸς αὐτούς, Ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολύς,
οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ
θερισμοῦ νὰ ἀποστείλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.
3 Ὑπάγετε· ἰδού, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς ἀρνία ἐν μέσῳ
λύκων. 4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ σακκίον, μηδὲ ὑποδήμα-
τα· καὶ μηδένα χαιρετήσητε κατὰ τὴν ὁδόν.
5 Εἰς ἥντινα δὲ οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, Εἰρήνη εἰς
τὸν οἶκον τοῦτον. 6 Καὶ ἐὰν μὲν ἦναι ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, θέλει
ἀναπαυθῇ ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μή, θέλει ἐπιστρέψει
εἰς ἐσᾶς. 7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε τρώγοντες καὶ πίνοντες
τὰ παρ' αὐτῶν διδόμενα· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ· μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.
8 Καὶ εἰς ἥντινα πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ σᾶς δέχωνται, τρώγετε
τὰ παρατιθέμενα εἰς ἐσᾶς, 9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ
ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε πρὸς αὐτούς, Ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 10 Εἰς ἥντινα ὅμως πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ
δὲν σᾶς δέχωνται, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε,
11 Καὶ τὸν κονιορτὸν ὅστις ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς πόλεώς σας
ἐκτινάσσομεν εἰς ἐσᾶς· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἐπλησίασεν
εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 12 Σᾶς λέγω δέ, ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ
εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
13 Οὐαὶ εἰς σέ, Χοραζίν· οὐαὶ εἰς σέ, Βηθσαϊδά· διότι ἐὰν ἐν
τῇ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἤθελον γείνει τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν
τῷ μέσῳ ὑμῶν, πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσει καθήμεναι ἐν
σάκκῳ καὶ σποδῷ. 14 Πλὴν εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφρο-
τέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν τῇ κρίσει παρὰ εἰς ἐσᾶς. 15 Καὶ
σύ, Καπερναούμ, ἥτις ὑψώθης ἕως τοῦ οὐρανοῦ, θέλεις κατα-
βιβασθῇ ἕως ᾅδου.
16 Ὅστις ἀκούει ἐσᾶς, ἐμὲ ἀκούει· καὶ ὅστις ἀθετεῖ ἐσᾶς, ἐμὲ
ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἀθετῶν ἐμέ, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.
17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες,

Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται εἰς ἡμᾶς ἐν τῷ ὀνόματί
σου. 18 *Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς*
ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. 19 *Ἰδοὺ, δίδω εἰς ἐσᾶς τὴν*
ἐξουσίαν τοῦ νὰ πατῆτε ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν θέλει σᾶς βλάψει.
20 *Πλὴν εἰς τοῦτο μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑποτάσσονται*
εἰς ἐσᾶς· ἀλλὰ χαίρετε μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφησαν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 *Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσθη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς,*
καὶ εἶπεν, Εὐχαριστῶ σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ
ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νήπια· ναὶ, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἔγεινεν
ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου. 22 *Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τοῦ*
Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς εἶναι ὁ Υἱὸς, εἰμὴ ὁ
Πατήρ· καὶ τίς εἶναι ὁ Πατὴρ, εἰμὴ ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς ὅντινα
θέλῃ ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτόν.

23 *Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶπε κατ' ἰδίαν, Μα-*
κάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ὅσα βλέπετε. 24 *Διότι σᾶ[ς]*
λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσι
ὅσα σεῖς βλέπετε, καὶ δὲν εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε,
καὶ δὲν ἤκουσαν.

25 *Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἐσηκώθη, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων,*
Διδάσκαλε, τί πράξας θέλω κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον; 26 *Ὁ*
δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐν τῷ νόμῳ τί εἶναι γεγραμμένον; πῶς
ἀναγινώσκεις; 27 *Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, "Θέλεις ἀγαπᾷ Κύριον*
τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου," καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου· καὶ "τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν." 28 *Εἶπε δὲ πρὸς*
αὐτὸν, Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμνε, καὶ θέλεις ζήσει.
29 *Ἀλλ' ἐκεῖνος θέλων νὰ δικαιώσῃ ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν,*
Καὶ τίς εἶναι ὁ πλησίον μου;

30 *Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν*
ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ περιέπεσεν εἰς λῃστάς· οἵ-
τινες καὶ γυμνώσαντες αὐτὸν, καὶ καταπληγώσαντες, ἀνεχώ-
ρησαν ἀφήσαντες αὐτὸν *ἡμιθανῆ.* 31 *Κατὰ συγκυρίαν δὲ*
ἱερεύς τις κατέβαινε δι' ἐκείνης τῆς ὁδοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐπέ-
ρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. 32 *Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, φθάσας*
εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδοιπορῶν, ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτο,
καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη· 34 καὶ πλησιάσας ἔδεσε τὰς
πληγὰς αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ ἐπιβιβάσας αὐτὸν
ἐπὶ τὸ κτῆνος αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτὸν εἰς ξενοδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη
αὐτοῦ. 35 Καὶ τὴν ἐπαύριον ὅτε ἐξήρχετο, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια
ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐπιμελήθητι
αὐτοῦ· καὶ ὅ,τι ἂν δαπανήσῃς περιπλέον, ἐγὼ, ὅταν ἐπανέλθω,
θέλω σοὶ ἀποδώσει. 36 Τίς λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων σοὶ
φαίνεται ὅτι ἔγεινε πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;
37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος εἰς αὐτόν. Εἶπε λοιπὸν
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὕπαγε, καὶ σὺ κάμνε ὁμοίως.
38 Ἐνῷ δὲ ἀπήρχοντο, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινα· καὶ
γυνή τις ὀνομαζομένη Μάρθα, ὑπεδέχθη αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς. 39 Καὶ αὕτη εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρίαν, ἥτις
καὶ καθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον
αὐτοῦ. 40 Ἡ δὲ Μάρθα ἐνησχολεῖτο εἰς πολλὴν ὑπηρεσίαν·
καὶ ἐλθοῦσα ἔμπροσθεν αὐτοῦ, εἶπε, Κύριε, δὲν σὲ μέλει ὅτι
ἡ ἀδελφή μου μὲ ἀφῆκε μόνην νὰ ὑπηρετῶ; εἰπὲ λοιπὸν πρὸς
αὐτὴν νὰ μοὶ βοηθήσῃ. 41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
αὐτὴν, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ ἀγωνίζεσαι περὶ πολλά·
42 πλὴν ἑνὸς εἶναι χρεία. Ἡ Μαρία ὅμως ἐξέλεξε τὴν ἀγαθὴν
μερίδα, ἥτις δὲν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῆς.

ΚΕΦ. ια'.

ΚΑΙ ἐνῷ αὐτὸς προσηύχετο ἐν τόπῳ τινὶ, καθὼς ἔπαυσεν, εἶπέ
τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς νὰ
προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ.
2 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε,
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς
ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δίδε εἰς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν· 4 καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν· διότι καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς πάντα
ἁμαρτάνοντα εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν,
ἀλλ' ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἔχῃ φίλον, καὶ ὑπάγῃ
πρὸς αὐτὸν τὸ μεσονύκτιον, καὶ εἴπῃ πρὸς αὐτόν, Φίλε, δάνεισόν
μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ ἦλθε φίλος μου πρὸς ἐμὲ ἐξ ὁδοιπορίας,
καὶ δὲν ἔχω τι νὰ βάλω ἔμπροσθεν αὐτοῦ· 7 καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς
ἔσωθεν εἴπῃ, Μὴ μὲ ἐνόχλει· ἡ θύρα εἶναι ἤδη κεκλεισμένη, καὶ
τὰ παιδία μου εἶναι μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κλίνην· δὲν δύναμαι νὰ
σηκωθῶ καὶ νὰ σοὶ δώσω· 8 σᾶς λέγω, Καὶ ἂν δὲν σηκωθῇ καὶ
δώσῃ εἰς αὐτόν, διότι εἶναι φίλος αὐτοῦ, τοὐλάχιστον διὰ τὴν
ἀναίδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῆ καὶ δώσει εἰς αὐτὸν ὅσα χρειάζε-
ται. 9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, Αἰτεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· ζητεῖτε,
καὶ θέλετε εὕρει· κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ. 10 Διότι πᾶς
ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ εἰς τὸν κρούοντα
θέλει ἀνοιχθῆ.

11 Καὶ ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἦναι πατήρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ζητήσῃ
ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λίθον; καὶ ἐὰν ὀψάριον,
μήπως ἀντὶ ὀψαρίου θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ὄφιν; 12 ἢ καὶ ἂν
ζητήσῃ ᾠόν, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν σκορπίον; 13 Ἐὰν
λοιπὸν σεῖς, πονηροὶ ὄντες, ἐξεύρετε νὰ δίδητε καλὰς δόσεις εἰς
τὰ τέκνα σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος θέλει δώσει
Πνεῦμα ἅγιον εἰς τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ;

14 Καὶ ἐξέβαλλε δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦτο κωφόν· ἀφοῦ δὲ
ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ
ὄχλοι. 15 Τινὲς ὅμως ἐξ αὐτῶν εἶπον, Διὰ τοῦ Βεελζεβοὺλ τοῦ
ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 16 Ἄλλοι δὲ
πειράζοντες ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ. 17 Πλὴν
αὐτὸς νοήσας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς, Πᾶσα
βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ οἶκος διαιρεθεὶς
καθ' ἑαυτοῦ, πίπτει. 18 Ἐὰν λοιπὸν καὶ ὁ Σατανᾶς διῃρέθῃ
καθ' ἑαυτοῦ, πῶς θέλει σταθῆ ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ἐπειδὴ
λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια διὰ τοῦ Βεελζεβούλ.
19 Ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ διὰ τοῦ Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοί σας διὰ τίνος ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν
εἶσθαι κριταί σας. 20 Ἀλλ' ἐὰν διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ. 21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ
αὐλήν, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι ἐν εἰρήνῃ· 22 ὅταν ὅμως ὁ
ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, ἀφαιρεῖ τὴν πανοπλίαν

αὐτοῦ εἰς την ὁποιαν ἐθάῤῥει, καὶ διαμοιράζει τὰ λάφυρα αὐτοῦ.
23 *Ὅστις δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ, εἶναι κατ' ἐμοῦ· καὶ ὅστις δὲν συνάγει*
μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. 24 *Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ*
τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν·
καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει, Ἂς ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου
ὅθεν ἐξῆλθον 25 *Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει* αὐτὸν *σεσαρωμένον καὶ*
ἐστολισμένον. 26 *Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἄλλα*
πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν
ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα
τῶν πρώτων.

27 *Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, γυνή τις ἐκ τοῦ ὄχλου ὑψώσασα*
φωνὴν, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μακαρία ἡ κοιλία ἥτις σὲ ἐβάστασε,
καὶ οἱ μαστοὶ τοὺς ὁποίους ἐθήλασας. 28 *Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μα-*
κάριοι μᾶλλον οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάτ-
τοντες αὐτόν.

29 *Καὶ ἐνῷ οἱ ὄχλοι συνηθροίζοντο, ἤρχισε νὰ λέγῃ, Ἡ γενεα*
αὕτη εἶναι πονηρά· σημεῖον ζητεῖ· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ
εἰς αὐτὴν, εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 30 *Διότι καθὼς*
ὁ Ἰωνᾶς ἔγεινε σημεῖον εἰς τοὺς Νινευΐτας, οὕτω θέλει εἶσθαι
καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεὰν ταύτην. 31 *Ἡ βασί-*
λισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνθρώπων
τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ θέλει κατακρίνει αὐτούς· διότι ἦλθεν ἐκ
τῶν περάτων τῆς γῆς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶν-
τος· καὶ ἰδοὺ, πλειότερον τοῦ Σολομῶντος εἶναι *ἐδῶ.* 32 *Οἱ*
ἄνδρες τῆς Νινευῒ θέλουσιν ἀναστηθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ θέλουσι κατακρίνει αὐτήν· διότι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλειότερον τοῦ Ἰωνᾶ εἶναι
ἐδῶ.

33 *Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἀνάψας θέτει εἰς* τόπον *ἀπόκρυφον, οὐδὲ*
ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ
φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. 34 *Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλ-*
μός· ὅταν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός σου ἦναι καθαρὸς, καὶ ὅλον
τὸ σῶμά σου εἶναι φωτεινόν· ἀλλ' ὅταν ἦναι πονηρὸς, καὶ τὸ
σῶμά σου εἶναι *σκοτεινόν.* 35 *Πρόσεχε λοιπὸν μήποτε τὸ φῶς*
τὸ ἐν σοὶ ἦναι σκότος. 36 *Ἐὰν λοιπον ὅλον τὸ σῶμά σου* ἦναι
φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινον, θέλει εἶσθαι φωτεινὸν
ὅλον, καθὼς ὅταν ὁ λύχνος σὲ φωτίζῃ διὰ τῆς λάμψεως.
37 *Καὶ ἀφοῦ ἐλάλησε* ταῦτα, *Φαρισαῖός τις παρεκάλει αὐτὸν*

νὰ γευματίσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· εἰσελθὼν δὲ ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος *ἰδὼν ἐθαύμασεν, ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὶν τοῦ γεύματος.* 39 Καὶ ὁ Κύριος *εἶπε πρὸς αὐτὸν,* Τώρα *σεῖς οἱ* Φαρισαῖοι *τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε· τὸ δὲ ἐσωτερικόν σας γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.*
40 Ἄφρονες, *ἐκεῖνος ὅστις ἔκαμε τὸ ἔξωθεν, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ ἔσωθεν;* 41 Πλὴν *δότε ἐλεημοσύνην τὰ ὑπάρχοντα* ὑμῶν, *καὶ ἰδοὺ, τὰ πάντα εἶναι καθαρὰ εἰς ἐσᾶς.* 42 Ἀλλ' *οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς* Φαρισαίους, *διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παραβλέπετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ* Θεοῦ. Ταῦτα *ἔπρεπε νὰ κάμητε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφήσητε.* 43 Οὐαὶ *εἰς ἐσᾶς τοὺς* Φαρισαίους, *διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.* 44 Οὐαὶ *εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ* Φαρισαῖοι, *ὑποκριταὶ, διότι εἶσθε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω δὲν γνωρίζουσιν.*

45 Ἀποκριθεὶς *δέ τις τῶν νομικῶν λέγει πρὸς αὐτὸν,* Διδάσκαλε, *ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.* 46 Ὁ *δὲ εἶπε,* Καὶ *εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς οὐαὶ, διότι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ σεῖς μὲ ἕνα τῶν δακτύλων σας δὲν ἐγγίζετε τὰ φορτία.* 47 Οὐαὶ *εἰς ἐσᾶς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες σας ἐφόνευσαν αὐτούς.*
48 Ἄρα *μαρτυρεῖτε καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας· διότι αὐτοὶ μὲν ἐφόνευσαν αὐτοὺς, σεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα αὐτῶν.* 49 Διὰ *τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ* Θεοῦ *εἶπε,* Θέλω *ἀποστείλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσι φονεύσει καὶ ἐκδιώξει.* 50 Διὰ *νὰ ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,* 51 *ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ* Ἄβελ, *ἕως τοῦ αἵματος* Ζαχαρίου *τοῦ φονευθέντος μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ· ναὶ, σᾶς λέγω, θέλει ἐκζητηθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.* 52 Οὐαὶ *εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, διότι ἀφηρέσατε τὸ κλειδίον τῆς γνώσεως· σεῖς δὲν εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐμποδίσατε.*

53 Ἐνῷ *δὲ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ* Φαρισαῖοι *νὰ διεγείρωσιν* αὐτὸν *σφόδρα, καὶ νὰ βιάζωσιν αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ,* ἐρωτῶντες *περὶ πολλῶν,* 54 *ἐνε-*

δρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες νὰ ἁρπάσωσί τι ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΈΝ *τῷ μεταξὺ ἀφοῦ συνηθροίσθησαν αἱ μυριάδες τοῦ ὄχλου,*
ὥστε κατεπάτουν ἀλλήλους, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, Π*ρῶτον προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν* Φα-
ρισαίων, ἥτις εἶναι ὑπόκρισις. 2 Ἀλλὰ *δὲν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμ-*
μένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀνακαλυφθῇ· καὶ κρυπτὸν, τὸ ὁποῖον δὲν
θέλει γνωρισθῇ. 3 Ὅ*θεν ὅσα εἴπετε ἐν τῷ σκότει, ἐν τῷ φωτὶ*
θέλουσιν ἀκουσθῇ· καὶ ὅ,τι ἐλαλήσατε πρὸς τὸ ὠτίον ἐν τοῖς
ταμείοις, θέλει κηρυχθῇ ἐπὶ τῶν δωμάτων.
4 Λ*έγω δὲ πρὸς ἐσᾶς τοὺς φίλους μου,* Μ*ὴ φοβηθῆτε ἀπὸ*
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ δυναμένων
περισσότερόν τι νὰ πράξωσι. 5 Θ*έλω δὲ σᾶς δείξει ποῖον νὰ*
φοβηθῆτε· φοβήθητε ἐκεῖνον ὅστις ἀφοῦ ἀποκτείνῃ, ἔχει ἐξ-
ουσίαν νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν γέενναν· ναὶ, σᾶς λέγω, τοῦτον φοβήθη-
τε. 6 Δ*ὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία διὰ δύο ἀσσάρια; καὶ ἓν*
ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι λελησμονημένον ἐνώπιον τοῦ Θ*εοῦ·* 7 *ἀλλὰ*
καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν εἶναι πᾶσαι ἠριθμημέναι. Μ*ὴ*
φοβεῖσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.
8 Σ*ᾶς λέγω δὲ,* Π*ᾶς ὅστις μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν*
ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υ*ἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ὁμολογήσει αὐτὸν*
ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θ*εοῦ.* 9 Ὅ*στις δὲ μὲ ἀρνηθῇ*
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου *θέλει ἀρνηθῇ αὐτὸν*
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θ*εοῦ.*
10 Κ*αὶ πᾶς ὅστις θέλει εἰπεῖ λόγον κατὰ τοῦ* Υ*ἱοῦ τοῦ*
ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· ὅστις ὅμως βλασφη-
μήσῃ κατὰ τοῦ ἁγίου Π*νεύματος, εἰς αὐτὸν δὲν θέλει συγχωρηθῇ.*
11 Ὅ*ταν δὲ σᾶς φέρωσιν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς*
καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί νὰ ἀπολογηθῆτε, ἢ τί
νὰ εἴπητε. 12 Δ*ιότι τὸ* Ἅ*γιον* Π*νεῦμα θέλει σᾶς διδάξει ἐν αὐτῇ*
τῇ ὥρᾳ τί πρέπει νὰ εἴπητε.
13 Ε*ἶπε δέ τις προς αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄχλου,* Δ*ιδασκαλε, εἰπὲ*
πρὸς τὸν ἀδελφόν μου νὰ μοιρασθῇ μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.
14 Ὁ *δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν,* Ἄ*νθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν*
ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; 15 Κ*αὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Π*ροσέχετε καὶ*

*φυλάττεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· διότι ἐάν τις ἔχῃ περισσά, ἡ
ζωὴ αὐτοῦ δὲν συνίσταται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.*
16 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν, λέγων, Ἀνθρώπου τινὸς
πλουσίου εὐτύχησαν τὰ χωράφια· 17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ,
λέγων, Τί νὰ κάμω; διότι δὲν ἔχω ποῦ νὰ συνάξω τοὺς καρπούς
μου. 18 Καὶ εἶπε, Τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀ-
ποθήκας μου, καὶ θέλω οἰκοδομήσει μεγαλητέρας, καὶ συνάξει
ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου· 19 καὶ θέλω
εἰπεῖ πρὸς τὴν ψυχήν μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ἐναπο-
τεταμιευμένα δι' ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.
20 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς, Ἄφρον, ταύτην τὴν νύκτα τὴν
ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ὅσα δὲ ἡτοίμασας, τινος
θέλουσιν εἶσθαι; 21 Οὕτω θέλει εἶσθαι ὅστις θησαυρίζει εἰς ἑαυτὸν,
καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς Θεόν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς
ἐσᾶς, Μὴ μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ φάγητε· μηδὲ διὰ
τὸ σῶμα, τί νὰ ἐνδυθῆτε. 23 Ἡ ζωὴ εἶναι τιμιώτερον τῆς
τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. 24 Παρατηρήσατε τοὺς κό-
ρακας, ὅτι δὲν σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἵτινες δὲν ἔχουσι
ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκην, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον
σεῖς διαφέρετε τῶν πτηνῶν; 25 Καὶ τίς ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ μίαν πῆχην;
26 Ἐὰν λοιπὸν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δύνασθε, τί μεριμνᾶτε περὶ
τῶν λοιπῶν; 27 Παρατηρήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνουσι· δὲν
κοπιάζουσιν, οὐδὲ κλώθουσι· σᾶς λέγω ὅμως, οὐδὲ ὁ Σολομῶν
ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἓν τούτων. 28 Ἀλλ' ἐὰν τον
χόρτον, ὅστις σήμερον εἶναι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ αὔριον ῥίπτεται εἰς
κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύῃ οὕτω, πόσῳ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;
29 Καὶ σεῖς μὴ ζητεῖτε τί νὰ φάγητε, ἢ τί νὰ πίητε· καὶ μὴ ἦσθε
μετέωροι. 30 Διότι ταῦτα πάντα ζητοῦσι τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου·
ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ ἐξεύρει ὅτι ἔχετε χρείαν τούτων. 31 Πλὴν
ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς
προστεθῇ.

32 Μὴ φοβοῦ, μικρὸν ποίμνιον· διότι ὁ Πατήρ σας εὐδόκησε
νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν. 33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας,
καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς βαλάντια τὰ ὁποῖα
δὲν παλαιοῦνται, θησαυρὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅστις δὲν ἐκλείπει,
ὅπου κλέπτης δὲν πλησιάζει, οὐδὲ ὁ σκώληξ διαφθείρει. 34 Διότι

ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας.
35 Ἂς ἦναι αἱ ὀσφύες σας περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·
36 καὶ σεῖς, ὅμοιοι μὲ ἀνθρώπους οἵτινες προσμένουσι τὸν κύριον
αὐτῶν, πότε θέλει ἐπιστρέψει ἐκ τῶν γάμων, διὰ νὰ ἀνοίξωσιν
εὐθὺς εἰς αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ καὶ κρούσῃ. 37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐλθὼν ὁ κύριος θέλει εὑρεῖ ἀγρυπνοῦντας·
ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ καθίσει αὐτοὺς εἰς
τὴν τράπεζαν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον θέλει ὑπηρετήσει αὐτούς.
38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ
ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. 39 Τοῦτο
δὲ γινώσκετε, ὅτι, ἐὰν ἤξευρεν ὁ οἰκοδεσπότης ποίαν ὥραν ὁ
κλέπτης ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ
διορυχθῇ ὁ οἶκος αὐτοῦ. 40 Καὶ σεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἕτοιμοι·
διότι καθ' ἣν ὥραν δὲν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς λέγεις τὴν
παραβολὴν ταύτην, ἢ καὶ πρὸς πάντας; 42 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε,
Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον
θέλει καταστήσει ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ
δίδῃ ἐν καιρῷ τὴν διωρισμένην τροφήν; 43 Μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει εὑρεῖ πράττοντα
οὕτως. 44 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι θέλει καταστήσει αὐτὸν ἐπὶ
πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. 45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐ-
κεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου· καὶ
ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, καὶ νὰ τρώγῃ καὶ
νὰ πίνῃ καὶ νὰ μεθύῃ· 46 θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου καθ' ἣν ἡμέραν δὲν προσμένει, καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν
ἐξεύρει· καὶ θέλει ἀποχωρίσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ
θέλει θέσει μετὰ τῶν ἀπίστων. 47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὅστις
γνωρίσας τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, δὲν ἡτοίμασεν, οὐδὲ
ἔκαμε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει δαρθῇ πολύ. 48 Ὅστις
ὅμως μὴ γνωρίσας ἔπραξεν ἄξια δαρμῶν, θέλει δαρθῇ ὀλίγον.
Εἰς πάντα δὲ εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πολὺ, πολὺ θέλει ζητηθῇ
παρ' αὐτοῦ· καὶ εἰς ὅντινα ἐνεπιστεύθη πολὺ, περισσότερον
θέλουσιν ἀπαιτήσει παρ' αὐτοῦ.

49 Πῦρ ἦλθον νὰ βάλω εἰς τὴν γῆν· καὶ τί θέλω, ἐὰν ἤδη
ἀνήφθη;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι

ἑωσοῦ ἐκτελεσθῇ; 51 *Νομίζετε ὅτι ἦλθον νὰ δώσω εἰρήνην ἐν*
τῇ γῇ; οὐχὶ, σᾶς λέγω, ἀλλὰ διαχωρισμόν. 52 *Διότι ἀπὸ τοῦ*
νῦν θέλουσιν εἶσθαι πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διακεχωρισμένοι, οἱ τρεῖς
κατὰ τῶν δύο, καὶ οἱ δύο κατὰ τῶν τριῶν. 53 *Θέλει διαχωρισθῇ*
πατὴρ κατὰ υἱοῦ, καὶ υἱὸς κατὰ πατρός· μήτηρ κατὰ θυγατρὸς,
καὶ θυγάτηρ κατὰ μητρός· πενθερὰ κατὰ τῆς νύμφης αὐτῆς, καὶ
νύμφη κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

54 *Ἔλεγε καὶ πρὸς τοὺς ὄχλους, Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην*
ἀνυψουμένην ἀπὸ δυσμῶν, εὐθὺς λέγετε, Βροχὴ ἔρχεται· καὶ
γίνεται οὕτω· 55 *καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε, Ὅτι καύσων*
θέλει εἶσθαι· καὶ γίνεται. 56 *Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς*
καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ διακρίνητε· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον
πῶς δὲν διακρίνετε;

57 *Διὰ τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;* 58 *Ἐνῷ*
λοιπὸν ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου πρὸς τὸν ἄρχοντα,
προσπάθησον καθ' ὁδὸν νὰ ἀπαλλαχθῇς ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε σὲ
σύρῃ πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέ-
την, καὶ ὁ ὑπηρέτης σὲ βάλῃ εἰς φυλακήν. 59 *Σοὶ λέγω, Δὲν*
θέλεις ἐξέλθει ἐκεῖθεν, ἑωσοῦ ἀποδώσῃς καὶ τὸ ἔσχατον λεπτόν.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΤ' *ἐκεῖνον δὲ τον καιρὸν ἦλθον τινὲς ἀπαγγέλλοντες προς*
αὐτὸν περὶ τῶν Γαλιλαίων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἔμιξε
μὲ τας θυσίας αὐτῶν. 2 *Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς*
αὐτοὺς, Νομίζετε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἦσαν ἁμαρτωλοὶ ὑπὲρ
πάντας τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα; 3 *Οὐχὶ, σᾶς*
λέγω· ἀλλ' ἐὰν δὲν μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῇ.
4 *Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτὼ, ἐπὶ τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν*
τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς, νομίζετε ὅτι οὗτοι ἦσαν
ἁμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Ἱερουσαλήμ; 5 *Οὐχὶ, σᾶς λέγω· ἀλλ' ἐὰν δὲν μετανοῆτε,*
πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῇ.

6 *Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν, Εἶχέ τις συκὴν πεφυ-*
τευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν
αὐτῇ, καὶ δὲν εὗρε. 7 *Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀμπελουργὸν, Ἰδοὺ,*
τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ δὲν
εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· διὰ τί καταργεῖ καὶ τὴν γῆν; 8 *Ὁ δὲ*

ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτὸν, Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ
ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν· 9 *καὶ*
ἐὰν μὲν κάμῃ καρπὸν, καλῶς· *εἰ δὲ μὴ, θέλεις ἐκκόψει αὐτην*
μετὰ ταῦτα.
10 *Ἐδίδασκε δὲ ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν τὸ σάββατον·* 11 *καὶ*
ἰδοὺ, γυνή τις *εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ ἔτη, καὶ ἦτο*
συγκύπτουσα, καὶ δὲν ἠδύνατο παντελῶς νὰ ἀνακύψῃ. 12 *Ἰδὼν*
δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς ἐφώναξε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Γύναι, ἠλευ-
θερωμένη εἶσαι ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου. 13 *Καὶ ἔθεσεν ἐπ' αὐτὴν*
τὰς χεῖρας· καὶ παρευθὺς ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
14 *Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι εἰς τὸ*
σάββατον ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε πρὸς τὸν ὄχλον, Ἓξ
ἡμέραι εἶναι, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐργάζησθε· ἐν ταύταις
λοιπὸν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
15 *Ἀπεκρίθη λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ εἶπεν, Ὑποκριτὰ,*
δὲν λύει ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ σαββάτῳ τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ φέρων ποτίζει; 16 *Αὕτη δὲ, οὖσα θυγά-*
τηρ τοῦ Ἀβραὰμ, τὴν ὁποίαν ὁ Σατανᾶς ἔδεσεν ἰδοὺ δεκαοκτὼ
ἔτη, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου;
17 *Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἐναντίοι*
αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἔνδοξα ἔργα *τὰ γινό-*
μενα ὑπ' αὐτοῦ.
18 *Ἔλεγε δὲ, Μὲ τί εἶναι ὁμοία ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ*
τί νὰ ὁμοιώσω αὐτήν; 19 *Εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σινάπεως, τὸν*
ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔρριψεν εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ· καὶ
ηὔξησε, καὶ ἔγεινε δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατεσκήνωσαν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
20 *Καὶ πάλιν εἶπε, Μὲ τί νὰ ὁμοιωσω την βασιλείαν τοῦ*
Θεοῦ; 21 *Εἶναι ὁμοία μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον λαβοῦσα γυνὴ*
ἐνέκρυψεν εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἑωσοῦ ἀνέβη ὅλον τὸ φύραμα.
22 *Καὶ διήρχετο τὰς πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ ὁδοιπο-*
ρῶν εἰς Ἱερουσαλημ.
23 *Εἶπε δέ τις πρὸς αὐτον, Κύριε, ὀλίγοι ἆρα* εἶναι *οἱ σωζόμενοι;*
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτους, 24 *Ἀγωνίζεσθε νὰ εἰσέλθητε διὰ τῆς*
στενῆς πύλης· διότι πολλοὶ, σᾶς λέγω, θέλουσι ζητήσει να
εἰσέλθωσι, καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῇ. 25 *Ἀφοῦ σηκωθῇ ὁ οἰκο-*
δεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θυραν, καὶ ἀρχίσητε νὰ στέκησθε

ἔξω, καὶ νὰ κρούητε τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, Κύριε, *ἄνοιξον*
εἰς ἡμᾶς· καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς σᾶς εἴπῃ, Δὲν σᾶς ἐξεύρω πόθεν
εἶσθε· 26 *τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λέγητε, Ἐφάγομεν ἔμπροσθέν*
σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. 27 Καὶ
θέλει εἰπεῖ, Σᾶς *λέγω, δὲν σᾶς ἐξεύρω πόθεν εἶσθε· φύγετε*
ἀπ' ἐμοῦ, πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. 28 *Ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ*
κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ἴδητε τὸν Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ *καὶ* Ἰακὼβ, *καὶ πάντας τοὺς προφήτας, ἐν τῇ βα-*
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, *ἑαυτοὺς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.* 29 Καὶ *θέλου-*
σιν ἐλθεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου,
καὶ θέλουσι καθίσει ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 30 Καὶ *ἰδοὺ,*
εἶναι ἔσχατοι, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι πρῶτοι, καὶ εἶναι πρῶτοι,
οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι.

31 Κατ' *ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσῆλθον τινὲς* Φαρισαῖοι, *λέ-*
γοντες πρὸς αὐτὸν, Ἔξελθε, *καὶ ἀναχώρησον ἐντεῦθεν, διότι ὁ*
Ἡρώδης *θέλει νὰ σὲ θανατώσῃ.* 32 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτοὺς,*
Ὑπάγετε *καὶ εἴπατε πρὸς τὴν ἀλώπεκα ταύτην,* Ἰδοὺ, *ἐκβάλλω*
δαιμόνια, καὶ κάμνω θεραπείας σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν
τρίτην ἡμέραν *τελειοῦμαι.* 33 Πλὴν *πρέπει ἐγὼ σήμερον καὶ*
αὔριον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν *νὰ ὑπάγω· διότι δὲν εἶναι δυνατὸν*
προφήτης νὰ ἀπολεσθῇ ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ· 34 Ἱερουσαλὴμ,
Ἱερουσαλὴμ, *ἡ φονεύουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα*
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάξω
τὰ τέκνα σου, καθ' ὃν τρόπον ἡ ὄρνις τὰ ὀρνίθια ἑαυτῆς ὑπο τὰς
πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθελήσατε; 35 Ἰδοὺ, *σᾶς ἀφίνεται ὁ οἶκός*
σας ἔρημος. Ἀληθῶς *δὲ σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ ἑωσοῦ*
ἔλθῃ ὁ καιρὸς, *ὅτε θέλετε εἰπεῖ,* Εὐλογημένος *ὁ ἐρχόμενος ἐν*
ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΚΑΙ *ὅτε ἦλθεν αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν*
Φαρισαίων *τὸ σάββατον διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον, ἐκεῖνοι παρετήρουν*
αὐτόν.

2 Καὶ *ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ὑδρωπικὸς ἦτο ἔμπροσθεν αὐτοῦ.*
3 Καὶ *ἀποκριθεὶς ὁ* Ἰησοῦς *εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ* Φαρι-
σαίους, λέγων, Εἶναι *ταχα συγκεχωρημενον νὰ θεραπεύῃ* τις *ἐν*
τῷ σαββάτῳ; Οἱ *δὲ ἐσιωπησαν.* 4 Καὶ *πιασας ἰάτρευσεν*
αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. 5 Καὶ *ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε,* Τίνος

ὑμῶν ὁ ὄνος ἢ ὁ βοῦς θέλει πέσει εἰς φρέαρ, καὶ δὲν θέλει εὐθὺς
ἀνασύρει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; [6] Καὶ δὲν ἠδυνήθη-
σαν νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς αὐτὸν πρὸς ταῦτα.

[7] Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς τοὺς κεκλημένους, ἐπειδὴ παρετήρει
πῶς ἐξέλεγον τὰς πρωτοκαθεδρίας, λέγων πρὸς αὐτούς, [8] Ὅταν
προσκληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον
τόπον, μήποτε εἶναι προσκεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐντιμότερός σου,
[9] καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ὅστις ἐκάλεσε σὲ καὶ αὐτὸν, σοὶ εἴπῃ, Δὸς
τόπον εἰς τοῦτον· καὶ τότε ἀρχίσῃς μὲ αἰσχύνην νὰ λαμβάνῃς
τὸν ἔσχατον τόπον. [10] Ἀλλ' ὅταν προσκληθῇς, ὕπαγε καὶ
κάθισον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, διὰ νὰ σοὶ εἴπῃ, ὅταν ἔλθῃ
ἐκεῖνος ὅστις σὲ ἐκάλεσε, Φίλε, ἀνάβα ἀνωτέρω. Τότε θέλεις
ἔχει δόξαν ἐνώπιον τῶν συγκαθημένων μετὰ σοῦ. [11] Διότι πᾶς ὁ
ὑψῶν ἑαυτὸν θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν θέλει
ὑψωθῇ.

[12] Ἔλεγε δὲ καὶ προς ἐκεῖνον ὅστις προσεκάλεσεν αὐτὸν,
Ὅταν κάμνῃς γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ προσκάλει τοὺς φίλους σου,
μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας
πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσι, καὶ γείνῃ εἰς σὲ
ἀνταπόδοσις. [13] Ἀλλ' ὅταν κάμνῃς ὑποδοχὴν, προσκάλει πτω-
χοὺς, βεβλαμμένους, χωλοὺς, τυφλούς· [14] καὶ θέλεις εἶσθαι
μακάριος· διότι δὲν ἔχουσι νὰ σοὶ ἀνταποδώσωσιν· ἐπειδὴ ἡ
ἀνταπόδοσις θέλει γείνει εἰς σὲ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

[15] Ἀκούσας δὲ ταῦτα εἷς τῶν συγκαθημένων, εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Μακάριος ὅστις φάγῃ ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. [16] Ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτὸν,

Ἄνθρωπός τις ἔκαμε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· [17] καὶ
ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου, διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς
τοὺς κεκλημένους, Ἔρχεσθε, ἐπειδὴ πάντα εἶναι ἤδη ἕτοιμα.
[18] Καὶ ἤρχισαν πάντες μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Ὁ
πρῶτος εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ
ἐξέλθω καὶ νὰ ἴδω αὐτόν· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.
[19] Καὶ ἄλλος εἶπεν, Ἠγόρασα πέντε ζεύγη βοῶν, καὶ ὑπάγω νὰ
δοκιμάσω αὐτά· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. [20] Καὶ
ἄλλος εἶπε, Γυναῖκα ἐνυμφεύθην· καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι να
ἔλθω. [21] Καὶ ἐλθὼν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε πρὸς τὸν
κύριον αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε προς
τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς

ὁδοὺς τῆς πολεως, καὶ εἰσάγαγε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βεβλαμμέ-
νους καὶ χωλους καὶ τυφλούς. [22] Καὶ *εἶπεν ὁ δοῦλος*, Κύριε,
ἔγεινεν ὡς προσέταξας, καὶ εἶναι ἔτι τόπος. [23] Καὶ *εἶπεν ὁ*
κύριος πρὸς τὸν δοῦλον, Ἔξελθε *εἰς τας ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς,*
καὶ ἀνάγκασον νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου·
[24] *διότι σᾶς λέγω, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων*
θέλει γευθῇ τοῦ δειπνου μου.

[25] Ἤρχοντο *δὲ μετ' αὐτοῦ ὄχλοι πολλοί καὶ στραφεὶς εἶπε*
πρὸς αὐτοὺς, [26] Ἐάν *τις ἔρχηται πρός με, καὶ δὲν μισῇ τὸν*
πατέρα αὑτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα,
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τὰς ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν,
δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητής μου [27] Καὶ *ὅστις δὲν βαστάζει*
τὸν σταυρὸν αὑτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν δύναται νὰ ἦναι
μαθητής μου. [28] Διότι *τίς ἐξ ὑμῶν, θέλων νὰ οἰκοδομήσῃ πύργον,*
δὲν κάθηται πρῶτον καὶ λογαριάζει τὴν δαπάνην, ἂν ἔχῃ τὰ ἀναγκαῖα
διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτόν; [29] Μήποτε *ἀφοῦ βάλῃ θεμέλιον, καὶ δὲν*
δύνηται νὰ τελειώσῃ αὐτὸν, ἀρχίσωσι πάντες οἱ βλέποντες νὰ
ἐμπαίζωσιν αὐτὸν, λέγοντες, [30] Ὅτι *οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε να*
οἰκοδομῇ, καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τελειώσῃ. [31] Ἢ *τίς βασιλεὺς ὑπάγων*
νὰ πολεμήσῃ ἄλλον βασιλέα, δὲν κάθηται πρότερον καὶ σκέπτεται,
ἂν ἦναι δυνατὸς μὲ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ τὸν ἐρχόμενον
κατ' αὐτοῦ μὲ εἴκοσι χιλιάδας; [32] Εἰ *δὲ μὴ, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἔτι*
μακρὰν, ἀποστέλλει πρέσβεις καὶ ζητεῖ εἰρήνην. [33] Οὕτω *λοιπὸν*
πᾶς ὅστις ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπαρνεῖται πάντα τὰ ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα,
δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητής μου.

[34] Καλὸν *τὸ ἅλας· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἅλας διαφθαρῇ, μὲ τί θέλει*
ἀρτυθῇ; [35] Δὲν *εἶναι πλέον χρήσιμον οὔτε διὰ τὴν γῆν, οὔτε*
διὰ τὴν κοπρίαν· ἔξω ῥίπτουσιν αὐτό. Ὁ *ἔχων ὦτα διὰ νὰ*
ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

ΚΕΦ. ιέ.

ἘΠΛΗΣΙΑΖΟΝ *δὲ εἰς αὐτὸν πάντες οἱ τελῶναι και οἱ ἁμαρτω*
λοὶ, διὰ νὰ ἀκούωσιν αὐτόν. [2] Καὶ *διεγόγγυζον οἱ* Φαρισαῖοι
καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες, Ὅτι *οὗτος ἁμαρτωλους δέχεται,*
καὶ συντρώγει μετ' αὐτῶν. [3] Εἶπε *δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα-*
βολὴν ταύτην, λέγων,

[4] Τίς *ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν, ἐὰν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ χάσῃ*

ἓν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφινει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ὑπάγει ζητῶν τὸ ἀπολωλὸς, ἑωσοῦ εὕρῃ αὐτό; ⁵καὶ εὑρὼν αὐτὸ,
βάλλει ἐπὶ τοὺς ὤμους αὑτοῦ, χαίρων· ⁶καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν
οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων πρὸς
αὐτοὺς, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.
⁷Σᾶς λέγω ὅτι οὕτω θέλει εἶσθαι χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἕνα
ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα, μᾶλλον *παρὰ διὰ ἐννενηκονταεννέα δι-*
καίους, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρείαν μετανοίας.

⁸Ἢ τίς γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμὰς, ἐὰν χάσῃ δραχμὴν μίαν,
δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς,
ἕως ὅτου εὕρῃ αὐτήν; *⁹καὶ ἀφοῦ εὕρῃ, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ*
τὰς γείτονας, λέγουσα, Συγχάρητέ μοι, διότι εὗρον τὴν δραχμὴν
τὴν ὁποίαν ἔχασα. ¹⁰Οὕτω, σᾶς λέγω, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα.

¹¹Εἶπε δὲ,

Ανθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· ¹²καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν πρὸς
τὸν πατέρα, Πάτερ, δός μοι τὸ ἀνῆκον μέρος τῆς περιουσίας.
Καὶ διεμοίρασεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. *¹³Καὶ*
μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς, ἀπεδήμησεν
εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ζῶν
ἀσώτως. ¹⁴Ἀφοῦ δὲ ἐδαπάνησε πάντα, ἔγεινε πεῖνα μεγάλη ἐν
τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ αὐτὸς ἤρχισε νὰ στερῆται. ¹⁵Τότε ὑπῆγε
καὶ προσεκολλήθη εἰς ἕνα τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· ὅστις
ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ διὰ νὰ βόσκῃ χοίρους.
¹⁶Καὶ ἐπεθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ξυλοκε-
ράτων τὰ ὁποῖα ἔτρωγον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἔδιδεν εἰς αὐτόν.
—¹⁷Ἐλθὼν δὲ εἰς ἑαυτὸν, εἶπε, Πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρός
μου περισσευουσιν ἄρτον, καὶ ἐγὼ χάνομαι ὑπὸ τῆς πείνης!
¹⁸Σηκωθεὶς θέλω ὑπάγει πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ θέλω εἰπεῖ
πρὸς αὐτὸν, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου·
¹⁹καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου· κάμε με ὡς
ἕνα τῶν μισθωτῶν σου. ²⁰Καὶ σηκωθεὶς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα
αὐτοῦ. Ἐνῷ δὲ ἀπεῖχεν ἔτι μακρὰν, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ²¹Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱὸς,
Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν εἶμαι
πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου. ²²Καὶ ὁ πατὴρ εἶπε πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ, Φέρετε ἔξω τὴν στολην την πρώτην, καὶ

ἐνδύσατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. 23 *Καὶ φέροντες τὸν μόσχον τον*
σιτευτὸν, σφάξατε, καὶ φαγόντες ἂς εὐφρανθῶμεν· 24 *διότι*
οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦτο, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦτο,
καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρχισαν νὰ εὐφραίνωνται. 25 *Ἦτο δὲ ὁ*
πρεσβύτερος αὐτοῦ υἱὸς ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ καθὼς ἐρχόμενος
ἐπλησίασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίαν καὶ χορούς.
26 *Καὶ προσκαλέσας ἕνα τῶν δούλων ἠρώτα τί εἶναι ταῦτα.*
27 *Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ἔσφαξεν*
ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, διότι ἀπήλαυσεν αὐτὸν
ὑγιαίνοντα. 28 *Καὶ ὠργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ. Ἐξῆλθε*
λοιπὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ παρεκάλει αὐτόν. 29 *Ὁ δὲ ἀποκρι-*
θεὶς εἶπε πρὸς τὸν πατέρα, Ἰδοὺ, τόσα ἔτη σὲ δουλεύω, καὶ
ποτὲ ἐντολήν σου δὲν παρέβην· καὶ εἰς ἐμὲ οὐδὲ ἐρίφιον ἔδωκας
ποτὲ, διὰ νὰ εὐφρανθῶ μετὰ τῶν φίλων μου. 30 *Ὅτε δὲ ὁ υἱός*
σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν,
ἔσφαξας δι' αὐτὸν τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. 31 *Ὁ δὲ εἶπε πρὸς*
αὐτὸν, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶσαι· καὶ πάντα τὰ ἐμὰ
σὰ εἶναι· 32 *ἔπρεπε δὲ νὰ εὐφρανθῶμεν καὶ νὰ χαρῶμεν, διότι ὁ*
ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦτο, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦτο
καὶ εὑρέθη.

ΚΕΦ. ις.

ΕΛΕΓΕ *δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,*
Ἦτο ἄνθρωπός τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οἰκονόμον· καὶ
οὗτος κατηγορήθη πρὸς αὐτὸν ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ. 2 *Καὶ κράξας αὐτὸν, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί* εἶναι *τοῦτο*
τὸ ὁποῖον *ἀκούω περὶ σοῦ; δὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας*
σου· διότι δὲν θέλεις δυνηθῇ πλέον νὰ ἦσαι οἰκονόμος. 3 *Εἶπε*
δὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ οἰκονόμος, Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ ὁ κύριός μοι
ἀφαιρεῖ ἀπ' ἐμοῦ τὴν οἰκονομίαν; νὰ σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ
ζητῶ ἐντρέπομαι. 4 *Ἐνόησα τί πρέπει νὰ κάμω, διὰ νὰ μὲ*
δεχθῶσιν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ὅταν ἀποβληθῶ τῆς οἰκονομίας.
5 *Καὶ προσκαλέσας ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου*
αὐτοῦ, εἶπε πρὸς τὸν πρῶτον, Πόσον χρεωστεῖς εἰς τὸν κύριόν
μου; 6 *Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑκατὸν μέτρα ἐλαίου. Καὶ εἶπε πρὸς*
αὐτὸν, Λάβε τὸ ἔγγραφόν σου, καὶ καθίσας ταχέως γράψον

πεντήκοντα. 7 Ἔπειτα εἶπε πρὸς ἄλλον, Σὺ δὲ πόσον χρεω-
στεῖς; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑκατὸν μόδια σίτου. Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,
Λάβε τὸ ἔγγραφόν σου, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. 8 Καὶ ἐπήνε-
σεν ὁ κύριος τὸν ἄδικον οἰκονόμον, ὅτι φρονίμως ἔπραξε· διότι
οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι εἰς τὴν ἑαυτῶν
γενεὰν, παρὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός.
9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς φίλους ἐκ τοῦ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, διὰ νὰ σᾶς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους
σκηνὰς, ὅταν ἐκλείψητε. 10 Ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστὸς, καὶ ἐν
τῷ πολλῷ πιστὸς εἶναι· καὶ ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν τῷ
πολλῷ ἄδικος εἶναι. 11 Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον μαμωνᾶ δὲν
ἐφάνητε πιστοὶ, τὸν ἀληθινὸν πλοῦτον τίς θέλει σᾶς ἐμπιστευθῇ;
12 Καὶ ἐὰν εἰς τὸ ξένον δὲν ἐφάνητε πιστοὶ, τίς θέλει σᾶς δώσει
τὸ ἰδικόν σας; 13 Οὐδεὶς δοῦλος δύναται νὰ δουλεύῃ δύο κυρίους·
διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει·
ἢ εἰς τὸν ἕνα θέλει προσκολληθῇ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει κατα-
φρονήσει. Δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ μαμωνᾶ.
14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι
ὄντες· καὶ περιεγέλων αὐτόν.
15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς εἴσθε οἱ δικαιόνοντες ἑαυτοὺς
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς ὅμως γνωρίζει τὰς καρδίας σας·
διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλὸν,
βδέλυγμα εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται
ἕως Ἰωάννου ὑπῆρχον· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζε-
ται, καὶ πᾶς τις βιάζεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 17 Εὐκολώτερον δὲ
εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ νὰ παρέλθωσι, παρὰ μία κεραία τοῦ
νόμου νὰ πέσῃ. 18 Πᾶς ὅστις χωρίζεται τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ νυμφεύεται ἄλλην, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὅστις νυμφεύεται
κεχωρισμένην ἀπὸ ἀνδρὸς, μοιχεύει.
19 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος, καὶ ἐνεδύετο πορφύραν
καὶ στολὴν βυσσίνην, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρε-
πῶς. 20 Ἦτο δὲ πτωχός τις ὀνομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις
ἔκειτο πεπληγωμένος πλησίον τῆς πύλης αὐτοῦ, 21 καὶ ἐπεθύμει
νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης
τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἔγλειφον τὰς πληγὰς
αὐτοῦ. 22 Ἀπέθανε δὲ ὁ πτωχὸς, καὶ ἐφέρθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων
εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ
ἐτάφη. 23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐνῷ

ἦτο ἐν βασάνοις, βλέπει τον Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ τον
Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· [24]καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε,
Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον τὸν Λάζαρον, διὰ
νὰ βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ εἰς ὕδωρ, καὶ νὰ κατα-
δροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου· διότι βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ
ταύτῃ. [25]Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραὰμ, Τέκνον, ἐνθυμήθητι ὅτι ἀπέλαβες
σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ
κακά· τώρα οὗτος μὲν παρηγορεῖται, σὺ δὲ βασανίζεσαι. [26]Καὶ
ἐκτὸς τούτων πάντων, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα εἶναι
ἐστηριγμένον, ὥστε οἱ θέλοντες νὰ διαβῶσιν ἐντεῦθεν πρὸς
ἐσᾶς, νὰ μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν νὰ διαπερῶσι πρὸς ἡμᾶς.
[27]Εἶπε δὲ, Παρακαλῶ σε λοιπὸν, πάτερ, νὰ πέμψῃς αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· [28]διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ
νὰ μαρτυρήσῃ εἰς αὐτοὺς, ὥστε νὰ μὴ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν
τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. [29]Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ,
Ἔχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας· ἂς ἀκούσωσιν αὐτούς.
[30]Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχὶ, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν
ὑπάγῃ πρὸς αὐτοὺς, θέλουσι μετανοήσει. [31]Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν,
Ἐὰν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούωσιν, οὐδὲ ἐάν τις
ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν, θέλουσι πεισθῇ.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΕΙΠΕ δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς, Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἔλθωσι
τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ἔρχονται.
[2]Συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ κρεμασθῇ περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ
μύλου πέτρα, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδα-
λίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. [3]Προσέχετε εἰς ἑαυτούς. Ἐὰν
δὲ ὁ ἀδελφός σου ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ, ἐπίπληξον αὐτόν· καὶ ἐὰν
μετανοήσῃ, συγχώρησον αὐτόν. [4]Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας
ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ,
λέγων, Μετανοῶ, θέλεις συγχωρήσει αὐτόν. [5]Καὶ εἶπον οἱ
ἀπόστολοι πρὸς τὸν Κύριον, Αὔξησον εἰς ἡμᾶς τὴν πιστιν.
[6]Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐὰν εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως,
ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς τὴν συκάμινον ταύτην, Ἐκριζώθητι, καὶ φυ-
τεύθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε σᾶς ὑπακούσει. [7]Τίς
δὲ ἀπὸ σᾶς ἔχων δοῦλον ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, θέλει εἰπεῖ
πρὸς αὐτὸν, εὐθὺς ἀφοῦ ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἀγροῦ, Ὕπαγε κάθισον

νὰ φάγῃς; [8] *Καὶ δὲν θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτὸν, Ἑτοίμασον τί νὰ
δειπνήσω, καὶ περιζωσθεὶς ὑπηρέτει με, ἑωσοῦ φάγω καὶ πίω,
καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις φάγει καὶ πίει σύ;* [9] *Μήπως γνωρίζει
χάριν εἰς τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμε τὰ διαταχθέντα εἰς
αὐτόν; Δὲν μοὶ φαίνεται.* [10] *Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν κάμητε πάντα
τὰ διαταχθέντα εἰς ἐσᾶς, λέγετε, Ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι εἴμεθα·
ἐπειδὴ ἐκάμαμεν ὅ, τι ἐχρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν.*

[11] *Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐπορεύετο εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διέβαινε διὰ
μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.* [12] *Καὶ ἐνῷ εἰσήρχετο εἴς
τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτὸν δέκα ἄνθρωποι λεπροὶ, οἵτινες
ἐστάθησαν μακρόθεν·* [13] *καὶ αὐτοὶ ὕψωσαν φωνὴν, λέγοντες,
Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.* [14] *Καὶ ἰδὼν εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Ὑπάγετε καὶ δείξατε ἑαυτοὺς εἰς τοὺς ἱερεῖς, Καὶ ἐνῷ ἐπορεύοντο,
ἐκαθαρίσθησαν.* [15] *Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέ-
στρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.* [16] *Καὶ ἔπεσε
κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ
αὐτὸς ἦτο Σαμαρείτης.* [17] *Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Δὲν
ἐκαθαρίσθησαν οἱ δέκα; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ* εἶναι; [18] *Δὲν εὑρέθησαν*
ἄλλοι *νὰ ὑποστρέψωσι διὰ νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν, εἰμὴ ὁ ἀλλογενὴς
οὗτος;* [19] *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σηκωθεὶς ὕπαγε· ἡ πίστις σου
σὲ ἔσωσεν.*

[20] *Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Δὲν ἔρχεται
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως, ὥστε νὰ παρατηρῆται·* [21] *οὐδὲ
θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδοὺ, ἐδῶ* εἶναι, *ἤ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· διότι ἰδοὺ, ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν.*

[22] *Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς, Θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅτε
θέλετε ἐπιθυμήσει νὰ ἴδητε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.* [23] *Καὶ θέλουσι σᾶς εἰπεῖ, Ἰδοὺ,
ἐδῶ* εἶναι, *ἤ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ὑπάγητε, μηδ' ἀκολουθήσητε.* [24] *Διότι
ὡς ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν λάμπει εἰς
τὴν ὑπ' οὐρανὸν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν
τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.* [25] *Πρῶτον ὅμως πρέπει αὐτὸς νὰ πάθῃ πολλὰ,
καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.* [26] *Καὶ καθὼς
ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·* [27] *ἔτρωγον, ἔπινον, ἐνύμφευον,
ἐνυμφεύοντο, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν
κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.*

28 Ὁμοίως καὶ καθὼς ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λώτ· ἔ-
τρωγον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·
29 καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ἐξῆλθεν ὁ Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ
θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· 30 ὡσαύτως θέλει
εἶσθαι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ.
31 Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅστις εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἂς μὴ καταβῇ διὰ νὰ λάβῃ αὐτά·
καὶ ὅστις ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως ἂς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω.
32 Ἐνθυμεῖσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ. 33 Ὅστις ζητήσῃ νὰ
σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ
αὐτὴν, θέλει διαφυλάξει αὐτήν. 34 Σᾶς λέγω, Ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ θέλουσιν εἶσθαι δύο ἐπὶ μιᾶς κλίνης· ὁ εἷς παραλαμβάνε-
ται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται. 35 Δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθει
ὁμοῦ· ἡ μία παραλαμβάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται. 36 Δύο
θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ
ἄλλος ἀφίνεται.
37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι προς αὐτὸν, Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅπου εἶναι τὸ σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ
ἀετοί.

ΚΕΦ. ιη.

1 ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ ὅτι πρέπει
πάντοτε νὰ προσεύχωνται, καὶ νὰ μὴ ἀποκάμνωσι, 2 λέγων,
Κριτής τις ἦτο ἔν τινι πόλει, ὅστις τὸν Θεὸν δὲν ἐφοβεῖτο,
καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπετο. 3 Ἦτο δὲ χήρα τις ἐν ἐκείνῃ τῇ
πόλει· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου. 4 Καὶ μέχρι τινὸς δὲν ἠθέλησε· μετὰ δὲ ταῦτα
εἶπε καθ' ἑαυτον, Ἂν καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον
δὲν ἐντρέπωμαι, 5 τοὐλάχιστον ἐπειδὴ μὲ ἐνοχλεῖ ἡ χήρα αὕτη,
ἂς ἐκδικήσω αὐτὴν, διὰ νὰ μὴ ἔρχηται πάντοτε καὶ μὲ βασα-
νίζῃ.
6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἀκούσατε τί λέγει ὁ ἄδικος κριτής.
7 Ὁ δὲ Θεὸς δὲν θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ,
τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμῇ
δι' αὐτούς; 8 Σᾶς λέγω, ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν
ταχέως. Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ ἆρά γε θέλει
εὑρεῖ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας, τοὺς θαῤῥοῦντας εἰς ἑαυτοὺς ὅτι
εἶναι δίκαιοι, καὶ καταφρονοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν
ταύτην·
10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς το ἱερὸν διὰ νὰ προσευχη-
θῶσιν· ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. 11 Ὁ Φαρισαῖος
σταθεὶς προσηύχετο καθ' ἑαυτὸν ταῦτα· Εὐχαριστῶ σοι, Θεὲ,
ὅτι δὲν εἶμαι καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ,
ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης. 12 Νηστεύω δὶς τῆς ἑβδομάδος,
ἀποδεκατίζω πάντα ὅσα ἔχω. 13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν
ἱστάμενος δὲν ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ ὑψώσῃ εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεὸς,
ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. 14 Σᾶς λεγω, Κατέβη οὗτος εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ δεδικαιωμένος μᾶλλον παρα ἐκεῖνος· διότι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, θέλει ταπεινωθῇ· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτον, θέλει
ὑψωθῇ.

15 Ἔφερον δὲ πρὸς αὐτον και τα βρέφη, διὰ νὰ ἐγγίζῃ αὐτά·
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ, ἐπέπληξαν αὐτούς. 16 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως
προσκαλέσας αὐτὰ, εἶπεν, Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται
πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 17 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν.
18 Καὶ ἄρχων τις ἠρώτησεν αὐτὸν, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθὲ,
τί νὰ πράξω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον; 19 Καὶ ὁ
Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς,
εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός. 20 Τὰς ἐντολὰς ἐξεύρεις, "Μὴ μοιχεύσῃς·
Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου." 21 Ὁ δὲ εἶπε, Ταῦτα πάντα
ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. 22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπε
πρὸς αὐτὸν, Ἔτι ἓν σοὶ λείπει· παντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ
διαμοίρασον εἰς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ ἐλθὲ, ἀκολούθει μοι. 23 Ὁ δὲ ἀκουσας ταῦτα ἔγεινε περί-
λυπος· διότι ἦτο πλούσιος σφόδρα.
24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε, Πῶς
δυσκόλως θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ
ἔχοντες τὰ χρήματα· 25 διότι εὐκολώτερον εἶναι νὰ περασῃ
κάμηλος διὰ τρύπης βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύνα-

ται νὰ σωθῇ; [27] Ὁ δὲ εἶπε, Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι
δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.
[28] Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ
ἠκολουθήσαμεν. [29] Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀληθῶς σᾶς λέγω,
ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ
γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, [30] ὅστις δὲν
θέλει ἀπολαύσει πολλαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ
ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον.
[31] Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἰδοὺ, ἀνα-
βαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
[32] διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχθῇ,
καὶ ὑβρισθῇ καὶ ἐμπτυσθῇ· [33] Καὶ μαστιγώσαντες θέλουσι
θανατώσει αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῇ. [34] Καὶ
αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν οὐδὲν ἐκ τούτων· καὶ ἦτο ὁ λόγος οὗτος
κεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν ἐνόουν τὰ λεγόμενα.
[35] Ὅτε δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο
παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν. [36] Ἀκούσας δὲ ὄχλον διαβαινοντα, ἠρώτα
τί εἶναι τοῦτο. [37] Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς αὐτὸν, ὅτι Ἰησοῦς ὁ
Ναζωραῖος διαβαίνει. [38] Καὶ ἐφώναξε, λέγων, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ
Δαβὶδ, ἐλέησόν με. [39] Καὶ οἱ προπορευόμενοι ἐπέπληττον αὐτὸν
διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' αὐτὸς πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ τοῦ
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
[40] Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς προσέταξε νὰ φερθῇ πρὸς αὐτόν· καὶ
ἀφοῦ ἐπλησίασεν, ἠρώτησεν αὐτὸν, [41] λέγων, Τί θέλεις νὰ σοὶ
κάμω; Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, νὰ ἀναβλέψω. [42] Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε
πρὸς αὐτὸν, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. [43] Καὶ
παρευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτὸν δοξάζων τὸν Θεόν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ᾔνεσε τὸν Θεόν.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχω.
[2] Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος, ὅστις ἦτο ἀρχι-
τελώνης, καὶ οὗτος ἦτο πλούσιος· [3] καὶ ἐζήτει νὰ ἴδῃ τὸν Ἰη-
σοῦν τίς εἶναι· καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τὸν ὄχλον, διότι ἦτο μικρὸς
τὸ ἀνάστημα. [4] Καὶ δραμὼν ἐμπρὸς, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν διὰ
νὰ ἴδῃ αὐτόν· ἐπειδὴ δι' ἐκείνης τῆς ὁδοῦ ἔμελλε νὰ περάσῃ.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὁ Ἰησοῦς, ἀναβλέψας εἶδεν αὐτὸν,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ζακχαῖε, κατάβα ταχέως· διότι σήμερον
πρέπει νὰ μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου. 6 Καὶ κατέβη ταχέως, καὶ
ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ χαρᾶς.
7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες ἐγόγγυζον, λεγοντες, Ὅτι εἰς ἁμαρ-
τωλὸν ἄνθρωπον εἰσῆλθε νὰ καταλύσῃ.
8 Σταθεὶς δὲ ὁ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ
ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ
ἐὰν ἐσυκοφάντησά τινα εἴς τι ἀποδίδω τετραπλοῦν. 9 Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι σήμερον ἔγεινε σωτηρία εἰς τὸν οἶκον
τοῦτον, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἀβραὰμ εἶναι. 10 Διότι ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός.
11 Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ ἤκουον ταῦτα, προσθέσας εἶπε παραβολὴν,
διότι ἦτο πλησίον τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτοὶ ἐνόμιζον ὅτι ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔμελλεν εὐθὺς νὰ φανῇ. 12 Εἶπε λοιπὸν,
Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ὑπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν, διὰ νὰ
λάβῃ εἰς ἑαυτὸν βασιλείαν, καὶ νὰ ὑποστρέψῃ. 13 Καὶ καλέσας
δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Πραγματευθῆτε ἑωσοῦ ἔλθω. 14 Οἱ συμπολῖται αὐτοῦ
ὅμως ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν κατόπιν αὐτοῦ πρέσβεις,
λέγοντες, Δὲν θέλομεν τοῦτον νὰ βασιλεύσῃ ἐφ' ἡμᾶς. 15 Καὶ
αφοῦ ὑπέστρεψε λαβὼν τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ προσκληθῶσι
πρὸς αὐτὸν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριον,
διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδησεν ἕκαστος. 16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος,
λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σοῦ ἐκέρδησε δεκα μνᾶς. 17 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Εὖγε, ἀγαθὲ δοῦλε· ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐφάνης
πιστὸς, ἔχε ἐξουσίαν ἐπάνω δέκα πόλεων. 18 Καὶ ἦλθεν ὁ
δεύτερος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἔκαμε πέντε μνᾶς. 19 Εἶπε
δὲ καὶ πρὸς τοῦτον, Καὶ σὺ γενοῦ ἐξουσιαστὴς ἐπάνω πέντε
πόλεων. 20 Ἦλθε καὶ ἄλλος, λέγων, Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου,
τὴν ὁποίαν εἶχον πεφυλαγμένην ἐν μανδηλίῳ· 21 διότι σὲ
ἐφοβούμην· ἐπειδὴ εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρός· λαμβάνεις ὅ,τι
δὲν κατέβαλες, καὶ θερίζεις ὅ,τι δὲν ἔσπειρας. 22 Καὶ λέγει
πρὸς αὐτὸν, Ἐκ τοῦ στόματός σου θέλω σὲ κρίνει, πονηρὲ δοῦλε·
ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, λαμβάνων ὅ,τι δὲν
κατέβαλον, καὶ θερίζων ὅ,τι δὲν ἔσπειρα· 23 διὰ τί λοιπὸν δὲν
ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν, ὥστε ἐγὼ ἐλθὼν
ἤθελον συνάξει αὐτὸ μετὰ τοῦ τόκου; 24 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς

παρεστῶτας, Αφαιρέσατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε εἰς τὸν
ἔχοντα τὰς δέκα μνᾶς. 25 (Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Κύριε, ἔχει
δέκα μνᾶς.) 26 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι εἰς πάντα τὸν ἔχοντα θέλει
δοθῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὅ,τι ἔχει, θέλει ἀφαιρεθῇ
ἀπ' αὐτοῦ. 27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους οἵτινες δὲν μὲ
ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω ἐπ' αὐτοὺς, φέρετε ἐδῶ, καὶ κατα-
σφάξατε ἔμπροσθέν μου.
28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, προεχώρει, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ὡς ἐπλησίασεν εἰς Βηθφαγῆ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ
ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
30 εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· εἰς τὴν ὁποίαν
ἐμβαίνοντες θέλετε εὑρεῖ πωλάριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου
οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθισέ ποτε· λύσατε αὐτὸ καὶ φέρετε. 31 Καὶ
ἐάν τις σᾶς ἐρωτήσῃ, Διὰ τί λύετε αὐτό; οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς
αὐτὸν, Ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρείαν αὐτοῦ.
32 Ὑπῆγαν δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, καὶ εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς
αὐτούς. 33 Καὶ ἐνῷ ἔλυον τὸ πωλάριον, εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ
κύριοι αὐτοῦ, Διὰ τί λύετε τὸ πωλάριον; 34 Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ
Κύριος ἔχει χρείαν αὐτοῦ. 35 Καὶ ἔφεραν αὐτὸ πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
Καὶ ῥίψαντες ἐπὶ τὸ πωλάριον τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἐπεκάθισαν
τὸν Ἰησοῦν. 36 Ἐνῷ δὲ ἐπορεύετο, ὑπέστρωνον τὰ ἱμάτια αὐτῶν
εἰς τὴν ὁδόν.
37 Καὶ ὅτε ἐπλησίαζεν ἤδη εἰς τὴν κατάβασιν τοῦ ὄρους τῶν
Ἐλαιῶν, ἤρχισαν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες νὰ
ὑμνῶσι τὸν Θεὸν μεγαλοφώνως διὰ πάντα τὰ θαύματα τὰ
ὁποῖα εἶδον, 38 λέγοντες, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν
ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Διδάσκαλε, ἐπίπληξον τοὺς μαθητάς σου. 40 Καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
θέλουσι φωνάξει.
41 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτὴν,
42 λέγων, Εἴθε νὰ ἐγνώριζες καὶ σὺ τοὐλάχιστον ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου ἀποβλέποντα· ἀλλὰ τώρα ἐκρύφθησαν
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· 43 διότι θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι ἐπὶ
σὲ, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέλουσι κάμει χαράκωμα περὶ σὲ, καὶ
θέλουσι σὲ περικυκλώσει, καὶ θέλουσι σὲ στενοχωρήσει παντα-

χόθεν· 44 καὶ θέλουσι κατεδαφίσει σὲ, καὶ τα τέκνα σου ἐν σοι,
καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθον· διοτι δεν
ἐγνώρισας τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεώς σου.
45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλουν-
τας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, 46 λέγων πρὸς αὐτους, Εἶναι
γεγραμμένον, "Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς" σεὶς δε
ἐκάμετε αὐτὸν "σπήλαιον λῃστῶν."
47 Καὶ ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς και
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ ἐζήτουν νὰ ἀπολεσωσιν
αὐτόν. 48 καὶ δὲν εὕρισκον τὸ τί νὰ πράξωσι· διότι πὰς ο λαος
ἦτο προσηλωμένος εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ αὐτόν.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐνῷ αὐτὸς ἐδίδασκε τον λαον ἐν
τῷ ἱερῷ καὶ εὐηγγελίζετο, ἦλθον ἐξαίφνης οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ γραμ-
ματεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, 2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτον, λέγοντες,
Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεις ταῦτα; ἢ τίς εἶναι
ὅστις σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; 3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε προς
αὐτοὺς, Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατε μοι·
4 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἢ ἐξ ἀνθρώπων; 5 Οἱ
δὲ ἐσυλλογίσθησαν καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες, Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν,
Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς
αὐτόν; 6 ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς θέλει μᾶς
λιθοβολήσει· ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶναι
προφήτης. 7 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἐξεύρουσι πόθεν ἦτο.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω ἐν ποιᾳ
ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.
9 Ἤρχισε δὲ νὰ λέγῃ πρὸς τὸν λαὸν τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς
γεωργοὺς, καὶ ἀπεδήμησε πολὺν καιρόν. 10 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τῶν καρπῶν ἀπέστειλε προς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, διὰ νὰ δώσωσιν
εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ γεωργοὶ ὅμως
δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν. 11 Καὶ πάλιν ἔπεμψεν ἄλ-
λον δοῦλον· πλὴν αὐτοὶ δείραντες καὶ ἐκεῖνον καὶ ἀτιμάσαντες,
ἐξαπέστειλαν κενόν. 12 Καὶ πάλιν ἔπεμψε τρίτον· ἀλλ' ἐκεῖνοι
καὶ τοῦτον πληγώσαντες ἀπεδίωξαν. 13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος, Τί να κάμω; ἂς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν·

ἴσως ἰδόντες τοῦτον θέλουσιν ἐντραπῇ. 14 *Πλὴν ἰδόντες αὐτὸν*
οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες, Οὗτος *εἶναι ὁ*
κληρονόμος· ἔλθετε, ἂς φονεύσωμεν αὐτὸν, διὰ νὰ γείνῃ ἡμῶν ἡ
κληρονομία. 15 Καὶ *ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος,*
ἐφόνευσαν. Τί *λοιπὸν θέλει κάμει εἰς αὐτοὺς ὁ κύριος τοῦ*
ἀμπελῶνος; 16 *Θέλει ἐλθεῖ καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους,*
καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους.

'Ακούσαντες *δὲ εἶπον,* Μὴ *γένοιτο!* 17 Ὁ *δὲ ἐμβλέψας εἰς*
αὐτοὺς εἶπε, Τί *λοιπὸν εἶναι τοῦτο τὸ γεγραμμένον,* "Ὁ *λίθος,*
τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ
γωνίας;" 18 *Πᾶς ὅστις πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον ἐκεῖνον θέλει συν-*
τριφθῇ· εἰς ὅντινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψει αὐτόν.

19 Καὶ *ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς νὰ βάλωσιν*
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν
λαόν· διότι ἐνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολὴν
ταύτην. 20 Καὶ *παραφυλάξαντες ἀπέστειλαν ἐνεδρευτὰς, ὑπο-*
κρινομένους ὅτι εἶναι δίκαιοι, ἐπὶ σκοπῷ νὰ πιάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ
λόγου, διὰ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν
ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ *ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες,* Διδάσκαλε, *ἐξεύρομεν ὅτι*
ὀρθῶς ὁμιλεῖς καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον,
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ *διδάσκεις.* 22 Εἶναι
συγκεχωρημένον εἰς ἡμᾶς νὰ δώσωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα, *ἢ*
οὐχί; 23 'Εννοήσας *δὲ τὴν πανουργίαν αὐτῶν εἶπε πρὸς αὐτοὺς,*
Τί *μὲ πειράζετε;* 24 Δείξατέ *μοι δηνάριον· τίνος εἰκόνα ἔχει*
καὶ ἐπιγραφήν; Καὶ *ἀποκριθέντες εἶπον,* Τοῦ Καίσαρος. 25 Ὁ
δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, 'Απόδοτε *λοιπὸν τὰ τοῦ* Καίσαρος *εἰς τὸν*
Καίσαρα, *καὶ τὰ τοῦ* Θεοῦ *εἰς τὸν* Θεόν. 26 Καὶ *δὲν ἠδυνήθησαν*
νὰ πιάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ λόγου ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμά-
σαντες διὰ τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ, ἐσιώπησαν.

27 Προσελθόντες *δέ τινες τῶν* Σαδδουκαίων, *οἵτινες ἀρνοῦνται*
ὅτι εἶναι ἀνάστασις, ἠρώτησαν αὐτὸν, 28 *λέγοντες,* Διδάσκαλε, *ὁ*
Μωϋσῆς *μᾶς ἔγραψεν,* 'Εάν *τινος ὁ ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυ-*
ναῖκα, καὶ οὗτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα, καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
29 Ἦσαν *λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα,*
ἀπέθανεν ἄτεκνος. 30 Καὶ *ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ*
οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. 31 Καὶ *ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύ-*

τως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ δὲν ἀφῆκαν τέκνα, καὶ ἀπέθανον. 32 *Ὕστε-*
ρον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 33 *Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν,*
τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; διότι καὶ οἱ ἑπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα.
34 *Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος*
τούτου νυμφεύουσι καὶ νυμφεύονται· 35 *οἱ δὲ καταξιωθέντες νὰ*
ἀπολαύσωσιν ἐκεῖνον τὸν αἰῶνα καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
οὔτε νυμφεύουσιν, οὔτε νυμφεύονται· 36 *διότι οὔτε νὰ ἀποθάνωσι*
πλέον δύνανται· ἐπειδὴ εἶναι ἰσάγγελοι· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ,
ὄντες υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως. 37 *Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ*
ὁ Μωϋσῆς ἐφανέρωσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὅτε λέγει Κύριον τὸν
Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ
Ἰακώβ. 38 *Ὁ δὲ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· διότι*
πάντες ζῶσιν ἐν αὐτῷ. 39 *Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμμα-*
τέων εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. 40 *Καὶ δὲν ἐτόλμων*
πλέον νὰ ἐρωτῶσιν αὐτὸν οὐδέν.

41 *Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν, ὅτι εἶναι*
υἱὸς τοῦ Δαβίδ; 42 *καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ λέγει ἐν τῇ βίβλῳ τῶν*
Ψαλμῶν, "Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, 43 *ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν*
ποδῶν σου." 44 *Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν ὀνομάζει αὐτὸν Κύριον·*
καὶ πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ; 45 *Καὶ ἐνῷ ἤκουε πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε*
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, 46 *Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων,*
οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι, καὶ ἀγαπῶσιν
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς, καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δείπνοις. 47 *Οἵτινες*
κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι
κάμνουσι μακρὰς προσευχάς. Οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλη-
τέραν καταδίκην.

ΚΕΦ. *κα'.*

ἈΝΑΒΛΕΨΑΣ *δὲ εἶδε τοὺς πλουσίους τοὺς βάλλοντας τα*
δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. 2 *Εἶδε δὲ καὶ χήραν τινὰ*
πτωχὴν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτὰ, 3 *καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς σᾶς*
λέγω, ὅτι ἡ πτωχὴ αὕτη χήρα ἔβαλε περισσότερον πάντων·
4 *διότι ἅπαντες οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον εἰς*
τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλεν
ὅλην τὴν περιουσίαν ὅσην εἶχε.

[5] Καὶ ἐνῷ τινὲς ἔλεγον περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι εἶναι ἐστολισμένον
μὲ λίθους ὡραίους καὶ ἀφιερώματα, εἶπε, [6] Ταῦτα τὰ ὁποῖα
θεωρεῖτε, θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θέλει ἀφεθῇ
λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δὲν θέλει κατακρημνισθῇ.

[7] Ἠρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε, ποτε λοιπὸν
θέλουσι γείνει ταῦτα; καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλωσι ταῦτα
νὰ γείνωσιν;

[8] Ὁ δὲ εἶπε, Βλέπετε μη πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν
ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ, Ὁ
καιρὸς ἐπλησίασε. Μὴ ὑπάγητε λοιπὸν ὀπίσω αὐτῶν. [9] Ὅταν
δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· διότι
πρέπει ταῦτα νὰ γείνωσι πρῶτον· ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐθὺς τὸ
τέλος.

[10] Τότε ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. [11] Καὶ θέλουσι γείνει κατὰ τόπους
σεισμοὶ μεγάλοι, καὶ πεῖναι καὶ λοιμοὶ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι
φόβητρα καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

[12] Πρὸ δὲ τούτων πάντων θέλουσιν ἐπιβάλει ἐφ' ὑμᾶς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι σᾶς καταδιώξει, παραδίδοντες εἰς
συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, φερομένους ἔμπροσθεν βασιλέων καὶ
ἡγεμόνων, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. [13] Καὶ τοῦτο θέλει ἀποβῇ
εἰς ἐσᾶς πρὸς μαρτυρίαν. [14] Βάλετε λοιπὸν εἰς τὰς καρδίας σας,
νὰ μὴ προμελετᾶτε τί νὰ ἀπολογηθῆτε· [15] διότι ἐγὼ θέλω σᾶς
δώσει στόμα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ
ἀντιλογήσωσιν, οὐδὲ νὰ ἀντισταθῶσι πάντες οἱ ἐναντίοι σας.
[16] Θέλετε δὲ παραδοθῇ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγ-
γενῶν καὶ φίλων· καὶ θέλουσι θανατώσει τινὰς ἐξ ὑμῶν· [17] καὶ
θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων δια τὸ ὄνομά μου· [18] πλὴν
θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς σας δὲν θέλει χαθῇ. [19] Διὰ τῆς ὑπομονῆς
σας ἀποκτήσατε τὰς ψυχάς σας.

[20] Ὅταν δὲ ἴδητε τὴν Ἱερουσαλὴμ περικυκλουμενην ὑπὸ
στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.
[21] Τότε οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν
μέσῳ αὐτῆς ἂς ἀναχωρῶσιν ἔξω· καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἂς μὴ
ἐμβαίνωσιν εἰς αὐτήν [22] Διότι ἡμέραι ἐκδικήσεως εἶναι αὗται,
διὰ νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα. [23] Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυ-
μονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· διότι

*θέλει εἶσθαι μεγάλη στενοχωρία ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ κατὰ τοῦ
λαοῦ τούτου.* 24 *Καὶ θέλουσι πέσει ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ
θέλουσι φερθῇ αἰχμάλωτοι, εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερου-
σ λὴμ θέλει εἶσθαι πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἑωσοῦ ἐκπληρωθῶσιν
οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.*

25 *Καὶ θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ
τοῖς ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, καὶ
θέλει ἠχεῖ ἡ θάλασσα καὶ τα κύματα·* 26 *οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν
ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων* δεινῶν
*εἰς τὴν οἰκουμένην· διοτι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι
σαλευθῇ.* 27 *Καὶ τοτε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.* 28 *Ὅταν
δὲ ταῦτα ἀρχίσωσι νὰ γίνωνται, ἀνακύψατε καὶ σηκώσατε τὰς
κεφαλάς σας· διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσίς σας.*

29 *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν, Ἰδέτε τὴν συκῆν καὶ
πάντα τὰ δένδρα·* 30 *ὅταν ἤδη ἀνοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε
ἀφ' ἑαυτῶν ὅτι ἤδη τὸ θέρος εἶναι πλησίον.* 31 *Οὕτω καὶ σεῖς,
ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι εἶναι πλησίον ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.* 32 *Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει παρέλθει ἡ
γενεὰ αὕτη, ἑωσοῦ γείνωσι πάντα* ταῦτα. 33 *Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λογοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει.*

34 *Προσέχετε δὲ εἰς ἑαυτοὺς, μήποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι
σας ἀπὸ κραιπάλης καὶ μέθης καὶ μεριμνῶν βιωτικῶν, καὶ
ἐπέλθῃ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·* 35 *διότι ὡς παγὶς
θέλει ἐπέλθει ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς.* 36 *Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν δεόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ νὰ
καταξιωθῆτε νὰ ἐκφύγητε πάντα ταῦτα τὰ μέλλοντα νὰ γείνωσι,
κ ὶ νὰ σταθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.*

37 *Καὶ τὰς μὲν ἡμέρας ἐδίδασκεν ἐν τῷ ἱερῷ· τὰς δὲ νυκτας
ἐξ ρχόμενος διενυκτέρευεν εἰς τὸ ὄρος τὸ ὀνομαζόμενον Ἐλαιῶν.*
38 *αὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ ὄρθρου συνήρχετο πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ
ἱε ῷ διὰ νὰ ἀκούῃ αὐτόν.*

ΚΕΦ. κβ'.

ΕΠΛΗΣΙΑΖΕ *δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα.*
2 *Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς νὰ θανα-
τώσωσιν αὐτόν· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαόν.*

3 *Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν ἐπονο αζόμενον*

Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· [4]καὶ ὑπῆγε καὶ
συνελάλησε μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν στρατηγῶν τὸ πῶς νὰ
παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς. [5]Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνεφώνησαν
νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύριον. [6]Καὶ ἔδωκεν ὑπόσχεσιν·
καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτοὺς χωρὶς
θορύβου.

[7]Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ θυσιάσωσι
τὸ πάσχα· [8]καὶ ἀπέστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν,
Ὑπάγετε καὶ ἑτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς τὸ πάσχα, διὰ νὰ φάγωμεν.
[9]Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ποῦ θέλεις νὰ ἑτοιμάσωμεν; [10]Ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἰδοὺ, ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, θέλει
σᾶς συναπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκο-
λουθήσατε αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου εἰσέρχεται· [11]καὶ θέλετε
εἰπεῖ πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς οἰκίας, Ὁ διδάσκαλος σοὶ
λέγει, Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν μου; [12]Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἀνώγεον
μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. [13]Ἀφοῦ δὲ ὑπῆγον, εὗρον
καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

[14]Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ οἱ
δώδεκα ἀπόστολοι μετ' αὐτοῦ. [15]Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Πολὺ
ἐπεθύμησα νὰ φάγω τὸ πάσχα τοῦτο μὲ σᾶς προτοῦ νὰ πάθω·
[16]διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω φάγει πλέον ἐξ αὐτοῦ, ἑωσοῦ
ἐκπληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. [17]Καὶ λαβὼν τὸ πο-
τήριον, εὐχαρίστησε καὶ εἶπε, Λάβετε τοῦτο καὶ διαμοιράσατε εἰς
ἀλλήλους· [18]διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πίει ἀπὸ τοῦ γεννήμα-
τος τῆς ἀμπέλου, ἑωσοῦ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

[19]Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκοψε, καὶ ἔδωκεν εἰς
αὐτοὺς, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδό-
μενον· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἰδικήν μου ἀνάμνησιν. [20]Ὡσαύ-
τως καὶ τὸ ποτήριον, ἀφοῦ ἐδείπνησαν, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτηριον
εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυ-
νόμενον. [21]Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὅστις μὲ παραδίδει εἶναι
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. [22]Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
δι' οὗ παραδίδεται. [23]Καὶ αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ συζητῶσι πρὸς
ἀλλήλους, τὸ, ποῖος τάχα ἦτο ἐξ αὐτῶν ὅστις ἔμελλε να κάμῃ
τοῦτο.

[24]Ἔγεινε δὲ καὶ φιλονεικια μεταξὺ αὐτῶν περὶ τοῦ τις ἐξ

αὐτῶν νομίζεται ὅτι εἶναι μεγαλήτερος. 25 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτά· καὶ οἱ
ἐξουσιάζοντες αὐτὰ ὀνομάζονται εὐεργέται. 26 Σεῖς ὅμως οὐχὶ
οὕτως· ἀλλ' ὁ μεγαλήτερος μεταξύ σας, ἂς γείνῃ ὡς ὁ μικρότε-
ρος· καὶ ὁ προϊστάμενος ὡς ὁ ὑπηρετῶν. 27 Διότι τίς εἶναι
μεγαλήτερος, ὁ καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν, ἢ ὁ ὑπηρετῶν; οὐχὶ
ὁ καθήμενος; ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ὑπηρετῶν.
28 Σεῖς δὲ εἴσθε οἱ διαμείναντες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς
μου· 29 ὅθεν ἐγὼ ἑτοιμάζω εἰς ἐσᾶς βασιλείαν, ὡς ὁ Πατήρ μου
ἡτοίμασεν εἰς ἐμέ, 30 διὰ νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε ἐπὶ τῆς
τραπέζης ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ νὰ καθίσητε ἐπὶ θρόνων,
κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδού, ὁ Σατανᾶς σᾶς
ἐζήτησε, διὰ νὰ σᾶς κοσκινίσῃ ὡς τὸν σῖτον. 32 Πλὴν ἐγὼ
ἐδεήθην περὶ σοῦ διὰ νὰ μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ, ὅταν
ποτὲ ἐπιστρέψῃς, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. 33 Ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτόν, Κύριε, ἕτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ ὑπάγω καὶ εἰς
φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον. 34 Ὁ δὲ εἶπε, Σοὶ λέγω, Πέτρε, δὲν
θέλει φωνάξει σήμερον ὁ ἀλέκτωρ, πρὶν ἀπαρνηθῇς τρὶς ὅτι
δὲν μὲ γνωρίζεις.

35 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὅτε σᾶς ἀπέστειλα χωρὶς βα-
λαντίου καὶ σακκίου καὶ ὑποδημάτων, μήπως ἐστερήθητε τινός;
Οἱ δὲ εἶπον, Οὐδενός. 36 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτούς, Ἀλλὰ τώρα,
ὅστις ἔχει βαλάντιον, ἂς λάβῃ αὐτὸ μεθ' ἑαυτοῦ· ὁμοίως καὶ
σακκίον· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, ἂς πωλήσῃ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ
ἂς ἀγοράσῃ μάχαιραν. 37 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ
γεγραμμένον πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς ἐμέ, τό, "Καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη·" διότι τὰ περὶ ἐμοῦ γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος.
38 Οἱ δὲ εἶπον, Κύριε, ἰδοὺ ἐδῶ δύο μάχαιραι. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς, Ἱκανὸν εἶναι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ὑπῆγε κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν
Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 40 Ἀφοῦ
δὲ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, εἶπε πρὸς αὐτούς, Προσεύχεσθε διὰ νὰ
μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν ὡς λίθου βολήν, καὶ γονα-
τίσας προσηύχετο, 42 λέγων, Πάτερ, ἂν θέλῃς ν' απομακρύνῃς
τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν οὐχὶ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ
τὸ σὸν ἂς γείνῃ. 43 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ

ἐνισχύων αὐτόν. 44 Καὶ ἐλθὼν εἰς ἀγωνίαν, προσηύχετο θερμό-
τερον. Ἔγεινε δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡς θρόμβοι αἵματος κατα-
βαίνοντες εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ σηκωθεὶς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἦλθε προς τοὺς μαθητας
αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης. 46 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί κοιμᾶσθε; σηκώθητε καὶ προσεύχεσθε,
διὰ νὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἤρχετο πρὸ αὐτῶν, καὶ επλησίασεν
εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ νὰ φιλήσῃ αὐτόν. 48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε
πρὸς αὐτὸν, Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τί ἔμελλε νὰ γείνῃ, εἶπον πρὸς
αὐτὸν, Κύριε, νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν; 50 Καὶ ἐ-
κτύπησεν εἷς ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀπέκοψεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,
Ἀφήσατε ἕως τουτου· καὶ πιάσας τὸ ὠτίον αὐτοῦ, ἰάτρευσεν
αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τους ἐλθόντας ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς
καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; 53 καθ' ἡμέραν ἤμην
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ δὲν ἡπλώσατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ.
Ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν, ἔφεραν καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀφοῦ δὲ ἀνάψαντες πῦρ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς συνεκά-
θισαν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. 56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
μία τις δούλη καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἐνατενίσασα εἰς
αὐτὸν, εἶπε, Καὶ οὗτος ἦτο μετ' αὐτοῦ. 57 Ὁ δὲ ἠρνήθη αὐτὸν,
λέγων, Γύναι, δὲν γνωρίζω αὐτόν. 58 Καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλος τις
ἰδὼν αὐτὸν, εἶπε, Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶσαι. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν,
Ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι. 59 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασεν ὡς μία ὥρα, ἄλλος
τις διϊσχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ
ἦτο· διότι Γαλιλαῖος εἶναι. 60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἄνθρωπε,
δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευθὺς ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι,
ἐφώναξεν ὁ ἀλέκτωρ. 61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψεν εἰς
τὸν Πέτρον· καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τον λόγον τοῦ Κυριου,
ὅτι εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὅτι πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέκτωρ, θέλεις μὲ

ἀπαρνηθῇ τρίς. 62 Καὶ *ἐξελθὼν ἔξω ὁ* Πετρος *ἔκλαυσε*
πικρῶς.

63 Καὶ *οἱ ἄνδρες οἱ κρατοῦντες τὸν* Ἰησοῦν *ἐνεπαιζον αὐτὸν*
δέροντες· 64 *καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἐῤῥάπιζον τὸ πρόσωπον*
αὐτοῦ, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Προφήτευσον, *τίς εἶναι*
ὅστις σὲ ἐκτύπησε; 65 Καὶ *ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον*
εἰς αὐτον.

66 Καὶ *καθὼς ἔγεινεν ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ*
λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὸ
συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες, 67 Σὺ *εἶσαι ὁ* Χριστός; *εἰπὲ πρὸς*
ἡμᾶς. Εἶπε *δὲ πρὸς αὐτοὺς,* Ἐὰν *σᾶς εἴπω, δὲν θέλετε πι-*
στεύσει· 68 *ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοὶ ἀποκριθῇ, οὐδὲ*
θέλετε με *ἀπολύσει.* 69 Ἀπὸ *τοῦ νῦν θέλει εἶσθαι ὁ* Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
70 Εἶπον *δὲ πάντες,* Σὺ *λοιπὸν εἶσαι ὁ* Υἱὸς *τοῦ* Θεοῦ; Ὁ *δὲ*
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς *λέγετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι.* 71 Οἱ *δὲ εἶπον,* Τί
χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ἡμεῖς *αὐτοὶ ἠκούσαμεν*
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. *κγ'.*

ΤΟΤΕ *ἐσηκωθη ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ ἔφεραν αὐτὸν προς*
τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ *ἤρχισαν νὰ κατηγορῶσιν αὐτὸν, λέγοντες,* Τοῦτον
εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ ἐμποδίζοντα τὸ νὰ δίδωσι
φόρους εἰς τὸν Καίσαρα, *λέγοντα ἑαυτὸν ὅτι εἶναι* Χριστὸς
βασιλεύς. 3 Ὁ *δὲ* Πιλάτος *ἠρώτησεν αὐτὸν, λέγων,* Σὺ *εἶσαι ὁ*
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ *δὲ ἀποκριθεὶς προς αὐτὸν εἶπε,*
Σὺ *λεγεις.*

4 Καὶ *ὁ* Πιλάτος *εἶπε πρὸς τους ἀρχιερεῖς καὶ τους ὄχλους,*
Οὐδὲν *ἔγκλημα εὑρίσκω ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.* 5 Οἱ *δὲ*
ἐπέμενον, λέγοντες, Ὅτι *ταράττει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλην*
τὴν Ἰουδαίαν, *ἀρχίσας ἀπὸ τῆς* Γαλιλαίας *ἕως ἐδώ.* 6 Ὁ *δὲ*
Πιλάτος *ἀκούσας* Γαλιλαίαν, *ἠρώτησεν ἂν ὁ ἄνθρωπος εἶναι*
Γαλιλαῖος. 7 Καὶ *μαθὼν ὅτι εἶναι ἐκ τῆς ἐπικρατείας τοῦ*
Ἡρώδου, *ἔπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν* Ἡρώδην, *ὅστις ἦτο καὶ*
αὐτὸς ἐν Ἱεροσολύμοις *ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.*

8 Ὁ *δὲ* Ἡρώδης *ἰδὼν τὸν* Ἰησοῦν *ἐχάρη πολύ· διότι ἤθελε*
πρὸ πολλοῦ νὰ ἴδῃ αὐτὸν, ἐπειδὴ ἤκουε πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ

ἤλπιζε νὰ ἴδῃ τὶ θαῦμα γινόμενον ὑπ' αὐτοῦ. 9 *Ἠρώτα δὲ αὐτὸν*
μὲ λόγους πολλούς· πλὴν αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν οὐδέν.
10 *Ἵσταντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς κατηγοροῦντες*
αὐτὸν ἐντόνως. 11 *Ἀφοῦ δὲ ὁ Ἡρώδης μετὰ τῶν στρατευμά-*
των αὐτοῦ ἐξουθένησεν αὐτὸν, καὶ ἐνέπαιξεν, ἐνέδυσεν αὐτὸν
λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν πάλιν πρὸς τὸν Πιλάτον.
12 *Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἔγειναν*
φίλοι μετ' ἀλλήλων· διότι πρότερον ἦσαν εἰς ἔχθραν πρὸς
ἀλλήλους.

13 *Ὁ δὲ Πιλάτος συγκαλέσας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας*
καὶ τὸν λαὸν, 14 *εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐφέρατε πρὸς ἐμὲ τὸν ἄνθρω-*
πον τοῦτον, ὡς στασιάζοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιόν σας
ἀνακρίνας, δὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ οὐδὲν ἔγκλημα ἐξ
ὅσων κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· 15 *ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἡρώδης· διότι*
σᾶς ἔπεμψα πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου εἶναι
πεπραγμένον ὑπ' αὐτοῦ. 16 *Ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσω αὐτὸν, θέλω*
ἀπολύσει.

17 *Ἔπρεπε δὲ ἀναγκαίως νὰ ἀπολύῃ εἰς αὐτοὺς ἕνα ἐν τῇ*
ἑορτῇ. 18 *Πάντες δὲ ὁμοῦ ἀνέκραξαν, λέγοντες, Σήκωσον τοῦτον,*
ἀπόλυσον δὲ εἰς ἡμᾶς τὸν Βαραββᾶν· 19 *ὅστις διὰ στάσιν τινὰ*
γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ διὰ φόνον ἦτο βεβλημένος εἰς φυλακήν.
20 *Πάλιν λοιπὸν ὁ Πιλάτος ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, θέλων νὰ*
ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν. 21 *Οἱ δὲ ἐφώναζον, λέγοντες, Σταύρωσον,*
σταύρωσον αὐτόν. 22 *Ὁ δὲ καὶ τρίτην φορὰν εἶπε πρὸς αὐτοὺς,*
Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν οὗτος; οὐδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὗρον
ἐν αὐτῷ· ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσω αὐτὸν, θέλω ἀπολύσει.
23 *Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπέμενον μὲ φωνὰς μεγάλας, ζητοῦντες νὰ σταυ-*
ρωθῇ· καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ὑπερίσχυον.
24 *Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ γείνῃ τὸ ζήτημα αὐτῶν.* 25 *Καὶ*
ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς
τὴν φυλακὴν, τὸν ὁποῖον ἐζήτουν, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς
τὸ θέλημα αὐτῶν.

26 *Καὶ καθὼς ἔφεραν αὐτὸν ἔξω, ἐπίασαν Σίμωνα τινὰ Κυ-*
ρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἔθεσαν ἐπάνω αὐτοῦ τὸν
σταυρὸν, διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 *Ἠκολούθει δὲ αὐτὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν*
αἵτινες καὶ ὠδύροντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. 28 *Στραφεὶς δὲ πρὸς*
αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε

δι' ἐμὲ, ἀλλὰ δι' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ διὰ τὰ τέκνα σας. 29 Διότι
ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, καθ' ἃς θέλουσιν εἰπεῖ, Μακάριαι αἱ
στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι αἵτινες δὲν ἐγέννησαν, καὶ οἱ μαστοὶ
οἵτινες δὲν ἐθήλασαν. 30 Τότε θέλουσιν ἀρχίσει νὰ λέγωσιν εἰς
τὰ ὄρη, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ εἰς τὰ βουνὰ, Σκεπάσατε ἡμᾶς.
31 Διότι, ἂν εἰς τὸ ὑγρὸν ξύλον πράττωσι ταῦτα, τί θέλει γείνει
εἰς τὸ ξηρόν;

32 Ἐφέροντο δὲ καὶ ἄλλοι δύο μετ' αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν κακοῦργοι,
διὰ νὰ θανατωθῶσι.

33 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸν τοπον τὸν ὀνομαζόμενον Κρανίον,
ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν,
τὸν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, συγχώρη-
σον αὐτούς· διότι δὲν ἐξεύρουσι τί πράττουσι.

Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ ἵστατο ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐνέπαιζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες
μετ' αὐτῶν, λέγοντες, Ἄλλους ἔσωσεν· ἂς σώσῃ ἑαυτὸν, ἐὰν
οὗτος ἦναι ὁ Χριστὸς, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ. 36 Ἐνέπαιζον δὲ
αὐτὸν καὶ οἱ στρατιῶται, πλησιάζοντες καὶ προσφέροντες ὄξος
εἰς αὐτὸν, 37 καὶ λέγοντες, Ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων, σῶσον σεαυτόν.

38 Ἦτο δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπάνωθεν αυτοῦ μὲ
γράμματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκὰ, ΟΥΤΟΣ
ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργωι ἐβλασφήμει αὐτὸν,
λέγων, Ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.
40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄλλος ἐπέπληττεν αὐτὸν, λέγων, Οὐδὲ τὸν
Θεὸν δὲν φοβεῖσαι σὺ, ὅστις εἶσαι ἐν τῇ αὐτῇ καταδίκῃ; 41 καὶ
ἡμεῖς μὲν δικαίως· διότι ἄξια τῶν ὅσα ἐπράξαμεν ἀπολαμβά-
νομεν· οὗτος ὅμως οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. 42 Καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
43 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς σοὶ λέγω, σήμερον
θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦτο δὲ ὡς ἕκτη ὥρα, καὶ ἔγεινε σκότος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐννάτης. 45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη εἰς
τὸ μέσον τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ.

46 Καὶ φωνάξας μὲ φωνὴν μεγάλην ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Πάτερ, εἰς
χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμα μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν
ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν,
λέγων, Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος.
48 Καὶ παντες οἱ ὄχλοι οἱ συνελθόντες εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην
βλέποντες τὰ γενόμενα, ὑπέστρεφον τύπτοντες τὰ στήθη αὐτῶν.
49 Ἵσταντο δὲ μακρόθεν πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες
αἵτινες συνηκολούθησαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔβλεπον
ταῦτα.

50 Καὶ ἰδου, ἀνήρ τις Ἰωσὴφ τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο βουλευτὴς,
ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, 51 (οὗτος δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὴν
βουλὴν καὶ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν
Ἰουδαίων, ὅστις καὶ αὐτὸς περιέμενε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·
52 οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλάτον ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ καταβιβάσας αὐτὸ ἐτύλιξεν αὐτὸ μὲ σινδόνα, καὶ ἔθεσεν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ λελατομημένῳ, ὅπου οὐδεὶς ἔτι εἶχεν ἐντα-
φιασθῇ. 54 Καὶ ἦτο ἡμέρα παρασκευὴ, καὶ ἐξημέρονε σάβ-
βατον.

55 Ἠκολούθησαν δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες εἶχον ἐλθεῖ μετ᾽ αὐ-
τοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἶδον τὸ μνημεῖον, καὶ πῶς ἐτέθη τὸ
σῶμα αὐτοῦ. 56 Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψαν, ἡτοίμασαν ἀρώματα
καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

ΚΕΦ. κδ΄.

ΤΗΝ δὲ πρωτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ ἦτο ὄρθρος βαθὺς,
ἦλθον εἰς τὸ μνῆμα, φέρουσαι τὰ ὁποῖα ἡτοίμασαν ἀρώματα·
καὶ ἄλλαι τινὲς μετ᾽ αὐτῶν. 2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμέ-
νον ἀπὸ τοῦ μνημείου. 3 Καὶ εἰσελθοῦσαι δὲν εὗρον τὸ σῶμα
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 4 Καὶ ἐνῷ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ περὶ τούτου,
ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐστάθησαν ἔμπροσθεν αὐτῶν μὲ ἱμάτια ἀστρά-
πτοντα. 5 Καθὼς δὲ αὗται ἐφοβήθησαν, καὶ ἔκλινον τὸ πρόσω-
πον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτὰς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν νεκρῶν; 6 Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ᾽ ἀνέστη. Ἐνθυμήθητε πῶς
ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς, ἐνῷ ἦτο ἔτι ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων, Ὅτι
πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀνα-
στηθῇ. 8 Καὶ ἐνεθυμήθησαν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
9 Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦ-

τα πάντα προς τοὺς ἕνδεκα καὶ πάντας τοὺς λοιπούς. 10 Ἦσαν
δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία *καὶ* Ἰωάννα *καὶ* Μαρία *ἡ μήτηρ τοῦ*
Ἰακώβου, *καὶ αἱ λοιπαὶ μετ' αὐτῶν, αἵτινες ἔλεγον ταῦτα πρὸς*
τοὺς ἀποστόλους. 11 Καὶ *οἱ λόγοι αὐτῶν ἐφανησαν ἐνώπιον*
αὐτῶν ὡς φλυαρία, καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτάς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος *σηκωθεὶς ἔδραμεν εἰς το μνημεῖον, καὶ παρα-*
κύψας βλέπει τὰ σάβανα κείμενα μόνα· καὶ ἀνεχώρησε θαυμά-
ζων καθ' ἑαυτὸν τὸ γεγονός.

13 Καὶ *ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἐπορευοντο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς*
κώμην ὀνομαζομένην Ἐμμαοὺς, *ἀπέχουσαν ἑξήκοντα στάδια*
ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· 14 *καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ*
πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. 15 Καὶ *ἐνῷ ὡμίλουν καὶ*
συνδιελέγοντο, πλησιάσας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς *ἐπορεύετο μετ' αὐ-*
τῶν. 16 Ἀλλ' *οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο διὰ νὰ μὴ γνω-*
ρισωσιν αὐτόν.

17 Εἶπε *δὲ πρὸς αὐτοὺς,* Τίνες *εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους*
συνομιλεῖτε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ εἶσθε σκυθρωποί;
18 Ἀποκριθεὶς *δὲ ὁ εἷς, ὀνομαζόμενος* Κλεόπας, *εἶπε πρὸς αὐτὸν,*
Σὺ *μόνος παροικεῖς ἐν* Ἱερουσαλὴμ, *καὶ δὲν ἔμαθες τὰ γενόμενα*
ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; 19 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Ποῖα;
Οἱ *δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν,* Τὰ *περὶ* Ἰησοῦ *τοῦ* Ναζωραίου, *ὅστις*
ἐστάθη ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ *καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ·* 20 *καὶ πῶς παρέδωκαν αὐτὸν οἱ*
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς καταδίκην θανάτου, καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν· 21 *ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ*
μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραήλ. Ἀλλὰ *καὶ πρὸς τούτοις*
πᾶσι, τρίτη ἡμέρα εἶναι σήμερον αὕτη, ἀφοῦ ἔγειναν ταῦτα·
22 *ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέπληξαν ἡμᾶς, αἵτινες*
ὑπῆγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημεῖον· 23 *καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα*
αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι ὅτι εἶδον καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἵτινες
λέγουσιν ὅτι αὐτὸς ζῇ. 24 Καὶ *τινὲς τῶν ἡμετέρων ὑπῆγον εἰς*
τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν
ὅμως δὲν εἶδον. 25 Καὶ *αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς,* Ὦ *ἀνόητοι καὶ*
βραδεῖς τὴν καρδιαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησαν
οἱ προφῆται. 26 Δὲν *ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ* Χριστὸς, *καὶ νὰ*
εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; 27 Καὶ *ἀρχίσας ἀπὸ* Μωϋσέως *καὶ*
ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν εἰς αὐτους τὰ περὶ
ἑαυτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς.

28 Καὶ ἐπλησίασαν εἰς την κώμην ὅπου ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς
προσεποιεῖτο ὅτι ὑπάγει μακρότερα. 29 Καὶ παρεβίασαν αὐτὸν,
λέγοντες, Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, διότι πλησιάζει ἑσπέρα, καὶ
ἔκλινεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε διὰ νὰ μεινῃ μετ' αὐτῶν. 30 Καὶ
ἀφοῦ ἐκάθισε μετ αυτῶν εἰς τὴν τράπεζαν, λαβὼν τὸν ἄρτον
εὐλόγησε, καὶ κόψας ἔδιδεν εἰς αὐτούς. 31 Αὐτῶν δὲ διηνοί-
χθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐγνώρισαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἔγεινεν
ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν. 32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Δὲν ἐκαίετο
ἐν ἡμῖν ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτε ἐλάλει πρὸς ἡμᾶς καθ' ὁδὸν, καὶ
μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς;

33 Καὶ σηκωθέντες τῇ αὐτῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν,
34 οἵτινες ἔλεγον, Ὅτι ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν
Σίμωνα. 35 Καὶ αὐτοὶ διηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ πῶς ἐγνω-
ρίσθη εἰς αὐτοὺς ἐνῷ ἔκοπτε τὸν ἄρτον.

36 Ἐνῷ δὲ ἐλάλουν ταῦτα, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἐν μέσῳ
αὐτῶν, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Εἰρήνη ὑμῖν. 37 Ἐκεῖνοι δὲ
ἐκπλαγέντες καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐνόμιζον ὅτι ἔβλεπον
πνεῦμα. 38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί εἶσθε τεταραγμέ-
νοι; καὶ διὰ τί ἀναβαίνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας διαλο-
γισμοί; 39 ἰδέτε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι
αὐτὸς ἐγὼ εἶμαι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἰδέτε· διότι πνεῦμα
σάρκα καὶ ὀστέα δὲν ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. 40 Καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
41 Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ ἠπίστουν ἔτι ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ ἐθαύμαζον,
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἔχετέ τι φαγώσιμον ἐνταῦθα; 42 Οἱ δὲ
ἔδωκαν εἰς αὐτὸν μέρος ὀπτοῦ ἰχθύος, καὶ ἀπὸ κηρήθραν μέλιτος.
43 Καὶ λαβων ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τοὺς ὁποιους ἐλά-
λησα πρὸς ὑμᾶς, ὅτε ἤμην ἔτι μεθ' ὑμῶν, ὅτι πρέπει νὰ πληρω-
θῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως καὶ
προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. 45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν
τὸν νοῦν, διὰ νὰ καταλάβωσι τας γραφάς. 46 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Ὅτι οὕτως εἶναι γεγραμμένον, καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ
πάθῃ ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
47 καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοια καὶ ἄφεσις
ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
48 Σεῖς δὲ εἶσθε μάρτυρες τούτων. 49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω

τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· σεῖς δὲ καθίσατε ἐν
τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἑωσοῦ ἐνδυθῆτε δύναμιν ἐξ ὕψους.

50 Καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ὑψώσας τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. 51 Καὶ ἐνῷ εὐλόγει αὐτοὺς
ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52 Καὶ
αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ
χαρᾶς μεγάλης. 53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες
καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α΄.

ἘΝ ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ Θεος
ἦτο ὁ Λόγος. 2 Οὗτος ἦτο ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ Θεῷ. 3 Πάντα
δι' αὐτοῦ ἔγειναν· καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἔγεινεν οὐδὲ ἓν τὸ ὁποῖον
ἔγεινεν. 4 Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀν-
θρώπων. 5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν
κατέλαβεν αὐτό.

6 Ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὀνομαζόμενος
Ἰωάννης. 7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτὸς, διὰ νὰ πιστεύσωσι πάντες δι' αὐτοῦ. 8 Δὲν
ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦτο τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄν-
θρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. 10 Ἦτο ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ
ὁ κόσμος ἔγεινε δι' αὐτοῦ· καὶ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.
11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν. 12 Ὅσοι
δὲ ἐδέχθησαν αὐτὸν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γείνωσι
τέκνα Θεοῦ, εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· 13 οἵτινες
οὐχὶ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος
ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

[14] Καὶ ὁ Λόγος ἔγεινε σὰρξ, καὶ κατῴκησε μεταξὺ ἡμῶν, (καὶ εἴδομεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ τοῦ Πατρὸς,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.
[15] Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐφώναξε, λέγων, Οὗτος ἦτο περὶ οὗ εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, εἶναι ἀνώτερός μου, διότι ἦτο πρότερός μου.
[16] Καὶ πάντες ἡμεῖς ἐλάβομεν ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.
[17] Διότι καὶ ὁ νόμος ἐδόθη διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ δὲ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγεινε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
[18] Οὐδεὶς εἶδέ ποτε τὸν Θεον· ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐφανέρωσεν αὐτόν.

[19] Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, διὰ νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτὸν, Σὺ τίς εἶσαι;
[20] Καὶ ὡμολόγησε, καὶ δὲν ἠρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν, Ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός.
[21] Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, Τί λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι σύ; καὶ λέγει, Δὲν εἶμαι. Ὁ προφήτης εἶσαι σύ; καὶ ἀπεκρίθη, Οὐχί.
[22] Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν, Τίς εἶσαι; διὰ νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς τοὺς ἀποστείλαντας ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;
[23] Ἀπεκρίθη, Ἐγὼ εἶμαι "φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου," καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.
[24] Οἱ δὲ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·
[25] καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διὰ τί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐὰν σὺ δὲν ἦσαι ὁ Χριστὸς, οὔτε ὁ Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;
[26] Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωάννης, λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἐν μέσῳ δὲ ὑμῶν ἵσταται ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε·
[27] αὐτὸς εἶναι ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὅστις εἶναι ἀνώτερός μου· τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος αὐτοῦ
[28] Ταῦτα ἔγειναν ἐν Βηθαβαρᾷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦτο ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.
[29] Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει, Ἰδοὺ ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
[30] Οὗτος εἶναι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὅστις εἶναι ἀνώτερός μου, διότι ἦτο πρότερός μου.
[31] Καὶ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον αὐτόν· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων ἐν τῷ ὕδατι.
[32] Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγων, Ὅτι εἶδον τὸ Πνεῦμα

καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.
33 *Καὶ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με διὰ νὰ βαπτίζω ἐν ὕδατι, ἐκεῖνος μοὶ εἶπεν,* Εἰς *ὅντινα ἴδῃς τὸ* Πνεῦμα *καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτος εἶναι ὁ βαπτίζων ἐν* Πνεύματι Ἁγίῳ. 34 *Καὶ ἐγὼ εἶδον καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ* Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ *ἐπαύριον πάλιν ἵστατο ὁ* Ἰωάννης, *καὶ δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·* 36 *καὶ ἐμβλέψας εἰς τὸν* Ἰησοῦν *περιπατοῦντα,* λέγει, Ἰδοὺ ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. 37 Καὶ *ἤκουσαν αὐτὸν οἱ δύο μαθηταὶ* λαλοῦντα, *καὶ ἠκολούθησαν τὸν* Ἰησοῦν. 38 Στραφεὶς *δὲ ὁ* Ἰησοῦς *καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει πρὸς αὐτοὺς,* Τί ζητεῖτε; 39 Οἱ *δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν,* Ῥαββὶ, (*τὸ ὁποῖον ἑρμηνευόμενον* λέγεται, Διδάσκαλε,) *ποῦ μένεις;* 40 Λέγει *πρὸς αὐτοὺς,* Ἔλθετε *καὶ ἴδετε.* Ἦλθον *καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ ἔμειναν παρ' αὐτῷ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ἡ δὲ ὥρα ἦτο ὡς δεκάτη.*

41 Ἦτο Ἀνδρέας *ὁ ἀδελφὸς τοῦ* Σίμωνος Πέτρου *εἷς ἐκ τῶν δύο, οἵτινες ἤκουσαν* περὶ αὐτοῦ *παρὰ τοῦ* Ἰωάννου, *καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.* 42 Οὗτος *πρῶτος εὑρίσκει τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν* Σίμωνα, *καὶ* λέγει *πρὸς αὐτὸν,* Εὑρήκαμεν *τὸν* Μεσσίαν, *τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι ὁ* Χριστός. 43 Καὶ *ἔφερεν αὐτὸν πρὸς τὸν* Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας *δὲ εἰς αὐτὸν ὁ* Ἰησοῦς *εἶπε,* Σὺ εἶσαι Σίμων, *ὁ υἱὸς τοῦ* Ἰωνᾶ· *σὺ θέλεις ὀνομασθῇ* Κηφᾶς, *τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται* Πετρος.

44 Τῇ *ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ* Ἰησοῦς *να ἐξέλθῃ εἰς την* Γαλιλαίαν· *καὶ εὑρίσκει τὸν* Φίλιππον, *καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,* Ἀκολούθει μοι. 45 Ἦτο *δὲ ὁ* Φίλιππος *ἀπὸ* Βηθσαϊδὰ, *ἐκ τῆς πόλεως* Ἀνδρέου *καὶ* Πέτρου.

46 Εὑρίσκει Φίλιππος *τὸν* Ναθαναὴλ, *καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,* Ἐκεῖνον *τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ* Μωϋσῆς *ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν,* Ἰησοῦν *τὸν υἱὸν τοῦ* Ἰωσὴφ *τὸν ἀπὸ* Ναζαρέτ.
47 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ* Ναθαναὴλ, Ἐκ Ναζαρὲτ *δύναται νὰ προέλθῃ τὶ ἀγαθόν;* Λέγει *πρὸς αὐτὸν ὁ* Φιλιππος, Ἔρχου *καὶ ἰδέ.* 48 Εἶδεν *ὁ* Ἰησοῦς *τὸν* Ναθαναὴλ *ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ,* Ἰδοὺ *ἀληθῶς* Ἰσραηλίτης, *εἰς τὸν ὁποῖον δόλος δὲν ὑπάρχει.* 49 Λέγει *πρὸς αὐτὸν ὁ* Ναθαναὴλ, Ποθεν *μὲ γινώσκεις;* Ἀπεκρίθη *ὁ* Ἰησοῦς, *καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,* Πρὶν *ὁ* Φίλιππος *σὲ φωνάξῃ, ὄντα ὑποκάτω τῆς συκῆς, εἶδόν σε.*
50 Ἀπεκρίθη *ὁ* Ναθαναὴλ *καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,* Ῥαββὶ, *σὺ*

εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐπειδὴ σοὶ εἶπον,
Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μεγαλήτερα τούτων
θέλεις ἰδεῖ. 52 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς
λέγω, Ἀπὸ τοῦ νῦν θέλετε ἰδεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγεινε γάμος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαιας·
καὶ ἦτο ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. 2 Προσεκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. 3 Καὶ ἐπειδὴ ἔλειψεν
ὁ οἶνος, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν, Οἶνον δὲν ἔχουσι.
4 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, γύναι;
δὲν ἦλθεν ἔτι ἡ ὥρα μου. 5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑπηρε-
τας, Ὅ,τι σᾶς λέγῃ κάμετε. 6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ
κείμεναι κατὰ τὸ ἔθος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι
ἑκάστη δύο ἢ τρία μέτρα. 7 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. 8 Καὶ
λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἀντλήσατε τώρα καὶ φέρετε πρὸς τὸν ἀρχι-
τρίκλινον. Καὶ ἔφεραν. 9 Καθὼς δὲ ὁ ἀρχιτρίκλινος ἐγεύθη
τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβεβλημένον, καὶ δὲν ἤξευρε πόθεν εἶναι,
(οἱ ὑπηρέται ὅμως ἤξευρον οἱ ἀντλήσαντες τὸ ὕδωρ,) φωνάζει
τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, 10 καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Πᾶς ἄν-
θρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον βάλλει, καὶ ἀφοῦ πίωσι πολὺ,
τότε τὸν κατώτερον· σὺ ἐφύλαξας τὸν καλὸν οἶνον ἕως τώρα.
11 Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν θαυμάτων ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ
τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε την δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μητηρ
αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ
ἔμειναν οὐχὶ πολλὰς ἡμέρας. 13 Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα τῶν
Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τους πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα
καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς ἀργυραμοιβοὺς καθημένους. 15 Καὶ
ποιήσας μάστιγα ἐκ σχοινίων, ἐδίωξε πάντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ, καὶ
τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τὰ νομίσματα τῶν ἀργυρα-

μοιβῶν ἔχυσε, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε· [16]καὶ πρὸς τοὺς
πωλοῦντας τὰς περιστερὰς εἶπε, Σηκώσατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ
κάμνετε τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. [17]*Τότε*
ἐνεθυμήθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι εἶναι γεγραμμένον, "Ὁ
ζῆλος τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγεν."

[18]Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Τί σημεῖον δεικνύεις εἰς ἡμᾶς διότι κάμνεις ταῦτα; [19]Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Χαλάσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ
διὰ τριῶν ἡμερῶν θέλω ἐγείρει αὐτόν. [20]Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπ
Εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτη ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ
θέλεις ἐγείρει αὐτὸν εἰς τρεῖς ἡμέρας; [21]Ἐκεῖνος ὅμως ἔλεγε
περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. [22]Ὅτε λοιπον ἠγέρθη ἐκ
νεκρῶν, ἐνεθυμήθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε πρὸς
αὐτούς· καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὴν γραφὴν, καὶ εἰς τὸν λόγον τὸν
ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

[23]Καὶ ἐνῷ ἦτο ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, βλέποντες αὐτοῦ τὰ
θαύματα τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν. [24]Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐνεπι-
στεύετο εἰς αὐτοὺς, διότι ἐγνώριζε πάντας· [25]καὶ διότι δὲν
εἶχε χρείαν διὰ νὰ μαρτυρήσῃ τις περὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἐπειδὴ
αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἦτο ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου.

ΚΕΦ. γ'.

ΗΤΟ δὲ ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὀνομα-
ζόμενος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. [2]Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν
διὰ νυκτὸς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ῥαββὶ, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ
Θεοῦ ἦλθες Διδασκαλος· διότι οὐδεὶς δύναται νὰ κάμνῃ τὰ
σημεῖα ταῦτα τὰ ὁποῖα σὺ καμνεις, ἐὰν δὲν ἦναι ὁ Θεὸς
μετ' αὐτοῦ.

[3]Ἀπεκρίθη ὁ Ἰrτοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτον, Ἀληθῶς, ἀληθῶς
σοὶ λέγω, ἐάν τις δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

[4]Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος να
γεννηθῇ γέρων ὤν; μηποτε δύναται νὰ εἰσέλθῃ δευτέραν φορὰν
εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρος αὐτοῦ καὶ νὰ γεννηθῇ;

[5]Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λεγω, ἐάν τις δὲν
γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς

τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. [6]Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς,
εἶναι σάρξ· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, εἶναι πνεῦμα,
[7]Μὴ θαυμάσῃς ὅτι σοὶ εἶπον, Πρέπει νὰ γεννηθῆτε ἄνωθεν. [8]Ὁ
ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν
ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι πᾶς ὅστις
ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Πνεύματος.

[9]Ἀπεκρίθη ὁ Νικόδημος καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πῶς δύνανται
νὰ γείνωσι ταῦτα;

[10]Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε προς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ Διδά-
σκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα δὲν ἐξεύρεις;—[11]Ἀληθῶς,
ἀληθῶς σοὶ λεγω, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν λαλοῦμεν, καὶ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴδομεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν
δὲν δέχεσθε. [12]Ἐὰν τὰ ἐπίγεια σᾶς εἶπον, καὶ δὲν πιστεύητε,
πῶς, ἐὰν σᾶς εἴπω τὰ ἐπουράνια, θέλετε πιστεύσει; [13]Καὶ
οὐδεὶς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰμὴ ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. [14]Καὶ καθὼς ὁ
Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτω πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· [15]διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. [16]Διότι τόσον ἠγάπησεν
ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ,
διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον. [17]Ἐπειδὴ δὲν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ
εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ. [18]Ὅστις πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν κρίνεται·
ὅστις ὅμως δὲν πιστεύει, εἶναι ἤδη κεκριμένος, διότι δὲν ἐπίστευ-
σεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. [19]Καὶ αὕτη
εἶναι ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι ἠγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον παρὰ τὸ φῶς· διότι ἦσαν
πονηρὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. [20]Ἐπειδὴ πᾶς ὅστις πράττει φαῦλα,
μισεῖ τὸ φῶς, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῶσι
τὰ ἔργα αὐτοῦ. [21]Ὅστις ὅμως πράττει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται
εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅτι ἐπράχθησαν
κατὰ Θεόν.

[22]Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς την
γῆν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν.
[23]Ἦτο δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν πλησίον τοῦ
Σαλεὶμ, διότι ἦσαν ἐκεῖ ὕδατα πολλά· καὶ ἤρχοντο καὶ ἐβαπτι-
ζοντο. [24]Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης δὲν ἦτο ἔτι βεβλημένος εἰς τὴν

φυλακήν. [25]Έγεινε λοιπὸν συζήτησις περὶ καθαρισμοῦ παρὰ
τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰωάννου μὲ Ἰουδαίους τινάς· [26]καὶ ἦλθον πρὸς
τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ῥαββὶ, ἐκεῖνος ὅστις ἦτο μετὰ
σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν ὁποῖον σὺ ἐμαρτύρησας, ἰδοὺ
οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
[27]Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε, Δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος να
λαμβάνῃ οὐδὲν, ἐὰν δὲν ἦναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
[28]Σεῖς αὐτοὶ εἴσθε μάρτυρές μου ὅτι εἶπον, Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ
Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ἔμπροσθεν ἐκείνου.
[29]Ὅστις ἔχει τὴν νύμφην, εἶναι νυμφίος· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμ-
φίου, ὁ ἱστάμενος καὶ ἀκούων αὐτὸν, χαίρει καθ' ὑπερβολὴν διὰ
τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου
ἐπληρώθη. [30]Ἐκεῖνος πρέπει νὰ αὐξάνῃ, ἐγὼ δὲ νὰ ἐλαττόνω-
μαι. [31]Ὁ ἐρχόμενος ἄνωθεν, εἶναι ὑπεράνω πάντων· ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς εἶναι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐρχόμενος ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, εἶναι ὑπεράνω πάντων. [32]Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδε
καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ οὐδεὶς δέχεται τὴν μαρτυρίαν
αὐτοῦ. [33]Ὅστις δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, ἐπεσφράγισεν ὅτι ὁ
Θεὸς εἶναι ἀληθής. [34]Διότι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς,
τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν δίδει εἰς αὐτὸν τὸ
Πνεῦμα μὲ μέτρον. [35]Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα
ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. [36]Ὅστις πιστεύει εις τον Υἱὸν
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὅστις ὅμως ἀπειθεῖ εἰς τὸν Υἱὸν, δὲν θέλει
ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπάνω αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΘΩΣ λοιπον ἔμαθεν ὁ Κύριος, ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι
ὅτι ὁ Ἰησοῦς πλειοτέρους μαθητὰς κάμνει καὶ βαπτίζει παρὰ ὁ
Ἰωάννης, [2](ἂν καὶ ὁ Ἰησοῦς αὐτὸς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ·) [3]ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν. [4]Ἔπρεπε δὲ νὰ περάσῃ διὰ τῆς Σαμαρείας.
[5]Ἔρχεται λοιπὸν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχὰρ,
πλησίον τοῦ ἀγροῦ τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Ἰακὼβ εἰς τὸν Ἰωσὴφ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ. [6]Ἦτο δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς
λοιπὸν κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκάθητο οὕτως εἰς τὴν
πηγήν. Ὥρα ἦτο περίπου ἕκτη. [7]Ἔρχεται γυνη τις ἐκ τῆς
Σαμαρείας διὰ νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ. Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς,

Δός μοι νὰ πίω. 8 Διότι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶχον ὑπάγει εἰς τὴν
πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσωσι τροφάς. 9 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, Πῶς σὺ, Ἰουδαῖος ὢν, ζητεῖς νὰ πίῃς
παρ' ἐμοῦ ἥτις εἶμαι γυνὴ Σαμαρεῖτις;—Διότι δὲν συγκοινω-
νοῦσιν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ τοὺς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἐὰν ἤξευρες τὴν
δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς εἶναι ὁ λέγων σοι, Δός μοι νὰ πίω, σὺ
ἤθελες ζητήσει παρ' αὐτοῦ, καὶ ἤθελε σοὶ δώσει ὕδωρ ζῶν.
11 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ, Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ
φρέαρ εἶναι βαθύ· πόθεν λοιπὸν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; 12 μήπως
σὺ εἶσαι μεγαλήτερος τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὅστις ἔδωκεν
εἰς ἡμᾶς τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἔπιεν ἐξ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; 13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὴν, Πᾶς ὅστις πίνει ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, θέλει διψήσει
πάλιν· 14 ὅστις ὅμως πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω
δώσει εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
το ὁποῖον θέλω δώσει εἰς αὐτὸν, θέλει γείνει ἐν αὐτῷ πηγὴ
ὕδατος ἀναβλύζοντος εἰς ζωὴν αἰώνιον. 15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, διὰ νὰ μὴ διψῶ, μηδὲ νὰ
ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ ἀντλῶ.

16 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Ὕπαγε, κάλεσον τὸν ἄνδρα
σου καὶ ἐλθὲ ἐδώ. 17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπε, Δὲν ἔχω ἄνδρα.
Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας, ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα·
18 διότι πέντε ἄνδρας ἔλαβες, καὶ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἔχεις τώρα,
δὲν εἶναι ἀνήρ σου· τοῦτο ἀληθὲς εἶπας.

19 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ, Κύριε, βλέπω ὅτι σὺ εἶσαι
προφήτης. 20 Οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς τοῦτο τὸ ὄρος προσεκύνησαν·
καὶ σεῖς λέγετε ὅτι ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις εἶναι ὁ τόπος, ὅπου
πρέπει νὰ προσκυνῶμεν. 21 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Γύναι,
πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο, οὔτε
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τὸν Πατέρα. 22 Σεῖς
προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐξεύρετε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν· διότι ἡ σωτηρία εἶναι ἐκ τῶν Ἰου-
δαίων. 23 Πλὴν ἔρχεται ὥρα, καὶ ἤδη εἶναι, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνήσει τὸν Πατέρα ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ· διότι ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας
αὐτόν. 24 Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα· καὶ οἱ προσκυνοῦντες αὐτὸν, ἐν
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ προσκυνῶσι.

25 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνη, Ἐξεύρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας,
ὁ λεγόμενος Χριστος· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει ἀναγγείλει εἰς
ἡμᾶς παντα. 26 Λέγει προς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἶμαι, ὁ
λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο ἦλθον οἱ μαθηται αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι ἐλάλει μετὰ γυναικός· οὐδεὶς ὅμως εἶπε, Τί ζητεῖς; ἤ, Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν ἡ γυνὴ τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ὑπῆγεν εἰς την
πόλιν, καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, 29 Ἔλθετε νὰ ἴδητε ἄνθρω-
πον, ὅστις μοὶ εἶπε πάντα ὅσα ἔπραξα· μήπως οὗτος εἶναι ὁ
Χριστός; 30 Ἐξῆλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξυ οἱ μαθηταὶ παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες,
Ῥαββὶ, φάγε. 32 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐγὼ ἔχω φαγητὸν
νὰ φάγω το ὁποῖον σεῖς δὲν ἐξεύρετε. 33 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ
μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μήπως τις ἔφερε πρὸς αὐτὸν νὰ φάγῃ;
34 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Τὸ ἐμὸν φαγητὸν εἶναι νὰ
πράττω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ νὰ τελειώσω τὸ ἔργον
αὐτοῦ. 35 Δὲν λέγετε σεῖς, ὅτι τέσσαρες μῆνες εἶναι ἔτι, καὶ ὁ
θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, σᾶς λέγω, ὑψώσατε τους ὀφθαλμούς
σας, καὶ ἰδέτε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἤδη λευκα προς θερισμόν.
36 Καὶ ὁ θερίζων λαμβάνει μισθὸν, καὶ συνάγει καρπον εἰς ζωὴν
αἰώνιον, διὰ νὰ χαίρῃ ὁμοῦ καὶ ὁ σπείρων καὶ ὁ θερίζων.
37 Διότι κατὰ τοῦτο ἀληθεύει ὁ λόγος, Ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ σπεί-
ρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. 38 Ἐγὼ σᾶς ἀπέστειλα νὰ θερίζητε
ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ
σεῖς εἰσήλθετε εἰς τὸν κόπον αὐτῶν.

39 Ἐξ ἐκείνης δὲ τῆς πόλεως πολλοὶ τῶν Σαμαρειτῶν επίστευ-
σαν εἰς αὐτὸν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης, Ὅτι
μοὶ εἶπε πάντα ὅσα ἔπραξα. 40 Καθὼς λοιπὸν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μείνῃ παρ' αὐτοῖς.
Καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 Καὶ πολὺ πλειότεροι ἐπίστευ-
σαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· 42 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔλεγον, Ὅτι
δὲν πιστεύομεν πλέον διὰ τὸν λόγον σου· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠκού-
σαμεν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν. 44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης

ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ δὲν ἔχει τιμήν. 45 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἐδέχθησαν αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, ἰδόντες πάντα ὅσα
ἔκαμεν ἐν Ἱεροσολύμοις, κατὰ τὴν ἑορτήν· διότι καὶ αὐτοὶ
ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. 46 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν
Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔκαμε τὸ ὕδωρ οἶνον.

Καὶ ἦτό τις βασιλικὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν
Καπερναούμ. 47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκ τῆς
Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν, καὶ παρεκάλει
αὐτὸν να καταβῇ καὶ νὰ ἰατρεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· διότι ἔμελλε
νὰ ἀποθάνῃ. 48 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, Ἐὰν δὲν
ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει. 49 Λέγει πρὸς
αὐτὸν ὁ βασιλικὸς, Κύριε, κατάβα πρὶν ἀποθάνῃ το παιδίον
μου. 50 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὕπαγε, ὁ υἱός σου ζῇ.
Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεχώρει. 51 Ἐνῷ δὲ οὗτος ἤδη κατέ-
βαινεν, ἀπήντησαν αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλαν,
λέγοντες, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. 52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν
ὥραν καθ' ἣν ἔγεινε καλήτερα· καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ὅτι χθὲς
τὴν ἑβδόμην ὥραν ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. 53 Ἐνόησε λοιπὸν
ὁ πατὴρ ὅτι ἔγεινε τοῦτο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ
ὅλη ἡ οἰκία αὐτοῦ.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἦλθεν
ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΕΦ. ε.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦτο ἑορτη τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα. 2 Εἶναι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πλησίον τῆς
προβατικῆς πύλης κολυμβήθρα, ἡ ἐπονομαζομένη Ἑβραϊστὶ
Βηθεσδὰ, ἔχουσα πέντε στοάς. 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆ-
θος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἵτινες
περιέμενον τὴν κίνησιν τοῦ ὕδατος. 4 Διότι ἄγγελος κατέβαινε
κατὰ καιρὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὅστις
λοιπὸν εἰσήρχετο πρῶτος μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ἐγίνετο
ὑγιὴς ἀπὸ ὁποιανδήποτε νόσον ἔπασχεν.

5 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπός τις τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη πάσχων
ἀσθένειαν. 6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ ἐξεύρων

ὅτι πολὺν ἤδη καιρὸν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτὸν, Θέλεις νὰ γείνῃς
ὑγιής; 7 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον δὲν
ἔχω, διὰ νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχθῇ τὸ
ὕδωρ· ἐνῷ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 Λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ
περιπάτει. 9 Καὶ εὐθὺς ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος ὑγιὴς, καὶ ἐσήκωσε
τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει. Ἦτο δὲ σάββατον
ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

10 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι προς τὸν τεθεραπευμένον, Σάβ-
βατον εἶναι· δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σηκώσῃς τὸν
κράββατον. 11 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, Ὁ ἰατρευσας με, ἐκεῖνος
μοὶ εἶπε, Σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. 12 Ἠρώ-
τησαν λοιπὸν αὐτὸν, Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις σοὶ εἶπε,
Σήκωσον τον κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; 13 Ὁ δὲ ἰατρευθεὶς
δὲν ἤξευρε τίς εἶναι· διότι ὁ Ἰησοῦς ὑπεξῆλθεν, ἐπειδὴ ἦτο ὄχλος
πολὺς ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὑρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ, ἔγεινες ὑγιὴς, μηκέτι ἁμάρτανε, διὰ νὰ μὴ
σοὶ γείνῃ τι χειρότερον. 15 Ὕπῆγε λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
ἀνήγγειλε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἰατρεύσας
αὐτόν.

16 Καὶ δια τοῦτο κατετρεχον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
ἐζήτουν νὰ θανατωσωσιν αὐτὸν, διότι ἔκαμνε ταῦτα ἐν σαβ-
βάτῳ. 17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, Ὁ Πατήρ μου
ἐργάζεται ἕως τώρα, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. 18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν
μᾶλλον ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν, διότι οὐχὶ
μόνον παρέβαινε το σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατερα ἑαυτοῦ ἔλεγε
τὸν Θεὸν, ἴσον μὲ τὸν Θεὸν κάμνων ἑαυτόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς,
Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, Δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ πράττῃ
οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν βλεπῃ τὸν Πατέρα πράττοντα
τοῦτο· ἐπειδὴ ὅσα ἐκεῖνος πράττῃ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς πράττει
ὁμοίως. 20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν, καὶ δεικνύει εἰς
αὐτὸν πάντα ὅσα αὐτὸς πράττει· καὶ μεγαλήτερα τούτων
ἔργα θέλει δείξει εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ θαυμάζητε σεῖς. 21 Ἐπειδὴ
καθὼς ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ
Υἱὸς οὕστινας θέλει ζωοποιεῖ. 22 Ἐπειδὴ οὐδὲ κρίνει ὁ Πατὴρ
οὐδένα, ἀλλ' εἰς τὸν Υἱὸν ἔδωκε πᾶσαν τὴν κρίσιν· 23 διὰ νὰ

τιμῶσι πάντες τὸν Υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ
μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν, δὲν τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα
αὐτόν.

24 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λεγω, ὅτι ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου,
καὶ πιστεύων εἰς τὸν πέμψαντά με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς
κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ μετέβη ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.
25 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ ἤδη εἶναι,
ὅτε οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἱ ἀκούσαντες θέλουσι ζήσει. 26 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ
ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Υἱὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν
ἐν ἑαυτῷ· 27 καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν νὰ κάμνῃ καὶ κρίσιν,
διότι εἶναι Υἱὸς ἀνθρώπου. 28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· διότι ἔρχε-
ται ὥρα, καθ' ἣν πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις θέλουσιν ἀκούσει
τὴν φωνὴν αὐτοῦ· 29 καὶ θέλουσιν ἐξέλθει οἱ πράξαντες τὰ
ἀγαθὰ εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ πράξαντες τὰ φαῦλα, εἰς
ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ κάμνω ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω,
κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία εἶναι· διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός. 31 Ἐὰν
ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθής.
32 Ἄλλος εἶναι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ· καὶ ἐξεύρω ὅτι εἶναι
ἀληθὴς ἡ μαρτυρία τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. 33 Σεῖς
ἀπεστείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐμαρτύρησεν εἰς τὴν
ἀλήθειαν. 34 Ἐγὼ δὲ παρὰ ἀνθρώπου δὲν λαμβάνω τὴν μαρ-
τυρίαν· ἀλλὰ λέγω ταῦτα, διὰ νὰ σωθῆτε σεῖς. 35 Ἐκεῖνος ἦτο
ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φέγγων· καὶ σεῖς ἠθελήσατε νὰ ἀγαλ-
λιασθῆτε πρὸς ὥραν εἰς τὸ φῶς αὐτοῦ.

36 Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεγαλητέραν τῆς τοῦ Ἰωάν-
νου· διότι τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδωκεν ὁ Πατὴρ διὰ νὰ τε-
λειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐγὼ πράττω, μαρτυροῦσι
περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ Πατὴρ μὲ ἀπέστειλε. 37 Καὶ ὁ πέμψας με
Πατὴρ, αὐτὸς ἐμαρτύρησε περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ
ἠκούσατε πώποτε, οὔτε ὄψιν αὐτοῦ εἴδετε. 38 Καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ δὲν ἔχετε μένοντα ἐν ἑαυτοῖς· διότι σεῖς δὲν πιστεύετε
εἰς τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἀπέστειλεν. 39 Ἐρευνᾶτε τὰς
γραφὰς, διότι σεῖς νομίζετε ὅτι ἐν αὐταῖς ἔχετε ζωὴν αἰώνιον·
καὶ ἐκεῖναι εἶναι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. 40 Πλὴν δὲν θέλετε
νὰ ἔλθητε πρὸς ἐμὲ, διὰ νὰ ἔχητε ζωήν. 41 Δόξαν παρὰ ἀν-

θρώπων δὲν λαμβάνω· [42]ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα, ὅτι τὴν ἀγάπην
τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. [43]Ἐγὼ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Πατρός μου, καὶ δὲν μὲ δέχεσθε· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ
ὀνόματι ἑαυτοῦ, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῇ. [44]Πῶς δύνασθε σεῖς νὰ
πιστεύσητε, οἵτινες λαμβάνετε δόξαν ὁ εἷς παρὰ τοῦ ἄλλου, καὶ
δὲν ζητεῖτε τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ;

[45]Μὴ νομίζετε ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσει πρὸς τὸν
Πατέρα· ὑπάρχει ὁ κατήγορός σας, ὁ Μωϋσῆς, εἰς τὸν ὁποῖον
σεῖς ἠλπίσατε. [46]Διότι, ἐὰν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε
πιστεύσει εἰς ἐμέ· ἐπειδὴ περὶ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. [47]Ἐὰν δὲ
εἰς τὰ γεγραμμένα ἐκείνου δὲν πιστεύητε, πῶς θέλετε πιστεύσει
εἰς τοὺς ἰδικούς μου λόγους;

ΚΕΦ. ϛ.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλασσης τῆς
Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος· [2]καὶ ἠκολούθει αὐτὸν ὄχλος πολὺς,
διότι ἔβλεπον τὰ θαύματα αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν ἐπὶ τῶν
ἀσθενούντων. [3]Ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ
ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

[4]Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

[5]Ὑψώσας λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἰδὼν ὅτι
πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον,
Πόθεν θέλομεν ἀγοράσει ἄρτους, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι; [6](Ἔλεγε
δὲ τοῦτο δοκιμάζων αὐτόν· διότι αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ
κάμῃ.) [7]Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, Διακοσίων δη-
ναρίων ἄρτοι δὲν ἀρκοῦσιν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ λάβῃ ὀλίγον τι
ἕκαστος αὐτῶν.

[8]Λέγει πρὸς αὐτὸν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ανδρέας ὁ
ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, [9]Ἐδῶ εἶναι ἓν παιδάριον, τὸ ὁποῖον
ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τι
εἶναι εἰς τοσούτους;

[10]Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, Κάμετε τοὺς ἀνθρωπους νὰ καθισωσιν.
Ἦτο δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες
τὸν ἀριθμὸν ἕως πεντακισχίλιοι. [11]Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς
ἄρτους, καὶ εὐχαριστήσας, διεμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ
δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθημένους· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων
ὅσον ἤθελον. [12]Ἀφοῦ δὲ ἐχορτάσθησαν, λέγει πρὸς τοὺς

*μαθητὰς αὐτοῦ, Συνάξατε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, διὰ νὰ
μὴ χαθῇ τίποτε.* [13] *Ἐσύναξαν λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα
κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ
ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς τους φαγόντας.*

[14] *Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν, ἰδόντες τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ο
Ἰησοῦς, ἔλεγον, Ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ μέλλων
νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.* [15] *Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν γνωρίσας ὅτι
μέλλουσι νὰ ἔλθωσι, καὶ νὰ ἁρπάσωσιν αὐτὸν διὰ νὰ κάμωσιν
αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.*

[16] *Καθὼς δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν·* [17] *καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν
τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. Καὶ εἶχεν ἤδη γείνει σκότος,
καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχεν ἐλθεῖ πρὸς αὐτούς·* [18] *καὶ ἡ θάλασσα
ὑψόνετο, ἐπειδὴ ἔπνεε δυνατὸς ἄνεμος.* [19] *Ἀφοῦ λοιπὸν ἐκωπηλά-
τησαν ὡς εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ πλησιάζοντα εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἐφοβήθησαν.* [20] *Ἐκεῖνος δὲ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἐγώ εἶμαι,
μὴ φοβεῖσθε.* [21] *Ἤθελον λοιπὸν νὰ λάβωσιν αὐτὸν εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ παρευθὺς τὸ πλοῖον ἔφθασεν εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν
ὁποίαν ὑπήγαινον.*

[22] *Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἱσταμενος πέραν τῆς θαλάσσης, ὅτε
εἶδεν ὅτι πλοιάριον ἄλλο δὲν ἦτο ἐκεῖ, εἰμὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς τὸ
ὁποῖον εἰσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἰσῆλθε
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνεχώρησαν·* [23] *(ἦλθον δὲ ἄλλα πλοιάρια ἐκ
τῆς Τιβεριάδος πλησίον τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, ἀφοῦ
ὁ Κύριος εὐχαρίστησεν·)* [24] *ὅτε λοιπὸν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ὁ
Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ
εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.*

[25] *Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Ῥαββὶ, πότε ἦλθες ἐδώ;* [26] *Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν, Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, μὲ ζητεῖτε, οὐχὶ διότι εἴδετε
θαύματα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε.*
[27] *Ἐργάζεσθε μὴ διὰ τὴν τροφὴν τὴν φθειρομένην, ἀλλὰ διὰ τὴν
τροφὴν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου θέλει σᾶς δώσει· διότι τοῦτον ἐσφράγισεν ὁ Πατὴρ,
ὁ Θεος.*

[28] *Εἶπον λοιπον πρὸς αὐτὸν, Τί νὰ κάμωμεν διὰ νὰ ἐργαζώ-*

μεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; 29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς *καὶ εἶπε πρὸς*
αὐτοὺς, Τοῦτο *εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσητε εἰς* τοῦτον
τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἀπέστειλε.

30 Τότε *εἶπον πρὸς αὐτὸν*, Τί *σημεῖον λοιπὸν κάμνεις σὺ, διὰ*
νὰ ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν εἰς σέ; τί ἐργάζεσαι; 31 Οἱ *πατέρες*
ἡμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον,
"Ἄρτον *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν.*" 32 Εἶπε
λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς, *ἀληθῶς σᾶς λέγω*, Δὲν
ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Μωϋσῆς· *ἀλλ' ὁ*
Πατήρ *μου σᾶς δίδει τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν*
33 *Διότι ὁ ἄρτος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,*
καὶ δίδων ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Εἶπον *λοιπον πρὸς αὐτὸν*, Κύριε, *παντοτε δὸς εἰς ἡμᾶς τὸν*
ἄρτον τοῦτον.

35 Καὶ *εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ* Ἰησοῦς, Ἐγὼ *εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς*
ζωῆς· ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμὲ, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὅστις
πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει διψήσει πώποτε. 36 Πλὴν *σᾶς εἶπον,*
ὅτι καὶ μὲ εἴδετε καὶ δὲν πιστεύετε. 37 Πᾶν *ὅ,τι μοὶ δίδει ὁ* Πατὴρ,
πρὸς ἐμὲ θέλει ἐλθεῖ· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ δὲν θέλω
ἐκβάλει ἔξω· 38 *διότι κατέβην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχὶ διὰ νὰ*
κάμω τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
39 Τοῦτο *δὲ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με* Πατρὸς, *πᾶν*
ὅ,τι μοὶ ἔδωκε, νὰ μὴ ἀπολέσω οὐδὲν *ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀναστήσω*
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 Καὶ *τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ*
πέμψαντός με, πᾶς ὅστις βλέπει τὸν Υἱὸν *καὶ πιστεύει εἰς*
αὐτὸν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτὸν ἐν
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐγόγγυζον *λοιπὸν οἱ* Ἰουδαῖοι *περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν*, Ἐγὼ
εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· 42 *καὶ ἔλεγον*, Δὲν
εἶναι οὗτος Ἰησοῦς *ὁ υἱὸς τοῦ* Ἰωσὴφ, *τοῦ ὁποίου ἡμεῖς γνω-*
ρίζομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς λοιπὸν λέγει οὗτος,
ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατέβην;

43 Ἀπεκρίθη *λοιπὸν ὁ* Ἰησοῦς *καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς*, Μὴ *γογ-*
γύζετε μεταξύ σας. 44 Οὐδεὶς *δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ, ἐὰν δὲν*
ἑλκύσῃ αὐτὸν ὁ Πατὴρ *ὁ πέμψας με· καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει*
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Εἶναι *γεγραμμένον ἐν τοῖς προφή-*
ταις, "Καὶ *πάντες θέλουσιν εἶσθαι διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ.*" Πᾶς
λοιπὸν ὅστις ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Πατρὸς *καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς*

ἐμέ. 46 Οὐχὶ ὅτι εἶδέ τις τὸν Πατερα, εἰμὴ ἐκεῖνος ὅστις εἶναι παρα
τοῦ Θεοῦ· οὗτος εἶδε τὸν Πατέρα. 47 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω,
Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. 48 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον το μαννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἀπέθανον. 50 Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβαινων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
διὰ νὰ φάγῃ τις ἐξ αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ ἀποθανῃ. 51 Ἐγὼ εἶμαι ὁ
ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου
τοῦ ἄρτου, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ τὸν
ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει, εἶναι ἡ σάρξ μου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω
δώσει ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχοντο λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες,
Πῶς δύναται οὗτος νὰ δωσῃ εἰς ἡμᾶς νὰ φάγωμεν τὴν σάρκα
αὐτοῦ;

53 Εἶπε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς
λέγω, Ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
πίητε τὸ αἷμα αὐτοῦ, δὲν ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. 54 Ὅστις
τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον,
καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 55 Διότι ἡ
σάρξ μου ἀληθῶς εἶναι τροφὴ, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς εἶναι
ποσις. 56 Ὅστις τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου,
ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. 57 Καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ ζῶν
Πατὴρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατερα, οὕτω καὶ ὅστις μὲ τρώγει,
θέλει ζήσει καὶ ἐκεῖνος δι' ἐμέ. 58 Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· οὐχὶ καθὼς οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα,
καὶ ἀπέθανον· ὅστις τρώγει τοῦτον τὸν ἄρτον, θέλει ζήσει εἰς
τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀκούσαντες εἶπον,
Σκληρὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται νὰ ἀκούῃ αὐτόν;
61 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;
62 Ἐὰν λοιπὸν θεωρῆτε τὸν Υἱὸν τοῖ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα
ὅπου ἦτο τὸ πρότερον; 63 Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ οὐδέν· οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους
ἐγὼ λαλῶ πρὸς ἐσᾶς, πνεῦμα εἶναι καὶ ζωὴ εἶναι. 64 Πλὴν
εἶναι τινὲς ἀπὸ σᾶς οἵτινες δὲν πιστεύουσι. Διότι ἤξευρεν ἐξ
ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἶναι οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς εἶναι ὁ
μέλλων νὰ παραδώσῃ αὐτόν. 65 Καὶ ἔλεγε, Διὰ τοῦτο σᾶς

εἶπον, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ, ἐὰν δὲν ἦναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ Πατρός *μου.*

66 *Ἔκτοτε πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐστράφησαν εἰς τα ὀπίσω, καὶ δὲν περιεπάτουν πλέον μετ' αὐτοῦ.*

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς *δώδεκα,* Μήπως *καὶ σεῖς*
θέλετε νὰ ὑπάγητε; 68 Ἀπεκρίθη λοιπὸν πρὸς *αὐτὸν* ὁ Σίμων
Πέτρος, Κύριε, πρὸς *τίνα θέλομεν ὑπάγει; λόγους ζωῆς αἰωνίου*
ἔχεις. 69 Καὶ *ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι σὺ εἶσαι*
ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ *ζῶντος.* 70 Ἀπεκρίθη πρὸς
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, *Δὲν ἔκλεξα ἐγὼ ἐσᾶς τοὺς δώδεκα, καὶ εἷς*
ἀπὸ σᾶς εἶναι διάβολος; 71 Ἔλεγε *δὲ τὸν* Ἰούδαν τοῦ Σίμωνος
τὸν Ἰσκαριώτην· *διότι οὗτος, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα, ἔμελλε νὰ*
παραδώσῃ αὐτόν.

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΚΑΙ *περιεπάτει* ὁ Ἰησοῦς *μετὰ ταῦτα ἐν τῇ* Γαλιλαίᾳ· *διότι*
δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, *ἐπειδὴ οἱ* Ἰουδαῖοι
ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν.

2 Ἐπλησίαζε *δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν* Ἰουδαίων, *ἡ σκηνοπηγία.* 3 Εἶπον
λοιπὸν πρὸς *αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,* Μετάβηθι *ἐντεῦθεν, καὶ*
ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, *δια νὰ ἴδωσι καὶ οἱ μαθηταί σου τὰ*
ἔργα σου τὰ ὁποῖα κάμνεις· 4 *διότι οὐδεὶς πράττει τι κρυφίως,*
καὶ ζητεῖ αὐτὸς νὰ ἦναι φανερός. Ἐὰν *πράττῃς ταῦτα, φανέρωσον σεαυτὸν εἰς τὸν κόσμον.* 5 *Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ*
ἐπίστευον εἰς αὐτόν. 6 Λέγει λοιπὸν πρὸς *αὐτοὺς* ὁ Ἰησοῦς, Ὁ
καιρὸς ὁ ἰδικός μου δὲν ἦλθεν ἔτι, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ἰδικός σας εἶναι
πάντοτε ἕτοιμος. 7 *Δὲν δύναται ὁ κόσμος νὰ μισῇ ἐσᾶς· ἐμὲ*
ὅμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ
εἶναι πονηρά. 8 *Σεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ δὲν*
ἀναβαίνω ἔτι εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, διότι ὁ καιρός μου δὲν
ἐπληρώθη ἔτι.

9 Καὶ *ἀφοῦ εἶπε ταῦτα προς αὐτους, ἔμεινεν ἐν τῇ* Γαλιλαίᾳ.
10 Ἀφοῦ *δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰ*
τὴν ἑορτὴν, οὐχὶ φανερως, ἀλλὰ κρυφίως πως.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν *ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον,*
Ποῦ *εἶναι ἐκεῖνος;* 12 Καὶ *ἦτο πολὺς γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὄχλων· ἄλλοι μὲν ἔλεγον,* Ὅτι *εἶναι καλός· ἄλλοι*

δὲ ἔλεγον, Οὐχί· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. 13Οὐδεὶς ὅμως
ἐλάλει παῤῥησίᾳ περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
14Καὶ ἐνῷ ἡ ἑορτὴ ἦτο ἤδη περὶ τὰ μέσα, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε. 15Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες,
Πῶς οὗτος ἐξεύρει γράμματα ἐνῷ δὲν ἔμαθεν;
16Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἡ ἰδικη μου
διδαχὴ δὲν εἶναι ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. 17Ἐάν τις
θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει γνωρίσει περὶ τῆς διδαχῆς,
ἂν ἦναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἢ ἂν ἐγὼ λαλῶ ἀπ' ἐμαυτοῦ. 18Ὅστις
λαλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ, ζητεῖ τὴν δόξαν τὴν ἰδικὴν τοῦ· ὅστις ὅμως
ζητεῖ τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος εἶναι ἀληθὴς, καὶ
ἀδικία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει. 19Ὁ Μωϋσῆς δὲν σᾶς ἔδωκε τὸν
νόμον; καὶ οὐδεὶς ἀπὸ σᾶς ἐκπληροῖ τον νομον. Διὰ τί ζητεῖτε
νὰ μὲ θανατώσητε;
20Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε, Δαιμονιον ἔχεις. Τίς ζητεῖ νὰ
σὲ θανατώσῃ;
21Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε προς αὐτοὺς, Ἓν ἔργον ἔκαμον,
καὶ πάντες θαυμάζετε. 22Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν
περιτομὴν, (οὐχὶ ὅτι εἶναι ἐκ τοῦ Μωϋσέως, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέ-
ρων,) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. 23Ἐὰν λαμβάνῃ
ἄνθρωπος περιτομὴν ἐν σαββάτῳ, διὰ νὰ μὴ λυθῇ ὁ νόμος τοῦ
Μωϋσέως, ὀργίζεσθε κατ' ἐμοῦ διότι ἔκαμον ὁλόκληρον ἄνθρωπον
ὑγιῆ ἐν σαββάτῳ; 24Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν
κρίσιν κρίνατε.
25Ἔλεγον λοιπὸν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Δὲν εἶναι
οὗτος τὸν ὁποῖον ζητοῦσι νὰ θανατώσωσι; 26Καὶ ἰδοὺ, παῤ-
ῥησίᾳ λαλεῖ, καὶ δὲν λέγουσι πρὸς αὐτὸν οὐδέν. Μήπως τῳόντι
ἐγνώρισαν οἱ ἄρχοντες, ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ Χριστός;
27Ἀλλὰ τοῦτον ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται,
οὐδεὶς γινώσκει πόθεν εἶναι.
28Ἐφώναξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπε,
Καὶ ἐμὲ ἐξεύρετε, καὶ πόθεν εἶμαι ἐξεύρετε· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν
ἦλθον, ἀλλ' εἶναι ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν
ἐξεύρετε· 29ἐγὼ ὅμως ἐξεύρω αὐτὸν, διότι παρ' αὐτοῦ εἶμαι, καὶ
ἐκεῖνος μὲ ἀπέστειλεν.
30Ἐζήτουν λοιπὸν νὰ πιάσωσιν αὐτόν· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, διότι δὲν εἶχεν ἐλθεῖ ἔτι ἡ ὥρα αὐτοῦ.
31Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον,

Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειό-
τερα τούτων τὰ ὁποῖα οὗτος ἔκαμεν;
32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τὸν ὄχλον ὅτι ἐγόγγυζε ταῦτα περὶ
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας,
διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν. 33 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
Ἔτι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μεθ' ὑμῶν, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμ-
ψαντά με. 34 Θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὑρεῖ· καὶ
ὅπου εἶμαι ἐγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε. 35 Εἶπον λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι πρὸς ἀλλήλους, Ποῦ μέλλει οὗτος νὰ ὑπάγῃ, ὥστε
ἡμεῖς δὲν θέλομεν εὑρεῖ αὐτόν; Μήπως μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς
τοὺς διεσπαρμένους μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ διδάσκῃ τους
Ἕλληνας; 36 Τίς εἶναι οὗτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπε, Θέλετε
μὲ ζητήσει, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὑρεῖ; καὶ, Ὅπου εἶμαι ἐγω, σεῖς
δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε;
37 Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς
ἵστατο ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἂς ἔρχηται
πρὸς ἐμὲ, καὶ ἂς πίνῃ· 38 Ὅστις πιστεύει εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ
γραφὴ, ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος θέλουσι ῥεύσει ἐκ τῆς κοιλίας
αὐτοῦ. 39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἔμελλον
νὰ λαμβάνωσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διότι δὲν ἦτο ἔτι
δεδομένον Πνεῦμα Ἅγιον· ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἔτι δὲν ἐδοξάσθη.)
40 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον,
Οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης. 41 Ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτος εἶναι
ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Μήγαρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἔρχεται
ὁ Χριστός; 42 δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ
Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τῆς κώμης Βηθλεὲμ ὅπου ἦτο ὁ Δαβὶδ, ἔρχεται
ὁ Χριστός; 43 Σχίσμα λοιπὸν ἔγεινε μεταξὺ τοῦ ὄχλου
δι' αὐτόν. 44 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἤθελον νὰ πιασωσιν αὐτόν·
ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.
45 Ἦλθον λοιπὸν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φα-
ρισαιους, καὶ ἐκεῖνοι εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί δὲν ἐφέρετε
αὐτόν; 46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, Οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρω-
πος οὕτω, καθὼς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. 47 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν
πρὸς αὐτοὺς οἱ Φαρισαῖοι, Μήπως καὶ σεῖς ἐπλανήθητε;
48 Μήπως τίς ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν
Φαρισαίων; 49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὅστις δὲν γνωρίζει τὸν
νόμον, εἶναι ἐπικατάρατοι.
50 Λέγει ὁ Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, (ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν διὰ

νυκτὸς, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν,) 51 *Μήπως ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν*
ἄνθρωπον, ἐὰν δὲν ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ μάθῃ τί
πράττει; 52 *Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Μήπως καὶ σὺ*
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶσαι; ἐρεύνησον καὶ ἰδὲ, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς
Γαλιλαίας δὲν ἠγέρθη.

53 *Καὶ ὑπῆγεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. η'.

Ὁ ΔΕ *Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.*

2 *Καὶ τὴν αὐγὴν ἦλθε πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς*
ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτους.

3 *Φέρουσι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι*
γυναῖκα συλληφθεῖσαν ἐπὶ μοιχείᾳ, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν τῷ
μέσῳ, 4 *λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ συνε-*
λήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη. 5 *Ἐν δὲ τῷ νόμῳ ὁ Μωϋσῆς*
προσέταξεν ἡμᾶς νὰ λιθοβολῶνται αἱ τοιαῦται· σὺ λοιπὸν τί
λέγεις; 6 *Ἔλεγον δὲ τοῦτο δοκιμάζοντες αὐτὸν, διὰ νὰ ἔχωσι*
νὰ κατηγορῶσιν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κύψας κάτω, ἔγραφε διὰ
τοῦ δακτύλου εἰς τὴν γῆν. 7 *Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενον ἐρωτῶντες*
αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅστις ἀπὸ σᾶς εἶναι ἀνα-
μάρτητος, πρῶτος ἂς ῥίψῃ τὸν λίθον ἐπ' αὐτήν. 8 *Καὶ πάλιν*
κύψας κάτω, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9 *Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες, καὶ*
ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς ἕκαστος, ἀρχί-
σαντες ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ ἔμεινε
μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἱσταμένη ἐν τῷ μέσῳ. 10 *Ἀνακύψας*
δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μὴ ἰδὼν μηδένα πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπε πρὸς
αὐτὴν, Γύναι, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; δὲν σὲ κατε-
δίκασεν οὐδείς; 11 *Καὶ ἐκείνη εἶπεν, Οὐδεὶς, Κύριε. Καὶ ὁ*
Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὴν, Οὐδὲ ἐγὼ σὲ καταδικάζω· ὕπαγε, καὶ
εἰς τὸ ἑξῆς μὴ ἁμάρτανε.

12 *Πάλιν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Ἐγὼ*
εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὅστις ἀκολουθεῖ ἐμὲ, δὲν θέλει περι-
πατήσει εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 *Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, Σὺ περὶ σεαυτοῦ*
μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθής. 14 *Ἀπεκρίθη ὁ*
Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Καὶ ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυ-
τοῦ, ἡ μαρτυρία μου εἶναι ἀληθής· διότι ἐξεύρω πόθεν ἦλθον,

καὶ ποῦ ὑπάγω· σεῖς ὅμως δὲν ἐξεύρετε πόθεν ἔρχομαι καὶ ποῦ
ὑπάγω. 15 *Σεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω οὐδένα.*
16 *Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ εἶναι ἀληθής· διότι*
μόνος δὲν εἶμαι, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με. 17 *Καὶ ἐν*
τῷ νόμῳ δὲ ὑμῶν εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ
μαρτυρία εἶναι ἀληθινή. 18 *Ἐγὼ εἶμαι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυ-*
τοῦ, καὶ ὁ πέμψας με Πατὴρ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. 19 *Ἔλεγον*
λοιπὸν πρὸς αὐτὸν, Ποῦ εἶναι ὁ Πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
σοῦς, Οὔτε ἐμὲ ἐξεύρετε, οὔτε τὸν Πατέρα μου· ἐαν ἠξεύρετε
ἐμὲ, ἠθέλετε ἐξεύρει καὶ τὸν Πατέρα μου.

20 *Τούτους τοὺς λόγους ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ θησαυροφυ-*
λακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, διότι
δὲν εἶχεν ἐλθεῖ ἔτι ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 *Εἶπε λοιπὸν πάλιν πρὸς αὐτους ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω,*
καὶ θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ θέλετε ἀποθάνει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ
ὑμῶν. Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε.
22 *Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήπως θέλει θανατώσει ἑαυτὸν,*
καὶ διὰ τοῦτο λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ
ἔλθητε; 23 *Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς εἴσθε ἐκ τῶν κάτω, ἐγὼ*
εἶμαι ἐκ τῶν ἄνω. Σεῖς εἴσθε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. 24 *Σᾶς εἶπον λοιπὸν ὅτι θέλετε*
ἀποθάνει ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· διότι ἐὰν δὲν πιστεύσητε ὅτι
ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 *Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν, Σὺ τίς εἶσαι; Καὶ εἶπε προς*
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ὅ,τι σᾶς λέγω ἀπ' ἀρχῆς. 26 *Πολλὰ ἔχω νὰ*
λέγω καὶ νὰ κρίνω περὶ ὑμῶν· ἀλλ' ὁ πέμψας με εἶναι ἀληθής·
καὶ ἐγὼ ὅσα ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.—
27 *Δὲν ἐνόησαν ὅτι ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ Πατρός.*

28 *Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τον*
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγω εἶμαι, καὶ
ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν κάμνω οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ Πατήρ
μου, ταῦτα λαλῶ. 29 *Καὶ ὁ πέμψας με εἶναι μετ' ἐμοῦ· δὲν μὲ*
ἀφῆκεν ὁ Πατηρ μονον· διότι ἐγὼ κάμνω πάντοτε τὰ ἀρεστὰ
εἰς αὐτόν.

30 *Ἐνῷ ἐλάλει ταῦτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.*

31 *Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τους πιστεύ-*
σαντας εἰς αὐτὸν, Ἐὰν σεῖς μείνητε ἐν τῷ λογῳ τῷ ἐμῷ, εἴσθε

*ἀληθῶς μαθηταί μου· [32]καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ
ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.*
[33]Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν, Σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ εἴμεθα, καὶ
δὲν εγείναμεν δοῦλοι εἰς οὐδένα πώποτε· πῶς σὺ λέγεις, Ὅτι
θέλετε γείνει ἐλεύθεροι; [34]Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι πᾶς ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν,
δοῦλος εἶναι τῆς ἁμαρτίας. [35]Ὁ δὲ δοῦλος δὲν μένει πάντοτε ἐν
τῇ οἰκίᾳ· ὁ υἱὸς μένει πάντοτε. [36]Ἐὰν λοιπὸν ὁ Υἱὸς σᾶς
ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι θέλετε εἶσθαι. [37]Ἐξεύρω ὅτι
εἶσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλὰ ζητεῖτε νὰ μὲ θανατώσητε,
διότι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς δὲν χωρεῖ εἰς ἐσᾶς. [38]Ἐγὼ λαλῶ ὅ,τι
εἶδον πλησίον τοῦ Πατρός μου· καὶ σεῖς ὁμοίως κάμνετε ὅ,τι
εἴδετε πλησίον τοῦ πατρός σας. [39]Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς
αὐτὸν, Ὁ πατὴρ ἡμῶν εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, Ἐὰν ἦσθε τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ
ἠθέλετε κάμνει. [40]Τώρα δὲ ζητεῖτε νὰ μὲ θανατώσητε, ἄνθρω-
πον ὅστις σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἤκουσα παρὰ
τοῦ Θεοῦ· τοῦτο ὁ Ἀβραὰμ δὲν ἔκαμε. [41]Σεῖς κάμνετε τὰ ἔργα
τοῦ πατρός σας.

Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν, Ἡμεῖς δὲν ἐγεννήθημεν ἐκ πορνείας·
ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν. [42]Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, Ἐὰν ὁ Θεὸς ἦτο πατήρ σας, ἠθέλετε ἀγαπᾷ ἐμέ· διότι
ἐγὼ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἔρχομαι· ἐπειδὴ δὲν ἦλθον
ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ ἀπέστειλε. [43]Διὰ τί δὲν γνωρίζετε
τὴν λαλιάν μου; διότι δὲν δυνασθε νὰ ἀκούητε τὸν λόγον μου.
[44]Σεῖς εἶσθε ἐκ πατρος τοῦ διαβολου, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ
πατρός σας θέλετε να πραττητε. Ἐκεῖνος ἦτο ἀπ' ἀρχῆς
ἀνθρωποκτόνος, καὶ δὲν μένει ἐν τῇ ἀληθείᾳ· διότι ἀλήθεια δεν
ὑπάρχει ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ·
διότι εἶναι ψεύστης, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοῦ ψεύδους. [45]Ἐγὼ δὲ
διότι λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν μὲ πιστεύετε. [46]Τίς ἀπὸ σᾶς μὲ
ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; ἐὰν δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί σεῖς δὲν
μὲ πιστεύετε; [47]Ὅστις εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοὺς λόγους τοῦ
Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο σεῖς δὲν ἀκουετε, διότι ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν
εἶσθε.

[48]Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Δὲν λέγομεν ἡμεῖς καλῶς, ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι σὺ, καὶ δαι-
μόνιον ἔχεις; [49]Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω,

ἀλλὰ τιμῶ τον Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμαζετε. [50] *Καὶ
ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· ὑπάρχει ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.*
[51] *Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου,
θάνατον δὲν θέλει ἰδεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.* [52] *Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Τώρα κατελάβομεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ὁ
Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις
φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῇ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.*
[53] *Μήπως σὺ εἶσαι μεγαλήτερος τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ,
ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· σὺ τίνα κάμνεις
σεαυτόν;* [54] *Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ
δόξα μου εἶναι οὐδέν· ὁ Πατήρ μου εἶναι ὅστις μὲ δοξάζει, τὸν
ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεός σας·* [55] *καὶ δὲν ἐγνωρίσατε
αὐτὸν, ἐγὼ ὅμως γνωρίζω αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι δὲν γνωρίζω
αὐτὸν, θέλω εἶσθαι ὅμοιός σας, ψεύστης· ἀλλὰ γνωρίζω αὐτὸν,
καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ φυλάττω.* [56] *Ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σας
εἶχεν ἀγαλλίασιν νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ
ἐχάρη.*

[57] *Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, Πεντήκοντα ἔτη δὲν
ἔχεις ἔτι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;* [58] *Εἶπε προς αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, Πρὶν γείνῃ ὁ Ἀβραὰμ ἐγὼ
εἶμαι.*

[59] *Ἐσήκωσαν λοιπὸν λίθους διὰ νὰ ῥίψωσι κατ' αὐτοῦ· πλὴν
ὁ Ἰησοῦς ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, περάσας διὰ μέσου
αὐτῶν· καὶ οὕτως ἀνεχώρησε.*

ΚΕΦ. θ'. ι'.

ΚΑΙ *ἐνῷ ἀνεχώρει, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.* [2] *Καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λεγοντες, Ῥαββὶ, τίς ἥμαρ-
τεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὥστε νὰ γεννηθῇ τυφλός;* [3] *Ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ·
ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.* [4] *Ἐγὼ
πρέπει να ἐργάζωμαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἑωσοῦ εἶναι
ἡμέρα· ἔρχεται νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται νὰ ἐργάζηται.* [5] *Ἐνόσῳ
εἶμαι ἐν τῷ κόσμῳ, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.*

[6] *Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἐκ τοῦ
πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ*

τυφλοῦ· [7]καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὕπαγε, νίφθητι εἰς τὴν κολυμ-
βήθραν τοῦ Σιλωὰμ, (τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος).
Ὑπῆγε λοιπὸν καὶ ἐνίφθη, καὶ ἦλθε βλέπων. [8]Οἱ δὲ γείτονες,
καὶ ὅσοι ἔβλεπον αὐτὸν πρότερον ὅτι ἦτο τυφλὸς, ἔλεγον, Δὲν
εἶναι οὗτος ὅστις ἐκάθητο καὶ ἐζήτει; [9]Ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι
οὗτος εἶναι· ἄλλοι δὲ, Ὅτι ὅμοιος αὐτοῦ εἶναι· ἐκεῖνος ἔλεγεν,
Ὅτι ἐγώ εἶμαι. [10]Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν, Πῶς ἠνοί-
χθησαν οἱ ὀφθαλμοί σου; [11]Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Ἄνθρω-
πος λεγόμενος Ἰησοῦς ἔκαμε πηλὸν, καὶ ἐπέχρισε τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου, καὶ μοὶ εἶπεν, Ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
Σιλωαμ, καὶ νίφθητι. Ἀφοῦ δὲ ὑπῆγα καὶ ἐνίφθην, ἀνέβλεψα.
[12]Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν, Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει, Δὲν
ἐξεύρω.

[13]Φέρουσιν αὐτὸν τὸν ποτὲ τυφλον προς τους Φαρισαιους.
[14]Ἦτε δὲ σάββατον, ὅτε ἔκαμε τὸν πηλὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἤνοιξε
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. [15]Πάλιν λοιπὸν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ
Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Πηλὸν ἔβαλεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνίφθην, καὶ βλέπω.
[16]Ἔλεγον λοιπὸν τινὲς ἐκ τῶν Φαρισαίων, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος
δὲν εἶναι παρὰ τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν φυλάττει τὸ σάββατον.
Ἄλλοι ἔλεγον, Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμνῃ
τοιαῦτα θαύματα; Καὶ ἦτο σχίσμα μεταξὺ αὐτῶν. [17]Λέ-
γουσι πάλιν προς τὸν τυφλὸν, Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ἐπειδη
ἤνοιξε τους ὀφθαλμούς σου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ὅτι προφήτης
εἶναι.

[18]Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἦτο
τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώναξαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ
τοῦ ἀναβλέψαντος· [19]καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες, Οὗτος
εἶναι ὁ υἱός σας, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι ἐγεννήθη τυφλός;
πῶς λοιπὸν βλέπει τώρα; [20]Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ γονεῖς
αὐτοῦ καὶ εἶπον, Ἐξεύρομεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι
ἐγεννήθη τυφλός· [21]πῶς δὲ βλέπει τώρα δὲν ἐξεύρομεν· ἢ τίς
ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμους αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν· αὐτὸς
ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ θέλει λα-
λήσει.

[22]Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰου-
δαίους· ἐπειδὴ ἤδη εἶχον συμφωνήσει οἱ Ἰουδαῖοι, ἐάν τις
ὁμολογήσῃ αὐτὸν Χριστὸν, νὰ γείνῃ ἀποσυνάγωγος. [23]Διὰ

τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτησατε.

24 Ἐφώναξαν λοιπὸν ἐκ δευτερου τον ἄνθρωπον, ὅστις ἦτο
τυφλὸς, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Δόξασον τὸν Θεόν· ἡμεῖς
ἐξεύρομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἁμαρτωλός. 25 Ἀπεκρίθη
λοιπὸν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Ἂν ἦναι ἁμαρτωλὸς, δὲν ἐξεύρω· ἓν
ἐξεύρω, ὅτι ἤμην τυφλὸς, καὶ τώρα βλέπω. 26 Εἶπον δὲ πρὸς
αὐτὸν πάλιν, Τί σοὶ ἔκαμε; πῶς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς σου;
27 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, Σᾶς εἶπον ἤδη, καὶ δὲν ἠκούσατε· διὰ
τί πάλιν θέλετε νὰ ἀκούητε; μήπως καὶ σεῖς θέλετε νὰ γείνητε
μαθηταὶ αὐτοῦ;

28 Ἐλοιδόρησαν λοιπὸν αὐτὸν, καὶ εἶπον, Σὺ εἶσαι μαθητης
ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϊσέως εἴμεθα μαθηταί. 29 Ἡμεῖς ἐξεύρο-
μεν ὅτι πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐλάλησεν ὁ Θεός· τοῦτον ὅμως δὲν
ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι. 30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Ἐν τούτῳ μάλιστα εἶναι τὸ θαυμαστὸν, ὅτι σεῖς δὲν
ἐξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἤνοιξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. 31 Ἐξεύ-
ρομεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις ἦναι
θεοσεβὴς, καὶ κάμνῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ, τοῦτον ἀκούει. 32 Ἐκ
τοῦ αἰῶνος δὲν ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς γεγεννημένου
τυφλοῦ. 33 Ἐὰν οὗτος δὲν ἦτο παρὰ Θεοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ
κάμῃ οὐδέν. 34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Σὺ ἐγεννή-
θης ὅλος ἐν ἁμαρτίαις, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν
αὐτὸν, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ;
36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε, Τίς εἶναι, Κύριε, διὰ νὰ πιστεύσω
εἰς αὐτόν; 37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Καὶ εἶδες αὐτὸν,
καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνος εἶναι. 38 Ὁ δὲ εἶπε, Πιστεύω,
Κύριε. Καὶ προσεκύνησεν αὐτόν.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ διὰ κρίσιν ἦλθον εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον, διὰ νὰ βλέπωσιν οἱ μὴ βλέποντες, καὶ νὰ γείνωσι
τυφλοὶ οἱ βλέποντες. 40 Καὶ ἤκουσαν ταῦτα ὅσοι ἐκ τῶν Φαρι-
σαίων ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Μήπως καὶ ἡμεῖς
εἴμεθα τυφλοί; 41 Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν ἦσθε τυ-
φλοὶ, δὲν ἠθέλετε ἔχει ἁμαρτίαν· τώρα ὅμως λέγετε, Ὅτι βλέ-
πομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

ΚΕΦ. ί. [1]Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅστις δὲν εἰσέρχεται
διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀλ-
λαχόθεν, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής. [2]Ὅστις ὅμως εἰσ-
έρχεται διὰ τῆς θύρας, εἶναι ποιμὴν τῶν προβάτων. [3]Εἰς τοῦτον
ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούουσι·
καὶ τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα κράζει κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.
[4]Καὶ ὅταν ἐκβάλῃ τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα ὑπάγει ἔμπροσθεν
αὐτῶν· καὶ τὰ πρόβατα ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν, διότι γνωρίζουσι
τὴν φωνὴν αὐτοῦ. [5]Ξένον ὅμως δὲν θέλουσιν ἀκολουθήσει,
ἀλλὰ θέλουσι φύγει ἀπ' αὐτοῦ· διότι δὲν γνωρίζουσι τὴν φωνὴν
τῶν ξένων.

[6]Ταύτην τὴν παραβολην εἶπε προς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνα
ὅμως δὲν ἐνόησαν τί ἦσαν ταῦτα τὰ ὁποῖα ἐλάλει πρὸς αὐτούς.

[7]Εἶπε λοιπὸν πάλιν προς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς, ἀληθῶς
σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων. [8]Πάντες ὅσοι
ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἶναι καὶ λῃσταί· ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν
αὐτοὺς τὰ πρόβατα. [9]Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις
εἰσέλθῃ, θέλει σωθῇ, καὶ θέλει εἰσέλθει καὶ ἐξέλθει, καὶ θέλει
εὑρεῖ βοσκήν. [10]Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, εἰμὴ διὰ νὰ κλέψῃ
καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον διὰ νὰ ἔχωσι ζωὴν, καὶ νὰ
ἔχωσιν αὐτὴν ἐν ἀφθονίᾳ. [11]Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ
ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βάλλει ὑπὲρ τῶν προβάτων.
[12]Ὁ δὲ μισθωτὸς, καὶ μὴ ὢν ποιμὴν, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ
πρόβατα ἴδικά του, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίνει τα
πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει
τὰ πρόβατα. [13]Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς,
καὶ δὲν μέλει αὐτὸν περὶ τῶν προβάτων. [14]Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν
ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἐμὰ, καὶ γνωρίζομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν,
[15]καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα·
καὶ τὴν ψυχήν μου βάλλω ὑπὲρ τῶν προβάτων. [16]Καὶ ἄλλα
πρόβατα ἔχω, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ
ἐκεῖνα πρέπει νὰ συνάξω· καὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνήν μου·
καὶ θέλει γείνει μία ποίμνη, εἷς ποιμην. [17]Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ
μὲ ἀγαπᾷ, διότι ἐγὼ βάλλω τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ λάβω αὐτὴν
πάλιν. [18]Οὐδεὶς ἀφαιρεῖ αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ βάλλω
αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω νὰ βάλω αὐτὴν, καὶ ἐξουσίαν
ἔχω πάλιν νὰ λάβω αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
τοῦ Πατρός μου.

19 Σχίσμα λοιπὸν ἔγεινε πάλιν μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων διὰ τους
λόγους τούτους. 20 Καὶ ἔλεγον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον
ἔχει, καὶ εἶναι μαινόμενος· τί ἀκούετε αὐτόν; 21 Ἄλλοι ἔλεγον,
Οὗτοι οἱ λόγοι δὲν εἶναι δαιμονιζομένου· μηπως δύναται δαιμό-
νιον νὰ ἀνοίγῃ ὀφθαλμους τυφλῶν;

22 Ἔγειναν δὲ τὰ ἐγκαινια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἦτο χειμών.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ
Σολομῶντος. 24 Περιεκύκλωσαν λοιπὸν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
ἔλεγον πρὸς αὐτὸν, Ἕως πότε κρατεῖς ἐν ἀμφιβολίᾳ την ψυχην
ἡμῶν; ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ Χριστὸς, εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς παῤῥησιᾳ.
25 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Σᾶς εἶπον, καὶ δὲν πι-
στεύετε. Τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Πατρός μου, ταῦτα μαρτυροῦσι περὶ ἐμοῦ. 26 Ἀλλὰ σεῖς δὲν
πιστεύετε· διότι δὲν εἶσθε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. 27 Καθὼς
σᾶς εἶπον, τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ ἀκούουσι τὴν φωνην μου, καὶ
ἐγὼ γνωρίζω αὐτά· καὶ μὲ ἀκολουθοῦσι. 28 Καὶ ἐγω δίδω εἰς
αὐτὰ ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὲν θέλουσιν ἀπολεσθῇ εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ οὐδεὶς θέλει ἁρπάσει αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. 29 Ὁ Πατήρ
μου ὅστις μοὶ ἔδωκεν αὐτὰ, εἶναι μεγαλήτερος πάντων· καὶ οὐδεὶς
δύναται νὰ ἁρπάσῃ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρός μου. 30 Ἐγὼ καὶ
ὁ Πατὴρ ἓν εἴμεθα.
31 Ἐπίασαν λοιπὸν πάλιν οἱ Ἰουδαῖοι λίθους, διὰ νὰ λιθο-
βολήσωσιν αὐτόν.
32 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Πολλα καλὰ ἔργα ἔδειξα
εἰς ἐσᾶς ἐκ τοῦ Πατρός μου· διὰ ποῖον ἔργον ἐξ αὐτῶν μὲ λιθο-
βολεῖτε; 33 Ἀπεκρίθησαν προς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, λεγοντες, Περὶ
καλοῦ ἔργου δὲν σὲ λιθοβολοῦμεν, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ
διότι σὺ ἄνθρωπος ὢν, κάμνεις σεαυτὸν Θεόν. 34 Ἀπεκρίθη πρὸς
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Δὲν εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν,
"ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ εἶσθε;" 35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς τοὺς
ὁποίους ἔγεινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν δύναται να ἀναιρεθῇ
ἡ γραφή· 36 ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν
εἰς τὸν κόσμον, σεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς, διότι εἶπον, Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ εἶμαι; 37 Ἐὰν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ Πατρός μου,
μὴ πιστεύετε εἰς ἐμέ· 38 ἀλλ' ἐὰν κάμνω, ἂν καὶ εἰς ἐμὲ δὲν
πιστεύητε, πιστεύσατε εἰς τὰ ἔργα· διὰ νὰ γνωρίσητε καὶ
πιστεύσητε, ὅτι ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτουν λοιπὸν πάλιν νὰ πιάσωσιν αὐτόν· και ἐξέφυγεν
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
40 Καὶ ὑπῆγε πάλιν περαν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τον τόπον ὅπου
ἐβάπτιζε καταρχὰς ὁ Ἰωάννης· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. 41 Καὶ πολλοὶ
ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, Ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν οὐδὲν θαῦμα
ἔκαμε· πάντα ὅμως ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης περὶ τουτου, ἦσαν
ἀληθινά. 42 Καὶ ἐκεῖ ἐπίστευσαν πολλοὶ εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. ια'.

ἮΤΟ δε τις ἀσθενὴς, Λάζαρος, ἀπο Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης
τῆς Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 (Ἡ δὲ Μαρία
ἦτο ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μὲ μύρον καὶ σπογγίσασα τοὺς
πόδας αὐτοῦ μὲ τὰς τρίχας αὐτῆς, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
ἠσθένει.) 3 Ἀπέστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι,
Κύριε, ἰδοὺ, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς, ἀσθενεῖ.
4 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι
πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.
5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ την ἀδελφὴν αὐτῆς
καὶ τὸν Λάζαρον. 6 Καθὼς λοιπὸν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε
μὲν ἔμεινε δυο ἡμέρας ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἦτο. 7 Ἔπειτα μετὰ
τοῦτο λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς, Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
πάλιν. 8 Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταί, Ῥαββὶ, τωρα ἐζήτουν
νὰ σὲ λιθοβολήσωσιν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν υπάγεις ἐκεῖ;
9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Δὲν εἶναι δώδεκα αἱ ὧραι τῆς ἡμέρας;
ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, δὲν προσκόπτει, διότι βλέπει τὸ
φῶς τοῦ κοσμου τούτου. 10 Ἐάν τις ὅμως περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ,
προσκόπτει, διότι τὸ φῶς δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ.
11 Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει πρὸς αὐτοὺς, Λάζαρος ὁ
φίλος ἡμῶν ἐκοιμήθη· ἀλλα ὑπαγω διὰ νὰ ἐξυπνίσω αὐτόν.
12 Εἶπον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κυριε, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει
σωθῇ. 13 Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶχεν εἰπεῖ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ·
ἐκεῖνοι ὅμως ἐνόμισαν ὅτι λέγει περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου.
14 Τότε λοιπὸν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ, Ὁ Λά-
ζαρος ἀπέθανε. 15 Καὶ χαίρω διὰ σᾶς, διὰ νὰ πιστεύσητε,
διότι δὲν ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἂς ὑπάγωμεν πρὸς αὐτόν. 16 Εἶπε δὲ

ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, πρὸς τοὺς συμμαθητὰς, Ἂς
ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.
17 Ἐλθὼν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας
ἔχοντα ἤδη ἐν τῷ μνημείῳ.
18 Ἦτο δὲ ἡ Βηθανία πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων, ἀπέχουσα
ὡς δεκαπεντε στάδια. 19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων εἶχον
ἐλθεῖ πρὸς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν
αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. 20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν καθὼς
ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπηντησεν αὐτόν· ἡ δὲ Μαρία
ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ.
21 Εἶπε λοιπὸν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, ἐὰν ἦσο
ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει. 22 Πλὴν καὶ τώρα
ἐξεύρω, ὅτι ὅσα ζητησῃς παρὰ τοῦ Θεοῦ θέλει σοὶ δώσει ὁ Θεός.
23 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Ὁ ἀδελφός σου θέλει ἀναστηθῇ.
24 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρθα, Ἐξεύρω ὅτι θέλει ἀναστηθῇ ἐν τῇ
ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 25 Εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς,
Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν
ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει. 26 Καὶ πᾶς ὅστις ζῇ καὶ πιστεύει εἰς
ἐμὲ, δὲν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;
27 Λέγει πρὸς αὐτὸν, Ναὶ, Κύριε, ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ
Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.
28 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ὑπῆγε καὶ ἐφώναξε Μαρίαν τὴν
ἀδελφὴν αὐτῆς κρυφίως, καὶ εἶπεν, Ὁ διδάσκαλος ἦλθε, καὶ σὲ
κράζει. 29 Ἐκείνη καθὼς ἤκουσε, σηκόνεται ταχέως καὶ ἔρχεται
πρὸς αὐτόν. 30 (Δὲν εἶχε δὲ ἐλθεῖ ὁ Ἰησοῦς ἔτι εἰς τὴν κώμην,
ἀλλ' ἦτο ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτὸν ἡ Μάρθα.) 31 Οἱ
Ἰουδαῖοι λοιπὸν οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παρηγοροῦν-
τες αὐτὴν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη ταχέως καὶ ἐξῆλθεν,
ἠκολούθησαν αὐτὴν, λέγοντες, Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, διὰ
νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ Μαρία λοιπὸν καθὼς ἦλθεν ὅπου ἦτο ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα
αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα πρὸς αὐτὸν, Κύριε,
ἐὰν ἦσο ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει. 33 Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς καθὼς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς ἐλθόντας μετ' αὐτῆς
Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐστέναξεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐταράχθη,
34 καὶ εἶπε, Ποῦ ἐβάλετε αὐτόν; Λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Κύριε,
ἐλθὲ καὶ ἰδέ. 35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. 36 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι, Ἰδὲ πόσον ἠγάπα αὐτόν. 37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον,

*Δὲν ἠδύνατο οὗτος ὅστις ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ
νὰ κάμῃ ὥστε καὶ οὗτος νὰ μὴ ἀποθάνῃ;*

38 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πάλιν στενάζων ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ
μνημεῖον. Ἦτο δὲ σπήλαιον, καὶ ἔκειτο λίθος ἐπ' αὐτοῦ.
39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς, Σηκώσατε τὸν λίθον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
ἀδελφὴ τοῦ ἀποθανόντος, ἡ Μάρθα, Κύριε, ὄζει ἤδη· διότι εἶναι
τεσσάρων ἡμερῶν. 40 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Δεν σοὶ
εἶπον, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὸν λίθον, ὅπου ἔκειτο ὁ ἀποθανών. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, εἶπε, Πάτερ, εὐχα-
ριστῶ σοι, ὅτι μου ἤκουσας. 42 Καὶ ἐγὼ ἐγνώριζον ὅτι πάντοτε
μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον τοῦτο,
διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας.—43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
μετὰ φωνῆς μεγάλης ἐκραύγασε, Λάζαρε, ἐλθὲ ἔξω. 44 Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας μὲ τὰ
σάβανα· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦτο περιδεδεμένον μὲ σουδά-
ριον. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἀφήσατε
νὰ ὑπάγῃ.

45 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τῶν Ἰουδαιων, οἵτινες εἶχον ἐλθεῖ εἰς τὴν
Μαρίαν, καὶ εἶδον ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶποι
πρὸς αὐτοὺς ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συνεκρότησαν λοιπὸν συνέδριον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι, καὶ ἔλεγον, Τί κάμνομεν; διότι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ
θαύματα κάμνει. 48 Ἐὰν ἀφήσωμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες θέ-
λουσι πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ
ἀφανίσει καὶ τον τόπον ἡμῶν καὶ τὸ ἔθνος. 49 Εἷς δέ τις ἐξ
αὐτῶν, ὁ Καϊάφας, ὅστις ἦτο ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου,
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς δὲν ἐξεύρετε τίποτε· 50 οὐδὲ συλλογί-
ζεσθε, ὅτι μᾶς συμφέρει νὰ ἀποθάνῃ εἷς ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ, καὶ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.—51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑ-
αυτοῦ δὲν εἶπεν, ἀλλ' ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφή-
τευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·
52 καὶ οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἀλλα καὶ δια νὰ συνάξῃ εἰς
ἓν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύθησαν, διὰ νὰ
θανατώσωσιν αὐτόν. 54 Ὅθεν ὁ Ἰησοῦς δὲν περιεπάτει πλέον
παῤῥησίᾳ μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν εἰς

τὸν τόπον πλησίον τῆς ἐρήμου, εἰς πόλιν λεγομένην Ἐφραΐμ,
καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
55 Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαιων· καὶ πολλοὶ ἀνέ-
βησαν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸ τοῦ πάσχα, διὰ
νὰ καθαρισωσιν ἑαυτούς. 56 Ἐζήτουν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους ἱστάμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, Τί σᾶς φαίνεται;
ὅτι δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς τὴν ἑορτήν; 57 Εἶχον δὲ δώσει προσταγὴν
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἐάν τις μάθῃ ποῦ εἶναι, νὰ
μηνύσῃ, διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν.

ΚΕΦ. ιβ'.

Ο ΙΗΣΟΥΣ λοιπὸν πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθα-
νίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος ὁ ἀποθανών, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν
ἐκ νεκρῶν. 2 Καὶ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ
Μάρθα ὑπηρέτει· ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο εἷς ἐκ τῶν συγκαθημένων
μετ' αὐτοῦ.
3 Τότε ἡ Μαρία λαβοῦσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαρᾶς
πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰς τρίχας
αὐτῆς ἐσπόγγισε τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπλήσθη ἐκ τῆς
ὀσμῆς τοῦ μύρου.
4 Λέγει λοιπὸν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ Ἰούδας Σίμωνος ὁ
Ἰσκαριώτης, ὅστις ἔμελλε να παραδώσῃ αὐτόν, 5 Διὰ τί τοῦτο τὸ
μύρον δὲν ἐπωλήθη τριακόσια δηνάρια, καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς πτω-
χούς; 6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχὶ διότι ἔμελεν αὐτὸν περὶ τῶν πτωχῶν,
ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης, καὶ εἶχε τὸ γλωσσόκομον, καὶ ἐβάσταζε
τὰ βαλλόμενα εἰς αὐτό. 7 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν· εἰς
τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου ἐφύλαξεν αὐτό. 8 Διότι τοὺς
πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν
ἔχετε.
9 Ἔμαθε δὲ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι εἶναι ἐκεῖ· καὶ
ἦλθον οὐχὶ διὰ τὸν Ἰησοῦν μονον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδωσι καὶ τὸν
Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. 10 Συνεβουλεύθησαν
δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ θανατώσωσι καὶ τὸν Λάζαρον· 11 διότι
πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων δι' αὐτὸν ὑπήγαινον, καὶ ἐπίστευον εἰς
τὸν Ἰησοῦν.
12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολύς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκού-
σαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, 13 ἔλαβον τὰ

βαΐα τῶν φοινίκων, και ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ καὶ ἔκραζον,
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, *ὁ βασιλεὺς τοῦ* Ἰσραήλ.
[14] Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς *ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτο, καθὼς*
εἶναι γεγραμμένον, [15] "Μὴ *φοβοῦ, θύγατερ* Σιών· *ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλου ὄνου."* [16] Ταῦτα *ὅμως*
δὲν ἐνόησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἀρχάς· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη
ὁ Ἰησοῦς, *τότε ἐνεθυμήθησαν ὅτι ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα*
δι' αὐτὸν, καὶ ταῦτα ἔκαμον εἰς αὐτόν.
[17] Ἐμαρτύρει *λοιπὸν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἐφώναξε*
τὸν Λάζαρον *ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·*
[18] *διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτὸν ὁ ὄχλος, διότι ἤκουσεν ὅτι*
ἔκαμε τὸ θαῦμα τοῦτο. [19] Οἱ Φαρισαῖοι *λοιπον εἶπον πρὸς*
ἀλλήλους, Βλέπετε *ὅτι δὲν ὠφελεῖτε οὐδέν; ἰδοὺ, ὁ κόσμος*
ὀπίσω αὐτοῦ ὑπῆγεν.
[20] Ἦσαν *δέ τινες* Ἕλληνες *μεταξὺ τῶν ἀναβαινόντων διὰ νὰ*
προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. [21] Οὗτοι *λοιπὸν ἦλθον πρὸς τὸν*
Φίλιππον *τὸν ἀπὸ* Βηθσαϊδὰ *τῆς* Γαλιλαίας, *καὶ παρεκάλουν*
αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, *θέλομεν νὰ ἴδωμεν τὸν* Ἰησοῦν.
[22] Ἔρχεται *ὁ* Φίλιππος *καὶ λέγει πρὸς τὸν* Ἀνδρέαν· *καὶ πάλιν*
ὁ Ἀνδρέας *καὶ ὁ* Φίλιππος *λέγουσι πρὸς τὸν* Ἰησοῦν. [23] Ὁ *δὲ*
Ἰησοῦς *ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, λέγων,* Ἦλθεν *ἡ ὥρα διὰ νὰ*
δοξασθῇ ὁ Υἱὸς *τοῦ ἀνθρώπου.* [24] Ἀληθῶς, *ἀληθῶς σᾶς λέγω,*
Ἐὰν *ὁ κόκκος τοῦ σίτου δὲν πέσῃ εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ,*
αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν ὅμως ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.
[25] Ὅστις *ἀγαπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν· καὶ*
ὅστις μισεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν
αἰώνιον θέλει φυλάξει αὐτήν. [26] Ἐὰν *ἐμὲ ὑπηρετῇ τις, ἐμὲ ἂς*
ἀκολουθῇ· καὶ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρέτης
ὁ ἐμός· καὶ ἐάν τις ἐμὲ ὑπηρετῇ, θέλει τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ.
[27] Τώρα *ἡ ψυχη μου εἶναι τεταραγμένη· καὶ τί νὰ εἴπω;*
Πάτερ, *σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταυτης.* Ἀλλὰ *διὰ τοῦτο ἦλθον*
εἰς τὴν ὥραν ταυτην. [28] Πάτερ, *δόξασόν σου τὸ ὄνομα.*
Ἦλθε *λοιπὸν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,* Καὶ *ἐδόξασα, καὶ πάλιν*
θέλω δοξάσει. [29] Ὁ *ὄχλος λοιπὸν, ὁ παρεστὼς καὶ ἀκούσας,*
ἔλεγεν ὅτι ἔγεινε βροντη. Ἄλλοι *ἔλεγον,* Ἄγγελος *ἐλάλησε*
πρὸς αὐτόν. [30] Ἀπεκρίθη *ὁ* Ἰησοῦς *καὶ εἶπεν,* Ἡ *φωνὴ αὕτη*
δὲν ἔγεινε δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ σᾶς. [31] Τώρα *εἶναι κρίσις τοῦ κό-*

*σμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ἐκβληθῆ
ἔξω.* 32 *καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, θέλω ἑλκύσει πάντας
πρὸς ἐμαυτόν.*—33 (*Τοῦτο δὲ ἔλεγε, δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον
ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.*)

34 *Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου, Ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις,
Ὅτι πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; τίς εἶναι οὗτος ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;* 35 *Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι
ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μεθ' ὑμῶν. Περιπατεῖτε ἐνόσῳ
ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς καταφθάσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅστις
περιπατεῖ ἐν τῷ σκότει, δὲν ἐξεύρει ποῦ ὑπάγει.* 36 *Ἐνόσῳ
ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ
φωτός.—Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύφθη
ἀπ' αὐτῶν.*

37 *Ἀλλ' ἐνῷ ἔκαμε τόσα θαύματα ἔμπροσθεν αὐτῶν, δὲν ἐπί-
στευον εἰς αὐτόν·* 38 *διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου
Ἡσαΐου, τὸν ὁποῖον εἶπε, "Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα
ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;"* 39 *Διὰ
τοῦτο δὲν ἠδύναντο νὰ πιστεύωσι, διότι πάλιν εἶπεν ὁ Ἡσαΐας,*
40 *"Ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ νοήσωσι μὲ
τὴν καρδίαν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς."* 41 *Ταῦτα
εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ
αὐτοῦ.*

42 *Ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν· πλὴν διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν ὡμολόγουν, διὰ νὰ μὴ
γείνωσιν ἀποσυνάγωγοι.* 43 *Διότι ἠγάπησαν τὴν δόξαν τῶν
ἀνθρώπων μᾶλλον παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.*

44 *Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, δεν
πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με·* 45 *καὶ ὁ θεωρων
ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.* 46 *Ἐγὼ ἦλθον φῶς εις τον
κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἐν τῷ σκότει πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμε.*
47 *Καὶ ἐάν τις ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου, καὶ δὲν πιστεύσῃ, ἐγω
δὲν κρίνω αὐτόν· διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλα
διὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.* 48 *Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ δεχόμενος
τοὺς λόγους μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος τὸν ὁποῖον
ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.*
49 *Διότι ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με*

Πατὴρ, αὐτὸς μοὶ ἔδωκεν ἐντολὴν, τί νὰ εἴπω, καὶ τί νὰ λαλήσω·
50 καὶ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος. Ὅσα
λοιπὸν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς μοὶ εἶπεν ὁ Πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

ΚΕΦ. ιγ'—ις'.

ΠΡΟ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ
ὥρα αὐτοῦ, διὰ να μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν
Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδικούς του τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, μέχρι
τέλους ἠγάπησεν αὐτούς.
2 Καὶ ἀφοῦ ἔγεινε δεῖπνος, (ὁ δὲ διάβολος εἶχεν ἤδη βάλει εἰς
τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου, νὰ παραδώσῃ
αὐτόν·) 3 ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Πα-
τὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπάγει, 4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ ἐκδύεται τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ λαβὼν προσόψιον διεζώσθη. 5 Ἔπειτα βάλλει ὕδωρ
εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρχισε νὰ νίπτῃ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν,
καὶ νὰ σπογγίζῃ μὲ τὸ προσόψιον μὲ τὸ ὁποῖον ἦτο διεζω-
σμένος.
6 Ἔρχεται λοιπὸν πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει πρὸς
αὐτὸν ἐκεῖνος, Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 7 Ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ κάμνω σὺ δὲν
ἐξεύρεις τώρα, θέλεις ὅμως γνωρίσει μετὰ ταῦτα. 8 Λέγει πρὸς
αὐτὸν ὁ Πέτρος, Δὲν θέλεις νίψει τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν δὲν σὲ νίψω, δὲν ἔχεις
μέρος μετ' ἐμοῦ. 9 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος, Κύριε,
μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν.
10 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένος δὲν ἔχει χρείαν
εἰμὴ τοὺς πόδας νὰ νιφθῇ, ἀλλ' εἶναι ὅλος καθαρός· καὶ σεῖς
εἴσθε καθαροὶ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.—11 Διότι ἤξευρεν ἐκεῖνον ὅστις
ἔμελλε νὰ παραδώσῃ αὐτόν· δια τοῦτο εἶπε, Δὲν εἴσθε πάντες
καθαροί.
12 Ἀφοῦ λοιπον ἔνιψε τους πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καθίσας πάλιν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐξεύρετε τί ἔκαμον εἰς
ἐσᾶς; 13 σεῖς μὲ φωνάζετε, Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ
καλῶς λέγετε, διότι εἶμαι. 14 Ἐὰν λοιπὸν ἐγὼ, ὁ Κύριος καὶ ὁ
διδάσκαλος, σᾶς ἔνιψα τοὺς πόδας, καὶ σεῖς χρεωστεῖτε νὰ
νίπτητε τοὺς πόδας ἀλλήλων. 15 Διότι παράδειγμα ἔδωκα εἰς

ἐσᾶς, διὰ νὰ καμνητε καὶ σεῖς, καθὼς ἐγὼ ἔκαμον εἰς ἐσᾶς.
16 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν εἶναι δοῦλος ἀνώτερος τοῦ
κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος ἀνώτερος τοῦ πέμψαντος αὐτόν.
17 Ἐὰν ἐξεύρητε ταῦτα, μακάριοι εἶσθε, ἐὰν καμνητε αὐτά.
18 Δὲν λέγω τοῦτο περὶ παντων ὑμῶν· ἐγὼ ἐξευρω ποιους ἔκλεξα·
ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, "Ὁ τρωγων μετ' ἐμοῦ τον
ἄρτον, ἐσήκωσεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ." 19 Ἀπὸ τοῦ νῦν
σᾶς λέγω τοῦτο πρὶν γείνῃ, διὰ νὰ πιστευσητε ὅταν γείνῃ, ὅτι
ἐγὼ εἶμαι. 20 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λεγω, ὅστις δέχεται ὅντινα
πέμψω, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅστις δεχεται ἐμὲ, δέχεται τὸν πεμ-
ψαντά με.

21 Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐταράχθη τὴν ψυχην, καὶ
ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λεγω, ὅτι εἷς ἐξ
ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει. 22 Ἔβλεπον λοιπὸν εἰς ἀλλήλους
οἱ μαθηταὶ, ἀποροῦντες περὶ τίνος λέγει. 23 Ἐκάθητο δὲ
κεκλιμένος εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἰησοῦ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. 24 Νεύει λοιπὸν πρὸς τοῦτον ὁ
Σίμων Πέτρος διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τίς εἶναι ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου
λέγει. 25 Καὶ πεσὼν ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λεγει
πρὸς αὐτὸν, Κύριε, τίς εἶναι; 26 Ἀποκρινεται ο Ἰησοῦς, Ἐκεῖνος
εἶναι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον θέλω δώσει. Καὶ
ἐμβάψας τὸ ψωμίον δίδει εἰς τὸν Ἰούδαν Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώ-
την. 27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατα-
νᾶς. Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὅ,τι κάμνεις, κάμε
ταχύτερον. 28 Τοῦτο ὅμως οὐδεὶς τῶν καθημένων ἐνόησε πρὸς τὶ
εἶπε πρὸς αὐτόν. 29 Διότι τινὲς ἐνόμιζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε
τὸ γλωσσόκομον, ὅτι λεγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον
ὅσων ἔχομεν χρείαν διὰ τὴν ἑορτήν· ἢ νὰ δώσῃ τὶ εἰς τοὺς
πτωχούς.

30 Λαβὼν λοιπὸν ἐκεῖνος τὸ ψωμίον, ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦτο δὲ
νύξ. 31 Ὅτε λοιπὸν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς, Τώρα ἐδοξάσθη ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. 32 Ἐὰν
ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει δοξάσει αὐτὸν ἐν
ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς θέλει δοξάσει αὐτόν. 33 Τεκνία, ἔτι ὀλίγον
εἶμαι μεθ' ὑμῶν. Θέλετε μὲ ζητήσει· καὶ καθὼς εἶπον πρὸς
τοὺς Ἰουδαίους, Ὅτι, ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ
ἔλθητε, καὶ πρὸς ἐσᾶς λέγω τώρα. 34 Ἐντολὴν καινὴν σᾶς
δίδω, Νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα, καὶ

σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35 Ἐκ τούτου θέλουσι γνω-
ρίσει πάντες ὅτι εἶσθε μαθηταί μου, ἐὰν ἔχητε ἀγάπην πρὸς
ἀλλήλους.
36 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;
Ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὅπου ὑπάγω, δὲν δύνασαι τώρα
νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς· ὕστερον ὅμως θέλεις μὲ ἀκολουθήσει.
37 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος, Κύριε, διατὶ δὲν δύναμαι νὰ
σὲ ἀκολουθήσω τώρα; τὴν ψυχήν μου θέλω βάλει ὑπὲρ σοῦ.
38 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχήν σου θέλεις βάλει
ὑπὲρ ἐμοῦ; ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, δὲν θέλει φωνάξει ὁ
ἀλέκτωρ, ἑωσοῦ μὲ ἀπαρνηθῇς τρίς.

ΚΕΦ. ιδ'. 1 Ἂς μὴ ταράττηται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς
τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. 2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός
μου εἶναι πολλὰ οἰκήματα· εἰ δὲ μὴ, ἤθελον σᾶς εἰπεῖ· ὑπάγω
νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον. 3 Καὶ ἀφοῦ ὑπάγω καὶ σᾶς ἑτοιμάσω
τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σᾶς παραλάβει πρὸς ἐμαυτὸν,
διὰ νὰ ἦσθε καὶ σεῖς ὅπου εἶμαι ἐγώ. 4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
ἐξεύρετε, καὶ τὴν ὁδὸν ἐξεύρετε.
5 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Θωμᾶς, Κύριε, δὲν ἐξεύρομεν ποῦ
ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν τὴν ὁδόν; 6 Λέγει πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς
ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. 7 Ἐὰν ἐγνωρίζετε ἐμὲ,
καὶ τὸν Πατέρα μου ἠθέλετε γνωρίσει· καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν γνωρί-
ζετε αὐτὸν, καὶ εἴδετε αὐτόν.
8 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν
Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς. 9 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
Τόσον καιρὸν εἶμαι μεθ' ὑμῶν, καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας, Φίλιππε;
ὅστις εἶδεν ἐμὲ, εἶδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον εἰς
ἡμᾶς τὸν Πατέρα; 10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ,
καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοί; τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐγὼ λαλῶ
πρὸς ὑμᾶς, ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν λαλῶ· ἀλλ' ὁ Πατὴρ ὁ μένων ἐν
ἐμοὶ, αὐτὸς ἐκτελεῖ τὰ ἔργα. 11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν
τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
πιστεύετέ μοι. 12 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅστις πιστεύει
εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνω, καὶ ἐκεῖνος θέλει κάμει, καὶ
μεγαλήτερα τούτων θέλει κάμει· διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
Πατέρα μου. 13 Καὶ ὅ,τι ἂν ζητήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου,

θέλω κάμει τοῦτο, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ.
14 *Ἐὰν ζητήσητέ τι ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ θέλω κάμει*
αὐτό.

15 *Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τας ἐντολάς μου φυλάξατε.* 16 *Καὶ ἐγὼ*
θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλον
Παράκλητον, δια νὰ μενῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, 17 *τὸ Πνεῦμα*
τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ λάβῃ, διότι
δὲν βλέπει αὐτὸ, οὐδὲ γνωρίζει αὐτό· σεῖς ὅμως γνωρίζετε αὐτὸ,
διότι μένει μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐν ὑμῖν θέλει εἶσθαι. 18 *Δὲν θέλω*
σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. 19 *Ἔτι ὀλίγον, καὶ*
ὁ κόσμος πλέον δὲν μὲ βλέπει· σεῖς ὅμως μὲ βλέπετε· διότι
ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς θέλετε ζῇ. 20 *Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ σεῖς θέλετε*
γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι *ἐν τῷ Πατρί μου, καὶ σεῖς ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ*
ἐν ὑμῖν. 21 *Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ φυλάττων αὐτὰς, ἐκεῖνος*
εἶναι ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, θέλει ἀγαπηθῇ ὑπὸ τοῦ
Πατρός μου· καὶ ἐγὼ θέλω ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ θέλω φανερώσει
ἐμαυτὸν εἰς αὐτον.

22 *Λέγει πρὸς αὐτον ὁ Ἰούδας (οὐχὶ ὁ Ἰσκαριώτης), Κύριε, τι*
συμβαίνει ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς σεαυτὸν εἰς ἡμᾶς, καὶ
οὐχὶ εἰς τὸν κόσμον; 23 *Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε προς*
αὐτὸν, Ἐάν τις μὲ ἀγαπᾷ, τὸν λόγον μου θέλει φυλαξει, καὶ ὁ
Πατήρ μου θέλει ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν θέλομεν ἐλθεῖ,
καὶ ἐν αὐτῷ θέλομεν κατοικήσει. 24 *Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς*
λογους μου δὲν φυλαττει. Καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἀκούετε, δὲν
εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος με Πατρός. 25 *Ταῦτα*
ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, ἐνῷ εὑρίσκομαι μεθ' ὑμῶν. 26 *Ὁ δὲ*
Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον θέλει πέμψει
ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει πάντα,
καὶ θέλει σᾶς ὑπενθυμίσει πάντα ὅσα εἶπον πρὸς ἐσᾶς. 27 *Εἰ-*
ρήνην ἀφίνω εἰς ἐσᾶς, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδω εἰς ἐσᾶς· οὐχὶ
καθὼς ὁ κόσμος δίδει, σᾶς δίδω ἐγώ. Ἂς μη ταράττηται ἡ
καρδία σας, μηδὲ ἂς δειλιᾷ. 28 *Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπον,*
Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. Ἐὰν μὲ ἠγαπᾶτε, ἠθέλετε
χαρῇ ὅτι εἶπον, Ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα· διότι ὁ Πατήρ μου
εἶναι μεγαλήτερός μου. 29 *Καὶ τώρα σᾶς εἶπον πρὶν γείνῃ, διὰ*
νὰ πιστεύσητε ὅταν γείνῃ. 30 *Δὲν θέλω πλέον λαλησει πολλὰ*
μεθ' ὑμῶν· διότι ἔρχεται ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου, καὶ δὲν
ἔχει οὐδὲν ἐν ἐμοί. 31 *Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι*

ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς μὲ προσέταξεν ὁ Πατὴρ οὕτω
κάμνω. Ἐγέρθητε, ἂς ὑπάγωμεν ἐντεῦθεν.

ΚΕΦ. ιε'. 1 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ
μου εἶναι ὁ γεωργός. 2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρ-
πὸν, ἐκκόπτει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ φέρον καρπὸν, καθαρίζει αὐτὸ, διὰ
νὰ φέρῃ πλειότερον καρπόν.
3 Τώρα σεῖς εἶσθε καθαροὶ, διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλά-
λησα πρὸς ἐσᾶς. 4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς
τὸ κλῆμα δὲν δύναται νὰ φέρῃ καρπὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν μείνῃ
ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ σεῖς, ἐὰν δὲν μείνητε ἐν ἐμοί. 5 Ἐγὼ
εἶμαι ἡ ἄμπελος, σεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν
αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· διότι χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθε
νὰ κάμητε οὐδέν. 6 Ἐάν τις δὲν μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ῥίπτεται ἔξω ὡς
τὸ κλῆμα, καὶ ξηραίνεται· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ ῥίπτουσιν
εἰς πῦρ, καὶ καίονται. 7 Ἐαν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ οἱ λόγοι μου
μείνωσιν ἐν ὑμῖν, θέλετε ζητεῖ ὅ,τι ἂν θέλητε, καὶ θέλει γείνει
εἰς ἐσᾶς. 8 Ἐν τούτῳ δοξάζεται ὁ Πατήρ μου, εἰς τὸ νὰ φέρητε
καρπὸν πολύν· καὶ οὕτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου.
9 Καθὼς ἐμὲ ἠγαπήσεν ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ἐσᾶς,
μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. 10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου φυλάξητε,
θέλετε μείνει ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς ἐντολὰς
τοῦ Πατρός μου, καὶ μένω ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ. 11 Ταῦτα
ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς διὰ νὰ μείνῃ ἐν ὑμῖν ἡ χαρά μου, καὶ ἡ
χαρὰ ὑμῶν νὰ ἦναι πλήρης.
12 Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς σᾶς
ἠγάπησα. 13 Μεγαλητέραν ταύτης ἀγάπην δὲν ἔχει οὐδεὶς, τοῦ
νὰ βάλῃ τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. 14 Σεῖς
εἶσθε φίλοι μου, ἐὰν κάμνητε ὅσα ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω. 15 Δὲν
σᾶς λέγω πλέον δούλους, διότι ὁ δοῦλος δὲν ἐξεύρει τί κάμνει
ὁ κυριος αὐτοῦ· ἐσᾶς δὲ εἶπον φίλους, διότι πάντα ὅσα ἤκουσα
παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐφανέρωσα εἰς ἐσᾶς. 16 Σεῖς δὲν ἐξελέξατε
ἐμὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξέλεξα ἐσᾶς, καὶ σᾶς διέταξα, διὰ νὰ ὑπάγητε
σεῖς καὶ νὰ κάμητε καρπὸν, καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ· ὥστε,
ὅ,τι ἂν ζητήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, νὰ
σᾶς δώσῃ αὐτό. 17 Ταῦτα σᾶς παραγγέλλω, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους.
18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ, ἐξεύρετε ὅτι ἐμὲ πρότερον ὑμῶν

ἐμίσησεν. [19]Ἐὰν ἦσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἤθελεν ἀγαπᾷ
τὸ ἰδικόν του· ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἐγὼ
σᾶς ἐξέλεξα ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος.
[20]Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπον προς ἐσᾶς, Δὲν
εἶναι δοῦλος μεγαλήτερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἐὰν ἐμὲ ἐδίωξαν,
καὶ σᾶς θέλουσι διώξει· ἐὰν τὸν λόγον μου ἐφύλαξαν, καὶ τὸν
ὑμέτερον θέλουσι φυλάξει. [21]Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλουσι
κάμει εἰς ἐσᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν ἐξεύρουσι τὸν
πέμψαντά με.

[22]Ἐὰν δὲν ἦλθον καὶ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, ἁμαρτίαν δὲν
ἤθελον ἔχει· τώρα ὅμως δὲν ἔχουσι πρόφασιν περὶ τῆς ἁμαρ-
τιας αὐτῶν. [23]Ὁ μισῶν ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ.
[24]Ἐὰν δὲν ἔκαμον μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος
ἔκαμεν, ἁμαρτίαν δὲν ἤθελον ἔχει· ἀλλὰ τώρα καὶ εἶδον, καὶ
ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. [25]Ἀλλὰ τοῦτο ἔγεινε, διὰ
νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· "Ὅτι
ἐμίσησαν με δωρεάν."

[26]Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ Παρακλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψει
πρὸς ἐσᾶς παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ
ὁποῖον ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει
περὶ ἐμοῦ. [27]Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἀπ' ἀρχῆς
μετ' ἐμοῦ εἶσθε.

ΚΕΦ. ις'. [1]Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ μὴ σκανδαλι-
σθῆτε. [2]Θέλουσι σᾶς κάμει ἀποσυναγώγους· μάλιστα ἔρχεται
ὥρα, καθ' ἣν πᾶς ὅστις σᾶς θανατώσῃ θέλει νομίσει ὅτι προσ-
φέρει λατρείαν εἰς τὸν Θεον. [3]Καὶ ταῦτα θέλουσι σᾶς κάμει,
διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. [4]Ἀλλὰ ταῦτα
εἶπον πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἐνθυμῆσθε αὐτὰ, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι
ἐγὼ εἶπον πρὸς ἐσᾶς. Δὲν εἶπον δὲ ταῦτα πρὸς ἐσᾶς ἐξ ἀρχῆς,
διότι ἤμην μεθ' ὑμῶν.

[5]Τώρα δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
μὲ ἐρωτᾷ, Ποῦ ὑπάγεις; [6]Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς
ταῦτα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας.

[7]Ἐγὼ ὅμως τὴν ἀλήθειαν σᾶς λέγω· συμφέρει εἰς ἐσᾶς νὰ
ἀπέλθω ἐγώ· διότι, ἐὰν δὲν ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει
ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπέλθω, θέλω πέμψει αὐτὸν πρὸς
ἐσᾶς. [8]Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρ-

τιας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρισεως· 9 περὶ ἁμαρτίας
μὲν, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· 10 περὶ δικαιοσύνης δὲ, διότι
ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν μὲ βλέπετε· 11 περὶ
δὲ κρισεως, διότι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη.
12 Ἔτι πολλὰ ἔχω νὰ εἴπω πρὸς ἐσᾶς, δὲν δύνασθε ὅμως
τώρα νὰ βαστάζητε αὐτά· *13 ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα*
τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν·
διότι δὲν θέλει λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ὅσα ἂν ἀκούσῃ θέλει
λαλήσει, καὶ θέλει σᾶς ἀναγγείλει τα μέλλοντα. 14 Ἐκεῖνος
θέλει δοξάσει ἐμὲ, διότι ἐκ τοῦ ἐμοῦ θέλει λάβει, καὶ ἀναγ-
γείλει πρὸς ἐσᾶς. 15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμοῦ εἶναι· διὰ
τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ θέλει λάβει, καὶ ἀναγγείλει πρὸς
ἐσᾶς.
16 Ὀλίγον ἔτι, *καὶ δὲν μὲ βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ*
θέλετε μὲ ἰδεῖ· διότι ἐγὼ ὑπάγω προς τὸν Πατέρα.
17 Τότε τινὲς *ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Τί*
εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον μᾶς λέγει, Ὀλίγον, καὶ δὲν μὲ βλέπετε·
καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω
προς τὸν Πατέρα; 18 Ἔλεγον λοιπὸν, Τοῦτο τί εἶναι τὸ ὁποῖον
λέγει, τὸ ὀλίγον; Δὲν ἐξεύρομεν τί λαλεῖ.
19 Ἐνόησε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτὸν,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Περὶ τούτου συζητῆτε μετ᾽ ἀλλήλων, ὅτι
εἶπον, Ὀλίγον, καὶ δὲν μὲ βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ
θέλετε μὲ ἰδεῖ; 20 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς θέλετε
κλαύσει καὶ θρηνήσει, ὁ δὲ κόσμος θέλει χαρῇ· καὶ σεῖς θέλετε
λυπηθῇ· ἡ λύπη σας ὅμως θέλει μεταβληθῇ εἰς χαράν. 21 Ἡ
γυνὴ ὅταν γεννᾷ, λύπην ἔχει, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ἀφοῦ
ὅμως γεννήσῃ τὸ παιδίον, δὲν ἐνθυμεῖται πλέον τὴν θλῖψιν, διὰ
τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. 22 Καὶ σεῖς
λοιπὸν τώρα μὲν ἔχετε λύπην· πάλιν ὅμως θέλω σᾶς ἰδεῖ, καὶ
θέλει χαρῇ ἡ καρδία σας, καὶ τὴν χαράν σας οὐδεὶς ἀφαιρεῖ
ἀπὸ σᾶς. 23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ δὲν θέλετε ζητήσει
παρ᾽ ἐμοῦ οὐδέν. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλει σᾶς
δώσει. 24 Ἕως τώρα δὲν ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου·
αἰτεῖτε καὶ θέλετε λαμβάνει, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρά σας.
25 Ταῦτα διὰ παροιμιῶν ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται
ὥρα, ὅτε δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλέον διὰ παροιμιῶν, ἀλλὰ

παῤῥησίᾳ θέλω σᾶς ἀναγγείλει περὶ τοῦ Πατρός. 26 Ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ θέλετε ζητήσει ἐν τῷ ὀνόματί μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω,
ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· 27 διότι
αὐτὸς ὁ Πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ἐπειδὴ σεῖς ἠγαπήσατε ἐμὲ, καὶ
ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. 28 Ἐξῆλθον
παρα τοῦ Πατρὸς, καὶ ἦλθον εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω τὸν
κόσμον, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα.

29 Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἰδου, τωρα παῤῥη-
σίᾳ λαλεῖς, καὶ οὐδεμίαν παροιμίαν λέγεις. 30 Τώρα γνωρίζομεν
ὅτι ἐξεύρεις πάντα, καὶ δὲν ἔχεις χρείαν νὰ σὲ ἐρωτᾷ τις. Ἐκ
τούτου πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

31 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Τώρα πιστεύετε; 32 ἰδοὺ,
ἔρχεται ὥρα καὶ ἤδη ἦλθε, νὰ σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ
ἴδια, καὶ νὰ ἀφήσητε ἐμὲ μόνον· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μόνος, διότι
ὁ Πατὴρ εἶναι μετ' ἐμοῦ. 33 Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ
ἔχητε εἰρήνην ἐν ἐμοί. Ἐν τῷ κόσμῳ θέλετε ἔχει θλίψιν
ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΤΑΥΤΑ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε,

Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα· δόξασον τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ
δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱός σου· 2 καθὼς ἔδωκας εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν
πάσης σαρκὸς, δια νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς πάντας ὅσους
ἔδωκας εἰς αὐτόν. 3 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ, τὸ νὰ γνωρί-
ζωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλας
Ἰησοῦν Χριστόν. 4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον
ἐτελείωσα τὸ ὁποῖον μοὶ ἔδωκας διὰ νὰ κάμω. 5 Καὶ τώρα
δόξασόν με σὺ, Πάτερ, πλησίον σου, μὲ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν
εἶχον παρὰ σοὶ πρὶν γείνῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους τους ὁποιους
μοὶ ἔδωκας ἐκ τοῦ κόσμου. Ἰδικοί σου ἦσαν, καὶ εἰς ἐμὲ
ἔδωκας αὐτοὺς, καὶ τὸν λόγον σου ἐφύλαξαν. 7 Τώρα ἐγνώρισαν
ὅτι πάντα ὅσα μοὶ ἔδωκας παρὰ σοῦ εἶναι· 8 διότι τοὺς λόγους
τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, ἔδωκα εἰς αὐτούς· καὶ αὐτοὶ ἐδέχθησαν,
καὶ ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν
ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας. 9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν παρακαλῶ· δὲν

παρακαλῶ περὶ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ περὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους μοὶ
ἔδωκας, διότι ἰδικοί σου εἶναι. 10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ εἶναι,
καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ ἐδοξάσθην ἐν αὐτοῖς. 11 Καὶ δὲν εἶμαι
πλέον ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὗτοι εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐγὼ
ἔρχομαι πρὸς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι
σου, τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, διὰ νὰ ἦναι ἓν καθὼς ἡμεῖς.
12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐφύλαττον αὐτοὺς ἐν
τῷ ὀνόματί σου· ἐκείνους τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας ἐφύλαξα, καὶ
οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπωλέσθη, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, διὰ νὰ
πληρωθῇ ἡ γραφή. 13 Τώρα δὲ ἔρχομαι πρὸς σὲ, καὶ ταῦτα
λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ νὰ ἔχωσι τὴν χαράν μου πλήρη ἐν
ἑαυτοῖς. 14 Ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος
ἐμίσησεν αὐτοὺς, διότι δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου. 15 Δὲν παρακαλῶ νὰ σηκώσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.
16 Ἐκ τοῦ κόσμου δὲν εἶναι, καθὼς ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου.
17 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ ἰδικός σου
εἶναι ἀλήθεια. 18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ
ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. 19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ
ἁγιάζω ἐμαυτὸν, διὰ νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν τῇ ἀληθείᾳ.
20 Καὶ δὲν παρακαλῶ μόνον περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευσόντων εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν· 21 διὰ νὰ ἦναι
πάντες ἕν· κ θὼς σὺ, Πάτερ, εἶσαι ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοὶ, νὰ
ἦναι καὶ αὐ.οὶ ἐν ἡμῖν ἕν· διὰ νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ
ἀπέστειλας. 22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκας,
ἔδωκα εἰς αὐτούς· διὰ νὰ ἦναι ἓν, καθὼς ἡμεῖς εἴμεθα ἕν.
23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί· διὰ νὰ ἦναι τετελειωμένοι
εἰς ἓν, καὶ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας, καὶ
ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, θέλω, ὅπου εἶμαι
ἐγὼ, νὰ ἦναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμοῦ· διὰ νὰ θεωρῶσι τὴν δόξαν
μου, τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκας, διότι μὲ ἠγάπησας πρὸ καταβολῆς
κόσμου. 25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος δὲν σὲ ἐγνώρισεν, ἐγω
δὲ σὲ ἐγνώρισα, καὶ οὗτοι ἐγνώρισαν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας.
26 Καὶ ἐφανέρωσα εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομά σου, καὶ θέλω φανερώσει,
διὰ νὰ ἦναι ἡ ἀγάπη μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἠγάπησας ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ιη'.

'ΑΦΟΥ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε μετα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦτο κῆπος, εἰς τον
ὁποῖον εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Ἤξευρε δὲ τὸν τόπον καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδων αὐτόν· διότι
πολλάκις συνῆλθεν ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν λαβὼν τὸ τάγμα, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ
Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων
καὶ ὅπλων. 4 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐξεύρων πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐ-
τὸν, ἐξῆλθε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τίνα ζητεῖτε; 5 Ἀπεκρίθησαν
πρὸς αὐτὸν, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λεγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἐγὼ εἶμαι. Ἵστατο δὲ μετ' αὐτῶν καὶ Ἰούδας ὁ παρα-
δίδων αὐτόν. 6 Καθὼς λοιπὸν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι ἐγὼ εἶμαι,
ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. 7 Πάλιν λοιπὸν
ἠρώτησεν αὐτοὺς, Τινα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν Να-
ζωραῖον. 8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Σᾶς εἶπον, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.
Ἐὰν λοιπὸν ἐμὲ ζητῆτε, ἀφήσατε τούτους νὰ ὑπάγωσι· 9 διὰ νὰ
πληρωθῇ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν, Ὅτι ἐξ ἐκείνων τοὺς
ὁποίους μοὶ ἔδωκας, δὲν ἀπώλεσα οὐδένα.
10 Τότε ὁ Σίμων Πέτρος ἔχων μάχαιραν ἔσυρεν αὐτὴν, καὶ
ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ
ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦτο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου Μάλχος. 11 Εἶπε
λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Πέτρον, Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς
τὴν θήκην. Τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον μοὶ ἔδωκεν ὁ Πατὴρ, δὲν
θέλω πίει αὐτο;
12 Τὸ τάγμα λοιπὸν καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδεσαν αὐτὸν, 13 καὶ ἔφεραν
αὐτὸν εἰς τὸν Ἄνναν πρῶτον· διότι ἦτο πενθερὸς τοῦ Καϊάφα,
ὅστις ἦτο ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. 14 Ἦτο δὲ ὁ Καϊάφας
ὁ συμβουλεύσας τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι συμφέρει νὰ ἀπολεσθῇ εἷς
ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
15 Ἠκολούθει δὲ τὸν Ἰησοῦν ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος
μαθητής· ὁ δὲ μαθητης ἐκεῖνος ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα,
καὶ εἰσῆλθε μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερεως.
16 Ὁ δὲ Πέτρος ἵστατο ἔξω πλησίον τῆς θύρας. Ἐξῆλθε λοιπὸν
ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὅστις ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα, καὶ

ὡμίλησεν εἰς τὴν θυρωρὸν, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. 17 Λέγει
λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θυρωρος πρὸς τον Πέτρον, Μήπως καὶ σὺ
εἶσαι ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος,
Δὲν εἶμαι. 18 Ἵσταντο δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται, οἵτινες
εἶχον κάμει ἀνθρακιαν, διότι ἦτο ψύχος, καὶ ἐθερμαίνοντο· καὶ
μετ' αὐτῶν ἵστατο ὁ Πέτρος καὶ ἐθερμαίνετο.
19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. 20 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάν-
τοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου οἱ Ἰουδαῖοι
συνέρχονται πάντοτε, καὶ ἐν κρυπτῷ δὲν ἐλάλησα οὐδέν. 21 Τί
μὲ ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκούσαντας, τί ἐλάλησα πρὸς αὐ-
τούς· ἰδοὺ, οὗτοι ἐξεύρουσιν ὅσα εἶπον ἐγώ.
22 Ὅτε δὲ εἶπε ταῦτα, εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἱστάμενος πλησίον
ἔδωκε ῥάπισμα εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἰπὼν, Οὕτως ἀποκρίνεσαι πρὸς
τὸν ἀρχιερέα; 23 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν κακῶς
ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· ἂν δὲ καλῶς, τί μὲ δέρεις;
24 Εἶχε δὲ ἀποστείλει αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν
τον ἀρχιερέα.
25 Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος ἵστατο καὶ ἐθερμαινετο· εἶπον λοιπὸν
πρὸς αὐτὸν, Μήπως καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶσαι;
Ἠρνήθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπε, Δὲν εἶμαι. 26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δού-
λων τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις ἦτο συγγενὴς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ὁ
Πέτρος ἀπέκοψε τὸ ὠτίον, Δὲν σὲ εἶδον ἐγὼ ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐ-
τοῦ; 27 Πάλιν λοιπὸν ἠρνήθη ὁ Πέτρος, καὶ εὐθὺς ἐφώναξεν ὁ
ἀλέκτωρ.
28 Φέρουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτω-
ριον· ἦτο δὲ πρωῒ, καὶ αὐτοὶ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον,
διὰ νὰ μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ φάγωσι τὸ πάσχα.
29 Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Τίνα
κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; 30 Ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἐὰν οὗτος δὲν ἦτο κακοποιὸς, δὲν ἠθέ-
λομεν σοὶ παραδώσει αὐτόν. 31 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ
Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν σεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνατε
αὐτόν. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν
ἐξουσίαν νὰ θανατώσωμεν οὐδένα.—32 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος
τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ
ἀποθάνῃ.

33 Εἰσῆλθε λοιπὸν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλάτος, καὶ
ἐφώναξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλευς
τῶν Ἰουδαίων; 34 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἀφ' ἑαυτοῦ
λέγεις σὺ τοῦτο, ἢ ἄλλοι σοὶ εἶπον περὶ ἐμοῦ; 35 Ἀπεκρίθη ὁ
Πιλάτος, Μήπως ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἰδικόν σου
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὲ παρέδωκαν εἰς ἐμέ· τί ἔκαμες; 36 Ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· ἐαν
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἦτο ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, οἱ ὑπηρέται μου
ἤθελον ἀγωνίζεσθαι, διὰ νὰ μὴ παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους
Τώρα δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ δὲν εἶναι ἐντεῦθεν. 37 Καὶ ὁ Πιλάτος
εἶπε πρὸς αὐτὸν, Λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἶμαι ἐγώ. Ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην,
καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω εἰς τὴν
ἀλήθειαν. Πᾶς ὅστις εἶναι ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει τὴν φωνήν
μου. 38 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Τί εἶναι ἀλήθεια;

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει
πρὸς αὐτοὺς, Ἐγὼ δὲν εὑρίσκω οὐδὲν ἔγκλημα ἐν αὐτῷ. 39 Εἶναι
δὲ συνήθεια εἰς ἐσᾶς, νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα ἐν τῷ πάσχα· θέλετε
λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαιων; 40 Παλιν
λοιπὸν ἐκραύγασαν πάντες, λέγοντες, Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν
Βαραββᾶν.—Ἦτο δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἔλαβεν ὁ Πιλατος τον Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε.
2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθεσαν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἱμάτιον πορφυροῦν,
3 καὶ ἔλεγον, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔδιδον εἰς
αὐτὸν ῥαπίσματα.

4 Ἐξῆλθε δὲ πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει προς αὐτοὺς,
Ἰδοὺ, σᾶς φέρω αὐτὸν ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι οὐδὲν ἔγκλημα
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. 5 Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν
ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει πρὸς
αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. 6 Ὅτε δὲ εἶδον αὐτὸν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, Σταύρωσον,
σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν
σεῖς, καὶ σταυρώσατε· διότι ἐγὼ δὲν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ ἔγκλημα.
7 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν,

καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν πρέπει νὰ ἀποθάνῃ, διότι ἔκαμεν ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τον λόγον, μᾶλλον ἐφο-
βήθη, 9 καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, Πόθεν εἶσαι σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν δὲν ἔδωκεν
εἰς αὐτόν. 10 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Πρὸς ἐμὲ δὲν
λαλεῖς; δὲν ἐξεύρεις ὅτι ἐξουσίαν ἔχω νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ
ἐξουσίαν ἔχω νὰ σὲ ἀπολύσω; 11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Δὲν εἶχες
οὐδεμίαν ἐξουσίαν κατ᾽ ἐμοῦ, ἐὰν δὲν σοὶ ἦτο δεδομένον ἄνωθεν·
διὰ τοῦτο ὁ παραδίδων με εἰς σὲ, ἔχει μεγαλητέραν ἁμαρτίαν.

12 Ἔκτοτε ἐζήτει ὁ Πιλάτος νὰ ἀπολυσῃ αὐτόν· οἱ Ἰουδαῖοι
ὅμως ἔκραζον λέγοντες, Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, δὲν εἶσαι φίλος
τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὅστις καμνει ἑαυτὸν βασιλέα, ἀντιλέγει εἰς
τὸν Καίσαρα. 13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον,
ἔφερεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τὸν
τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦτο δὲ παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, καὶ ὥρα περίπου ἕκτη·
καὶ λέγει πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σας. 15 Οἱ δὲ
ἐκραύγασαν, Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτους
ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλεα σας νὰ σταυρώσω; Απεκρίθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς, Δὲν ἔχομεν βασιλέα εἰμὴ Καίσαρα. 16 Τότε λοιπὸν
παρέδωκεν αὐτὸν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ παρέλαβον
τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγό-
μενον Κρανιου τόπον, ὅστις λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ·
18 ὅπου ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν
καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ σταυ-
ροῦ· ἦτο δὲ γεγραμμένον, ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. 20 Καὶ τοῦτον τὸν τίτλον
ἀνέγνωσαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων· διότι ἦτο πλησίον τῆς πόλεως
ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτο γεγραμμένον
Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί. 21 Ἔλεγον λοιπὸν προς
τὸν Πιλάτον οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφε, Ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ᾽ ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι τῶν
Ἰουδαίων. 22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Ὃ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, ἀφοῦ ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν,
ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔκαμον τέσσαρα μερίδια, εἰς ἕκα-

στον στρατιώτην ἓν μερίδιον, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦτο δὲ ὁ χιτων
ἄῤῥαφος, ἀπὸ ἄνωθεν ὅλος ὑφαντός. 24 Εἶπον λοιπὸν πρὸς
ἀλλήλους, Ἂς μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλ' ἂς ῥίψωμεν λαχνὸν
περὶ αὐτοῦ, τίνος θέλει εἶσθαι·—διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἡ
λέγουσα, "Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἑαυτοὺς, καὶ ἐπὶ
τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον." Οἱ μὲν λοιπὸν στρατιῶται
ταῦτα ἔκαμον.

25 Ἵσταντο δὲ πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ γυνὴ
τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. 26 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν
ὡς εἶδε τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παριστάμενον τὸν
ὁποῖον ἠγάπα, λέγει πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, Γύναι, ἰδοὺ ὁ
υἱός σου. 27 Ἔπειτα λέγει πρὸς τὸν μαθητὴν, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ
σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

28 Μετὰ τοῦτο γινωσκων ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη ἐτελέσθη-
σαν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει, Διψῶ. 29 Ἔκειτο δὲ ἐκεῖ
ἀγγεῖον πλῆρες ὄξους· καὶ ἐκεῖνοι γεμίσαντες σπόγγον ἀπὸ
ὄξους, καὶ περιθέσαντες εἰς ὕσσωπον, προσέφεραν εἰς τὸ στόμα
αὐτοῦ. 30 Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλε-
σται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ
σώματα ἐν τῷ σαββατῳ, ἐπειδὴ ἦτο παρασκευὴ, (διότι ἦτο
μεγάλη ἐκείνη ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου,) παρεκάλεσαν τὸν Πιλά-
τον διὰ να συνθλασθῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ νὰ σηκωθῶσιν.
32 Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου συνέθλα-
σαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος μετ' αὐτοῦ.
33 Εἰς δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα,
δὲν συνέθλασαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· 34 ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν
ἐκέντησε μὲ λόγχην τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ. 35 Καὶ ὁ ἰδὼν μαρτυρεῖ, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία
αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖνος ἐξεύρει ὅτι ἀλήθειαν λέγει, διὰ νὰ πι-
στεύσητε σεῖς. 36 Διότι ἔγειναν ταῦτα, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ,
"Ὀστοῦν αὐτοῦ δὲν θέλει συντριφθῇ." 37 Καὶ πάλιν ἄλλη
γραφὴ λέγει, "Θέλουσιν ἐπιβλέψει εἰς ἐκεῖνον τον ὁποῖον
ἐξεκέντησαν."

38 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἰωσηφ ὁ ἀπο Ἀριμαθαιας (ὅστις ἦτο μαθη-
τὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,)
παρεκάλεσε τὸν Πιλάτον νὰ σηκώσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ

ὁ Πιλάτος ἔδωκεν ἄδειαν. Ἦλθε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ. 39 *Ἦλθε δὲ καὶ ὁ Νικόδημος, (ὅστις εἶχεν ἐλθεῖ*
πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νυκτὸς κατ᾽ ἀρχὰς,) φέρων μίγμα σμύρνης
καὶ ἀλόης ἕως ἑκατὸν λιτρας. 40 *Ἔλαβον λοιπὸν τὸ σῶμα τοῦ*
Ἰησοῦ, καὶ ἔδεσαν αὐτὸ μὲ σάβανα μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς
εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἐνταφιάζωσιν.
41 *Ἦτο δὲ ἐν τῷ τοπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, καὶ ἐν τῷ*
κήπῳ μνημεῖον νέον, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἔτι εἶχε τεθῆ. 42 *Ἐκεῖ*
λοιπὸν ἔθεσαν τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων,
διότι ἦτο πλησίον τὸ μνημεῖον.

ΚΕΦ. κ.

ΤΗΝ *δὲ πρώτην τῆς ἑβδομάδος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται*
εἰς τὸ μνημεῖον τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἔτι ἦτο σκότος, καὶ βλέπει τὸν
λίθον σηκωμένον ἐκ τοῦ μνημείου. 2 *Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται*
πρὸς τοι Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, τὸν
ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἐσήκωσαν τὸν
Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ἔθεσαν αὐτόν.
3 *Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο*
εἰς τὸ μνημεῖον· 4 *Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος*
μαθητὴς προέτρεξε ταχύτερον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς
τὸ μνημεῖον. 5 *καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ σάβανα· δὲν*
εἰσῆλθεν ὅμως. 6 *Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν*
αὐτὸν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ σάβανα κεί-
μενα, 7 *καὶ τὸ σουδάριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,*
κείμενον οὐχὶ ὁμοῦ μὲ τὰ σάβανα, ἀλλὰ χωριστὰ τετυλιγμένον
εἰς ἕνα τόπον. 8 *Τότε λοιπὸν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁ*
ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπιστευσε· 9 *διότι*
δὲν ἐνόουν ἔτι τὴν γραφὴν, ὅτι πρεπει αὐτὸς νὰ ἀναστηθῇ
ἐκ νεκρῶν. 10 *Ἀνεχώρησαν λοιπὸν πάλιν εἰς τὰ ἴδια οἱ μαθη-*
ται.
11 *Ἡ δὲ Μαρία ἵστατο πλησιον τοῦ μνημειου κλαιουσα ἔξω·*
ἐνῷ λοιπον ἔκλαιεν, ἔκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· 12 *καὶ βλέπει δύο*
ἀγγέλους μὲ λευκὰ ἱμάτια *καθημένους, ἕνα πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ*
ἕνα πρὸς τοὺς πόδας, ἐκεῖ *ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.*
13 *Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὴν ἐκεῖνοι, Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει*
πρὸς αὐτοὺς, Διότι ἐσήκωσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ δὲν ἐξεύρω

ποῦ ἔθεσαν αὐτόν. [14] Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἐστράφη εἰς τὰ
ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἱστάμενον, καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι
εἶναι ὁ Ἰησοῦς. [15] Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαί-
εις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη νομίζουσα ὅτι εἶναι ὁ κηπουρὸς, λέγει
πρὸς αὐτὸν, Κύριε, ἐὰν σὺ ἐσήκωσας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθεσας
αὐτὸν, καὶ ἐγὼ θέλω σηκώσει αὐτόν. [16] Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ
Ἰησοῦς, Μαρία. Ἐκείνη στραφεῖσα, λέγει πρὸς αὐτὸν, Ῥαβ-
βουνί! τὸ ὁποῖον λέγεται, Διδάσκαλε. [17] Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ
Ἰησοῦς, Μή μου ἅπτου· διότι δὲν ἀνέβην ἔτι πρὸς τὸν Πατέρα
μου· ἀλλ' ὕπαγε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς,
Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας, καὶ Θεόν μου
καὶ Θεόν σας. [18] Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἀπαγ-
γέλλει πρὸς τοὺς μαθητὰς, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι εἶπε
ταῦτα πρὸς αὐτήν.

[19] Τὸ ἑσπέρας λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς πρώτης τῆς
ἑβδομάδος, ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι, ὅπου οἱ μαθηταὶ
ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Εἰρήνη ὑμῖν.
[20] Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν
Κύριον. [21] Εἶπε δὲ πάλιν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Εἰρήνη ὑμῖν·
καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς. [22] Καὶ
τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Λάβετε Πνεῦμα
Ἅγιον. [23] Ἄν τινων συγχωρήσητε τὰς ἁμαρτίας, εἶναι συγκεχω-
ρημέναι εἰς αὐτούς· ἄν τινων κρατῆτε, εἶναι κεκρατημέναι.

[24] Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο
μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. [25] Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν
οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, Εἴδομεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Ἐὰν δὲν ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν
χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, δὲν θέλω πιστεύσει.

[26] Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν
κεκλεισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν.
[27] Ἔπειτα λέγει πρὸς τὸν Θωμᾶν, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῶ,
καὶ ἰδὲ τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς
τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. [28] Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ

Θεός μου. [29] Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐπειδὴ μὲ εἶδες,
Θωμᾶ, ἐπίστευσας· μακάριοι ὅσοι δὲν εἶδον, καὶ ἐπίστευσαν.
[30] Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. [31] Ταῦτα δὲ ἐγράφησαν, διὰ νὰ πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχητε
ζωὴν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κα'.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μα-
θητὰς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως.
[2] Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. [3] Λέγει πρὸς
αὐτοὺς Σίμων Πέτρος, Ὑπάγω νὰ ἁλιεύσω. Λέγουσι πρὸς
αὐτὸν, Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν
εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν
οὐδέν.
[4] Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἤδη πρωῒ, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγια-
λόν· δὲν ἐγνώριζον ὅμως οἱ μαθηταὶ ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.
[5] Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Παιδία, μήπως ἔχετέ τι
προσφάγιον; Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν, Οὐχί. [6] Ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Ῥίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου,
καὶ θέλετε εὑρεῖ. Ἔρριψαν λοιπὸν, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν πλέον
νὰ σύρωσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. [7] Λέγει λοιπὸν
πρὸς τὸν Πέτρον ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς,
Ὁ Κύριος εἶναι. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος ἀκούσας ὅτι εἶναι ὁ Κύριος,
ἐζώσθη τὸ ἐπένδυμα, (διότι ἦτο γυμνὸς,) καὶ ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς
τὴν θάλασσαν. [8] Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μὲ τὸ πλοιάριον,
(διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ἕως διακοσίας πήχας,)
σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.
[9] Καθὼς λοιπὸν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν
κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. [10] Λέγει πρὸς
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Φέρετε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, τὰ ὁποῖα ἐπιάσατε
τώρα. [11] Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς
γῆς, γέμον ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ ἐνῷ
ἦσαν τόσοι, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. [12] Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, Ἔλθετε, γευματίσατε. Οὐδεὶς ὅμως τῶν μαθητῶν

ἐτόλμα νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν, Σὺ τίς εἶσαι; ἐξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ
Κύριος. [13] *Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον,*
καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

[14] *Αὕτη ἦτο ἤδη τρίτη φορὰ καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἐφανερώθη εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἀφοῦ ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.*

[15] *Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγευμάτισαν, λέγει πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον*
ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με περισσότερον τούτων; Λέγει
πρὸς αὐτὸν, Ναὶ, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει
πρὸς αὐτὸν, Βόσκε τὰ ἀρνία μου. [16] *Λέγει πρὸς αὐτὸν πάλιν*
δευτέραν φορὰν, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει πρὸς αὐτὸν,
Ναὶ, Κύριε· σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτὸν,
Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. [17] *Λέγει πρὸς αὐτὸν τὴν τρίτην*
φορὰν, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπε
πρὸς αὐτὸν τὴν τρίτην φορὰν, Ἀγαπᾷς με; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Κύριε, σὺ ἐξεύρεις τὰ πάντα· σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβατά μου. [18] *Ἀληθῶς, ἀληθῶς*
σοὶ λέγω, ὅτε ἦσο νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις
ὅπου ἤθελες· ἀφοῦ ὅμως γηράσῃς, θέλεις ἐκτείνει τὰς χεῖράς
σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσει, καὶ θέλει σὲ φέρει ὅπου δὲν
θέλεις. [19] *Εἶπε δὲ τοῦτο, δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον μέλλει νὰ*
δοξάσῃ τὸν Θεόν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἀκολούθει μοι. [20] *Στρα-*
φεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει ἀκολουθοῦντα τὸν μαθητὴν, τὸν
ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὅστις καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ
ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Κύριε, τις εἶναι ὁ παρα-
δίδων σε; [21] *Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς τὸν Ἰη-*
σοῦν, Κύριε, οὗτος δὲ τί; [22] *Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν*
αὐτὸν θέλω νὰ μένῃ ἑωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι.
[23] *Διεδόθη λοιπὸν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθη-*
τὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως δὲν εἶπε πρὸς
αὐτὸν, ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλ', Ἐὰν θέλω αὐτὸν νὰ μένῃ
ἑωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σέ;

[24] *Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας αὐτά· καὶ ἐξεύρομεν, ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.*

[25] *Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γραφθῶσι καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸς ὁ κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.*

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ

ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΚΕΦ. α΄.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἔκαμον, ὦ Θεόφιλε, περὶ παντων ὅσα
ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ, 2 μέχρι τῆς
ἡμέρας καθ' ἣν ἀνελήφθη, ἀφοῦ διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἔδωκεν
ἐντολὰς εἰς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξεν· 3 εἰς τοὺς
ὁποίους καὶ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ το πάθος αὐτοῦ διὰ
πολλῶν τεκμηρίων, ἐμφανιζόμενος εἰς αὐτοὺς τεσσαράκοντα
ἡμέρας, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. 4 Καὶ
συνερχόμενος μετ' αὐτῶν παρήγγειλε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶσιν
ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ νὰ περιμένωσι τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
Πατρὸς, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε, εἶπε, παρ' ἐμοῦ. 5 Διότι ὁ μὲν
Ἰωάννης ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῆ ἐν
Πνεύματι Ἁγίῳ, οὐχὶ μετα πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Ἐκεῖνοι λοιπὸν συνελθόντες ἠρωτων αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε,
τάχα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸν
Ἰσραήλ; 7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἀνήκει εἰς ἐσᾶς νὰ γνωρίζητε
τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν ἐν τῇ
ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ· 8 ἀλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν ἐπέλθῃ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς· καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες
καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ
ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, βλεποντων αυτῶν ανελήφθη, καὶ
νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 10 Καὶ ἐνῷ
ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅτε αὐτὸς ἀνέβαινεν, ἰδοὺ,
ἄνδρες δύο μὲ ἱμάτια λευκὰ ἐστάθησαν πλησίον αὐτῶν· 11 οἵ-
τινες καὶ εἶπον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἵστασθε ἐμβλέποντες εἰς
τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἀνελήφθη ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν
οὐρανὸν, θέλει ἐλθεῖ οὕτω, καθ' ὃν τρόπον εἴδετε αὐτὸν πορευό-
μενον εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ απο τοῦ ὄρους τοῦ

*καλουμένου Ἐλαιῶνος, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον τῆς Ἱερουσαλὴμ,
ἀπέχον ὁδὸν σαββάτου. [13] Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ
ἀνώγεον, ὅπου εἶχον τὸ κατάλυμα ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ
Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος
καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ
Ἰούδας Ἰακώβου. [14] Οὗτοι πάντες ἐνέμενον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν
προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν, μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ Μαρίας τῆς
μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.*

*[15] Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις σηκωθεὶς ὁ Πετρος εἰς τὸ
μέσον τῶν μαθητῶν, εἶπεν, (ἦτο δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖ παρόντων
ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν·)*

*[16] Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔπρεπε να πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὕτη, τὴν
ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος τοῦ Δαβὶδ
περὶ τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἔγεινεν ὁδηγὸς εἰς τοὺς συλλαβόντας τὸν
Ἰησοῦν· [17] διότι ἦτο συνηριθμημένος μὲ ἡμᾶς, καὶ ἔλαβε τὴν
μερίδα τῆς διακονίας ταύτης.
—[18] Οὗτος λοιπὸν ἀπέκτησεν ἀγρὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδι-
κίας, καὶ πεσὼν πρόμυττα ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐξεχύ-
θησαν ὅλα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ· [19] καὶ ἔγεινε γνωστὸν εἰς πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος
ὠνομάσθη ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν διαλέκτῳ, Ἀκελδαμὰ, τουτέστιν,
Ἀγρὸς αἵματος.—*

*[20] Διότι εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, "Ἂς
γείνῃ ἡ κατοικία αὐτοῦ ἔρημος, καὶ ἂς μὴ ἦναι ὁ κατοικῶν ἐν
αὐτῇ·" καὶ, "Ἄλλος ἂς λάβῃ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ." [21] Πρέ-
πει λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες συνῆλθον μεθ' ἡμῶν καθ' ὅλον
τὸν καιρὸν καθ' ὃν εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε πρὸς ἡμᾶς ὁ Κύριος
Ἰησοῦς, [22] ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἰωάννου ἕως
τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, εἷς ἐκ τούτων νὰ γείνῃ
μεθ' ἡμῶν μάρτυς τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ.*

*[23] Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὅστις
ἐπωνομάσθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν. [24] Καὶ ποσευχηθέντες
εἶπον, Σὺ, Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τῶν
δύο τούτων ἕνα ὅντινα ἐξέλεξας, [25] διὰ νὰ λάβῃ τὴν μερίδα τῆς
διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέπεσεν ὁ
Ἰούδας διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.—[26] Καὶ ἔδωκαν τοὺς
κλήρους αὐτῶν· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ
συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.*

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ὅτε ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυ-
μαδὸν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. 2 Καὶ ἐξαίφνης ἔγεινεν ἦχος ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ὡς ἀνέμου βιαίως φερομένου, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν
οἶκον ὅπου ἦσαν καθήμενοι. 3 Καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς διαμερι-
ζόμεναι γλῶσσαι ὡς πυρὸς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.
4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρχισαν νὰ
λαλῶσι ξένας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς νὰ
λαλῶσιν.

5 Ἦσαν δὲ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες
εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. 6 Καὶ καθὼς
ἔγεινεν ἡ φωνὴ αὕτη, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεταράχθη·
διότι ἤκουον αὐτοὺς εἷς ἕκαστος λαλοῦντας μὲ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ
διάλεκτον. 7 Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους, Ἰδοὺ, πάντες οὗτοι οἱ λαλοῦντες δὲν εἶναι Γαλι-
λαῖοι; 8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν δια-
λέκτῳ ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; 9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ
οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν τε καὶ Καπ-
παδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσιαν, 10 τὴν Φρυγίαν τε καὶ
τὴν Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς
κατὰ τὴν Κυρήνην, καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί
τε καὶ προσήλυτοι, 11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν αὐτοὺς
λαλοῦντας ἐν ταῖς γλώσσαις ἡμῶν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;—
12 Ἐθαύμαζον δὲ πάντες καὶ ἠπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες,
Τί σημαίνει τοῦτο; 13 Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον, Ὅτι εἶναι
μεστοὶ ἀπὸ γλυκὺν οἶνον.

14 Σταθεὶς δὲ ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἕνδεκα, ὕψωσε τὴν φωνην
αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς,

Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ,
τοῦτο ἂς ἦναι γνωστὸν εἰς ἐσᾶς, καὶ ἀκούσατε τοὺς λόγους μου.
15 Διότι οὗτοι δὲν εἶναι μεθυσμένοι, καθὼς σεῖς νομίζετε· διότι
εἶναι τρίτη ὥρα τῆς ἡμέρας· 16 ἀλλὰ τοῦτο εἶναι τὸ ῥηθὲν διὰ
τοῦ προφήτου Ἰωήλ· 17 "Καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει
ὁ Θεὸς, θέλω ἐκχέει ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα·
καὶ θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοί σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ
οἱ νεανίσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις, καὶ οἱ πρεσβύτεροί σας
θέλουσιν ἐνυπνιασθῆ ἐνύπνια· 18 καὶ ἔτι ἐπὶ τοὺς δούλους μου

*καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλω ἐκχέει ἀπὸ
τοῦ πνεύματός μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει·* 19 *καὶ θέλω δείξει
τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα
καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·* 20 *ὁ ἥλιος θέλει μεταστραφῆ εἰς
σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ* Κυρίου *ἡ
μεγάλη καὶ ἐπιφανής.* 21 Καὶ *πᾶς ὅστις ἂν ἐπικαλεσθῇ τὸ
ὄνομα τοῦ* Κυρίου, *θέλει σωθῇ."*

22 "Ανδρες Ἰσραηλῖται, *ἀκούσατε τοὺς λόγους τουτους· τον
Ἰησοῦν τὸν* Ναζωραῖον, *ἄνδρα ἀποδεδειγμένον πρὸς ἐσᾶς ἀπὸ
τοῦ* Θεοῦ *διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ σημείων, τὰ ὁποῖα ὁ*
Θεὸς *ἔκαμε δι' αὐτοῦ ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ σεῖς ἐξεύρετε,*
23 *τοῦτον λαβόντες παραδεδομένον κατὰ τὴν ὡρισμένην βουλὴν
καὶ πρόγνωσιν τοῦ* Θεοῦ, *διὰ χειρῶν ἀνόμων σταυρώσαντες
ἐθανατώσατε·* 24 *τὸν ὁποῖον ὁ* Θεὸς *ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας
τοῦ θανάτου, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κρατῆται ὑπ' αὐτοῦ.*
25 Ἐπειδὴ *ὁ* Δαβὶδ *λέγει περὶ αὐτοῦ,* "Ἔβλεπον *τὸν* Κύριον
*ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, διότι εἶναι ἐκ δεξιῶν μου, διὰ νὰ μὴ
σαλευθῶ.* 26 Διὰ *τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλίασεν
ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου θέλει ἀναπαυθῇ ἐπ' ἐλ-
πίδι.* 27 Διότι *δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει τὴν ψυχήν μου ἐν τῷ
ᾅδῃ, οὐδὲ θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν.*
28 Ἐφανέρωσας *εἰς ἐμὲ ὁδοὺς ζωῆς· θέλεις μὲ χορτασει ἀπὸ
εὐφροσύνης διὰ τοῦ προσώπου σου."*

29 "Ανδρες *ἀδελφοὶ, δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω μετὰ παῤῥησίας περὶ
τοῦ πατριάρχου* Δαβὶδ, *ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ
μνῆμα αὐτοῦ εἶναι παρ' ἡμῖν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.* 30 Ἐπειδη
*λοιπὸν ἦτο προφήτης, καὶ ἤξευρεν ὅτι μεθ' ὅρκου ὤμοσε πρὸς
αὐτὸν ὁ* Θεὸς, *ὅτι ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ θέλει
ἀναστήσει κατὰ σάρκα τὸν* Χριστὸν, *διὰ νὰ καθίσῃ* αὐτὸν *ἐπὶ τοῦ
θρόνου αὐτοῦ,* 31 *προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ*
Χριστοῦ, *ὅτι δὲν ἐγκατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ᾅδῃ, οὐδὲ ἡ
σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.* 32 Τοῦτον *τὸν* Ἰησοῦν *ἀνέστησεν
ὁ* Θεὸς, *τοῦ ὁποίου παντες ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες.* 33 Ἀφοῦ
λοιπὸν ὑψώθη διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Θεοῦ, *καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ*
Πατρὸς *τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *ἐξέχεε τοῦτο τὸ
ὁποῖον τώρα σεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.* 34 Διότι *ὁ* Δαβὶδ *δὲν
ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· λέγει ὅμως αὐτὸς,* "Εἶπεν *ὁ* Κύριος

πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 35 ἕωσοῦ θέσω τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου."
36 Βεβαίως λοιπὸν ἂς ἐξεύρῃ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ὁ
Θεὸς Κύριον καὶ Χριστὸν ἔκαμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, τὸν
ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε.
37 Ἀφοῦ δὲ ἤκουσαν ταῦτα, ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδία αὐτῶν,
καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, Τί
πρέπει νὰ κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;
38 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς, Μετανοήσατε, καὶ ἂς βα-
πτισθῇ ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος·
39 διότι πρὸς ἐσᾶς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας, καὶ
πρὸς πάντας τους εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν.—40 Καὶ μὲ ἄλλους πολλοὺς λόγους διεμαρτύρετο
καὶ προέτρεπε, λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς διεστραμμένης ταύτης
γενεᾶς.
41 Ἐκεῖνοι λοιπὸν μετὰ χαρᾶς δεχθέντες τὸν λογον αὐτοῦ, ἐβα-
πτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα ἕως τρεῖς
χιλιάδες ψυχαί.
42 Καὶ ἐνέμενον ἐν τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ ἐν τῇ κοι
νωνίᾳ, καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς.
43 Κατέλαβε δὲ πᾶσαν ψυχὴν φόβος· καὶ πολλὰ τεράστια καὶ
σημεῖα ἐγίνοντο διὰ τῶν ἀποστόλων. 44 Καὶ πάντες οἱ πιστεύον-
τες ἦσαν ὁμοῦ, καὶ εἶχον τὰ πάντα κοινά· 45 καὶ τὰ κτήματα καὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐπώλουν καὶ διεμοίραζον αὐτὰ εἰς πάντας,
καθ' ἣν ἕκαστος εἶχε χρείαν. 46 Καὶ καθ' ἡμέραν ἐμμένοντες
ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ κόπτοντες τὸν ἄρτον κατ' οἴκους,
μετελάμβανον τὴν τροφὴν ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἁπλότητι καρδίας
47 δοξολογοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ εὑρίσκοντες χάριν ἐνώπιον ὅλου
τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ Κύριος προσέθετε καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τοὺς σωζομένους.

ΚΕΦ. γ'.

ἈΝΕΒΑΙΝΟΝ δὲ ὁμοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς το ἱερον,
κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὴν ἐννάτην. 2 Καὶ ἄνθρωπός
τις χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ἐβαστάζετο, τὸν
ὁποῖον ἔθετον καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομέ-

νην Ὡραίαν, διὰ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσερχομένων
εἰς τὸ ἱερόν. [3]Οὗτος ἰδὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας
νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτει νὰ λάβῃ ἐλεημοσύνην.
[4]Ἀτενίσας δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, εἶπε,
Βλέψον εἰς ἡμᾶς. [5]Καὶ ἐκεῖνος ἔβλεπεν αὐτοὺς μετὰ προσοχῆς,
προσμένων νὰ λάβῃ τι παρ' αὐτῶν. [6]Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον ἐγὼ δὲν ἔχω· ἀλλ' ὅ,τι ἔχω, τοῦτο σοὶ
δίδω· Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου,
σηκώθητι καὶ περιπάτει. [7]Καὶ πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς
χειρὸς ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις καὶ τὰ
σφυρὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· [8]καὶ ἀναπηδήσας ἐστάθη ὄρθιος καὶ
περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ
πηδῶν καὶ δοξάζων τὸν Θεόν. [9]Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς
περιπατοῦντα καὶ δοξάζοντα τὸν Θεόν· [10]καὶ ἐγνώριζον αὐτὸν
ὅτι οὗτος ἦτο ὁ καθήμενος διὰ ἐλεημοσύνην εἰς τὴν Ὡραίαν
πύλην τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν ἀπὸ θάμβους καὶ ἐκστάσεως
διὰ τὸ γεγονὸς εἰς αὐτόν.

[11]Καὶ ἐνῷ ὁ ἰατρευθεὶς χωλὸς ἐκράτει τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάν-
νην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν στοὰν τὴν λε-
γομένην Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

[12]Ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος, ἀπεκρίθη πρὸς τὸν λαὸν,

Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε διὰ τοῦτο; ἢ τί ἀτενίζετε
εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐὰν ἐκάμομεν ἀπὸ ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως ἢ εὐσεβείας
νὰ περιπατῇ αὐτός; [13]Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ
Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήθητε αὐτὸν ἐνώ-
πιον τοῦ Πιλάτου, ἐνῷ ἐκεῖνος ἔκρινε νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν. [14]Σεῖς
ὅμως τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήθητε, καὶ ἐζητήσατε ἄνδρα
φονέα νὰ χαρισθῇ εἰς ἐσᾶς. [15]Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐθανα-
τώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τοῦ ὁποίου
ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. [16]Καὶ διὰ τῆς εἰς το ὄνομα αὐτοῦ πί-
στεως, τοῦτον τὸν ὁποῖον θεωρεῖτε καὶ γνωρίζετε, τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐστερέωσε· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν
τελείαν ταύτην ὑγείαν ἐνώπιον πάντων ὑμῶν.

[17]Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἐξεύρω ὅτι ἐπράξατε κατα ἄγνοιαν,
καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας. [18]Ὁ δὲ Θεὸς, ὅσα προεῖπε διὰ
στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔμελλε
νὰ πάθῃ, ἐξεπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε λοιπον καὶ ἐπιστρέψατε, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶ-
σιν αἱ ἁμαρτίαι σας, διὰ νὰ ἔλθωσι καιροὶ ἀναψυχῆς ἀπὸ τῆς
παρουσίας τοῦ Κυρίου, 20 καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον
εἰς ἐσᾶς Ἰησοῦν Χριστόν· 21 τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δεχθῇ ὁ
οὐρανὸς μέχρι τῶν καιρῶν τῆς ἀποκαταστάσεως πάντων ὅσα
ἐλάλησεν ὁ Θεὸς ἀπ' αἰῶνος διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων
αὐτοῦ προφητῶν.
22 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε προς τους πατέρας, "Ὅτι Κύριος ὁ
Θεός σας θέλει ἀναστήσει εἰς ἐσᾶς προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν
σας, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκούει κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ
πρὸς ἐσᾶς· 23 καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις δὲν ἀκούσῃ τοῦ προφήτου
ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ."—24 Καὶ πάντες δὲ οἱ
προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, προ-
ανήγγειλαν καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 Σεῖς εἶσθε υἱοὶ τῶν προ-
φητῶν, καὶ τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, "Καὶ ἐν τῷ σπέρματι
σου θέλουσιν εὐλογηθῇ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς." 26 Πρὸς ἐσᾶς
πρῶτον ὁ Θεὸς, ἀναστήσας τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν
αὐτὸν διὰ νὰ σᾶς εὐλογῇ, ὅταν ἐπιστρέφητε ἕκαστος ἀπὸ τῶν
πονηριῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. δ'. ε'.

ἘΝΩ δὲ αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς τὸν λαὸν, ἦλθον ἐπ' αὐτοὺς οἱ
ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, 2 ἀγανα-
κτοῦντες, διότι ἐδίδασκον τὸν λαὸν, καὶ ἐκήρυττον διὰ τοῦ Ἰησοῦ
τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· 3 καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτοὺς τὰς χεῖρας,
καὶ ἔθεσαν ὑπὸ φύλαξιν ἕως τῆς αὔριον· διότι ἦτο ἤδη ἑσπέρα.
4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἔγεινεν
ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς πέντε χιλιάδες.
5 Καὶ τῇ ἐπαύριον συνήχθησαν εἰς την Ἱερουσαλὴμ οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς, 6 καὶ Ἄννας
ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι
ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. 7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς εἰς τὸ
μέσον, ἠρώτων, Διὰ ποίας δυνάμεως, ἢ δια ποίου ὀνόματος ἐπρα-
ξατε τοῦτο σεῖς; 8 Τότε ὁ Πέτρος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, εἶπε
πρὸς αὐτους, Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,
9 ἐὰν ἡμεῖς ἀνακρινώμεθα σήμερον διὰ εὐεργεσίαν πρὸς ἄνθρωπον

ἀσθενοῦντα, διὰ ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθη, 10 ἂς ἦναι γνωστὸν
εἰς παντας ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι διὰ τοῦ
ὀνοματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς
ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, διὰ τού-
του παρίσταται οὗτος ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. 11 Οὗτος εἶναι ὁ
λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὅστις ἔγεινε
κεφαλὴ γωνίας. 12 Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτη-
ρία· διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδομένον
μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σωθῶμεν.
13 Θεωροῦντες δὲ τὴν παῤῥησίαν τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, καὶ
πληροφορηθέντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται,
ἐθαύμαζον, καὶ ἀνεγνώριζον αὐτοὺς ὅτι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ.
14 Βλέποντες δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν τεθεραπευμένον ἱστάμενον
μετ' αὐτῶν, δὲν εἶχον οὐδὲν νὰ ἀντείπωσι. 15 Προστάξαντες δὲ
αὐτοὺς νὰ ἀπέλθωσιν ἔξω τοῦ συνεδρίου, συνεβουλεύθησαν πρὸς
ἀλλήλους, 16 λέγοντες, Τί θέλομεν κάμει εἰς τοὺς ἀνθρώπους
τούτους; ἐπειδὴ ὅτι μὲν ἔγεινε δι' αὐτῶν γνωστὸν θαῦμα, εἶναι
φανερὸν εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν
δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν τοῦτο· 17 ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ διαδοθῇ περισ-
σότερον εἰς τὸν λαὸν, ἂς ἀπειλήσωμεν αὐτοὺς αὐστηρῶς νὰ μὴ
λαλῶσι πλέον ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς μηδένα ἄνθρωπον.
18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ λαλῶσι
καθόλου, μηδὲ νὰ διδάσκωσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 19 Ὁ
δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον, Ἂν
ἦναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀκούωμεν ἐσᾶς μᾶλλον παρὰ
τὸν Θεὸν, κρίνατε. 20 Διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ λαλῶμεν
ὅσα εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν. 21 Οἱ δὲ, πάλιν ἀπειλήσαντες
αὐτοὺς, ἀπέλυσαν, μὴ εὑρίσκοντες τὸ πῶς νὰ τιμωρήσωσιν
αὐτοὺς, διὰ τὸν λαόν· διότι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν διὰ τὸ
γεγονός. 22 Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ἔγεινε τὸ θαῦμα
τοῦτο τῆς θεραπείας, ἦτο περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν.
23 Καὶ ἀφοῦ ἀπελύθησαν, ἦλθον πρὸς τοὺς οἰκείους, καὶ
ἀπήγγειλαν ὅσα εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι. 24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ὕψωσαν τὴν φωνὴν
πρὸς τὸν Θεον, καὶ εἶπον, Δέσποτα, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς, ὅστις
ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα
τα ἐν αὐτοῖς· 25 ὅστις εἶπας διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ δούλου
σου, "Διὰ τί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια;

26 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνή-
χθησαν ὁμοῦ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ."
27 Διότι συνήχθησαν ἐπ' ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ἁγίου παιδός
σου Ἰησοῦ τὸν ὁποῖον ἔχρισας, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πόν-
τιος Πιλάτος, μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν τοῦ Ἰσραὴλ,
28 διὰ νὰ κάμωσιν ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλη σου προώρισε νὰ
γείνωσι. 29 Καὶ τώρα, Κύριε, βλέψον εἰς τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν,
καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ λαλῶσι τὸν λόγον σου μετὰ
πάσης παῤῥησίας, 30 ἐκτείνων τὴν χεῖρά σου εἰς θεραπείαν, καὶ
γινομένων σημείων καὶ τεραστίων διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου
παιδός σου Ἰησοῦ.

31 Μετὰ δὲ τὴν δέησιν αὐτῶν ἐσείσθη ὁ τόπος ὅπου ἦσαν
συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ
ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ
ἦτο μία· καὶ οὐδὲ εἷς ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἑαυτοῦ τὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτοῦ, ἀλλ' εἶχον τὰ πάντα κοινά. 33 Καὶ μετὰ δυνάμεως
μεγάλης ἀπέδιδον οἱ ἀπόστολοι τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ χάρις μεγάλη ἦτο ἐπὶ πάντας αὐτούς.
34 Ἐπειδὴ οὐδὲ ἦτό τις μεταξὺ αὐτῶν ἐνδεής· διότι ὅσοι ἦσαν
κτήτορες ἀγρῶν ἢ οἰκιῶν, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν
πωλουμένων, 35 καὶ ἔθετον εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· καὶ
διεμοιράζετο εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν χρείαν τὴν ὁποίαν εἶχε.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς ὁ ἐπονομασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων Βαρνά-
βας (τὸ ὁποῖον μεθερμηνευομενον εἶναι, υἱὸς παρηγορίας), Λευΐ-
της, Κύπριος τὸ γένος, 37 ἔχων ἀγρὸν ἐπώλησε, καὶ ἔφερε τὰ
χρήματα, καὶ ἔθεσεν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

ΚΕΦ. ε.—1 Ἄνθρωπος δέ τις Ἀνανίας τὸ ὄνομα, μετὰ τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ Σαπφείρης, ἐπώλησε κτῆμα· 2 καὶ ἐκράτησεν ἀπὸ
τῆς τιμῆς, ἐν γνώσει καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ φέρων μέρος
τι, ἔθεσεν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων. 3 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος,
Ἀνανία, διὰ τί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ὥστε νὰ
ψευσθῇς εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ νὰ κρατήσῃς ἀπὸ τῆς
τιμῆς τοῦ ἀγροῦ; 4 ἐνῷ ἔμενε, δὲν ἦτο σοῦ; καὶ ἀφοῦ ἐπωλήθη,
δὲν ἦτο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ σου; διὰ τί ἔβαλες ἐν τῇ καρδίᾳ σου το
πρᾶγμα τοῦτο; δὲν ἐψεύσθης εἰς ἀνθρώπους, ἀλλ' εἰς τὸν Θεόν

5 Ἐνῷ δὲ ἤκουεν ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, ἔπεσε καὶ
ἐξεψύχησε· καὶ ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούον-
τας ταῦτα. 6 Σηκωθέντες δὲ οἱ νεώτεροι ἐτύλιξαν αὐτὸν, καὶ
ἐκβαλόντες ἔθαψαν.
7 Μετὰ δὲ περίπου τρεῖς ὥρας, εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μὴ
ἐξεύρουσα τὸ γεγονός. 8 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὴν ὁ Πέτρος,
Εἰπέ μοι, διὰ τόσον ἐπωλήσατε τὸν ἀγρόν; Καὶ ἐκείνη εἶπε,
Ναὶ, διὰ τόσον. 9 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτὴν, Διὰ τί
συνεφωνήσατε νὰ πειράξητε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; ἰδοὺ εἰς
τὴν θύραν οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, καὶ θέλουσιν
ἐκβάλει καὶ σέ. 10 Καὶ ἔπεσε παρευθὺς εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
καὶ ἐξεψύχησεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰν,
καὶ ἐκβαλόντες ἔθαψαν πλησίον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. 11 Καὶ
ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.
12 Πολλὰ δὲ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο ἐν τῷ λαῷ διὰ τῶν
χειρῶν τῶν ἀποστόλων· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ
στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. 13 Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ
προσκολληθῇ εἰς αὐτούς· ὁ λαὸς ὅμως ἐμεγάλυνεν αὐτούς.
14 Καὶ προσετίθεντο μᾶλλον πιστεύοντες εἰς τὸν Κύριον, πλήθη
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, 15 ὥστε ἔφερον ἔξω εἰς τὰς πλατείας
τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἔθετον ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, διὰ νὰ
ἐπισκιάσῃ κἂν ἡ σκιὰ τοῦ Πέτρου ἐρχομένου τινὰ ἐξ αὐτῶν.
16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ἐνοχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.
17 Καὶ σηκωθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ, οἵτινες
ἦσαν ἡ αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου· 18 καὶ
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔβαλον
αὐτοὺς εἰς δημοσίαν φυλακήν. 19 Ἄγγελος ὅμως Κυρίου διὰ τῆς
νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκβαλὼν αὐτοὺς,
εἶπεν, 20 Ὑπάγετε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ πρὸς τὸν
λαὸν πάντας τοὺς λόγους τῆς ζωῆς ταύτης. 21 Καὶ ἀκούσαντες
εἰσῆλθον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκον. Ἐλθὼν δὲ ὁ
ἀρχιερεὺς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην
τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔστειλαν εἰς τὸ δε-
σμωτήριον, διὰ νὰ φέρωσιν αὐτούς. 22 Οἱ δὲ ὑπηρέται ἐλθόντες
δὲν εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν,

23 λέγοντες, Ὅτι το μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον
μετα πάσης ἀσφαλείας, καὶ τοὺς φύλακας ἱσταμένους ἔξω ἔμ-
προσθεν τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, οὐδένα εὕρομεν ἔσω.
24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ
στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ περὶ
αὐτῶν, εἰς τί ἔμελλε νὰ καταντήσῃ τοῦτο. 25 Καὶ ἐλθών τις
ἀπήγγειλε πρὸς αὐτους λέγων, Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνθρωποι τοὺς
ὁποίους ἐβάλετε εἰς τὴν φυλακὴν, ἵστανται ἐν τῷ ἱερῷ καὶ διδά-
σκουσι τὸν λαόν.

26 Τότε ὑπῆγεν ὁ στρατηγὸς μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ ἔφερεν
αὐτοὺς, οὐχὶ μετὰ βίας· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαὸν μὴ λιθοβολη-
θῶσι. 27 Καὶ ἀφοῦ ἔφεραν αὐτοὺς, ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ·
καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς, 28 λέγων, Δὲν σᾶς παραγ-
γείλαμεν ῥητῶς νὰ μὴ διδάσκητε ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ,
ἐγεμίσατε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς διδαχῆς σας, καὶ θέλετε νὰ
φέρητε ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, Πρέπει νὰ
πειθαρχῶμεν εἰς τὸν Θεὸν μᾶλλον παρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον
σεῖς ἐθανατώσατε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. 31 Τοῦτον ὁ Θεὸς
ὕψωσε διὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, διὰ νὰ δώσῃ
μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 32 Καὶ ἡμεῖς
εἴμεθα μάρτυρες αὐτοῦ περὶ τῶν λόγων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα
δὲ τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πειθαρχοῦντας εἰς
αὐτόν.

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔτριζον τοὺς ὀδόντας, καὶ ἐβουλεύοντο νὰ
θανατώσωσιν αὐτούς. 34 Σηκωθεὶς δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖός
τις, Γαμαλιὴλ τὸ ὄνομα, νομοδιδάσκαλος, τιμώμενος ὑπὸ παντὸς
τοῦ λαοῦ, προσέταξε νὰ ἐκβάλωσι τοὺς ἀποστόλους δι' ὀλίγην
ὥραν, 35 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε
εἰς ἑαυτοὺς περὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων, τί μέλλετε νὰ πράξητε.
36 Διότι πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἐσηκώθη ὁ Θευδᾶς, λέγων
ἑαυτὸν ὅτι εἶναι μέγας τις, εἰς τὸν ὁποῖον προσεκολλήθη ἀριθμὸς
ἀνδρῶν ἕως τετρακοσίων· ὅστις ἐφονεύθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπει-
θοντο εἰς αὐτὸν διελύθησαν, καὶ κατήντησαν εἰς οὐδέν. 37 Μετὰ
τοῦτον ἐσηκώθη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμεραις τῆς ἀπο-
γραφῆς, καὶ ἔσυρεν ὀπίσω αὐτοῦ ἀρκετὸν λαόν· καὶ ἐκεῖνος ἀπω-
λέσθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο εἰς αὐτὸν διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τώρα σᾶς λέγω, ἀπέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ
ἀφήσατε αὐτούς· διότι ἐὰν ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο
ἦναι ἐξ ἀνθρώπων, θέλει ματαιωθῇ· 39 ἐὰν ὅμως ἦναι ἐκ Θεοῦ,
δὲν δύνασθε νὰ ματαιώσητε αὐτὸ, καὶ προσέχετε μήπως εὑρεθῆτε
καὶ θεομαχοι.
40 Καὶ ἐπείσθησαν εἰς αὐτόν· καὶ προσκαλέσαντες τοὺς ἀπο-
στόλους, ἔδειραν, καὶ παρήγγειλαν νὰ μὴ λαλῶσιν ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. 41 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἀνεχώρουν
ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου χαίροντες, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ ἠξιώθησαν νὰ ἀτιμασθῶσι. 42 Καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον δὲν ἔπαυον διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

ΚΕΦ. ϛ'. ϛ.

ΈΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταυταις ὅτε ἐπληθύνοντο οἱ μαθηταὶ, ἔγεινε
γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, ὅτι αἱ χῆραι
αὐτῶν παρεβλέποντο ἐν τῇ καθημερινῇ διακονίᾳ. 2 Τότε οἱ
δώδεκα προσκαλέσαντες τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, Δὲν
εἶναι πρέπον ν' ἀφήσωμεν ἡμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ
διακονῶμεν εἰς τραπέζας. 3 Σκέφθητε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, νὰ ἐκλέξητε
ἐξ ὑμῶν ἑπτὰ ἄνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος
Ἁγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους ἂς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς
χρείας ταύτης. 4 Ἡμεῖς δὲ θέλομεν ἐμμένει ἐν τῇ προσευχῇ
καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου.
5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ
ἐξέλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος
Ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα,
καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα· 6 τοὺς
ὁποίους ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευχηθέντες
ἐπέθεσαν ἐπ' αὐτοὺς τὰς χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔ-
ξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσα-
λὴμ σφόδρα· καὶ πολὺ πλῆθος τῶν ἱερέων ὑπήκουον εἰς τὴν
πίστιν.

8 Ὁ δὲ Στέφανος, πλήρης πιστεως καὶ δυνάμεως, ἔκαμνε τέρατα
καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 Καὶ ἐσηκώθησαν τινὲς τῶν
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων,

*καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας, καὶ Ἀσίας, φιλονει-
κοῦντες μὲ τὸν Στέφανον·* [10]*καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντισταθῶσιν
εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάλει.* [11]*Τότε
ἔβαλον κρυφίως ἀνθρώπους, λέγοντας, Ὅτι ἠκούσαμεν αὐτὸν
λαλοῦντα λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Θεοῦ.*
[12]*Καὶ διήγειραν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
γραμματεῖς, καὶ ἐπελθόντες ἥρπασαν αὐτὸν, καὶ ἔφεραν εἰς τὸ
συνέδριον.* [13]*Καὶ ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας, Ὁ
ἄνθρωπος οὗτος δὲν παύει λαλῶν λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ
ἁγίου τούτου τόπου καὶ τοῦ νόμου.* [14]*Διότι ἠκούσαμεν αὐτὸν
λέγοντα, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος θέλει καταλύσει τὸν
τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθιμα τὰ ὁποῖα παρέδωκεν εἰς
ἡμᾶς ὁ Μωϋσῆς.* [15]*Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ κα-
θήμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς πρόσωπον
ἀγγέλου.*

ΚΕΦ. ζ. — [1]*Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς, Τῷόντι οὕτως ἔχουσι
ταῦτα;*

[2]*Ὁ δὲ εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ
Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅτε ἦτο
ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν κατοικήσῃ ἐν Χαῤῥὰν,* [3]*καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν, "Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας
σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν θέλω σοὶ δείξει."* [4]*Τότε
ἐξελθὼν ἐκ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαῤῥάν.
Καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετῴκισεν
αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς κατοικεῖτε τώρα.*
[5]*Καὶ δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα
ποδός· ὑπεσχέθη δὲ ὅτι θέλει δώσει αὐτὴν κτῆμα εἰς αὐτὸν, καὶ
εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, ἐνῷ δὲν εἶχε τέκνον.* [6]*Ἐλάλησε
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς οὕτως, "Ὅτι τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι
πάροικον ἐν γῇ ξένῃ, καὶ θέλουσι δουλώσει αὐτὸ καὶ κατα-
θλίψει τετρακόσια ἔτη.* [7]*Καὶ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι
δουλωθῆ, ἐγὼ θέλω κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα θέλου-
σιν ἐξέλθει, καὶ θέλουσι μὲ λατρεύσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ."*
[8]*Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε
τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ· καὶ ὁ
Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα Πα-
τριάρχας.*

[9]*Καὶ οἱ Πατριάρχαι φθονήσαντες τὸν Ἰωσὴφ, ἐπώλησαν*

εἰς τὴν Αἴγυπτον· ὁ Θεὸς ὅμως ἦτο μετ' αὐτοῦ, 10 *καὶ ἠλευ-*
θέρωσεν αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς
αὐτὸν χάριν καὶ σοφίαν ἐνώπιον Φαραὼ, τοῦ βασιλέως τῆς
Αἰγύπτου, ὅστις κατέστησεν αὐτὸν κυβερνήτην ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου
καὶ ὅλου τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

11 *Ἦλθε δὲ πεῖνα ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χα-*
ναὰν, καὶ θλῖψις μεγάλη· καὶ δὲν εὕρισκον τροφὰς οἱ πατέρες
ἡμῶν. 12 *Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰακὼβ ὅτι ὑπῆρχε σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ,*
ἐξαπέστειλε πρώτην φορὰν τοὺς πατέρας ἡμῶν. 13 *Καὶ ἐν τῇ*
δευτέρᾳ ἀνεγνωρίσθη ὁ Ἰωσὴφ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ
ἐφανερώθη εἰς τὸν Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. 14 *Ἀποστείλας*
δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακὼβ,
καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, ἑβδομήκοντα πέντε ψυχάς.
15 *Καὶ κατέβη ὁ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν* ἐκεῖ *αὐτὸς*
καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. 16 *Καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ*
ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μὲ τιμὴν
ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμμὼρ πατρὸς *τοῦ Συχέμ.*

17 *Καθὼς δὲ ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπαγγελίας τὴν ὁποίαν*
ὤμοσεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη
ἐν Αἰγύπτῳ· 18 *ἑωσοῦ ἐσηκώθη βασιλεὺς ἄλλος, ὅστις δὲν*
ἤξευρε τὸν Ἰωσήφ. 19 *Οὗτος δολιευθεὶς τὸ γένος ἡμῶν, κατέ-*
θλιψε τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὥστε νὰ κάμῃ νὰ ῥίπτωνται τὰ
βρέφη αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ζωογονῶνται.

20 *Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θεῖον*
κάλλος· ὅστις ἀνετράφη τρεῖς μῆνας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. 21 *Ἀφοῦ δὲ ἐῤῥίφθη, ἀνέλαβεν αὐτὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ*
Φαραὼ, καὶ ἀνέθρεψεν αὐτὸν διὰ νὰ ἦναι υἱὸς αὐτῆς. 22 *Καὶ*
ἐδιδάχθη ὁ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτο
δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 *Ἐνῷ δὲ ἐτελείονε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας*
αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 24 *Καὶ ἰδὼν τινὰ ἀδικούμενον,*
ὑπερασπίσθη αὐτὸν, *καὶ ἔκαμεν ἐκδίκησιν ὑπὲρ τοῦ καταθλι-*
βομένου, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. 25 *Ἐνόμιζε δὲ ὅτι οἱ*
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἤθελον νοήσει ὅτι ὁ Θεὸς διὰ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ δίδει εἰς αὐτοὺς σωτηρίαν· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόησαν.
26 *Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ἐνῷ ἐμάχοντο, καὶ*
παρεκίνησεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν, Ἄνθρωποι, ἀδελφοὶ

εἶσθε σεῖς· διὰ τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; [27]Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλη-
σίον ἀπέσπρωξεν αὐτὸν, εἰπὼν, Τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα
καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; [28]Μήπως θέλεις σὺ νὰ μὲ φονεύσῃς
καθ' ὃν τρόπον ἐφόνευσας χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; [29]Τότε ὁ Μωϋσῆς
ἔφυγε διὰ τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἔγεινε πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ,
ὅπου ἐγέννησε δύο υἱούς.

[30]Καὶ ἀφοῦ συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα ἔτη, ἐφανη εἰς
αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρου Σινᾶ, ἐν μέσῳ
φλογὸς καιομένης βάτου. [31]Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε
διὰ τὸ ὅραμα· καὶ ἐνῷ ἐπλησίαζε διὰ νὰ παρατηρήσῃ, ἦλθε φωνὴ
Κυρίου πρὸς αὐτον, [32]"Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ
Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰακώβ." Ἔντρομος δὲ γενόμενος ὁ Μωϋσῆς δὲν ἐτόλμα νὰ
παρατηρήσῃ. [33]Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, "Λῦσον τὸ
ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· διότι ὁ τόπος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵστασαι,
εἶναι γῆ ἁγία·" [34]"Εἶδον, εἶδον τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου
τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἤκουσα τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ κατέβην
διὰ νὰ ἐλευθερώσω αὐτούς· καὶ τώρα ἐλθὲ, θέλω σὲ ἀποστείλει
εἰς Αἴγυπτον."

[35]Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον ἠρνήθησαν εἰπόντες, Τίς σε
κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν
ἀρχηγὸν καὶ λυτρωτὴν διὰ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου τοῦ φανέντος εἰς
αὐτὸν ἐν τῇ βάτῳ. [36]Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ἀφοῦ ἔκαμε
τέρατα καὶ σημεῖα, ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ
ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη. [37]Οὗτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς, ὅστις
εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, "Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν
σας θέλει σᾶς ἀναστήσει Κυριος ὁ Θεός σας, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ
θέλετε ἀκούσει." [38]Οὗτος εἶναι ὅστις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐστάθη μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἐν
τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ παρέλαβε λόγια
ζωοποιὰ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς. [39]Εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες
ἡμῶν δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσωσιν, ἀλλ' ἀπέβαλον, καὶ ἐστρά-
φησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, [40]εἰπόντες πρὸς
τὸν Ἀαρὼν, "Κάμε εἰς ἡμᾶς θεοὺς, οἵτινες θέλουσι προπορεύε-
σθαι ἡμῶν· διότι οὗτος ὁ Μωϋσῆς, ὅστις ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, δεν ἐξεύρομεν τί συνέβη εἰς αὐτόν." [41]Καὶ κατε-
σκεύασαν μόσχον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ προσέφεραν
θυσίαν εἰς τὸ εἴδωλον, καὶ εὐφραίνοντο εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν

αὐτῶν. 42 Ὅθεν ἐστράφη ὁ Θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς το
νὰ λατρεύσωσι τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
νον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν προφητῶν, "Μήπως προσεφέρατε εἰς
ἐμὲ σφάγια καὶ θυσίας τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος
Ἰσραήλ; 43 Μάλιστα ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ
ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους ἐκά-
μετε διὰ νὰ προσκυνῆτε αὐτούς· διὰ τοῦτο θέλω σᾶς μετοικίσει
ἐπέκεινα" τῆς Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτο μετα τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διέταξεν ἐκεῖνος ὅστις ἐλάλει πρὸς τον Μωϋσῆν
νὰ κατασκευάσῃ αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον εἶχεν ἰδεῖ· 45 τὴν
ὁποίαν καὶ παραλαβόντες οἱ πατέρες ἡμῶν, ἔφεραν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ
εἰς τὴν κατακτηθεῖσαν γῆν τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔξωσεν
ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν τοῦ Δαβίδ
46 ὅστις εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ηὐχήθη νὰ εὕρῃ κατ-
οικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ. 47 Ὁ Σολομὼν δὲ ᾠκοδόμη-
σεν εἰς αὐτὸν οἶκον. 48 Ἀλλ' ὁ ὕψιστος δὲν κατοικεῖ ἐν χειρο-
ποιήτοις ναοῖς, καθὼς ὁ προφήτης λέγει, 49 "Ὁ οὐρανὸς εἶναι
θρόνος μου, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον
θέλετε οἰκοδομήσει δι' ἐμέ; λέγει Κύριος· ἢ ποῖος ὁ τόπος
τῆς ἀναπαύσεώς μου; 50 Ἡ χείρ μου δὲν ἔκαμε ταῦτα πάντα;"

51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τὴν καρδίαν καὶ τὰ ὦτα,
σεῖς πάντοτε ἀντιφέρεσθε κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου·
καθὼς οἱ πατέρες σας, οὕτω καὶ σεῖς. 52 Τίνα τῶν προφητῶν
δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας; μάλιστα ἐφόνευσαν ἐκείνους οἵ-
τινες προκατήγγειλαν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, του
ὁποίου σεῖς ἐγείνατε τώρα προδόται καὶ φονεῖς· 53 οἵτινες ἐλά-
βετε τὸν νόμον ἐκ διαταγῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα κατεκόπτοντο τας καρδίας αὐτῶν, και
ἔτριζον τοὺς ὀδόντας κατ' αὐτοῦ. 55 Ὁ δὲ Στέφανος πλήρης ὢν
Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ τὸν Ἰησοῦν ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, 56 καὶ
εἶπεν, Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. 57 Τότε, φωνάξαν-
τες μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἔφραξαν τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαι
ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. 58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως
ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς

τοὺς πόδας νεανίου τινὸς ὀνομαζομένου Σαύλου. [59] Καὶ ἐλι-
θοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε
Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. [60] Καὶ γονατίσας ἐφώναξε μετὰ
φωνῆς μεγάλης, Κύριε, μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν
ταύτην· καὶ τοῦτο εἰπών, ἐκοιμήθη.

ΚΕΦ. η.

Ο ΔΕ Σαῦλος ἦτο σύμφωνος εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ. Καὶ ἔγεινεν
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας κατὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν
Ἱεροσολύμοις· καὶ πάντες διεσπάρησαν εἰς τοὺς τόπους τῆς
Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

[2] Ἔφεραν δὲ τὸν Στέφανον εἰς τὸν τάφον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ
ἔκαμον θρῆνον μέγαν ἐπ' αὐτόν.

[3] Ὁ δὲ Σαῦλος ἐκακοποίει τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβαίνων εἰς πᾶσαν
οἰκίαν, καὶ σύρων ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρέδιδεν εἰς τὴν φυ-
λακήν. [4] Οἱ μὲν λοιπὸν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι
τὸν λόγον.

[5] Ὁ δὲ Φίλιππος καταβὰς εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας,
ἐκήρυττεν εἰς αὐτοὺς τὸν Χριστόν. [6] Καὶ οἱ ὄχλοι προσεῖχον
ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, ἀκούοντες καὶ
βλέποντες τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἔκαμνε. [7] Διότι ἐκ πολλῶν
ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, ἐξήρχοντο αὐτὰ φωνάζοντα μετὰ
μεγάλης φωνῆς· καὶ πολλοὶ παραλυτικοὶ καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύ-
θησαν. [8] Καὶ ἔγεινε χαρὰ μεγάλη ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει.

[9] Ἄνθρωπος δέ τις Σίμων ὀνομαζόμενος προϋπῆρχεν ἐν τῇ
πόλει κάμνων μαγείας, καὶ ἐκπλήττων τὸν λαὸν τῆς Σαμαρείας,
λέγων ἑαυτὸν ὅτι εἶναι μέγας τις· [10] εἰς τὸν ὁποῖον ἔδιδον προσ-
οχὴν πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες, Οὗτος εἶναι ἡ
δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη. [11] Ἔδιδον δὲ προσοχὴν εἰς αὐτὸν,
διότι εἶχεν ἐκπλήξει αὐτοὺς πολὺν καιρὸν μὲ τὰς μαγείας. [12] Ὅτε
ὅμως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον εὐαγγελιζόμενον τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. [13] Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς
ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἔμενε πάντοτε μετὰ τοῦ Φιλίπ-
που, καὶ θεωρῶν σημεῖα καὶ θαύματα μεγάλα γινόμενα ἐξε-
πλήττετο.

[14] Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ὅτι ἡ Σαμά-
ρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν
Πέτρον καὶ Ἰωάννην· [15] οἵτινες καταβάντες προσηυχήθησαν
περὶ αὐτῶν, διὰ νὰ λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον. [16] Διότι δὲν εἶχεν
ἔτι ἐπιπέσει ἐπ' οὐδένα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βεβαπτι-
σμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. [17] Τότε ἐπέθετον τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα Ἅγιον.

[18] Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν
ἀποστόλων δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσέφερεν εἰς αὐτοὺς
χρήματα, [19] λέγων, Δότε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ὥστε
εἰς ὅντινα ἐπιθέσω τὰς χεῖρας, νὰ λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἅγιον.
[20] Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τὸ ἀργύριόν σου ἂς ἦναι μετὰ
σοῦ εἰς ἀπώλειαν, διότι ἐνόμισας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτᾶ-
ται διὰ χρημάτων. [21] Σὺ δὲν ἔχεις μερίδα οὐδὲ κλῆρον ἐν τῷ
λόγῳ τούτῳ· διότι ἡ καρδία σου δὲν εἶναι εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ. [22] Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ
δεήθητι τοῦ Θεοῦ, ἴσως συγχωρηθῇ εἰς σὲ ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας
σου· [23] ἐπειδὴ σὲ βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ δεσμὸν
ἀδικίας. [24] Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε, Δεήθητε σεῖς ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ μηδὲν ἐξ ὅσων
εἴπετε.

[25] Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφοῦ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον
τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, κηρύξαντες τὸ εὐαγγέ-
λιον καὶ ἐν πολλαῖς κώμαις τῶν Σαμαρειτῶν.

[26] Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς τὸν Φίλιππον, λέγων,
Σηκώθητι, καὶ ὕπαγε πρὸς μεσημβρίαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατα-
βαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· (αὕτη εἶναι ἔρημος).
[27] Καὶ σηκωθεὶς ὑπῆγε.

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος Αἰθίοψ, εὐνοῦχος, ἄρχων τῆς Κανδάκης
τῆς βασιλίσσης τῶν Αἰθιόπων, ὅστις ἦτο ἐπὶ πάντων τῶν θη-
σαυρῶν αὐτῆς· οὗτος εἶχεν ἐλθεῖ διὰ νὰ προσκυνήσῃ εἰς Ἱερου-
σαλήμ. [28] Καὶ ὑπέστρεφε, καὶ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἁμάξης
αὐτοῦ, ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. [29] Εἶπε δὲ τὸ
Πνεῦμα πρὸς τὸν Φίλιππον, Πλησίασον, καὶ προσκολλήθητι
εἰς τὴν ἅμαξαν ταύτην. [30] Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον,
καὶ ἤκουσεν αὐτὸν ἀναγινώσκοντα τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ
εἶπεν, Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; [31] Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ πῶς

*ἤθελον δυνηθῆ, ἐὰν δὲν μὲ ὁδηγήσῃ τις; Καὶ παρεκάλεσε τὸν
Φίλιππον νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθίσῃ μετ' αὐτοῦ.* 32 Τὸ δὲ *χωρίον
τῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον ἀνεγίνωσκεν, ἦτο τοῦτο,* "Ἐφέρθη *ὡς
πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, καὶ ὡς ἀρνίον ἔμπροσθεν τοῦ κείροντος
αὐτὸ ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.* 33 Ἐν *τῇ
ταπεινώσει αὐτοῦ ἀφῃρέθη ἡ κρίσις αὐτοῦ· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ
τίς θέλει διηγηθῇ; διότι σηκόνεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ."*
34 Ἀποκριθεὶς *δὲ ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Φίλιππον, εἶπε,* Παρακαλῶ
*σε, περὶ τίνος λέγει τοῦτο ὁ προφήτης; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ
ἄλλου τινός;* 35 Καὶ *ἀνοίξας ὁ* Φίλιππος *τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ
ἀρχίσας ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο εἰς αὐτὸν τὸν*
Ἰησοῦν.

36 Καὶ *καθὼς ἐξηκολούθουν τὴν ὁδὸν, ἦλθον εἴς τι ὕδωρ· καὶ
λέγει ὁ εὐνοῦχος,* Ἰδοὺ *ὕδωρ· τί μὲ ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;*
37 Καὶ *ὁ* Φίλιππος *εἶπεν,* Ἐὰν *πιστεύῃς ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
δύνασαι.* Καὶ *ἀποκριθεὶς εἶπε,* Πιστεύω *ὅτι ὁ* Ἰησοῦς Χριστὸς
εἶναι ὁ Υἱὸς *τοῦ* Θεοῦ. 38 Καὶ *προσέταξε νὰ σταθῇ ἡ ἅμαξα·
καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὁ* Φίλιππος *καὶ ὁ εὐνοῦ-
χος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.* 39 Ὅτε *δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος,*
Πνεῦμα Κυρίου *ἥρπασε τὸν* Φίλιππον, *καὶ δὲν εἶδεν αὐτὸν
πλέον ὁ εὐνοῦχος, ἀλλ' ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.* 40 Ὁ
δὲ Φίλιππος *εὑρέθη εἰς* Ἄζωτον, *καὶ διερχόμενος ἐκήρυττεν εἰς
πάσας τὰς πόλεις, ἑωσοῦ ἦλθεν εἰς* Καισάρειαν.

ΚΕΦ. θ'.

Ὁ ΔΕ Σαῦλος, *πνέων ἔτι ἀπειλὴν καὶ φόνον κατὰ τῶν μαθητῶν
τοῦ* Κυρίου, *ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιερέα,* 2 *καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ
ἐπιστολὰς εἰς* Δαμασκὸν *πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως, ἐὰν εὕρῃ
τινὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ* ταύτης, *ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, φέρῃ δεδεμένους
εἰς* Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐνῷ *δὲ πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν*
Δαμασκὸν, *ἐξαίφνης ἤστραψε περὶ αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·*
4 *καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτὸν,*
Σαοὺλ, Σαοὺλ, *τί με διώκεις;* 5 Καὶ *εἶπε,* Τίς *εἶσαι,* Κύριε; Καὶ
ὁ Κύριος *εἶπεν,* Ἐγὼ *εἶμαι* Ἰησοῦς *τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις·
σκληρόν σοι* εἶναι *νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα.* 6 Ὁ *δὲ τρέμων καὶ
ἔκθαμβος γενόμενος εἶπε,* Κύριε, *τί θέλεις νὰ κάμω;* Καὶ *ὁ*
Κύριος εἶπε *πρὸς αὐτὸν,* Σηκώθητι, *καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ*

θέλει σοὶ λαληθῇ τί πρέπει νὰ κάμῃς. ⁷Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνο-
δεύοντες αὐτὸν, ἵσταντο ἄφωνοι, ἀκούοντες μὲν τὴν φωνὴν, μη-
δένα ὅμως βλέποντες. ⁸Ἐσηκώθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς·
καὶ ἔχων ἀνεῳγμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, δὲν ἔβλεπεν οὐ-
δένα· καὶ χειραγωγοῦντες αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
⁹Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ· καὶ δὲν ἔφαγεν, οὐδὲ
ἔπιεν.

¹⁰Ἦτο δε τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ Ἀνανιας ὀνομαζόμενος,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κυριος δι' ὁράματος, Ἀνανία. Ὁ δὲ
εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγω, Κύριε. ¹¹Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀνομαζομένην, Εὐθεῖαν, καὶ
ζήτησον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰούδα τινὰ Σαῦλον ὀνομαζόμενον, Ταρ-
σεα· διότι ἰδοὺ προσεύχεται· ¹²καὶ εἶδε δι' ὁράματος ἄνθρωπον,
Ἀνανίαν ὀνομαζόμενον, ὅτι εἰσῆλθε καὶ ἔθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
χεῖρα, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ. ¹³Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας, Κύριε,
ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἔπραξεν
εἰς τοὺς ἁγίους σου ἐν Ἱερουσαλήμ· ¹⁴καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν
παρὰ τῶν ἀρχιερέων νὰ δέσῃ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
ὄνομά σου. ¹⁵Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Ὕπαγε, διότι
οὗτος εἶναι σκεῦος ἐκλογῆς εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ ὄνομά
μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων, καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
¹⁶Ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω δείξει εἰς αὐτὸν ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματός μου.

¹⁷Ὑπῆγε δὲ ὁ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς την οἰκίαν· καὶ ἐπι-
θέσας ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε, Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος μὲ
ἀπέστειλεν, ὁ Ἰησοῦς ὅστις ἐφάνη εἰς σὲ ἐν τῇ ὁδῷ καθ' ἣν
ἤρχου, διὰ νὰ ἀναβλέψῃς, καὶ νὰ πλησθῇς Πνεύματος Ἁγίου.
¹⁸Καὶ εὐθὺς ἔπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡς λέπη, καὶ
ἀνέβλεψεν εὐθύς· καὶ σηκωθεὶς ἐβαπτίσθη. ¹⁹Καὶ λαβὼν
τροφὴν, ἐδυναμώθη.

Διέτριψε δὲ ὁ Σαῦλος ημερας τινας μετα τῶν ἐν Δαμασκῷ
μαθητῶν. ²⁰Καὶ εὐθὺς ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τὸν
Χριστὸν, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ²¹Ἐξεπλήττοντο δὲ
πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον, Δὲν εἶναι οὗτος ὅστις ἐξωλό-
θρευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο;
καὶ ἐδῶ διὰ τοῦτο εἶχεν ἐλθεῖ, διὰ νὰ φέρῃ αὐτοὺς δεδεμενους
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς; ²²Ὁ δὲ Σαῦλος μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ

συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τους κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, ἀποδεικνύων ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστος.

23 Καὶ ἀφοῦ παρῆλθον ἡμέραι ἱκαναὶ, συνεβουλεύθησαν οἱ
Ἰουδαῖοι νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. 24 Ἐγνωστοποιήθη δὲ εἰς τὸν
Σαῦλον ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· καὶ παρεφύλαττον τὰς πύλας
ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. 25 Λαβόντες δὲ
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ διὰ νυκτὸς, κατεβίβασαν διὰ τοῦ τείχους,
κρεμάσαντες ἐντὸς σπυρίδος. 26 Καὶ ἐλθὼν ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπροσπάθει νὰ προσκολληθῇ εἰς τοὺς μαθητάς· πλὴν
πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες ὅτι εἶναι μαθητής.
27 Ὁ Βαρνάβας δὲ παραλαβὼν αὐτὸν, ἔφερε πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήθη πρὸς αὐτοὺς πῶς εἶδε τὸν Κύριον ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ ὅτι ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐκήρυξε μετὰ
παῤῥησίας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 28 Καὶ ἦτο μετ' αὐτῶν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος, καὶ μετὰ παῤῥησίας
κηρύττων ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 29 Καὶ ἐλάλει καὶ
ἐφιλονείκει μετὰ τῶν Ἑλληνιστῶν· ἐκεῖνοι δὲ κατεγίνοντο εἰς
τὸ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. 30 Μαθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς
Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σαμάρειαν εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ περιπατοῦσαι ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ τῆς παρηγορίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Ὁ δὲ Πέτρος διερχόμενος διὰ πάντων, κατέβη καὶ πρὸς τοὺς
ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας τὴν Λύδδαν. 33 Καὶ εὗρεν ἄνθρωπόν
τινα Αἰνέαν τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο παραλυτικὸς, ἀπὸ ἐτῶν ὀκτὼ
κατακείμενος ἐπὶ κραββάτου. 34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος,
Αἰνέα, σὲ ἰατρεύει Ἰησοῦς ὁ Χριστός· σηκώθητι, καὶ στρῶσον
τὴν κλίνην σου. Καὶ εὐθὺς ἐσηκώθη. 35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ ἐν Ἰόππῃ ἦτό τις μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθὰ, ἥτις
διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦτο πλήρης ἀγαθῶν
ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν τὰς ὁποίας ἔκαμνε· 37 κατ' ἐκείνας δὲ
τὰς ἡμέρας συνέβη ἀσθενήσασα νὰ ἀποθάνῃ· καὶ λούσαντες
αὐτὴν ἔθεσαν εἰς ἀνώγεον. 38 Καὶ ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο πλησίον

της Ἰόππης, ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν δύο ἄνδρας, παρακαλοῦντες νὰ μὴ βραδύνῃ νὰ περάσῃ ἕως εἰς αὐτούς.
39 *Καὶ σηκωθεὶς ὁ Πέτρος ὑπῆγε μετ' αὐτῶν· τὸν ὁποῖον ἐλθόντα ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἀνώγεον· καὶ παρεστάθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ δεικνύουσαι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἡ Δορκὰς εἰργάζετο ὅτε ἦτο μετ' αὐτῶν.*
40 *Ὁ δὲ Πέτρος ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, ἐγονάτισε καὶ προσηυχήθη· καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε, Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισεν.*
41 *Ὁ δὲ ἔδωκε χεῖρα εἰς αὐτὴν, καὶ ἐσήκωσεν αὐτήν· καὶ φωνάξας τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.*
42 *Ἔγεινε δὲ* τοῦτο *γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.*
43 *Καὶ ὁ* Πέτρος *ἔμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας ἐν Ἰόππῃ, παρά τινι Σίμωνι βυρσοδέψῃ.*

ΚΕΦ. ι'.

ΗΤΟ *δέ τις ἄνθρωπος ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ λεγομένου Ἰταλικοῦ,*
2 *εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν μετὰ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὅστις καὶ ἔκαμνεν ἐλεημοσύνας εἰς τὸν λαὸν πολλὰς, καὶ ἐδέετο τοῦ Θεοῦ διαπαντός.*
3 Οὗτος *εἶδε φανερὰ δι' ὁράματος, περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Κορνήλιε.*
4 *Ὁ δὲ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε, Τί εἶναι, Κύριε; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνόν* σου *ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.*
5 *Καὶ τώρα πέμψον εἰς Ἰόππην ἀνθρώπους, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος·*
6 *οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσοδέψῃ, ἔχοντι οἰκίαν πλησίον τῆς θαλάσσης· οὗτος θέλει σὲ λαλήσει τί πρέπει νὰ κάμνῃς.*
7 *Καθὼς δὲ ἀνεχώρησεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν πρὸς τὸν Κορνήλιον, ἐφώναξε δύο ἐκ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, καὶ* ἕνα *στρατιώτην εὐσεβῆ ἐκ τῶν διαμενόντων πάντοτε πλησίον αὐτοῦ·*
8 *καὶ διηγηθεὶς πρὸς αὐτοὺς τὰ πάντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.*

9 *Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἐνῷ ἐκεῖνοι ὡδοιπόρουν καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα διὰ νὰ προσευχηθῇ, περὶ*

τὴν ἕκτην ὥραν. [10]Καὶ πεινάσας ἤθελε νὰ φαγῃ, ἐνῷ δὲ
ἡτοίμαζον, ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις· [11]καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν
ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν, σκεῦός τι ὡς σινδόνα
μεγάλην, τὸ ὁποῖον ἦτο δεδεμένον ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἄκρων,
καὶ κατεβιβάζετο ἐπὶ τὴν γῆν· [12]ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον
πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. [13]Καὶ ἔγεινε φωνὴ πρὸς αὐτὸν, Σηκωθεὶς,
Πέτρε, σφάξον καὶ φάγε. [14]Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Μὴ γένοιτο,
Κύριε· διότι οὐδέποτε ἔφαγον οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον.
[15]Καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου ἔγεινε φωνὴ πρὸς αὐτὸν, Ὅσα ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγε βέβηλα. [16]Ἔγεινε δὲ τοῦτο τρίς· καὶ
πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

[17]Ἐνῷ δὲ ὁ Πέτρος ἦτο ἐν ἀπορίᾳ καθ' ἑαυτὸν, τί ἐσήμαινε
τὸ ὅραμα τὸ ὁποῖον εἶδεν, ἰδοὺ, οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀπεσταλμένοι
παρὰ τοῦ Κορνηλίου, ἐρωτήσαντες καὶ μαθόντες τὴν οἰκίαν τοῦ
Σίμωνος, ἔφθασαν εἰς τὴν πύλην· [18]καὶ φωνάξαντες ἠρώτων,
ἂν ὁ Σίμων ὁ ἐπονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ἐνταῦθα.

[19]Καὶ ἐνῷ ὁ Πέτρος διελογίζετο περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπε πρὸς
αὐτὸν τὸ Πνεῦμα, Ἰδοὺ, τρεῖς ἄνθρωποι σὲ ζητοῦσι· [20]σηκωθεὶς
λοιπὸν κατάβηθι, καὶ ὕπαγε μετ' αὐτῶν, μηδόλως διστάζων,
διότι ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτούς. [21]Καταβὰς δὲ ὁ Πέτρος πρὸς
τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Κορ-
νηλίου, εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητεῖτε· τίς ἡ
αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἤλθετε; [22]Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ὁ
ἑκατόνταρχος, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, καὶ
μαρτυρούμενος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, διετάχθη
θεόθεν ὑπὸ ἁγίου ἀγγέλου νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγους παρὰ σοῦ. [23]Προσκαλέσας λοιπὸν
αὐτοὺς ἔσω, ἐφιλοξένησε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξῆλθεν ὁ Πέτρος
μετ' αὐτῶν, καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης ὑπῆγον
μετ' αὐτόν· [24]καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ
δὲ Κορνήλιος περιέμενεν αὐτοὺς, συγκαλέσας τοὺς συγγενεῖς
αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκείους φίλους.

[25]Ὡς δὲ εἰσῆλθεν ὁ Πέτρος, ἐλθὼν ὁ Κορνήλιος εἰς συνάντη-
σιν αὐτοῦ, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν.
[26]Ἀλλ' ὁ Πέτρος ἐσήκωσεν αὐτὸν, λέγων, Σηκώθητι· καὶ ἐγὼ
αὐτὸς ἄνθρωπος εἶμαι. [27]Καὶ συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθε,
καὶ εὑρίσκει συνηγμένους πολλούς.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἀσυγχώρητον
εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συναναστρέφηται ἢ να πλησιάζῃ εἰς
ἀλλόφυλον· ὁ Θεὸς ὅμως ἔδειξεν εἰς ἐμὲ νὰ μὴ λέγω μηδένα
ἄνθρωπον βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον. 29 Ὅθεν καὶ προσκληθεὶς ἦλθον
χωρὶς ἀντιλογίας· ἐρωτῶ λοιπὸν, διὰ τίνα λόγον μὲ προσεκαλέ-
σατε; 30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπε, Ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἤμην
νηστεύων μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσηυχό-
μην ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἐστάθη ἐνώπιόν μου ἀνὴρ μὲ
ἐνδύματα λαμπρὰ, 31 καὶ λέγει, Κορνήλιε, εἰσηκούσθη ἡ προσ-
ευχή σου, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνημονεύθησαν ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ. 32 Πέμψον λοιπὸν εἰς Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα
ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ βυρσοδέψου πλησίον τῆς θαλάσσης, ὅστις ἐλθὼν θέλει σοὶ
λαλήσει. 33 Εὐθὺς λοιπὸν ἔπεμψα πρὸς σέ· καὶ σὺ ἔκαμες
καλὰ ὅτι ἦλθες. Τωρα λοιπὸν ἡμεῖς πάντες παριστάμεθα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀκούσωμεν πάντα ὅσα προσετάχθησαν
εἰς σὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
34 Τότε ὁ Πέτρος ἀνοίξας τὸ στόμα εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας
γνωρίζω, ὅτι δὲν εἶναι προσωπολήπτης ὁ Θεός· 35 ἀλλ' ἐν
παντὶ ἔθνει ὅστις φοβεῖται αὐτὸν, καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην,
εἶναι δεκτὸς εἰς αὐτόν. 36 Τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἀπέστειλε
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ· (οὗτος εἶναι ὁ Κύριος πάντων·) 37 τὸν λόγον τοῦτον
σεῖς ἐξεύρετε, ὅστις ἐκηρύχθη καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν
ὁ Ἰωάννης· 38 πῶς ὁ Θεὸς ἔχρισε τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζα-
ρὲτ μὲ Πνεῦμα Ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν, ὅστις διῆλθεν εὐεργε-
τῶν καὶ θεραπεύων πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ
τοῦ διαβόλου· διότι ὁ Θεὸς ἦτο μετ' αὐτοῦ. 39 Καὶ ἡμεῖς
εἴμεθα μάρτυρες πάντων ὅσα ἔκαμε καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν Ἰουδαιων
καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐφόνευσαν κρεμάσαντες ἐπὶ
ξύλου· 40 τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἔκα-
μεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ, 41 οὐχὶ εἰς πάντα τὸν λαὸν, ἀλλ' εἰς
μάρτυρας τοὺς προδιωρισμένους ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἡμᾶς, οἵτινες
συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ' αὐτοῦ ἀφοῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·
42 καὶ παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς νὰ κηρύξωμεν πρὸς τὸν λαὸν, καὶ
νὰ μαρτυρήσωμεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· 43 εἰς τοῦτον πάντες οἱ προφῆται

μαρτυροῦσιν, ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ θέλει λάβει ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν.
44 Ἐνῷ ἔτι ἐλάλει ὁ Πέτρος τοὺς λόγους τούτους, ἐπῆλθε τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τον λόγον. 45 Καὶ
ἐξεπλάγησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ, ὅσοι ἦλθον μετὰ τοῦ
Πέτρου, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐξεχύθη καὶ ἐπὶ τὰ
ἔθνη. 46 Διότι ἤκουον αὐτοὺς λαλοῦντας γλώσσας, καὶ μεγα-
λύνοντας τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, 47 Μήπως δύναταί
τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὕδωρ, ὥστε νὰ μὴ βαπτισθῶσιν οὗτοι, οἵ-
τινες ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς; 48 Καὶ προσ-
έταξεν αὐτοὺς νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε
παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ διαμείνῃ ἡμέρας τινάς.

ΚΕΦ. ια'.

ἨΚΟΥΣΑΝ δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ ὅτε ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονείκουν μετ' αὐ-
τοῦ οἱ ἐκ περιτομῆς, 3 λέγοντες, Ὅτι εἰσῆλθες πρὸς ἀνθρώ-
πους ἀπεριτμήτους, καὶ συνέφαγες μετ' αὐτῶν.
4 Ὁ δὲ Πέτρος ἤρχισε, καὶ ἐξέθετε πρὸς αὐτοὺς τὰ γενόμενα κατὰ
σειρὰν, λέγων, 5 Ἐγὼ ἤμην προσευχόμενος ἐν τῇ πόλει Ἰόππῃ·
καὶ εἶδον ὅραμα ἐν ἐκστάσει, σκεῦός τι καταβαῖνον ὡς σινδόνα
μεγάλην, ἥτις δεδεμένη ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἄκρων κατεβιβάζετο
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθε μέχρις ἐμοῦ· 6 εἰς τὴν ὁποίαν ἀτενίσας
παρετήρουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ
τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 7 Καὶ ἤκουσα φωνὴν
λέγουσαν πρὸς ἐμὲ, Σηκωθεὶς, Πέτρε, σφάξον καὶ φάγε. 8 Καὶ
εἶπον, Μὴ γένοιτο, Κύριε, διότι οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον
εἰσῆλθε ποτὲ εἰς τὸ στόμα μου. 9 Καὶ ἡ φωνὴ μοὶ ἀπεκρίθη ἐκ
δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ὅσα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγε
βέβηλα. 10 Ἔγεινε δὲ τοῦτο τρίς· καὶ πάλιν ἀνεσύρθησαν
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. 11 Καὶ ἰδοὺ, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ τρεῖς ἄνθρω-
ποι ἔφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι πρὸς ἐμὲ
ἀπὸ Καισαρείας. 12 Εἶπε δὲ πρὸς ἐμὲ τὸ Πνεῦμα νὰ ὑπάγω
μετ' αὐτῶν μηδόλως διστάζων· ἦλθον δὲ μετ' ἐμοῦ καὶ οἱ ἓξ
οὗτοι ἀδελφοὶ, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου.
13 Καὶ ἀπήγγειλε πρὸς ἡμᾶς, πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ

αὐτοῦ, ὅτι ἐστάθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἀπόστειλον ἀνθρώπους
εἰς Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα τὸν ἐπονομαζόμενον
Πέτρον, [14] ὅστις θέλει λαλήσει πρὸς σὲ λόγους, δι' ὧν θέλεις
σωθῇ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. [15] Καὶ ἐνῷ ἤρχισα νὰ λαλῶ, τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς, καθὼς καὶ ἐφ' ἡμᾶς
κατ' ἀρχάς. [16] Τότε ἐνεθυμήθην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι
ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεῖς ὅμως θέλετε
βαπτισθῇ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. [17] Ἐὰν λοιπὸν ὁ Θεὸς ἔδωκεν
εἰς αὐτοὺς τὴν ἴσην δωρεὰν ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν
εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐγὼ τίς ἤμην ὥστε νὰ δυνηθῶ
νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

[18] Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν,
λέγοντες, Καὶ εἰς τὰ ἔθνη λοιπὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν
εἰς ζωήν.

[19] Οἱ μὲν λοιπὸν διασκορπισθέντες ἐκ τοῦ διωγμοῦ τοῦ γενομέ-
νου διὰ τὸν Στέφανον ἐπέρασαν ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ
Ἀντιοχείας, εἰς μηδένα κηρύττοντες τὸν λόγον, εἰμὴ μόνον εἰς
Ἰουδαίους. [20] Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν, ἄνδρες Κύπριοι καὶ
Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς
τοὺς Ἑλληνιστὰς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. [21] Καὶ
ἦτο χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· καὶ πολὺ πλῆθος πιστεύσαντες
ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον. [22] Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος περὶ
αὐτῶν εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ
ἐξαπέστειλαν τὸν Βαρνάβαν διὰ νὰ περάσῃ ἕως Ἀντιοχείας.
[23] Ὅστις ἐλθὼν, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρε-
κίνει πάντας νὰ ἐμμένωσιν ἐν σταθερότητι καρδίας εἰς τον
Κύριον· [24] ἐπειδὴ ἦτο ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος
Ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη εἰς τὸν Κύριον πλῆθος
ἱκανόν.

[25] Τότε ἐξῆλθεν εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας διὰ νὰ ἀναζητήσῃ
τὸν Σαῦλον, καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἔφερεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.
[26] Καὶ συνελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἓν ὁλόκληρον ἔτος, ἐδίδα-
ξαν πλῆθος ἱκανὸν, καὶ πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὠνομάσθησαν οἱ
μαθηταὶ Χριστιανοί.

[27] Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολυμων
προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. [28] Σηκωθεὶς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι
Ἄγαβος, ἐφανέρωσε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι ἔμελλε νὰ γείνῃ

μεγάλη πεῖνα καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις καὶ ἔγεινεν ἐπὶ
Κλαυδίου Καίσαρος. 29 Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἀπεφάσισαν ἕκαστος
αὐτῶν, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ κατάστασιν, νὰ πέμψωσι βοήθειαν
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· 30 τὸ
ὁποῖον καὶ ἔκαμον, ἀποστείλαντες αὐτὴν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπεχείρησεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
νὰ κακοποιήσῃ τινὰς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 2 Ἐφόνευσε δὲ διὰ
μαχαίρας Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου. 3 Καὶ ἰδὼν ὅτι
ἦτο ἀρεστὸν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, προσέθεσε νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν
Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·) 4 τὸν ὁποῖον καὶ
πιάσας ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, παραδώσας αὐτὸν εἰς τέσσαρας τε-
τράδας στρατιωτῶν διὰ νὰ φυλάττωσιν αὐτὸν, θέλων μετὰ τὸ
πάσχα νὰ παραστήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν λαόν. 5 Ὁ μὲν λοιπὸν
Πέτρος ἐφυλάττετο ἐν τῇ φυλακῇ· ἐγίνετο δὲ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας
ἀκατάπαυστος προσευχὴ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.
6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν ὁ Ἡρώδης νὰ παραστήσῃ αὐτὸν, τὴν νύκτα
ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος
μὲ δύο ἁλύσεις, καὶ φύλακες ἔμπροσθεν τῆς θύρας ἐφύλαττον τὸ
δεσμωτήριον. 7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν ἐξαίφνης, καὶ
φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· κτυπήσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ
Πέτρου, ἐξύπνισεν αὐτὸν, λέγων, Σηκώθητι ταχέως. Καὶ
ἔπεσον αἱ ἁλύσεις αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν. 8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
πρὸς αὐτὸν, Περιζώσθητι, καὶ ὑπόδησον τὰ σανδάλιά σου· καὶ
ἔκαμεν οὕτω. Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Φόρεσον τὸ ἱμάτιόν σου,
καὶ ἀκολούθει μοι. 9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτὸν, καὶ δὲν
ἤξευρεν ὅτι τὸ γινόμενον δια τοῦ ἀγγέλου ἦτο ἀληθινὸν,
ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὅραμα. 10 Ἀφοῦ δὲ ἐπέρασαν πρώτην
καὶ δευτέραν φρουρὰν, ἦλθον εἰς τὴν πύλην την σιδηρᾶν, τὴν
φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις ἀφ' ἑαυτῆς ἠνοίχθη εἰς αὐτούς·
καὶ ἐξελθόντες διεπέρασαν ὁδὸν μίαν· καὶ εὐθὺς ὁ ἄγγελος
ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ὁ Πέτρος συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν,
εἶπε, Τώρα γνωρίζω ἀληθῶς, ὅτι Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγε-
λον αὐτοῦ, καὶ μὲ ἠλευθέρωσεν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡρώδου, καὶ
ὅλης τῆς ἐλπίδος τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. 12 Καὶ ἀφοῦ ἐσκέ-

φθη, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου τοῦ
ἐπονομαζομένου Μάρκου, ὅπου ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ
προσευχόμενοι. 13 Ὅτε δὲ ὁ Πέτρος ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ
προαυλίου, προσῆλθε θεράπαινα ὀνομαζομένη Ῥόδη, διὰ νὰ
ἀκούσῃ· 14 καὶ γνωρίσασα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χα-
ρᾶς δὲν ἤνοιξε τὴν πύλην, ἀλλ' ἔτρεξε καὶ ἀπήγγειλεν, Ὅτι ὁ
Πέτρος ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς πύλης. 15 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς
αὐτὴν, Παραφρονεῖς· ἐκείνη ὅμως διϊσχυρίζετο ὅτι οὕτως ἔχει.
Οἱ δὲ ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ εἶναι. 16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε
κρούων· καὶ ἀνοίξαντες εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξεπλάγησαν. 17 Καὶ
σείσας εἰς αὐτοὺς τὴν χεῖρα διὰ νὰ σιωπήσωσι, διηγήθη πρὸς
αὐτοὺς, πῶς ὁ Κύριος ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς· καὶ
εἶπεν, Ἀπαγγείλατε ταῦτα πρὸς τὸν Ἰάκωβον καὶ τοὺς ἀδελφούς.
Καὶ ἐξελθὼν ὑπῆγεν εἰς ἄλλον τόπον.

18 Ἀφοῦ δὲ ἐξημέρωσεν, ἦτο ταραχὴ οὐκ ὀλίγη μεταξὺ τῶν
στρατιωτῶν τί ἄρα ἔγεινεν ὁ Πέτρος. 19 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἀφοῦ
ἐζήτησεν αὐτὸν, καὶ δὲν εὗρεν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, προσ-
έταξε νὰ θανατωθῶσι· καὶ καταβὰς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν
Καισάρειαν διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Ἦτο δὲ ὁ Ἡρώδης σφόδρα ὠργισμένος κατὰ τῶν Τυρίων
καὶ Σιδωνίων· ἦλθον δὲ πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν, καὶ πείσαντες
τὸν Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἐζήτουν εἰρή-
νην· διότι ὁ τόπος αὐτῶν ἐτρέφετο ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ. 21 Καὶ
ἐν ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ ἐνδυθεὶς ὁ Ἡρώδης βασιλικὴν στολὴν, καὶ
καθίσας ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. 22 Ὁ δὲ λαὸς
ἐπεφώνει, Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐχὶ ἀνθρώπου. 23 Καὶ παρευθὺς
ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς
τὸν Θεόν· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξεψύχησεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο. 25 Ὁ δὲ
Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ἀφοῦ
ἐξεπλήρωσαν τὴν διακονίαν αὐτῶν, παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν
καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἐπονομασθέντα Μάρκον.

ΚΕΦ. ιγ'.

ἮΣΑΝ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ ἐκκλησίᾳ προφῆταί
τινες καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος
Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ Μαναὴν ὁ συναναστραφεὶς

μετὰ τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος. [2]Καὶ ἐνῷ
ὑπηρέτουν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευον, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον, Χωρήσατε εἰς ἐμὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὸ
ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον προσεκάλεσα αὐτούς. [3]Τότε ἀφοῦ ἐνήστευ-
σαν καὶ προσευχήθησαν, καὶ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς,
ἀπέστειλαν.

[4]Οὗτοι λοιπον πεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου,
κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς τὴν
Κύπρον. [5]Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐκήρυττον τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ
τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην. [6]Καὶ ἀφοῦ διῆλθον τὴν νῆσον μέχρι
τῆς Πάφου, εὗρον τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὀνομα-
ζόμενον Βαριησοῦν, [7]ὅστις ἦτο μετὰ τοῦ ἀνθυπάτου Σεργίου
Παύλου, ἀνδρὸς συνετοῦ. Οὗτος προσκαλέσας τὸν Βαρνάβαν
καὶ Σαῦλον, ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. [8]Ἀνθί-
στατο δὲ εἰς αὐτοὺς Ἐλύμας ὁ μάγος, (διότι οὕτω μεθερμηνεύε-
ται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) ζητῶν νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ
τῆς πίστεως.

[9]Πλὴν ὁ Σαῦλος, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, [10]εἶπεν, Ὢ πλήρης παντὸς δόλου καὶ
πάσης ῥᾳδιουργίας, υἱὲ τοῦ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης,
δὲν θέλεις παύσει διαστρέφων τὰς εὐθείας ὁδοὺς τοῦ Κυρίου,
[11]καὶ τώρα ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου εἶναι κατα σοῦ· καὶ θέλεις
εἶσθαι τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον μέχρι καιροῦ. Καὶ
παρευθὺς ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀμαύρωσις καὶ σκότος· καὶ
περιστρεφόμενος ἐζήτει χειραγωγούς. [12]Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος
τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν, ἐκπληττόμενος εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ
Κυρίου.

[13]Ἀποπλευσαντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου ὁ Παῦλος καὶ οἱ περὶ
αὐτὸν, ἦλθον εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ὁ δὲ Ἰωάννης
χωρισθεὶς ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

[14]Αὐτοὶ δὲ περάσαντες ἀπὸ τῆς Πέργης, ἔφθασαν εἰς Ἀν-
τιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου, ἐκάθισαν. [15]Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν
τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἀρχι-
συνάγωγοι, λέγοντες, Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔχητε λόγον τινὰ
προτροπῆς εἰς τὸν λαὸν, λέγετε.

[16]Σηκωθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ σείσας τὴν χεῖρα, εἶπεν,

Ἄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.
[17] Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξέλεξε τοὺς Πατέρας
ἡμῶν, καὶ ὕψωσε τὸν λαὸν παροικοῦντα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ
μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς. [18] Καὶ
ἕως τεσσαράκοντα ἔτη ὑπέφερε τοὺς τρόπους αὐτῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· [19] καὶ ἀφοῦ κατέστρεψεν ἑπτὰ ἔθνη ἐν γῇ Χαναὰν,
διεμέρισεν εἰς αὐτοὺς κατὰ κλῆρον τὴν γῆν αὐτῶν. [20] Καὶ μετὰ
ταῦτα ὡς τετρακόσια καὶ πεντήκοντα περίπου ἔτη ἔδωκεν
εἰς αὐτοὺς κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. [21] Καὶ ἔπειτα
ἐζήτησαν βασιλέα, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ
υἱὸν τοῦ Κὶς, ἄνδρα ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, τεσσαράκοντα
ἔτη· [22] καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἀνέστησεν εἰς αὐτοὺς βασιλέα
τὸν Δαβὶδ, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ εἶπε μαρτυρήσας, "Εὗρον
Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὅστις θέλει
κάμει πάντα τὰ θελήματά μου." [23] Ἀπὸ τοῦ σπέρματος τούτου
ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἀνέστησεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ
σωτῆρα τὸν Ἰησοῦν, [24] ἀφοῦ ὁ Ἰωάννης πρὸ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ
προεκήρυξε βάπτισμα μετανοίας εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ
Ἰσραήλ· [25] καὶ ἐνῷ ὁ Ἰωάννης ἐτελείονε τὸν δρόμον αὐτοῦ, ἔλεγε,
Τίνα μὲ στοχάζεσθε ὅτι εἶμαι; δὲν εἶμαι ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρ-
χεται μετ' ἐμὲ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ
ὑπόδημα τῶν ποδῶν.

[26] Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν
ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, πρὸς ἐσᾶς ἀπεστάλη ὁ λόγος τῆς
σωτηρίας ταύτης. [27] Διότι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, μὴ γνωρίσαντες τοῦτον, μηδὲ τὰς ῥήσεις τῶν
προφητῶν τὰς ἀναγινωσκομένας κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπλήρω-
σαν αὐτὰς κρίναντες τοῦτον· [28] καὶ μὴ εὑρόντες μηδεμίαν αἰτίαν θα-
νάτου, ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Πιλάτου νὰ θανατωθῇ. [29] Ἀφοῦ δὲ
ἐτελείωσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καταβιβάσαντες
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθεσαν εἰς μνημεῖον. [30] Ὁ Θεὸς ὅμως
ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, [31] ὅστις ἐφάνη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας
εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀναβάντας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, οἵτινες εἶναι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. [32] Καὶ
ἡμεῖς εὐαγγελιζόμεθα πρὸς ἐσᾶς τὴν γενομένην εἰς τοὺς Πα-
τέρας ἐπαγγελίαν, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐξεπλήρωσεν εἰς ἡμᾶς τὰ
τέκνα αὐτῶν, ἀναστήσας τὸν Ἰησοῦν. [33] Ὡς εἶναι γεγραμμένον
καὶ ἐν τῷ Ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ, "Υἱός μου εἶσαι σύ· ἐγὼ σήμε-

ρον σὲ ἐγέννησα." 34 *"Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μὴ*
μέλλοντα πλέον νὰ ὑποστρέψῃ εἰς τὴν διαφθορὰν, λέγει οὕτως
""Ὅτι θέλω σᾶς δώσει τὰ ἐλέη τοῦ Δαβὶδ τὰ πιστά." 35 *Διὰ*
τοῦτο καὶ ἐν ἄλλῳ Ψαλμῷ *λέγει, "Δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν*
σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν." 36 *Διότι ὁ μὲν Δαβὶδ ἀφοῦ ὑπηρέτησε*
τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ἐκοιμήθη, καὶ προσε-
τέθη εἰς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν. 37 *Ἐκεῖνος*
ὅμως τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν.

38 *Ἔστω λοιπὸν γνωστὸν εἰς ἐσᾶς, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τού-*
του κηρύττεται πρὸς ἐσᾶς ἄφεσις ἁμαρτιῶν· 39 *καὶ ἀπὸ πάντων*
ἀφ' ὅσων δὲν ἠδυνήθητε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιω-
θῆτε, διὰ τούτου πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται. 40 *Βλέπετε λοιπὸν*
μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ λαληθὲν ὑπὸ τῶν προφητῶν· 41 *"Ἴδετε,*
οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργον
ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν
θέλετε πιστεύσει, ἐάν τις διηγηθῇ εἰς ἐσᾶς."

42 *Ἐνῷ δὲ ἐξήρχοντο ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων παρ-*
εκάλουν τὰ ἔθνη νὰ κηρυχθῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ λόγοι οὗτοι
τὸ ἀκόλουθον σάββατον. 43 *Καὶ ἀφοῦ ἐλύθη ἡ συναγωγὴ,*
πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν εὐσεβῶν προσηλύτων ἠκολού-
θησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἵτινες λαλοῦντες πρὸς
αὐτοὺς ἔπειθον αὐτοὺς νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.
44 *Τὸ δὲ ἐρχόμενον σάββατον σχεδὸν ὅλη ἡ πόλις συνήχθη διὰ*
νὰ ἀκούσωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 45 *Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὰ*
πλήθη ἐπλήσθησαν φθόνου, καὶ ἠναντιοῦντο εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ
Παύλου λεγομενα, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες. 46 *Ὁ*
Παῦλος δὲ καὶ ὁ Βαρνάβας λαλοῦντες μετὰ παῤῥησίας, εἶπον,
Εἰς ἐσᾶς πρῶτον ἦτο ἀναγκαῖον νὰ λαληθῇ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·
ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποῤῥίπτετε αὐτὸν, καὶ δὲν κρίνετε ἑαυτοὺς ἀξίους
τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· 47 *διότι οὕτω*
προσέταξεν ἡμᾶς ὁ Κύριος, λέγων, *"Σὲ ἔθεσα φῶς τῶν ἐθνῶν,*
διὰ νὰ ἦσαι πρὸς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς."

48 *Καὶ οἱ ἐθνικοὶ ἀκούσαντες ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον*
τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν ὡρισμένοι διὰ τὴν
αἰώνιον ζωήν. 49 *Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διεδίδετο δι' ὅλου*
τοῦ τόπου. 50 *Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς εὐλαβεῖς καὶ*
ἐπισήμους γυναῖκας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ διήγει-
ραν διωγμὸν κατὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ ἐξέβαλον

αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. [51]Ἐκεῖνοι δὲ ἐκτινάξαντες
τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς τὸ Ἰκό-
νιον. [52]Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος
Ἁγίου.

ΚΕΦ. ιδ'.

ἘΝ δὲ τῷ Ἰκονίῳ, εἰσελθόντες ὁμοῦ εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
Ἰουδαίων, ἐλάλησαν οὕτως, ὥστε ἐπίστευσε πολὺ πλῆθος
Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων. [2]Ὅσοι δὲ Ἰουδαῖοι δὲν ἐπείθοντο,
παρώξυναν καὶ διέστρεψαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνικῶν κατὰ τῶν
ἀδελφῶν. [3]Ἱκανὸν λοιπὸν καιρὸν διέτριψαν λαλοῦντες μετὰ
παῤῥησίας περὶ τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐμαρτύρει εἰς τὸν λόγον τῆς
χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἔδιδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ
τῶν χειρῶν αὐτῶν. [4]Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ
οἱ μὲν ἦσαν μετὰ τῶν Ἰουδαίων, οἱ δὲ μετὰ τῶν ἀποστόλων.
[5]Καὶ ὅτε ὥρμησαν οἱ ἐθνικοὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ἀρχόντων
αὐτῶν, εἰς τὸ νὰ ὑβρίσωσι καὶ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτοὺς, [6]ἐννοή-
σαντες, κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ
Δέρβην, καὶ τὰ περίχωρα, [7]καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττον τὸ εὐαγγέλιον.

[8]Ἐν δὲ τοῖς Λύστροις ἐκάθητο ἀνήρ τις ἀδύνατος τοὺς πόδας,
χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὅστις ποτὲ δὲν εἶχε
περιπατήσει. [9]Οὗτος ἤκουε τὸν Παῦλον λαλοῦντα· ὅστις
ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν διὰ νὰ σωθῇ,
[10]εἶπε μετὰ μεγάλης φωνῆς, Σηκώθητι ἐπὶ τοὺς πόδας σου
ὀρθός. Καὶ ἐπήδα καὶ περιεπάτει. [11]Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες
τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν,
λέγοντες Λυκαονιστὶ, Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες μὲ ἀνθρώπους κατ-
έβησαν πρὸς ἡμᾶς. [12]Καὶ ὠνόμαζον τὸν μὲν Βαρνάβαν
Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρχηγὸς
τοῦ λόγου. [13]Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος ἔμπροσθεν
τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στέμματα εἰς τὰς
πύλας μετὰ τοῦ ὄχλου, καὶ ἤθελε νὰ προσφέρῃ θυσίαν.
[14]Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διέ-
σχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπήδησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄχλου,
κράζοντες, [15]καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί κάμνετε ταῦτα; καὶ
ἡμεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς μὲ σᾶς, κηρύττοντες πρὸς
ἐσᾶς, νὰ ἐπιστρέψητε ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων πρὸς τὸν Θεὸν
τὸν ζῶντα, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ-

σαν, καὶ παντα τὰ ἐν αὐτοῖς· [16]ὅστις ἐν ταῖς παρελθούσαις
γενεαῖς ἀφῆκε πάντα τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν· [17]καίτοι δὲν ἀφῆκεν ἀμαρτύρητον ἑαυτὸν, ἀγαθοποιῶν,
δίδων εἰς ἡμᾶς οὐρανόθεν βροχὰς καὶ καιροὺς καρποφόρους,
γεμίζων τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.—[18]Καὶ
ταῦτα λέγοντες, μόλις ἐμπόδισαν τους ὄχλους ὥστε νὰ μὴ
προσφέρωσι θυσιαν εἰς αὐτούς.

[19]Ἐν τούτῳ δὲ ἦλθον Ἰουδαῖοι ἐξ Ἀντιοχειας καὶ Ἰκονίου,
καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθοβολήσαντες τὸν Παῦλον,
ἔσυραν ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες ὅτι ἀπέθανεν. [20]Ὅτε
δὲ περιεκύκλωσαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, σηκωθεὶς εἰσῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Βαρνάβα εἰς
Δέρβην.

[21]Καὶ ἀφοῦ ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ
ἐμαθήτευσαν ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον
καὶ Ἀντιόχειαν, [22]ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν,
προτρέποντες νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν πίστιν, καὶ διδάσκοντες ὅτι
διὰ πολλῶν θλίψεων πρέπει νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ. [23]Καὶ ἀφοῦ ἐχειροτόνησαν εἰς αὐτοὺς πρεσβυτέρους
κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν, προσευχηθέντες μὲ νηστείας, ἀφιέρωσαν
αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον πιστεύσει. [24]Καὶ
διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν· [25]καὶ κηρύξαν-
τες τὸν λόγον ἐν Πέργῃ, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν. [26]Καὶ
ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι
εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσαν.

[27]Ἐλθόντες δὲ καὶ συνάξαντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν
ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς δι' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν εἰς τὰ ἔθνη θύραν
πίστεως. [28]Καὶ διετριβον ἐκεῖ οὐκ ὀλίγον καιρὸν μετὰ τῶν
μαθητῶν.

ΚΕΦ. ιε.

ΚΑΙ τινες κατελθοντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τους ἀδελ-
φοὺς, Ὅτι ἐὰν δὲν περιτέμνησθε κατὰ τὸ ἔθος τοῦ Μωϋσέως,
δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε. [2]Γενομένης λοιπὸν ἀντιστάσεως καὶ
συζητήσεως οὐκ ὀλίγης ὑπὸ τοῦ Παύλου καὶ Βαρνάβα πρὸς
αὐτοὺς, ἐνέκριναν νὰ ἀναβῇ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας καί τινες
ἄλλοι ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς

Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. 3Ἐκεῖνοι λοιπὸν
προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ
Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ
ἐπροξένουν χαρὰν μεγάλην εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς. 4Ὅτε δὲ
ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν
ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀνήγγειλαν ὅσα ὁ Θεὸς
ἔκαμε δι' αὐτῶν. 5Ἐσηκώθησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως
τῶν Φαρισαίων, οἵτινες εἶχον πιστεύσει, καὶ ἔλεγον, Ὅτι
πρέπει νὰ περιτέμνωμεν αὐτοὺς, καὶ να παραγγέλλωμεν νὰ
φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6Καὶ συνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι διὰ νὰ
σκεφθῶσι περὶ τοῦ πράγματος τούτου.

7Μετὰ δὲ πολλὴν συζήτησιν σηκωθεὶς ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Ἄνδρες ἀδελφοὶ, σεῖς ἐξεύρετε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Θεὸς
ἐξέλεξε μεταξὺ ἡμῶν, διὰ τοῦ στόματός μου νὰ ἀκούσωσι τὰ
ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ νὰ πιστεύσωσι. 8Καὶ
ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μαρτυρίαν, χαρίσας
εἰς αὐτους τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς. 9Καὶ δὲν
ἔκαμεν οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, καθαρίσας
τὰς καρδίας αὐτῶν διὰ τῆς πίστεως. 10Τώρα λοιπὸν διὰ τί
πειράζετε τὸν Θεὸν, ἐπιβάλλοντες ζυγὸν εἰς τὸν τράχηλον τῶν
μαθητῶν, τὸν ὁποῖον οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς δὲν ἠδυνή-
θημεν νὰ βαστάσωμεν; 11Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν ὅτι θέλομεν σωθῆ, καθ' ὃν τρόπον
καὶ ἐκεῖνοι.

12Ἐσιώπησε δὲ πᾶν το πλῆθος, καὶ ἤκουον τὸν Βαρνάβαν
καὶ τὸν Παῦλον ἐξιστοροῦντας ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν
ὁ Θεὸς δι' αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.

13Καὶ ἀφοῦ αὐτοὶ ἐσιώπησαν, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, λέγων,
Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκούσατέ μου· 14ὁ Συμεων ἐφανέρωσε τίνι
τρόπῳ καταρχὰς ὁ Θεὸς ἐπεσκέφθη τὰ ἔθνη, ὥστε νὰ λάβῃ ἐξ
αὐτῶν λαὸν διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 15Καὶ μὲ τοῦτο συμφωνοῦσιν
οἱ λόγοι τῶν προφητῶν καθὼς εἶναι γεγραμμένον, 16"Μετὰ
ταῦτα θέλω ἐπιστρέψει καὶ θέλω ἀνοικοδομήσει τὴν σκηνὴν τοῦ
Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν· καὶ τὰ κατηδαφισμένα αὐτῆς θέλω
ἀνοικοδομήσει, καὶ θέλω ἀνορθώσει αὐτήν· 17διὰ νὰ ἐκζητήσωσι
τὸν Κύριον οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐπὶ τὰ
ὁποῖα καλεῖται τὸ ὄνομά μου, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα

πάντα." [18]'Απ' αἰῶνος εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν Θεὸν πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ. [19]"Οθεν ἐγὼ κρίνω νὰ μὴ παρενοχλῶμεν τοὺς ἀπο
των ἐθνῶν ἐπιστρεφοντας εἰς τὸν Θεόν· [20]ἀλλὰ νὰ γράφωμεν
πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τῶν μιασμάτων τῶν εἰδώλων, καὶ
ἀπο τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικτοῦ, καὶ τοῦ αἵματος. [21]Διότι ὁ
Μωϋσῆς ἀπὸ γενεᾶς ἀρχαίας ἔχει ἐν πάσῃ πόλει τοὺς κηρύττον-
τας αὐτὸν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἀναγινωσκόμενος κατὰ πᾶν
σάββατον.

[22]Τότε ἐφάνη εὔλογον εἰς τους ἀποστόλους καὶ εις τους πρε-
σβυτέρους μεθ' ὅλης τῆς ἐκκλησίας, νὰ ἐκλέξωσιν ἐξ αὐτῶν
ἄνδρας, καὶ νὰ πέμψωσιν εἰς 'Αντιόχειαν μετὰ τοῦ Παύλου καὶ
Βαρνάβα, 'Ιούδαν τὸν ἐπονομαζόμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν,
ἄνδρας προεστῶτας μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν· [23]καὶ ἔγραψαν διὰ
χειρὸς αὐτῶν ταῦτα,

Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, πρὸς τοὺς
ἐξ ἐθνῶν ἀδελφοὺς τοὺς κατὰ τὴν 'Αντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ
Κιλικίαν, χαίρειν. [24]'Επειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν
ἐξελθόντες σᾶς ἐτάραξαν μὲ λόγους, καὶ διαστρέφουσι τὰς
ψυχάς σας, λέγοντες νὰ περιτέμνησθε καὶ νὰ φυλάττητε τὸν
νόμον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν παρηγγείλαμεν τοῦτο· [25]ἐφάνη
εὔλογον εἰς ἡμᾶς συνελθόντας ὁμοθυμαδὸν, νὰ ἐκλέξωμεν ἄνδρας,
καὶ νὰ πέμψωμεν πρὸς ἐσᾶς μετὰ τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν Βαρνάβα
καὶ Παύλου, [26]ἀνθρώπων οἵτινες παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ. [27]'Απε-
στείλαμεν λοιπὸν τὸν 'Ιούδαν καὶ τὸν Σίλαν, διὰ νὰ σᾶς ἀπαγγεί-
λωσι καὶ αὐτοὶ διὰ στόματος τὰ αὐτά. [28]Διότι ἐφάνη εὔλογον
εἰς τὸ "Αγιον Πνεῦμα καὶ εἰς ἡμᾶς, νὰ μὴ ἐπιβάλλωμεν εἰς ἐσᾶς
μηδὲν πλειότερον βάρος ἐκτὸς τῶν ἀναγκαίων τούτων, [29]νὰ
ἀπέχητε ἀπὸ εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματος, καὶ πνικτοῦ, καὶ
πορνείας· ἀπὸ τῶν ὁποίων φυλάττοντες ἑαυτοὺς, θέλετε πράξει
καλῶς· "Ερρωσθε.

[30]Οὗτοι μὲν λοιπὸν ἀπολυθέντες, ἦλθον εἰς 'Αντιόχειαν· καὶ
συνάξαντες τὸ πλῆθος, ἐνεχείρησαν τὴν ἐπιστολήν. [31]'Αναγνώ-
σαντες δὲ αὐτὴν ἐχάρησαν διὰ τὴν γενομένην παρηγορίαν. [32]'Ο
'Ιούδας δὲ καὶ ὁ Σίλας ὄντες καὶ αὐτοὶ προφῆται, παρηγόρησαν
τοὺς ἀδελφοὺς διὰ λόγων πολλῶν, καὶ ἐπεστήριξαν αὐτούς.
[33]Καὶ ἀφοῦ διέτριψαν ἐκεῖ καιρόν τινα, ἀπεστάλησαν ἐν εἰρήνῃ
ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. [34]Εἰς τὸν Σίλαν

ὅμως ἐφάνη εὔλογον νὰ μείνῃ ἔτι αὐτοῦ. 35 *Ὁ δὲ Παῦλος καὶ*
Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ κηρύττοντες
μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 *Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος πρὸς τὸν Βαρνάβαν,*
Ἄς ἐπιστρέψωμεν τώρα καὶ ἄς ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἀδελφοὺς
ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς ἐκηρύξαμεν τὸν λόγον τοῦ
Κυρίου, πῶς ἔχουσι. 37 *Καὶ ὁ μὲν Βαρνάβας ἐστοχάσθη νὰ*
συμπαραλάβῃ τὸν Ἰωάννην τὸν λεγόμενον Μάρκον· 38 *ὁ*
Παῦλος ὅμως ἔκρινεν ἄξιον, τὸν ἀποχωρισθέντα ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ
τῆς Παμφυλίας, καὶ μὴ συνακολουθήσαντα αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον,
τοῦτον νὰ μη συμπαραλάβωσι. 39 *Συνέβη λοιπὸν ἐρεθισμὸς,*
ὥστε ἀπεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων· καὶ ὁ μὲν Βαρνάβας
παραλαβὼν τὸν Μάρκον, ἐξέπλευσεν εἰς Κύπρον.
40 *Ὁ δὲ Παῦλος ἐκλέξας τὸν Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς ὑπὸ*
τῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. 41 *Καὶ διήρχετο τὴν*
Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ *δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδού, ἦτο ἐκεῖ*
μαθητής τις ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας
πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος· 2 *ὅστις εἶχε καλὴν μαρτυρίαν ὑπὸ*
τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. 3 *Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ*
Παῦλος νὰ ἐξέλθῃ μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ λαβὼν αὐτὸν περιέτεμε,
διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἐπειδὴ
ἐγνώριζον πάντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι ἦτο Ἕλλην. 4 *Ὡς δὲ*
διήρχοντο τὰς πόλεις, παρέδιδον εἰς αὐτοὺς διαταγὰς νὰ φυλάττωσι
τὰ δόγματα τὰ ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρε-
σβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 *Αἱ μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι*
ἐστερεοῦντο εἰς τὴν πίστιν, καὶ ηὐξάνοντο τὸν ἀριθμὸν καθ' ἡ-
μέραν.
6 *Διελθόντες δὲ την Φρυγίαν καὶ τὴν γῆν τῆς Γαλατίας, ἐπειδὴ*
ἐμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ κηρύξωσι τὸν λόγον
ἐν τῇ Ἀσίᾳ, 7 *ἦλθον κατὰ τὴν Μυσίαν, καὶ ἐδοκίμαζον νὰ*
ὑπάγωσι πρὸς τὴν Βιθυνίαν· πλὴν δὲν ἀφῆκεν αὐτοὺς τὸ
Πνεῦμα. 8 *Περάσαντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρῳάδα.*
9 *Καὶ ὅραμα ἐφάνη διὰ νυκτὸς εἰς τὸν Παῦλον· Ἀνήρ τις Μακε-*

*δὼν ἵστατο παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, Διάβα εἰς Μακεδονίαν,
καὶ βοήθησον ἡμᾶς.* 10 Καὶ ὡς εἶδε τὸ ὅραμα, εὐθὺς ἐζητήσαμεν
νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ὅτι ὁ Κύριος
προσκαλεῖ ἡμᾶς διὰ νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον πρὸς αὐτούς.
11 Ἀποπλεύσαντες λοιπὸν ἀπὸ τῆς Τρῳάδος, ἐπεράσαμεν
κατ' εὐθεῖαν εἰς Σαμοθρᾴκην, καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν εἰς
Νεάπολιν, 12 καὶ ἐκεῖθεν εἰς Φιλίππους, ἥτις εἶναι πρώτη πόλις
τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Μακεδονίας, ἀποικία Ῥωμαϊκή· καὶ διετρί-
βομεν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡμέρας τινάς.
13 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως
πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἐσυνειθίζετο νὰ γίνηται προσευχή,
καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν πρὸς τὰς ἐκεῖ συνελθούσας γυναῖκας.
14 Καὶ γυνή τις Λυδία τὸ ὄνομα, πωλήτρια πορφύρας, ἐκ πόλεως
Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεὸν, ἤκουε· τῆς ὁποίας ὁ Κύριος
διήνοιξε τὴν καρδίαν διὰ νὰ προσέχῃ εἰς τὰ λαλούμενα ὑπὸ τοῦ
Παύλου. 15 Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκά-
λεσε λέγουσα, Ἐὰν μὲ ἐκρίνατε ὅτι εἶμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον,
εἰσέλθετε εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ μείνατε· καὶ μᾶς ἐβίασεν.
16 Ἐνῷ δὲ ἐπορευόμεθα εἰς τὴν προσευχὴν, ἀπήντησεν ἡμᾶς
δούλη τις ἔχουσα πνεῦμα Πύθωνος, ἥτις ἔδιδε πολὺ κέρδος εἰς
τοὺς κυρίους αὐτῆς μαντευομένη. 17 Αὕτη ἀκολουθήσασα τὸν
Παῦλον καὶ ἡμᾶς, ἔκραζε λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι
δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, οἵτινες κηρύττουσι πρὸς ἡμᾶς
ὁδὸν σωτηρίας. 18 Τοῦτο δὲ ἔκαμνεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Βα-
ρυνθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ στραφεὶς, εἶπε πρὸς τὸ πνεῦμα, Προσ-
τάζω σε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ ἐξέλθῃς ἀπ' αὐτῆς.
Καὶ ἐξῆλθε τὴν αὐτὴν ὥραν.
19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς, ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τοῦ κέρδους
αὐτῶν, πιάσαντες τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, ἔσυραν εἰς τὴν
ἀγορὰν πρὸς τοὺς ἄρχοντας· 20 καὶ φέροντες αὐτοὺς πρὸς τοὺς
στρατηγοὺς, εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράττουσι τὴν πόλιν
ἡμῶν, Ἰουδαῖοι ὄντες· 21 καὶ διδάσκουσιν ἔθιμα, τὰ ὁποῖα δὲν
εἶναι εἰς ἡμᾶς συγκεχωρημένον νὰ παραδεχώμεθα, μηδὲ νὰ
πράττωμεν, Ῥωμαῖοι ὄντες. 22 Καὶ συνεφώρμησεν ὁ ὄχλος
κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ διασχίσαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
προσέταττον νὰ ῥαβδίζωσιν αὐτούς. 23 Καὶ ἀφοῦ ἔδωκαν εἰς
αὐτοὺς πολλοὺς ῥαβδισμοὺς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγεί-
λαντες τὸν δεσμοφύλακα νὰ φυλάττῃ αὐτοὺς ἀσφαλῶς· 24 ὅστις

λαβὼν τοιαύτην παραγγελίαν, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτεραν
φυλακὴν, καὶ συνέκλεισε τοὺς πόδας αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον.
25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσευ-
χόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· καὶ ἠκροάζοντο αὐτοὺς οἱ δέσμιοι.
26 Καὶ ἐξαίφνης ἔγεινε σεισμὸς μέγας, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ
θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· καὶ παρευθὺς ἠνοίχθησαν πᾶσαι αἱ
θύραι, καὶ ἐλύθησαν πάντων τὰ δεσμά. 27 Ἐξυπνήσας δὲ ὁ
δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἔσυρε
μάχαιραν, καὶ ἔμελλε νὰ θανατώσῃ ἑαυτὸν, νομίζων ὅτι ἔφυγον
οἱ δέσμιοι. 28 Πλὴν ὁ Παῦλος ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης,
λέγων, Μὴ πράξῃς μηδὲν κακὸν εἰς σεαυτόν· διότι πάντες
εἴμεθα ἐδώ. 29 Ζητήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος
γενόμενος ἔπεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα· 30 καὶ
ἐκβαλὼν αὐτοὺς ἔξω, εἶπε, Κύριοι, τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ
σωθῶ; 31 Οἱ δὲ εἶπον, Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν,
καὶ θέλεις σωθῇ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. 32 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς
αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ. 33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς,
ἔλουσε τὰς πληγὰς αὐτῶν· καὶ ἐβαπτίσθη εὐθὺς αὐτὸς καὶ
πάντες οἱ αὐτοῦ· 34 καὶ ἀναβιβάσας αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
παρέθηκε τράπεζαν, καὶ εὐφράνθη πανοικὶ, πιστεύσας εἰς τὸν
Θεόν.
35 Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἡμέρα, ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδου-
χους, λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. 36 Καὶ ὁ
δεσμοφύλαξ ἀπήγγειλε τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον
λέγων, Ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν διὰ νὰ ἀπολυθῆτε· τώρα
λοιπὸν ἐξέλθετε, καὶ ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ· 37 ἀλλ' ὁ Παῦλος εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Ἀφοῦ ἔδειραν ἡμᾶς δημοσίᾳ χωρὶς νὰ καταδικα-
σθῶμεν, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὄντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ
τώρα μᾶς ἐκβάλλουσι κρυφίως; οὐχὶ βεβαίως· ἀλλ' αὐτοὶ ἂς
ἔλθωσι καὶ ἂς μᾶς ἐκβάλωσιν. 38 Ἀνήγγειλαν δὲ πρὸς τοὺς
στρατηγοὺς οἱ ῥαβδοῦχοι τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐφοβήθησαν
ἀκούσαντες ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι· 39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν
αὐτοὺς, καὶ ἀφοῦ ἐξέβαλον, παρεκάλουν αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ
τῆς πόλεως. 40 Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἐκ τῆς φυλακῆς, ὑπῆγον εἰς
τὸν οἶκον τῆς Λυδίας· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρηγόρησαν
αὐτοὺς, καὶ ἀνεχώρησαν.

ΚΕΦ. ιζ΄.

ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον
εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦτο ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. 2 Καὶ
κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ Παῦλος εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ τρία
σάββατα διελέγετο μετ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν γραφῶν, 3 ἐξηγῶν καὶ
ἀποδεικνύων, ὅτι ἔπρεπε νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστηθῇ
ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον
ἐγὼ σᾶς κηρύττω. 4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ
ἡνώθησαν μετὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα, καὶ ἐκ τῶν θεοσεβῶν
Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος καὶ ἐκ τῶν πρώτων γυναικῶν οὐκ
ὀλίγαι.

5 Φθονήσαντες δὲ οἱ μὴ πειθόμενοι Ἰουδαῖοι, καὶ λαβόντες
μεθ' ἑαυτῶν κακούς τινας ἀνθρώπους ἐκ τῶν χυδαίων, καὶ ὀ-
χλαγωγήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· καὶ ἐφορμήσαντες εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς διὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὸν
δῆμον. 6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυραν τὸν Ἰάσονα καί τινας
ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες, Ὅτι οἱ ἀναστατώσαν-
τες τὴν οἰκουμένην, οὗτοι ἦλθον καὶ ἐδῶ, 7 τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη
ὁ Ἰάσων· καὶ πάντες οὗτοι πράττουσιν ἐναντίον τῶν προσ-
ταγμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες, Ὅτι εἶναι βασιλεὺς ἄλλος, ὁ
Ἰησοῦς. 8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας
ἀκούοντας ταῦτα. 9 Καὶ λαβόντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ Ἰάσονος
καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθὺς διὰ τῆς νυκτος, ἐξέπεμψαν τόν τε
Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵτινες ἐλθόντες, ὑπῆγον εἰς
τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων. 11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι
παρὰ τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ, καθότι ἐδέχθησαν τὸν λόγον μετὰ
πάσης προθυμίας, ἐξετάζοντες καθ' ἡμέραν τὰς γραφάς, ἂν
οὕτως ἔχωσι ταῦτα. 12 Πολλοὶ μὲν λοιπὸν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν,
καὶ ἐκ τῶν ἐπισημων Ἑλληνίδων γυναικῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν
οὐκ ὀλίγοι. 13 Ὡς δὲ ἔμαθον οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰου-
δαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ, ἦλθον καὶ ἐκεῖ, καὶ ἐτάραττον τοὺς ὄχλους. 14 Καὶ
εὐθὺς τότε οἱ ἀδελφοὶ ἐξαπέστειλαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ὡς
εἰς τὴν θάλασσαν· ὁ Σίλας δὲ καὶ ὁ Τιμόθεος ἔμειναν ἐκεῖ.
15 Οἱ δὲ συνοδεύοντες τὸν Παῦλον, ἔφεραν αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν

*καὶ ἀφοῦ ἔλαβον παραγγελίαν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, νὰ
ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν ὅσον τάχιστα, ἀνεχώρησαν.*
16 *Ἐνῷ δὲ περιέμενεν αὐτοὺς ὁ Παῦλος ἐν ταῖς Ἀθήναις, τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ παρωξύνετο ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὴν πόλιν
γέμουσαν εἰδώλων.* 17 *Διελέγετο λοιπὸν ἐν τῇ συναγωγῇ μετὰ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ μετὰ τῶν θεοσεβῶν, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καθ' ἑκα-
στην ἡμέραν μετὰ τῶν τυχόντων.* 18 *Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρίων
καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνήρχοντο εἰς λόγους μετ' αὐτοῦ·
καὶ οἱ μὲν ἔλεγον, Τί θέλει τάχα ὁ σπερμολόγος οὗτος νὰ εἴπῃ;
οἱ δὲ, Ξένων θεῶν κήρυξ φαίνεται ὅτι εἶναι· διότι ἐκήρυττε πρὸς
αὐτοὺς τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.* 19 *Καὶ πιάσαντες αὐτὸν,
ἔφεραν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, λεγοντες, Δυνάμεθα νὰ μάθωμεν,
τίς αὕτη ἡ νέα διδαχὴ, ἥτις κηρύττεται ὑπὸ σοῦ;* 20 *Διότι φέρεις
εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν παράδοξά τινα. Θέλομεν λοιπὸν νὰ μά-
θωμεν, τί σημαίνουσι ταῦτα.*—21 *Πάντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ
ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἄλλο ηὐκαίρουν, παρὰ εἰς τὸ νὰ
λέγωσι καὶ νὰ ἀκούωσί τι νεώτερον.*
22 *Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἶπεν,
Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα σᾶς βλέπω εἰς ἄκρον θεολάτρας.*
23 *Διότι ἐνῷ διηρχόμην καὶ ἀνεθεώρουν τὰ σεβάσματά σας, εὗρον
καὶ βωμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐπιγεγραμμένον,* ΑΓΝΩΣΤΩ
ΘΕΩ. *Ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον ἀγνοοῦντες λατρεύετε,
τοῦτον ἐγὼ κηρύττω πρὸς ἐσᾶς.* 24 *Ὁ Θεὸς ὅστις ἔκαμε τὸν
κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος Κύριος ὢν τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς,* 25 *οὐδὲ λατρεύεται
ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων, ὡς ἔχων χρείαν τινὸς, ἐπειδὴ αὐτὸς δίδει
εἰς πάντας ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.* 26 *Καὶ ἔκαμεν ἐξ
ἑνος αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, διὰ νὰ κατοικῶσιν ἐφ' ὅλου
τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ διώρισε τοὺς προδιατεταγμένους
καιροὺς, καὶ τὰ ὁροθέσια τῆς κατοικίας αὐτῶν·* 27 *διὰ νὰ ζητῶσι
τὸν Κύριον, ἴσως δυνηθῶσι νὰ ψηλαφήσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ
εὕρωσιν· ἂν καὶ δὲν εἶναι μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν·*
28 *διότι ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ὑπάρχομεν· καθὼς καί
τινες τῶν ποιητῶν σας εἶπον, "Διότι καὶ γένος εἴμεθα τούτου."*
29 *Γένος λοιπὸν ὄντες τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν τὸν
Θεὸν ὅτι εἶναι ὅμοιος μὲ χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθον, κεχαραγμένα
διὰ τέχνης καὶ ἐπινοίας ἀνθρώπου.* 30 *Τοὺς καιροὺς λοιπὸν τῆς
ἀγνοίας παραβλέψας ὁ Θεὸς, τώρα παραγγέλλει εἰς πάντας*

τοὺς ἀνθρώπους πανταχοῦ νὰ μετανοῶσι· [31] διότι προσδιώρισεν
ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ διὰ
ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας βεβαίωσιν
περὶ τούτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
[32] Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ
εἶπον, Περὶ τούτου θέλομεν σὲ ἀκούσει πάλιν. [33] Καὶ οὕτως
ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. [34] Τινὲς δὲ ἄνδρες προσε-
κολλήθησαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐπίστευσαν· μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο
καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνή τις ὀνόματι Δάμαρις,
καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιη'.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀναχωρήσας ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς
Κόρινθον· [2] καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, γεγεννη-
μένον ἐν Πόντῳ, νεωστὶ ἐλθόντα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρί-
σκιλλαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, (διότι ὁ Κλαύδιος εἶχε διατάξει νὰ
ἀναχωρήσωσι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθε
πρὸς αὐτούς· [3] καὶ ἐπειδὴ ἦτο ὁμότεχνος, ἔμενε παρ' αὐτοῖς καὶ
εἰργάζετο· διότι ἦσαν σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. [4] Διελέγετο δὲ
ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, καὶ ἔπειθεν Ἰουδαίους
καὶ Ἕλληνας. [5] Ὅτε δὲ κατέβησαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ τε
Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ Παῦλος συνεσφίγγετο κατὰ τὸ πνεῦμα,
διαμαρτυρόμενος πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.
[6] Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἠναντιοῦντο καὶ ἐβλασφήμουν, ἐκτινάξας
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τὸ αἷμά σας ἐπὶ τὴν κε-
φαλήν σας· ἐγὼ εἶμαι καθαρός· ἀπὸ τοῦ νῦν θέλω ὑπάγει εἰς τὰ
ἔθνη.
[7] Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς την οἰκιαν τινὸς ὀνομαζο-
μένου Ἰούστου, ὅστις ἐσέβετο τὸν Θεὸν, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία
συνείχετο μὲ τὴν συναγωγήν. [8] Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος
ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον μεθ' ὅλου τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ
πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο.
[9] Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν ἐν νυκτὶ πρὸς τὸν Παῦλον δι' ὁράματος,
Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ ὁμίλει καὶ μὴ σιωπήσῃς· [10] διότι ἐγὼ εἶμαι
μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει ἐπιβάλει χεῖρα ἐπὶ σὲ διὰ νὰ σὲ
κακοποιήσῃ· διότι ἔχω λαὸν πολὺν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. [11] Καὶ
ἐκάθισεν ἐκεῖ ἓν ἔτος καὶ μῆνας ἓξ, διδάσκων μεταξὺ αὐτῶν τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ὅτε δὲ ὁ Γαλλίων ἦτο ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, οἱ Ἰου-
δαῖοι ἐσηκώθησαν ὁμοθυμαδὸν κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ ἔφεραν
αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, 13 λέγοντες, Ὅτι οὗτος πείθει τοὺς
ἀνθρώπους νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν παρὰ τὸν νόμον. 14 Καὶ
ὅτε ἔμελλεν ὁ Παῦλος ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων
πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Ἐὰν μὲν ἦτό τι ἀδίκημα, ἢ ῥᾳδιούργημα
πονηρὸν, ὦ Ἰουδαῖοι, εὐλόγως ἤθελον σᾶς ὑποφέρει· 15 ἐὰν δὲ
ἦναι ζήτημα περὶ λέξεων καὶ ὀνομάτων καὶ τοῦ νόμου ὑμῶν,
θεωρήσατε σεῖς· διότι ἐγὼ κριτὴς τούτων δὲν θέλω νὰ γείνω.
16 Καὶ ἀπεδίωξεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου. 17 Πιάσαντες δὲ
πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον
ἔμπροσθεν τοῦ δικαστηρίου· καὶ παντελῶς δὲν ἔμελε τὸν Γαλ-
λίωνα περὶ τούτων.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἀφοῦ προσέμεινεν ἔτι ἡμέρας ἱκανὰς, ἀ-
ποχαιρετήσας τοὺς ἀδελφοὺς, ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ
μετ' αὐτοῦ ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας, ἀφοῦ ἐξύρισε τὴν
κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· διότι εἶχεν εὐχήν. 19 Καὶ κατήντησεν
εἰς Ἔφεσον, καὶ ἀφῆκεν ἐκείνους αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς
την συναγωγὴν, συνδιελέχθη μετὰ τῶν Ἰουδαίων. 20 Καὶ πα-
ρακαλούμενος ὑπ' αὐτῶν νὰ μείνῃ πλειότερον καιρὸν παρ' αὐ-
τοῖς, δὲν συγκατένευσεν· 21 ἀλλὰ ἀπεχαιρέτησεν αὐτοὺς, εἰ-
πὼν, Πρέπει ἐξάπαντος νὰ κάμω τὴν ἐρχομένην ἑορτὴν εἰς
Ἱεροσόλυμα, θέλω δὲ ἐπιστρέψει πάλιν πρὸς ἐσᾶς, τοῦ Θεοῦ
θέλοντος. Καὶ ἀπέπλευσεν ἀπὸ τῆς Ἐφέσου. 22 Καὶ ἀποβὰς
εἰς Καισάρειαν, ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ χαιρετήσας τὴν ἐκκλη-
σίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν. 23 Καὶ διατρίψας καιρόν τινα,
ἐξῆλθε, καὶ διήρχετο κατὰ σειρὰν τὴν γῆν τῆς Γαλατίας καὶ
τὴν Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων παντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δέ τις ὀνόματι Ἀπολλῶς, Ἀλεξανδρευς το γένος,
ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, ὅστις ἦτο δυνατὸς ἐν ταῖς
γραφαῖς. 25 Οὗτος ἦτο κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ
ζέων κατὰ τὸ πνεῦμα, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ
τοῦ Κυρίου, γινώσκων μόνον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. 26 Καὶ
οὗτος ἤρχισε νὰ λαλῇ μετὰ παῤῥησίας ἐν τῇ συναγωγῇ· ἀκού-
σαντες δὲ αὐτὸν ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, παρέλαβον αὐτὸν,
καὶ ἐξέθεσαν εἰς αὐτὸν ἀκριβέστερα τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. 27 Ἐ-
πειδὴ δὲ ἤθελε νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν

πρὸς τοὺς μαθητὰς προτρέποντες νὰ δεχθῶσιν αὐτόν· ὅστις
ἐλθὼν, ὠφέλησε πολὺ τοὺς πιστεύσαντας διὰ τῆς χάριτος.
28 Διότι ἐντόνως ἐξήλεγχε τοὺς Ἰουδαίους δημοσίᾳ, ἀποδεικνύων
διὰ τῶν γραφῶν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΕΝΩ δὲ ὁ Ἀπολλὼς ἦτο ἐν Κορίνθῳ, ὁ Παῦλος ἀφοῦ ἐπέρασε
τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἦλθεν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρὼν τινὰς μαθη-
τὰς, 2 εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐλάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἀφοῦ ἐπι-
στεύσατε; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀλλ' οὐδὲ ἂν ὑπάρχῃ
Πνεῦμα Ἅγιον ἠκούσαμεν. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Εἰς τί λοι-
πὸν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον, Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.
4 Καὶ εἶπεν ὁ Παῦλος, Ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα
μετανοίας, λέγων πρὸς τὸν λαὸν νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν ἐρχό-
μενον μετ' αὐτὸν, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. 5 Ἀκού-
σαντες δὲ, ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
6 Καὶ ἀφοῦ ὁ Παῦλος ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῶν τὰς χεῖρας, ἦλθε
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάλουν γλώσσας καὶ
προεφήτευον. 7 Ἦσαν δὲ πάντες οὗτοι ἄνδρες ἕως δώδεκα.

8 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐλάλει μετὰ παῤῥησίας,
διαλεγόμενος τρεῖς μῆνας, καὶ πείθων εἰς τὰ περὶ τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ. 9 Ἐπειδὴ ὅμως τινὲς ἐσκληρύνοντο καὶ δὲν ἐπεί-
θοντο, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ πλήθους,
ἀπομακρυνθεὶς ἀπ' αὐτῶν, ἀπεχώρισε τοὺς μαθητὰς, διαλεγό-
μενος καθ' ἡμέραν ἐν τῷ σχολείῳ τινὸς ὅστις ἐλέγετο Τύραννος.
10 Ἔγεινε δὲ τοῦτο ἐπὶ δύο ἔτη· ὥστε πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν Ἀσίαν ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαῖοι
τε καὶ Ἕλληνες. 11 Καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμνε διὰ τῶν χειρῶν τοῦ
Παύλου θαύματα μεγάλα· 12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενεῖς
ἐφέροντο ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ μανδήλια ἢ περιζώματα, καὶ
ἔφευγον ἀπ' αὐτῶν αἱ ἀσθένειαι, καὶ τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ
ἐξήρχοντο ἀπ' αὐτῶν.

13 Καὶ τινὲς ἀπὸ τῶν περιερχομένων ἐξορκιστῶν Ἰουδαίων
ἐπεχείρησαν νὰ προφέρωσιν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ
πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες, Σᾶς ὁρκίζομεν
εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει. 14 Καὶ οἱ
πράττοντες τοῦτο ἦσαν ἑπτὰ τινὲς υἱοὶ Ἰουδαίου ἀρχιερεως

ὀνομαζομένου Σκευᾶ. [15] Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε,
Τὸν Ἰησοῦν γνωρίζω, καὶ τὸν Παῦλον ἐξεύρω· σεῖς δὲ τίνες
εἶσθε; [16] Καὶ πηδήσας ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον
ἦτο τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ νικήσας αὐτοὺς, ἴσχυσε κατ' αὐ-
τῶν, ὥστε γυμνοὶ καὶ τετραυματισμένοι ἔφυγον ἐκ τοῦ οἴκου
ἐκείνου. [17] Καὶ τοῦτο ἔγεινε γνωστὸν εἰς πάντας, Ἰουδαίους
τε καὶ Ἕλληνας, τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε
φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ. [18] Καὶ πολλοὶ τῶν πιστευσάντων ἤρχοντο ἐξομο-
λογούμενοι καὶ φανερόνοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. [19] Πολλοὶ δὲ
καὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔκαμνον τὰς μαγείας, φέροντες τὰ βιβλία
αὐτῶν, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ ἀριθμήσαντες τὰς τιμὰς
αὐτῶν, εὗρον πεντήκοντα χιλιάδας ἀργυρίου. [20] Οὕτω κραταιῶς
ηὔξανε καὶ ἴσχυεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου.

[21] Ὡς δὲ ἐτελέσθησαν ταῦτα, ὁ Παῦλος ἀπεφάσισεν ἐν ἑαυτῷ,
ἀφοῦ διέλθῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν, Ὅτι ἀφοῦ ὑπάγω ἐκεῖ, πρέπει νὰ ἴδω καὶ
τὴν Ῥώμην. [22] Καὶ ἀποστείλας εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν
ὑπηρετούντων αὐτὸν, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἔμεινε
καιρόν τινα ἐν τῇ Ἀσίᾳ.

[23] Ἔγεινε δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ταραχὴ οὐκ ὀλίγη περὶ
ταύτης τῆς ὁδοῦ· [24] διότι ἀργυροκόπος τις ὀνόματι Δημήτριος,
κατασκευάζων ναοὺς ἀργυροῦς τῆς Ἀρτέμιδος, ἐπροξένει εἰς τοὺς
τεχνίτας οὐκ ὀλίγον κέρδος· [25] τοὺς ὁποίους συναθροίσας, καὶ
τοὺς ἐργαζομένους τὰ τοιαῦτα, εἶπεν, Ἄνδρες, ἐξεύρετε ὅτι ἐκ
ταύτης τῆς ἐργασίας προέρχεται ἡ εὐπορία ἡμῶν· [26] καὶ
θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε, ὅτι πολὺν λαὸν οὐ μόνον τῆς Ἐφέσου,
ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος ἔπεισε καὶ
μετέβαλε, λέγων ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν κατα-
σκευαζόμενοι. [27] Καὶ οὐ μόνον ἡ τέχνη ἡμῶν αὕτη κινδυνεύει
νὰ ἐξουδενωθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέ-
μιδος νὰ λογισθῇ εἰς οὐδὲν, καὶ μέλλει μάλιστα νὰ καταστραφῇ
ἡ μεγαλειότης αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη
σέβεται.

[28] Ἀκούσαντες δὲ, καὶ ἐμπλησθέντες θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες,
Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων. [29] Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπλήσθη
ταραχῆς· καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, ἀφοῦ συνήρ-
πασαν τὸν Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, συνοδοιπόρους

τοῦ Παύλου. 30 Ἐνῷ δὲ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν
δῆμον, οἱ μαθηταὶ δὲν ἄφινον αὐτόν. 31 Τινὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν Ἀσι-
αρχῶν, ὄντες φίλοι αὐτοῦ, ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν, καὶ παρεκάλουν
νὰ μὴ ἐκτεθῇ εἰς τὸ θέατρον. 32 Ἄλλοι μὲν λοιπὸν ἔκραζον ἄλλο
τι, καὶ ἄλλοι ἄλλο· διότι ἡ σύναξις ἦτο συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλειό-
τεροι δὲν ἤξευρον διὰ τί εἶχον συναχθῇ.
33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προήγαγον τὸν Ἀλέξανδρον διὰ νὰ λαλήσῃ,
ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπρόβαλον αὐτόν· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος σείσας
τὴν χεῖρα, ἤθελε νὰ ἀπολογηθῇ πρὸς τὸν δῆμον. 34 Ἀφοῦ δὲ
ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγεινε μία φωνὴ ἐκ πάντων τῶν
κραζόντων ἕως δύο ὥρας, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων.
35 Καθησυχάσας δὲ ὁ Γραμματεὺς τὸν ὄχλον, λέγει, Ἄνδρες
Ἐφέσιοι, καὶ τίς ἄνθρωπος εἶναι ὅστις δὲν ἐξεύρει ὅτι ἡ πόλις
τῶν Ἐφεσίων εἶναι λάτρις τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ
τοῦ Διοπετοῦς ἀγάλματος; 36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἀναν-
τίῤῥητα, πρέπει σεῖς νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ μὴ πράττητε μηδὲν
προπετές. 37 Διότι ἐφέρετε τοὺς ἄνδρας τούτους, οἵτινες οὔτε
ἱερόσυλοι εἶναι, οὔτε τὴν θεάν σας βλασφημοῦσιν. 38 Ἐὰν μὲν
λοιπὸν ὁ Δημήτριος καὶ οἱ συντεχνῖται αὐτοῦ ἔχωσι διαφορὰν
μετά τινος, ὑπάρχουσι δικάσιμοι ἡμέραι, καὶ ὑπάρχουσιν ἀν-
θύπατοι· ἂς ἐγκαλέσωσιν ἀλλήλους. 39 Ἐὰν δὲ ζητῆτέ τι περὶ
ἄλλων πραγμάτων, ἐν τῇ νομίμῳ συνελεύσει θέλει διαλυθῇ. 40 Διότι
κινδυνεύομεν νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς στασιασταὶ διὰ τὴν ση-
μερινὴν ταραχὴν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μηδεμία αἰτία, διὰ τῆς ὁποίας
θέλομεν δυνηθῇ νὰ δικαιολογήσωμεν τὸν θόρυβον τοῦτον. 41 Καὶ
εἰπὼν ταῦτα, ἀπέλυσε τὴν συνέλευσιν.

ΚΕΦ. κ'.

ΑΦΟΥ δὲ ἔπαυσεν ὁ θόρυβος, προσκαλέσας ὁ Παῦλος τοὺς
μαθητὰς, καὶ ἀσπασθεὶς, ἐξῆλθε διὰ να ὑπάγῃ εἰς τὴν Μα-
κεδονίαν. 2 Καὶ διαπεράσας τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ προτρέψας
αὐτοὺς διὰ λόγων πολλῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.
3 Καὶ ἀφοῦ διέτριψε τρεῖς μῆνας, ἐπειδὴ ἔγεινε κατ' αὐτοῦ
ἐπιβουλὴ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐνῷ ἔμελλε νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς τὴν
Συρίαν, ἐνεκρίθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τῆς Μακεδονίας. 4 Συνηκο-
λούθει δὲ αὐτὸν μέχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος ὁ Βεροιαῖος· καὶ ἐκ
τῶν Θεσσαλονικέων Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος ὁ ἐκ

Δέρβης καὶ ὁ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφι-
μος. 5 *Οὗτοι ἐλθόντες πρότεροι περιέμενον ἡμᾶς εἰς τὴν*
Τρῳάδα. 6 *Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν ἀπὸ Φιλίππων μετὰ τὰς*
ἡμέρας τῶν ἀζύμων, καὶ εἰς πέντε ἡμέρας ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς
εἰς τὴν Τρῳάδα, ὅπου διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 *Καὶ τῇ πρώτῃ* ἡμέρᾳ *τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ οἱ μαθηταὶ ἦσαν*
συνηγμένοι διὰ τὴν κλάσιν τοῦ ἄρτου, ὁ Παῦλος διελέγετο πρὸς
αὐτοὺς, μέλλων νὰ ἀναχωρήσῃ τῇ ἐπαύριον· καὶ παρέτεινε τὸν
λόγον μέχρι μεσονυκτίου. 8 *Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ εἰς τὸ*
ἀνώγεον ὅπου ἦσαν συνηγμένοι. 9 *Καὶ νεανίας τις ὀνόματι*
Εὔτυχος καθήμενος ἐπὶ τοῦ παραθύρου, κατεφέρετο εἰς ὕπνον
βαθὺν ἐνῷ ὁ Παῦλος διελέγετο ἐκτεταμένως, καὶ κυριευθεὶς ὑπὸ
τοῦ ὕπνου, ἔπεσε κάτω ἀπὸ τοῦ τρίτου πατώματος· καὶ ἐσήκω-
σαν αὐτὸν νεκρόν. 10 *Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν,*
καὶ ἐναγκαλισθεὶς εἶπε, Μὴ θορυβεῖσθε· διότι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
εἶναι ἐν αὐτῷ. 11 *Ἀφοῦ δὲ ἀνέβη καὶ ἔκοψεν ἄρτον καὶ ἐγεύθη,*
καὶ ὡμίλησεν ἱκανῶς μέχρι τῆς αὐγῆς, μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησε.
12 *Τὸν δὲ νέον ἔφεραν ζῶντα, καὶ παρηγορήθησαν καθ' ὑπερ-*
βολήν.

13 *Ἡμεῖς δὲ καταβάντες πρότεροι εἰς το πλοῖον, ἀπεπλεύ-*
σαμεν εἰς τὴν Ἄσσον, μέλλοντες νὰ ἀναλάβωμεν ἐκεῖθεν τὸν
Παῦλον· ἐπειδὴ οὕτως εἶχε διατάξει, μέλλων αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ
πεζός. 14 *Καὶ καθὼς συνήντησεν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλα-*
βόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην· 15 *καὶ ἐκεῖθεν ἀπεπλεύ-*
σαντες κατηντήσαμεν τὴν ἐπιοῦσαν ἀντικρὺ Χίου· τὴν δὲ ἄλλην
ἐφθάσαμεν εἰς Σάμον· καὶ μείναντες ἐν τῷ Τρωγυλλίῳ, τὴν
ἀκόλουθον ἡμέραν *ἤλθομεν εἰς Μίλητον.* 16 *Διότι ὁ Παῦλος*
ἔκρινε νὰ παραπλεύσῃ τὴν Ἔφεσον, διὰ νὰ μὴ συμβῇ εἰς αὐτὸν
νὰ χρονοτριβήσῃ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· διότι ἔσπευδεν, ἂν ἦτο δυνα-
τὸν εἰς αὐτὸν, νὰ εὑρεθῇ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς Ἱερο-
σόλυμα.

17 *Πέμψας δὲ ἀπὸ τῆς Μιλήτου εἰς Ἔφεσον, προσεκάλεσε*
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. 18 *Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς αὐτὸν,*
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς ἐξεύρετε, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς
ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἐπέρασα μεθ' ὑμῶν ὅλον τὸν
χρονον, 19 *δουλεύων τὸν Κύριον μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης,*
καὶ μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, οἵτινες μοὶ συνέβησαν
ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· 20 *ὅτι δὲν ὑπέκρυψα οὐδὲν*

τῶν συμφερόντων, ὥστε να μη ἀναγγείλω αὐτὸ πρὸς ἐσᾶς, καὶ
νὰ σᾶς διδάξω δημοσιᾳ καὶ κατ' οἴκους, 21 διαμαρτυρόμενος πρὸς
'Ιουδαίους τε καὶ Ἕλληνας τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ τὴν
πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 22 Καὶ τώρα
ἰδού, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι ὑπάγω εἰς Ἱερουσαλὴμ, μὴ
γνωρίζων τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς ἐμὲ ἐν αὐτῇ, 23 πλὴν
ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μαρτυρεῖ ἐν πάσῃ πόλει, λέγον,
Ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις μὲ περιμένουσι· 24 δὲν φροντίζω
ὅμως περὶ οὐδενὸς τούτων, οὐδὲ ἔχω πολύτιμον τὴν ζωήν μου, ὡς
τὸ νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν
τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, νὰ διακηρύξω
τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. 25 Καὶ τώρα ἰδού, ἐγὼ
ἐξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου σεῖς πάντες,
μεταξὺ τῶν ὁποίων διῆλθον κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Ὅθεν μαρτύρομαι πρὸς ἐσᾶς ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ
εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· 27 διότι δὲν συνεστάλην
νὰ ἀναγγείλω πρὸς ἐσᾶς πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. 28 Προσ-
έχετε λοιπὸν εἰς ἑαυτοὺς, καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ
ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σᾶς ἔθεσεν ἐπισκόπους, διὰ νὰ
ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε διὰ
τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος. 29 Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο, ὅτι μετὰ
τὴν ἀναχώρησίν μου θέλουσιν εἰσέλθει εἰς ἐσᾶς λύκοι βαρεῖς, μὴ
φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· 30 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν θέλουσι σηκωθῆ
ἄνθρωποι λαλοῦντες διεστραμμένα, διὰ νὰ ἀποσπῶσι τοὺς
μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. 31 Διὰ τοῦτο ἀγρυπνεῖτε, ἐνθυμούμενοι
ὅτι τρία ἔτη νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα νουθετῶν μετὰ
δακρύων ἕνα ἕκαστον. 32 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, σᾶς ἀφιερόνω εἰς
τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ὅστις δύναται νὰ
ἐποικοδομήσῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς κληρονομίαν μεταξὺ πάντων
τῶν ἡγιασμένων. 33 Ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ ἱμάτιον οὐδενὸς
ἐπεθύμησα. 34 Σεῖς δὲ αὐτοὶ ἐξεύρετε ὅτι εἰς τὰς χρείας μου
καὶ εἰς τοὺς ὄντας μετ' ἐμοῦ αἱ χεῖρες αὗται ὑπηρέτησαν. 35 Κατὰ
πάντα ὑπέδειξα εἰς ἐσᾶς, ὅτι οὕτω κοπιάζοντες πρέπει νὰ βοη-
θῆτε τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, ὅτι αὐτος εἶπε, Μακάριον εἶναι νὰ δίδῃ τις μᾶλλον
παρὰ νὰ λαμβάνῃ.

36 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, γονατίσας προσηυχήθη μετὰ πάντων
αὐτῶν. 37 Ἔγεινε δὲ πολὺς κλαυθμὸς πάντων· καὶ πεσόντες

ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλουν αὐτόν· [38] ὑπερλυ-
πούμενοι μάλιστα διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν, Ὅτι δὲν
θέλουσιν ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ προέπεμπον
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

ΚΕΦ. κα.—κγ'

ΚΑΘΩΣ δὲ ἀποσπασθέντες ἀπ' αὐτῶν ἐξεπλεύσαμεν, ἤλθομεν
κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Κῶν, τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν εἰς τὴν
Ῥόδον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πάταρα. [2] Καὶ εὑρόντες πλοῖον μέλλον
νὰ περάσῃ εἰς Φοινίκην, ἐπέβημεν εἰς αὐτὸ καὶ ἀπεπλεύσαμεν.
[3] Καὶ ἀφοῦ διεκρίναμεν μακρόθεν τὴν Κύπρον, καὶ ἀφήκαμεν
αὐτὴν ἀριστερὰ, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, κατέβημεν εἰς Τύρον·
διότι ἐκεῖ ἔμελλε τὸ πλοῖον νὰ ἐκβάλῃ τὸ φορτίον αὐτοῦ. [4] Καὶ
εὑρόντες τοὺς μαθητὰς, ἐμείναμεν αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας· οἵτινες
ἔλεγον πρὸς τὸν Παῦλον διὰ τοῦ Πνεύματος, νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς
Ἱερουσαλήμ. [5] Ἀφοῦ δὲ ἐτελειώσαμεν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐξελ-
θόντες ἐπορευόμεθα, καὶ προέπεμπον ἡμᾶς πάντες σὺν γυναιξὶ
καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ γονατίσαντες ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν προσηυχήθημεν. [6] Καὶ ἀσπασθέντες ἀλλήλους, ἐπέ-
βημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.
[7] Καὶ ἡμεῖς, τελειώσαντες τὸν πλοῦν, ἀπὸ Τύρου κατην-
τήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀσπασθέντες τοὺς ἀδελφοὺς, ἐμεί-
ναμεν παρ' αὐτοῖς μίαν ἡμέραν. [8] Τῇ δὲ ἐπαύριον, ὁ Παῦλος
καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀναχωρήσαντες, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν·
καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ
ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. [9] Εἶχε δὲ οὗτος
τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αἵτινες προεφήτευον. [10] Καὶ
ἐνῷ διετρίβομεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς, κατέβη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας
προφήτης τις ὀνόματι Ἄγαβος· [11] καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, ἔλαβε
τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, καὶ δέσας τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ καὶ τοὺς
πόδας, εἶπε, Ταῦτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τὸν ἄνδρα, τοῦ
ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω θέλουσι δέσει ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ θέλουσι παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν.
[12] Καὶ ὡς ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ
ἐντόπιοι νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλήμ. [13] Ὁ Παῦλος ὅμως
ἀπεκρίθη, Τί κάμνετε κλαίοντες καὶ καταθλίβοντες τὴν καρδίαν
μου; ἐπειδὴ ἐγὼ οὐχὶ μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς

Ἱερουσαλὴμ εἶμαι ἕτοιμος ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
14 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπείθετο, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες, Ἃς γείνῃ τὸ
θέλημα τοῦ Κυρίου· 15 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἑτοιμάσαντες
τὴν ἀποσκευὴν ἡμῶν ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ. 16 Ἦλθον
δὲ μεθ' ἡμῶν καί τινες τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς Καισαρείας, φέροντες
Μνάσωνά τινα Κύπριον, παλαιὸν μαθητὴν, παρὰ τῷ ὁποίῳ
ἐμέλλομεν νὰ ξενισθῶμεν.

17 Καὶ ἀφοῦ ἤλθομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, μετὰ χαρᾶς ἐδέχθησαν
ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ὑπῆγεν ὁ Παῦλος
μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰάκωβον, καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι.
19 Καὶ ἀσπασθεὶς αὐτοὺς, διηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὅσα ἔκαμεν
ὁ Θεὸς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. 20 Ἐκεῖνοι
δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον· καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Βλέπεις, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἶναι ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες
ἐπίστευσαν· καὶ πάντες εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου. 21 Ἔμαθον
δὲ περὶ σοῦ, ὅτι διδάσκεις πάντας τοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν Ἰου-
δαίους νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως, λέγων, νὰ μὴ
περιτέμνωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, μηδὲ νὰ περιπατῶσι κατὰ τὰ ἔθιμα.
22 Τί εἶναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως νὰ συναχθῇ πλῆθος, διότι
θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες. 23 Κάμε λοιπὸν τοῦτο τὸ ὁποῖον
σοὶ λέγομεν, Εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν τέσσαρες ἄνδρες οἵτινες
ἔχουσιν εὐχὴν ἐφ' ἑαυτῶν· 24 παράλαβε τούτους, καὶ καθαρί-
σθητι μετ' αὐτῶν, καὶ δαπάνησον δι' αὐτοὺς, διὰ νὰ ξυρισθῶσι
τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ γνωρίσωσι πάντες ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν
ἐκ τῶν ὅσα ἔμαθον περὶ σοῦ, ἀλλ' ἀκολουθεῖς καὶ σὺ φυλάττων
τὸν νόμον. 25 Περὶ δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς
ἐγράψαμεν, ἀποφασίσαντες νὰ μὴ φυλάττωσι μηδὲν τοιοῦτον,
παρὰ μόνον νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τοῦ εἰδωλοθύτου καὶ τοῦ αἵματος
καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας.—26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς
ἄνδρας, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καθαρισθεὶς μετ' αὐτῶν, εἰσῆλθεν
εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων πότε ἐκπληροῦνται αἱ ἡμέραι τοῦ
καθαρισμοῦ, ὅτε θέλει γείνει προσφορα ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου
αὐτῶν.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτα ἡμέραι νὰ συντελεσθῶσιν, οἱ ἀπὸ
τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐτάραξαν πάντα
τὸν ὄχλον, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν, 28 κράζοντες,
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις

διδασκει πάντας πανταχοῦ ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου
καὶ τοῦ τόπου τούτου· πρὸς τουτοις δὲ εἰσήγαγε καὶ Ἕλληνας
εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐβεβήλωσε τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον.—29 (Διότι
εἶχον εἰδεῖ προλαβόντως Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον μετ' αὐτοῦ ἐν
τῇ πόλει, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος εἰσήγαγεν εἰς το
ἱερόν.) 30 Καὶ ἐκινήθη ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἔγεινε συῤῥοὴ τοῦ
λαοῦ· καὶ πιάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ·
καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θυραι.
31 Ἐνῷ δὲ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν, ἀνέβη ἡ φήμη εἰς
τὸν χιλίαρχον τοῦ τάγματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλὴμ εἶναι
τεταραγμένη· 32 ὅστις παραλαβὼν εὐθὺς στρατιώτας καὶ
ἑκατοντάρχους, ἔδραμε κάτω πρὸς αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν
χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ τύπτωσι τὸν
Παῦλον. 33 Τότε πλησιάσας ὁ χιλίαρχος ἐπίασεν αὐτὸν, καὶ
προσέταξε νὰ δεθῇ μὲ δύο ἀλύσεις, καὶ ἠρώτα, τίς ἦτο, καὶ τι
εἶχε πράξει. 34 Καὶ ἐφώναζον μεταξὺ τοῦ ὄχλου ἄλλοι ἄλλο τι
καὶ ἄλλοι ἄλλο· μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὸν θόρυβον νὰ μάθῃ τὸ
βέβαιον, προσέταξε νὰ φερθῇ εἰς τὸ φρούριον. 35 Ὅτε δὲ ἔφθασεν
εἰς τὰς βαθμίδας, συνέβη νὰ βαστάζηται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου. 36 Ἐπειδὴ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἠκο-
λούθει κράζον, Σήκωσον αὐτόν.
37 Ἐνῷ δὲ ἔμελλεν ὁ Παῦλος να εἰσαχθῇ εἰς τὸ φρουριον,
λέγει πρὸς τὸν χιλίαρχον, Μοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σοὶ
εἴπω τι; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐξεύρεις Ἑλληνικά; 38 δὲν εἶσαι σὺ τάχα
ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τῶν ἡμερῶν τούτων διεγείρας εἰς ἀποστασίαν
καὶ ἐκβαλὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας φονεῖς;
39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος ἐκ τῆς
Ταρσοῦ, πολίτης ἐπισήμου πόλεως τῆς Κιλικίας· καὶ σὲ πα-
ρακαλῶ, δός μοι τὴν ἄδειαν νὰ λαλήσω πρὸς τὸν λαόν. 40 Καὶ
ἀφοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἄδειαν, ὁ Παῦλος σταθεὶς ἐπὶ τῶν
βαθμίδων, ἔσεισε τὴν χεῖρα εἰς τὸν λαόν· καὶ γενομένης σιωπῆς
μεγάλης, ἐλάλησεν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, λεγων,
ΚΕΦ. κβ'.—1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ με ἀπο-
λογούμενον τώρα πρὸς ἐσᾶς.
2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι ἐλάλει πρὸς αὐτους εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν
διάλεκτον, ἔδειξαν περισσοτεραν ἡσυχίαν· καὶ εἶπεν,
3 Ἐγὼ μὲν εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ
τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς

πόδας τοῦ Γαμαλιὴλ, πεπαιδευμένος κατα την ἀκρίβειαν τοῦ
πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτὴς ὢν τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες
σεῖς εἶσθε σήμερον· [4]ὅστις κατέτρεξα μεχρι θανάτου ταύτην
τὴν ὁδὸν, δεσμεύων καὶ παραδίδων εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ
γυναῖκας· [5]καθὼς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ εἰς ἐμὲ, καὶ ὅλον
τὸ πρεσβυτέριον· παρὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐπιστολὰς λαβὼν πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς, ἐπορευόμην εἰς Δαμασκὸν, διὰ νὰ φέρω δεδεμέ-
νους εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς ἐκεῖ ὄντας, διὰ νὰ τιμωρηθῶσιν.
[6]Ἐνῷ δὲ ὁδοιπορῶν ἐπλησίαζον εἰς τὴν Δαμασκὸν, περὶ τὴν
μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἤστραψε περὶ ἐμὲ φῶς πολὺ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· [7]καὶ ἔπεσον εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνὴν λέγου-
σαν πρὸς ἐμὲ, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί μὲ διώκεις; [8]Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην,
Τίς εἶσαι, Κύριε; Καὶ εἶπε πρὸς ἐμὲ, Ἐγὼ εἶμαι Ἰησοῦς ὁ Να-
ζωραῖος, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις. [9]Οἱ ὄντες δὲ μετ' ἐμοῦ τὸ μὲν
φῶς εἶδον, καὶ κατεφοβήθησαν· τὴν φωνὴν ὅμως τοῦ λαλοῦντος
πρὸς ἐμὲ δὲν ἤκουσαν. [10]Καὶ εἶπον, Τί νὰ κάμω, Κύριε; Καὶ
ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμὲ, Σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς Δαμασκόν· καὶ
ἐκεῖ θέλει σοὶ λαληθῇ περὶ πάντων ὅσα εἶναι διωρισμένα νὰ
κάμῃς. [11]Καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς λαμπρότητος τοῦ φωτος ἐκείνου
δὲν ἔβλεπον, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν ὄντων μετ' ἐμοῦ ἦλθον
εἰς Δαμασκόν.

[12]Ἀνανίας δέ τις, ἄνθρωπος εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυ-
ρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων, [13]ἦλθε
πρὸς ἐμὲ, καὶ σταθεὶς ἐπάνω μου μοὶ εἶπε, Σαοὺλ, ἀδελφὲ,
ἀνάβλεψον· καὶ ἐγὼ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. [14]Ὁ
δὲ εἶπεν, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν σὲ διώρισε νὰ γνωρίσῃς
τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἴδῃς τὸν Δίκαιον, καὶ νὰ ἀκούσῃς
φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· [15]διότι θέλεις εἶσθαι μάρτυς
περὶ αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὅσα εἶδες καὶ
ἤκουσας. [16]Καὶ τώρα τί βραδύνεις; σηκωθεὶς βαπτίσθητι καὶ
ἀπολούσθητι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν σου, ἐπικαλεσθεὶς τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου.

[17]Ἀφοῦ δὲ ὑπεστρεψα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνῷ προσηυχόμην ἐν
τῷ ἱερῷ, ἦλθον εἰς ἔκστασιν, [18]καὶ εἶδον αὐτὸν λέγοντα πρὸς
ἐμὲ, Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ταχέως ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι δὲν
θέλουσι παραδεχθῇ τὴν περὶ ἐμοῦ μαρτυρίαν σου. [19]Καὶ ἐγὼ
εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐξεύρουσιν, ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον καὶ ἔδερον
ἐν ταῖς συναγωγαῖς τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ· [20]καὶ ὅτε ἐχύνετο

τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ ἐγὼ ἤμην παρὼν, καὶ συνεφώνουν εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαττον τὰ ἱμάτια τῶν φονευόντων αὐτόν. 21 Καὶ *εἶπε πρὸς ἐμὲ,* Ὕπαγε· *διότι ἐγὼ θέλω σὲ ἐξαποστείλει εἰς ἔθνη μακράν.*

22 Καὶ *μέχρι τούτου τοῦ λόγου ἤκουον αὐτον· τότε δὲ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες,* Σήκωσον *ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον διοτι δὲν πρεπει νὰ ζῇ.* 23 Καὶ *ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐκραύγαζον, καὶ ἐτιναζον τὰ ἱμάτια, καὶ ἔῤῥιπτον κονιορτὸν εἰς τὸν ἀέρα,* 24 *ὁ χιλίαρχος προσέταξε νὰ φερθῇ εἰς τὸ φρούριον, παραγγείλας νὰ ἐξετασθῇ διὰ μαστίγων, διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐφώναζον οὕτω κατ' αὐτοῦ.* 25 Καὶ *καθὼς ἐξήπλωσεν αὐτὸν δεδεμένον μὲ τὰ λωρία, ὁ* Παῦλος *εἶπε πρὸς τὸν παρεστῶτα ἑκατόνταρχον,* Εἶναι *τάχα νόμιμον εἰς ἐσᾶς ἄνθρωπον* Ῥωμαῖον *καὶ ἀκατάκριτον νὰ μαστιγόνητε;* 26 Ἀκούσας *δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, ὑπῆγε καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὸν χιλίαρχον, λέγων,* Βλέπε *τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι* Ῥωμαῖος.
27 Προσελθὼν *δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπε πρὸς αὐτὸν,* Λέγε *μοι, σὺ* Ῥωμαῖος *εἶσαι;* Ὁ *δὲ εἶπε,* Ναί. 28 Καὶ *ἀπεκρίθη ὁ χιλίαρχος,* Ἐγὼ *διὰ πολλῶν χρημάτων ἀπέκτησα ταύτην τὴν πολιτογράφησιν.* Ὁ *δὲ* Παῦλος *εἶπεν,* Ἀλλ' *ἐγὼ καὶ ἐγεννήθην* Ῥωμαῖος.
29 Εὐθὺς *λοιπὸν ἀπεσύρθησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες νὰ βασανίσωσιν αὐτόν.* Καὶ *ὁ χιλίαρχος ἔτι ἐφοβήθη, γνωρίσας ὅτι εἶναι* Ῥωμαῖος, *καὶ διότι εἶχε δέσει αὐτόν.*

30 Τῇ *δὲ ἐπαύριον θέλων νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, περὶ τίνος κατηγορεῖται παρὰ τῶν* Ἰουδαίων, *ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ προσέταξε νὰ ἔλθωσιν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταβιβάσας τὸν* Παῦλον, *ἔστησεν ἔμπροσθεν αὐτῶν.*

ΚΕΦ. *κγ'.*—1 Ἀτενίσας *δὲ ὁ* Παῦλος *εἰς τὸ συνέδριον εἶπεν,* Ἄνδρες *ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἔζησα ἐνώπιον τοῦ* Θεοῦ *μετὰ πάσης καλῆς συνειδήσεως μέχρι ταυτης τῆς ἡμέρας.* 2 Ὁ *δὲ ἀρχιερεὺς* Ἀνανίας *προσέταξε τοὺς παρεστῶτας πλησίον αὐτοῦ νὰ κτυπήσωσι τὸ στόμα αὐτοῦ.* 3 Τότε *ὁ* Παῦλος *εἶπε πρὸς αὐτὸν,* Ὁ Θεὸς *μέλλει νὰ σὲ κτυπήσῃ, τοῖχε ἀσβεστωμένε· καὶ σὺ κάθησαι νὰ μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν προστάζεις νὰ μὲ κτυπῶσιν;* 4 Οἱ *δὲ παρεστῶτες εἶπον,* Τὸν *ἀρχιερέα τοῦ* Θεοῦ *λοιδορεῖς;* 5 Καὶ *ὁ* Παῦλος *εἶπε,* Δὲν *ἤξευρον, ἀδελφοὶ, ὅτι εἶναι*

ἀρχιερεύς· διότι εἶναι γεγραμμένον· "Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου
δὲν θέλεις κακολογήσει."

6 Ἐννοήσας δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος εἶναι Σαδδουκαίων,
τὸ δὲ ἄλλο Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοὶ,
ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀνα-
στάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. 7 Καὶ ὅτε ἐλάλησε τοῦτο, ἔγεινε
διαίρεσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ διῃρέθη τὸ
πλῆθος. 8 Διότι οἱ μὲν Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι
ἀνάστασις, οὐδὲ ἄγγελος, οὐδὲ πνεῦμα· οἱ δὲ Φαρισαῖοι ὁμολο-
γοῦσιν ἀμφότερα. 9 Καὶ ἔγεινε κραυγὴ μεγάλη· καὶ σηκωθέντες
οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων, διεμάχοντο λέγοντες,
Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· ἂν δὲ ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν πνεῦμα ἢ ἄγγελος, ἂς μὴ θεομαχῶμεν. 10 Καὶ ἐπειδὴ
ἔγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπαραχθῇ
ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, προσέταξε νὰ καταβῇ τὸ στράτευμα καὶ νὰ
ἁρπάσῃ αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὸ φρούριον.

11 Τὴν δὲ ἐρχομένην νύκτα ἐπιφανεὶς εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, εἶπε,
Θάῤῥει, Παῦλε, διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ, οὕτω πρέπει νὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς Ῥώμην.

12 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, τινὲς τῶν Ἰουδαίων συνομώσαντες,
ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε νὰ φάγωσι μήτε νὰ πίωσιν,
ἑωσοῦ φονεύσωσι τὸν Παῦλον. 13 Ἦσαν δὲ πλειότεροι τῶν
τεσσαράκοντα οἱ πράξαντες τὴν συνωμοσίαν ταύτην· 14 οἵτινες
ἐλθόντες πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους εἶπον, Μὲ
ἀνάθεμα ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, νὰ μὴ γευθῶμεν μηδὲν ἑωσοῦ
φονεύσωμεν τὸν Παῦλον. 15 Τώρα λοιπὸν σεῖς μετὰ τοῦ συνε-
δρίου μηνύσατε πρὸς τὸν χιλίαρχον, νὰ καταβιβάσῃ αὐτὸν αὔριον
πρὸς ἐσᾶς, ὡς μέλλοντας νὰ μάθητε ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ·
ἡμεῖς δὲ, πρὶν αὐτὸς πλησιάσῃ, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ φονεύσωμεν
αὐτόν.

16 Ἀκούσας δε την ἐνέδραν ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου,
ὑπῆγε, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ φρούριον, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν
Παῦλον. 17 Καὶ ὁ Παῦλος προσκαλέσας ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων,
εἶπε, Φέρε τὸν νέον τοῦτον πρὸς τὸν χιλιαρχον· διότι ἔχει τι νὰ
ἀπαγγείλῃ πρὸς αὐτόν. 18 Ἐκεῖνος λοιπὸν παραλαβὼν αὐτὸν,
ἔφερε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καὶ λέγει, Ὁ δέσμιος Παῦλος μὲ
ἔκραξε, καὶ με παρεκάλεσε νὰ φέρω τὸν νέον τοῦτον πρὸς σὲ,
διότι ἔχει τι νὰ σοὶ λαλήσῃ. 19 Πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς

χειρὸς ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀποσυρθεὶς κατ' ἰδίαν, ἠρώτησε, Τί
εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχεις νὰ μοὶ ἀπαγγείλῃς; 20 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι
οἱ Ἰουδαῖοι συνεφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσωσι νὰ καταβιβάσῃς
αὔριον τὸν Παῦλον εἰς τὸ συνέδριον, ὡς θέλοντες νὰ μάθωσί τι
ἀκριβέστερον περὶ αὐτοῦ· 21 σὺ λοιπὸν μὴ πεισθῇς εἰς αὐτούς,
διότι ἐνεδρεύουσιν αὐτὸν πλείοτεροι τῶν τεσσαράκοντα ἄνδρες ἐξ
αὐτῶν, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε νὰ φάγωσι μήτε νὰ
πίωσιν, ἑωσοῦ φονεύσωσιν αὐτόν· καὶ τώρα εἶναι ἕτοιμοι προσ-
μένοντες τὴν παρὰ σοῦ ὑπόσχεσιν.

22 Ὁ χιλίαρχος λοιπὸν ἀπέλυσε τὸν νέον, παραγγείλας, Νὰ
μὴ εἴπῃς εἰς μηδένα ὅτι ἐφανέρωσας ταῦτα εἰς ἐμέ. 23 Καὶ
προσκαλέσας δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν, Ἑτοιμάσατε
διακοσιους στρατιώτας, διὰ νὰ ὑπάγωσιν ἕως Καισαρείας, καὶ
ἑβδομήκοντα ἱππεῖς, καὶ διακοσίους λογχοφόρους, ἀπὸ τρίτης
ὥρας τῆς νυκτός. 24 Ἑτοιμάσατε καὶ ζῶα, διὰ νὰ ἐπικαθίσωσι
τὸν Παῦλον, καὶ φέρωσιν ἀσφαλῶς πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα.
25 Καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·

26 "Κλαύδιος Λυσίας πρὸς τὸν κράτιστον ἡγεμόνα Φήλικα
χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ μέλλοντα νὰ φονευθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἐπελθὼν μετὰ τοῦ στρα-
τεύματος ἔσωσα αὐτὸν, μαθὼν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος. 28 Θέλων δὲ
νὰ μάθω τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἐκατηγόρουν αὐτὸν, κατεβί-
βασα αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· 29 καὶ εὗρον αὐτὸν ἐγκα-
λούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μὴ ἔχοντα ὅμως
μηδὲν ἔγκλημα ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν. 30 Καὶ ἐπειδὴ ἐμηνύθη
πρὸς ἐμὲ ὅτι μέλλει νὰ γείνῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπιβουλὴ ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, εὐθὺς ἔπεμψα αὐτὸν πρὸς σὲ, παραγγείλας καὶ εἰς τοὺς
κατηγόρους νὰ εἴπωσιν ἐνώπιόν σου τὰ κατ' αὐτοῦ· ὑγίαινε."

31 Οἱ μὲν λοιπὸν στρατιῶται, κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς
προσταγὴν, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἔφεραν διὰ τῆς νυκτὸς εἰς
τὴν Ἀντιπατρίδα. 32 Τὴν δὲ ἐπαύριον ἀφήσαντες τοὺς ἱππεῖς νὰ
ὑπάγωσι μετ' αὐτοῦ, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φρούριον· 33 οἵτινες
εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐγχειρίσαντες τὴν ἐπιστο-
λὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον εἰς αὐτόν.
34 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἠρώτησεν ἐκ
ποίας ἐπαρχίας εἶναι, καὶ ἤκουσεν ὅτι εἶναι ἀπὸ Κιλικίας, 35 Θέλω
σὲ ἀκροασθῇ, εἶπεν, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου ἔλθωσι. Καὶ
προσέταξε νὰ φυλάττηται ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου.

ΚΕΦ. κδ΄.

ΜΕΤΑ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων, καὶ μετά τινος Τερτύλλου ῥήτορος, οἵτινες ἐνε-
φανίσθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα κατὰ τοῦ Παύλου. 2 Προσκλη-
θέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρχισε νὰ κατηγορῇ ὁ Τέρτυλλος, λέγων,
3 Ἐπειδὴ ἀπολαμβάνομεν διὰ σοῦ πολλὴν ἡσυχίαν, καὶ γίνονται
εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο λαμπρὰ πράγματα διὰ τῆς προνοίας σου
κατὰ πάντα καὶ πανταχοῦ, εὐγνομωνοῦμεν, κράτιστε Φῆλιξ,
μετὰ πάσης εὐχαριστίας. 4 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σὲ ἀπασχολῶ
περισσότερον, παρακαλῶ νὰ ἀκούσῃς ἡμᾶς συντόμως μὲ τὴν
ἐπιείκειάν σου. 5 Ἐπειδὴ εὕρομεν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὅτι
εἶναι φθοροποιὸς, καὶ διεγείρει στάσιν μεταξὺ ὅλων τῶν κατὰ
τὴν οἰκουμένην Ἰουδαιων, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἱρέσεως
τῶν Ναζωραίων, 6 ὅστις καὶ τὸν ναὸν ἐδοκίμασε νὰ βεβηλώσῃ·
τὸν ὁποῖον καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον
ἠθελήσαμεν νὰ κρίνωμεν. 7 Ἐλθὼν ὅμως Λυσίας ὁ χιλίαρχος,
ἀπεσπασεν αὐτὸν μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν, 8 προσ
τάξας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ νὰ ἔλθωσιν ἐνώπιόν σου· παρὰ
τοῦ ὁποίου θέλεις δυνηθῇ, ἐξετάσας αὐτὸς, νὰ μάθῃς περὶ πάν-
των τούτων, περὶ τῶν ὁποίων ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν.—
9 Συνωμολόγησαν δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες, ὅτι ταῦτα οὕτως
ἔχουσι.

10 Τότε ὁ Παῦλος ἀφοῦ ὁ ἡγεμὼν ἔνευσεν εἰς αὐτον να ὁμι-
λήσῃ, ἀπεκρίθη, Ἐπειδὴ σὲ γνωρίζω ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν εἶσαι
κριτὴς εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, ἀπολογοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ εὐθυμό-
τερον· 11 διότι δύνασαι νὰ πληροφορηθῇς, ὅτι δὲν εἶναι πλειό-
τεραι τῶν δώδεκα ἡμερῶν, ἀφοῦ ἐγὼ ἀνέβην διὰ νὰ προσκυνήσω
ἐν Ἱερουσαλημ. 12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρον ἐμὲ διαλεγόμενον
μετά τινος ἢ ὀχλαγωγοῦντα, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε ἐν
τῇ πόλει· 13 οὐδὲ δύνανται νὰ φέρωσιν ἀποδείξεις περὶ ὅσων μὲ
κατηγοροῦσι τώρα. 14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτο εἰς σὲ, ὅτι κατὰ τὴν
ὁδὸν, τὴν ὁποίαν οὗτοι λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τὸν Θεὸν
τῶν πατέρων μου, πιστεύων εἰς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προφήταις· 15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, τὴν
ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσμένουσιν, ὅτι μέλλει νὰ γείνῃ
ἀνάστασις νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων. 16 Εἰς τοῦτο δὲ ἐγὼ

σπουδάζω, εἰς τὸ νὰ ἔχω ἀπταιστον συνείδησιν πρὸς τον Θεον
καὶ πρὸς *τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός.* 17 *Μετὰ πολλὰ δὲ ἔτη*
ἦλθον διὰ νὰ καμω εἰς τὸ ἔθνος μου ἐλεημοσύνας καὶ προσ-
φοράς. 18 *Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτων Ἰουδαῖοι τινὲς ἐκ τῆς*
Ἀσίας εὗρόν με κεκαθαρισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐχὶ μετὰ ὄχλου
οὐδὲ μετὰ θορύβου· 19 *οἵτινες ἔπρεπε νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιόν*
σου, καὶ νὰ μὲ *κατηγορήσωσιν, ἐὰν εἶχον τὶ κατ' ἐμοῦ.* 20 *Ἢ*
αὐτοὶ οὗτοι ἂς εἴπωσιν, ἐὰν εὗρον ἐν ἐμοὶ τὶ ἀδίκημα, ὅτε παρε-
στάθην ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου· 21 *ἐκτὸς* ἐὰν ἦναι *περὶ ταύτης τῆς*
μιᾶς φωνῆς, τὴν ὁποιαν ἐφώναξα ἱστάμενος μεταξὺ αὐτῶν, "Οτι
περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἀπὸ σᾶς.
22 *Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνέβαλε τὴν κρίσιν αὐτῶν,*
ἐπειδὴ ἤξευρεν ἀκριβέστερα τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, *καὶ εἶπεν,*
"Οταν Λυσίας ὁ *χιλίαρχος καταβῇ, θέλω ἀποφασίσει περὶ τῆς*
διαφορᾶς σας. 23 Καὶ *διέταξε τὸν ἑκατόνταρχον νὰ φυλάτ-*
τηται ὁ Παῦλος, *καὶ νὰ ἔχῃ ἄνεσιν, καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζωσι*
μηδένα ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νὰ ὑπηρετῇ ἢ νὰ ἔρχηται πρὸς αὐτόν.
24 Μετὰ *δὲ ἡμέρας τινὰς ἐλθὼν ὁ* Φῆλιξ *μετὰ τῆς* Δρου-
σίλλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἥτις ἦτο Ἰουδαία, *μετεκάλεσε τὸν*
Παῦλον, *καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς* Χριστὸν *πίστεως.*
25 Ἐνῷ *δὲ αὐτὸς ὡμίλει περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ*
περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, ὁ Φῆλιξ *γενόμενος ἔμφοβος ἀπε-*
κρίθη, Κατὰ *τὸ παρὸν ὕπαγε, καὶ ὅταν λάβω καιρὸν, θέλω σὲ*
μετακαλέσει· 26 *ἐν ταυτῷ δὲ καὶ ἤλπιζεν ὅτι θέλουσι δοθῇ εἰς*
αὐτὸν χρήματα ὑπὸ τοῦ Παύλου, *διὰ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν· ὅθεν*
καὶ συχνότερα μετακαλῶν αὐτὸν, ὡμίλει μετ' αὐτοῦ.
27 Μετὰ *δὲ τὴν συμπλήρωσιν δύο ἐτῶν, ὁ* Φῆλιξ *ἔλαβε διά-*
δοχον τὸν Πόρκιον Φῆστον· *καὶ θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς*
Ἰουδαίους *ὁ* Φῆλιξ, *ἀφῆκε τὸν* Παῦλον *δεδεμένον.*

ΚΕΦ. κε', κϛ'.

Ὁ ΦΗΣΤΟΣ *λοιπὸν ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, μετα τρεῖς*
ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα *ἀπὸ τῆς* Καισαρείας. 2 Ἐνεφανί-
σθησαν δὲ εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων
κατὰ τοῦ Παύλου, *καὶ παρεκάλουν αὐτὸν,* 3 *ζητοῦντες χάριν*
κατ' αὐτοῦ, νὰ μεταφέρῃ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, *ἐνεδρεύοντες νὰ*
φονεύσωσιν αὐτὸν καθ' ὁδόν. 4 Ὁ *δὲ* Φῆστος *ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ*

Παῦλος φυλάττεται ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ὅτι αὐτὸς ταχέως μέλλει
νὰ ἀναχωρηση ἐκεῖσε. [5]Ὅθεν οἱ δυνατοὶ μεταξύ σας, εἶπεν, ἂς
καταβῶσι μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ,
ἂς κατηγορήσωσιν αὐτόν.

[6]Καὶ ἀφοῦ διέτριψε μεταξὺ αὐτῶν ὑπὲρ τας δέκα ἡμέρας,
κατέβη εἰς Καισάρειαν, καὶ τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ
βήματος, προσέταξε νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος. [7]Καὶ ἀφοῦ ἦλθε,
παρεστάθησαν οἱ καταβάντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἰουδαῖοι,
ἐπιφέροντες κατα τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρείας κατηγο-
ρίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποδείξωσιν, [8]ἀπολογουμέ-
νου ἐκείνου, Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς
τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔπραξά τι ἁμάρτημα. [9]Ὁ
δὲ Φῆστος θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπο-
κριθεὶς πρὸς τὸν Παῦλον εἶπε, Θέλεις νὰ ἀναβῇς εἰς Ἱερο-
σόλυμα, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇς περὶ τούτων ἐνώπιόν μου; [10]Καὶ
ὁ Παῦλος εἶπεν, Ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Καίσαρος παρίσταμαι,
ὅπου πρέπει νὰ κριθῶ. Δὲν ἠδίκησα κατ' οὐδὲν τοὺς Ἰουδαίους,
καθὼς καὶ σὺ γνωρίζεις κάλλιστα· [11]διότι, ἐὰν ἀδικῶ, και
ἔπραξά τι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀλλ' ἐὰν δὲν
ὑπάρχῃ οὐδὲν ἐξ ὅσων οὗτοι μὲ κατηγοροῦσιν, οὐδεὶς δύναται νὰ
μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς· τὸν Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. [12]Τότε ὁ
Φῆστος, συνομιλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη, Τὸν
Καίσαρα ἐπικαλεῖσαι; πρὸς τὸν Καίσαρα θέλεις ὑπάγει.

[13]Καὶ ἀφοῦ παρῆλθον ἡμέραι τινὲς, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς
καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθον εἰς Καισάρειαν, διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν
Φῆστον. [14]Ἐνῷ δὲ διετριβον ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς, ὁ Φῆστος
ἀνέφερε προς τον βασιλέα τὰ περὶ τοῦ Παύλου, λέγων, Εἶναι
τις ἄνθρωπος ἀφημένος ἐδῶ δέσμιος ὑπὸ τοῦ Φήλικος, [15]περὶ
τοῦ ὁποίου, ὅτε ὑπῆγα εἰς Ἱεροσόλυμα, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ἐνεφανίσθησαν εἰς ἐμὲ, ζητοῦντες κα-
ταδίκην ἐναντίον αὐτοῦ· [16]πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπεκρίθην, ὅτι
δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ παραδίδωσι κατὰ
χάριν οὐδένα ἄνθρωπον εἰς θάνατον, πρὶν ὁ κατηγορούμενος
ἔχῃ τοὺς κατηγόρους κατὰ πρόσωπον, καὶ λάβῃ καιρὸν ἀπο-
λογίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος· [17]ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ συνῆλθον
ἐδῶ, χωρὶς νὰ κάμω μηδεμίαν ἀναβολὴν, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν
καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, προσέταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος.
[18]Περὶ τοῦ ὁποίου οἱ κατήγοροι παρασταθέντες δὲν ἐπέφεραν ου-

δεμίαν κατηγορίαν ἐξ ὅσων ἐγὼ ὑπενόουν· 19 ἀλλ' εἶχον κατ' αὐ-
τοῦ ζητήματά τινα περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν δεισιδαιμονίας, καὶ περὶ
τινος Ἰησοῦ ἀποθανόντος, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος ἔλεγεν ὅτι ζῇ.
20 Ἀπορῶν δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον, ἂν θέλῃ
νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ περὶ τούτων.
21 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκαλέσθη νὰ φυλαχθῇ εἰς τὴν
κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, προσέταξα νὰ φυλάττηται ἑωσοῦ πέμψω
αὐτὸν πρὸς τὸν Καίσαρα. 22 Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν
Φῆστον, Ἤθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ
ἐκεῖνος, Αὔριον, εἶπε, θέλεις ἀκούσει αὐτόν.

23 Τὴν ἐπαύριον λοιπὸν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη
μετὰ μεγάλης πομπῆς, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀκροατήριον μετὰ
τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς πόλεως, προσέταξεν
ὁ Φῆστος καὶ ἐφέρθη ὁ Παῦλος. 24 Τότε λέγει ὁ Φῆστος,
Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρευρισκόμενοι μεθ' ἡ-
μῶν, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ τοῦ ὁποίου ὅλον τὸ πλῆθος τῶν
Ἰουδαίων μὲ ὡμίλησαν καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐδῶ, καταβο-
ῶντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῇ. 25 Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ
εὗρον ὅτι δὲν ἔπραξεν οὐδὲν ἄξιον θανάτου, καὶ αὐτὸς οὗτος
ἐπεκαλέσθη τὸν Σεβαστὸν, ἀπεφάσισα νὰ πέμψω αὐτόν. 26 Περὶ
τοῦ ὁποίου δὲν ἔχω οὐδὲν βέβαιον νὰ γράψω πρὸς τὸν κύριόν
μου· ὅθεν ἔφερα αὐτὸν ἐνώπιόν σας, καὶ μάλιστα ἐνώπιον σοῦ,
βασιλεῦ Ἀγρίππα, διὰ νὰ ἔχω τι νὰ γράψω, ἀφοῦ γείνῃ ἡ
ἀνάκρισις· 27 διότι μοὶ φαίνεται ἄλογον, πέμπων δέσμιον, νὰ μὴ
φανερώσω καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ ἐγκλήματα.

ΚΕΦ. κϛ.— 1 Ὁ δὲ Ἀγριππας εἶπε προς τον Παῦλον, Ἔχεις
τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλησῃς ὑπὲρ σεαυτοῦ. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο·

2 Μακαριον νομίζω ἐμαυτὸν, βασιλεῦ Ἀγριππα, μέλλων νὰ
ἀπολογηθῶ ἐνώπιόν σου σήμερον περὶ πάντων εἰς ὅσα ἐγ-
καλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, 3 μάλιστα ἐπειδὴ γνωρίζεις πάντα
τὰ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθιμα καὶ ζητήματα· ὅθεν δέομαί σου
νὰ μὲ ἀκούσῃς μετα μακροθυμιας. 4 Τὴν ἐκ νεότητος λοιπὸν
ζωήν μου, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς ἔζησα μεταξὺ τοῦ ἔθνους μου ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐξεύρουσι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, 5 ἐπειδὴ μὲ γνωρί-
ζουσιν ἐξ ἀρχῆς, (ἐὰν θέλωσι νὰ μαρτυρήσωσιν,) ὅτι κατὰ τὴν
ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας ἡμῶν ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπαγγε-
λίας τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν·
7 εἰς τὴν ὁποίαν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν γένος, λατρεῦον ἐκ-
τενῶς τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐλπίζει νὰ καταντήσῃ· περὶ
ταύτης τῆς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων. 8 Τί; ἀπίστευτον κρίνεται εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς
ἀνιστᾷ νεκρους; 9 Ἐγὼ μὲν ἐστοχάσθην κατ' ἐμαυτὸν, ὅτι
ἔπρεπε νὰ πράξω πολλὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Ναζωραίου. 10 Τὸ ὁποῖον καὶ ἔπραξα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ
πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ κατέκλεισα εἰς φυλακὰς, λαβὼν τὴν
ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων· καὶ ὅτε ἐφονεύοντο, ἔδωκα
ψῆφον κατ' αὐτῶν. 11 Καὶ ἐν πάσαις ταῖς συναγωγαῖς πολλάκις
τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον νὰ βλασφημῶσι· καὶ καθ' ὑπερ-
βολὴν μαινόμενος ἐναντίον αὐτῶν, κατεδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς
ἔξω πόλεις.
12 Ἐν τούτοις δὲ ὅτε ἠρχόμην εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας
καὶ ἐπιτροπῆς, τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, 13 ἐν τῷ μέσῳ τῆς
ἡμέρας εἶδον καθ' ὁδὸν, βασιλεῦ, φῶς οὐρανόθεν, ὑπερβαῖνον τὴν
λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, τὸ ὁποῖον ἔλαμψε περὶ ἐμὲ καὶ τοὺς
ὁδοιποροῦντας μετ' ἐμοῦ. 14 Καὶ ἐνῷ κατεπέσομεν πάντες εἰς
τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν εἰς τὴν
Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί μὲ διώκεις; σκληρόν
σοι εἶναι νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα. 15 Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς εἶσαι,
Κύριε; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ
διώκεις. 16 Ἀλλὰ σηκώθητι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου·
ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐφάνην εἰς σὲ, διὰ νὰ σὲ καταστήσω ὑπηρέτην
καὶ μάρτυρα καὶ ὅσων εἶδες, καὶ περὶ ὅσων θέλω φανερωθῇ εἰς σὲ,
17 ἐκλέγων σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα σὲ
ἀποστέλλω, 18 διὰ νὰ ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ὥστε νὰ
ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας
τοῦ Σατανᾶ πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ λάβωσιν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
καὶ κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἡγιασμένων, διὰ τῆς εἰς ἐμὲ
πίστεως.
19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγριππα, δὲν ἔγεινα ἀπειθὴς εἰς τὴν οὐ-
ράνιον ὀπτασίαν, 20 ἀλλ' ἐκήρυττον πρῶτον εἰς τοὺς ἐν Δαμασκῷ
καὶ Ἱεροσολύμοις, καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καὶ
ἔπειτα εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοῶσι, καὶ νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὸν
Θεὸν, πράττοντες ἔργα ἄξια τῆς μετανοίας. 21 Διὰ ταῦτα οἱ

Ἰουδαῖοι συλλαβόντες μὲ ἐν τῷ ἱερῷ ἐπεχείρουν νὰ μὲ φονεύσω-
σιν. 22 Ἀξιωθεὶς ὅμως τῆς βοηθείας τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἵσταμαι
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, μαρτυρῶν πρὸς μικρόν τε καὶ μεγάλον,
μὴ λέγων μηδὲν ἐκτὸς τῶν ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται καὶ ὁ
Μωϋσῆς ὅτι ἔμελλον νὰ γείνωσιν· 23 ὅτι ὁ Χριστὸς ἔμελλε νὰ
πάθῃ, ὅτι πρῶτος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μέλλει νὰ κηρύξῃ φῶς εἰς
τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

24 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἀπελογεῖτο ταῦτα, ὁ Φῆστος εἶπε μὲ μεγάλην
φωνὴν, Μαίνεσαι, Παῦλε· τὰ πολλὰ γράμματα σὲ καταφέρου-
σιν εἰς μανίαν. 25 Ὁ δὲ, Δὲν μαίνομαι, εἶπε, κράτιστε Φῆστε,
ἀλλὰ προφέρω λόγους ἀληθείας καὶ νοὸς ὑγιαίνοντος. 26 Διότι
ἔχει γνῶσιν περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ λαλῶ
μετὰ παῤῥησίας· ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι δὲν λανθάνει
αὐτὸν οὐδὲν τούτων· διότι τοῦτο δὲν εἶναι πεπραγμένον ἐν γωνίᾳ.
27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, εἰς τοὺς Προφήτας; ἐξεύρω ὅτι
πιστεύεις. 28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Παῦλον, Παρ' ὀλί-
γον μὲ πείθεις νὰ γείνω Χριστιανός. 29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν,
Ἤθελον εὔχεσθαι πρὸς τὸν Θεὸν, οὐχὶ μόνον σὺ, ἀλλὰ καὶ
πάντες οἱ σήμερον ἀκούοντές με νὰ γείνωσι καὶ παρ' ὀλίγον καὶ
παρὰ πολὺ τοιοῦτοι, ὁποῖος καὶ ἐγὼ εἶμαι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν
τούτων.

30 Καὶ ἀφοῦ αὐτὸς εἶπε ταῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ
ἡγεμὼν, καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι μετ' αὐτῶν. 31 Καὶ
ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Ὅτι οὐδὲν
ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν πράττει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. 32 Ὁ δὲ
Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Φῆστον, Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠδύνατο
νὰ ἀπολυθῇ, ἐὰν δὲν εἶχεν ἐπικαλεσθῇ τὸν Καίσαρα.

ΚΕΦ. κζ'. κη'.

ΑΦΟΥ δὲ ἀπεφασίσθη νὰ ἀποπλεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν,
παρέδωκαν τὸν Παῦλον καί τινας ἄλλους δεσμίους εἰς ἑκατόν-
ταρχον, Ἰούλιον ὀνομαζόμενον, ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ Σεβαστοῦ
λεγομένου. 2 Καὶ ἀφοῦ ἐπέβημεν εἰς πλοῖον Ἀδραμυττηνὸν, ἐσηκώ-
θημεν μέλλοντες νὰ παραπλεύσωμεν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους,
ἔχοντες μεθ' ἡμῶν Ἀρίσταρχον τον Μακεδόνα τὸν ἐκ Θεσσαλο-
νίκης. 3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφθάσαμεν εἰς Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος
φιλανθρώπως φερόμενος πρὸς τὸν Παῦλον, ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ

ὑπαγῃ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ νὰ λάβῃ περίθαλψιν. [4]Καὶ
ἐκεῖθεν σηκωθέντες, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, ἐπειδὴ ἦσαν ἐναν-
τίοι οἱ ἄνεμοι. [5]Καὶ διαπλεύσαντες τὸ πέλαγος τῆς Κιλικίας
καὶ Παμφυλίας, ἤλθομεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας. [6]Καὶ ἐκεῖ
εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν, τὸ ὁποῖον ἔπλεεν
εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. [7]Βραδυπλοοῦντες
δὲ ἱκανὰς ἡμέρας, καὶ μόλις φθάσαντες εἰς τὴν Κνίδον, ἐπειδὴ
δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ τὴν
Σαλμώνην· [8]καὶ μόλις παραπλεύσαντες αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς
τόπον τινὰ ὀνομαζόμενον Καλοὺς Λιμένας, πλησίον τοῦ ὁποίου
ἦτο ἡ πόλις Λασαία.

[9]Ἐπειδὴ δὲ παρῆλθεν ἱκανὸς καιρὸς, καὶ ὁ πλοῦς ἦτο ἤδη
ἐπικίνδυνος, διότι καὶ ἡ νηστεία εἶχεν ἤδη παρέλθει, συνεβού-
λευεν ὁ Παῦλος, [10]λέγων πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες, βλέπω ὅτι ὁ
πλοῦς μέλλει νὰ γείνῃ μὲ κακοπάθειαν καὶ πολλὴν ζημίαν, οὐχὶ
μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
[11]Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος ἐπείθετο μᾶλλον εἰς τὸν κυβερνήτην καὶ
εἰς τὸν ναύκληρον, παρὰ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγόμενα.
[12]Καὶ ἐπειδὴ ὁ λιμὴν δὲν ἦτο ἐπιτήδειος εἰς παραχειμασίαν, οἱ
πλειότεροι ἐγνωμοδότησαν νὰ σηκωθῶσι καὶ ἐκεῖθεν, ὥστε
φθάσαντες, ἂν ἠδύναντο, εἰς Φοίνικα, λιμένα τῆς Κρήτης βλέ-
ποντα πρὸς τὸν Λίβα ἄνεμον καὶ πρὸς τὸν Χῶρον, νὰ παρα-
χειμάσωσιν ἐκεῖ. [13]Καὶ ὅτε ἔπνευσεν ὀλίγον νότος, νομίσαντες
ὅτι ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ, ἀνέσυραν τὴν ἄγκυραν, καὶ παρέπλεον
πλησίον τὴν Κρήτην.

[14]Πλὴν μετ' ὀλίγον προσέβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος Τυφωνικὸς,
ὁ λεγόμενος Εὐροκλύδων. [15]Καὶ ἐπειδὴ τὸ πλοῖον συνηρπά-
σθη, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντέχῃ πρὸς τὸν ἄνεμον, ἀφεθέντες
ἐφερόμεθα. [16]Καὶ τρέξαντες ὑπὸ νησίδιόν τι ὀνομαζόμενον
Κλαύδην, μόλις ἠδυνήθημεν νὰ βάλωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας
τὴν λέμβον. [17]Τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἀνέλαβον, μετεχειρίζοντο
βοηθήματα, ζώνοντες ὑποκάτωθεν τὸ πλοῖον· καὶ φοβούμενοι μὴ
ἐκπέσωσιν εἰς τὴν Σύρτιν, κατεβίβασαν τὰ πανία, καὶ ἐφέροντο
οὕτως. [18]Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζόμεθα σφοδρῶς, τὴν ἀκόλουθον
ἡμέραν ἔκαμνον χύσιν· [19]καὶ τὴν τρίτην μὲ τὰς ἰδίας ἡμῶν χεῖρας
ἐρρίψαμεν τὰ σκεύη τοῦ πλοίου. [20]Καὶ ἐπειδὴ διὰ πολλῶν
ἡμερῶν δὲν ἐφαίνοντο οὔτε ἥλιος οὔτε ἄστρα, καὶ χειμὼν βαρὺς
ἐπέκειτο, πᾶσα ἐλπὶς σωτηρίας ἀφῃρεῖτο πλέον ἀφ' ἡμῶν.

21 Μετὰ δὲ πολυήμερον ἀσιτίαν, σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν τῷ μέσῳ
αὐτῶν εἶπεν, Ἔπρεπεν, ὦ ἄνδρες, νὰ μοῦ ὑπακούσητε, καὶ νὰ μὴ
σηκωθῆτε ἀπὸ τῆς Κρήτης, καὶ οὕτως ἠθέλομεν ἀποφύγει τὴν
κακοπάθειαν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. 22 Ἀλλὰ καὶ ἤδη σᾶς παρ-
αινῶ νὰ ἔχητε θάῤῥος· διότι ἐξ ὑμῶν οὐδεμία ψυχὴ δὲν θέλει
χαθῆ, εἰμὴ μόνον τὸ πλοῖον. 23 Διότι τὴν νύκτα ταύτην ἐφάνη
εἰς ἐμὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, τὸν ὁποῖον καὶ
λατρεύω, 24 λέγων, Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· πρέπει νὰ παρασταθῇς
ἐνώπιον τοῦ Καίσαρος· καὶ ἰδού, ὁ Θεὸς σοὶ ἐχάρισε πάντας
τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. 25 Διὰ τοῦτο θαῤῥεῖτε, ἄνδρες· διότι
πιστεύω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι οὕτω θέλει γείνει καθ' ὃν τρόπον
ἐλαλήθη πρὸς ἐμέ. 26 Πρέπει δὲ νὰ πέσωμεν εἰς νῆσόν τινα.
27 Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ δεκάτη τετάρτη νὺξ, ἐνῷ παρεφερόμεθα ἐν
τῇ Ἀδριατικῇ θαλάσσῃ, περὶ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς ἐσυμπέραινον οἱ
ναῦται ὅτι πλησιάζουσιν εἰς τόπον τινά. 28 Καὶ ῥίψαντες τὴν
βολίδα, εὗρον εἴκοσι ὀργυιάς· καὶ ἀφοῦ ἐπροχώρησαν ὀλίγον
διάστημα, ῥίψαντες καὶ πάλιν τὴν βολίδα, εὗρον ὀργυιὰς δεκα-
πέντε· 29 καὶ φοβούμενοι μήπως πέσωμεν ἔξω εἰς τραχεῖς τό-
πους, ῥίψαντες τέσσαρας ἀγκύρας ἀπὸ τῆς πρύμνης, ηὔχοντο να
γείνῃ ἡμέρα.
30 Ἐπειδὴ δὲ οἱ ναῦται ἐζήτουν νὰ φύγωσιν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
κατεβίβασαν τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ προφάσει ὅτι
ἔμελλον νὰ ἐκτείνωσιν ἀγκύρας ἐκ τῆς πρώρας, 31 ὁ Παῦλος εἶπ
πρὸς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας, Ἐὰν οὗτοι
δὲν μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, σεῖς δὲν δύνασθε να σωθῆτε. 32 Τότε
οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς λέμβου, καὶ ἀφῆκαν
αὐτὴν νὰ πέσῃ ἔξω.
33 Ἕως δὲ νὰ ἐξημερώσῃ ὁ Παῦλος παρεκάλει πάντας νὰ
λάβωσι τροφήν τινα, λέγων, Δεκατέσσαρας ἡμέρας σήμερον
προσδοκῶντες, διαμένετε νηστικοί, καὶ δὲν ἐφάγετε οὐδέν. 34 Διὰ
τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβητε τροφήν· διότι τοῦτο εἶναι
ἀναγκαῖον πρὸς τὴν σωτηρίαν σας· ἐπειδὴ οὐδενὸς ἀπὸ σᾶς δὲν
θέλει πέσει θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς. 35 Ἀφοῦ δὲ εἶπε ταῦτα, καὶ
ἔλαβεν ἄρτον, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ἐνώπιον πάντων, καὶ κόψας
ἤρχισε νὰ τρώγῃ. 36 Λαβόντες δὲ πάντες θάῤῥος, ἔλαβον καὶ
αὐτοὶ τροφήν. 37 Ἤμεθα δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ψυχαὶ ὅλαι διακόσιαι
ἑβδομήκοντα ἕξ. 38 Ἀφοῦ δὲ ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τροφῆς, ἐλά-
φρυνον τὸ πλοῖον ῥίπτοντες τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. 39 Καὶ

*ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν· παρετήρουν ὅμως
κόλπον τινὰ ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβουλεύθησαν,
ἂν ἠδύναντο, νὰ ἐξώσωσι τὸ πλοῖον.* 40 Καὶ *κόψαντες τὰς
ἀγκύρας, ἀφῆκαν* τὸ πλοῖον *εἰς τὴν θάλασσαν, λύσαντες ἐν-
ταυτῷ τοὺς δεσμοὺς τῶν πηδαλίων· καὶ ὑψώσαντες τὸν ἀρτέ-
μονα πρὸς τὸν ἄνεμον, κατευθύνοντο εἰς τὸν αἰγιαλόν.* 41 Πε-
*ριπεσόντες δὲ εἰς τόπον ὅπου συνήρχοντο δύο θάλασσαι,
ἔρριψαν ἔξω τὸ πλοῖον· καὶ ἡ μὲν πρώρα ἐκάθισε καὶ ἔμεινεν
ἀσάλευτος· ἡ δὲ πρύμνη διελύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.*
42 Ἐ*βουλεύθησαν δὲ οἱ στρατιῶται νὰ θανατώσωσι τοὺς δεσμί-
ους, διὰ νὰ μὴ φύγῃ μηδεὶς κολυμβήσας.* 43 Ἀλλ' *ὁ ἑκατόνταρ-
χος θέλων νὰ διασώσῃ τὸν* Παῦλον, *ἐμπόδισεν αὐτοὺς ἀπὸ
τοῦ σκοποῦ, καὶ προσέταξεν, ὅσοι ἠδύναντο νὰ κολυμβῶσι, νὰ
ῥιφθῶσι πρῶτοι καὶ νὰ ἐκβῶσιν εἰς τὴν γῆν·* 44 *οἱ δὲ λοιποὶ,
ἄλλοι μὲν ἐπὶ σανίδων, ἄλλοι δὲ ἐπί τινων* λειψάνων *τοῦ πλοίου.*
Καὶ *οὕτω διεσώθησαν πάντες εἰς τὴν γῆν.*

ΚΕΦ. *κη'.*—1 Καὶ *ἀφοῦ διεσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ
νῆσος ὀνομάζεται* Μελίτη. 2 Οἱ *δὲ βαρβαροι ἔδειξαν εἰς ἡμᾶς
οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν· διότι ἀνάψαντες πυρὰν, ὑπε-
δέχθησαν πάντας ἡμᾶς διὰ τὴν ἐπικειμένην βροχὴν, καὶ διὰ τὸ
ψύχος.*

3 Ὅ*τε δὲ ὁ* Παῦλος *συσσωρευσας πλῆθος φρυγάνων, ἔβαλεν
ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐξελθοῦσα ἐκ τῆς θερμότητος προσεκολ-
λήθη εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.* 4 Ὡ*ς δὲ εἶδον οἱ βαρβαροι τὸ θηρίον
κρεμάμενον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους,* Βεβαίως
*φονεὺς εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τὸν ὁποῖον διασωθέντα ἐκ τῆς
θαλάσσης ἡ* θεία *δίκη δὲν ἀφῆκε νὰ ζῇ.* 5 Καὶ *αὐτὸς μὲν ἀπετί-
ναξε τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, καὶ δὲν ἔπαθεν οὐδὲν κακόν.* 6 Ἐ*κεῖνοι
δὲ ἐπρόσμενον ὅτι ἔμελλε νὰ πρησθῇ, ἢ ἐξαίφνης νὰ πέσῃ κάτω
νεκρός· ἀφοῦ ὅμως ἐπρόσμενον πολλην ὥραν, καὶ ἔβλεπον ὅτι
οὐδὲν κακὸν ἐγίνετο εις αὐτὸν, μεταβαλόντες στοχασμὸν ἔλεγον
ὅτι εἶναι θεός.*

7 Εἰ*ς τὰ πέριξ δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου ἦσαν κτηματα τοῦ
πρώτου τῆς νήσου ὀνομαζομένου* Ποπλίου, *ὅστις ἀναδεχθεὶς
ἡμᾶς ἐξένισε φιλοφρόνως τρεῖς ἡμέρας.* 8 Σ*υνέβη δὲ νὰ ἦναι
κατάκειτος ὁ πατὴρ τοῦ* Ποπλίου *πάσχων πυρετὸν καὶ δυσεν-
τερίαν· πρὸς τὸν ὁποῖον εἰσελθὼν ὁ* Παῦλος *καὶ προσευχηθεὶς,
ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, καὶ ἰάτρευσεν αὐτόν.* 9 Τού-

του λοιπὸν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ ὅσοι εἶχον ἀσθενείας ἐν τῇ
νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο· 10 οἵτινες καὶ μὲ τιμὰς
πολλὰς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ὅτε ἐμέλλομεν νὰ ἀναχωρήσωμεν,
ἐφωδίασαν μὲ τὰ χρειώδη.
11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀπεπλεύσαμεν ἐπὶ πλοίου Ἀλεξαν-
δρινοῦ, μὲ σημαίαν τῶν Διοσκούρων, τὸ ὁποῖον εἶχε παραχειμάσει
ἐν τῇ νήσῳ· 12 καὶ φθάσαντες εἰς τὰς Συρακούσας, ἐμείναμεν
τρεῖς ἡμέρας. 13 Ἐκεῖθεν δὲ περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εἰς
Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν πνεύσαντος νότου, τὴν δευτέραν
ἡμέραν ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους· 14 ὅπου εὑρόντες ἀδελφοὺς,
παρεκαλέσθημεν νὰ μείνωμεν παρ' αὐτοῖς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ
οὕτως ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην. 15 Ἐκεῖθεν δὲ ἀκούσαντες οἱ
ἀδελφοὶ τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῶν ἕως τοῦ
Ἀππίου φόρου καὶ τῶν Τριῶν Ταβερνῶν· τοὺς ὁποίους ἰδὼν ὁ
Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ ἔλαβε θάῤῥος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς
δεσμίους εἰς τὸν στρατοπεδάρχην· εἰς τὸν Παῦλον ὅμως συνε-
χωρήθη νὰ μένῃ καθ' ἑαυτὸν μετὰ τοῦ στρατιώτου ὅστις ἐφύλατ-
τεν αὐτόν. 17 Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας συνεκάλεσεν ὁ Παῦλος
τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· καὶ ἀφοῦ συνῆλθον, ἔλεγε
πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον πράξας εἰς τὸν
λαὸν, ἢ εἰς τὰ ἔθιμα τὰ πατρῷα, παρεδόθην ἐξ Ἱεροσολύμων
δέσμιος εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· 18 οἵτινες ἀφοῦ μὲ ἀνεκρι-
ναν, ἤθελον νὰ μὲ ἀπολύσωσι, διότι οὐδεμία αἰτία θανάτου
ὑπῆρχεν ἐν ἐμοί. 19 Ἐπειδὴ δὲ ἀντέλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, ἠναγκά-
σθην νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα· οὐχὶ ὡς ἔχων νὰ κατηγορήσω
κατά τι τὸ ἔθνος μου. 20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν σᾶς
ἐκάλεσα διὰ νὰ σᾶς ἴδω καὶ ὁμιλήσω· διότι ἕνεκα τῆς ἐλπίδος
τοῦ Ἰσραὴλ φορῶ ταύτην τὴν ἅλυσιν.
21 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἐλάβομεν
περὶ σοῦ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε ἐλθών τις ἐκ τῶν ἀδελφῶν
ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι κακὸν περὶ σοῦ. 22 Ἐπιθυμοῦμεν
δὲ νὰ ἀκούσωμεν παρὰ σοῦ τί φρονεῖς· διότι περὶ τῆς αἱρέσεως
ταύτης εἶναι γνωστὸν εἰς ἡμᾶς, ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.
23 Καὶ ἀφοῦ διώρισαν εἰς αὐτὸν ἡμέραν, ἦλθον πρὸς αὐτὸν
πολλοὶ εἰς τὸ κατάλυμα· εἰς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε διὰ μαρτυριῶν
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπειθεν αὐτοὺς εἰς τὰ περὶ τοῦ

Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ
πρωῒ ἕως ἑσπέρας. [24] Καὶ ἄλλοι μὲν ἐπείθοντο εἰς τὰ λεγόμενα,
ἄλλοι δὲ ἠπίστουν. [25] Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους,
ἀνεχώρουν, ἀφοῦ ὁ Παῦλος εἶπεν ἕνα λόγον, Ὅτι καλῶς ἐλάλησε
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου, [26] λέγον, "Ὕπαγε πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὲ,
Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ
βλέποντες θέλετε ἰδεῖ, καὶ δὲν θέλετε καταλάβει. [27] Διότι
ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως
ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν· μήποτε ἴδωσι
μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα, καὶ νοήσωσι μὲ
τὴν καρδίαν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς." [28] Γνωστὸν
λοιπὸν ἔστω εἰς ἐσᾶς, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλη τὸ σωτήριον
τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ καὶ θέλουσιν ἀκούσει.—[29] Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα,
ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν συζήτησιν πρὸς ἀλ-
λήλους.

[30] Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος δύο ὁλόκληρα ἔτη ἐν ἰδιαιτέρᾳ μι-
σθωτῇ οἰκίᾳ· καὶ ἐδέχετο πάντας τοὺς ἐρχομένους πρὸς αὐτὸν,
[31] κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων μετὰ πάσης
παῤῥησίας ἀκωλύτως τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσκεκλημενος ἀπόστολος
κεχωρισμένος διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, [2] (τὸ ὁποῖον προϋπε-
σχέθη διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἁγίαις γραφαῖς,) [3] περὶ
τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ
σάρκα, [4] καὶ ἀπεδείχθη Υἱὸς Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ τὸ πνεῦμα
τῆς ἁγιωσύνης, διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν, [5] δια τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀπο-

στολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως παντων τῶν ἐθνῶν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ· [6]μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶσθε καὶ σεῖς, προσκεκλημένοι
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·—[7]πρὸς πάντας τοὺς ὄντας ἐν Ῥώμῃ,
ἀγαπητοὺς τοῦ Θεοῦ, προσκεκλημένους ἁγίους, χάρις εἴη ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

[8]Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ
πάντων ὑμῶν, διότι ἡ πίστις σας κηρύττεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ·
[9]ἐπειδὴ μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς, τὸν ὁποῖον λατρεύω διὰ τοῦ
πνεύματός μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἀδιαλείπτως
σᾶς ἐνθυμοῦμαι, [10]δεόμενος πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου
ν' ἀξιωθῶ ἤδη ποτὲ διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔλθω πρὸς
ἐσᾶς. [11]Διότι ἐπιποθῶ νὰ σᾶς ἴδω, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω
χάρισμά τι πνευματικὸν πρὸς στήριξιν ὑμῶν· [12]τοῦτο δὲ
εἶναι, τὸ νὰ συμπαρηγορηθῶ μεταξύ σας διὰ τῆς κοινῆς πίστεως
ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

[13]Δὲν θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις ἐμελέτησα
νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, (ἐμποδίσθην ὅμως μέχρι τοῦδε,) διὰ νὰ
ἀπολαύσω καρπόν τινα καὶ μεταξύ σας, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν
λοιπῶν ἐθνῶν. [14]Χρεώστης εἶμαι πρὸς Ἕλληνάς τε καὶ βαρ-
βάρους, σοφούς τε καὶ ἀσόφους· [15]οὕτω πρόθυμος εἶμαι, τὸ
κατ' ἐμὲ, νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον καὶ πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἐν Ῥώμῃ.
[16]Διότι δὲν αἰσχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· ἐπειδὴ
εἶναι δύναμις Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα,
Ἰουδαῖόν τε πρῶτον καὶ Ἕλληνα· [17]διότι δι' αὐτοῦ ἀποκα-
λύπτεται ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς
εἶναι γεγραμμένον, "Ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζήσει ἐκ πίστεως."

[18]Διότι ὀργὴ Θεοῦ ἀποκαλύπτεται ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν
ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, οἵτινες κατακρατοῦσι τὴν
ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ. [19]Ἐπειδὴ ὅ,τι δύναται να γνωρισθῇ περὶ
Θεοῦ, εἶναι φανερὸν ἐν αὐτοῖς· διότι ὁ Θεὸς ἐφανέρωσε τοῦτο
πρὸς αὐτούς. [20]Ἐπειδὴ τὰ ἀόρατα αὐτοῦ βλέπονται φανερῶς
ἀπὸ κτίσεως κόσμου νοούμενα διὰ τῶν ποιημάτων, ἥ τε αΐδιος
αὐτοῦ δύναμις καὶ ἡ θειότης, ὥστε αὐτοὶ εἶναι ἀναπολόγητοι.
[21]Διότι γνωρίσαντες τὸν Θεὸν, δὲν ἐδόξασαν ὡς Θεὸν, οὐδὲ
εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν,
καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. [22]Λέγοντες ὅτι εἶναι

σοφοὶ ἐμωράνθησαν. [23] *Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου*
Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ
τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.
[24] *Διὰ τοῦτο καὶ παρέδωκεν αὐτους ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἐπιθυμιῶν*
τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, ὥστε νὰ ἀτιμάζωνται τὰ
σώματα αὐτῶν μεταξὺ αὐτῶν. [25] *Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν*
ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεῦδος, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλά-
τρευσαν τὴν κτίσιν μᾶλλον παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅστις εἶναι
εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. [26] *Διὰ τοῦτο παρέδωκεν*
αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· διότι καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· [27] *ὁμοίως*
δὲ καὶ οἱ ἄνδρες ἀφήσαντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς γυναικὸς,
ἐξεκαύθησαν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους, πράτ-
τοντες τὴν ἀσχημοσύνην, ἄρσενες εἰς ἄρσενας, καὶ ἀπολαμ-
βάνοντες εἰς ἑαυτοὺς τὴν πρέπουσαν ἀντιμισθίαν τῆς πλάνης
αὐτῶν. [28] *Καὶ καθὼς ἀπεδοκίμασαν τὸ νὰ ἔχωσιν ἐπίγνωσιν*
τοῦ Θεοῦ, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ὥστε νὰ
πράττωσι τὰ μὴ πρέποντα· [29] *πλήρεις ὄντες πάσης ἀδικίας,*
πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας· γέμοντες φθόνου, φόνου,
ἔριδος, δόλου, κακοηθείας· [30] *ψιθυρισταὶ, κατάλαλοι, μισόθεοι,*
ὑβρισταὶ, ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες, ἐφευρεταὶ κακῶν, ἀπειθεῖς εἰς
τοὺς γονεῖς, [31] *ἀσύνετοι, παραβάται συνθηκῶν, ἄσπλαγχνοι,*
ἀδιάλλακτοι, ἀνελεήμονες· [32] *οἵτινες, ἐνῷ γνωρίζουσι τὴν δικαιο-*
σύνην τοῦ Θεοῦ, ὅτι οἱ πράττοντες τὰ τοιαῦτα εἶναι ἄξιοι θανά-
του, οὐχὶ μόνον πράττουσιν αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν εἰς
τοὺς πράττοντας.

ΚΕΦ. *β'. γ'.*

ΔΙΑ *τοῦτο ἀναπολόγητος εἶσαι, ὦ ἄνθρωπε, πᾶς ὅστις κρίνεις·*
διότι εἰς ὅ,τι κρίνεις τὸν ἄλλον, σεαυτὸν κατακρίνεις· ἐπειδὴ τὰ
αὐτὰ πράττεις σὺ ὁ κρίνων. [2] *Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ἡ κρίσις τοῦ*
Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ἐναντιον τῶν πραττόντων τὰ τοιαῦτα.
[3] *Καὶ νομίζεις τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, σὺ ὁ κρίνων τοὺς πράττοντας*
τὰ τοιαῦτα, καὶ πράττων αὐτὰ, ὅτι θέλεις ἐκφύγει τὴν κρίσιν
τοῦ Θεοῦ; [4] *Ἢ καταφρονεῖς τὸν πλοῦτον τῆς χρηστότητος*
αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς μακροθυμίας, ἀγνοῶν ὅτι ἡ
χρηστότης τοῦ Θεοῦ σὲ φέρει εἰς μετάνοιαν; [5] *Διὰ δὲ τὴν*

*σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς
σεαυτὸν ὀργὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ἀποκαλύψεως
τῆς δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ,* 6 *ὅστις θέλει ἀποδώσει εἰς ἕκαστον
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·* 7 *εἰς μὲν τοὺς ζητοῦντας δι' ὑπομονῆς ἔργου
ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ζωὴν αἰώνιον·* 8 *εἰς δὲ
τοὺς φιλονείκους, καὶ ἀπειθοῦντας μὲν εἰς τὴν ἀλήθειαν, πει-
θομένους δὲ εἰς τὴν ἀδικίαν θέλει εἶσθαι θυμὸς καὶ ὀργή,* 9 *θλίψις
καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ ἐργαζομένου
τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος·* 10 *δόξα δὲ καὶ
τιμὴ καὶ εἰρήνη εἰς πάντα τὸν ἐργαζόμενον τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαῖόν
τε πρῶτον καὶ Ἕλληνα.* 11 *Ἐπειδὴ δὲν εἶναι προσωποληψία
παρὰ τῷ Θεῷ·* 12 *διότι ὅσοι ἡμάρτησαν χωρὶς νόμου, θέλουσι καὶ
ἀπολεσθῇ χωρὶς νόμου· καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν ὑπὸ νόμον, θέλουσι
κριθῇ διὰ νόμου,* 13 *(διότι δὲν εἶναι δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ οἱ
ἀκροαταὶ τοῦ νόμου, ἀλλ' οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ νόμου θέλουσι
δικαιωθῇ.* 14 *Ἐπειδὴ ὅταν οἱ ἐθνικοὶ, οἱ μὴ ἔχοντες νόμον,
πράττωσιν ἐκ φύσεως τὰ τοῦ νόμου, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες,
εἶναι νόμος εἰς ἑαυτούς·* 15 *οἵτινες δεικνύουσι τὸ ἔργον τοῦ νόμου
γεγραμμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ἔχοντες συμμαρτυροῦσαν
τὴν συνείδησιν αὐτῶν, καὶ τοὺς λογισμοὺς κατηγοροῦντας, ἢ
καὶ ἀπολογουμένους μεταξὺ ἀλλήλων·)* 16 *ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε
θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.*

17 *Ἰδοὺ, σὺ ἐπονομάζεσαι Ἰουδαῖος, καὶ ἐπαναπαύεσαι εἰς τὸν
νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεὸν,* 18 *καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα
αὐτοῦ, καὶ διακρίνεις τὰ διαφέροντα, διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ νόμου·*
19 *καὶ ἔχεις πεποίθησιν εἰς σεαυτὸν, ὅτι εἶσαι ὁδηγὸς τυφλῶν,
φῶς τῶν ἐν σκότει,* 20 *παιδευτὴς ἀφρόνων, διδάσκαλος νη-
πίων, ἔχων τὸν τύπον τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ
νόμῳ.* 21 *Ὁ διδάσκων λοιπὸν ἄλλον, σεαυτὸν δὲν διδάσκεις;
ὁ κηρύττων νὰ μὴ κλέπτωσι, κλέπτεις;* 22 *Ὁ λέγων νὰ μὴ
μοιχεύωσι, μοιχεύεις; ὁ βδελυττόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυ-
λεῖς;* 23 *Ὁ καυχώμενος εἰς τὸν νόμον, ἀτιμάζεις τὸν Θεὸν
διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου;* 24 *διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
ἐξ αἰτίας σας βλασφημεῖται μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καθὼς εἶναι
γεγραμμένον.*

25 *Ἐπειδὴ ὠφελεῖ μὲν ἡ περιτομὴ, ἐαν ἐκτελῇς τον νομον· ἐὰν
ὅμως ἦσαι παραβάτης τοῦ νόμου, ἡ περιτομή σου ἔγεινεν ἀκρο-*

βυστία. 26 Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἀπερίτμητος φυλάττῃ τὰ διατάγματα
τοῦ νομου, ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ δὲν θέλει λογισθῇ ἀντὶ περι-
τομῆς; 27 Καὶ ὁ ἐκ φύσεως ἀπεριτμητος ἐκτελῶν τὸν νόμον
θέλει κρίνει σὲ, ὅστις ἔχων τὸ γράμμα τοῦ νόμου καὶ τὴν περι-
τομὴν εἶσαι παραβάτης τοῦ νόμου; 28 Διότι Ἰουδαῖος δὲν εἶναι
ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος, οὐδὲ περιτομὴ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἡ
γινομένη ἐν σαρκί· 29 ἀλλ' Ἰουδαῖος εἶναι ὁ ἐν κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ
περιτομὴ ἡ τῆς καρδίας, κατὰ πνεῦμα, οὐχὶ κατὰ γράμμα,
τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι οὐχὶ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
Θεοῦ.

ΚΕΦ. γ'.—1 Τίς λοιπὸν ἡ ὑπεροχη τοῦ Ἰουδαιου; ἢ τίς ἡ ὠφέ-
λεια τῆς περιτομῆς;—2 Πολλὴ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον
μὲν, διότι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐνεπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.
3 Ἐπειδὴ ἄν τινες δὲν ἐπίστευσαν, τί ἐκ τούτου; μήπως ἡ ἀπι-
στία αὐτῶν θέλει καταργήσει τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ; 4 Μὴ
γένοιτο· ἀλλ' ἔστω ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύ-
στης· καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Διὰ νὰ δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νὰ νικήσῃς ὅταν κρίνησαι."
5 Ἐὰν δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν δεικνύῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τι
θέλομεν εἰπεῖ; μήπως εἶναι ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν
ὀργήν; (ὡς ἄνθρωπος λαλῶ·)—6 Μὴ γένοιτο· ἐπειδὴ πῶς
θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; 7 Διότι ἂν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ
ἐπερίσσευσε πρὸς δόξαν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐμοῦ ψεύσματος, διὰ
τί πλέον ἐγὼ κρίνομαι ὡς ἁμαρτωλός; 8 Καὶ, (καθὼς βλασφη-
μούμεθα, καὶ καθὼς κηρύττουσί τινες ὅτι ἡμεῖς λέγομεν,) Διὰ τι
νὰ μὴ πράττωμεν τὰ κακὰ, διὰ νὰ ἔλθωσι τὰ ἀγαθά;—τῶν
ὁποίων ἡ κατάκρισις εἶναι δικαία.
9 Τί λοιπόν; ὑπερεχομεν τῶν ἐθνικῶν; Οὐχὶ βεβαιως· διότι
προεξηλέγξαμεν Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας ὅτι εἶναι πάντες
ὑπὸ ἁμαρτίαν. 10 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι δὲν ὑπάρχει
δίκαιος οὐδὲ εἷς· 11 δὲν ὑπάρχει τὶς ἔχων σύνεσιν· δὲν ὑπάρχει
τὶς ἐκζητῶν τὸν Θεόν. 12 Πάντες ἐξέκλιναν, ὁμοῦ ἐξηχρειώ-
θησαν· δὲν ὑπάρχει ὁ πράττων ἀγαθόν· δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς."
13 "Τάφος ἀνεῳγμένος εἶναι ὁ λάρυγξ αὐτῶν· μὲ τὰς γλώσσας
αὐτῶν ἐλάλουν δόλια·" "φαρμάκιον ἀσπίδων εἶναι ὑπὸ τὰ
χείλη αὐτῶν·" 14 τῶν ὁποίων "τὸ στόμα γέμει καταρας καὶ
πικρίας." 15 "Οἱ πόδες αὐτῶν εἶναι ταχεῖς εἰς τὸ νὰ χύσωσιν

αἷμα·" [16]"ἐρήμωσις καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
[17]"καὶ ὁδὸν εἰρήνης δὲν ἐγνώρισαν." [18]"Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ
ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν."—[19]'Εξεύρομεν δὲ ὅτι ὅσα
λεγει ὁ νόμος, λαλεῖ πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸν νόμον· διὰ νὰ ἐμφραχθῇ
πᾶν στόμα, καὶ νὰ γείνῃ πᾶς ὁ κόσμος ὑπόδικος εἰς τὸν Θεόν.
[20]Διότι ἐξ ἔργων νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ οὐδεμία σὰρξ
ἐνωπιον αὐτοῦ· ἐπειδὴ διὰ τοῦ νόμου γίνεται ἡ γνώρισις τῆς
αμαρτίας.

[21]Τωρα δὲ χωρὶς νομου ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐφανερώθη,
μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· [22]δικαιοσύνη
δὲ τοῦ Θεοῦ δια πίστεως 'Ιησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς πιστεύοντας· διότι δὲν ὑπάρχει διαφορά· [23]ἐπειδὴ
πάντες ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ· [24]δι-
καιοῦνται δὲ δωρεὰν μὲ τὴν χάριν αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως
τῆς ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ· [25]τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς προέθετο μέσον
ἐξιλεωσεως διὰ τῆς πίστεως, ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, πρὸς φανέρω-
σιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν προγενομένω
ἁμαρτημάτων, διὰ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ· [26]πρὸς φανέρωσι
τῆς δικαιοσύνης αυτοῦ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς
δίκαιος, καὶ νὰ δικαιόνῃ τὸν πιστεύοντα εἰς τὸν 'Ιησοῦν.
[27]Ποῦ λοιπὸν ἡ καύχησις; 'Εκλείσθη ἔξω. Διὰ ποίου νόμου;
τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ τοῦ νόμου τῆς πίστεως.
[28]Συμπεραίνομεν λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιοῦται διὰ τῆς
πιστεως, χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.
[29]Ἢ τῶν 'Ιουδαίων μόνον εἶναι ὁ Θεός; Οὐχὶ δὲ καὶ τῶν
ἐθνῶν; Ναὶ καὶ τῶν ἐθνῶν· [30]ἐπειδὴ εἷς εἶναι ὁ Θεὸς, ὅστις
θέλει δικαιωσει τὴν περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ τὴν ἀκροβυστίαν
διὰ τῆς πίστεως. [31]Νόμον λοιπὸν καταργοῦμεν διὰ τῆς πί-
στεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλα νόμον συνιστῶμεν.

ΚΕΦ. δ΄.

ΤΙ λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ ὅτι ἀπήλαυσεν 'Αβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν
κατὰ σάρκα;
[2]Διότι ἐὰν ὁ 'Αβρααμ ἐδικαιώθη ἐκ τῶν ἔργων, ἔχει καύχημα·
ἀλλ' οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. [3]'Επειδὴ τί λέγει ἡ γραφή; "Καὶ
ἐπίστευσεν 'Αβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς

δικαιοσύνην." [4] *Εἰς δὲ τὸν ἐργαζόμενον ὁ μισθὸς δὲν λογίζεται ὡς χάρις, ἀλλ' ὡς χρέος·* [5] *εἰς τὸν μὴ ἐργαζόμενον ὅμως, πιστεύοντα δὲ εἰς τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις αὐτοῦ λογίζεται εἰς δικαιοσύνην.*

[6] *Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·*
[7] *"Μακάριοι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων συνεχωρήθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθησαν αἱ ἁμαρτίαι.* [8] *Μακάριος ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν θέλει λογίζεσθαι ἁμαρτίαν."*

[9] *Οὗτος λοιπὸν ὁ μακαρισμὸς γίνεται διὰ τοὺς περιτετμημένους, ἢ καὶ διὰ τοὺς ἀπεριτμήτους; διότι λέγομεν ὅτι ἡ πίστις ἐλογίσθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ εἰς δικαιοσύνην.* [10] *Πῶς λοιπὸν ἐλογίσθη; ὅτε ἦτο ἐν περιτομῇ, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐχὶ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.* [11] *Καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐκ πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς πατὴρ πάντων τῶν πιστευόντων ἐνῷ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, διὰ νὰ λογισθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη·* [12] *καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς, οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς περιτετμημένους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περιπατοῦντας εἰς τὰ ἴχνη τῆς πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ.*

[13] *Ἐπειδὴ ἡ ἐπαγγελία πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἢ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὅτι ἔμελλε νὰ ἦναι κληρονόμος τοῦ κόσμου, δὲν ἔγεινε διὰ τοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐκ πίστεως.* [14] *Διότι ἐὰν ἦναι κληρονόμοι οἱ ἐκ τοῦ νόμου, ἡ πίστις ἐματαιώθη καὶ κατηργήθη ἡ ἐπαγγελία.* [15] *Ἐπειδὴ ὁ νόμος ἐπιφέρει ὀργήν· διότι ὅπου δὲν ὑπάρχει νόμος, οὐδὲ παράβασις ὑπάρχει·* [16] *διὰ τοῦτο ἐκ πιστεως ἡ κληρονομία, διὰ νὰ ἦναι κατὰ χάριν, ὥστε ἡ ἐπαγγελία νὰ ἦναι βεβαία εἰς ἅπαν τὸ σπέρμα, οὐχὶ μόνον τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραὰμ, ὅστις εἶναι πατὴρ πάντων ἡμῶν,* [17] *(καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν σὲ κατέστησα,") ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσε, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.* [18] *Ὅστις καίτοι μὴ ἔχων ἐλπίδα ἐπίστευσεν ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι ἔμελλε νὰ γείνῃ πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ λαληθὲν, "Οὕτω θέλει ἔσεσθαι τὸ σπέρμα σου·"* [19] *καὶ μὴ ἀσθενήσας κατὰ τὴν πίστιν, δὲν ἐσυλλογίσθη τὸ σῶμα αὐτοῦ ὅτι ἦτο ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταετὴς περίπου ὤν, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας τῆς Σάῤῥας·* [20] *οὐδὲ ἐδίστασεν εἰς τὴν*

ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἀπιστίας, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη εἰς τὴν
πίστιν, δοξάσας τὸν Θεὸν, 21 καὶ πεποιθὼς ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
ὑπεσχέθη, εἶναι δυνατὸς καὶ νὰ ἐκτελέσῃ. 22 Διὰ τοῦτο καὶ
ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.

23 Δὲν ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν,
24 ἀλλα καὶ δι' ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ λογισθῇ, τοὺς
πιστεύοντας εἰς τὸν ἀναστήσαντα ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦν τὸν Κύριον
ἡμῶν· 25 ὅστις παρεδόθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἀνέστη
διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

ΚΕΦ. ε.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ λοιπὸν ἐκ πιστεως, ἔχομεν εἰρήνην πρὸς
τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 διὰ τοῦ ὁποίου
ἐλάβομεν καὶ τὴν εἴσοδον διὰ τῆς πιστεως εἰς τὴν χάριν ταύτην
εἰς τὴν ὁποίαν ἱστάμεθα· καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ. 3 Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα
εἰς τὰς θλίψεις· γινώσκοντες ὅτι ἡ θλίψις ἐργάζεται ὑπομονὴν,
4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, 5 ἡ δὲ ἐλπὶς δὲν
καταισχύνει, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκκεχυμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος εἰς ἡμᾶς.
6 Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς, ὅτε ἤμεθα ἔτι ἀσθενεῖς, ἀπέθανε κατὰ τὸν
ὡρισμένον καιρὸν ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν. 7 Διότι μόλις ὑπὲρ δικαίου
θέλει ἀποθανει τις· ἐπειδη ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ ἴσως καὶ τολμᾷ τις
νὰ ἀποθάνῃ. 8 Ἀλλ' ὁ Θεὸς δεικνύει τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς
ἡμᾶς, διότι ἐνῷ ἡμεῖς ἤμεθα ἔτι ἁμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν
ὑπὲρ ἡμῶν· 9 πολλῷ μᾶλλον λοιπὸν, ἀφοῦ ἐδικαιώθημεν τώρα
διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, θέλομεν σωθῇ ἀπὸ τῆς ὀργῆς δι' αὐτοῦ.
10 Διότι, ἐὰν ἐχθροὶ ὄντες ἐφιλιώθημεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ
θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλὰ μᾶλλον φιλιωθέντες θέλομεν
σωθῇ διὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

11 Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι εἰς τον Θεον
διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν
τώρα τὴν φιλίωσιν.

12 Διὰ τουτο καθὼς δι' ἑνὸς ἀνθρωπου ἡ αμαρτια εἰσῆλθεν εἰς
τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτω διῆλθεν
ο θανατος εἰς παντας ἀνθρώπους, ἐπειδη παντες ἥμαρτον·
13 (διότι μέχρι τοῦ νόμου ἦτο ἐν τῷ κοσμῳ ἡ ἁμαρτία· ἁμαρτια

ὅμως δὲν λογίζεται ὅταν δὲν ἦναι νόμος. [14]Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαν-
τας κατὰ τὴν ὁμοιοτητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, ὅστις εἶναι
τύπος τοῦ μέλλοντος.
[15]Πλὴν δὲν εἶναι καθὼς τὸ ἁμάρτημα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα·
διότι ἂν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἑνὸς ἀπέθανον οἱ πολλοὶ, πολὺ
πεοισσότερον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ τῆς χάριτος
τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπερίσσευσεν εἰς τοὺς πολ-
λούς.
[16]Καὶ ἡ δωρεὰ δὲν εἶναι καθως ἡ δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος γενομένη
κατάκρισις· διότι ἡ κρίσις ἐκ τοῦ ἑνὸς ἔγεινεν εἰς κατάκρισιν τῶν
πολλῶν· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων ἔγεινεν εἰς
δικαίωσιν. [17]Διότι ἂν καὶ διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἑνὸς ὁ θάνατος
ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολὺ περισσότερον οἱ λαμβάνοντες τὴν
ἀφθονίαν τῆς χαριτος και τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι
βασιλεύσει ἐν ζωῇ διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.)
[18]Καθὼς λοιπὸν δι' ἑνὸς ἁμαρτήματος ἦλθε κατάκρισις εἰς
πάντας ἀνθρώπους, οὕτω καὶ διὰ μιᾶς δικαιοσύνης ἦλθεν εἰς
πάντας ἀνθρώπους δικαίωσις εἰς ζωήν. [19]Διότι καθὼς διὰ τῆς
παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτω-
λοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς οἱ πολλοὶ θέλουσι κα-
τασταθῆ δίκαιοι.
[20]Παρεισῆλθε δὲ ὁ νόμος διὰ νὰ περισσευσῃ τὸ ἁμάρτημα.
Καὶ ὅπου ἐπερίσσευσεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·
[21]ἵνα, καθὼς ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία διὰ τοῦ θανάτου, οὕτω
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ΚΕΦ. ς.

ΤΙ λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; θέλομεν ἐπιμένει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ, δια
νὰ περισσευσῃ ἡ χάρις;
[2]Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς οἵτινες ἀπεθάνομεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν,
πῶς θέλομεν ζήσει πλέον ἐν αὐτῇ; [3]Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβα-
πτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θανατον αὐτοῦ ἐβαπτι-
σθημεν; [4]Συνετάφημεν λοιπὸν μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος
εἰς τὸν θάνατον, ἵνα καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς
δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν εἰς νέαν ζωήν.

5 Διότι ἐὰν ἐγείναμεν σύμφυτοι μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, θέλομεν εἶσθαι καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀναστά-
σεως· 6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνε-
σταυρώθη, διὰ νὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νὰ
μὴ ἤμεθα πλέον δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας. 7 Διότι ὁ ἀποθανὼν
ἠλευθερώθη ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. 8 Ἐὰν δὲ ἀπεθάνομεν μετὰ
τοῦ Χριστοῦ, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν συζήσει μετʼ αὐτοῦ·
9 γινώσκοντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει
πλέον· θάνατος αὐτὸν δὲν κυριεύει πλέον. 10 Διότι καθʼ ὃ ἀπέ-
θανεν, ἀπέθανεν ἅπαξ διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ καθʼ ὃ ζῇ, ζῇ εἰς
τὸν Θεόν. 11 Οὕτω καὶ σεῖς φρονεῖτε ἑαυτοὺς ὅτι εἶσθε νεκροὶ
μὲν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, ζῶντες δὲ εἰς τὸν Θεὸν, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

12 Ἂς μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σωματι, ὥστε κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ νὰ ὑπακούητε εἰς
αὐτήν· 13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη σας ὅπλα ἀδικίας εἰς
τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς εἰς τὸν Θεὸν ὡς
ζῶντας ἐκ νεκρῶν, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν
Θεόν. 14 Διότι ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς κυριεύσει· ἐπειδὴ δὲν
εἶσθε ὑπὸ νόμον, ἀλλʼ ὑπὸ χάριν.

15 Τί λοιπόν; θέλομεν ἁμαρτήσει, διότι δὲν εἴμεθα ὑπὸ νόμον,
ἀλλʼ ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἰς ὅντινα παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους
πρὸς ὑπακοὴν, εἶσθε δοῦλοι ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπακούετε, ἢ
τῆς ἁμαρτίας πρὸς θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς πρὸς δικαιοσύνην;
17 Χάρις ὅμως εἰς τὸν Θεὸν, διότι ὑπήρχετε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας,
πλὴν ὑπηκούσατε ἐκ καρδίας εἰς τὸν τύπον τῆς διδαχῆς εἰς τὸν
ὁποῖον παρεδόθητε. 18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
ἐδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην. 19 Ἀνθρωπίνως λέγω διὰ τὴν
ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας Διότι καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη
σας δοῦλα εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ εἰς τὴν ἀνομίαν πρὸς τὴν
ἀνομίαν, οὕτω τώρα παραστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα εἰς τὴν
δικαιοσύνην πρὸς ἁγιασμόν. 20 Διότι ὅτε ὑπήρχετε δοῦλοι τῆς
ἁμαρτίας, ὑπήρχετε ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. 21 Τίνα
λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε ἐξ ἐκείνων τῶν ἔργων διὰ τὰ ὁποῖα τώρα
αἰσχύνεσθε; διότι τὸ τέλος ἐκείνων εἶναι θάνατος. 22 Ἀλλὰ τώρα
ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ δουλωθέντες εἰς τὸν
Θεὸν, ἔχετε τὸν καρπόν σας εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν

αἰώνιον. 23 *Διότι ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας* εἶναι *θάνατος· τὸ δὲ*
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

ΚΕΦ. ζ'.

Η *ἀγνοεῖτε, ἀδελφοὶ, (διότι λαλῶ προς γινώσκοντας τον νόμον,)*
ὅτι ὁ νόμος ἔχει κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον
ζῇ; 2 *Διότι ἡ ὕπανδρος γυνὴ εἶναι δεδεμένη διὰ τοῦ νόμου μὲ τὸν*
ἄνδρα ζῶντα· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἀπαλλάττεται ἀπὸ τοῦ
νόμου τοῦ ἀνδρός. 3 *Ἄρα λοιπὸν, ἐὰν, ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς,*
συζευχθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα, θέλει εἶσθαι μοιχαλίς· ἐὰν ὅμως
ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, εἶναι ἐλευθέρα ἀπὸ τοῦ νόμου, ὥστε νὰ μὴ ἦναι
μοιχαλὶς, ἐὰν συζευχθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα. 4 *Λοιπὸν, ἀδελφοί*
μου, καὶ σεῖς ἐθανατώθητε ὡς πρὸς τὸν νόμον διὰ τοῦ σώματος
τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ συζευχθῆτε μὲ ἄλλον, τὸν ἀναστάντα ἐκ
νεκρῶν, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς τὸν Θεόν. 5 *Διότι ὅτε*
ἤμεθα ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ πάθη τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ διὰ τοῦ νόμου,
ἐνηργοῦντο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς
τὸν θάνατον· 6 *τωρα ὅμως ἀπηλλάχθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου,*
ἀποθανόντος ἐκείνου ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐκρατούμεθα· διὰ νὰ δου-
λεύωμεν κατὰ τὸ νέον πνεῦμα, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ παλαιὸν
γράμμα.

7 *Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; ὁ νόμος* εἶναι *ἁμαρτία;* Μη
γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν δὲν ἐγνώρισα, εἰμὴ διὰ τοῦ νόμου·
διότι καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δὲν ἤθελον γνωρίσει, ἐὰν ὁ νόμος δὲν
ἔλεγε, "Μὴ ἐπιθυμήσῃς." 8 *Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία*
διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐγέννησεν ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· διότι
χωρὶς τοῦ νόμου ἡ ἁμαρτία εἶναι *νεκρά.* 9 *Καὶ ἐγὼ ἔζων ποτὲ*
χωρὶς νόμου· ἀλλ' ὅτε ἦλθεν ἡ ἐντολὴ, ἀνέζησεν ἡ ἁμαρτία,
ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· 10 *καὶ ἡ ἐντολὴ ἥτις* ἐδόθη *πρὸς ζωὴν, αὐτὴ*
εὑρέθη ἐν ἐμοὶ πρὸς θάνατον. 11 *Διότι ἡ ἁμαρτία λαβοῦσα*
ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἐξηπάτησε, καὶ δι' αὐτῆς μὲ *ἐθα-*
νάτωσεν. 12 *Ὥστε ὁ μὲν νόμος* εἶναι *ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ*
δικαία καὶ ἀγαθή.

13 *Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν ἔγεινεν εἰς ἐμὲ θάνατος; Μὴ γένοιτο·*
ἀλλ' ἡ ἁμαρτία, διὰ νὰ φανῇ ἁμαρτία, προξενοῦσα εἰς ἐμὲ θάνα-

τον διὰ τοῦ ἀγαθοῦ, ὥστε νὰ γείνῃ καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 *Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικός· ἐγὼ δὲ εἶμαι σαρκικὸς, πεπωλημένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.* 15 *Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πράττω, δὲν γνωρίζω· ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω, τοῦτο δὲν πράττω, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μισῶ, τοῦτο πράττω.* 16 *'Εὰν δὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, τοῦτο πράττω, συμφωνῶ μὲ τὸν νομον, ὅτι εἶναι καλός.* 17 *Τώρα δὲ δὲν πράττω πλέον τοῦτο ἐγὼ, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία ἡ κατοικοῦσα ἐν ἐμοί.* 18 *Διότι ἐξεύρω ὅτι δὲν κατοικεῖ ἐν ἐμοὶ, (τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου,) ἀγαθόν· ἐπειδὴ τὸ θέλειν πάρεστιν εἰς ἐμὲ, τὸ πράττειν ὅμως τὸ καλὸν δὲν εὑρίσκω·* 19 *διότι δὲν πράττω τὸ ἀγαθὸν, τὸ ὁποῖον θέλω· ἀλλὰ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, τοῦτο πράττω.* 20 *'Εαν δὲ ἐγὼ πράττω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, δὲν ἐργάζομαι αὐτὸ πλέον ἐγὼ, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία ἡ κατοικοῦσα ἐν ἐμοί.* 21 *Εὑρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον τοῦτον, ὅτι, ἐνῷ ἐγω θέλω νὰ πράττω τὸ καλὸν, παρεστιν εἰς ἐμὲ τὸ κακόν.* 22 *Διότι ἡδύνομαι μὲν εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον·* 23 *βλέπω ὅμως ἐν τοῖς μέλεσί μου ἄλλον νόμον ἀντιμαχόμενον εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας τὸν ὄντα ἐν τοῖς μέλεσί μου.* 24 *Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγώ· τίς θέλει με ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;* 25 *Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα λοιπὸν αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν μὲν δουλεύω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· μὲ τὴν σάρκα δὲ εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.*

ΚΕΦ. η'.

ΔΕΝ *εἶναι τώρα λοιπὸν οὐδεμία κατακρισις εἰς τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ Πνεῦμα·* 2 *Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.* 3 *'Επειδὴ τὸ ἀδύνατον εἰς τὸν νόμον, καθότι ἦτο ἀνίσχυρος, διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς πέμψας τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·* 4 *διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ Πνεῦμα.* 5 *Διότι οἱ ζῶντες κατὰ τὴν σάρκα, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν. οἱ δὲ κατὰ τὸ Πνεῦμα, τὰ τοῦ Πνεύματος.* 6 *'Επειδὴ τὸ φρόνημα τῆς*

σαρκος *εἶναι* θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ζωὴ καὶ
εἰρήνη. [7]Διότι τὸ φρονημα τῆς σαρκὸς *εἶναι* ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν·
ἐπειδὴ εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ δὲν ὑποτάσσεται, ἀλλ' οὐδὲ δύ-
ναται. [8]Ὅσοι δὲ εἶναι τῆς σαρκὸς, δὲν δύνανται νὰ ἀρέσωσιν
εἰς τὸν Θεόν.
[9]Σεῖς ὅμως δὲν εἶσθε τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος, ἐὰν
τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ ἐν ὑμῖν. Ἀλλ' ἐάν τις δὲν ἔχῃ τὸ
Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, οὗτος δὲν εἶναι αὐτοῦ. [10]Ἐὰν δὲ ὁ
Χριστὸς *ἦναι* ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα *εἶναι* νεκρὸν δια τὴν ἁμαρτίαν·
τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην. [11]Ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐν
ὑμῖν τὸ Πνεῦμα τοῦ ἀναστήσαντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν, ὁ
ἀναστήσας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν θέλει ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ
σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ τοῦ κατοικοῦντος ἐν ὑμῖν.
[12]Ἄρα λοιπὸν, ἀδελφοὶ, εἴμεθα χρεώσται, οὐχὶ εἰς τὴν σάρκα,
ὥστε νὰ ζῶμεν κατα σάρκα. [13]Διότι ἐὰν ζῆτε κατὰ τὴν σάρκα,
μέλλετε νὰ ἀποθάνητε, ἀλλ ἐὰν διὰ τοῦ Πνεύματος θανατόνητε
τὰς πράξεις τοῦ σώματος, θέλετε ζήσει. [14]Ἐπειδὴ ὅσοι διοι-
κοῦνται ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.
[15]Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας διὰ νὰ φοβῆσθε πάλιν,
ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, δια τοῦ ὁποίου κράζομεν, Ἀββᾶ,
ὁ Πατηρ. [16]Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ μὲ τὸ πνεῦμα ἡμῶν,
ὅτι εἴμεθα τέκνα Θεοῦ. [17]Ἐὰν δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κλη-
ρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· ἐὰν συμπάσχω-
μεν, διὰ νὰ γείνωμεν καὶ συμμέτοχοι τῆς δόξης αὐτοῦ.
[18]Ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι τὰ παθήματα τοῦ παρόντος καιροῦ δὲν
εἶναι ἄξια νὰ συγκριθῶσι μὲ τὴν δόξαν τὴν μέλλουσαν νὰ ἀπο-
καλυφθῇ εἰς ἡμᾶς. [19]Διότι ἡ μεγάλη προσδοκία τῆς κτίσεως
προσμένει τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ. [20]Ἐπειδὴ ἡ
κτίσις ὑπετάχθη εἰς τὴν ματαιοτητα, οὐχὶ ἑκουσίως, ἀλλὰ διὰ
τὸν ὑποτάξαντα *αὐτὴν*, [21]ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει
ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, *καὶ μεταβῇ* εἰς τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. [22]Ἐπειδὴ ἐξεύρομεν ὅτι
πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συναγωνιᾷ ἕως τοῦ νῦν. [23]Καὶ οὐχὶ
μόνον *αὐτὴ*, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἵτινες ἔχομεν την ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύ-
ματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν ἐν ἑαυτοῖς, περιμένοντες τὴν
υἱοθεσίαν, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. [24]Διότι μὲ τὴν
ἐλπίδα ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ ἥτις βλέπεται, δὲν εἶναι ἐλπίς· διότι
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπει τις, διὰ τί καὶ ἐλπίζει; [25]Ἐὰν δὲ

ἐλπίζωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν βλέπομεν, διὰ τῆς ὑπομονῆς περιμένομεν αὐτό.
26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συμβοηθεῖ εἰς τας ἀσθενείας ἡμῶν· ἐπειδὴ τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν ὡς πρέπει, δὲν ἐξεύρομεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ἱκετεύει ὑπὲρ ἡμῶν διὰ στεναγμῶν ἀλαλή-
των. 27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας ἐξεύρει τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἱκετεύει ὑπὲρ τῶν ἁγίων.

28 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι πάντα συνεργοῦσι πρὸς τὸ ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸν Θεὸν, εἰς τοὺς κεκλημένους κατὰ τὸν
προορισμὸν αὐτοῦ. 29 Διότι ὅσους προεγνώρισε, τούτους καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς
πρωτότοκος μεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν· 30 ὅσους δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ ὅσους ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε· καὶ ὅσους ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ πρὸς ταῦτα; Ἐὰν ὁ Θεὸς ἦναι ὑπὲρ
ἡμῶν, τίς θέλει εἶσθαι καθ' ἡμῶν; 32 Ἐπειδὴ ὅστις τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ Υἱὸν δὲν ἐφείσθη, ἀλλὰ παρέδωκεν αὐτὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν,
πῶς καὶ μετ' αὐτοῦ δὲν θέλει χαρίσει εἰς ἡμᾶς τὰ πάντα; 33 Τίς
θέλει ἐγκαλέσει τους ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ; Θεὸς εἶναι ὁ δικαιῶν.
34 Τίς θέλει εἶσθαι ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἀναστὰς, ὅστις καὶ εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὅστις καὶ
μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν. 35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ πεῖνα, ἢ
γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα; 36 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς.") 37 Ἀλλ' εἰς πάντα ταῦτα ὑπερνικῶμεν
διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. 38 Ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις,
οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα, 39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος, οὔτε ἄλλη τις κτίσις, θέλει δυνηθῇ νὰ χωρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΚΕΦ. θ'.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ λέγω ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι, (ἔχων συμμαρτυροῦσαν μὲ ἐμὲ τὴν συνείδησίν μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ,) 2 ὅτι
ἔχω λύπην μεγάλην καὶ ἀδιάλειπτον ὀδύνην ἐν τῇ καρδίᾳ
μου. 3 Διότι ηὐχόμην αὐτὸς ἐγὼ νὰ ἦμαι ἀνάθεμα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν κατὰ σάρκα συγγενῶν μου·

[4]οἵτινες εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ
δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ
ἐπαγγελίαι· [5]τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων
ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς τὸ κατα σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

[6]Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν ὅτι ἐξέπεσεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
Διότι πάντες οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν εἶναι οὗτοι Ἰσραήλ. [7]Οὐδὲ
διότι εἶναι σπερμα τοῦ Ἀβρααμ, διὰ τοῦτο εἶναι πάντες τέκνα·
ἀλλ' "ἐν τῷ Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ εἰς σὲ σπέρμα." [8]Τουτέστι,
τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα δὲν εἶναι τέκνα Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐπαγγελίας λογίζονται διὰ σπέρμα. [9]Διότι ὁ λόγος τῆς
ἐπαγγελίας εἶναι οὗτος, "Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον θέλω ἐλθεῖ,
καὶ ἡ Σάῤῥα θέλει ἔχει υἱόν."

[10]Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ Ῥεβεκκα, ὅτε συνέλαβε δύο
ἐξ ἑνὸς ἀνδρὸς, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· [11](διότι πρὶν ἔτι γεννη-
θῶσι τὰ παιδία, καὶ πρὶν πράξωσί τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν, διὰ νὰ μένῃ
ὁ κατ' ἐκλογὴν προορισμὸς τοῦ Θεοῦ οὐχὶ ἐκ τῶν ἔργων, ἀλλ' ἐκ
τοῦ καλοῦντος,) [12]ἐῤῥέθη πρὸς αὐτὴν, "Ὅτι ὁ μεγαλήτερος
θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον." [13]Καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
νον, "Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα."

[14]Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; Μήπως εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν;
Μὴ γένοιτο. [15]Διότι πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγει, "Θέλω ἐλεήσει
ὅντινα ἐλεῶ, καὶ θέλω οἰκτειρήσει ὅντινα οἰκτείρω." [16]Ἄρα
λοιπὸν δὲν εἶναι τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
ἐλεοῦντος Θεοῦ. [17]Διότι ἡ γραφὴ λέγει πρὸς τὸν Φαραὼ,
"Ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο σὲ ἐξήγειρα, διὰ νὰ δείξω ἐν σοὶ τὴν δύ-
ναμίν μου, καὶ διὰ νὰ διαγγελθῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ."
[18]Ἄρα λοιπὸν ὅντινα θέλει, ἐλεεῖ· καὶ ὅντινα θέλει, σκληρύνει.

[19]Θέλεις λοιπὸν μοὶ εἰπεῖ, Διὰ τί πλέον μέμφεται; εἰς τὸ
θέλημα αὐτοῦ τίς ἐναντιοῦται; [20]Ἀλλα μάλιστα, σὺ, ὦ ἄν-
θρωπε, τίς εἶσαι ὅστις ἀνταποκρίνεσαι πρὸς τὸν Θεόν; Μήπως
τὸ πλάσμα θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν πλάσαντα, Διὰ τί μὲ ἔκαμες
οὕτως; [21]Ἢ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ μίγματος νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν σκεῦος εἰς τιμὴν, ἄλλο δὲ
εἰς ἀτιμίαν; [22]Τί δὲ, ἂν ὁ Θεὸς θέλων νὰ δείξῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ
καὶ νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὑπέφερε μετὰ πολλῆς
μακροθυμίας σκεύη ὀργῆς κατεσκευασμένα εἰς ἀπώλειαν; [23]Καὶ
διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη

ἐλέους, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν εἰς δόξαν, [24] ἡμᾶς, τοὺς ὁ-
ποίους ἐκάλεσεν, οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
ἐθνῶν;

[25] Καθὼς καὶ ἐν τῷ Ὠσηὲ λέγει, "Θέλω καλέσει λαόν μου,
τὸν οὐ λαόν μου, καὶ ἠγαπημένην, τὴν οὐκ ἠγαπημένην."
[26] "Καὶ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐῤῥέθη πρὸς αὐτοὺς, Δὲν εἶσθε λαός
μου, ἐκεῖ θέλουσι καλεσθῆ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος." [27] Ὁ δὲ Ἡσαΐας
κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, "Ἂν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἦναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὑπόλοιπον αὐτῶν θέλει
σωθῇ· [28] διότι θέλει τελειώσει καὶ συντέμει λογαριασμὸν μετὰ
δικαιοσύνης, ἐπειδὴ συντετμημένον λογαριασμὸν θέλει κάμει ὁ
Κυριος ἐπὶ τῆς γῆς." [29] Καὶ καθὼς προεῖπεν ὁ Ἡσαΐας,
"Ἐὰν ὁ Κυριος Σαβαὼθ δὲν ἤθελεν ἀφήσει εἰς ἡμᾶς σπέρμα,
ὡς τὰ Σόδομα ἠθέλομεν γείνει, καὶ μὲ τὰ Γόμοῤῥα ἠθέλομεν
ὁμοιωθῇ."

[30] Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; Ὅτι τὰ ἔθνη τὰ μὴ ζητοῦντα
δικαιοσύνην, ἔφθασαν εἰς δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ
πίστεως· [31] ὁ δὲ Ἰσραὴλ ζητῶν νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον
δικαιοσύνης δὲν ἔφθασε. [32] Δια τί; Ἐπειδὴ δὲν ἐζήτει αὐτὴν ἐκ
πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἔργων τοῦ νόμου. Διότι προσέκοψαν
εἰς τὸν λίθον τοῦ προσκόμματος· [33] καθὼς εἶναι γεγραμμένον,
"Ἰδοὺ, θέτω ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκανδα-
λου, καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν δὲν θέλει καταισχυνθῇ."

ΚΕΦ. ι'.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς
τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.
[2] Διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτῶν, ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, ἀλλ' οὐχὶ
κατ' ἐπίγνωσιν. [3] Ἐπειδὴ μὴ γνωρίζοντες τὴν δικαιοσύνην τοῦ
Θεοῦ, καὶ ζητοῦντες να συστήσωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν δικαιο-
σύνην, δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ. [4] Ἐπειδὴ
τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστὸς πρὸς δικαιοσύνην εἰς πάντα
τὸν πιστεύοντα.

[5] Διότι ὁ Μωϋσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην την ἐκ τοῦ νόμου,
λέγων, "Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁ κάμνων ταῦτα, θέλει ζήσει δι' αὐ-
τῶν." [6] Ἡ ἐκ πίστεως ὅμως δικαιοσύνη λέγει οὕτω, "Μὴ εἴπῃς
ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς θέλει ἀναβῇ εἰς τὸν οὐρανόν;" τουτέστι

διὰ νὰ καταβιβάσῃ τὸν Χριστόν· [7] ἤ, Τίς θέλει καταβῇ εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι, διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν. [8] Ἀλλὰ τί λέγει; "Πλησίον σου εἶναι ὁ λόγος, ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου·" τουτέστιν ὁ λόγος τῆς πίστεως τὸν ὁποῖον κηρύττομεν· [9] ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς διὰ τοῦ στόματός σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῇ· [10] διότι μὲ τὴν καρδίαν πιστεύει τις πρὸς δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸ στόμα γίνεται ὁμολογία πρὸς σωτηρίαν· [11] διότι λέγει ἡ γραφή, "Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν, δὲν θέλει καταισχυνθῇ."

[12] Ἐπειδὴ δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαιου τε καὶ Ἕλληνος· διότι ὁ αὐτὸς Κύριος εἶναι πάντων, πλούσιος πρὸς παντας τους ἐπικαλουμένους αὐτόν. [13] Διότι "πᾶς ὅστις ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῇ."

[14] Πῶς λοιπὸν θέλουσιν ἐπικαλεσθῇ ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς θέλουσι πιστευσει εἰς ἐκεῖνον περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἤκουσαν, καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούσει χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ κηρύττων; [15] Καὶ πῶς θέλουσι κηρύξει, ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσι; Καθὼς εἶναι γεγραμμενον, "Πόσον ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά!" [16] Ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν πάντες εἰς τὸ εὐαγγέλιον· διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει, "Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν;"

[17] Ἄρα ἡ πίστις εἶναι ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. [18] Λέγω ὅμως, Μὴ δὲν ἤκουσαν; Μάλιστα, "εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι αὐτῶν." [19] Ἀλλὰ λέγω, Μὴ δὲν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραήλ; Πρῶτος ὁ Μωϋσῆς λέγει, "Ἐγὼ θέλω σᾶς παροξύνει εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τοὺς μὴ ἔθνος, θέλω σᾶς παροργίσει μὲ ἔθνος ἀσύνετον." [20] Ὁ δὲ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, "Εὑρέθην παρὰ τῶν μὴ ζητούντων με, ἐφανερώθην εἰς τοὺς μὴ ἐρωτῶντας περὶ ἐμοῦ." [21] Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, "Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξέτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα."

ΚΕΦ. ια'.

ΛΕΓΩ λοιπὸν, *Μήπως ἀπέῤῥιψεν ὁ Θεὸς τον λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· διότι καὶ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἶμαι, ἐκ σπέρματος Ἀ-*

βραὰμ, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν. 2 Δὲν ἀπέῤῥιψεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ τὸν ὁποῖον προεγνώρισεν. Ἢ δὲν ἐξεύρετε τί λέγει ἡ
γραφὴ περὶ τοῦ Ἠλία; πῶς ὁμιλεῖ προς τὸν Θεὸν κατὰ τοῦ
Ἰσραὴλ, λέγων, 3 "Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἐθανάτωσαν,
καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ἐναπελείφθην
μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου." 4 Ἀλλὰ τί ἀποκρίνεται
πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός; "Ἀφῆκα εἰς ἐμαυτὸν ἑπτὰ χιλιάδας
ἀνδρῶν, οἵτινες δὲν ἔκλιναν γόνυ εἰς τὸν Βάαλ." 5 Οὕτω λοι-
πὸν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος καιροῦ ἀπέμεινε κατάλοιπόν τι
κατ᾽ ἐκλογὴν χάριτος. 6 Ἐὰν δὲ κατὰ χάριν, δὲν εἶναι πλέον
ἐξ ἔργων· ἐπειδὴ τότε ἡ χάρις δὲν γίνεται πλέον χάρις. Ἐὰν
δὲ ἐξ ἔργων, δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἐπειδὴ τὸ ἔργον δὲν εἶναι
πλέον ἔργον. 7 Τί λοιπόν; Ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπέτυχεν ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον ζητεῖ· οἱ ἐκλεκτοὶ ὅμως ἐπέτυχον, οἱ δὲ λοιποὶ
ἐτυφλώθησαν. 8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Ἔδωκεν εἰς
αὐτοὺς ὁ Θεὸς πνεῦμα νυσταγμοῦ, ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ μὴ βλέ-
πωσι, καὶ ὦτα διὰ νὰ μὴ ἀκούωσιν·") ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει, "Ἂς γείνῃ ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα,
καὶ εἰς βρόχον, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα εἰς
αὐτούς· 10 ἂς σκοτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διὰ νὰ μὴ βλέ-
πωσι· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς κύρτωσον."

11 Λέγω λοιπὸν, Μήπως ἔπταισαν, διὰ νὰ πέσωσι; Μὴ
γένοιτο· ἀλλὰ διὰ τῆς πτώσεως αὐτῶν ἔγεινεν ἡ σωτηρία εἰς
τὰ ἔθνη, διὰ νὰ κινήσῃ αὐτοὺς εἰς ζηλοτυπίαν. 12 Καὶ ἐὰν ἡ
πτῶσις αὐτῶν ἦναι πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν
πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον το πλήρωμα αὐτῶν;

13 Διότι πρὸς ἐσᾶς τὰ ἔθνη λέγω, (ἐφ᾽ ὅσον μὲν εἶμαι ἐγὼ
ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, τὴν διακονίαν μου δοξάζω,) 14 ἴσως
κινήσω εἰς ζηλοτυπίαν αὐτοὺς οἵτινες εἶναι σάρξ μου, καὶ σώσω
τινὰς ἐξ αὐτῶν. 15 Διότι ἐὰν ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν ἦναι φιλίωσις
τοῦ κόσμου, τί θέλει εἶσθαι ἡ πρόσληψις αὐτῶν, εἰμὴ ζωη ἐκ νεκρῶν;

16 Καὶ ἐὰν ἡ ζύμη ἦναι ἁγία, εἶναι καὶ τὸ φύραμα· καὶ ἐὰν
ἡ ῥίζα ἦναι ἁγία, εἶναι καὶ οἱ κλάδοι· 17 ἀλλ᾽ ἐάν τινες τῶν κλά-
δων ἀπεκόπησαν, σὺ δὲ ἀγριελαία οὖσα ἐνεκεντρίσθης μεταξὺ
αὐτῶν, καὶ ἔγεινες συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς παχύτητος
τῆς ἐλαίας, 18 μὴ κατακαυχᾶσαι ἐναντίον τῶν κλάδων· ἐὰν δὲ
κατακαυχᾶσαι, σὺ δὲν βαστάζεις τὴν ῥίζαν, ἀλλ᾽ ἡ ῥίζα σε.
19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπὸν, Ἀπεκόπησαν οἱ κλάδοι, διὰ να ἐγκεν-

τρισθῶ ἐγώ. [20]Καλῶς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ἀπεκόπησαν, σὺ δὲ
διὰ τῆς πίστεως ἵστασαι. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ·
[21]διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐφείσθη τοὺς φυσικοὺς κλάδους, πρόσεχε
μήπως δὲν φεισθῇ μηδὲ σέ.

[22]Ἰδὲ λοιπὸν τὴν χρηστότητα καὶ τὴν αὐστηρότητα τοῦ
Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, τὴν αὐστηρότητα· ἐπὶ σὲ δὲ, τὴν
χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς εἰς τὴν χρηστότητα· διότι ἄλλως καὶ
σὺ θέλεις ἀποκοπῆ. [23]Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν δὲν ἐπιμείνωσιν εἰς
τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν ἐγκεντρισθῆ· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς
πάλιν νὰ ἐγκεντρίσῃ αὐτούς. [24]Ἐπειδὴ ἐὰν συ ἀπεκόπῃς ἀπο
τῆς φυσικῆς ἀγριελαίας καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθῃς εἰς καλ-
λιελαίαν, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ φυσικοὶ θέλουσιν ἐγκεντρισθῆ
εἰς τὴν ἰδίαν αὑτῶν ἐλαίαν;

[25]Διότι δὲν θέλω νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο,
(διὰ νὰ μὴ ὑψηλοφρονῆτε), ὅτι τύφλωσις κατὰ μέρος ἔγεινεν εἰς
τὸν Ἰσραὴλ, ἑωσοῦ εἰσέλθῃ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν· [26]καὶ
οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ θέλει σωθῆ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Θέ-
λει ἐλθεῖ ἐκ Σιὼν ὁ Λυτρωτὴς, καὶ θέλει ἀποστρέψει τὰς ἀσε-
βείας ἀπὸ τοῦ Ἰακώβ. [27]Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη
πρὸς αὐτοὺς," ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

[28]Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον εἶναι ἐχθροὶ διὰ σᾶς· κατὰ δὲ τὴν
ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. [29]Διότι ἀνεπίδεκτα
μεταμελείας εἶναι τὰ χαρίσματα καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ Θεοῦ.
[30]Διότι καθὼς καὶ σεῖς ἠπειθήσατέ ποτε εἰς τὸν Θεὸν, τώρα
ὅμως ἠλεήθητε ἐν τῇ ἀπειθείᾳ τούτων, [31]οὕτω καὶ οὗτοι ἠπεί-
θησαν τώρα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, διὰ νὰ ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοί.
[32]Διότι ὁ Θεὸς συνέκλεισε τοὺς πάντας εἰς τὴν ἀπείθειαν, διὰ νὰ
ἐλεήσῃ τοὺς πάντας.

[33]Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! πόσον
ἀνεξερεύνητοι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ! [34]Διότι "τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου; ἢ τίς
ἔγεινε σύμβουλος αὐτοῦ;" [35]Ἢ "τίς ἔδωκέ τι πρῶτος εἰς
αὐτὸν, διὰ νὰ γείνῃ εἰς αὐτὸν ἀνταπόδοσις;" [36]Ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ,
καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΣΑΣ παρακαλῶ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ,
νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρε-
στον εἰς τὸν Θεὸν, ἥτις εἶναι ἡ λογικὴ σας λατρεία. [2]Καὶ μὴ
συμμορφόνεσθε μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον· ἀλλὰ μεταμορφόνεσθε
διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοός σας, ὥστε νὰ δοκιμάζητε τί εἶναι
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

[3]Διότι λέγω, διὰ τῆς χάριτος τῆς εἰς ἐμὲ δοθείσης, πρὸς
πάντα ὅστις εἶναι μεταξύ σας, νὰ μὴ φρονῇ ὑψηλότερα παρ' ὅ,τι
πρέπει νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ ὥστε νὰ σωφρονῇ, κατὰ τὸ
μέτρον τῆς πίστεως τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον.
[4]Διότι καθὼς ἔχομεν ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ, πάντα δὲ τὰ
μέλη δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἔργον· [5]οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ πολλοὶ ἓν
σῶμα εἴμεθα ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεὶς μέλη ἀλλήλων. [6]Ἔχοντες
δὲ χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς χάριν· εἴτε
προφητείαν, ἂς προφητεύωμεν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·
[7]εἴτε διακονίαν, ἂς καταγινώμεθα εἰς τὴν διακονίαν· εἴτε διδάσκει
τις, ἂς καταγίνηται εἰς τὴν διδασκαλίαν· [8]εἴτε προτρέπει τις, εἰς
τὴν προτροπήν· ὁ μεταδίδων, ἂς μεταδίδῃ ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊ-
στάμενος, ἂς προΐσταται μετ' ἐπιμελείας· ὁ ἐλεῶν, ἂς ἐλεῇ ἐν
ἱλαρότητι.

[9]Ἡ ἀγάπη ἂς ἦναι ἀνυπόκριτος· ἀποστρέφεσθε τὸ πονηρὸν,
προσκολλᾶσθε εἰς τὸ ἀγαθόν. [10]Γίνεσθε πρὸς ἀλλήλους φιλό-
στοργοι διὰ τῆς φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες νὰ τιμᾶτε ἀλλή-
λους, [11]εἰς τὴν σπουδὴν ἄοκνοι· κατὰ τὸ πνεῦμα ζέοντες·
τὸν Κύριον δουλεύοντες· [12]εἰς τὴν ἐλπίδα χαίροντες· εἰς τὴν
θλίψιν ὑπομένοντες· εἰς τὴν προσευχὴν προσκαρτεροῦντες·
[13]εἰς τὰς χρείας τῶν ἁγίων μεταδίδοντες· τὴν φιλοξενίαν
ἀκολουθοῦντες. [14]Εὐλογεῖτε τοὺς καταδιώκοντας ὑμᾶς· εὐ-
λογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. [15]Χαίρετε μετὰ χαιρόντων, καὶ
κλαίετε μετὰ κλαιόντων. [16]Ἔχετε πρὸς ἀλλήλους τὸ αὐτὸ
φρόνημα· μὴ ὑψηλοφρονεῖτε, ἀλλὰ συγκαταβαίνετε εἰς τοὺς
ταπεινούς· μὴ φαντάζεσθε ἑαυτοὺς φρονίμους.

[17]Εἰς μηδένα μὴ ἀνταποδίδετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ· προνοεῖτε
τὰ καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. [18]Εἰ δυνατὸν, ὅσον τὸ
ἀφ' ὑμῶν, εἰρηνεύετε μετὰ πάντων ἀνθρώπων. [19]Μὴ ἐκδικῆτε

ἑαυτοὺς, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· διότι εἶναι
γεγραμμένον, "Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω κάμει
ἀνταπόδοσιν, λέγει Κύριος." [20] Ἐὰν λοιπὸν πεινᾷ ὁ ἐχθρός
σου, τρέφε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· διότι πράττων
τοῦτο, θέλεις σωρεύσει ἄνθρακας πυρὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
[21] Μὴ νικᾶσαι ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ
κακόν.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἂς ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσιας· διότι
δὲν ὑπάρχει ἐξουσία, εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ εἶναι τεταγμέναι. [2] Ὥστε ὁ ἐναντιούμενος εἰς τὴν
ἐξουσίαν, ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ ἐναν-
τιούμενοι θέλουσι λάβει εἰς ἑαυτοὺς καταδίκην. [3] Διότι οἱ ἄρ-
χοντες δὲν εἶναι φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν.
Θέλεις δὲ νὰ μὴ φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν; πράττε τὸ καλὸν, καὶ
θέλεις ἔχει ἔπαινον παρ' αὐτῆς· [4] ἐπειδὴ ὁ ἄρχων εἶναι τοῦ Θεοῦ
ὑπηρέτης εἰς σὲ πρὸς τὸ καλόν. Ἐὰν ὅμως πράττῃς τὸ κακὸν,
φοβοῦ· διότι δὲν φορεῖ ματαίως τὴν μάχαιραν· ἐπειδὴ τοῦ
Θεοῦ ὑπηρέτης εἶναι ἐκδικητὴς διὰ νὰ ἐκτελῇ τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ
πράττοντος τὸ κακόν. [5] Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποτάσσησθε,
ουχὶ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.
[6] Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο πληρόνετε καὶ φόρους· διότι ὑπηρέται τοῦ
Θεοῦ εἶναι, εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐνασχολούμενοι. [7] Ἀπόδοτε λοιπον εἰς
πάντας τὰ ὀφειλόμενα· εἰς ὅντινα ὀφείλετε τὸν φόρον, τὸν φόρον·
εἰς ὅντινα τὸν δασμὸν, τὸν δασμόν· εἰς ὅντινα τὸν φόβον, τον
φόβον· εἰς ὅντινα τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

[8] Εἰς μηδένα μη ὀφείλετε μηδὲν, εἰμὴ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλη-
λους· διότι ὁ ἀγαπῶν τὸν ἄλλον, ἐκπληροῖ τον νόμον. [9] Ἐπειδὴ
το, "Μὴ μοιχεύσῃς, Μὴ φονεύσῃς, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυ-
ρήσῃς, Μὴ ἐπιθυμήσῃς," καὶ πᾶσα ἄλλη ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ
λόγῳ συμπεριλαμβάνεται, ἐν τῷ, "Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν." [10] Η ἀγάπη κακὸν δὲν κάμνει εἰς τὸν
πλησίον· εἶναι λοιπὸν ἐκπλήρωσις τοῦ νόμου ἡ ἀγάπη.

[11] Καὶ μάλιστα ἐξεύροντες τὸν καιρὸν, ὅτι εἶναι ἤδη ὥρα νὰ
ἐγερθῶμεν ἐκ τοῦ ὕπνου· διότι εἶναι πλησιεστέρα εἰς ἡμᾶς ἡ
σωτηρία παρ οτε ἐπιστεύσαμεν. [12] Η νὺξ προεχώρησεν, ἡ δὲ
ἡμέρα ἐπλησίασεν· ἂς ἀποῤῥίψωμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκό-

τους, καὶ ἂς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. 13Ἂς περιπατή-
σωμεν εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ· μὴ εἰς συμπόσια καὶ μέθας, μη
εἰς κοίτας καὶ ἀσελγείας, μὴ εἰς ἔριδα καὶ φθόνον. 14Ἀλλ' ἐν-
δύθητε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ μὴ φροντίζετε περὶ τῆς
σαρκὸς, εἰς τὸ νὰ ἐκτελῆτε τὰς ἐπιθυμίας αὐτῆς.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΤΟΝ δὲ ἀσθενοῦντα κατὰ τὴν πίστιν προσδεχεσθε, οὐχὶ εἰς
φιλονεικίας διαλογισμῶν. 2Ἄλλος μὲν πιστεύει ὅτι δύναται νὰ
τρώγῃ πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν τρωγει λάχανα. 3Ὁ τρώγων, ἂς
μὴ καταφρονῇ τὸν μὴ τρώγοντα· καὶ ὁ μὴ τρώγων, ἂς μὴ κρίνῃ
τὸν τρώγοντα· διότι ὁ Θεὸς προσεδέχθη αὐτόν. 4Σὺ τίς εἶσαι
ὅστις κρίνεις ξένον δοῦλον; εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ κύριον ἵσταται ἢ
πίπτει· θέλει ὅμως σταθῇ· διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ στήσῃ
αὐτόν.

5Ἄλλος μὲν κρίνει μίαν ἡμέραν ἁγιωτέραν παρὰ ἄλλην ἡμέραν,
ἄλλος δὲ κρίνει ἴσην πᾶσαν ἡμέραν. Ἂς ἦναι ἕκαστος πεπλη-
ροφορημένος εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ νοῦν. 6Ὁ παρατηρῶν τὴν
ἡμέραν παρατηρεῖ αὐτὴν διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ μὴ παρατηρῶν
τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν Κύριον δὲν παρατηρεῖ αὐτήν. Ὁ τρώγων,
διὰ τὸν Κύριον τρώγει· διότι εὐχαριστεῖ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ὁ μὴ
τρώγων, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ εὐχαριστεῖ εἰς τὸν Θεόν.
7Διότι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ζῇ δι' ἑαυτὸν, καὶ οὐδεὶς ἀποθνήσκει
δι' ἑαυτόν 8Ἐπειδὴ ἐάν τε ζῶμεν, διὰ τὸν Κύριον ζῶμεν· ἐάν
τε ἀποθνήσκωμεν, διὰ τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν. Ἐάν τε
λοιπὸν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου εἴμεθα. 9Ἐπειδὴ
διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ
ἦναι Κύριος καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

10Σὺ δὲ, διὰ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ, διὰ τι
ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; ἐπειδὴ πάντες ἡμεῖς θέλομεν παρα-
σταθῇ εἰς τὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ. 11Διότι εἶναι γεγραμμένον,
"Ζῶ ἐγὼ," λέγει Κύριος, "ὅτι εἰς ἐμὲ θέλει κάμψει πᾶν γόνυ,
καὶ πᾶσα γλῶσσα θέλει δοξολογήσει τὸν Θεόν." 12Ἄρα λοιπὸν
ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ θέλει δώσει λόγον εἰς τὸν Θεόν.

13Λοιπὸν ἂς μὴ κρίνωμεν πλέον ἀλλήλους· ἀλλὰ τοῦτο
κρίνατε μᾶλλον, τὸ νὰ μὴ βάλλητε πρόσκομμα εἰς τὸν ἀδελφὸν,
ἢ σκάνδαλον. 14Ἐξεύρω καὶ εἶμαι πεπεισμένος ἐν Κυρίῳ
Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἀκάθαρτον ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰμὴ εἰς τον

ὅστις στοχάζεταί τι ὅτι εἶναι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκά-
θαρτον. 15Ἐὰν ὅμως ὁ ἀδελφός σου λυπῆται διὰ φαγητὸν, δὲν
περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην. Μὴ φέρε εἰς ἀπώλειαν μὲ τὸ
φαγητόν σου ἐκεῖνον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.
16Ἂς μὴ βλασφημῆται λοιπὸν τὸ ἀγαθόν σας. 17Διότι ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη
καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· 18ἐπειδὴ ὁ δουλεύων
ἐν τούτοις τὸν Χριστὸν, εὐαρεστεῖ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εὐδοκιμεῖ
παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.
19Ἄρα λοιπὸν ἂς ζητῶμεν τὰ προς τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν ἀλλήλων. 20Μὴ κατάστρεφε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ
διὰ φαγητόν. Πάντα μὲν εἶναι καθαρά· κακὸν ὅμως εἶναι εἰς τὸν
ἄνθρωπον ὅστις τρώγει μὲ σκάνδαλον. 21Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ
φάγῃς κρέας, μηδὲ νὰ πίῃς οἶνον, μηδὲ νὰ πράξῃς τι εἰς τὸ ὁποῖον
ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. 22Σὺ
πίστιν ἔχεις· ἔχε αὐτὴν ἐντός σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· μακάριος
ὅστις δὲν κατακρίνει ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποδέχεται.
23Ὅστις ὅμως ἀμφιβάλλει, κατακρίνεται, ἐὰν φάγῃ· διότι δὲν
τρώγει ἐκ πίστεως· καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν γίνεται ἐκ πίστεως, εἶναι
ἁμαρτια.

ΚΕΦ. ιε.

ὈΦΕΙΛΟΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ βαστάζωμεν τὰ ἀσθε-
νήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴ ἀρέσκωμεν εἰς ἑαυτούς·
2ἀλλ' ἕκαστος ἡμῶν ἂς ἀρέσκῃ εἰς τὸν πλησίον διὰ τὸ καλὸν
πρὸς οἰκοδομήν. 3Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρεσεν εἰς ἑαυτὸν,
ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων
σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ." 4Διότι ὅσα προεγράφησαν, διὰ τὴν διδα-
σκαλίαν ἡμῶν προεγράφησαν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν. 5Ὁ δὲ Θεὸς τῆς
ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονῆτε τὸ
αὐτὸ ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· 6διὰ νὰ δοξάζητε
ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ἀλλήλους,
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσεδέχθη ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.
8Λέγω δὲ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγεινε διάκονος τῆς περιτομῆς
ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰς πρὸς τοὺς

πατερας ἐπαγγελίας· [9] καὶ διὰ νὰ δοξάσωσι τὰ ἔθνη τὸν Θεὸν
διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Διὰ τοῦτο
θέλω σὲ ὑμνεῖ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω
ψάλλει." [10] Καὶ πάλιν λέγει, "Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ." [11] Καὶ πάλιν, "Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ δοξολογεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ λαοί." [12] Καὶ πάλιν ὁ
Ἡσαΐας λέγει, "Θέλει εἶσθαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ," καὶ "ὁ ἀνι-
στάμενος διὰ νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τὰ ἔθνη· εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη θέλου-
σιν ἐλπίσει."

[13] Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἴθε νὰ σᾶς ἐμπλήσῃ πάσης χαρᾶς
καὶ εἰρήνης διὰ τῆς πίστεως, ὥστε να περισσεύητε εἰς τὴν
ἐλπίδα διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.

[14] Εἶμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ πεπεισμένος διὰ σᾶς,
ὅτι καὶ σεῖς εἶσθε πλήρεις ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης
γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νὰ νουθετῆτε. [15] Σᾶς ἔγραψα
ὅμως, ἀδελφοὶ, τολμηρότερον ὁπωσοῦν, ὡς ὑπενθυμίζων ὑμᾶς,
διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, [16] εἰς τὸ νὰ
ἦμαι ὑπηρετης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τα ἔθνη, ἱερουργῶν το
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γείνῃ ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν
εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. [17] Ἔχω
λοιπὸν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τὰ πρὸς τὸν Θεόν.
[18] Διότι δὲν θέλω τολμήσει νὰ εἴπω τι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν
ἔκαμεν ὁ Χριστὸς δι' ἐμοῦ, πρὸς ὑπακοὴν τῶν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ
ἔργῳ, [19] μὲ δύναμιν σημείων καὶ τεράτων, μὲ δύναμιν τοῦ Πνεύ-
ματος τοῦ Θεοῦ· ὥστε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τῆς
Ἰλλυρίας ἐξεπλήρωσα τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.
[20] Οὕτω δὲ ἐφιλοτιμήθην νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, οὐχὶ ὅπου
ὠνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ μὴ οἰκοδομῶ ἐπὶ ξένου θεμελίου·
[21] ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, "Ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους
δὲν ἀνηγγέλθη περὶ αὐτοῦ, θέλουσιν ἰδεῖ· καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν
ἤκουσαν, θέλουσι νοήσει."

[22] Διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδιζόμην πολλάκις να ἔλθω προς ἐσᾶς.
[23] Τώρα ὅμως μὴ ἔχων πλέον τόπον ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις,
ἐπιποθῶν δὲ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, [24] ὅταν
ὑπάγω εἰς τὴν Ἱσπανίαν, θέλω ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς· διότι ἐλπίζω
διαβαίνων νὰ σᾶς ἴδω, καὶ νὰ προπεμφθῶ ἐκεῖ ἀπὸ σᾶς, ἀφοῦ
πρῶτον ὁπωσοῦν σᾶς χορτασθῶ. [25] Τώρα δὲ ὑπάγω εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, ἐκπληρῶν τὴν διακονίαν εἰς τοὺς ἁγίους· [26] διότι εὐη-

ρεστήθησαν ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμωσι τινὰ βοήθειαν
εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. 27 Εὐηρεστή-
θησαν τῷόντι, καὶ εἶναι ὀφειλέται αὐτῶν· διότι ἐὰν τὰ ἔθνη
ἔγειναν συγκοινωνοὶ αὐτῶν εἰς τὰ πνευματικὰ, χρεωστοῦσι νὰ
ὑπηρετήσωσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ σωματικά. 28 Ἀφοῦ λοιπὸν
ἐκτελέσω τοῦτο, καὶ ἐπισφραγίσω εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τοῦτον,
θέλω περάσει δι' ὑμῶν εἰς τὴν Ἱσπανίαν. 29 Ἐξεύρω δὲ ὅτι ἐρ-
χόμενος πρὸς ἐσᾶς, θέλω ἔλθει μὲ ἀφθονίαν τῆς εὐλογίας τοῦ
εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

30 Σᾶς παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε
μετ' ἐμοῦ προσευχόμενοι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν· 31 διὰ νὰ ἐλευ-
θερωθῶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπειθούντων, καὶ διὰ νὰ γείνῃ
εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους ἡ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διακονία μου.
32 διὰ νὰ ἔλθω μετὰ χαρᾶς πρὸς ἐσᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ,
καὶ νὰ συναναπαυθῶ μὲ σᾶς. 33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρηνης εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΚΕΦ. ιϛ.

ΣΥΝΙΣΤΩ δὲ εἰς ἐσᾶς Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, ἥτις εἶναι
διάκονος τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς· 2 διὰ νὰ δεχθῆτε
αὐτὴν ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ νὰ παρασταθῆτε εἰς
αὐτὴν εἰς ὅ,τι πρᾶγμα ἔχει χρείαν ὑμῶν· διότι καὶ αὕτη ἐστάθη
προστάτις πολλῶν, καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

3 Ἀσπάσθητε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, τοὺς συνερ-
γούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 4 (οἵτινες ὑπὲρ τῆς ζωῆς μου ὑπέ-
βαλον ὑπὸ τὴν μάχαιραν τὸν τράχηλον αὐτῶν· τοὺς ὁποίους οὐχὶ
ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν·)
5 ἀσπάσθητε καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσθητε
Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅστις εἶναι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας
εἰς τὸν Χριστόν. 6 Ἀσπάσθητε τὴν Μαριὰμ, ἥτις πολλὰ
ἐκοπίασε δι' ἡμᾶς. 7 Ἀσπάσθητε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν
τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἶναι ἐπί-
σημοι μεταξὺ τῶν ἀποστόλων, οἵτινες καὶ πρὸ ἐμοῦ ἦσαν εἰς τὸν
Χριστόν. 8 Ἀσπάσθητε τὸν Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν
Κυρίῳ. 9 Ἀσπάσθητε τὸν Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν
Χριστῷ, καὶ τὸν Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. 10 Ἀσπάσθητε
τὸν Ἀπελλῆν τὸν δεδοκιμασμένον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσθητε
τοὺς ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀριστοβούλου. 11 Ἀσπάσθητε τὸν

Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσθητε τοὺς ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ
Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. 12 Ἀσπάσθητε τὴν Τρύφαιναν
καὶ τὴν Τρυφῶσαν, αἵτινες κοπιάζουσιν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσθητε
Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. 13 Ἀ-
σπάσθητε τὸν Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. 14 Ἀσπάσθητε τὸν Ἀσύγκριτον, τὸν Φλέγοντα,
τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν
ἀδελφούς. 15 Ἀσπάσθητε τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν
Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν, καὶ πάντας
τοὺς ἁγίους τοὺς μετ' αὐτῶν. 16 Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλή-
ματι ἁγίῳ. Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Σᾶς παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοὶ, νὰ προσέχητε τοὺς ποιοῦντας
τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα ἐναντίον τῆς διδαχῆς τὴν
ὁποίαν σεῖς ἐμάθετε, καὶ ἀπομακρύνεσθε ἀπ' αὐτῶν· 18 διότι οἱ
τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν,
ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν κοιλίαν· καὶ διὰ λόγων καλῶν καὶ κολα-
κευτικῶν ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. 19 Διότι ἡ
ὑπακοή σας διεφημίσθη εἰς πάντας. Ὅσον λοιπὸν διὰ σᾶς,
χαίρω· θέλω δὲ νὰ ἦσθε σοφοὶ μὲν εἰς τὸ ἀγαθὸν, ἁπλοῖ
δὲ εἰς τὸ κακόν. 20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης ταχέως θέλει
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας σας. Ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Σᾶς ἀσπάζονται ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος
καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ ἐγὼ ὁ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν
ἐπιστολήν.

23 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Γάϊος ὁ φιλοξενῶν ἐμὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν
ὅλην. Σὰς ἀσπάζεται Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ
Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετα πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον νὰ σὰς στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ μυστηρίου τοῦ σεσιωπημένου μὲν ἀπὸ χρόνων αἰωνίων,
26 φανερωθέντος δὲ τώρα διὰ προφητικῶν γραφῶν κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, καὶ γνωρισθέντος εἰς πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς
ὑπακοὴν πίστεως· 27 εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν, ἔστω ἡ δοξα διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α΄.

ΠΑΥΛΟΣ, *προσκεκλημένος ἀπόστολος* Ἰησοῦ Χριστοῦ *διὰ*
θελήματος Θεοῦ, *καὶ* Σωσθένης *ὁ ἀδελφὸς,* 2 *πρὸς τὴν ἐκκλησίαν*
τοῦ Θεοῦ *τὴν οὖσαν ἐν* Κορίνθῳ, *τοὺς ἡγιασμένους ἐν* Χριστῷ
Ἰησοῦ, *τοὺς προσκεκλημένους ἁγίους, μετὰ πάντων τῶν ἐπι-*
καλουμένων ἐν παντὶ τόπῳ τὸ ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου
ἡμῶν, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν. 3 Χάρις *εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ*
Θεοῦ Πατρὸς *ἡμῶν, καὶ* Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ *πάντοτε εἰς τὸν* Θεόν *μου διὰ σᾶς, διὰ τὴν χάριν*
τοῦ Θεοῦ, *τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ* Ἰησοῦ Χριστοῦ· 5 *ὅτι*
κατὰ πάντα ἐπλουτίσθητε δι᾽ αὐτοῦ, κατὰ πάντα λόγον καὶ
πᾶσαν γνῶσιν· 6 *καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ* Χριστοῦ *ἐστηρίχθη*
μεταξύ σας· 7 *ὥστε δὲν μένετε ὀπίσω εἰς οὐδὲν χάρισμα, προσ-*
μένοντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ·
8 *ὅστις καὶ θέλει σᾶς στηρίξει ἕως τέλους ἀμέμπτους ἐν τῇ*
ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ. 9 Πιστὸς *ὁ* Θεὸς, *διὰ*
τοῦ ὁποίου προσεκλήθητε εἰς τὸ νὰ ἦσθε συγκοινωνοὶ τοῦ Υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.*
10 Σᾶς *παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ* Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, *νὰ λέγητε πάντες τὸ αὐτὸ, καὶ νὰ μὴ*
ἦναι σχίσματα μεταξύ σας, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἐντελῶς ἡνωμένοι,
ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην. 11 Διότι
ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ παρὰ τῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς Χλόης *περὶ*
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὅτι εἶναι ἔριδες μεταξύ σας. 12 Λέγω *δὲ*
τοῦτο, διότι ἕκαστος ἀπὸ σᾶς λέγει, Ἐγὼ *μὲν εἶμαι τοῦ*
Παύλου, *ἐγὼ δὲ τοῦ* Ἀπολλῶ, *ἐγὼ δὲ τοῦ* Κηφᾶ, *ἐγὼ δὲ*
τοῦ Χριστοῦ. 13 Διεμερίσθη *ὁ* Χριστός; Μήπως *ὁ* Παῦλος
ἐσταυρώθη διὰ σᾶς; ἢ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου *ἐβαπτίσθητε;*
14 Εὐχαριστῶ *εἰς τὸν* Θεὸν *ὅτι οὐδένα ἀπὸ σᾶς ἐβάπτισα, εἰμὴ*
Κρίσπον *καὶ* Γάϊον· 15 *διὰ νὰ μὴ εἴπῃ τις ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου*
ἐβάπτισα. 16 Ἐβάπτισα *δὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ* Στεφανᾶ· *ἐκτὸς*
τούτων δὲν ἐξεύρω ἐὰν ἐβάπτισα ἄλλον τινά.

17 Διότι δὲν μὲ ἀπέστειλεν ὁ Χριστος διὰ νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ
διὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον· οὐχὶ ἐν σοφίᾳ λόγου, διὰ να μη
ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. 18 Διότι ὁ λόγος τοῦ σταυ-
ροῦ εἰς μὲν τοὺς ἀπολλυμένους εἶναι μωρία, εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς
σωζομένους εἶναι δύναμις Θεοῦ. 19 Ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον,
"Θέλω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀθετήσει τὴν
σύνεσιν τῶν συνετῶν." 20 Ποῦ ὁ σοφός; ποῦ ὁ γραμματεύς; ποῦ
ὁ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν
τοῦ κόσμου τούτου; 21 Διότι, ἐπειδὴ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος
δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεὸν διὰ τῆς σοφίας, ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς
μωρίας τοῦ κηρύγματος νὰ σώσῃ τοὺς πιστεύοντας· 22 ἐπειδὴ
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦ-
σιν· 23 ἡμεῖς δὲ κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, εἰς μὲν
τοὺς Ἰουδαίους σκάνδαλον, εἰς δὲ τοὺς Ἕλληνας μωρίαν· 24 εἰς
αὐτοὺς ὅμως τοὺς προσκεκλημένους, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας,
Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. 25 Διότι τὸ μωρὸν τοῦ
Θεοῦ εἶναι σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ
εἶναι ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.

26 Ἐπειδὴ βλέπετε τὴν πρόσκλησίν σας, ἀδελφοὶ, ὅτι εἴσθε οὐ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγε-
νεῖς. 27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ
καταισχύνῃ τοὺς σοφούς· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξέλεξεν
ὁ Θεὸς, διὰ νὰ καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· 28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ
κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα,
διὰ νὰ καταργήσῃ τὰ ὄντα. 29 Διὰ νὰ μὴ καυχηθῇ οὐδεμία σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ. 30 Ἀλλὰ σεῖς εἶσθε ἐξ αὐτοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ὅστις ἐγενήθη εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ
ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· 31 ὥστε, καθὼς εἶναι γεγραμμένον,
"ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ ἂς καυχᾶται."

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, ὅτε ἦλθον πρὸς ἐσᾶς, ἦλθον οὐχὶ μὲ ὑπερο-
χὴν λόγου ἢ σοφίας, κηρύττων εἰς ἐσᾶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Θεοῦ. 2 Διότι ἀπεφάσισα νὰ μὴ ἐξεύρω μεταξύ σας ἄλλο τι,
εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμενον. 3 Καὶ ἐγὼ
ἦλθον πρὸς ἐσᾶς μὲ ἀσθένειαν, καὶ μὲ φόβον, καὶ μὲ τρόμον
πολύν. 4 Καὶ ὁ λογος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἐγίνοντο μὲ

καταπειστικοὺς λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀπόδειξιν
Πνεύματος καὶ δυνάμεως· 5διὰ νὰ ἦναι ἡ πίστις σας οὐχὶ διὰ
τῆς σοφίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
6Λαλοῦμεν δὲ σοφίαν μεταξὺ τῶν τελείων· σοφίαν ὅμως οὐχὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν
φθειρομένων· 7ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ μυστηριώδη, τὴν
ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὁποίαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων
εἰς δόξαν ἡμῶν· 8τὴν ὁποίαν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος
τούτου ἐγνώρισε· διότι ἂν ἤθελον γνωρίσει, δὲν ἤθελον σταυρώ-
σει τὸν Κύριον τῆς δόξης· 9ἀλλά, καθὼς εἶναι γεγραμμένον,
"Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀφθαλμὸς δὲν εἶδε, καὶ ὠτίον δὲν ἤκουσε, καὶ
εἰς καρδίαν ἀνθρώπου δὲν ἀνέβησαν, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἡτοίμασεν
εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν." 10Εἰς ἡμᾶς δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν
αὐτὰ διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· ἐπειδὴ τὸ Πνεῦμα ἐρευνᾷ τα
πάντα, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. 11Διότι τίς τῶν ἀνθρώπων γινώ-
σκει τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ;
Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς γινώσκει, εἰμὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
12Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρι-
σθέντα εἰς ἡμᾶς. 13Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν, οὐχὶ μὲ διδακτοὺς
λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ διδακτοὺς τοῦ Πνεύματος
τοῦ Ἁγίου, συγκρινοντες τὰ πνευματικὰ πρὸς τὰ πνευματικά.
14Ὁ φυσικὸς ὅμως ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ τοῦ Πνευματος
τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν δύναται νὰ
γνωρίσῃ αὐτά· διότι πνευματικῶς ἀνακρίνονται. 15Ὁ δὲ πνευ-
ματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.
16Διότι "τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ διδάξῃ
αὐτον;" ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν νοῦν Χριστοῦ.

ΚΕΦ. γ'

ΚΑΙ ἐγω, ἀδελφοι, δεν ἠδυνήθην να λαλησω προς ἐσᾶς, ὡς
προς πνευματικους, ἀλλ' ὡς πρὸς σαρκικοὺς, ὡς πρὸς νήπια ἐν
Χριστῷ. 2Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ οὐχὶ στερεὰν τροφήν· διότι
δὲν ἠδύνασθε ἔτι νὰ δεχθῆτε αὐτήν· ἀλλ' οὐδὲ τώρα δύνασθε ἔτι·
3ἐπειδὴ ἔτι σαρκικοὶ εἶσθε· διότι ἐνῷ εἶναι μεταξύ σας φθόνος
καὶ ἔρις καὶ διχόνοιαι, δὲν εἶσθε σαρκικοὶ, καὶ περιπατεῖτε κατα

ἄνθρωπον; [4]Διότι ὅταν λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἶμαι τοῦ Παύλου·
ἄλλος δὲ, Ἐγὼ τοῦ Ἀπολλώ· δὲν εἶσθε σαρκικοί;

[5]Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς ὁ Ἀπολλως, παρὰ
ὑπηρέται διὰ τῶν ὁποίων ἐπιστεύσατε, καὶ ὅπως ὁ Κυριος
ἔδωκεν εἰς ἕκαστον; [6]Ἐγὼ ἐφύτευσα, ὁ Ἀπολλὼς ἐπότισεν,
ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξησεν. [7]Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων εἶναί τι, οὔτε ὁ
ποτίζων, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ αὐξάνων. [8]Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων
εἶναι ἕν· καὶ ἕκαστος θέλει λάβει τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν κατὰ τὸν
κόπον αὑτοῦ. [9]Διότι τοῦ Θεοῦ εἴμεθα συνεργοί· σεῖς εἶσθε τοῦ
Θεοῦ ἀγρὸς, τοῦ Θεοῦ οἰκοδομή.

[10]Ἐγὼ κατὰ τὴν χαριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ, ὡς
σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθεσα· ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκα-
στος ὅμως ἂς βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ. [11]Διότι θεμέλιον ἄλλο
οὐδεὶς δύναται νὰ θέσῃ παρὰ τὸ τεθὲν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς
Χριστός. [12]Ἐὰν δέ τις ἐποικοδομῇ ἐπὶ τὸ θεμέλιον τοῦτο,
χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·
[13]ἑκάστου τὸ ἔργον θέλει φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει
φανερώσει αὐτό· ἐπειδὴ διὰ πυρὸς ἀνακαλύπτεται· καὶ τὸ πῦρ
θέλει δοκιμάσει το ἔργον ἑκάστου ὁποῖον εἶναι. [14]Ἐὰν τὸ ἔργον
τινὸς τὸ ὁποῖον ἐπῳκοδόμησε μένῃ, θέλει λάβει μισθόν· [15]ἐὰν
τὸ ἔργον τινὸς κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ· αὐτὸς ὅμως θέλει σωθῇ,
πλὴν οὕτως ὡς διὰ πυρός.

[16]Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἶσθε ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
κατοικεῖ ἐν ὑμῖν; [17]Ἐάν τις φθείρῃ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦτον
θέλει φθείρει ὁ Θεός· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὅστις
εἶσθε σεῖς. [18]Μηδεὶς ἂς μὴ ἐξαπατᾷ ἑαυτόν· ἐάν τις μεταξύ σας
νομίζῃ ὅτι εἶναι σοφὸς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἂς γείνῃ μωρὸς, διὰ
νὰ γείνῃ σοφός. [19]Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου εἶναι μωρια
παρὰ τῷ Θεῷ. Ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον, "Ὅστις συλ-
λαμβάνει τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν." [20]Καὶ πά-
λιν, "Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι
εἶναι μάταιοι."

[21]Ὥστε μηδεὶς ἂς μη καυχᾶται εἰς ἀνθρώπους· διότι τὰ
πάντα εἶναι ὑμῶν· [22]εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς,
εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα εἴτε μέλ-
λοντα· τὰ πάντα εἶναι ὑμῶν· [23]σεῖς δὲ, τοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ Χρι-
στος, τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. δ'.

ΟΥΤΩΣ ἂς μᾶς θεωρῇ πᾶς ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας τοῦ Χριστοῦ,
καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. 2Τὸ δὲ ἐπίλοιπον
ζητεῖται μεταξὺ τῶν οἰκονόμων νὰ εὑρεθῇ ἕκαστος πιστός.
3Εἰς ἐμὲ δὲ ἐλάχιστον εἶναι νὰ ἀνακριθῶ ὑφ' ὑμῶν, ἢ ὑπὸ
ἀνθρωπίνης κρίσεως· ἀλλ' οὐδὲ ἀνακρίνω ἐμαυτόν 4Διότι
ἡ συνείδησίς μου δὲν μὲ ἐλέγχει εἰς οὐδέν· πλὴν μὲ τοῦτο δὲν
εἶμαι δεδικαιωμένος· ἀλλ' ὁ ἀνακρίνων με εἶναι ὁ Κύριος.
5Ὥστε μὴ κρίνετε μηδὲν πρὸ καιροῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος
ὅστις καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ φῶς τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ
θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος
θέλει γείνει εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετέφερα παραδειγματικῶς εἰς ἐμαυτὸν
καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶ, διὰ σᾶς· διὰ νὰ μάθητε διὰ τοῦ παραδείγματος
ἡμῶν νὰ μὴ φρονῆτε ὑπὲρ ὅ,τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ νὰ μὴ
ἐπαίρησθε εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς κατὰ τοῦ ἄλλου. 7Διότι τίς σὲ
διακρίνει ἀπὸ τοῦ ἄλλου; καὶ τί ἔχεις τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβες; Ἐὰν
δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8Τώρα εἶσθε κεχορτασμένοι, τώρα ἐπλουτήσατε, ἐβασι-
λεύσατε χωρὶς ἡμῶν· καὶ εἴθε νὰ ἐβασιλεύητε, διὰ νὰ συμβα-
σιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ σᾶς. 9Διότι νομίζω ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδει-
ξεν ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους, ὡς καταδεδικασμένους εἰς
θάνατον· διότι ἐγείναμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς ἀγγέλους
καὶ εἰς ἀνθρώπους. 10Ἡμεῖς μωροὶ διὰ τὸν Χριστόν, σεῖς δὲ
φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, σεῖς δὲ ἰσχυροί· σεῖς ἔνδοξοι,
ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι 11Ἕως τῆς παρουσης ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ
διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ ῥαπιζόμεθα, καὶ περιπλανώ-
μεθα, 12καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι μὲ τὰς ἰδίας ἡμῶν χεῖρας·
λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ὑποφέρομεν· 13βλασ-
φημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου
ἐγείναμεν, σκύβαλον πάντων ἕως τῆς σήμερον.

14Δὲν γράφω ταῦτα πρὸς ἐντροπήν σας, ἀλλ' ὡς τέκνα μου
ἀγαπητὰ νουθετῶ. 15Διότι ἐὰν ἔχητε μυρίους παιδαγωγοὺς ἐν
Χριστῷ, δὲν ἔχετε ὅμως πολλοὺς πατέρας· ἐπειδὴ ἐγὼ σᾶς
ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. 16Σᾶς παρα-
καλῶ λοιπόν, γίνεσθε μιμηταί μου. 17Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα

τὸν Τιμόθεον, ὅστις εἶναι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν
ἐν Κυρίῳ, ὅστις θέλει σᾶς ἐνθυμίσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χρι-
στῷ, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ.
18 *Τινὲς ὅμως ἐφυσιώθησαν, ὡς ἐὰν ἐγὼ δὲν ἔμελλον νὰ ἔλθω*
πρὸς ἐσᾶς· 19 *πλὴν θέλω ἔλθει ταχέως πρὸς ἐσᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος*
θελήσῃ, καὶ θέλω γνωρίσει οὐχὶ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων,
ἀλλὰ τὴν δύναμιν. 20 *Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν* εἶναι *ἐν*
λόγῳ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. 21 *Τι θέλετε; μὲ ῥάβδον νὰ ἔλθω πρὸς*
ἐσᾶς, ἢ μὲ ἀγάπην καὶ μὲ πνεῦμα πρᾳότητος;

ΚΕΦ. ε. ϛ'.

ΓΕΝΙΚΩΣ *ἀκούεται* ὅτι εἶναι *μεταξύ σας πορνεια, καὶ τοιαύτη*
πορνεία, ἥτις οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὀνομάζεται, ὥστε νὰ ἔχῃ
τις τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 2 *Καὶ σεῖς εἴσθε πεφυσιω-*
μένοι, καὶ δὲν ἐπενθήσατε μᾶλλον, διὰ νὰ ἐκβληθῇ ἐκ μέσου
ὑμῶν ὁ πράξας τὸ ἔργον τοῦτο; 3 *Διοτι ἐγὼ, ὡς ἀπὼν κατὰ τὸ*
σῶμα, παρὼν ὅμως κατὰ τὸ πνεῦμα, ἔκρινα ἤδη ὡς παρὼν τὸν
οὕτω πράξαντα τοῦτο, 4 *ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ*
Χριστοῦ, ἀφοῦ συναχθῆτε σεῖς καὶ τὸ ἐμὸν πνεῦμα μὲ τὴν
δύναμιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 5 *νὰ παραδώσητε*
τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶν πρὸς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, διὰ νὰ
σωθῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ *ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.*
6 *Δὲν* εἶναι *καλὸν τὸ καύχημά σας· δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὀλίγη*
ζύμη κάμνει ὅλον τὸ φύραμα ἔνζυμον; 7 *Καθαρίσθητε λοιπὸν*
ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ζύμης, διὰ νὰ ἦσθε νέον φύραμα, καθὼς εἴσθε
ἄζυμοι· διότι τὸ πάσχα ἡμῶν ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Χρι-
στός. 8 *Ὥστε ἂς ἑορτάζωμεν, οὐχὶ μὲ ζύμην παλαιὰν, οὐδὲ*
μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα εἰλικρινείας καὶ
ἀληθείας.
9 *Σᾶς ἔγραψα ἐν τῇ ἐπιστολῇ, νὰ μὴ συναναστρεφῆσθε μὲ*
πόρνους. 10 *Καὶ οὐχὶ διόλου μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τού-*
του, ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας ἢ ἅρπαγας, ἢ εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ
τότε πρέπει νὰ ἐξέλθητε ἀπὸ τοῦ κόσμου. 11 *Ἀλλὰ τώρα σᾶς*
ἔγραψα, νὰ μὴ συναναστρεφῆσθε, ἐάν τις, ἀδελφὸς ὀνομα-
ζόμενος, ἦναι πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος,
ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· μὲ τὸν τοιοῦτον μηδὲ νὰ συντρώγητε·
12 *διότι τί μὲ* μέλει *νὰ κρίνω καὶ τοὺς ἔξω; Δὲν κρίνετε σεῖς τοὺς*

ἔσω; [13]Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς θέλει κρίνει· ὅθεν ἐκβάλετε τὸν κακὸν ἐκ μέσου ὑμῶν.

ΚΕΦ. ϛ.—[1]Τολμᾷ τις ἀπὸ σᾶς, ὅταν ἔχῃ διαφορὰν πρὸς
τὸν ἄλλον, νὰ κρίνηται ἐνώπιον τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐνώπιον
τῶν ἁγίων; [2]Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κο-
σμον; Καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνηται ἀπὸ σᾶς, ἀνάξιοι εἶσθε να
κρίνητε ἐλάχιστα πράγματα; [3]Δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἀγγέλους
θέλομεν κρίνει; πόσῳ μᾶλλον βιωτικά; [4]Βιωτικὰς λοιπὸν κρί-
σεις ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους
καθίζετε κριτάς. [5]Πρὸς ἐντροπήν σας λέγω τοῦτο· οὕτω δὲν
ὑπάρχει μεταξύ σας οὐδὲ εἷς σοφὸς, ὅστις θέλει δυνηθῇ νὰ
κρίνῃ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὑτοῦ; [6]Ἀλλὰ ἀδελφὸς κρίνεται
μὲ ἀδελφὸν, καὶ τοῦτο ἐνώπιον ἀπίστων; [7]Τώρα λοιπὸν εἶναι
διόλου ἐλάττωμα εἰς ἐσᾶς, ὅτι ἔχετε κρίσεις μεταξύ σας· διὰ
τί μᾶλλον δὲν ἀδικεῖσθε; διὰ τί μᾶλλον δὲν ἀποστερεῖσθε;
[8]Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ μάλιστα ἀδελφούς.
[9]Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄδικοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδω-
λολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται, [10]οὔτε
κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε λοίδοροι, οὔτε
ἅρπαγες, δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
[11]Καὶ τοιοῦτοι ὑπήρχετε τινές· ἀλλὰ ἀπελούσθητε, ἀλλὰ ἡγιά-
σθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. [12]Πάντα εἶναι εἰς τὴν
ἐξουσιαν μου, πλὴν πάντα δὲν συμφέρουσι· πάντα εἶναι εἰς
τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω ἐξουσιασθῇ ὑπ' οὐδενός.
[13]Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητα·
πλὴν ὁ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα θέλει καταργήσει· τὸ δὲ
σῶμα δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ
Κύριος διὰ τὸ σῶμα· [14]ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνέστησε, καὶ
ἡμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ τῆς δυνάμεως αὑτοῦ. [15]Δὲν ἐξεύρετε
ὅτι τὰ σώματα σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Νὰ λάβω λοιπὸν
τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ κάμω αὐτὰ μέλη πόρνης; Μὴ
γένοιτο! [16]Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὁ προσκολλώμενος μὲ τὴν
πόρνην, εἶναι ἓν σῶμα; διότι "θέλουσιν εἶσθαι," λέγει, "οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν." [17]Ὅστις ὅμως προσκολλᾶται μὲ τὸν
Κύριον, εἶναι ἓν πνεῦμα. [18]Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρ-

τημα το όποῖον ἤθελε πράξει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἐκτὸς τοῦ σώματος· ὁ πορνεύων ὅμως ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ *σῶμα.*
19 *Ἢ δὲν ἐξεύρετε, ὅτι τὸ σῶμά σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν ὑμῖν, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ δὲν εἶσθε* κύριοι *ἑαυτῶν;*
20 *Διότι ἠγοράσθητε διὰ τιμῆς· δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸν δια τοῦ σώματός σας, καὶ διὰ τοῦ πνεύματός σας, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.*

ΚΕΦ. ζ.

ΠΕΡΙ *δὲ τῶν ὅσων μοὶ ἐγράψατε, καλον* εἶναι *εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ ἐγγίσῃ εἰς γυναῖκα.*
2 *Διὰ τὰς πορνείας ὅμως ἂς ἔχῃ ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ ἑκάστη ἂς ἔχῃ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα.*
3 *Ὁ ἀνὴρ ἂς ἀποδίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα.*
4 *Ἡ γυνὴ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἑαυτῆς σῶμα, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, ἀλλ' ἡ γυνή.*
5 *Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, ἐκτὸς ἐὰν* ἦναί *τι ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, διὰ νὰ καταγίνησθε εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσευχήν· καὶ πάλιν συνέρχεσθε ἐπὶ τὸ αὐτὸ, διὰ νὰ μὴ σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκράτειάν σας.*
6 *Λέγω δὲ τοῦτο κατὰ συγγνώμην, οὐχὶ κατὰ προσταγήν.*
7 *Διότι θέλω πάντας τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἦναι καθὼς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἔχει ἰδιαίτερον χάρισμα ἐκ Θεοῦ, ἄλλος μὲν οὕτως, ἄλλος δὲ οὕτως.*

8 *Λέγω δὲ πρὸς τοὺς ἀγάμους καὶ πρὸς τὰς χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς, ἐὰν μείνωσι καθὼς καὶ ἐγώ·*
9 *ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐγκρατεύωνται, ἂς νυμφευθῶσι· διοτι καλήτερον εἶναι νὰ νυμφευθῶσι παρὰ νὰ ἐξάπτωνται.*

10 *Εἰς δὲ τοὺς νενυμφευμένους παραγγέλλω, οὐχὶ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, νὰ μὴ χωρισθῇ ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς* αὐτῆς.
11 *Ἀλλ' ἐὰν καὶ χωρισθῇ, ἂς μένῃ ἄγαμος, ἢ ἂς συνδιαλλαγῇ μὲ τὸν ἄνδρα καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ μὴ ἀφίνῃ τὴν* ἑαυτοῦ *γυναῖκα.*

12 *Πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐγὼ λέγω, οὐχὶ ὁ Κύριος, Ἐάν τις ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συγκατανεύῃ νὰ συνοικῇ μετ' αὐτοῦ, ἂς μη ἀφίνῃ αὐτήν.*
13 *Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συγκατανεύει νὰ συνοικῇ μετ' αὐτῆς, ἂς μὴ ἀφίνῃ αὐτόν.*
14 *Διότι ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἡγιάσθη διὰ τῆς γυναικός· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἡγιάσθη διὰ τοῦ ἀνδρός· ἐπειδὴ*

ἄλλως τὰ τέκνα σας ἤθελον εἶσθαι ἀκάθαρτα· ἀλλὰ τώρα εἶναι
ἅγια. [15]Ἐὰν δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζηται, ἂς χωρισθῇ. Ὁ ἀδελ-
φὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ δὲν εἶναι δεδουλωμένοι εἰς τὰ τοιαῦτα· ὁ Θεὸς
ὅμως προσεκάλεσεν ἡμᾶς εἰς εἰρήνην. [16]Διότι τί ἐξεύρεις,
γύναι, ἂν μέλλῃς νὰ σώσῃς τὸν ἄνδρα; ἢ τί ἐξεύρεις, ἄνερ,
ἂν μέλλῃς νὰ σώσῃς τὴν γυναῖκα; [17]Ἀλλὰ καθὼς ὁ Θεὸς
ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον, καὶ καθὼς ὁ Κύριος προσεκάλεσεν ἕ-
καστον, οὕτως ἂς περιπατῇ· καὶ οὕτω διατάττω εἰς πάσας τὰς
ἐκκλησίας.

[18]Προσεκλήθη τις εἰς τὴν πίστιν περιτετμημένος; Ἂς μὴ κα-
λύπτῃ τὴν περιτομήν. Προσεκλήθη τις ἀπερίτμητος; Ἂς μὴ
περιτέμνηται. [19]Ἡ περιτομὴ εἶναι οὐδὲν, καὶ ἡ ἀκροβυστία
εἶναι οὐδέν· ἀλλ' ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. [20]Ἕκαστος
ἐν τῇ κλήσει καθ' ἣν ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ ἂς μένῃ. [21]Ἐκλήθης
δοῦλος; Μὴ σὲ μέλῃ· ἀλλ' ἐὰν δύνασαι νὰ γείνῃς ἐλεύθερος,
μεταχειρίσου τοῦτο καλήτερα. [22]Διότι ὅστις δοῦλος ἐκλήθη εἰς
τὸν Κύριον, εἶναι ἀπελεύθερος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ὅστις
ἐλεύθερος ἐκλήθη, δοῦλος εἶναι τοῦ Χριστοῦ. [23]Διὰ τιμῆς
ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. [24]Ἕκαστος, ἀδελ-
φοὶ, εἰς ὅ,τι ἐκλήθη, ἐν τούτῳ ἂς μένῃ παρὰ τῷ Θεῷ.

[25]Περὶ δὲ τῶν παρθένων προσταγὴν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω·
ἀλλὰ γνώμην δίδω, ὡς ἠλεημένος ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ ἦμαι
πιστός. [26]Τοῦτο λοιπὸν νομίζω ὅτι εἶναι καλὸν διὰ τὴν παροῦ-
σαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἦναι οὕτως.
[27]Εἶσαι δεδεμένος μὲ γυναῖκα; Μὴ ζήτει λύσιν. Εἶσαι λελυ-
μένος ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζήτει γυναῖκα. [28]Πλὴν καὶ ἐὰν νυμ-
φευθῇς, δὲν ἡμάρτησας· καὶ ἐὰν ἡ παρθένος νυμφευθῇ, δὲν
ἡμάρτησεν· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλίψιν ἐν τῇ σαρκί·
ἐγὼ δὲ σᾶς φείδομαι.

[29]Λέγω δὲ τοῦτο, ἀδελφοὶ, ὅτι ὁ ἐπίλοιπος καιρὸς εἶναι συν-
τομος· ὥστε καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας νὰ ἦναι ὡς μὴ ἔχοντες·
[30]καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ
χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ ἔχοντες κατοχήν· [31]καὶ
οἱ μεταχειριζόμενοι τὸν κόσμον τοῦτον, ὡς μηδόλως μεταχειρι-
ζόμενοι· διότι τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παρέρχεται. [32]Θέλω
δὲ νὰ ἦσθε ἀμέριμνοι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς
νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον· [33]ὁ δὲ νενυμφευμένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ
κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναῖκα. [34]Διαφέρει ἡ γυνὴ καὶ

ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τα τοῦ Κυριου, διὰ νὰ ἦναι ἁγία
καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα· ἡ δὲ νενυμφευμένη μεριμνᾷ τὰ τοῦ
κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα.
35 Λεγω δὲ τοῦτο διὰ τὸ συμφέρον ὑμῶν αὐτῶν· οὐχὶ διὰ νὰ
βάλω εἰς ἐσᾶς παγίδα, ἀλλὰ διὰ τὸ σεμνοπρεπὲς, καὶ διὰ νὰ
ἦσθε προσκεκολλημένοι εἰς τὸν Κύριον χωρὶς περισπασμούς.
36 Ἀλλ' ἐάν τις νομίζῃ ὅτι ἀσχημονεῖ πρὸς τὴν παρθένον
αὐτοῦ, ἂν παρῆλθεν ἡ ἀκμὴ αὐτῆς, καὶ πρέπῃ νὰ γείνῃ οὕτως,
ἂς κάμῃ ὅ,τι θέλει, δὲν ἁμαρτάνει· ἂς ὑπανδρεύωνται. 37 Ὅστις
ὅμως στέκει στερεὸς ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔχει ὅμως
ἐξουσίαν περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ θελήματος, καὶ ἀπεφάσισε τοῦτο
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, νὰ φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, πράτ-
τει καλῶς. 38 Ὥστε καὶ ὅστις ὑπανδρεύει, πράττει καλῶς·
ἀλλ' ὁ μὴ ὑπανδρεύων, πράττει καλήτερα.
39 Ἡ γυνὴ εἶναι δεδεμένη διὰ τοῦ νόμου ἐφ' ὅσον καιρὸν ζῇ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀποθάνῃ, εἶναι ἐλευθέρα να
ὑπανδρευθῇ μὲ ὅντινα θέλει, μόνον νὰ γίνηται τοῦτο ἐν Κυρίῳ.
40 Μακαριωτέρα ὅμως εἶναι, ἐὰν μείνῃ οὕτω, κατὰ τὴν ἐμὴν
γνώμην· νομίζω δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

ΚΕΦ. η.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, ἐξευρομεν ὅτι πάντες ἔχομεν γνῶ-
σιν· ἡ γνῶσις ὅμως φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. 2 Καὶ ἐάν τις
νομίζῃ ὅτι ἐξεύρει τὶ, δὲν ἔμαθεν ἔτι οὐδὲν καθὼς πρέπει νὰ μάθῃ·
3 ἀλλ' ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, οὗτος γνωρίζεται ὑπ' αὐτοῦ.
4 Περὶ τῆς βρώσεως λοιπὸν τῶν εἰδωλοθύτων, ἐξεύρομεν ὅτι το
εἴδωλον εἶναι οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ἄλλος
Θεὸς εἰμὴ εἷς. 5 Διότι ἂν καὶ ἦναι λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν τῷ
οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (καθὼς καὶ εἶναι θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι
πολλοί·) 6 ἀλλ' εἰς ἡμᾶς εἶναι εἷς Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα,
καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ
πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· 7 ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰς πάντας ἡ γνῶσις
αὕτη· τινὲς δὲ διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ εἰδώλου ἕως σήμερον
τρώγουσι τὸ εἰδωλόθυτον ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν
ἀσθενης οὖσα μολύνεται.
8 Τὸ φαγητὸν ὅμως δὲν συνιστᾷ ἡμᾶς εἰς τὸν Θεόν· διότι οὔτε
ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν δὲν φάγωμεν, ἐλαττούμεθα.

9 Πλὴν προσέχετε μήπως αὕτη ἡ ἐξουσία σας γείνῃ πρόσκομμα
εἰς τοὺς ἀσθενεῖς. 10 Διότι ἐάν τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν,
ὅτι κάθησαι εἰς τράπεζαν ἐντὸς ναοῦ εἰδώλων, δὲν θέλει ἐνθαῤ-
ῥυνθῇ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος, εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ
εἰδωλόθυτα; 11 καὶ διὰ τὴν γνῶσίν σου θέλει ἀπολεσθῇ ὁ ἀσθενὴς
ἀδελφὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν. 12 Ἁμαρτάνοντες
δὲ οὕτως εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ προσβάλλοντες τὴν ἀσθενῆ
συνείδησιν αὐτῶν, εἰς τὸν Χριστὸν ἁμαρτάνετε. 13 Διὰ τοῦτο,
ἐὰν τὸ φαγητὸν σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγει
κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

ΚΕΦ. θ'.

ΔΕΝ εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδον τον
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν; Δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου
ἐν Κυρίῳ; 2 Ἂν δὲν ἦμαι εἰς ἄλλους ἀπόστολος, ἀλλ' εἰς ἐσᾶς
τοὐλάχιστον εἶμαι· διότι ἡ σφραγὶς τῆς ἀποστολῆς μου σεῖς
εἶσθε ἐν Κυρίῳ. 3 Ἡ ἀπολογία μου εἰς τοὺς ἀνακρίνοντάς με
εἶναι αὕτη· 4 Μὴ δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πίωμεν;
5 Μὴ δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ συμπεριφέρωμεν ἀδελφὴν γυναῖκα,
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ
ὁ Κηφᾶς; 6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ
μὴ ἐργαζώμεθα; 7 Τίς ποτὲ ἐκστρατεύει μὲ ἴδια αὐτοῦ ἔξοδα;
Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ δὲν τρώγει ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ;
Ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνιον, καὶ δὲν τρώγει ἐκ τοῦ γάλακτος τοῦ
ποιμνίου; 8 Μήπως κατὰ ἄνθρωπον λαλῶ ταῦτα; ἢ δὲν λέγει
ταῦτα καὶ ὁ νόμος; 9 Διότι ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως εἶναι
γεγραμμένον, "Δὲν θέλεις ἐμφράξει τὸ στόμα βοὸς ἁλωνίζον-
τος." Μήπως μέλει τὸν Θεὸν περὶ τῶν βοῶν; 10 Ἢ δι' ἡμᾶς
βεβαίως λέγει τοῦτο; διότι δι' ἡμᾶς ἐγράφη, ὅτι ὁ ἀροτριῶν, μὲ
ἐλπίδα πρέπει νὰ ἀροτριᾷ· καὶ ὁ ἁλωνίζων, μὲ ἐλπίδα νὰ μετέ-
χῃ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ. 11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς ἐσᾶς τὰ
πνευματικὰ, μέγα εἶναι ἐὰν ἡμεῖς θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας;
12 Ἐὰν ἄλλοι μετέχωσι τῆς ἐφ' ὑμᾶς ἐξουσίας, δὲν πρέπει μᾶλ-
λον ἡμεῖς; Ἀλλὰ δὲν μετεχειρίσθημεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην·
ἀλλ' ὑποφέρομεν πάντα, διὰ νὰ μὴ προξενήσωμεν ἐμπόδιόν τι
εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
13 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἱερὰ, ἐκ τοῦ ἱεροῦ τρώγου-

σιν; οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὸ θυσιαστήριον, μετὰ τοῦ θυσιαστη-
ρίου λαμβάνουσι μερίδιον; 14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξεν, οἱ
κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον νὰ ζῶσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου.
15 Πλὴν ἐγὼ οὐδὲν τούτων μετεχειρίσθην, οὐδὲ ἔγραψα ταῦτα,
διὰ νὰ γείνῃ οὕτως εἰς ἐμέ· διότι καλὸν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ ἀποθάνω
μᾶλλον, παρὰ νὰ ματαιώσῃ τις τὸ καύχημά μου. 16 Διότι ἐὰν
κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ καύχημα· ἐπειδὴ
ἀνάγκη ἐπίκειται εἰς ἐμέ· οὐαὶ δὲ εἶναι εἰς ἐμὲ ἐὰν δὲν κηρύττω.
17 Ἐπειδὴ ἐὰν κάμνω τοῦτο ἑκουσίως, ἔχω μισθόν· ἐὰν δὲ ἀκου-
σίως, εἶμαι ἐμπεπιστευμένος οἰκονομίαν. 18 Τίς λοιπὸν εἶναι
ὁ μισθός μου; Τὸ νὰ κάμω ἀδάπανον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
διὰ τῆς κηρύξεώς μου, ὥστε νὰ μὴ κάμνω κατάχρησιν τῆς
ἐξουσίας μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
19 Διότι ἐλεύθερος ὢν πάντων, εἰς πάντας ἐδούλωσα ἐμαυτὸν,
διὰ νὰ κερδήσω τοὺς πλειοτέρους. 20 Καὶ ἔγεινα εἰς τοὺς Ἰου-
δαίους ὡς Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς Ἰουδαίους· εἰς τοὺς
ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ὑπὸ νόμον· 21 εἰς
τοὺς ἀνόμους ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλ' ἔννομος
εἰς τὸν Χριστὸν,) διὰ νὰ κερδήσω ἀνόμους· 22 ἔγεινα εἰς τοὺς
ἀσθενεῖς ὡς ἀσθενὴς, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀσθενεῖς· εἰς πάντας
ἔγεινα τὰ πάντα, διὰ νὰ σώσω παντὶ τρόπῳ τινάς. 23 Κάμνω
δὲ τοῦτο διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γείνω συγκοινωνὸς αὐτοῦ.
24 Δὲν ἐξεύρετε, ὅτι οἱ τρέχοντες ἐν τῷ σταδίῳ, πάντες μὲν
τρέχουσιν, εἷς ὅμως λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ὥστε
νὰ λάβητε αὐτό. 25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, εἰς πάντα ἐγκρατεύε-
ται· ἐκεῖνοι μὲν, διὰ νὰ λάβωσι φθαρτὸν στέφανον, ἡμεῖς δὲ
ἄφθαρτον. 26 Ἐγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, οὐχὶ ὡς ἀβεβαίως·
οὕτω πυγμαχῶ, οὐχὶ ὡς κτυπῶν τὸν ἀέρα· 27 ἀλλὰ δαμάζω τὸ
σῶμά μου καὶ δουλαγωγῶ, μήπως εἰς ἄλλους κηρύξας, ἐγὼ
γείνω ἀδόκιμος.

ΚΕΦ. ι. ια.

ΔΕΝ θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν
πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·
2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ
ἐν τῇ θαλάσσῃ· 3 καὶ πάντες τὴν αὐτὴν πνευματικὴν βρῶσιν
ἔφαγον· 4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτὸν ἔπιον· διότι

ἔπινον ἀπὸ πνευματικῆς πέτρας ἀκολουθούσης· ἡ δὲ πέτρα ἦτο
ὁ Χριστός. [5]Ἀλλὰ δὲν εὐηρεστήθη ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πλειοτέρους
ἐξ αὐτῶν· διότι κατεστρώθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
[6]Ταῦτα δὲ ἔγειναν παραδείγματα ἡμῶν διὰ νὰ μη ἤμεθα ἡμεῖς
ἐπιθυμηταὶ κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. [7]Μηδὲ γίνε-
σθε εἰδωλολάτραι, καθὼς τινὲς ἐξ αὐτῶν· ὡς εἶναι γεγραμμένον,
"Ἐκάθισεν ὁ λαὸς διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ
παίζωσι." [8]Μηδὲ ἂς πορνεύωμεν, καθὼς τινὲς αὐτῶν ἐπόρνευσαν,
καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. [9]Μηδὲ ἂς πειρα-
ζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπειρασαν, καὶ ἀπω-
λέσθησαν ὑπὸ τῶν ὄφεων. [10]Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες
αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐξολοθρευτοῦ.
[11]Ταῦτα δὲ πάντα ἐγίνοντο εἰς ἐκείνους παραδείγματα, καὶ ἐγρά-
φησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ τέλη τῶν αἰώνων
ἔφθασαν. [12]Ὥστε ὁ νομίζων ὅτι ἵσταται, ἂς βλέπῃ μὴ πέσῃ.
[13]Πειρασμὸς δὲν σᾶς κατέλαβεν εἰμὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς
ὅμως εἶναι ὁ Θεὸς, ὅστις δὲν θέλει σᾶς ἀφήσει νὰ πειρασθῆτε
ὑπὲρ τὴν δύναμίν σας, ἀλλὰ μετὰ τοῦ πειρασμοῦ θέλει κάμει
καὶ τὴν ἔκβασιν, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ ὑποφέρητε.
[14]Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.
[15]Λέγω ὡς πρὸς φρονίμους· κρίνατε σεῖς τοῦτο τὸ ὁποῖον
λέγω· [16]τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν
εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; Ὁ ἄρτος τὸν ὁποῖον
κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; [17]Διότι
εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοί· ἐπειδὴ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς
ἄρτου μετέχομεν. [18]Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οἱ
τρώγοντες τὰς θυσίας, δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου;
[19]Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὸ εἴδωλον εἶναί τι; ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον
εἶναί τι; οὐχί· [20]ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θυσιάζουσι τὰ ἔθνη,
εἰς τὰ δαιμόνια θυσιάζουσι, καὶ οὐχὶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω
σεῖς νὰ γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων. [21]Δὲν δύνασθε νὰ
πίνητε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων·
δὲν δύνασθε νὰ ἦσθε μέτοχοι τῆς τραπέζης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς
τραπέζης τῶν δαιμονίων. [22]Ἢ τὸν Κύριον θέλομεν νὰ διεγείρω-
μεν εἰς ζηλοτυπίαν; μήπως εἴμεθα ἰσχυρότεροι αὐτοῦ;
[23]Πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλὰ πάντα δὲν συμφέ-
ρουσι· πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλὰ πάντα δὲν
οἰκοδομοῦσι. [24]Μηδεὶς ἂς μὴ ζητῇ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον· ἀλλ' ἕκα-

στος τὰ τοῦ ἄλλου. [25]Πᾶν τὸ πωλούμενον ἐν τῷ μακελλίῳ
τρώγετε, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν· [26]διότι "τοῦ
Κυρίου εἶναι ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς." [27]Καὶ ἐάν τις τῶν
ἀπίστων σᾶς προσκαλῇ, καὶ θέλετε νὰ ὑπάγητε, τρώγετε, ὅ,τι
βάλλεται ἔμπροσθεν σας, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν.
[28]Ἐὰν δέ τις σᾶς εἴπῃ, Τοῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον· μὴ τρώγετε,
δι' ἐκεῖνον τὸν φανερώσαντα, καὶ διὰ τὴν συνείδησιν· διότι "τοῦ
Κυρίου εἶναι ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς." [29]Συνείδησιν δὲ
λέγω οὐχὶ τὴν ἰδικήν σου, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄλλου· ἐπειδὴ διὰ τί ἡ
ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; [30]Καὶ ἐὰν ἐγὼ
μετ' εὐχαριστίας μετέχω, διὰ τί βλασφημοῦμαι δι' ἐκεῖνο, διὰ
τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ; [31]Εἴτε λοιπὸν τρώγετε, εἴτε πίνετε,
εἴτε πράττετέ τι, πάντα πράττετε εἰς δόξαν Θεοῦ. [32]Μὴ
γίνεσθε πρόσκομμα μήτε εἰς Ἰουδαίους μήτε εἰς Ἕλληνας
μήτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· [33]καθὼς καὶ ἐγὼ κατὰ πάντα
ἀρέσκω εἰς πάντας, μὴ ζητῶν τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ
τῶν πολλῶν διὰ νὰ σωθῶσι.

ΚΕΦ. ια'.—[1]Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ.

[2]Σᾶς ἐπαινῶ δὲ, ἀδελφοὶ, ὅτι εἰς παντα μὲ ἐνθυμεῖσθε, καὶ
κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, καθὼς παρέδωκα εἰς ἐσᾶς.
[3]Θέλω δὲ νὰ ἐξεύρητε, ὅτι ἡ κεφαλὴ παντὸς ἀνδρος εἶναι ὁ
Χριστός· κεφαλὴ δὲ τῆς γυναικὸς, ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ τοῦ
Χριστοῦ, ὁ Θεός. [4]Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων,
ἐὰν ἔχῃ κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν
αὑτοῦ. [5]Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα μὲ τὴν
κεφαλὴν ἀσκεπῆ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς, διότι ἓν καὶ
τὸ αὐτὸ εἶναι μὲ τὴν ἐξυρισμένην. [6]Ἐπειδὴ ἂν δὲν καλύπτηται
ἡ γυνὴ, ἂς κουρεύσῃ καὶ τὰ μαλλία αὐτῆς· ἀλλ' ἐὰν ἦναι αἰσχρὸν
εἰς γυναῖκα νὰ κουρεύῃ τὰ μαλλία αὐτῆς, ἢ νὰ ξυρίζηται, ἂς
καλύπτηται. [7]Διότι ὁ μὲν ἀνὴρ δὲν χρεωστεῖ νὰ καλύπτῃ τὴν
κεφαλὴν αὑτοῦ, ἐπειδὴ εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ
γυνὴ εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός. [8]Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι ἐκ τῆς
γυναικὸς, ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός· [9]ἐπειδὴ δὲν ἐκτίσθη
ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. [10]Διὰ τοῦτο
ἡ γυνὴ χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, διὰ
τοὺς ἀγγέλους. [11]Πλὴν οὔτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς τῆς γυναικὸς, οὔτε

ἡ γυνὴ χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ὑπάρχει, ἐν Κυρίῳ. [12]Διότι καθὼς ἡ
γυνὴ εἶναι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι διὰ τῆς γυναικός·
τὰ πάντα δὲ ἐκ τοῦ Θεοῦ.
[13]Κρίνατε σεῖς καθ' ἑαυτούς· εἶναι πρεπον γυνη να προσεύ-
χηται εἰς τὸν Θεὸν ἀσκεπής; [14]Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις δὲν σᾶς
διδάσκει, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν ἔχῃ κόμην, εἶναι εἰς αὐτὸν ἀτιμία;
[15]Γυνὴ δὲ ἐὰν ἔχῃ κόμην, εἶναι δόξα εἰς αὐτήν· διότι ἡ κόμη
ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἀντὶ καλύμματος.
[16]Ἐάν τις ὅμως φαίνηται ὅτι εἶναι φιλόνεικος, ἡμεῖς τοιαύτην
συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.
[17]Ἐνῷ δὲ παραγγέλλω τοῦτο, δὲν ἐπαινῶ, ὅτι συνέρχεσθε
οὐχὶ διὰ τὸ καλήτερον,ἀλλὰ διὰ τὸ χειρότερον. [18]Διότι πρῶτον
μὲν, ὅταν συνέρχησθε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι ὑπάρχουσι
σχίσματα μεταξύ σας· καὶ μέρος τι πιστεύω. [19]Διότι εἶναι
ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι καὶ αἱρέσεις μεταξύ σας, διὰ νὰ γείνωσι
φανεροὶ μεταξύ σας οἱ δόκιμοι.
[20]Ὅταν λοιπὸν συνέρχησθε ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τοῦτο δὲν εἶναι να
φάγητε Κυριακὸν δεῖπνον· [21]διότι ἕκαστος λαμβάνει πρὸ τοῦ
ἄλλου τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ δεῖπνον ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τρώγειν, καὶ ἄλλος
μὲν πεινᾷ, ἄλλος δὲ μεθύει, [22]Μὴ δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ
τρώγητε καὶ νὰ πίνητε; ἢ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καταφρο-
νεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας· Τί νὰ σᾶς εἴπω; νὰ
σᾶς επαινεσω εἰς τοῦτο; δὲν σᾶς επαινῶ.
[23]Διότι ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ
παρέδωκα εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ καθ' ἣν
παρεδίδετο, ἔλαβεν ἄρτον, [24]καὶ εὐχαριστήσας ἔκοψε, καὶ εἶπε,
Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμε-
νον· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου. [25]Ὁμοίως καὶ τὸ
ποτήριον, ἀφοῦ ἐδείπνησε, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ
καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου· τοῦτο κάμνετε, ὁσάκις πίνητε,
εἰς την ἀνάμνησίν μου. [26]Διότι ὁσάκις ἂν τρώγητε τὸν ἄρτον
τοῦτον, καὶ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου
καταγγέλλετε, μέχρι τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ.
[27]Ὥστε ὅστις τρώγῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον
τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος θέλει εἶσθαι τοῦ σώματος καὶ
αἵματος τοῦ Κυρίου. [28]Ἂς δοκιμάζῃ δὲ ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
οὕτως ἂς τρώγῃ ἐκ τοῦ ἄρτου, καὶ ἂς πίνῃ ἐκ τοῦ ποτηρίου.
[29]Διότι ὁ τρώγων καὶ πίνων ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κατάκρι-

σιν εἰς ἑαυτὸν, μὴ διακρίνων το σῶμα τοῦ Κυρίου. 30 *Διὰ
τοῦτο* ὑπάρχουσι *μεταξύ σας πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ
ἀποθνήσκουσιν ἱκανοί.* 31 *Διότι ἐὰν διεκρίνομεν ἑαυτοὺς, δὲν
ἠθέλομεν κρίνεσθαι.* 32 *Ἀλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα ὑπὸ
τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ κατακριθῶμεν μετὰ τοῦ κόσμου.* 33 *Ὥστε,
ἀδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε διὰ νὰ φάγητε, περιμένετε ἀλλή-
λους.* 34 *Ἐὰν δέ τις πεινᾷ, ἂς τρώγῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ* αὐτοῦ, *διὰ νὰ
μὴ συνέρχησθε πρὸς κατάκρισιν. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὅταν ἔλθω,
θέλω διατάξει.*

ΚΕΦ. ιβ΄.—ιδ΄.

ΠΕΡΙ *δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοὶ, δὲν θέλω νὰ ἀγνοῆτε.*
2 *Ἐξεύρετε ὅτι ἦσθε ἐθνικοὶ, συρόμενοι ὅπως ἐσύρεσθε πρὸς τὰ
εἴδωλα τὰ ἄφωνα.* 3 *Διὰ τοῦτο σᾶς γνωστοποιῶ, ὅτι οὐδεὶς
λαλῶν διὰ Πνεύματος Θεοῦ, λέγει ἀνάθεμα τὸν Ἰησοῦν· καὶ
οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ Κύριον Ἰησοῦν, εἰμὴ διὰ Πνεύματος
Ἁγίου.*

4 *Εἶναι δὲ διαιρέσεις χαρισμάτων, τὸ Πνεῦμα ὅμως τὸ αὐτό·*
5 *εἶναι καὶ διαιρέσεις διακονιῶν, ὁ Κύριος ὅμως ὁ αὐτός·* 6 *εἶναι
καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων, ὁ Θεὸς ὅμως εἶναι ὁ αὐτὸς, ὁ ἐνεργῶν
τὰ πάντα ἐν πᾶσι.* 7 *Δίδεται δὲ εἰς ἕκαστον ἡ φανέρωσις τοῦ
Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.* 8 *Διότι εἰς ἄλλον μὲν δίδεται διὰ
τοῦ Πνεύματος λόγος σοφίας, εἰς ἄλλον δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ
τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·* 9 *εἰς ἄλλον δὲ πίστις, διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύ-
ματος· εἰς ἄλλον δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύ-
ματος·* 10 *εἰς ἄλλον δὲ ἐνέργειαι θαυμάτων, εἰς ἄλλον δὲ προφη-
τεία, εἰς ἄλλον δὲ διακρίσεις πνευματων, εἰς ἄλλον δὲ εἴδη
γλωσσῶν, εἰς ἄλλον δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν·* 11 *πάντα δὲ ταῦτα
ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διανέμον ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον
καθὼς θέλει.*

12 *Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ,
πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄντα, εἶναι ἓν
σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.* 13 *Διότι ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ἑνὸς
Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλ-
ληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα
ἐποτίσθημεν.*

14 *Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.* 15 *Ἐὰν
εἴπῃ ὁ πούς, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χεὶρ, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος·*

διὰ τοῦτο τάχα δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σώματος; [16] Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ
ὠτίον, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ὀφθαλμὸς, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος·
διὰ τοῦτο δὲν εἶναι τάχα ἐκ τοῦ σώματος; [17] Ἐὰν ὅλον τὸ σῶμα
ἦναι ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή; Ἐὰν ὅλον ἀκοὴ, ποῦ ἡ ὄσφρησις;
[18] Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔθεσε τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸ
σῶμα, καθὼς ἠθέλησεν. [19] Ἐὰν ὅμως πάντα ἦσαν ἓν μέλος, ποῦ
τὸ σῶμα; [20] Ἀλλὰ τώρα εἶναι μὲν πολλὰ μέλη, ἓν ὅμως σῶμα.
[21] Καὶ δὲν δύναται ὁ ὀφθαλμὸς νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν χεῖρα, Δὲν ἔχω
χρείαν σοῦ· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ πρὸς τοὺς πόδας, Δὲν ἔχω χρείαν
ὑμῶν. [22] Ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὰ μέλη τοῦ σώματος τὰ
ὁποῖα φαίνονται ὅτι εἶναι ἀσθενέστερα, ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα·
[23] καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζομεν ὅτι εἶναι τὰ ἀτιμότερα τοῦ
σώματος, εἰς ταῦτα ἀποδίδομεν τιμὴν περισσοτέραν· καὶ τὰ
ἄσχημα ἡμῶν ἔχουσι περισσοτέραν εὐσχημοσύνην. [24] Τὰ δὲ
εὐσχήμονα ἡμῶν δὲν ἔχουσι χρείαν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε
τὸ σῶμα, δόσας περισσοτέραν τιμὴν εἰς τὸ εὐτελέστερον, [25] διὰ
νὰ μὴ ἦναι σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ νὰ φροντίζωσι τὰ μέλη
τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων. [26] Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, πάντα τὰ
μέλη συμπάσχουσιν· εἴτε τιμᾶται ἓν μέλος, πάντα τὰ μέλη
συγχαίρουσι.

[27] Καὶ σεῖς εἶσθε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μερος.
[28] Καὶ ἄλλους μὲν ἔθεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀπο-
στόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα θαύ-
ματα, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, εἴδη
γλωσσῶν. [29] Μὴ πάντες εἶναι ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται;
μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες ἐνεργοῦσι θαύματα; [30] μὴ
πάντες ἔχουσι χαρίσματα ἰαμάτων; μὴ πάντες λαλοῦσι γλώσ-
σας; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;

[31] Ζητεῖτε δὲ μετὰ ζήλου τὰ καλήτερα χαρισματα· καὶ ἔτι
πολὺ ὑπερέχουσαν ὁδὸν σᾶς δεικνύω.

ΚΕΦ. ιγ'.—[1] Ἐὰν λαλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ
τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ἔγεινα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμ-
βαλον ἀλαλάζον. [2] Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ ἐξεύρω πάντα
τὰ μυστήρια καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν
πίστιν, ὥστε νὰ μετατοπίζω ὄρη, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, εἶμαι
οὐδέν. [3] Καὶ ἐὰν πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου διανείμω, καὶ ἐὰν

*παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καυθῶ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐ-
δὲν ὠφελοῦμαι.*
4 Ἡ *ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἀγαθοποιεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ· ἡ
ἀγάπη δὲν αὐθαδιάζει, δὲν ἐπαίρεται,* 5 *δὲν ἀσχημονεῖ, δὲν ζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς, δὲν παροξύνεται, δὲν διαλογίζεται τὸ κακόν·* 6 *δὲν
χαίρει εἰς τὴν ἀδικίαν, συγχαίρει δὲ εἰς τὴν ἀλήθειαν.* 7 Π*άντα
ἀνέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.*
8 Ἡ *ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει·* τὰ ἄλλα *ὅμως, εἴτε προφητεῖαι*
εἶναι, *θέλουσι καταργηθῆ· εἴτε γλῶσσαι, θέλουσι παύσει· εἴτε
γνῶσις, θέλει καταργηθῆ.* 9 *Διότι κατὰ μέρος γινώσκομεν, καὶ
κατὰ μέρος προφητεύομεν·* 10 *ὅταν ὅμως ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε
τὸ κατὰ μέρος θέλει καταργηθῆ.* 11 Ὅ*τε ἤμην νήπιος, ὡς
νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐσυλλογιζόμην·
ὅτε ὅμως ἔγεινα ἀνήρ, κατήργησα τὰ τοῦ νηπίου·* 12 *διότι τώρα
βλέπομεν διὰ κατόπτρου αἰνιγματωδῶς, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατὰ μέρος, τότε δὲ θέλω γνωρίσει
καθὼς καὶ ἐγνωρίσθην.*
13 Τ*ώρα δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μεγα-
λητέρα δὲ τούτων* εἶναι *ἡ ἀγάπη.*

ΚΕΦ. *ιδ΄.*—1 Ἀ*κολουθεῖτε τὴν ἀγάπην· καὶ ζητεῖτε μετὰ
ζήλου τὰ πνευματικὰ, μᾶλλον δὲ τὸ νὰ προφητεύητε.* 2 *Διότι ὁ
λαλῶν γλῶσσαν* ἀγνώριστον, *δὲν λαλεῖ πρὸς ἀνθρώπους, ἀλλὰ
πρὸς τὸν Θεόν· διότι οὐδεὶς ἀκούει* αὐτὸν, *ἀλλὰ με τὸ πνεῦμα*
αὐτοῦ *λαλεῖ μυστήρια·* 3 *ὁ δὲ προφητεύων, λαλεῖ πρὸς ἀνθρώπους*
εἰς *οἰκοδομὴν καὶ προτροπὴν καὶ παρηγορίαν* 4 Ὁ *λαλῶν
γλῶσσαν* ἀγνώριστον, *ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, τὴν
ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.* 5 Θ*έλω δὲ πάντες νὰ λαλῆτε γλώσσας,
μᾶλλον δὲ νὰ προφητεύητε· διότι ὁ προφητεύων* εἶναι *μεγαλή-
τερος παρὰ ὁ λαλῶν γλώσσας, ἐκτὸς ἐὰν διερμηνεύῃ, διὰ νὰ
λάβῃ οἰκοδομὴν ἡ ἐκκλησία.*
6 Κ*αὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔλθω πρὸς ἐσᾶς λαλῶν γλώσσας, τι
θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σᾶς λαλήσω ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ
μὲ γνῶσιν, ἢ μὲ προφητείαν, ἢ μὲ διδαχήν;* 7 Κ*αὶ τὰ ἄψυχα
ὅσα δίδουσι φωνὴν, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν δὲν δώσωσι
διακεκριμένους τοὺς φθόγγους, πῶς θέλει γνωρισθῆ τὸ αὐλού-
μενον, ἢ τὸ κιθαριζόμενον;* 8 *Διότι, ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φωνὴν
ἀσαφῆ, τίς θέλει ἑτοιμασθῆ εἰς πόλεμον;* 9 Ο*ὕτω καὶ σεῖς, ἐὰν*

δὲν δωσητε διὰ τῆς γλώσσης φωνὴν εὐκατάληπτον, πῶς θέλει
γνωρισθῇ το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεῖ εἰς τὸν ἀέρα.
10 Τόσα εἴδη φωνῶν εἶναι τυχὸν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν
εἶναι ἀσήμαντον. 11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν σημασίαν τῆς
φωνῆς, θέλω εἶσθαι πρὸς τὸν λαλοῦντα βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν,
βάρβαρος πρὸς ἐμέ.

12 Οὕτω καὶ σεῖς, ἐπειδὴ εἶσθε ζηλωταὶ πνευματικῶν, ζητεῖτε
νὰ περισσεύητε ἐν αὐτοῖς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.
13 Διὰ τοῦτο ὁ λαλῶν γλῶσσαν ἀγνώριστον, ἂς προσεύχηται διὰ νὰ
γείνῃ ἱκανὸς νὰ διερμηνεύῃ. 14 Διότι ἐὰν προσεύχωμαι μὲ γλῶσσαν
ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ἀλλ' ὁ νοῦς μου εἶναι
ἀκαρποφόρητος. 15 Τί πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχηθῇ μὲ
τὸ πνεῦμα, θέλω δὲ προσευχηθῇ καὶ μὲ τὸν νοῦν· θέλω ψάλλει
μὲ τὸ πνεῦμα, θέλω δὲ ψάλλει καὶ μὲ τὸν νοῦν. 16 Διότι ἐὰν
δοξολογήσῃς μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τάξιν ἰδιώτου,
πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ Ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου, μὴ ἐξεύρων
τί λέγεις; 17 Διότι σὺ μὲν καλῶς εὐχαριστεῖς, ὁ ἄλλος ὅμως δὲν
οἰκοδομεῖται. 18 Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεόν μου, ὅτι λαλῶ πλειο-
τέρας γλώσσας παρὰ πάντας ὑμᾶς· 19 πλὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
πέντε λόγους προτιμῶ νὰ λαλήσω διὰ τοῦ νοός μου, διὰ να
κατηχήσω καὶ ἄλλους, παρὰ μυρίους λόγους μὲ γλῶσσαν
ἀγνώριστον.

20 Ἀδελφοί, μὴ γινεσθε παιδία κατα τὰς φρένας· ἀλλὰ
γίνεσθε νήπια μὲν εἰς τὴν κακίαν, τέλειοι ὅμως εἰς τὰς φρενας.
21 Ἐν τῷ νόμῳ εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι δι' ἑτερογλώσσων, καὶ
διὰ ξένων χειλέων θέλω λαλήσει πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ
οὐδὲ οὕτω θέλουσι μὲ εἰσακούσει," λέγει Κύριος. 22 Ὥστε
αἱ γλῶσσαι εἶναι διὰ σημεῖον, οὐχὶ πρὸς τοὺς πιστεύοντας,
ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀπίστους· ἡ προφητεία ὅμως εἶναι οὐχὶ πρὸς
τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πιστεύοντας. 23 Ἐὰν λοιπὸν
συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ λαλῶσι πάντες
γλώσσας ἀγνωρίστους, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλου-
σιν εἰπεῖ ὅτι εἶσθε μαινόμενοι; 24 Ἀλλ' ἐὰν πάντες προφητεύω-
σιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων,
ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων· 25 καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας
αὐτοῦ γίνονται φανερά· καὶ οὕτω πεσὼν κατὰ πρόσωπον, θέλει
προσκυνήσει τὸν Θεὸν, κηρύττων ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι τῳοντι ἐν
μέσῳ ὑμῶν.

26 Τί πρέπει λοιπον, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος
ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν
ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα ἂς γίνωνται πρὸς οἰκοδομήν· 27 ἐάν
τις λαλῇ γλῶσσαν ἀγνώριστον, ἂς κάμωσι τοῦτο ἀνὰ δύο, ἢ τὸ περισ-
σότερον ἀνὰ τρεῖς, καὶ ἐκ διαδοχῆς· καὶ εἷς ἂς διερμηνεύῃ·
28 ἀλλ' ἐὰν δὲν ἦναι διερμηνευτὴς, ἂς σιωπᾷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἂς
λαλῇ δὲ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν Θεόν. 29 Προφῆται δὲ ἂς
λαλῶσι δύο ἢ τρεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι ἂς διακρίνωσιν. 30 Ἐὰν
δὲ ἔλθῃ ἀποκάλυψις εἰς ἄλλον καθήμενον, ὁ πρῶτος ἂς σιωπᾷ.
31 Διότι δύνασθε ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον νὰ προφητεύητε πάντες,
διὰ νὰ μανθανωσι πάντες, καὶ πάντες νὰ παρηγορῶνται. 32 Καὶ
τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας·
33 διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἀκαταστασίας, ἀλλ' εἰρήνης, καθὼς ἐν
πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκές σας ἂς σιωπῶσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· διότι δὲν
εἶναι συγκεχωρημένον εἰς αὐτὰς νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑποτάσ-
σωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 Ἀλλ' ἐὰν θέλωσι νὰ μά-
θωσί τι, ἂς ἐρωτῶσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοὺς ἄνδρας αὑτῶν· διότι
αἰσχρὸν εἶναι εἰς γυναῖκας νὰ λαλῶσιν ἐν ἐκκλησίᾳ. 36 Μήπως
ἀπὸ σᾶς ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ; ἢ εἰς σᾶς μόνους
κατήντησεν;

37 Ἐαν τις νομίζῃ ὅτι εἶναι προφήτης, ἢ πνευματικος, ἂς μάθῃ
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφω πρὸς ἐσᾶς, ὅτι εἶναι ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου·
38 ἀλλ' ἐάν τις ἀγνοῇ, ἂς ἀγνοῇ. 39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζητεῖτε
μετὰ ζήλου τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσας μὴ ἐμπο-
δίζετε. 40 Πάντα ἂς γίνωνται εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν.

ΚΕΦ. ιε.

ΣΑΣ φανερόνω δὲ, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον ἐκήρυξα
πρὸς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἵστα-
σθε· 2 διὰ τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε τίνι τρόπῳ σᾶς ἐκήρυξα
αὐτὸ, ἂν φυλάττητε αὐτό· ἐκτὸς ἐὰν ἐπιστεύσατε ματαίως.
3 Διότι παρέδωκα εἰς ἐσᾶς ἐν πρώτοις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ
παρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
κατὰ τὰς γραφάς· 4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην
ἡμέραν, κατὰ τὰς γραφάς· 5 καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶν, ἔπειτα
εἰς τοὺς δώδεκα· 6 μετὰ ταῦτα ἐφάνη εἰς πεντακοσίους καὶ ἐπέ-
κεινα ἀδελφοὺς διὰ μιᾶς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλειότεροι μένουσιν

ἕως τώρα, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· 7 ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰά-
κωβον, ἔπειτα εἰς πάντας τοὺς ἀποστόλους· 8 τελευταῖον δὲ πάν-
των, ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ, ὡς εἰς ἔκτρωμα. 9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ
ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὅστις δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι
ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. 10 Ἀλλὰ
χάριτι Θεοῦ εἶμαι ὅ,τι εἶμαι· καὶ ἡ εἰς ἐμὲ χάρις αὐτοῦ δὲν
ἔγεινε ματαία, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα·
πλὴν οὐχὶ ἐγὼ, ἀλλ᾽ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ μετ᾽ ἐμοῦ. 11 Εἴτε
λοιπὸν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτως ἐπι-
στεύσατε.

12 Ἐὰν δὲ ὁ Χριστὸς κηρύττηται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς
τινὲς μεταξύ σας λέγουσιν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι;
13 Καὶ ἐὰν ἀνάστασις νεκρῶν δὲν ἦναι, οὐδ᾽ ὁ Χριστὸς ἀνέστη·
14 καὶ ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, μάταιον ἄρα εἶναι τὸ κήρυγμα
ἡμῶν, ματαία δὲ καὶ ἡ πίστις σας· 15 εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευ-
δομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, διότι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ,
ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν· τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἐὰν
καθ᾽ ὑπόθεσιν δὲν ἀνασταίνωνται νεκροί. 16 Διότι ἐὰν δὲν ἀνα-
σταίνωνται νεκροὶ, οὐδ᾽ ὁ Χριστὸς ἀνέστη. 17 Ἀλλ᾽ ἐὰν ὁ Χριστὸς
δὲν ἀνέστη, ματαία ἡ πίστις σας· ἔτι εἶσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν. 18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπωλέσθησαν.
19 Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μόνον ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν,
εἴμεθα ἐλεεινότεροι πάντων τῶν ἀνθρώπων.

20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ἔγεινεν ἀπαρχὴ
τῶν κεκοιμημένων. 21 Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι᾽ ἀνθρώπου,
οὕτω καὶ δι᾽ ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. 22 Ἐπειδὴ καθὼς
πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδὰμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι
ζωοποιηθῇ ἐν τῷ Χριστῷ· 23 ἕκαστος ὅμως κατὰ τὴν ἰδίαν
αὐτοῦ τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀπαρχὴ, ἔπειτα ὅσοι εἶναι τοῦ
Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· 24 ὕστερον θέλει εἶσθαι τὸ τέλος,
ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα· ὅταν
καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.
25 Διότι πρέπει νὰ βασιλεύῃ, ἑωσοῦ θέσῃ πάντας τοὺς ἐχθροὺς
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· 26 ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνα-
τος. 27 Διότι "πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ·" ὅταν
δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερὸν ὅτι ἐξαιρεῖται
ὁ ὑποτάξας εἰς αὐτὸν τὰ πάντα. 28 Ὅταν δὲ ὑποταχθῶσιν εἰς
αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταχθῇ εἰς τὸν

ὑποτάξαντα εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, διὰ νὰ ἦναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

29 *Ἐπειδὴ τί θέλουσι κάμει οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; ἐὰν τῷόντι οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, διὰ τί καὶ βαπτίζονται
ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;* 30 *Διὰ τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;*
31 *Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὰ τὴν εἰς ἐσᾶς καύχησίν μου τὴν
ὁποίαν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.* 32 *Ἐὰν κατὰ
ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία ἐν Ἐφέσῳ, τί τὸ ὄφελος εἰς ἐμὲ, ἂν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται; "ἂς φάγωμεν καὶ ἂς πίωμεν· διότι αὔριον ἀποθνήσκομεν."* 33 *Μὴ πλανᾶσθε·*
'Φθείρουσι τὰ καλὰ ἤθη αἱ κακαὶ συναναστροφαί.'

34 *Συνέλθετε εἰς ἑαυτοὺς κατα τὸ δίκαιον, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διότι τινὲς ἔχουσιν ἀγνωσίαν Θεοῦ· πρὸς ἐντροπήν σας λέγω τοῦτο.*

35 *Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ, Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; καὶ μὲ
ποῖον σῶμα ἔρχονται;* 36 *Ἄφρον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σὺ σπείρεις,
δὲν ζωογονεῖται, ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ.* 37 *Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γείνῃ, ἀλλὰ
γυμνὸν κόκκον, σίτου τυχὸν, ἢ τινὸς τῶν λοιπῶν.* 38 *Ὁ δὲ Θεὸς
δίδει εἰς αὐτὸ σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν σπερμάτων τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ σῶμα.* 39 *Πᾶσα σὰρξ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ
σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ τῶν κτηνῶν, ἄλλη δὲ τῶν ἰχθύων, καὶ ἄλλη τῶν πτηνῶν.* 40 *Εἶναι καὶ
σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· πλὴν ἄλλη μὲν ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, ἄλλη δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.* 41 *Ἄλλη δόξα
εἶναι τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα τῆς σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα τῶν ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀστέρος κατὰ τὴν δόξαν.*

42 *Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ,
ἀνίσταται ἐν ἀφθαρσίᾳ.* 43 *Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἀνίσταται ἐν
δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἀνίσταται ἐν δυνάμει·* 44 *σπείρεται
σῶμα ζωϊκὸν, ἀνισταται σῶμα πνευματικόν. Εἶναι σῶμα ζωϊκὸν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν.* 45 *Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον, Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ "ἔγεινεν εἰς ψυχὴν ζῶσαν" ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.* 46 *Πλὴν οὐχὶ πρῶτον
τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ζωϊκὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.* 47 *Ὁ
πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ἐκ τῆς γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.* 48 *Ὁποῖος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοι·*

καὶ ὁποῖος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. 49 Καὶ
καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, θέλομεν φορέσει καὶ
τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. 50 Τοῦτο δὲ λέγω, ἀδελφοὶ, ὅτι
σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσιν,
οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.

51 Ἰδοὺ, *μυστήριον λέγω πρὸς ἐσᾶς· πάντες μὲν δὲν θέλομεν*
κοιμηθῇ, πάντες ὅμως θέλομεν μεταμορφωθῇ, 52 *ἐν μιᾷ στιγμῇ,*
ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπί-
σει, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῇ ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς
θέλομεν μεταμορφωθῇ. 53 *Διότι πρέπει τὸ φθαρτὸν τοῦτο να*
ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανα-
σίαν.

54 *Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν*
τοῦτο ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε θέλει γείνει ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένος, "Κατεπόθη *ὁ θάνατος ἐν νίκῃ.*" 55 "Ποῦ, *θάνατε, τὸ*
κεντρον σου; ποῦ, ᾅδη, ἡ νίκη σου;" 56 Τὸ δὲ *κέντρον τοῦ θανά-*
του εἶναι *ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος.*
57 Ἀλλὰ *χάρις εἰς τὸν* Θεὸν, *ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην διὰ*
τοῦ Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 *Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, γίνεσθε στερεοὶ, ἀμετακίνη-*
τοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, *γινώσκοντες*
ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ις'.

ΠΕΡΙ *δὲ τῆς συνεισφορᾶς τῆς ὑπὲρ τῶν ἁγίων, καθὼς διεταξα*
εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, *οὕτω κάμετε καὶ σεῖς.* 2 Κατὰ
τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος ἕκαστος ὑμῶν ἂς ἐναποθέτῃ
παρ' ἑαυτῷ, θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐπορῇ· ὥστε ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ
συνάγωνται τότε συνεισφοραί. 3 Καὶ *ὅταν ἔλθω, ὁποίους ἐγκρί-*
νητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους θέλω πέμψει διὰ νὰ φερωσι τὴν
δωρεάν σας εἰς Ἱερουσαλήμ. 4 Καὶ *ἐὰν ἦναι ἄξιον νὰ ὑπάγω*
καὶ ἐγὼ, θέλουσιν ἔλθει μετ' ἐμοῦ.

5 Θέλω *δὲ ἔλθει πρὸς ἐσᾶς, ἀφοῦ διέλθω τὴν* Μακεδονίαν,
(*διότι τὴν* Μακεδονίαν *διέρχομαι·*) 6 *καὶ ἴσως θέλω παραμείνει*
πλησίον σας, ἢ καὶ παραχειμάσει, διὰ νὰ μὲ προπέμψητε σεῖς
ὅπου ἂν ὑπάγω. 7 Διότι *δὲν θέλω νὰ σᾶς ἴδω τώρα ἐν παρόδῳ·*

ἀλλ' ἐλπίζω να μείνω πλησίον σας καιρόν τινα, ἐὰν ὁ Κύριος
συγχωρήσῃ τοῦτο. [8] Θέλω δὲ μείνει ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντη-
κοστῆς· [9] διότι ἠνοίχθη εἰς ἐμὲ θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργητική,
καὶ εἶναι πολλοὶ ἐναντίοι.
[10] Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, προσέχετε νὰ ἦναι ἄφοβος με-
ταξύ σας· διότι τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἐργάζεται καθὼς καὶ ἐγώ
[11] Μηδεὶς λοιπὸν ἂς μὴ ἐξουθενήσῃ αὐτόν· προπέμψατε δὲ
αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ· διότι προσμένω αὐτὸν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν. [12] Περὶ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀπολλῶ, παρεκά-
λεσα αὐτὸν πολλὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ
δὲν ἤθελε παντάπασι νὰ ἔλθῃ τώρα· θέλει ὅμως ἐλθεῖ ὅταν
εὐκαιρήσῃ.
[13] Ἀγρυπνεῖτε, στήκεσθε ἐν τῇ πίστει· ἀνδρίζεσθε, ἐνδυναμοῦ-
σθε. [14] Πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν ἂς γίνωνται ἐν ἀγάπῃ.
[15] Σᾶς παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοὶ, (ἐξεύρετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στε-
φανᾶ, ὅτι εἶναι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν ἑαυτοὺς εἰς
τὴν διακονίαν τῶν ἁγίων·) [16] νὰ ὑποτάσσησθε καὶ σεῖς εἰς
τοὺς τοιούτους, καὶ εἰς πάντα τὸν συνεργοῦντα καὶ κοπιῶντα.
[17] Χαίρω δὲ διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ
Ἀχαϊκοῦ, διότι τὴν ἔλλειψίν σας οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· [18] ἐπειδὴ
ἀνέπαυσαν τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἰδικόν σας· τιμᾶτε
λοιπὸν τοὺς τοιούτους.
[19] Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς ἀσπάζονται
πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, μετὰ τῆς κατ' οἶ-
κον αὐτῶν ἐκκλησίας. [20] Σᾶς ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
[21] Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου.
[22] Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἂς ἦναι
ἀνάθεμα, Μαρὰν ἀθά. [23] Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἴη μεθ' ὑμῶν. [24] Ἡ ἀγάπη μου μετα παντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α΄. β΄.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ
καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τὴν
οὖσαν ἐν Κορίνθῳ, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ὄντων ἐν ὅλῃ τῇ
Ἀχαΐᾳ. 2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρηγορίας,
4 ὁ παρηγορῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, διὰ νὰ δυνώμεθα
ἡμεῖς νὰ παρηγορῶμεν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρηγορίας
μὲ τὴν ὁποίαν παρηγορούμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· 5 διότι
καθὼς περισσεύουσι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω
διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρηγορία ἡμῶν. 6 Καὶ εἴτε
θλιβόμεθα, θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας,
τῆς ἐνεργουμένης διὰ τῆς ὑπομονῆς τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ
ὁποῖα καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα
ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς τὴν ὁ-
ποίαν ἔχομεν εἶναι βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν. 7 Ἐπειδὴ ἐξεύρομεν,
ὅτι καθὼς εἶσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς πα-
ρηγορίας.

8 Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοὶ, περὶ τῆς θλίψεως
ἡμῶν ἥτις συνέβη εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
ἐστενοχωρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἀπηλπίσθημεν καὶ τοῦ
ζῆν. 9 Ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἐλάβομεν τὴν ἀπόφασιν
τοῦ θανάτου, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν τὴν πεποίθησιν εἰς ἑαυτοὺς,
ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἐγείροντα τοὺς νεκρούς· 10 ὅστις ἠλευ-
θέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τοσούτου μεγάλου θανάτου, καὶ ἐλευθερόνει·
εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἔτι θέλει ἐλευθερώσει. 11 Ἐνῷ
καὶ σεῖς συνεργεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τῆς δεήσεως, διὰ νὰ γεινῃ ἐκ
πολλῶν προσώπων εὐχαριστία ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τὸ δοθὲν εἰς ἡμᾶς

χάρισμα διὰ πολλῶν. [12]*Διότι τὸ καύχημα ἡμῶν εἶναι τοῦτο,*
ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλι-
κρινείᾳ Θεοῦ, *οὐχὶ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι* Θεοῦ,
ἐπολιτεύθημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσότερον δὲ πρὸς ἐσᾶς.
[13]*Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλο, παρ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώ-*
σκετε, ἢ καὶ γνωρίζετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους θέλετε
γνωρίσει. [14]Καθὼς *καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ μέρος, ὅτι εἴμεθα*
καύχημα εἰς ἐσᾶς, καθὼς σεῖς εἰς ἡμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.

[15]Καὶ *μὲ ταύτην την πεποίθησιν ἤθελον να ἔλθω πρὸς ἐσᾶς*
πρότερον, διὰ νὰ ἔχητε δευτέραν χάριν, [16]*καὶ δι' ὑμῶν νὰ*
διαβῶ εἰς Μακεδονίαν· *καὶ πάλιν ἀπὸ* Μακεδονίας *να ἔλθω*
πρὸς ἐσᾶς, καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προπεμφθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
[17]Τοῦτο *λοιπὸν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ἐ-*
λαφρότητα; ἢ ὅσα βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, διὰ νὰ
ἦναι εἰς ἐμὲ τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὒ οὔ; [18]Ἀλλ' *ὅμως πιστὸς ὁ*
Θεὸς, *ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ* λαληθεὶς *πρὸς ἐσᾶς δὲν ἔγεινε ναὶ*
καὶ οὔ.

[19]*Διότι ὁ* Υἱὸς *τοῦ* Θεοῦ Ἰησοῦς Χριστὸς, *ὁ κηρυχθεὶς με-*
ταξύ σας δι' ἡμῶν, δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ Σιλουανοῦ *καὶ τοῦ* Τιμο-
θέου, *δὲν ἔγεινε ναὶ καὶ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἔγεινεν ἐν αὐτῷ·* [20]*διότι*
πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι *ἐν αὐτῷ τὸ ναί, καὶ ἐν αὐτῷ*
τὸ ἀμήν, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ *δι' ἡμῶν.* [21]*Ὁ δὲ βεβαιῶν*
ἡμᾶς μεθ' ὑμῶν εἰς Χριστὸν, *καὶ ὁ χρίσας ἡμᾶς,* εἶναι *ὁ* Θεός.
[22]*Ὅστις καὶ ἐσφράγισεν ἡμᾶς, καὶ ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ*
Πνεύματος *ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.*

[23]*Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν* Θεὸν *ἐπικαλοῦμαι εἰς τὴν ψυχήν*
μου, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν δὲν ἦλθον ἔτι εἰς Κόρινθον· [24]*οὐχὶ*
διότι ἔχομεν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς πίστεώς σας, ἀλλ' εἴμεθα συνερ-
γοὶ τῆς χαρᾶς σας· ἐπειδὴ ἐν τῇ πίστει στέκεσθε.

ΚΕΦ. *β'.*—[1]Ἀπεφάσισα *δὲ τοῦτο κατ' ἐμαυτον, τὸ να*
μὴ ἔλθω πάλιν πρὸς ἐσᾶς μὲ λύπην. [2]*Διότι ἐὰν ἐγὼ σᾶς*
λυπῶ, καὶ τίς εἶναι ὁ εὐφραίνων ἐμὲ, εἰμὴ ὁ λυπούμενος ὑπ' ἐ-
μοῦ; [3]Καὶ *ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς τοῦτο αὐτὸ, ὥστε, ὅταν ἔλθω, νὰ*
μὴ ἔχω λύπην ἀπ' ἐκείνων *ἀφ' ὧν ἔπρεπε νὰ ἔχω χαράν· ἔχων*
πεποίθησιν εἰς πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ χαρά μου εἶναι πάντων
ὑμῶν. [4]*Διότι ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ στενοχωρίας καρδίας*

ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς μετὰ πολλῶν δακρύων, οὐχὶ διὰ νὰ λυπηθῆ-
τε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρισητε τὴν ἀγάπην ἣν ἔχω περισσοτέρως
εἰς ἐσᾶς.
5 Ἀλλ' ἐάν τις ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμὲ, ειμὴ κατα μέρος,
διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνω πάντας ὑμᾶς. 6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν
τοιοῦτον αὕτη ἡ ἐπίπληξις ἡ ὑπὸ τῶν πλειοτέρων. 7 Ὥστε το
ἐναντίον, πρέπει μᾶλλον νὰ συγχωρήσητε αὐτον, καὶ νὰ παρηγο-
ρήσητε, διὰ νὰ μὴ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τῆς ὑπερβαλλούσης
λύπης. 8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσητε πρὸς αὐτὸν
τὴν ἀγάπην σας. 9 Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο καὶ ἔγραψα, διὰ νὰ
γνωρίσω τὴν δοκιμασίαν σας, ἂν ἦσθε κατὰ πάντα ὑπήκοοι.
10 Εἰς ὅντινα δὲ συγχωρεῖτέ τι, συγχωρῶ καὶ ἐγώ· διότι ἂν ἐγὼ
συνεχώρησά τι, εἰς ὅντινα συνεχώρησα, διὰ σᾶς ἔκαμον τοῦτο,
ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴ ὑπερισχύσῃ καθ' ἡμῶν ὁ Σα-
τανᾶς· 11 διότι δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ διανοήματα αὐτοῦ.
12 Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς τὴν Τρῳάδα διὰ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἠνοίχθη εἰς ἐμὲ θύρα ἐν Κυρίῳ, δὲν ἔλαβον
ἄνεσιν εἰς τὸ πνεῦμά μου, διότι δὲν εὗρον Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·
13 ἀλλ' ἀποχαιρετήσας αὐτοὺς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.
14 Πλὴν, χάρις εἰς τὸν Θεὸν ὅστις πάντοτε κάμνει ἡμᾶς
νὰ θριαμβεύωμεν διὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερόνει ἐν παντὶ
τόπῳ δι' ἡμῶν τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ. 15 Διότι τοῦ
Χριστοῦ εὐωδία εἴμεθα πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τοὺς σωζομένους καὶ
εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· 16 εἰς τούτους μὲν, ὀσμὴ θανάτου διὰ
θάνατον· εἰς ἐκείνους δὲ, ὀσμὴ ζωῆς διὰ ζωήν. Καὶ πρὸς
ταῦτα τίς εἶναι ἱκανός; 17 Διότι ἡμεῖς, καθὼς οἱ πολλοὶ, δὲν
καπηλεύομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἀπὸ εἰλικρινείας,
ἀλλ' ὡς ἀπὸ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ.

ΚΕΦ. γ'.—ς'.

ἈΡΧΙΖΟΜΕΝ παλιν νὰ συνιστῶμεν ἑαυτους; ἢ μηπως ἔχο-
μεν χρείαν, καθὼς τινὲς, συστατικῶν ἐπιστολῶν προς ἐσᾶς,
ἢ συστατικῶν ἀπὸ σᾶς; 2 Σεῖς εἶσθε ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν, ἐγγε-
γραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινω-
σκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· 3 καὶ φανερονεσθε ὅτι εἶσθε
ἐπιστολὴ Χριστοῦ, γενομένη διὰ τῆς διακονίας ἡμῶν, ἐγγε-
γραμμένη οὐχὶ μὲ μελάνην, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ

ζῶντος, οὐχὶ εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλ' εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς
καρδίας.
[4] Τοιαύτην δὲ πεποίθησιν ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν
Θεόν. [5] Οὐχὶ διότι εἴμεθα ἱκανοὶ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ νοήσωμεν τὶ,
ὡς ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ·
[6] ὅστις καὶ ἔκαμεν ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἤμεθα διάκονοι τῆς καινῆς
διαθήκης, οὐχὶ τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ
γράμμα θανατόνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.
[7] Ἀλλ' ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ἡ ἐν γράμμασιν ἐντε-
τυπωμένη εἰς λίθους, ἔγεινεν ἔνδοξος, ὥστε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν
ἠδύναντο νὰ ἐνατενίσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως διὰ
τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν μέλλουσαν νὰ καταργηθῇ,
[8] πῶς ἡ διακονια τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἔνδο-
ξος; [9] Διότι ἂν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦναι δόξα, πολλῷ
μᾶλλον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὑπερέχει κατὰ τὴν δόξαν.
[10] Διότι οὐδὲ ἐδοξάσθη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὸ δεδοξασμένον,
ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. [11] Ἐπειδὴ ἐὰν τὸ μέλλον νὰ
καταργηθῇ ἦτο ἔνδοξον, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον εἶναι ἔνδοξον.
[12] Ἔχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλὴν παῤῥησίαν
μεταχειριζόμεθα· [13] καὶ οὐχὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ἔβαλλε κάλυμμα
ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς τὸ τέλος τοῦ μέλλοντος νὰ καταργηθῇ· [14] ἀλλ' ἐτυφλώθησαν
αἱ διάνοιαι αὐτῶν· διότι ἕως τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα
μένει ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθηκης, μη ἀνακαλυ-
πτόμενον, ἐπειδὴ καταργεῖται διὰ τοῦ Χριστοῦ. [15] Ἀλλ' ἕως
σήμερον, ὅταν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς, κάλυμμα κεῖται ἐπὶ
τῆς καρδίας αὐτῶν. [16] Ὅταν ὅμως ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Κύριον
θέλει ἀφαιρεθῇ τὸ κάλυμμα. [17] Ὁ δὲ Κύριος εἶναι τὸ πνεῦμα·
καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. [18] Ἡμεῖς
δὲ πάντες βλέποντες ὡς ἐν κατόπτρῳ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μὲ
ἀνακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εἰς τὴν αὐτὴν
εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ
Κυρίου.

ΚΕΦ. δ'.—[1] Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονιαν ταυτην, καθὼς
ἠλεήθημεν, δὲν ἀποκάμνομεν· [2] ἀλλ' ἀπηρνήθημεν τα κρυπτὰ
τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολόνοντες
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας

συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ. 3 *Ἐὰν δὲ καὶ ἦναι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν κεκαλυμμένον,*
εἰς τοὺς ἀπολλυμένους εἶναι κεκαλυμμένον· 4 *τῶν ὁποίων, ἀπί-*
στων ὄντων, ὁ θεὸς τοῦ κόσμου τούτου ἐτύφλωσε τὸν νοῦν, διὰ
νὰ μὴ ἐπιλάμψῃ εἰς αὐτοὺς ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς
δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. 5 *Διότι ἡμεῖς*
δὲν κηρύττομεν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον·
ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ τὸν Ἰησοῦν. 6 *Διότι ὁ Θεὸς, ὁ εἰπὼν*
νὰ λάμψῃ φῶς ἐκ τοῦ σκότους, εἶναι *ὅστις ἔλαμψεν ἐν ταῖς*
καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ
διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 *Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον εἰς ὀστράκινα σκεύη, διὰ*
νὰ ἦναι ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐχὶ ἐξ ἡμῶν·
8 *κατὰ πάντα θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐχὶ στενοχωρούμενοι· ἀπορού-*
μενοι, ἀλλ' οὐχὶ ἀπελπιζόμενοι· 9 *διωκόμενοι, ἀλλ' οὐχὶ ἐγκατα-*
λειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐχὶ ἀπολλύμενοι· 10 *πάντοτε*
τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ περιφέροντες ἐν τῷ σώματι,
διὰ νὰ φανερωθῇ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ.
11 *Διότι ἡμεῖς οἱ ζῶντες παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς τὸν θάνατον*
διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ
θνητῇ ἡμῶν σαρκί. 12 *Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν,*
ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 *Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως,*
κατὰ τὸ γεγραμμένον, "Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα," καὶ ἡμεῖς
πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· 14 *ἐξεύροντες ὅτι ὁ ἀναστήσας*
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ,
καὶ παραστήσει μεθ' ὑμῶν. 15 *Διότι τὰ πάντα* εἶναι *διὰ σᾶς·*
ὥστε ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πλειοτέρων
νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 16 *Διὰ τοῦτο δὲν ἀπο-*
κάμνομεν· ἀλλ' ἐὰν καὶ ὁ ἐξωτερικὸς ἡμῶν ἄνθρωπος φθείρηται,
ὁ ἐσωτερικὸς ὅμως ἀνανεοῦται καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 17 *Διότι*
ἡ προσωρινὴ ἐλαφρὰ θλίψις ἡμῶν ἐργάζεται εἰς ἡμᾶς καθ' ὑ-
περβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης· 18 *ἐπειδὴ ἡμεῖς*
δὲν ἐνατενίζομεν εἰς τὰ βλεπόμενα, ἀλλ' εἰς τὰ μὴ βλεπόμενα·
διότι τὰ βλεπόμενα εἶναι *πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα*
αἰώνια.

ΚΕΦ. ε'.—1 *Διότι ἐξεύρομεν, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειος οἰκία τοῦ*
σκηνώματος ἡμῶν χαλασθῇ, ἔχομεν ἐκ τοῦ Θεοῦ οἰκοδομὴν,

οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον, ἐν τοῖς οὐρανοῖς. [2] Ἐπειδὴ
ἐν τούτῳ στενάζομεν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἐπενδυθῶμεν τὸ κατ-
οικητήριον ἡμῶν τὸ οὐράνιον· [3] *ἂν, καὶ ἐνδυθέντες* αὐτὸ, *δὲν*
θέλωμεν εὑρεθῇ γυμνοί· [4] *διότι ὅσοι εἴμεθα ἐν* τούτῳ *τῷ σκηνώ-*
ματι, στενάζομεν ὑπὸ τὸ βάρος αὐτοῦ· ἐπειδὴ θέλομεν οὐχὶ νὰ
ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυθῶμεν, διὰ νὰ καταποθῇ τὸ θνητὸν
ὑπὸ τῆς ζωῆς. [5] Ἐκεῖνος *δὲ ὅστις ἔπλασεν ἡμᾶς δι' αὐτὸ*
τοῦτο, εἶναι *ὁ* Θεὸς, *ὅστις καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸν ἀῤῥαβῶνα*
τοῦ Πνεύματος. [6] Ἔχοντες *λοιπὸν τὸ θάῤῥος πάντοτε, καὶ*
ἐξεύροντες, ὅτι ἐνόσῳ ἐνδημοῦμεν ἐν τῷ σώματι, ἀποδημοῦμεν
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· [7] *(διότι περιπατοῦμεν διὰ πίστεως, οὐχὶ*
διὰ τῆς ὄψεως·) [8] *θαῤῥοῦμεν δὲ, καὶ ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον νὰ*
ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν πρὸς
τὸν Κύριον. [9] Ὅθεν *καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε*
ἀποδημοῦντες, νὰ ἤμεθα εὐάρεστοι εἰς αὐτόν.

[10] *Διότι πρέπει πάντες νὰ ἐμφανισθῶμεν ἔμπροσθεν τοῦ*
βήματος τοῦ Χριστοῦ, *διὰ νὰ ἀνταμειφθῇ ἕκαστος* κατὰ τὰ
πεπραγμένα *διὰ τοῦ σώματος, καθ' ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε*
κακόν.

[11] Ἐξεύροντες *λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ* Κυρίου, *τοὺς μὲν ἀν-*
θρώπους καταπείθομεν, εἰς τὸν Θεὸν *δὲ εἴμεθα φανεροί· ἐλπίζω*
δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας εἴμεθα φανεροί. [12] *Διότι δὲν*
συνιστῶμεν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν
καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχητε λόγον *πρὸς τοὺς καυχω-*
μένους μὲ τὸ πρόσωπον, καὶ οὐχὶ μὲ τὴν καρδίαν. [13] *Διότι εἴτε*
ἔξω ἑαυτῶν εἴμεθα, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα, *εἴτε ἔμφρονες εἴμεθα,*
διὰ σᾶς εἴμεθα. [14] Ἐπειδὴ *ἡ ἀγάπη τοῦ* Χριστοῦ *συσφίγγει*
ἡμᾶς· διότι κρίνομεν τοῦτο, ὅτι ἐὰν εἷς ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων,
ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· [15] *καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, διὰ*
νὰ μὴ ζῶσι πλέον δι' ἑαυτοὺς οἱ ζῶντες, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπο-
θανόντα καὶ ἀναστάντα ὑπὲρ αὐτῶν. [16] Ὥστε *ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ*
νῦν δὲν γνωρίζομεν οὐδένα κατὰ σάρκα· ἂν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν
κατὰ σάρκα τὸν Χριστὸν, *ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν γνωρίζομεν.*
[17] Ὅθεν *ἐάν τις* ἦναι *ἐν* Χριστῷ, εἶναι *νέον κτίσμα· τὰ ἀρχαῖα*
παρῆλθον, ἰδοὺ τὰ πάντα ἔγειναν νέα. [18] Τὰ *δὲ πάντα* εἶναι *ἐκ*
τοῦ Θεοῦ, *ὅστις διήλλαξεν ἡμᾶς πρὸς ἑαυτὸν διὰ τοῦ* Ἰησοῦ
Χριστοῦ, *καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν διακονίαν τῆς διαλλαγῆς·*
[19] *δηλονότι ὁ* Θεὸς *ἦτο ἐν τῷ* Χριστῷ, *διαλλάσσων τὸν κόσμον*

πρὸς ἑαυτὸν, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ πταίσματα αὐτῶν·
καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς διαλλαγῆς.
[20] Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λοιπὸν εἴμεθα πρέσβεις, ὡς ἐὰν σᾶς
παρεκάλει ὁ Θεὸς δι' ἡμῶν· δεόμεθα λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ,
διαλλαγητε πρὸς τὸν Θεόν. [21] Διότι τὸν μὴ γνωρίσαντα ἁμαρ-
τίαν ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ γείνωμεν ἡμεῖς δικαιο-
σύνη τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ

ΚΕΦ. ϛ'.—[1] Ὄντες δὲ συνεργοὶ αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν ἐν-
ταυτῷ νὰ μη δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαίως· [2] (διότι
λέγει, "Ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σω-
τηρίας σὲ ἐβοήθησα·" ἰδοὺ τώρα καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ
τώρα ἡμέρα σωτηρίας·) [3] μὴ δίδοντες μηδὲν πρόσκομμα
κατ' οὐδὲν, διὰ νὰ μὴ προσαφθῇ μῶμος εἰς τὴν διακονίαν·
[4] ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς ὑπηρέται Θεοῦ, ἐν
ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,
[5] ἐν ῥαβδισμοῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις,
ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις· [6] ἐν καθαρότητι, ἐν γνώσει, ἐν
μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ· [7] ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν
ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· [8] διὰ δόξης
καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, ὅμως
ἀληθεῖς· [9] ὡς ἀγνοούμενοι, ἀλλὰ καλῶς γνωριζόμενοι· ὡς
ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, ἀλλὰ μὴ
θανατούμενοι· [10] ὡς λυπούμενοι, πάντοτε ὅμως χαίροντες· ὡς
πτωχοὶ, πολλοὺς ὅμως πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ τὰ
πάντα κατέχοντες.
[11] Τὸ στόμα ἡμῶν ἠνοίχθη πρὸς ἐσᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρ-
δία ἡμῶν ἐπλατυνθη. [12] Δὲν ἔχετε στενοχωρίαν ἐν ἡμῖν,
ἀλλ' ἔχετε στενοχωρίαν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. [13] Τὴν αὐτὴν
λοιπὸν ἀντιμισθίαν ἀποδίδοντες, (ὡς πρὸς τέκνα λαλῶ·) πλατύν-
θητε καὶ σεῖς.
[14] Μὴ ὁμοζυγεῖτε μὲ τοὺς ἀπιστους· διότι τίνα μετοχὴν ἔχει
ἡ δικαιοσύνη μὲ τὴν ἀνομίαν; τίνα δὲ κοινωνίαν τὸ φῶς πρὸς τὸ
σκότος; [15] Τίνα δὲ συμφωνίαν ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαλ; ἢ
τίνα μερίδα ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον; [16] Τίνα δὲ συμβίβασιν ὁ
ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα; διότι σεῖς εἶσθε ναὸς Θεοῦ ζῶντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς, "Ὅτι θέλω κατοικεῖ ἐν αὐτοῖς καὶ πε-
ριπατεῖ· καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν

εἶσθαι λαός μου." [17]*Διὰ τοῦτο* "*ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀποχωρίσθητε,*" *λέγει* Κύριος, "*καὶ μὴ ἐγγίσητε ἀκάθαρτον·*" *καὶ* "*ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῇ,* [18]*καὶ θέλω εἶσθαι* Πατήρ *σας, καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι υἱοί μου καὶ θυγατέρες,*" *λέγει* Κύριος Παντοκράτωρ.

ΚΕΦ. ζ. — [1]*Ἔχοντες λοιπόν, ἀγαπητοί, ταύτας τὰς ἐπαγγελίας, ἂς καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐκπληροῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.*

[2]*Δέχθητε ἡμᾶς* ἐν ὑμῖν· *οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, εἰς οὐδένα ἐστάθημεν πλεονέκται.* [3]*Δὲν λέγω* τοῦτο *πρὸς κατάκρισίν* σας· *διότι προεῖπον ὅτι εἶσθε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ὥστε νὰ συναποθάνωμεν καὶ νὰ συζῶμεν.* [4]*Πολλὴν παῤῥησίαν ἔχω πρὸς ἐσᾶς, πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σᾶς· εἶμαι πλήρης παρηγορίας, ἔχω ὑπερπερισσεύουσαν τὴν χαρὰν εἰς ὅλην τὴν θλίψιν ἡμῶν.*

[5]*Διότι ἀφοῦ ἤλθομεν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἄνεσιν ἔλαβεν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ πάντα ἐθλιβόμεθα· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.* [6]*Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ παρηγορῶν τοὺς ταπεινούς, παρηγόρησεν ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Τίτου.* [7]*Καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παρηγορίας τὴν ὁποίαν παρηγορήθη διὰ σᾶς, ἀναγγέλλων πρὸς ἡμᾶς τὸν μέγαν πόθον σας, τὸν ὀδυρμόν σας, τὸν ζῆλόν σας ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε περισσότερον ἐχάρην.* [8]*Διότι ἐὰν καὶ σᾶς ἐλύπησα διὰ τῆς ἐπιστολῆς, δὲν μετανοῶ, ἂν καὶ μετενόουν· ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, ἂν καὶ πρὸς ὥραν, σᾶς ἐλύπησε.* [9]*Τώρα χαίρω, οὐχὶ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε πρὸς μετάνοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν εἰς οὐδέν.* [10]*Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη γεννᾷ μετάνοιαν πρὸς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον· ἡ λύπη ὅμως τοῦ κόσμου γεννᾷ θάνατον.* [11]*Διότι ἰδού, αὐτὸ τοῦτο, τὸ ὅτι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, πόσην σπουδὴν ἐγέννησεν εἰς ἐσᾶς! ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ πόθον, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν! κατὰ πάντα ἀπεδείξατε ἑαυτοὺς ὅτι εἶσθε καθαροὶ εἰς* τοῦτο *τὸ πρᾶγμα.* [12]*Λοιπόν, ἂν καὶ σᾶς ἔγραψα, δὲν* ἔκαμον τοῦτο *διὰ τὸν ἀδικήσαντα, οὐδὲ διὰ τὸν ἀδικηθέντα, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ πρὸς ἐσᾶς ἡ σπουδὴ ἡμῶν τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.*

13 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν διὰ τὴν παρηγορίαν σας· καὶ
ἔτι περισσότερον ἐχάρημεν διὰ τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὅτι ἀν-
επαύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρὰ πάντων ὑμῶν· 14 διότι ἐὰν
ἐκαυχήθην τι πρὸς αὐτὸν διὰ σᾶς, δὲν κατῃσχύνθην· ἀλλὰ
καθὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν πάντα ἐν ἀληθείᾳ, οὕτω καὶ ἡ καύ-
χησις ἡμῶν ἡ πρὸς τὸν Τίτον ἔγεινεν ἀλήθεια· 15 καὶ ἡ ἀγάπη
αὐτοῦ αὐξάνει περισσότερον πρὸς ἐσᾶς, ὅταν ἐνθυμῆται τὴν
ὑπακοὴν πάντων ὑμῶν, πῶς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέχθητε
αὐτόν.
16 Χαίρω λοιπὸν ὅτι κατὰ πάντα ἔχω θάῤῥος εἰς ἐσᾶς.

ΚΕΦ. η'.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ δὲ εἰς ἐσᾶς, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ τὴν δεδομένην εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας· 2 ὅτι ἡ
περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, ἐνῷ ἐδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, καὶ
ἡ βαθεῖα πτωχεία αὐτῶν ἀνέδειξαν ἐκ περισσοῦ τὸν πλοῦτον τῆς
ἐλευθερότητος αὐτῶν. 3 Διότι ὑπῆρξαν κατὰ δύναμιν, (μαρτυρῶ
τοῦτο,) καὶ ὑπὲρ δύναμιν, αὐτοπροαίρετοι· 4 παρακαλοῦντες ἡμᾶς
μετὰ πολλῆς παρακλήσεως νὰ δεχθῶμεν τὴν χάριν, καὶ τὴν
κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους· 5 καὶ οὐχὶ μόνον
καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον εἰς τὸν Κύριον,
ἔπειτα εἰς ἡμᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ· 6 ὥστε παρεκα-
λέσαμεν τὸν Τίτον, καθὼς ἤρχισεν, οὕτω καὶ νὰ τελειώσῃ πρὸς
ἐσᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.
7 Καθὼς λοιπὸν περισσεύετε ἐν παντὶ, ἐν πίστει καὶ λόγῳ
καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπῃ σας,
οὕτω σπουδάσατε νὰ περισσεύσητε καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι. 8 Δὲν
λέγω τοῦτο κατ' ἐπιταγὴν, ἀλλὰ διὰ νὰ δοκιμάσω διὰ τῆς σπουδῆς
τῶν ἄλλων καὶ τὴν γνησιότητα τῆς ἀγάπης σας· 9 διότι ἐξεύ-
ρετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι πλούσιος
ὢν, ἐπτώχευσε διὰ σᾶς, διὰ νὰ πλουτήσητε σεῖς μὲ τὴν πτωχείαν
ἐκείνου. 10 Καὶ εἰς τοῦτο γνώμην δίδω· διότι τοῦτο συμφέρει
εἰς ἐσᾶς, οἵτινες ἠρχίσατε ἀπὸ πέρυσι οὐχὶ μόνον τὸ νὰ κάμητε,
ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θέλητε. 11 Τώρα δὲ τελειώσατε καὶ τὸ νὰ
κάμητε, ὥστε καθὼς ὑπῆρξεν ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω
νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ τελειῶσαι ἀφ' ὅσα ἔχετε. 12 Διότι ἐὰν προϋ-
πάρχῃ ἡ προθυμία, εἶναί τις εὐπρόσδεκτος, καθ' ὅσα ἔχει, οὐχὶ

καθ' ὅσα δὲν ἔχει. [13]'Επειδὴ δὲν θέλω νὰ ἦναι εἰς ἄλλους
ἄνεσις, εἰς ἐσᾶς δὲ στενοχωρία· [14]ἀλλὰ νὰ γείνῃ ἐν ἰσότητι, ὥστε
ἐν τῷ παρόντι καιρῷ τὸ περίσσευμά σας νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν στέρη-
σιν ἐκείνων· διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τὸ περίσσευμα ἐκείνων εἰς
τὴν στέρησίν σας, ὥστε νὰ γείνῃ ἰσότης· [15]καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον, "Ὅστις εἶχε συνάξει πολὺ, δὲν ἐλάμβανε πλειότερον· καὶ
ὅστις ὀλίγον, δὲν ἐλάμβανεν ὀλιγώτερον."

[16]Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν τὸν δίδοντα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ
Τίτου τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ σᾶς· [17]διότι τὴν μὲν προτροπὴν
ἐδέχθη· προθυμότερος δὲ ὤν, ἀνεχώρησε πρὸς ἐσᾶς αὐτοπροαί-
ρετος. [18]'Επέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, τοῦ ὁποίου ὁ
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἔπαινος γίνεται κατα πάσας τὰς ἐκκλησίας.
[19](Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν
συνοδοιπόρος ἡμῶν μετὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τῆς διακονουμένης
ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ πρὸς ἔνδειξιν τῆς
προθυμίας σας·) [20]φοβούμενοι τοῦτο, μὴ προσάψῃ τις εἰς ἡμᾶς
μῶμον ἐν τῇ ἀφθονίᾳ ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· [21]προ-
νοοῦντες τὰ καλὰ οὐχὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. [22]'Επέμψαμεν δὲ μετ' αὐτῶν τὸν
ἀδελφὸν ἡμῶν, τὸν ὁποῖον πολλάκις ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς
ὅτι εἶναι πρόθυμος, τώρα δὲ πολὺ προθυμότερος διὰ τὴν πολλὴν
πεποίθησιν τὴν πρὸς ἐσᾶς. [23]Ὅσον μὲν περὶ Τίτου, εἶναι κοι-
νωνὸς ἐμοῦ καὶ εἰς ἐσᾶς συνεργός· ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. [24]Τὴν
ἔνδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς καυχήσεως ἡμῶν
τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς, δείξατε προς αὐτοὺς, καὶ ἐνώπιον τῶν
ἐκκλησιῶν.

ΚΕΦ. θ'.

ΔΙΟΤΙ περὶ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περιττὸν εἶναι
εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς γράφω. [2]'Επειδὴ ἐξεύρω τὴν προθυμίαν σας,
τὴν ὁποίαν καυχῶμαι περὶ ὑμῶν πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ
'Αχαΐα ἡτοιμάσθη ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ζῆλός σας διήγειρε πολ-
λούς. [3]Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὡς
πρὸς τοῦτο ἡ διὰ σᾶς καύχησις ἡμῶν· διὰ νὰ ἦσθε (καθὼς ἔλε-
γον,) ἡτοιμασμένοι· [4]μήπως, ἐὰν ἔλθωσι μετ' ἐμοῦ Μακεδόνες,
καὶ σᾶς εὕρωσιν ἀνετοίμους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, (διὰ νὰ μὴ
λέγωμεν σεῖς,) εἰς τὴν πεποίθησιν ταύτην τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐστοχάσθην νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφοὺς
νὰ ἔλθωσι πρότερον εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ προετοιμάσωσι τὴν προϋ-
ποσχεθεῖσαν ἐλεημοσύνην σας, ὥστε νὰ ἦναι ἑτοίμη αὕτη οὕτως
ὡς ἐλεημοσύνη, καὶ οὐχὶ ὡς πλεονεξία.
6 Τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι ὁ σπείρων μὲ φειδωλίαν, καὶ μὲ φειδωλίαν
θέλει θερίσει· καὶ ὁ σπείρων μὲ ἀφθονίαν, καὶ μὲ ἀφθονίαν θέλει
θερίσει. 7 Ἕκαστος κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ, οὐχ
μὲ λύπην, ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι τὸν ἱλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
8 Δυνατὸς δὲ εἶναι ὁ Θεὸς νὰ περισσεύσῃ πᾶσαν χάριν εἰς ἐσᾶς,
ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἐν παντὶ πᾶσαν αὐτάρκειαν, νὰ περισ-
σευητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· 9 (καθὼς εἶναι γεγραμμένον,
"Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα." 10 Ὁ δὲ χορηγῶν σπόρον εἰς τὸν σπεί-
ροντα, καὶ ἄρτον πρὸς τροφὴν, εἴθε νὰ χορηγήσῃ καὶ νὰ
πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς
δικαιοσύνης σας·) 11 πλουτιζόμενοι κατὰ πάντα εἰς πᾶσαν
ἐλευθεριότητα, ἥτις ἐργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν εἰς τὸν
Θεόν. 12 Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐχὶ μόνον
προσαναπληροῖ τὰς στερήσεις τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισ-
σεύει διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Θεὸν, 13 (ἐπειδὴ
δοκιμάζοντες τὴν διακονίαν ταύτην, δοξάζουσι τὸν Θεὸν διὰ
τὴν ὑποταγὴν τῆς εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίας
σας, καὶ διὰ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς
πάντας μεταδόσεως,) 14 καὶ διὰ τῆς ὑπὲρ ὑμῶν δεησεως αὐτῶν,
οἵτινες σᾶς ἐπιποθοῦσι διὰ τὴν πρὸς ἐσᾶς ὑπερβάλλουσαν
χάριν τοῦ Θεοῦ.
15 Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνεκδιήγητον αὐτοῦ δωρεάν.

ΚΕΦ. ι'.—ιγ'.

ΑΥΤΟΣ δὲ ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τῆς πρᾳότητος
καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὅστις παρὼν μὲν εἶμαι ταπεινὸς
μεταξύ σας, ἀπὼν δὲ λαμβάνω θάῤῥος πρὸς ἐσᾶς· 2 σᾶς
παρακαλῶ δὲ, ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ λάβω θάῤῥος μὲ τὴν πε-
ποίθησιν ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν στοχάζομαι νὰ τολμήσω
ἐναντίον τινῶν, οἵτινες θεωροῦσιν ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπα-
τοῦντας· 3 διότι ἂν καὶ περιπατῶμεν ἐν σαρκὶ, δὲν πολεμοῦμεν
ὅμως κατὰ σάρκα. 4 Διότι τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου ἡμῶν δὲν εἶναι

σαρκικὰ, ἀλλὰ δυνατὰ σὺν Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων·
5 ἐπειδὴ καθαιροῦμεν λογισμοὺς, καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον
ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζομεν πᾶν νόημα
εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ· 6 καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἐκδική-
σωμεν πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν γείνῃ πλήρης ἡ ὑπακοή σας.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Ἐάν τις ἔχῃ πεποίθησιν εἰς
ἑαυτὸν ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἂς συλλογίζηται τοῦτο πάλιν
ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς
εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ. 8 Διότι ἐὰν καὶ περισσότερόν τι καυχηθῶ
διὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐχὶ εἰς καθαίρεσίν σας, δὲν θέλω αἰσχυνθῇ·
9 διὰ νὰ μὴ φανῶ ὅτι θέλω νὰ σᾶς ἐκφοβίζω διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
10 Διότι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ, λέγει τις, εἶναι βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ
δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.
11 Τοῦτο ἂς παρατηρῇ ὁ τοιοῦτος, ὅτι ὁποῖοι εἴμεθα εἰς τὸν λόγον
διὰ τῶν ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες εἰς τὸ ἔργον.
12 Διότι δὲν τολμῶμεν νὰ συναριθμήσωμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν
ἑαυτοὺς πρός τινας ἐκ τῶν συνιστώντων ἑαυτούς· ἀλλ' αὐτοὶ
καθ' ἑαυτοὺς μετροῦντες ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἑαυτοὺς συγκρίνοντες
ἑαυτοὺς, ἀνοηταίνουσιν. 13 Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θέλομεν καυχηθῇ εἰς
τὰ ἄμετρα· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος τὸ ὁποῖον ἐμοί-
ρασεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, μέτρον, ὥστε νὰ φθάσωμεν ἕως καὶ εἰς
ἐσᾶς· 14 διότι δὲν ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, ὡς μὴ φθάσαντες εἰς
ἐσᾶς· ἐπειδὴ ἕως καὶ εἰς ἐσᾶς ἐφθάσαμεν διὰ τοῦ εὐαγγελίου
τοῦ Χριστοῦ. 15 Καὶ δὲν καυχώμεθα εἰς τὰ ἄμετρα, εἰς ξένους
κόπους, ἀλλ' ἔχομεν ἐλπίδα, ὅτι, αὐξανομένης τῆς πίστεώς σας,
θέλομεν μεγαλυνθῇ εἰς ἐσᾶς ἐκ περισσοῦ κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν·
16 ὥστε νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰς τοὺς ἐπέκεινα ὑμῶν
τόπους, οὐχὶ νὰ καυχηθῶμεν εἰς τὰ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι ἕτοιμα·
17 ἀλλ' ὅστις καυχᾶται, ἐν Κυρίῳ ἂς καυχᾶται· 18 διότι δὲν
εἶναι δόκιμος ὅστις συνιστᾷ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν
ὁποῖον ὁ Κύριος συνιστᾷ.

ΚΕΦ. *ια'*.—1 *Εἴθε νὰ ὑποφέρητε ὀλίγον τι τὴν ἀφροσύνην μου·*
ἀλλὰ καὶ ὑποφέρετέ με· 2 διότι εἶμαι ζηλότυπος πρὸς ἐσᾶς
κατὰ ζηλοτυπίαν Θεοῦ· ἐπειδὴ σᾶς ἠῤῥαβώνισα μὲ ἕνα ἄνδρα,
διὰ νὰ σᾶς παραστήσω παρθένον ἁγνὴν εἰς τὸν Χριστόν.
3 Φοβοῦμαι ὅμως μήπως, καθὼς ὁ ὄφις ἐξηπάτησε τὴν Εὔαν διὰ

της πανουργίας αὐτοῦ, διαφθαρῇ οὕτως ὁ νοῦς σας ἐκπεσων ἀπὸ
τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. [4]Διότι ἐὰν ὁ ἐρχόμενος
κηρύττῃ πρὸς ἐσᾶς ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἐκηρύξαμεν,
ἢ λαμβάνητε ἄλλο πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐλάβετε, ἢ ἄλλο
εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον δὲν ἐδεχθητε, καλῶς ἠθέλετε ὑποφέρει
αὐτόν.

[5]Ἀλλὰ στοχάζομαι ὅτι δὲν εἶμαι εἰς οὐδὲν κατώτερος τῶν
πρωτίστων ἀποστόλων. [6]Ἐὰν δὲ καὶ ἦμαι ἰδιωτης κατὰ τὸν
λόγον, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὴν γνῶσιν· ἀλλ' ἐν παντὶ τρόπῳ ἐφανερώ-
θημεν κατὰ πάντα εἰς ἐσᾶς. [7]Ἢ ἔπραξα ἁμαρτίαν, ταπεινόνων
ἐμαυτὸν διὰ νὰ ὑψωθῆτε σεῖς, διότι σᾶς ἐκήρυξα δωρεὰν τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ; [8]Ἄλλας ἐκκλησίας ἐγύμνωσα, λαβὼν τὰ
ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν σας· [9]καὶ ὅτε ἤμην παρὼν εἰς ἐσᾶς
καὶ ἐστερήθην, δὲν κατεβάρυνα οὐδένα· διότι τὴν στέρησίν μου
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ
κατὰ πάντα ἐφύλαξα ἐμαυτὸν, καὶ θέλω φυλάξει, ἀβαρῆ πρὸς
ἐσᾶς. [10]Εἶναι ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη
δὲν θέλει ἀποκλεισθῇ εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς τόποις τῆς Ἀχαΐας. [11]Διὰ
τί; διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ; ὁ Θεὸς γινώσκει. [12]Ὅ,τι δὲ κάμνω,
τοῦτο καὶ θέλω κάμνει, διὰ νὰ ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων
ἀφορμήν· ἵνα εὑρεθῶσιν εἰς ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον καυχῶνται
τοιοῦτοι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

[13]Διότι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι,
μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. [14]Καὶ οὐδὲν
θαυμαστόν· διότι αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς
ἄγγελον φωτός. [15]Δὲν εἶναι λοιπὸν μέγα ἂν καὶ οἱ διάκονοι
αὐτοῦ μετασχηματίζωνται εἰς διακόνους δικαιοσύνης· τῶν
ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶσθαι κατὰ τα ἔργα αὐτῶν.

[16]Πάλιν λέγω, Μηδεὶς ἂς μὴ μὲ στοχασθῇ ὅτι εἶμαι ἄφρων·
εἰ δὲ μη, δέχθητέ με κἂν ὡς ἄφρονα, διὰ νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγὼ
ὀλίγον τί. [17]Ὅ,τι λαλῶ εἰς τοῦτο τὸ θάῤῥος τῆς καυχήσεως,
δὲν λαλῶ κατὰ τὸν Κύριον ἀλλ' ὡς ἄφρων. [18]Ἐπειδὴ πολλοὶ
καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω καυχηθῇ καὶ ἐγώ. [19]Διότι
σεῖς εὐχαρίστως ὑποφέρετε τοὺς ἄφρονας, ὄντες φρόνιμοι.
[20]ἐπειδὴ ὑποφέρετε, ἐάν τις σᾶς καταδουλόνῃ, ἐάν τις σᾶς καὶ
τατρώγῃ, ἐάν τις λαμβάνῃ τὰ ὑμῶν, ἐάν τις ἐπαίρηται, ἐάν τις
σᾶς κτυπᾷ εἰς τὸ πρόσωπον. [21]Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς νὰ
ἤμεθα ἡμεῖς ἀσθενεῖς· ἀλλ' εἰς ὅ,τι τολμᾷ τις, (ἀφρόνως ὁμιλῶ,)

τολμῶ καὶ ἐγώ· [22]Ἑβραῖοι εἶναι; καὶ ἐγώ· Ἰσραηλῖται εἶναι;
καὶ ἐγώ· σπέρμα Ἀβραὰμ εἶναι; καὶ ἐγώ. [23]Ὑπηρεται τοῦ
Χριστοῦ εἶναι; (παραφρονῶν λαλῶ,) πλειότερον ἐγώ· εἰς κόπους
περισσότερον, εἰς πληγὰς καθ' ὑπερβολὴν, εἰς φυλακὰς περισ
σότερον, εἰς θανάτους πολλάκις· [24]ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων πεντάκις
ἔλαβον πληγὰς τεσσαράκοντα παρὰ μίαν· [25]τρὶς ἐῤῥαβδίσθην,
ἅπαξ ἐλιθοβολήθην, τρὶς ἐναυάγησα, ἓν ἡμερονύκτιον ἐν τῷ
βυθῷ ἔκαμον· [26]εἰς ὁδοιπορίας πολλάκις, εἰς κινδύνους πο-
ταμῶν, κινδύνους λῃστῶν, κινδύνους ἐκ τοῦ γένους, κινδύνους ἐξ
ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν
θαλάσσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις· [27]ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ,
ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν πείνῃ καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολλά-
κις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· [28]ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ
καθ' ἡμέραν ἐπικείμενος εἰς ἐμὲ ἀγὼν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν. [29]Τίς ἀσθενεῖ, καὶ δὲν ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται,
καὶ ἐγὼ δὲν φλέγομαι;

[30]Ἐὰν πρέπῃ νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχηθῇ εἰς τὰ τῆς ἀσθε-
νείας μου. [31]Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, γνωρίζει ὅτι δὲν ψεύδομαι.
[32]Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρούρει τὴν
πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων νὰ μὲ πιάσῃ· [33]καὶ διὰ θυρίδος
ἀπὸ τοῦ τείχους κατεβιβάσθην ἐν κοφίνῳ, καὶ ἐξέφυγον τὰς
χεῖρας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιβ'.—[1]Νὰ καυχῶμαι βέβαια δὲν μοὶ συμφέρει· διότι
θέλω ἐλθεῖ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

[2]Γνωρίζω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε
ἐντὸς τοῦ σώματος, δὲν ἐξεύρω· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, δὲν
ἐξεύρω· ὁ Θεὸς ἐξεύρει·) ὅτι ἡρπάγη ὁ τοιοῦτος ἕως τρίτου
οὐρανοῦ. [3]Καὶ γνωρίζω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐντὸς τοῦ
σώματος, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, δὲν ἐξεύρω· ὁ Θεὸς ἐξεύρει·)
[4]ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἀνεκλάλητα
λόγια, τὰ ὁποῖα δὲν συγχωρεῖται εἰς ἄνθρωπον νὰ λαλήσῃ.

[5]Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου θέλω καυχηθῇ· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ δὲν
θέλω καυχηθῇ, εἰμὴ εἰς τας ἀσθενείας μου. [6]Διότι ἐὰν θελήσω
να καυχηθῶ, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων· ἐπειδὴ ἀλήθειαν θέλω
εἰπεῖ· συστέλλομαι ὅμως, μὴ στοχασθῇ τις εἰς ἐμὲ ἀνώτερόν τι
ἀφ' ὅ,τι μὲ βλέπει, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπεραίρωμαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀπο-
καλύψεων, μοὶ ἐδόθη σκόλοψ εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος Σατᾶν,
διὰ νὰ μὲ ῥαπίζῃ, διὰ νὰ μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 Περὶ τούτου τρὶς
παρεκάλεσα τὸν Κύριον, δια νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπ' ἐμοῦ· 9 καὶ
μοὶ εἶπεν, Ἀρκεῖ εἰς σὲ ἡ χάρις μου· διότι ἡ δύναμίς μου ἐν
ἀδυναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Μὲ ἄκραν λοιπὸν εὐχαρίστησιν
θέλω καυχηθῇ μᾶλλον εἰς τὰς ἀδυναμίας μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ
ἐν ἐμοὶ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. 10 Ὅθεν εὐαρεστοῦμαι εἰς τὰς
ἀδυναμίας, εἰς τὰς ὕβρεις, εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμοὺς,
εἰς τὰς στενοχωρίας ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· διότι ὅταν ἦμαι ἀδύνα-
τος, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Ἔγεινα ἄφρων καυχώμενος· σεῖς μὲ ἠναγκάσατε· διότι
ἔπρεπεν ἐγὼ νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ σᾶς· ἐπειδὴ εἰς οὐδὲν ὑπῆρξα
κατώτερος τῶν πρωτίστων ἀποστόλων, ἂν καὶ ἦμαι μηδέν
12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἐνηργήθησαν μεταξύ σας ἐν
πάσῃ ὑπομονῇ, διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ δυνάμεων.
13 Διότι κατὰ τί ἐμείνατε κατώτεροι τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν,
εἰμὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι τὴν
ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτην φορὰν εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, καὶ
δὲν θέλω σᾶς καταβαρύνει· διότι δὲν ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς·
διότι δὲν χρεωστοῦσι τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς γονεῖς,
ἀλλ' οἱ γονεῖς διὰ τὰ τέκνα. 15 Ἐγὼ δὲ μὲ ἄκραν χαρὰν θέλω
δαπανήσει καὶ ὅλως δαπανηθῇ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας, ἂν καὶ,
ἐνῷ σᾶς ἀγαπῶ περισσότερον, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον. 16 Ἔστω
ὅμως, ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα· ἀλλὰ πανοῦργος ὢν, σᾶς ἐπίασα
μὲ δόλον. 17 Μήπως διά τινος ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἔστειλα
πρὸς ἐσᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπο σᾶς; 18 Παρεκάλεσα τὸν
Τίτον, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήπως ὁ Τίτος
ἐπλεονέκτησε τί ἀπὸ σᾶς; οὐχὶ μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα περιεπατήσα-
μεν; οὐχὶ εἰς τὰ αὐτὰ ἴχνη;

19 Πάλιν νομίζετε ὅτι ἀπολογούμεθα πρὸς ἐσᾶς; ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ· πράττομεν δὲ τὰ πάντα, ἀγαπητοὶ, διὰ
τὴν οἰκοδομήν σας. 20 Διότι φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν, δὲν σᾶς
εὕρω ὁποίους θέλω, καὶ ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς ἐσᾶς ὁποῖον δὲν θέλετε·
μήπως ἦναι μεταξύ σας ἔριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοὶ, μάχαι, κατα-
λαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, ἀλαζονεῖαι, ἀκαταστασίαι· 21 μήπως πάλιν
ὅταν ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, μὲ ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου, καὶ πενθήσω

πολλοὺς τῶν προαμαρτησάντων καὶ μὴ μετανοησάντων διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ πορνείαν καὶ ἀσέλγειαν τὴν ὁποίαν ἔπραξαν.

ΚΕΦ. *ιγ'.*—1 *Τρίτην ταύτην φορὰν ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς·
" ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει βεβαιοῦσθαι πᾶς
λόγος."* 2 *Προεῖπον, καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὴν δευτέραν
φορὰν, καὶ τώρα ἀπὼν γράφω πρὸς τοὺς προαμαρτήσαντας καὶ
τοὺς λοιποὺς πάντας, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω φεισθῇ·*
3 *ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ δι' ἐμοῦ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὅστις
δὲν εἶναι ἀσθενὴς πρὸς ἐσᾶς, ἀλλ' εἶναι δυνατὸς μεταξύ σας.*
4 *Διότι ἂν ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ζῇ ὅμως ἐκ δυνάμεως Θεοῦ·
διότι καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, πλὴν ἐκ δυνάμεως Θεοῦ
θέλομεν ζήσει μετ' αὐτοῦ εἰς ἐσᾶς.* 5 *Ἑαυτοὺς ἐξετάζετε, ἂν
ἦσθε ἐν τῇ πίστει· ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ δὲν γνωρίζετε ἑαυτοὺς,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἐν ὑμῖν; ἐκτὸς ἐὰν ἦσθε ἀδόκιμοι
κατά τι.* 6 *Ἐλπίζω δὲ ὅτι θέλετε γνωρίσει ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα
ἀδόκιμοι.* 7 *Εὔχομαι δὲ εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὴ πράξητε μηδὲν
κακόν· οὐχὶ διὰ νὰ φανῶμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ πράτ-
τητε σεῖς τὸ καλὸν, ἡμεῖς δὲ ἂς ἤμεθα ὡς ἀδόκιμοι.* 8 *Διότι
δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμέν τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας.* 9 *Ἐπειδὴ χαίρομεν ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν,
σεῖς δὲ ἦσθε δυνατοί· τοῦτο μάλιστα καὶ εὐχόμεθα, τὴν
τελειοποίησίν σας.* 10 *Διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω ἀπὼν, διὰ
νὰ μὴ φερθῶ ἀποτομως παρὼν, κατὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν
μοὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος πρὸς οἰκοδομὴν, καὶ οὐχὶ πρὸς καθαίρε-
σιν.*

11 *Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, τελειοποιεῖσθε, παραμυθεῖσθε,
φρονεῖτε τὸ αὐτὸ, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν.* 12 *Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἁγίῳ· σᾶς ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι.*

13 *Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.*

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α'. β'.

ΠΑΥΛΟΣ, *απόστολος ουχὶ από ανθρώπων, ουδὲ δι ανθρώπου,*
αλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ αναστήσαντος
αυτὸν ἐκ νεκρῶν, 2 *καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ αδελφοὶ, πρὸς τὰς*
ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας· 3 *χάρις* εἴη *ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ*
Πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 4 *ὅστις ἔδωκεν*
ἑαυτὸν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ
παρόντος πονηροῦ αἰῶνος, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
ἡμῶν· 5 *εἰς τὸν ὁποῖον* ἔστω *ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*
Αμήν.

6 *Θαυμάζω ὅτι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε ἀπὸ ἐκείνου ὅστις*
σᾶς ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον·
7 *τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο· ἀλλ' ὑπάρχουσι τινὲς οἱ ὁποῖοι σᾶς*
ταράττουσι, καὶ θέλουσι νὰ μετατρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ. 8 *Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς*
κηρύττῃ ἄλλο *εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ἐκηρύξαμεν,*
ἂς ἦναι ἀνάθεμα. 9 *Καθὼς προείπομεν καὶ τώρα πάλιν λέγω,*
Ἐάν τις σᾶς κηρύττῃ ἄλλο *εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον*
παρελάβετε, ἂς ἦναι ἀνάθεμα. 10 *Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω*
ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ νὰ ἀρέσκω εἰς ἀνθρώπους; διότι ἐὰν ἀκόμη
ἤρεσκον εἰς ἀνθρώπους, δὲν ἤθελον εἶσθαι δοῦλος Χριστοῦ.

11 *Ἀλλὰ σᾶς γνωστοποιῶ, ἀδελφοὶ, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τὸ*
κηρυχθὲν ὑπ' ἐμοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον· 12 *διότι οὐδ' ἐγὼ παρέ-*
λαβον αὐτὸ παρὰ ἀνθρώπου, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀπο-
καλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. 13 *Διότι ἠκούσατε τὴν ποτὲ διαγω-*
γήν μου ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκακοποίουν αὐτήν· 14 *καὶ προέκοπτον*
εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου,
περισσότερον ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδό-
σεων.

15 *Ὅτε δὲ ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς, ὁ προσδιορίσας με ἐκ κοιλίας*

μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, [16] *νὰ ἀποκα-*
λύψῃ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, διὰ νὰ κηρύττω αὐτὸν μεταξὺ τῶν
ἐθνῶν, εὐθὺς δὲν συνεβουλεύθην σάρκα καὶ αἷμα· [17] *οὐδὲ*
ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπ-
ῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.
[18] *Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ γνωρίσω*
προσωπικῶς τὸν Πέτρον· καὶ ἔμεινα παρ' αὐτῷ ἡμέρας δεκα-
πέντε· [19] *ἄλλον δὲ τῶν ἀποστόλων δὲν εἶδον, εἰμὴ Ἰάκωβον τὸν*
ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. [20] *Ὅσα δὲ σᾶς γράφω, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ*
Θεοῦ ὁμολογῶ, *ὅτι δὲν ψεύδομαι.* [21] *Ἔπειτα ἦλθον εἰς τοὺς*
τόπους τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας· [22] *καὶ ἤμην προσωπικῶς*
ἀγνοούμενος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰουδαίας τὰς ἐν Χριστῷ·
[23] *ἤκουον δὲ μόνον, Ὅτι ὁ ποτὲ διώκων ἡμᾶς, τώρα κηρύττει*
την πίστιν τὴν ὁποίαν ποτὲ κατεπολέμει. [24] *Καὶ ἐδόξαζον τὸν*
Θεὸν δι' ἐμέ.

ΚΕΦ. *β'*.—[1] *Ἔπειτα μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη πάλιν ἀνέβην εἰς*
Ἱεροσόλυμα μετὰ τοῦ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ τὸν Τίτον·
[2] *ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ παρέστησα πρὸς αὐτοὺς τὸ*
εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον κηρύττω μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, κατ' ἰδίαν δὲ
πρὸς τοὺς ἐπισημοτέρους, μήπως τρέχω, ἢ ἔτρεξα εἰς μάτην.
[3] *Ἀλλ' οὐδὲ ὁ Τίτος ὁ μετ' ἐμοῦ, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη νὰ*
περιτμηθῇ· [4] *ἀλλὰ διὰ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵ-*
τινες παρεισῆλθον διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν ἐλευθερίαν
ἡμῶν τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ νὰ μᾶς κατα-
δουλώσωσιν· [5] *εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ πρὸς ὥραν ὑπεχωρήσαμεν*
ὑποτασσόμενοι, διὰ νὰ διαμείνῃ εἰς ἐσᾶς ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγ-
γελίου. [6] *Περὶ δὲ τῶν νομιζομένων ὅτι εἶναί τι, ὁποῖοι ποτὲ*
καὶ ἂν ἦσαν, οὐδόλως φροντίζω· ὁ Θεὸς δὲν βλέπει εἰς πρόσω-
πον ἀνθρώπου· διότι εἰς ἐμὲ οἱ ἐπισημότεροι δὲν προσέθεσαν
οὐδὲν περισσότερον· [7] *ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ἀφοῦ εἶδον ὅτι ἐνεπι-*
στεύθην νὰ κηρύττω *τὸ εὐαγγέλιον πρὸς τοὺς ἀπεριτμήτους, καθὼς*
ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς περιτετμημένους· [8] *(διότι ὁ ἐνεργήσας εἰς*
τὸν Πέτρον ὥστε νὰ ἀποσταλῇ πρὸς τοὺς περιτετμημένους,
ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμὲ πρὸς τοὺς ἐθνικούς·) [9] *καὶ ἀφοῦ ἐγνώρισαν*
τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμέ, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάν-
νης, οἱ θεωρούμενοι ὅτι εἶναι στύλοι, δεξιὰς ἔδωκαν κοινωνίας
εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, διὰ νὰ ὑπάγωμεν *ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ*

ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τοὺς περιτετμημένους· [10] μόνον μᾶς παρήγγειλαν
νὰ ἐνθυμώμεθα τοὺς πτωχούς· τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ
τοῦτο νὰ κάμω.

[11] Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἠναντιώθην εἰς
αὐτὸν κατὰ πρόσωπον, διότι ἦτο ἀξιόμεμπτος· [12] ἐπειδὴ πρὶν
ἔλθωσι τινὲς ἀπὸ τοῦ Ἰακώβου, συνέτρωγε μὲ τοὺς ἐθνικούς·
ὅτε δὲ ἦλθον, συνεστέλλετο καὶ ἀπεχώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος
τοὺς ἐκ περιτομῆς. [13] Καὶ μετ' αὐτοῦ συνυπεκρίθησαν καὶ οἱ
λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας συμπαρεσύρθη εἰς τὴν
ὑπόκρισιν αὐτῶν. [14] Ἀλλ' ὅτε ἐγὼ εἶδον, ὅτι δὲν ὀρθοποδοῦσι
πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον
ἔμπροσθεν πάντων, Ἐὰν σὺ Ἰουδαῖος ὤν, ζῇς ἐθνικῶς, καὶ οὐχὶ
Ἰουδαϊκῶς, διὰ τί ἀναγκάζεις τοὺς ἐθνικοὺς νὰ Ἰουδαΐζωσιν;
[15] Ἡμεῖς ἐκ γεννήσεως Ἰουδαῖοι ὄντες, καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν
ἁμαρτωλοὶ, [16] ἐξεύροντες ὅτι δὲν δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων
νόμου, εἰμὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσα-
μεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως
Χριστοῦ, καὶ οὐχὶ ἐξ ἔργων νόμου· διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ
ἐξ ἔργων νόμου οὐδεὶς ἄνθρωπος. [17] Ἀλλ' ἐὰν ζητοῦντες νὰ
δικαιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστὸν, εὑρέθημεν καὶ ἡμεῖς ἁμαρτωλοὶ,
ἄρα ὁ Χριστὸς ἁμαρτίας εἶναι διάκονος; Μὴ γένοιτο.

[18] Διότι ἐὰν ὅσα κατέστρεψα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παρα-
βάτην δεικνύω ἐμαυτόν. [19] Διότι ἐγὼ διὰ τοῦ νόμου ἀπέθανον
εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν. [20] Μετὰ τοῦ Χριστοῦ
συνεσταυρώθην· ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν
ἐμοί· καθ' ὃ δὲ τώρα ζῶ ἐν σαρκὶ, ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, ὅστις μὲ ἠγάπησε, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.
[21] Δὲν ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· διότι ἂν ἡ δικαίωσις γίνηται διὰ
τοῦ νόμου, ἄρα ὁ Χριστὸς εἰς μάτην ἀπέθανε.

ΚΕΦ. γ΄. δ΄.

Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβάσκανεν, ὥστε νὰ μὴ πείθησθε
εἰς τὴν ἀλήθειαν σεῖς, ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὁποίων
ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διεγράφη ἐσταυρωμένος μεταξύ σας; [2] Τοῦτο
μόνον θέλω νὰ μάθω ἀπὸ σᾶς, Ἐξ ἔργων νόμου ἐλάβετε τὸ
Πνεῦμα, ἢ ἐξ ἀκοῆς τῆς πίστεως; [3] Τόσον ἀνόητοι εἶσθε; ἀφοῦ
ἠρχίσατε μὲ τὸ Πνεῦμα, τώρα τελειόνετε μὲ τὴν σάρκα; [4] Εἰς

μάτην ἐπάθετε τόσα; ἂν μόνον εἰς μάτην. [5] *Ἐκεῖνος λοιπὸν
ὅστις χορηγεῖ εἰς ἐσᾶς τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ θαύματα μεταξύ
σας, ἐξ ἔργων νόμου κάμνει ταῦτα, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;*
[6] Καθὼς ὁ Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη
εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην. [7] Ἐξεύρετε λοιπὸν ὅτι οἱ ὄντες ἐκ
πίστεως, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ. [8] Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ
ὅτι ἐκ πίστεως δικαιόνει τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προήγγειλεν εἰς τὸν
Ἀβραάμ, "Ὅτι θέλουσιν εὐλογηθῇ ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη."
[9] Ὥστε οἱ ὄντες ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται μετὰ τοῦ πιστοῦ
Ἀβραάμ.
[10] Διότι ὅσοι εἶναι ἐξ ἔργων νόμου, ὑπὸ κατάραν εἶναι· ἐπειδὴ
εἶναι γεγραμμένον, "Ἐπικατάρατος πᾶς ὅστις δὲν ἐμμένει ἐν
πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, ὥστε νὰ
πράξῃ αὐτά." [11] Ὅτι δὲ οὐδεὶς δικαιοῦται διὰ τοῦ νόμου ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερόν· διότι "ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἐκ πίστεως."
[12] Ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι ἐκ πίστεως· ἀλλ' "ὁ ἄνθρωπος ὁ πράτ-
των αὐτά, θέλει ζήσει δι' αὐτῶν." [13] Ὁ Χριστὸς ἐξηγόρασεν
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος κατάρα ὑπὲρ ἡμῶν·
διότι εἶναι γεγραμμένον, "Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ
ξύλου." [14] Διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ λάβωμεν τὴν ἐπαγγελίαν του Πνεύ-
ματος διὰ τῆς πίστεως.
[15] Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον ὁμιλῶ· ὅμως καὶ ἀνθρώπου δια-
θήκην κεκυρωμένην οὐδεὶς ἀθετεῖ, ἢ προσθέτει εἰς αὐτήν. [16] Πρὸς
δὲ τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πρὸς τὸ σπέρμα
αὐτοῦ· δὲν λέγει, Καὶ πρὸς τὰ σπέρματα, ὡς περὶ πολλῶν,
ἀλλ' ὡς περὶ ἑνός, "Καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σου," ὅστις εἶναι
ὁ Χριστός. [17] Τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι διαθήκην προκεκυρωμένην εἰς
τὸν Χριστὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια τριάκοντα
γενόμενος νόμος δὲν ἀκυρόνει, ὥστε νὰ καταργήσῃ τὴν ἐπαγ-
γελίαν. [18] Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι ἐκ νόμου, δὲν εἶναι πλέον
ἐξ ἐπαγγελίας· ἀλλ' εἰς τὸν Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας ἐχάρισε
ταύτην ὁ Θεός.
[19] Διὰ τί λοιπὸν ἐδόθη ὁ νόμος; Ἐξ αἰτίας τῶν παραβάσεων
προσετέθη, ἑωσοῦ ἔλθῃ τὸ σπέρμα πρὸς τὸ ὁποῖον ἔγεινεν ἡ
ἐπαγγελία, διαταχθεὶς δι' ἀγγέλων διὰ χειρὸς μεσίτου. [20] Ὁ δὲ
μεσίτης δὲν εἶναι ἑνός· ὁ Θεὸς ὅμως εἶναι εἷς.
[21] Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι;

*Μὴ γένοιτο! διότι ἐὰν ἤθελε δοθῆ νόμος δυνάμενος νὰ ζωοποιήσῃ,
ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶσθαι τῳόντι ἐκ τοῦ νόμου·* 22 *ἡ γραφὴ
ὅμως συνέκλεισε τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ
ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως* Ἰησοῦ Χριστοῦ *εἰς τοὺς πιστεύοντας.*
23 *Πρὶν δὲ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα ὑπὸ τὸν νόμον, συγκε-
κλεισμένοι εἰς τὴν πίστιν ἥτις ἔμελλε νὰ ἀποκαλυφθῇ.* 24 *Ὥστε
ὁ νόμος ἔγεινε παιδαγωγὸς ἡμῶν εἰς τὸν* Χριστὸν, *διὰ νὰ δικαι-
ωθῶμεν ἐκ πίστεως·* 25 *ἀφοῦ ὅμως ἦλθεν ἡ πίστις, δὲν εἴμεθα
πλέον ὑπὸ παιδαγωγόν.*

26 *Διότι πάντες εἶσθε υἱοὶ* Θεοῦ *διὰ τῆς πίστεως* τῆς *ἐν* Χρι-
στῷ Ἰησοῦ. 27 Ἐπειδὴ *ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς* Χριστὸν, Χριστὸν
ἐνεδύθητε. 28 *Δὲν εἶναι* πλέον Ἰουδαῖος *οὐδὲ* Ἕλλην· *δὲν εἶναι
δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θῆλυ· διότι πάντες
σεῖς εἶσθε εἷς ἐν* Χριστῷ Ἰησοῦ. 29 Ἐὰν *δὲ ἦσθε τοῦ* Χριστοῦ,
ἄρα εἶσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, *καὶ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν
κληρονόμοι.*

ΚΕΦ. δ'.—1 *Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι
νήπιος, δὲν διαφέρει δούλου, ἂν καὶ ἦναι κύριος πάντων·*
2 *ἀλλ' εἶναι ὑπὸ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους, μέχρι τῆς προθεσμίας*
ὑπὸ *τοῦ πατρός.* 3 *Οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅτε ἤμεθα νήπιοι, ὑπὸ τὰ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδουλωμένοι·* 4 *ὅτε ὅμως ἦλθε τὸ
πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ* Θεὸς *τὸν* Υἱὸν *αὐτοῦ,
ὅστις ἐγεννήθη ἐκ γυναικὸς* καὶ *ὑπετάγη εἰς τὸν νόμον·* 5 *διὰ νὰ
ἐξαγοράσῃ τοὺς ὑπὸ νόμον, διὰ νὰ λάβωμεν τὴν υἱοθεσίαν.*
6 *Καὶ ἐπειδὴ εἶσθε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ* Θεὸς *τὸ* Πνεῦμα *τοῦ*
Υἱοῦ *αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον κράζει,* Ἀββᾶ, ὁ
Πατήρ. 7 *Ὅθεν δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος, ἀλλ' υἱός· ἐὰν δὲ υἱὸς,
καὶ κληρονόμος τοῦ* Θεοῦ *διὰ τοῦ* Χριστοῦ.

8 *Ἀλλὰ τότε μὲν, μὴ γνωρίζοντες τὸν* Θεὸν, *ἐδουλεύσατε εἰς
τοὺς μὴ φύσει ὄντας θεούς·* 9 *τώρα δὲ, ἀφοῦ ἐγνωρίσατε τὸν*
Θεὸν, *μᾶλλον δὲ ἐγνωρίσθητε ὑπὸ τοῦ* Θεοῦ, *πῶς ἐπιστρέφετε
πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα πάλιν
ὡς πρότερον θέλετε νὰ δουλεύητε;* 10 *Ἡμέρας παρατηρεῖτε, καὶ
μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς.* 11 *Φοβοῦμαι* διὰ *σᾶς, μήπως
ματαίως ἐκοπίασα εἰς ἐσᾶς.*

12 *Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, διότι καὶ ἐγὼ* εἶμαι *καθὼς σεῖς, ἀδελφοὶ, σᾶς
παρακαλῶ· οὐδόλως μὲ ἠδικήσατε.* 13 Ἐξεύρετε *δὲ ὅτι πρότερον*

σᾶς ἐκήρυξα τὸ εὐαγγέλιον ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός. [14]Καὶ δὲν
ἐξουθενήσατε οὐδ' ἀπεῤῥίψατε τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκι
μου, ἀλλὰ μὲ ἐδέχθητε ὡς ἄγγελον Θεοῦ, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.
[15]Τίς λοιπὸν ἦτο ὁ μακαρισμός σας; Ἐπειδὴ μαρτυρῶ πρὸς
ἐσᾶς ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμούς σας ἠθέλετε ἐκβάλει καὶ
δώσει εἰς ἐμέ. [16]Ἐχθρός σας ἔγεινα λοιπὸν, διότι σᾶς λέγω τὴν
ἀλήθειαν;

[17]Δεικνύουσι ζῆλον πρὸς ἐσᾶς, οὐχὶ ὅμως καλόν· ἀλλὰ θέλουσι
νὰ σᾶς ἀποκλείσωσι, διὰ νὰ ἔχητε σεῖς ζῆλον πρὸς αὐτούς.
[18]Καλὸν δὲ εἶναι νὰ ἦσθε ζηλωταὶ πρὸς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ
οὐχὶ μόνον ὅταν εὑρίσκωμαι μεταξύ σας. [19]Τεκνία μου, διὰ
τοὺς ὁποίους πάλιν εἶμαι εἰς ὠδῖνας, ἑωσοῦ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς
ἐν ὑμῖν· [20]ἤθελον δὲ νὰ παρευρίσκωμαι μεταξύ σας τώρα, καὶ
νὰ ἀλλάξω τὴν φωνήν μου· διότι ἀπορῶ διὰ σᾶς.

[21]Εἴπατέ μοι, οἱ θέλοντες νὰ ἦσθε ὑπὸ νόμον, τὸν νόμον δὲν
ἀκούετε; [22]Διότι εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὁ Ἀβραὰμ ἐγέννησε δύο
υἱούς· ἕνα ἐκ τῆς δούλης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας· [23]ἀλλ' ὁ
μὲν ἐκ τῆς δούλης ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας,
διὰ τῆς ἐπαγγελίας. [24]Τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ ἀλληγορίαν· διότι
αὗται εἶναι αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους Σινᾶ, ἡ
γεννῶσα προς δουλείαν, ἥτις εἶναι ἡ Ἄγαρ. [25](Διότι τὸ Ἄγαρ
εἶναι τὸ ὄρος Σινᾶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ ταὐτίζεται μὲ τὴν σημερινὴν
Ἱερουσαλήμ· εἶναι δὲ εἰς δουλείαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.) [26]Ἡ
δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἥτις εἶναι μήτηρ πάντων
ἡμῶν. [27]Διότι εἶναι γεγραμμένον, "Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ μὴ
τίκτουσα, ἔκβαλε φωνὴν καὶ βόησον ἡ μὴ ὠδίνουσα· διότι τὰ
τέκνα τῆς ἐρήμου εἶναι πλειότερα παρὰ τα τέκνα τῆς ἐχούσης τὸν
ἄνδρα·" [28]ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, καθὼς ὁ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα
εἴμεθα. [29]Ἀλλὰ καθὼς τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν
κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα. [30]Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή;
"Ἔκβαλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· διότι δὲν θέλει κλη-
ρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας."

[31]Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, δὲν εἴμεθα τῆς δούλης τέκνα, ἀλλὰ της
ἐλευθέρας.

ΚΕΦ. ε'.

ΕΝ τῇ ἐλευθερίᾳ λοιπὸν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ὁ
Χριστὸς, μένετε σταθεροὶ, καὶ μὴ ὑποβληθῆτε πάλιν εἰς ζυγὸν
δουλείας.

[2]Ἰδοὺ, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λεγω ὅτι, ἐὰν περιτέμνησθε, ὁ
Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ὠφελήσει οὐδέν. [3]Μαρτύρομαι δὲ πάλιν
πρὸς πάντα ἄνθρωπον περιτεμνόμενον, ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ
ἐκτελῇ ὅλον τὸν νόμον. [4]Ἀπεχωρίσθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὅσοι
δικαιόνεσθε διὰ τοῦ νόμου· ἐξεπέσατε ἀπὸ τῆς χάριτος. [5]Διότι
ἡμεῖς διὰ τοῦ Πνεύματος προσδοκῶμεν ἐκ πίστεως τὴν ἐλπίδα τῆς
δικαιώσεως. [6]Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ ἔχει ἰσχὺν
τινὰ, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

[7]Ἐτρέχετε καλῶς· τίς σᾶς ἐμπόδισεν ὥστε νὰ μὴ πείθησθε
εἰς τὴν ἀλήθειαν; [8]Ἡ κατάπεισις αὕτη δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνου ὅστις
σᾶς καλεῖ. [9]Ὀλίγη ζύμη καθιστᾷ ὅλον τὸ φύραμα ἔνζυμον.
[10]Ἐγὼ ἔχω πεποίθησιν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Κυρίου, ὅτι δὲν θέλετε
φρονήσει οὐδὲν ἄλλο· ὅστις ὅμως σᾶς ταράττει, αὐτὸς θέλει
ὑποφέρει τὴν ποινὴν, ὁποῖος καὶ ἂν ἦναι. [11]Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ,
ἐὰν ἀκόμη κηρύττω περιτομὴν, διὰ τί πλέον κατατρέχομαι; ἄρα
κατηργήθη τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. [12]Εἴθε νὰ ἀποκοπῶσιν
οἱ ταράττοντές σας.

[13]Διότι σεῖς, ἀδελφοὶ, προσεκλήθητε εἰς ἐλευθερίαν· μόνον
μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ
διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλους. [14]Διότι ὅλος ὁ νόμος εἰς
ἕνα λόγον συμπληροῦται, εἰς τὸν, "Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν." [15]Ἐὰν ὅμως δάκνητε καὶ κατατρώγητε ἀλλή-
λους, προσέχετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀφανισθῆτε.

[16]Λέγω λοιπὸν, Περιπατεῖτε κατὰ τὸ Πνεῦμα, καὶ δὲν θέλετε
ἐκπληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός. [17]Διότι ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
ἐναντία τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα ἐναντία τῆς σαρκός· ταῦτα
δὲ ἀντίκεινται προς ἄλληλα, ὥστε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θέλετε, νὰ μὴ
πράττητε. [18]Ἀλλ' ἐὰν ὁδηγῆσθε ὑπὸ τοῦ Πνεύματος δὲν εἶσθε
ὑπὸ νόμον.

[19]Φανερὰ δὲ εἶναι τα ἔργα τῆς σαρκός· τα ὁποῖα εἶναι μοιχεία,
πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, [20]εἰδωλολατρεία, φαρμακεία,
ἔχθραι, ἔριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοὶ, μάχαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,
[21]φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτων· περὶ τῶν
ὁποίων σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
πράττοντες βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλουσι κληρονομήσει.

[22]Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη,
μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρᾳότης, ἐγκρά-
τεια· [23]κατὰ τῶν τοιούτων δὲν ὑπάρχει νόμος.

[24] Ὅσοι δὲ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μὲ
τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας. [25] Ἐὰν ζῶμεν κατὰ τὸ Πνεῦμα,
ἂς περιπατῶμεν καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα.

[26] Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους ἐρεθίζοντες, ἀλλήλους
φθονοῦντες.

ΚΕΦ ϛ'.

ἈΔΕΛΦΟΙ, καὶ ἐὰν ἄνθρωπος ἀπερισκέπτως πέσῃ εἰς κανὲν
ἁμάρτημα, σεῖς οἱ πνευματικοὶ διορθόνετε τὸν τοιοῦτον μὲ πνεῦμα
πρᾳότητος· προσέχων εἰς σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.
[2] Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἐκπληρώσατε τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ. [3] Διότι ἐάν τις νομίζῃ ὅτι εἶναί τι, ἐνῷ
εἶναι μηδὲν, ἑαυτὸν ἐξαπατᾷ. [4] Ἀλλ' ἕκαστος ἂς ἐξετάζῃ τὸ
ἑαυτοῦ ἔργον, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον θέλει ἔχει τὸ καύχημα,
καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἄλλον. [5] Διότι ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ φορτίον
θέλει βαστάσει.

[6] Ὁ δὲ κατηχούμενος τον λόγον, ἂς κάμνῃ τὸν κατηχοῦντα
μέτοχον εἰς πάντα τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. [7] Μὴ πλανᾶσθε· ὁ Θεὸς
δὲν ἐμπαίζεται· ἐπειδὴ ὅ,τι ἂν σπείρῃ ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ
θέλει θερίσει· [8] διότι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, θέλει
θερίσει ἐκ τῆς σαρκὸς φθοράν· ἀλλ' ὁ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα,
θέλει θερίσει ἐκ τοῦ Πνεύματος ζωὴν αἰώνιον. [9] Ἂς μὴ ἀπο-
κάμνωμεν δὲ πράττοντες τὸ καλόν· διότι ἐὰν δὲν ἀποκάμνωμεν,
θέλομεν θερίσει ἐν τῷ δέοντι καιρῷ. [10] Ἄρα λοιπὸν ἐνόσῳ
ἔχομεν καιρὸν, ἂς ἐργαζώμεθα τὸ καλὸν προς πάντας, μάλιστα
δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

[11] Ἰδέτε πόσον μακρὰν ἐπιστολὴν σᾶς ἔγραψα μὲ τὴν χεῖρά
μου.—[12] Ὅσοι θέλουσι νὰ ἀρέσκωσι κατὰ τὴν σάρκα, οὗτοι σᾶς
ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μόνον διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ
τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. [13] Διότι οὐδὲ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ
φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ θέλουσι νὰ περιτέμνησθε σεῖς, διὰ
νὰ ἔχωσι καύχησιν εἰς τὴν σάρκα σας. [14] Εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο
νὰ καυχῶμαι, εἰμη εἰς τὸν σταυρον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη ὡς πρὸς ἐμὲ, καὶ
ἐγὼ ὡς πρὸς τὸν κόσμον. [15] Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε
περιτομὴ ἰσχυει τι, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ νέα κτίσις. [16] Καὶ
ὅσοι περιπατήσωσι κατα τὸν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ τοῦ Θεοῦ.

17 Εἰς τὸ ἑξῆς μηδεὶς ἂς μὴ δίδῃ εἰς ἐμὲ ἐνόχλησιν· διότι ἐγὼ
βαστάζω τα στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμων Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Η ΠΡΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α'. β'.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ,
πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς ὄντας ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοὺς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ· 2 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ εἰς τὰ
ἐπουράνια διὰ Χριστοῦ· 4 καθὼς ἐξέλεξεν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ πρὸ κα-
ταβολῆς κόσμου, διὰ νὰ ἤμεθα ἅγιοι καὶ ἄμωμοι ἐνώπιον αὐτοῦ
διὰ τῆς ἀγάπης· 5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ εἰς ἑαυτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 6 εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαρίτωσεν
ἡμᾶς διὰ τοῦ ἠγαπημένου αὐτοῦ· 7 διὰ τοῦ ὁποίου ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων,
κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ· 8 καθ' ἣν ἐπερίσσευσεν
εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, 9 γνωστοποιησας εἰς
ἡμᾶς τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν
αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν προέθετο ἐν ἑαυτῷ, 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πλη-
ρώματος τῶν καιρῶν, νὰ συγκεφαλαιώσῃ τὰ πάντα ἐν τῷ Χρι-
στῷ, καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· 11 ἐν αὐτῷ,
εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐλάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατὰ
τὴν πρόθεσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὰ πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ· 12 διὰ νὰ ἤμεθα εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ
ἡμεῖς οἱ προελπίσαντες εἰς τὸν Χριστόν· 13 εἰς τὸν ὁποῖον καὶ
σεῖς ἠλπίσατε, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον

τῆς σωτηρίας σας· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῆς ἐπαγγελίας·
14 *ὅστις εἶναι ὁ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, μέχρι τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀποκτηθέντος λαοῦ* αὐτοῦ, *εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.*

15 *Διὰ τοῦτο καὶ ἐγώ, ἀκούσας τὴν εἰς τον Κύριον Ἰησοῦν πίστιν σας, καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην,*
16 *δὲν παύομαι εὐχαριστῶν* τὸν Θεὸν *ὑπὲρ ὑμῶν, μνημονεύων ὑμᾶς ἐν ταῖς προσευχαῖς μου·*
17 *διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, εἰς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ·*
18 *ὥστε νὰ φωτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ νοός σας, εἰς τὸ νὰ γνωρίσητε ποία εἶναι ἡ ἐλπὶς τῆς προσκλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους·*
19 *καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·*
20 *τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,*
21 *ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·*
22 *καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν κεφαλὴν ὑπεράνω πάντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν,*
23 *ἥτις εἶναι τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληροῦντος.*

ΚΕΦ. β'.—1 Καὶ *ἐσᾶς ὄντας νεκρους διὰ τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἁμαρτίας* ἐζωοποίησεν·
2 *εἰς τὰς ὁποίας περιεπατήσατε ποτὲ κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν σήμερον εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·*
3 *μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πράττοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διαλογισμῶν· καὶ ἤμεθα ἐκ φύσεως τέκνα ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί,*
4 *Ὁ Θεὸς ὅμως πλούσιος ὢν εἰς ἔλεος, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν ἡμᾶς,*
5 *καὶ ἐνῷ ἤμεθα νεκροὶ διὰ τὰ ἁμαρτήματα, ἐζωοποίησεν ἡμᾶς μετὰ τοῦ Χριστοῦ· (κατὰ χάριν εἴσθε σεσωσμένοι)·*
6 *καὶ συνανέστησε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·*
7 *διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς*

ἐπερχομένους αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος
αὐτοῦ διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. [8]Διότι
κατὰ χάριν εἶσθε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο δὲν εἶναι
ἀπὸ σᾶς· Θεοῦ τὸ δῶρον· [9]οὐχὶ ἐξ ἔργων, διὰ νὰ μὴ καυχηθῇ
τις. [10]Διότι αὐτοῦ ποίημα εἴμεθα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
πρὸς ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ περιπα-
τήσωμεν ἐν αὐτοῖς.

[11]Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι σεῖς οἱ ποτὲ ἐθνικοὶ κατὰ σάρκα,
οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς τῆς
χειροποιήτου ἐν τῇ σαρκί· [12]ὅτι ἦσθε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι ἀπὸ τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ
ὄντες ἐν τῷ κόσμῳ χωρὶς Θεοῦ· [13]τώρα ὅμως διὰ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, σεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγείνετε πλησίον διὰ τοῦ
αἵματος τοῦ Χριστοῦ. [14]Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν,
ὅστις ἔκαμε τὰ δύο ἓν, καὶ ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ,
[15]καταργήσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντο-
λῶν τῶν ἐν τοῖς διατάγμασι, διὰ νὰ κτίσῃ εἰς ἑαυτὸν τοὺς δύο εἰς
ἕνα νέον ἄνθρωπον, φέρων εἰρήνην· [16]καὶ νὰ συνδιαλλάξῃ ἀμ-
φοτέρους εἰς ἓν σῶμα πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ σταυροῦ, θανα-
τώσας δι' αὐτοῦ τὴν ἔχθραν. [17]Καὶ ἐλθὼν ἐκήρυξεν εὐαγγέλιον
εἰρήνης εἰς ἐσᾶς τοὺς μακρὰν, καὶ εἰς τοὺς πλησίον· [18]διότι
δι' αὐτοῦ ἔχομεν ἀμφότεροι τὴν εἴσοδον πρὸς τὸν Πατέρα
δι' ἑνὸς Πνεύματος.

[19]Ἄρα λοιπὸν δὲν εἶσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ
συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, [20]ἐποικοδομη-
θέντες ἐπὶ τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος
ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· [21]ἐν τῷ ὁποίῳ
πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξάνεται εἰς ναὸν ἅγιον
ἐν Κυρίῳ· [22]ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητή-
ριον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

ΚΕΦ. γ.

ΔΙΑ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ
ὑμῶν τῶν ἐθνικῶν, [2](ἐπειδὴ ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς
χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης εἰς ἐμὲ ὑπὲρ ὑμῶν, [3]ὅτι
δι' ἀποκαλύψεως ἐφανέρωσεν εἰς ἐμὲ τὸ μυστήριον, (καθὼς

προέγραψα συντόμως· 4 ἐξ ὧν δύνασθε ἀναγινώσκοντες νὰ
νοήσητε τὴν ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ γνῶσίν μου·)
5 τὸ ὁποῖον ἐν ἄλλαις γενεαῖς δὲν ἐγνωστοποιήθη εἰς τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη διὰ Πνεύμα-
τος εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἀποστόλους καὶ προφήτας, 6 νὰ
ἦναι τὰ ἔθνη συγκληρονομα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς
ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου· 7 τοῦ
ὁποίου ἔγεινα ὑπηρέτης κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ
Θεοῦ, τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ. 8 Εἰς ἐμὲ τὸν πλέον ἐλάχιστον πάντων τῶν ἁγίων
ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, νὰ εὐαγγελίσω μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τὸν
ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, 9 καὶ νὰ φωτίσω πάντας,
ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ
τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, ὅστις ἔκτισε τὰ πάντα διὰ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ· 10 διὰ νὰ γνωρισθῇ τώρα διὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἡ πολυποίκιλος
σοφία τοῦ Θεοῦ· 11 κατὰ τὴν αἰώνιον πρόθεσιν τὴν ὁποίαν
ἔκαμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· 12 διὰ τοῦ ὁποίου
ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ πεποίθησιν διὰ τῆς εἰς
αὐτὸν πίστεως.—13 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἀθυμῆτε διὰ
τὰς ὑπὲρ ὑμῶν θλίψεις μου, τὸ ὁποῖον εἶναι δόξα ὑμῶν.)

14 Διὰ τοῦτο κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησου [illegible] στοῦ, 15 ἐκ τοῦ ὁποίου πᾶσα πατριὰ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται 16 διὰ νὰ δώσῃ εἰς σᾶς κατὰ
τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, νὰ κραταιωθῆτε ἐν δυνάμει διὰ
τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον· 17 διὰ νὰ
κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
18 ὥστε νὰ δυνηθῆτε, ἐῤῥιζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἐν ἀγάπῃ,
νὰ καταλάβητε μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, τί τὸ πλάτος καὶ
μῆκος, καὶ βάθος καὶ ὕψος· 19 καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην
τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν γνῶσιν, διὰ νὰ πληρω-
θῆτε μὲ ὅλον το πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον ὑπερεκπερισσοῦ νὰ κάμῃ ὑπὲρ πάντα
ὅσα ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν
ἡμῖν, 21 εἰς αὐτὸν ἔστω ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

ΚΕΦ. δ'.—ς'.

ΣΑΣ παρακαλῶ λοιπον ἐγὼ, ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, νὰ περιπα-
τήσητε ἀξίως τῆς προσκλήσεως καθ' ἣν προσεκλήθητε, 2 μετα
πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πρᾳότητος, μετὰ μακροθυμιας,
ὑποφέροντες ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ, 3 σπουδάζοντες νὰ διατηρῆτε
τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης.
4 Ἓν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ προσεκλήθητε μὲ μίαν
ἐλπίδα τῆς προσκλήσεώς σας· 5 εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν
βάπτισμα· 6 εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων, καὶ
διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Εἰς ἕνα δὲ ἕκαστον ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ το μέτρον τῆς
δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. 8 Διὰ τοῦτο λέγει, "Ἀναβὰς εἰς ὕψος,
ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς
ἀνθρώπους." 9 Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί εἶναι, εἰμὴ ὅτι καὶ κατέβη
πρῶτον εἰς τα κατώτερα μέρη τῆς γῆς; 10 Ὁ καταβὰς, αὐτὸς
εἶναι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ πλη-
ρώσῃ τὰ πάντα. 11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν ἀποστόλους,
ἄλλους δὲ προφήτας, ἄλλους δὲ εὐαγγελιστὰς, ἄλλους δὲ ποι-
μένας καὶ διδασκάλους, 12 πρὸς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἁγίων,
διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ
Χριστοῦ· 13 ἑωσοῦ καταντήσωμεν πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πί-
στεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον,
εἰς μέτρον ἡλικιας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· 14 διὰ νὰ μὴ
ἤμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι μὲ πάντα
ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, διὰ τῆς δολιότητος τῶν ἀνθρώπων, διὰ
τῆς πανουργίας εἰς τὸ μεθοδεύεσθαι τὴν πλάνην· 15 ἀλλὰ ἀλη-
θεύοντες εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν κατὰ πάντα,
ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός· 16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συν-
αρμολογούμενον καὶ συνδεόμενον διὰ πάσης συναφείας τῶν
συνεργούντων μελῶν, κατὰ τὴν ἀνάλογον ἐνέργειαν ἑνὸς ἑκάστου
μέρους, κάμνει τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος, πρὸς οἰκοδομὴν ἑαυ-
τοῦ, ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο λοιπὸν λέγω καὶ μαρτύρομαι διὰ τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ
περιπατῆτε πλεον, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατοῦσιν, ἐν
τῇ ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, 18 ἐσκοτισμένοι τὴν διάνοιαν,
ἀπηλλοτριωμένοι ὄντες ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν

την οὖσαν ἐν αὐτοῖς, δια τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·
19 οἵτινες ἀναισθητοῦντες, παρέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀσέλ-
γειαν, διὰ νὰ ἐργάζωνται πᾶσαν ἀκαθαρσίαν ἀκορέστως.
20 Σεῖς ὅμως δὲν ἐμάθετε οὕτω τὸν Χριστὸν, 21 ἐπειδὴ αὐτὸν
ἠκούσατε, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια
ἐν τῷ Ἰησοῦ· 22 νὰ ἀπεκδυθῆτε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ
τὴν προτέραν διαγωγὴν, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἀπατηλὰς
ἐπιθυμίας· 23 καὶ νὰ ἀνανεόνησθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοός σας,
24 καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κτισθέντα κατὰ
Θεὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Ὅθεν ἀποῤῥίψαντες τὸ ψεῦδος, "λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκα-
στος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ·" διότι εἴμεθα μέλη ἀλλήλων.—
26 "Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·" ὁ ἥλιος ἂς μὴ δύῃ ἐπὶ
τὸν παροργισμόν σας· 27 μήτε δίδετε τόπον εἰς τὸν διάβολον.—
28 Ὁ κλέπτων, ἂς μὴ κλέπτῃ πλέον, μᾶλλον δὲ ἂς κοπιάζῃ
ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ με-
ταδίδῃ εἰς τὸν χρείαν ἔχοντα.— 29 Μηδεὶς λόγος σαπρὸς ἂς
μὴ ἐξέρχηται ἐκ τοῦ στόματός σας, ἀλλ' ὅστις εἶναι καλὸς
πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀ-
κούοντας.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ
ὁποῖον ἐσφραγίσθητε διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασ-
φημία, ἂς ἀφαιρεθῇ ἀπὸ σᾶς μετὰ πάσης κακίας· 32 γίνεσθε
δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, συγχωροῦντες ἀλλή-
λους, καθὼς ὁ Θεὸς συνεχώρησεν ἐσᾶς διὰ τοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. ε'.— 1 Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα
ἀγαπητά· 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν
καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μηδὲ ἂς
ὀνομάζηται μεταξύ σας, καθὼς πρέπει εἰς ἁγίους· 4 μηδὲ
αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ βωμολοχία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπρεπῆ·
ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. 5 Διότι τοῦτο ἐξεύρετε, ὅτι πᾶς
πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅστις εἶναι εἰδωλολάτρης,
δὲν ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
6 Μηδεὶς ἂς μὴ σᾶς ἀπατᾷ μὲ ματαίους λόγους· ἐπειδὴ διὰ
ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

[7] Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν. [8] Διότι ἦσθε ποτὲ
σκότος, τώρα ὅμως φῶς ἐν Κυρίῳ· περιπατεῖτε ὡς τέκνα φωτός·
[9] (διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ, καὶ
δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ·) [10] ἐξετάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς
τὸν Κύριον· [11] καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ
σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. [12] Διότι τὰ κρυφίως γινό-
μενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· [13] τὰ δὲ πάντα ἐ-
λεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς, γίνονται φανερά· ἐπειδὴ πᾶν τὸ
φανερούμενον φῶς εἶναι. [14] Διὰ τοῦτο λέγει, Σηκώθητι ὁ
κοιμώμενος, καὶ ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ θέλει σὲ φωτίσει
ὁ Χριστός.

[15] Προσέχετε λοιπὸν πῶς νὰ περιπατῆτε ἀκριβῶς· μὴ ὡς
ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοὶ, [16] ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, διότι αἱ
ἡμέραι εἶναι πονηραί. [17] Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ
νοεῖτε τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. [18] Καὶ μὴ μεθύσκεσθε μὲ
οἶνον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε διὰ τοῦ
Πνεύματος, [19] λαλοῦντες μεταξύ σας μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους
καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν εἰς τὸν Κύριον· [20] εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων
εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· [21] ὑποτασσόμενοι εἰς ἀλλήλους ἐν φόβῳ Θεοῦ.

[22] Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας ὡς εἰς τὸν
Κύριον· [23] διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, καθὼς καὶ
ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ
σώματος. [24] Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν
Χριστὸν, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ἃς ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἄνδρας
αὐτῶν κατὰ πάντα.

[25] Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκάς σας, καθὼς καὶ ὁ Χρι-
στὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
αὐτῆς, [26] διὰ νὰ ἁγιάσῃ αὐτὴν, καθαρίσας μὲ τὸ λουτρὸν τοῦ
ὕδατος διὰ τοῦ λόγου· [27] διὰ νὰ παραστήσῃ αὐτὴν εἰς ἑαυτὸν
ἔνδοξον ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν κηλίδα, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι
τῶν τοιούτων, ἀλλὰ διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ ἄμωμος. [28] Οὕτω
χρεωστοῦσιν οἱ ἄνδρες νὰ ἀγαπῶσι τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς
τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν
ἀγαπᾷ· [29] διότι οὐδεὶς ἐμίσησε ποτὲ τὴν ἑαυτοῦ σάρκα, ἀλλ' ἐκ-
τρέφει καὶ περιθάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλη-
σίαν. [30] Ἐπειδὴ μέλη εἴμεθα τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς

σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. 31 "Διὰ τοῦτο θέλει
ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ
θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν." 32 Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μέγα· ἐγὼ
δὲ λέγω τοῦτο περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας.

33 Πλὴν καὶ σεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
οὕτως ἂς ἀγαπᾷ ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἂς σέβηται τὸν ἄνδρα.

ΚΕΦ. ϛ'.—1 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τους γονεῖς σας ἐν
Κυρίῳ· διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον. 2 "Τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα," ἥτις εἶναι ἐντολὴ πρώτη μὲ ἐπαγγελίαν·
3 "Διὰ νὰ γείνῃ εἰς σὲ καλὸν, καὶ νὰ ἦσαι μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς
γῆς."

4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ' ἐκ-
τρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε εἰς τοὺς κατὰ σάρκα κυρίους σας
μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας σας, ὡς
εἰς τὸν Χριστόν· 6 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρε-
σκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ· ἐκπληροῦντες τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, 7 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες εἰς τὸν Κύριον,
καὶ οὐχὶ εἰς ἀνθρώπους· 8 ἐξεύροντες ὅτι ἕκαστος ὅ,τι καλὸν
πράξῃ, τοῦτο θέλει λάβει παρα τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε
ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ πράττετε πρὸς αὐτοὺς, ἀφίνοντες τὴν
ἀπειλήν· ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς αὐτοὶ ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς,
καὶ προσωποληψία δὲν ὑπάρχει παρ' αὐτῷ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν
τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· 11 ἐνδύθητε τὴν πανοπλίαν τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ σταθῆτε ἐναντίον εἰς τὰς μεθοδείας
τοῦ διαβόλου· 12 διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη ἡμῶν ἐναντίον εἰς αἷμα
καὶ σάρκα, ἀλλ' ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχὰς, ἐναντίον εἰς τὰς ἐξου-
σίας, ἐναντίον εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος
τούτου, ἐναντίον εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπου-
ρανίοις. 13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ
δυνηθῆτε νὰ ἀντισταθῆτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἀφοῦ
καταπολεμήσητε τὰ πάντα, νὰ σταθῆτε. 14 Σταθῆτε λοιπὸν
περιεζωσμένοι τὴν ὀσφύν σας μὲ ἀλήθειαν, καὶ ἐνδεδυμένοι τὸν
θώρακα τῆς δικαιοσύνης, 15 καὶ ἔχοντες ὑποδεδημένους τοὺς
πόδας μὲ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· 16 ἐπὶ

*πᾶσι δὲ, ἀναλάβετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, διὰ τῆς ὁποίας
θέλετε δυνηθῆ νὰ σβέσητε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
πεπυρωμένα·* 17 *καὶ λάβετε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας,
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ* Πνεύματος, *ἥτις εἶναι ὁ λόγος τοῦ* Θεοῦ·
18 *προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ μετὰ πάσης προσευχῆς καὶ
δεήσεως διὰ τοῦ* Πνεύματος, *καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες
μὲ πᾶσαν προσκαρτέρησιν καὶ δέησιν ὑπὲρ πάντων τῶν ἁγίων.*
19 Καὶ *ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐμὲ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα
μου μετὰ παῤῥησίας, διὰ νὰ κάμω γνωστὸν τὸ μυστήριον τοῦ
εὐαγγελίου,* 20 *ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶμαι πρέσβυς φορῶν ἅλυσιν,
διὰ νὰ λαλήσω περὶ αὐτοῦ μετὰ παῤῥησίας, καθὼς πρέπει νὰ
λαλήσω.*

21 Ἀλλὰ *διὰ νὰ ἐξεύρητε καὶ σεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί κάμνω,
τὰ πάντα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ* Τυχικὸς, *ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ πιστὸς διάκονος ἐν* Κυρίῳ· 22 *τὸν ὁποῖον ἔπεμψα πρὸς
ἐσᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθητε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ νὰ
παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.*

23 Εἰρήνη *εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ*
Θεοῦ Πατρὸς *καὶ* Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 24 Ἡ *χάρις εἴη
μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν* Κύριον *ἡμῶν* Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν καθαρότητι. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α'. β'.

ΠΑΥΛΟΣ *καὶ* Τιμόθεος, *δοῦλοι τοῦ* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *πρὸς
πάντας τοὺς ἁγίους ἐν* Χριστῷ Ἰησοῦ, *τοὺς ὄντας ἐν* Φιλίπποις,
μετὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ διακόνων· 2 *χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ* Θεοῦ Πατρὸς *ἡμῶν καὶ* Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ *τὸν* Θεόν *μου ὁσάκις σᾶς ἐνθυμοῦμαι,* 4 *πάντοτε
ἐν πάσῃ προσευχῇ μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν δεόμενος μετὰ χαρᾶς,*
5 *διὰ τὴν εἰς τὸ εὐαγγέλιον κοινωνίαν σας ἀπὸ τῆς πρώτης
ἡμέρας μέχρι τοῦ νῦν·* 6 *βέβαιος ὢν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος*

ὅστις ἤρχισεν εἰς ἐσᾶς καλὸν ἔργον, θέλει ἐπιτελέσει αὐτὸ μέχρι
τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ
νὰ φρονῶ τοῦτο περὶ πάντων ὑμῶν, διότι σᾶς ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ
μου, καὶ εἶσθε πάντες σεῖς, καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν
ἀπολογίαν, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοί
μου τῆς χάριτος· 8 διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς, ὅτι σᾶς
ἐπιποθῶ πάντας μὲ σπλάγχνα Ἰησοῦ Χριστοῦ· 9 καὶ τοῦτο
προσεύχομαι, νὰ περισσεύσῃ ἡ ἀγάπη σας ἔτι μᾶλλον καὶ
μᾶλλον εἰς ἐπίγνωσιν καὶ εἰς πᾶσαν νόησιν· 10 διὰ νὰ διακρί-
νητε τὰ διαφέροντα, ὥστε νὰ ἦσθε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι
μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ, 11 πλήρεις καρπῶν δικαιοσύνης,
τῶν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Θέλω δὲ νὰ ἐξεύρητε, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ συμβάντα εἰς ἐμὲ συνε-
τρεξαν μᾶλλον εἰς πρόοδον τοῦ εὐαγγελίου· 13 ὥστε τὰ διὰ τὸν
Χριστὸν δεσμά μου ἔγειναν φανερὰ εἰς ὅλον τὸ πραιτώριον, καὶ
εἰς πάντας τοὺς λοιπούς· 14 καὶ οἱ πλειότεροι τῶν ἐν Κυρίῳ
ἀδελφῶν, πεποιθότες εἰς τὰ δεσμά μου, τολμῶσι περισσότερον
νὰ κηρύττωσιν ἀφόβως τὸν λόγον. 15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον
καὶ ἔριδα, τινὲς δὲ καὶ ἀπὸ καλῆς θελήσεως κηρύττουσι τὸν
Χριστόν. 16 Οἱ μὲν κηρύττουσιν ἐξ ἀντιζηλίας τὸν Χριστὸν,
οὐχὶ ἐν καθαρότητι, νομίζοντες ὅτι προσθέτουσι θλίψιν εἰς τὰ
δεσμά μου· 17 οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, ἐξεύροντες ὅτι εἶμαι τεταγμένος
εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου. 18 Τί λοιπόν; πλὴν κατὰ πάντα
τρόπον, εἴτε ἐπὶ προφάσει, εἴτε τῇ ἀληθείᾳ, ὁ Χριστὸς κηρύτ-
τεται, καὶ εἰς τοῦτο χαίρω, ἀλλὰ καὶ θέλω χαίρει. 19 Διότι
ἐξεύρω ὅτι τοῦτο θέλει ἀποβῇ εἰς ἐμὲ πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς
δεήσεώς σας, καὶ διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, 20 κατὰ τὴν σταθερὰν προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι
δὲν θέλω αἰσχυνθῇ εἰς οὐδὲν, ἀλλὰ μετὰ πάσης παῤῥησίας, ὡς
πάντοτε, καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῇ ὁ Χριστὸς ἐν τῷ σώματί
μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου· 21 διότι εἰς ἐμὲ τὸ ζῆν εἶναι
ὁ Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Ἀλλ' ἐὰν τὸ νὰ ζῶ ἐν σαρκὶ, τοῦτο συμβάλλῃ εἰς καρποφορίαν
τοῦ ἔργου μου, καὶ τί νὰ ἐκλέξω δὲν γνωρίζω· 23 διότι στενο-
χωροῦμαι ὑπὸ τῶν δύο, ἔχων μὲν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναχωρήσω,
καὶ νὰ ἦμαι μὲ τὸν Χριστόν· διότι εἶναι πολὺ πλέον καλήτερον·
24 τὸ νὰ μένω ὅμως ἐν τῇ σαρκὶ, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς
25 Καὶ τοῦτο ἐξεύρω ἐν πεποιθήσει, ὅτι θέλω μεινει καὶ συμ-

παραμείνει μετὰ πάντων ὑμῶν, διὰ τὴν εἰς τὴν πίστιν προκοπήν
σας καὶ χαράν· 26 διὰ νὰ περισσεύῃ δι' ἐμοῦ τὸ καύχημά σας
εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ τῆς ἐμῆς πάλιν παρουσίας πρὸς
ἐσᾶς. 27 Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ,
διὰ νὰ ἀκούσω, εἴτε ὅταν ἔλθω καὶ σᾶς ἴδω, εἴτε ἐνῷ εἶμαι ἀπὼν,
τὴν κατάστασίν σας, ὅτι στέκεσθε εἰς ἓν πνεῦμα, συναγωνιζόμε-
νοι ἐν μιᾷ ψυχῇ διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου· 28 καὶ μὴ
φοβιζόμενοι εἰς οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἐναντίων· τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς
μὲν εἶναι ἔνδειξις ἀπωλείας, εἰς ἐσᾶς δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο
ἀπὸ Θεοῦ· 29 διότι εἰς ἐσᾶς ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον
τὸ νὰ πιστεύητε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχητε ὑπὲρ αὐτοῦ·
30 ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὁποῖον εἴδετε ἐν ἐμοὶ, καὶ τώρα
ἀκούετε ἐν ἐμοί.

ΚΕΦ. β΄.—1 Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ τὶς παρηγορια ἐν Χριστῷ, ἢ
τὶς παραμυθία ἀγάπης, ἢ τὶς κοινωνία Πνεύματος, ἢ σπλάγχνα
τινὰ καὶ οἰκτιρμοὶ, 2 κάμετε πλήρη τὴν χαράν μου, νὰ φρονῆτε
τὸ αὐτὸ, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι, καὶ ὁμόφρονες·
3 μὴ πράττοντες μηδὲν ἐξ ἀντιζηλίας ἢ κενοδοξίας, ἀλλ' ἐν ταπεινο-
φροσύνῃ, θεωροῦντες ἀλλήλους ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. 4 Μὴ ἀπο-
βλέπετε ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἕκαστος καὶ τὰ τῶν ἄλλων.
5 Τὸ αὐτὸ δὲ φρόνημα ἔστω ἐν ὑμῖν τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ ἐν τῷ
Χριστῷ Ἰησοῦ· 6 ὅστις ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, δὲν ἐνόμισεν
ἁρπαγὴν τὸ νὰ ἦναι ἴσα μὲ τὸν Θεόν· 7 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε,
λαβὼν δούλου μορφὴν, γενόμενος ὅμοιος μὲ τοὺς ἀνθρώπους·
8 καὶ εὑρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν,
γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. 9 Διὰ
τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς ὑπερύψωσεν αὐτὸν, καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν
ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· 10 διὰ νὰ κλίνῃ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰησοῦ πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων·
11 καὶ πᾶσα γλῶσσα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι
Κύριος, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. 12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου,
καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, οὐχὶ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον,
ἀλλὰ τώρα πολὺ περισσότερον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου
καὶ τρόμου ἐργάζεσθε τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν· 13 διότι ὁ Θεὸς
εἶναι ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, κατὰ τὴν
εὐδοκίαν αὐτοῦ. 14 Πράττετε τὰ πάντα χωρὶς γογγυσμῶν καὶ
ἀμφισβητήσεων· 15 διὰ νὰ γίνησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι τέκνα

Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης·
μεταξὺ τῶν ὁποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ, 16 *κρα-*
τοῦντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς, διὰ καύχημά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
Χριστοῦ, *ὅτι δὲν ἔτρεξα εἰς μάτην, οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίασα.*
17 Ἀλλ' *ἐὰν καὶ προσφέρω ἐμαυτὸν σπονδὴν ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ*
λειτουργίας τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω μετὰ πάν-
των ὑμῶν· 18 *ὡσαύτως δὲ καὶ σεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε*
μετ' ἐμοῦ.

19 Ἐλπίζω *δὲ ἐπὶ τὸν* Κύριον Ἰησοῦν, *να πεμψω προς ἐσᾶς*
ταχέως τὸν Τιμόθεον, *διὰ νὰ εὐφραίνωμαι καὶ ἐγὼ μαθὼν τὴν*
κατάστασίν σας. 20 Διότι *δὲν ἔχω οὐδένα ἰσόψυχον, ὅστις νὰ*
μεριμνήσῃ γνησίως περὶ τῆς καταστάσεώς σας. 21 Ἐπειδὴ
πάντες ζητοῦσι τὰ ἑαυτῶν, οὐχὶ τὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
22 Γνωρίζετε *δὲ τὴν δοκιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ὡς τέκνον μετὰ τοῦ*
πατρὸς ἐδούλευσε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 Τοῦτον *λοιπὸν*
ἐλπίζω νὰ πέμψω εὐθὺς, καθὼς ἴδω τὸ τέλος τῶν ὑποθέσεών
μου. 24 Πέποιθα *δὲ ἐπὶ τὸν* Κύριον *ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἐλθεῖ*
ταχέως.

25 Ἐστοχάσθην *ὅμως ἀναγκαῖον νὰ πέμψω πρὸς ἐσᾶς τὸν*
Ἐπαφρόδιτον *τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου,*
ἀπεσταλμένον δὲ ἀπὸ σᾶς, καὶ ὑπηρετήσαντα εἰς τὴν χρείαν
μου· 26 *ἐπειδὴ ἐπεπόθει ὅλους ἐσᾶς, καὶ ἐλυπεῖτο, διότι ἠκού-*
σατε ὅτι ἠσθένησε. 27 Καὶ *τῳόντι ἠσθένησε μέχρι θανάτου·*
ἀλλ' ὁ Θεὸς *ἠλέησεν αὐτόν· οὐχὶ δὲ αὐτὸν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμὲ,*
διὰ νὰ μὴ λάβω λύπην ἐπὶ λύπην. 28 Ὅθεν *ἔπεμψα αὐτὸν*
μετὰ περισσοτέρας σπουδῆς, διὰ νὰ χαρῆτε ἰδόντες αὐτὸν πάλιν
καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγωτέραν λύπην. 29 Δέχθητε *λοιπὸν αὐτὸν*
ἐν Κυρίῳ *μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τιμᾶτε τοὺς τοιούτους·*
30 *ἐπειδὴ διὰ τὸ ἔργον τοῦ* Χριστοῦ *ἐπλησίασε μέχρι θανάτου,*
καταφρονήσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν
ὑμῶν τῆς εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίας.

ΚΕΦ. γ'. δ'.

ΤΟ *λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν* Κυρίῳ· *το να σᾶς γράφω*
τὰ αὐτὰ, εἰς ἐμὲ μὲν δὲν εἶναι ὀχληρὸν, εἰς ἐσᾶς δὲ ἀσφαλές.

2 Προσέχετε *τοὺς κύνας, προσέχετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας,*
προσέχετε τὴν κατατομήν· 3 *διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ περιτομὴ οἱ*
λατρεύοντες τὸν Θεὸν *ἐν πνεύματι, καὶ καυχώμενοι εἰς τὸν*

Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ μὴ ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ἐν τῇ σαρκί·
4 ἂν καὶ ἐγὼ ἔχω πεποίθησιν καὶ ἐν τῇ σαρκί. Ἐάν τις ἄλλος
νομίζῃ ὅτι ἔχει πεποίθησιν ἐν τῇ σαρκὶ, ἐγὼ περισσότερον·
5 περιτετμημένος τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, ἐκ φυλῆς
Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, 6 κατα
ζῆλον διώκτης τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν δικαιοσύνην τὴν διὰ τοῦ
νόμου διατελέσας ἄμεμπτος· 7 πλὴν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς
ἐμὲ κέρδη, ταῦτα ἐνόμισα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν. 8 Μάλιστα
δὲ καὶ νομίζω τὰ πάντα ὅτι εἶναι ζημία διὰ τὸ ἔξοχον τῆς
γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου· διὰ τὸν ὁποῖον
ἐζημιώθην τὰ πάντα, καὶ λογίζομαι ὅτι εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ
κερδήσω τὸν Χριστὸν, 9 καὶ νὰ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἰδικήν
μου δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως τοῦ
Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως· 10 διὰ
νὰ γνωρίσω αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ
τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος μὲ τὸν
θάνατον αὐτοῦ· 11 ἴσως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν
νεκρῶν.

12 Οὐχὶ ὅτι ἔλαβον ἤδη τὸ βραβεῖον, ἢ ἔγεινα ἤδη τέλειος· τρέχω
ὅμως κατόπιν, ἴσως λάβω αὐτὸ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐλήφθην ὑπὸ
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 13 Ἀδελφοὶ, ἐγὼ δὲν στοχάζομαι ἐμαυτὸν
ὅτι ἔλαβον αὐτό. 14 Ἀλλ' ἓν πράττω, τὰ μὲν ὀπίσω λησμονῶν,
εἰς δὲ τὰ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τρέχω πρὸς τὸν σκοπὸν
διὰ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι λοιπον ἔμεθα τέλειοι, τοῦτο ἂς φρονῶμεν· καὶ ἐὰν
φρονῆτέ τι ἄλλως πως, καὶ τοῦτο θέλει ἀποκαλύψει εἰς ἐσᾶς ὁ
Θεός. 16 Πλὴν εἰς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐφθάσαμεν, ἂς περιπα-
τῶμεν κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα, ἂς φρονῶμεν τὸ αὐτό. 17 Ἀδελ-
φοὶ, συμμιμηταί μου γίνεσθε, καὶ παρατηρεῖτε τοὺς ὅσοι περι-
πατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. 18 Διότι περιπατοῦσι
πολλοὶ, τοὺς ὁποίους σᾶς ἔλεγον πολλάκις, τώρα δὲ καὶ κλαίων
λέγω, ὅτι εἶναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· 19 τῶν ὁποίων
τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ
δόξα αὐτῶν εἶναι ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἵτινες φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια.
20 Διότι τὸ πολίτευμα ἡμῶν εἶναι ἐν οὐρανοῖς, ὁπόθεν καὶ
προσμένομεν Σωτῆρα, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· 21 ὅστις θέλει
μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνῃ

σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης αὐτοῦ, κατα τὴν ἐνέργειαν διὰ τῆς ὁποίας δύναται καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς ἑαυτόν.

ΚΕΦ. δ'.—1 *Ὅθεν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.*

2 *Παρακαλῶ τὴν Εὐωδιαν, παρακαλῶ καὶ την Συντυχην, νὰ φρονῶσι το αὐτὸ ἐν Κυρίῳ.* 3 *Καὶ παρακαλῶ καὶ σὲ, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αὐτὰς, αἵτινες συνηγωνίσθησαν μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐν βιβλίῳ ζωῆς.*

4 *Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν θέλω εἰπεῖ, Χαίρετε.*
5 *Ἡ ἐπιείκειά σας ἂς γείνῃ γνωστὴ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους· ὁ Κύριος εἶναι πλησίον.* 6 *Μὴ μεριμνᾶτε περὶ μηδενός· ἀλλ' ἐν παντὶ πράγματι ἂς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας πρὸς τὸν Θεὸν μετ' εὐχαριστίας διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς δεήσεως.* 7 *Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, θέλει διαφυλάξει τὰς καρδίας σας καὶ τὰ διανοήματά σας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.*
8 *Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, ἂν ὑπάρχῃ τις ἀρετὴ, καὶ ἐάν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε.* 9 *Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράττετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν.*
10 *Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι τῶρα τέλος πάντων ἐδείξατε ἀναθάλλουσαν τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίδα, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφροντίζετε, πλὴν δὲν εἴχετε εὐκαιρίαν.* 11 *Οὐχὶ ὅτι λέγω τοῦτο διότι ὑστεροῦμαι· ἐπειδὴ ἐγὼ ἔμαθον νὰ ἦμαι αὐτάρκης εἰς ὅσα ἔχω.* 12 *Ἐξεύρω νὰ ταπεινόνωμαι, ἐξεύρω καὶ νὰ περισσεύωμαι· ἐν παντὶ τόπῳ καὶ κατὰ πάντα εἶμαι δεδιδαγμένος, καὶ νὰ χορτάζωμαι καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύωμαι καὶ νὰ ὑστερῶμαι.* 13 *Τὰ πάντα δύναμαι διὰ τοῦ ἐνδυναμοῦντός με Χριστοῦ.*
14 *Πλὴν καλῶς ἐπράξατε γενομενοι συγκοινωνοὶ εἰς τὴν θλίψιν μου.* 15 *Ἐξεύρετε δὲ καὶ σεῖς, Φιλιππησιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία ἐκκλησία συνεκοινώνησε μετ' ἐμοῦ περὶ δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὴ σεῖς μόνοι·* 16 *διότι καὶ ἐν Θεσσαλονικῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς μοὶ ἐπέμ-*

ψατε εἰς τὴν χρείαν *μου*· 17 οὐχὶ ὅτι ζητῶ τὸ δῶρον, ἀλλὰ ζητῶ
τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λογαρισμόν σας. 18 Ἔχω ὅμως
πάντα, καὶ περισσεύομαι· ἐνεπλήσθην δεχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπα-
φροδίτου τὰ *σταλέντα* ἀπὸ σᾶς, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν,
εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν. 19 Ὁ δὲ Θεός μου θέλει ἐκπληρώσει
πᾶσαν χρείαν σας κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

20 Εἰς δὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν *ἔστω* ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσθητε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· σᾶς ἀσπά-
ζονται οἱ μετ' ἐμοῦ ἀδελφοί. 22 Σᾶς ἀσπάζονται πάντες οἱ
ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Καίσαρος.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ *εἴη* μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ,
καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, 2 πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς ἐν
Χριστῷ ἀδελφοὺς τοὺς ἐν Κολοσσαῖς· χάρις *εἴη* ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, 4 ἀκούσαν-
τες τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν σας, καὶ τὴν εἰς πάντας
τοὺς ἁγίους ἀγάπην, 5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποτεταμιευμένην διὰ
σᾶς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τὴν ὁποίαν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς
ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, 6 τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ
εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ καρποφορεῖ, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς,
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐγνωρίσατε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν
ἀληθείᾳ· 7 καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συν-
δούλου ἡμῶν, ὅστις εἶναι διὰ σᾶς πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ,
8 ὅστις καὶ ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐν Πνεύματι ἀγάπην σας

[9]Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν
προσευχόμενοι διὰ σᾶς, καὶ δεόμενοι νὰ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ τῆς
ἐπιγνώσεως τοῦ θελήματος αὐτοῦ μετὰ πάσης σοφίας καὶ πνευ-
ματικῆς συνέσεως· [10]διὰ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Κυρίου
εὐαρεστοῦντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εἰς πᾶν ἔργον ἀγα-
θὸν, καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ· [11]ἐνδυναμού-
μενοι ἐν πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς
πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· [12]εὐχαρι-
στοῦντες τὸν Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξίους τῆς μερίδος τοῦ
κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· [13]ὅστις ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέφερεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ· [14]εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν
διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· [15]ὅστις εἶναι
εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·
[16]ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριό-
τητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξουσίαι, τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν
ἐκτίσθησαν· [17]καὶ αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα
συντηροῦνται δι' αὐτοῦ· [18]καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώμα-
τος, τῆς ἐκκλησίας· ὅστις εἶναι ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν
νεκρῶν, διὰ νὰ γείνῃ αὐτὸς πρωτεύων εἰς τὰ πάντα.

[19]Διότι ἐν αὐτῷ ηὐδόκησεν ὁ Πατὴρ νὰ κατοικήσῃ πᾶν τὸ
πλήρωμα, [20]καὶ δι' αὐτοῦ, νὰ συνδιαλλάξῃ τὰ πάντα πρὸς ἑαυ-
τὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐ-
τοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

[21]Καὶ σᾶς, οἵτινες ἦσθε ποτὲ ἀπηλλοτριωμένοι καὶ ἐχθροὶ
κατα τὴν διάνοιαν μὲ τὰ ἔργα τὰ πονηρὰ, [22]τώρα ὅμως διήλλαξε
πρὸς ἑαυτὸν, διὰ τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου,
διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ
ἀνεγκλήτους· [23]ἐὰν ἐπιμένητε εἰς τὴν πίστιν τεθεμελιωμένοι καὶ
στερεοὶ, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου
τὸ ὁποῖον ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν τὴν
ὑπὸ τὸν οὐρανόν· τοῦ ὁποίου ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγεινα ὑπηρετης.

[24]Τώρα χαίρω εἰς τὰ παθήματά μου διὰ σᾶς, καὶ ἀνταναπληρῶ
τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί
μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία·
[25]τῆς ὁποίας ἐγὼ ἔγεινα ὑπηρέτης κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ,
τὴν εἰς ἐμὲ δοθεῖσαν διὰ σᾶς, διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ κήρυγμα τοῦ

λόγου τοῦ Θεοῦ, [26] τὸ μυστήριον το ὁποῖον ἦτο ἀποκεκρυμμένον
ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, τώρα δὲ ἐφανερώθη εἰς τοὺς
ἁγίους αὐτοῦ· [27] εἰς τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ φανερώσῃ
τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὅστις
εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς ἐσᾶς ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· [28] τὸν ὁποῖον ἡμεῖς
κηρύττομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες
πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διὰ νὰ παραστήσωμεν πάντα
ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· [29] εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κο-
πιάζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἐμοὶ μετὰ δυνάμεως.

ΚΕΦ. β'.—δ'.

ΔΙΟΤΙ θέλω νὰ ἐξεύρητε ὁποῖον μέγαν ἀγῶνα ἔχω δια σᾶς καὶ
τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τοὺς ὅσοι δὲν εἶδον τὸ πρόσωπόν μου
σωματικῶς· [2] διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἑνωθέν-
των ὁμοῦ ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας
τῆς συνέσεως, ὥστε νὰ γνωρίσωσι τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ
Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ· [3] ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κεκρυμμένοι
πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. [4] Λέγω δὲ
τοῦτο, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξαπατᾷ τις μὲ πιθανολογίαν· [5] διότι ἂν
καὶ κατὰ τὸ σῶμα ἦμαι ἀπών, μὲ τὸ πνεῦμα ὅμως εἶμαι
μεθ' ὑμῶν, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τάξιν σας, καὶ τὴν σταθε-
ρότητα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεώς σας. [6] Καθὼς λοιπὸν παρελά-
βετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,
[7] ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ στερεούμενοι ἐν
τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ μετὰ
εὐχαριστίας.

[8] Βλέπετε μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ τις δια τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς
ματαίας ἀπάτης, κατὰ την παραδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐχὶ κατα Χριστόν. [9] Διότι ἐν αὐτῷ
κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς· [10] καὶ εἶσθε
πλήρεις ἐν αὐτῷ, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας· [11] εἰς τὸν ὁποῖον καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχει-
ροποίητον, ἀπεκδυθέντες τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς διὰ
τῆς περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ, [12] συνταφέντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ
βαπτίσματι· διὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνανέστητε διὰ τῆς πίστεως
τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.
[13] Καὶ ἐσᾶς ὄντας νεκρους εἰς τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὴν ἀκρο-

βυστίαν τῆς σαρκός σας, συνεζωοποίησε μετ' αὐτοῦ, συγχωρήσας
εἰς ἐσᾶς πάντα τὰ πταίσματα, [14] *ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χει-*
ρόγραφον συνιστάμενον *εἰς διατάγματα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐναντίον εἰς*
ἡμᾶς, καὶ ἀφήρεσεν αὐτὸ ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ ἐπὶ
τοῦ σταυροῦ· [15] καὶ *ἀπογυμνώσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας,*
παρεδειγμάτισε παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας κατ' αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ.
[16] *Ἂς μὴ σᾶς κρίνῃ λοιπὸν μηδεὶς διὰ φαγητὸν ἢ διὰ ποτὸν,*
ἢ διὰ λόγον ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων· [17] *τὰ ὁποῖα εἶναι*
σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ σῶμα ὅμως εἶναι *τοῦ Χριστοῦ.* [18] *Ἂς*
μὴ σᾶς στερήσῃ μηδεὶς τοῦ βραβείου μὲ προσποίησιν ταπεινο-
φροσύνης, καὶ μὲ θρησκείαν τῶν ἀγγέλων, ἐμβατεύων εἰς
πράγματα *τὰ ὁποῖα δὲν εἶδε, ματαίως φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς*
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, [19] *καὶ μὴ κρατῶν τὴν κεφαλὴν,* τὸν Χριστὸν, *ἐκ*
τοῦ ὁποίου ὅλον τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁρμῶν καὶ συνδέσμων
διατηρούμενον καὶ συνδεόμενον, αὐξάνει κατὰ τὴν αὔξησιν τοῦ
Θεοῦ.
[20] *Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῶν στοι-*
χείων τοῦ κόσμου, διὰ τί, ὡς ζῶντες ἐν τῷ κόσμῳ ὑπόκεισθε εἰς
διατάγματα, [21] *(μὴ πιάσῃς, μὴ γευθῇς, μὴ ἐγγίσῃς.—*[22] *τὰ*
ὁποῖα πάντα φθείρονται διὰ τῆς χρήσεως·) κατὰ τὰ ἐντάλματα
καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; [23] *Τὰ ὁποῖα ἔχουσι φαινό-*
μενον μόνον σοφίας εἰς ἐθελοθρησκείαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ
σκληραγωγίαν τοῦ σώματος, εἰς οὐδεμίαν τιμὴν ἔχοντα τὴν
εὐχαρίστησιν τῆς σαρκός.

ΚΕΦ. γ'.—[1] *Ἐὰν λοιπὸν συνανέστητε μετὰ τοῦ Χριστοῦ, τὰ*
ἄνω ζητεῖτε, ὅπου εἶναι ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ.
[2] *Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.* [3] *Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ*
ζωή σας εἶναι κεκρυμμένη μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Θεῷ. [4] *Ὅταν*
ὁ Χριστὸς, ἡ ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς μετ' αὐτοῦ
θέλετε φανερωθῇ ἐν δόξῃ.
[5] *Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν,*
ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις
εἶναι εἰδωλολατρεία· [6] *διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ*
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· [7] *εἰς τὰ ὁποῖα καὶ σεῖς περιεπατή-*
σατε ποτὲ, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. [8] *Τώρα ὅμως ἀποῤῥίψατε καὶ*
σεῖς ταῦτα *πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολο-*
γίαν ἐκ τοῦ στόματός σας. [9] *Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀφοῦ*

ἀπεκδυθῆτε τον παλαιὸν ἄνθρωπον μετα τῶν πράξεων αὐτοῦ·
10 *καὶ ἐνδύθητε τον νεον, τὸν ἀνακαινιζόμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ*
τὴν εἰκόνα τοῦ κτισαντος αὐτόν· 11 *ὅπου δὲν εἶναι* Ἕλλην *καὶ*
Ἰουδαῖος, *περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος,* Σκύθης, *δοῦλος,*
ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν εἶναι *ὁ* Χριστός.

12 Ἐνδύθητε λοιπὸν, *ὡς ἐκλεκτοι τοῦ* Θεοῦ *ἅγιοι καὶ ἠγαπη-*
μενοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,
πρᾳότητα, μακροθυμίαν· 13 *ὑποφέροντες ἀλλήλους, καὶ συγχω-*
ροῦντες εἰς ἀλλήλους, ἐάν τις ἔχῃ παράπονον κατά τινος·
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς *συνεχώρησεν εἰς ἐσᾶς, οὕτω καὶ σεῖς.*
14 Καὶ *ἐν πᾶσι τούτοις* ἐνδύθητε *τὴν ἀγάπην, ἥτις εἶναι σύνδεσμος*
τῆς τελειότητος. 15 Καὶ *ἡ εἰρήνη τοῦ* Θεοῦ *ἂς βασιλεύῃ ἐν ταῖς*
καρδίαις ὑμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκλήθητε εἰς ἓν σῶμα·
καὶ γίνεσθε εὐγνώμονες.

16 Ὁ *λόγος τοῦ* Χριστοῦ *ἂς κατοικῇ ἐν ὑμῖν πλουσίως, μετὰ*
πάσης σοφίας· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἀλλήλους μὲ
ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ἐν χάριτι ψάλλον-
τες ἐκ τῆς καρδίας ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον. 17 Καὶ *πᾶν ὅ,τι ἂν*
πράττητε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ πράττετε, *εὐχαριστοῦντες δι' αὐτοῦ τὸν* Θεὸν *καὶ* Πατέρα.

18 Αἱ *γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, καθὼς πρέ-*
πει ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ *ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκάς* σας, *καὶ μὴ ἦσθε πικροὶ*
πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ *τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς κατὰ πάντα· διότι*
τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

21 Οἱ *πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα σας, δια να μὴ μικρο-*
ψυχῶσιν.

22 Οἱ *δοῦλοι, ὑπακούετε κατα παντα εἰς τους κατα σάρκα*
κυρίους σας, *οὐχὶ μὲ ὀφθαλμοδουλείας, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ*
μὲ ἁπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν. 23 Καὶ *πᾶν ὅ,τι*
πράττητε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς εἰς τὸν Κύριον, *καὶ οὐχὶ εἰς*
ἀνθρώπους· 24 *ἐξεύροντες ὅτι ἀπὸ τοῦ* Κυρίου *θέλετε λάβει τὴν*
ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διότι εἰς τὸν Κύριον Χριστὸν
δουλεύετε· 25 *ὅστις ὅμως ἀδικεῖ, θέλει λάβει τὴν ἀμοιβὴν τῆς*
ἀδικίας αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχει προσωποληψία.

ΚΕΦ. δ'.—1 Οἱ *κύριοι, ἀποδίδετε εἰς τοὺς δούλους* σας *τὸ δί-*
καιον καὶ τὸ ἴσον, ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριον *ἐν οὐρανοῖς.*

2 Ἐμμενετε εἰς τὴν προσευχὴν, ἀγρυπνοῦντες εἰς αὐτὴν μετὰ
εὐχαριστίας· 3 προσευχόμενοι ἐνταυτῷ καὶ περὶ ἡμῶν, νὰ ἀνοίξῃ
εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, διὰ νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστή-
ριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεδεμένος· 4 διὰ νὰ
φανερώσω αὐτὸ, καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.
5 Περιπατεῖτε ἐν φρονήσει πρὸς τοὺς ἔξω, ἐξαγοραζόμενοι τὸν
καιρόν. 6 Ὁ λόγος σας ἂς ἦναι πάντοτε μὲ χάριν, ἠρτυμένος μὲ
ἅλας, διὰ νὰ ἐξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνησθε πρὸς ἕνα
ἕκαστον.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ Τυχικὸς, ὁ ἀγα-
πητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ
8 τὸν ὁποῖον ἔπεμψα πρὸς ἐσᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθῃ τὴν
κατάστασίν σας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας· 9 μετὰ
τοῦ Ὀνησίμου τοῦ πιστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, ὅστις εἶναι
ἀπὸ σᾶς· θέλουσι σᾶς φανερώσει πάντα τὰ ἐδώ.
10 Σᾶς ἀσπάζεται Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ
Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, (περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάβετε
παραγγελίας· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς, ὑποδέχθητε αὐτόν·) 11 καὶ
Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἵτινες εἶναι ἐκ τῆς περιτομῆς·
οὗτοι μόνοι εἶναι συνεργοί μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες
ἔγειναν εἰς ἐμὲ παρηγορία. 12 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἐπαφρᾶς ὅστις
εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος διὰ
σᾶς ἐν ταῖς προσευχαῖς, διὰ νὰ σταθῆτε τέλειοι καὶ πλήρεις εἰς
πᾶν θέλημα τοῦ Θεοῦ. 13 Διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἔχει
ζῆλον πολὺν διὰ σᾶς, καὶ τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τοὺς ἐν Ἱερα-
πόλει. 14 Σᾶς ἀσπάζεται Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς, ὁ ἀγαπητος, καὶ ὁ
Δημᾶς.
15 Ἀσπάσθητε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφους, καὶ τὸν Νυμφᾶν,
καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. 16 Καὶ ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ
μεταξύ σας ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τῶν Λαοδικέων· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας νὰ ἀναγνώσητε καὶ
σεῖς. 17 Καὶ εἴπατε πρὸς τὸν Ἄρχιππον, Πρόσεχε εἰς τὴν δια-
κονίαν τὴν ὁποίαν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ διὰ νὰ ἐκπληροῖς αὐτήν.
18 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου· ἐν-
θυμεῖσθε τὰ δεσμά μου. Ἡ χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α΄.

ΠΑΥΛΟΣ *καὶ* Σιλουανὸς *καὶ* Τιμόθεος, *πρὸς τὴν ἐκκλησίαν
τῶν* Θεσσαλονικέων *ἐν* Θεῷ *τῷ* Πατρὶ, *καὶ* Κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
στῷ· *χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ* Θεοῦ Πατρὸς *ἡμῶν, καὶ*
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
[2] *Εὐχαριστοῦμεν πάντοτε τὸν* Θεὸν *περὶ πάντων ὑμῶν, καὶ
σᾶς μνημονεύομεν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν,* [3] *ἀδιαλείπτως ἐνθυ-
μούμενοι τὸ εἰς τὴν πίστιν ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης,
καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐλπίδος τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ *καὶ* Πατρὸς *ἡμῶν·* [4] *ἐξεύροντες, ἀδελφοὶ
ἠγαπημένοι ὑπὸ* Θεοῦ, *τὴν ἐκλογήν σας·* [5] *διότι τὸ εὐαγγέλιον
ἡμῶν δὲν ἔγεινεν εἰς ἐσᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει,
καὶ ἐν* Πνεύματι Ἁγίῳ, *καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς ἐξεύ-
ρετε ὁποῖοι ὑπήρξαμεν μεταξύ σας διὰ σᾶς.* [6] Καὶ *σεῖς ἐγείνετε
μιμηταὶ ἡμῶν καὶ τοῦ* Κυρίου, *δεχθέντες τὸν λόγον ἐν μέσῳ
πολλῆς θλίψεως, μετὰ χαρᾶς* Πνεύματος Ἁγίου· [7] *ὥστε
ἐγείνετε τύποι εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας ἐν τῇ* Μακεδονίᾳ
καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ. [8] *Διότι ἀπὸ σᾶς ἐξήχησεν ὁ λόγος τοῦ* Κυρίου,
οὐχὶ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ *καὶ* Ἀχαΐᾳ, *ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ
τόπῳ ἔφθασεν ἡ φήμη τῆς πρὸς τὸν* Θεὸν *πίστεώς σας· ὥστε
ἡμεῖς δὲν ἔχομεν χρείαν νὰ λαλῶμέν τι·* [9] *διότι αὐτοὶ διηγοῦνται
περὶ ἡμῶν ὁποίαν εἴσοδον ἐλάβομεν πρὸς ἐσᾶς, καὶ πῶς ἐπε-
στρέψατε πρὸς τὸν* Θεὸν *ἀπὸ τῶν εἰδώλων, διὰ νὰ δουλεύητε*
Θεὸν *ζῶντα καὶ ἀληθινὸν,* [10] *καὶ νὰ προσμένητε τὸν* Υἱὸν *αὐτοῦ
ἐκ τῶν οὐρανῶν, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν* Ἰησοῦν,
ὅστις ἐλευθερόνει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.

ΚΕΦ. β΄. γ΄.

ΔΙΟΤΙ *σεῖς ἐξεύρετε, ἀδελφοὶ, τὴν πρὸς ἐσᾶς εἴσοδον ἡμῶν,
ὅτι δὲν ἔγεινε ματαία·* [2] *ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρι-*

σθέντες, καθὼς ἐξεύρετε, ἐν Φιλίπποις, ἐλάβομεν θάῤῥος εἰς
τὸν Θεὸν ἡμῶν νὰ λαλήσωμεν πρὸς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺν ἀγῶνα. 3 Διότι ἡ προτροπὴ ἡμῶν δὲν
ἦτο ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε μετὰ δόλου· 4 ἀλλὰ
καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὸ
εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχὶ ὡς ἀρέσκοντες εἰς ἀνθρώπους,
ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν τὸν δοκιμάζοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. 5 Διότι
οὔτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημεν ποτὲ, καθὼς ἐξεύρετε,
οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας· μάρτυς ὁ Θεός· 6 οὔτε ἐζητήσαμεν
δόξαν ἐξ ἀνθρώπων, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων, καίτοι
δυνάμενοι νὰ δίδωμεν βάρος, ὡς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ·
7 ἀλλ' ἐστάθημεν γλυκεῖς ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν· καθὼς ἡ τροφὸς περι-
θάλπει τὰ ἑαυτῆς τέκνα· 8 οὕτως ἔχοντες ἔνθερμον ἀγάπην πρὸς
ἐσᾶς, εὐχαριστούμεθα νὰ μεταδώσωμεν οὐχὶ μόνον τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐστάθητε
ἀγαπητοὶ εἰς ἡμᾶς. 9 Διότι ἐνθυμεῖσθε, ἀδελφοὶ, τὸν κόπον
ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· ἐπειδὴ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι,
διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμεν τινὰ ἐξ ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ἐσᾶς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. 10 Σεῖς εἶσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὅτι
ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ἐφέρθημεν πρὸς ἐσᾶς τοὺς
πιστεύοντας· 11 καθὼς ἐξεύρετε, ὅτι ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς
πατὴρ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, σᾶς προετρέπομεν καὶ παρηγοροῦμεν·
12 καὶ διεμαρτυρόμεθα, διὰ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Θεοῦ,
τοῦ προσκαλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν ἀδιαλείπτως,
ὅτι παραλαβόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ὁποῖον ἠκούσατε
παρ' ἡμῶν, ἐδέχθητε αὐτὸν οὐχὶ ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ,
(καθὼς εἶναι ἀληθῶς), λόγον Θεοῦ, ὅστις καὶ ἐνεργεῖται μεταξὺ
ὑμῶν τῶν πιστευόντων. 14 Διότι σεῖς ἐγείνετε, ἀδελφοὶ, μιμη-
ταὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, αἵτινες εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἐπάθετε τὰ αὐτὰ ὑπὸ τῶν
ἰδίων ὑμῶν ὁμοεθνῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων·
15 οἵτινες καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν ἐθανάτωσαν καὶ τοὺς ἰδίους
αὐτῶν προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐξεδίωξαν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν
ἀρέσκουσι, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἐναντίοι· 16 ἐμ-
ποδίζοντες ἡμᾶς νὰ λαλήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη διὰ νὰ σωθῶσι,
διὰ νὰ ἀναπληρώσωσι τὰς ἁμαρτίας ἑαυτῶν πάντοτε· ἔφθασε δὲ
ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ μέχρι τέλους

[17] Ἀλλ' ἡμεῖς, ἀδελφοὶ, ὀρφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς ὀλίγον
καιρὸν προσωπικῶς, οὐχὶ κατὰ τὴν καρδίαν, ἐσπουδάσαμεν
περισσότερον μετὰ πολλῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν
σας. [18] Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἔλθωμεν πρὸς ἐσᾶς, (ἐγὼ
μάλιστα ὁ Παῦλος), καὶ ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ ἐμπόδισεν ἡμᾶς ὁ
Σατανᾶς. [19] Διότι τίς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ἢ ἡ χαρὰ, ἢ ὁ στέφανος
τῆς καυχήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ σεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ; [20] Διότι σεῖς εἴσθε ἡ
δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

ΚΕΦ. γ'.—[1] Διὰ τοῦτο μὴ ὑποφέροντες πλέον, ἐκρίναμεν
εὔλογον νὰ ἀπομείνωμεν μόνοι ἐν Ἀθήναις, [2] καὶ ἐπέμψαμεν
Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνερ-
γὸν ἡμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ σᾶς στηρίξῃ,
καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ περὶ τῆς πίστεώς σας· [3] διὰ νὰ μὴ
κλονίζηται μηδεὶς ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· διότι σεῖς ἐξεύρετε
ὅτι εἰς τοῦτο εἴμεθα τεταγμένοι. [4] Διότι, ὅτε ἤμεθα παρ' ὑμῖν,
προελέγομεν πρὸς ἐσᾶς ὅτι μέλλομεν νὰ ὑποφέρωμεν θλίψεις,
καθὼς καὶ ἔγεινε, καὶ ἐξεύρετε. [5] Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ὑ-
ποφέρων πλέον, ἔπεμψα διὰ νὰ μάθω τὴν πίστιν σας, μή-
πως σᾶς ἐπείρασεν ὁ πειράζων, καὶ ἀποβῇ εἰς μάτην ὁ κόπος
ἡμῶν.

[6] Ἤδη δὲ, ὅτε ἦλθεν ὁ Τιμόθεος ἀπὸ σᾶς πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔφερε
πρὸς ἡμᾶς καλὰς ἀγγελίας περὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης
σας, καὶ ὅτι ἔχετε πάντοτε ἀγαθὴν ἐνθύμησιν ἡμῶν, ἐπιποθοῦν-
τες νὰ ἴδητε ἡμᾶς, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐσᾶς· [7] διὰ τοῦτο παρη-
γορήθημεν, ἀδελφοὶ, διὰ σᾶς ἐν ὅλῃ τῇ θλίψει καὶ στενοχωρίᾳ
ἡμῶν, διὰ τῆς πίστεώς σας· [8] διότι τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς μένητε
σταθεροὶ εἰς τὸν Κύριον. [9] Ἐπειδὴ τίνα εὐχαριστίαν δυνάμεθα
νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ σᾶς δι' ὅλην τὴν χαρὰν
τὴν ὁποίαν χαίρομεν διὰ σᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
[10] νύκτα καὶ ἡμέραν δεόμενοι καθ' ὑπερβολὴν νὰ ἴδωμεν τὸ
πρόσωπόν σας, καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰς ἐλλείψεις τῆς
πίστεώς σας;

[11] Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς, εἴθε νὰ κατευθύνῃ τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ἐσᾶς.
[12] Ἐσᾶς δὲ ὁ Κύριος νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν
ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας, καθὼς καὶ ἡμεῖς

περισσεύομεν πρὸς ἐσᾶς· 13 διὰ νὰ στηρίξῃ τὰς καρδίας σας ἀμεμ-
πτους εἰς τὴν ἁγιωσύνην, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν,
ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'.

ΟΘΕΝ τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοὶ, σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ σᾶς
προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε
παρ' ἡμῶν τὸ πῶς πρέπει νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ ἀρέσκητε εἰς
τὸν Θεὸν, οὕτω νὰ περισσεύητε εἰς τὸ μᾶλλον. 2 Διότι ἐξεύρετε
ποίας παραγγελίας ἐδώκαμεν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
3 Ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ
ἀπέχησθε ἀπὸ τῆς πορνείας· 4 νὰ ἐξεύρῃ ἕκαστος ὑμῶν νὰ
κρατῇ τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· 5 οὐχὶ εἰς πάθος
ἐπιθυμίας, καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντα τὸν Θεόν. 6 Νὰ
μὴ ὑπερβαίνῃ τις καὶ ἀδικῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πρᾶγμα
τοῦτο· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐκδικητὴς διὰ πάντα ταῦτα, καθὼς καὶ
σᾶς προείπομεν, καὶ διὰ μαρτυριῶν ἐβεβαιώσαμεν. 7 Διότι ὁ
Θεὸς δὲν ἐκάλεσεν ἡμᾶς πρὸς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ πρὸς ἁγιασμόν.
8 Ὅθεν ὁ ἀθετῶν ταῦτα, δὲν ἀθετεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεὸν,
ὅστις καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ Ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφω·
διότι σεῖς αὐτοὶ εἶσθε θεοδίδακτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
10 ἐπειδὴ καὶ πράττετε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς
καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν. Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοὶ,
νὰ περισσεύητε κατὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ μᾶλλον· 11 καὶ νὰ φιλοτιμῆσθε
εἰς τὸ νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ καταγίνησθε εἰς τὰ ἴδια, καὶ νὰ
ἐργάζησθε μὲ τὰς ἰδίας ὑμῶν χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλα-
μεν· 12 διὰ νὰ περιπατῆτε μὲ εὐσχημοσύνην πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ
νὰ μὴ ἔχητε χρείαν μηδενός.

13 Δὲν θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοὶ, περὶ τῶν κεκοιμημένων,
διὰ νὰ μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.
14 Διότι ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,
οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ θέλει φέρει
μετ' αὐτοῦ. 15 Διότι τοῦτο σᾶς λέγομεν διὰ τοῦ λόγου τοῦ
Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες ὅσοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν
τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβει τοὺς κοιμηθέντας· 16 ἐπειδὴ

αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει καταβῇ ἀπ' οὐρανοῦ μὲ κέλευσμα, μὲ
φωνὴν ἀρχαγγέλου, καὶ μὲ σάλπιγγα Θεοῦ, καὶ οἱ ἀποθανόν-
τες ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστηθῇ πρῶτον· [17] ἔπειτα ἡμεῖς οἱ
ζῶντες ὅσοι ἀπομένομεν, θέλομεν ἁρπαχθῇ μετ' αὐτῶν ἐν
νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα· καὶ οὕτω
θέλομεν εἶσθαι πάντοτε μετὰ τοῦ Κυρίου. [18] Λοιπὸν παρη-
γορεῖτε ἀλλήλους μὲ τοὺς λόγους τούτους.

ΚΕΦ. ε'.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοὶ, δὲν ἔχετε
χρείαν νὰ σᾶς γράφῃ τις· [2] διότι σεῖς ἐξεύρετε ἀκριβῶς, ὅτι
ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται.
[3] Ἐπειδὴ ὅταν λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε ἐπέρχεται
ἐπ' αὐτοὺς αἰφνίδιος ὄλεθρος, καθὼς αἱ ὠδῖνες εἰς τὴν ἐγκυ-
μονοῦσαν· καὶ δὲν θέλουσιν ἐκφύγει. [4] Ἀλλὰ σεῖς, ἀδελφοὶ,
δὲν εἶσθε ἐν σκότει, ὥστε ἡ ἡμέρα νὰ σᾶς καταφθάσῃ ὡς
κλέπτης. [5] Πάντες σεῖς εἶσθε υἱοὶ φωτὸς καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν
εἴμεθα νυκτὸς, οὐδὲ σκοτους. [6] Ἄρα λοιπὸν ἂς μὴ κοιμώμεθα
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλ' ἂς ἀγρυπνῶμεν, καὶ ἂς ἐγκρατευώμεθα.
[7] Διότι οἱ κοιμώμενοι, τὴν νύκτα κοιμῶνται· καὶ οἱ μεθύοντες,
τὴν νύκτα μεθύουσιν· [8] ἀλλ' ἡμεῖς, ὄντες τῆς ἡμέρας, ἂς ἐγκρα-
τευώμεθα, ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ
περικεφαλαίαν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. [9] Διότι ὁ Θεὸς δὲν
προσδιώρισεν ἡμᾶς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς ἀπόλαυσιν σωτηρίας, διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, [10] ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡ-
μῶν, ἵνα, εἴτε ἀγρυπνοῦμεν, εἴτε κοιμώμεθα, ζήσωμεν μετ' αὐ-
τοῦ. [11] Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ εἷς
τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε.

[12] Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοὶ, νὰ γνωρίζητε τοὺς ὅσοι
κοπιάζουσι μεταξύ σας, καὶ εἶναι προεστῶτές σας ἐν Κυρίῳ, καὶ
σᾶς νουθετοῦσι· [13] καὶ νὰ τιμᾶτε αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ὑπερεκ-
περισσοῦ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε μεταξύ σας.

[14] Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοὶ, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους,
παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, περιθάλπετε τοὺς ἀσθενεῖς,
μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

[15] Προσέχετε μὴ ἀποδίδῃ τις εἰς τινὰ κακὸν ἀντὶ κακοῦ·
ἀλλὰ ζητεῖτε πάντοτε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς
πάντας.

16 Πάντοτε χαίρετε. 17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. 18 Κατὰ
πάντα εὐχαριστεῖτε· διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ πρὸς
ἐσᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβύνετε· 20 προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.
21 Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.
22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους κακοῦ ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς ἁγιάσῃ ὁλοκλήρως·
καὶ νὰ διατηρηθῇ ὁλόκληρον τὸ πνεῦμά σας, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ
σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. 24 Πιστὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις σᾶς καλεῖ, ὅστις καὶ
θέλει ἐκτελέσει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. 26 Ἀσπάσθητε τοὺς
ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. 27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν
Κύριον, νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀδελ-
φούς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυριου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν.
Αμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος πρὸς την ἐκκλησίαν τῶν
Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ· 2 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστῶμεν πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ σᾶς,
ἀδελφοὶ, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις σας, καὶ
πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·
4 ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα διὰ σᾶς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ
Θεοῦ, διὰ τὴν ὑπομονήν σας καὶ πίστιν ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν
καὶ ταῖς θλίψεσι τὰς ὁποίας ὑποφέρετε· 5 τὸ ὁποῖον εἶναι ἔνδειξις τῆς
δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀξιωθῆτε τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ πάσχετε. 6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον

ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς τοὺς ὅσοι σᾶς θλί-
βουσιν· 7 εἰς ἐσᾶς δὲ τοὺς θλιβομένους ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ὅταν ὁ
Κύριος Ἰησοῦς ἀποκαλυφθῇ ἀπ' οὐρανοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 8 ἐν πυρὶ φλογὸς, κάμνων ἐκδίκησιν
εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας Θεὸν, καὶ εἰς τοὺς μὴ ὑπακούον-
τας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
9 οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῇ μὲ ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου
τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 10 ὅταν
ἔλθῃ νὰ ἐνδοξασθῇ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ νὰ θαυμασθῇ ἐν
πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, (ἐπειδὴ σεῖς ἐπιστεύσατε εἰς τὴν μαρτυ-
ρίαν ἡμῶν,) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
11 Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ προσευχόμεθα πάντοτε δια σᾶς, δια να
σᾶς καταστήσῃ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀξίους τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ νὰ
ἐκπληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ τὸ ἔργον τῆς πί-
στεως ἐν δυνάμει· 12 διὰ νὰ ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. Β'.

ΣΑΣ παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοὶ, περὶ τῆς παρουσιας τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπισυνάξεως ἡμῶν,
2 νὰ μὴ σαλευθῆτε ταχέως ἀπὸ τοῦ φρονήματός σας, μηδὲ νὰ
θορυβῆσθε, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπι-
στολῆς ὡς γραφομένης ὑφ' ἡμῶν, ὅτι τάχα ἐπλησίασεν ἡ ἡμέρα τοῦ
Χριστοῦ. 3 Ἂς μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ τις κατ' οὐδένα τρόπον·
διότι δὲν θέλει ἐλθεῖ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐὰν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστα-
σία, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας, 4 ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐναντίον εἰς πάντα
λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε νὰ καθίσῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Θεοῦ ὡς Θεὸς, ἀποδεικνύων ἑαυτὸν ὅτι εἶναι Θεός.
5 Δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐνῷ ἤμην ἔτι παρ' ὑμῖν, σᾶς ἔλεγον
ταῦτα; 6 Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κωλύει αὐτὸν, ὥστε
νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. 7 Διότι τὸ μυστήριον τῆς
ἀνομίας ἤδη ἐνεργεῖται· μόνον ἕως νὰ ἐκβληθῇ ἐκ μέσου ὁ
κωλύων τώρα· 8 καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνομος, τὸν
ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματος
αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξαφανίσει μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας

αὐτοῦ· 9 *ὅστις θέλει ἐλθεῖ κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ*
δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους, 10 *καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ*
τῆς ἀδικίας, μεταξὺ τῶν ἀπολλυμένων· διότι δὲν ἐδέχθησαν τὴν
ἀγαπην τῆς ἀληθείας διὰ νὰ σωθῶσι. 11 Καὶ *διὰ τοῦτο θέλει*
πέμψει ἐπ' αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε νὰ πιστεύ-
σωσιν εἰς τὸ ψεῦδος· 12 *διὰ νὰ κατακριθῶσι πάντες οἱ μὴ*
πιστεύσαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' εὐαρεστηθέντες εἰς τὴν
ἀδικίαν.

13 *Ἡμεῖς ὅμως ὀφείλομεν να εὐχαριστῶμεν πάντοτε τὸν Θεὸν*
διὰ σᾶς, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σᾶς ἐξέλεξεν
ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος,
καὶ τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας· 14 *εἰς τὸν ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσε*
διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 *Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, μένετε σταθεροὶ, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδό-*
σεις τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς
ἡμῶν. 16 *Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς*
καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅστις μᾶς ἠγάπησε καὶ ἔδωκεν αἰωνιαν παρη-
γορίαν καὶ ἀγαθὴν ἐλπίδα διὰ τῆς χάριτος, 17 *εἴθε νὰ παρηγο-*
ρήσῃ τὰς καρδίας σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς πάντα λόγον καὶ
ἔργον ἀγαθόν.

ΚΕΦ. γ'.

ΤΟ *λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν, δια νὰ τρεχῃ*
ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζηται, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, 2 *καὶ*
διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῶν παραλόγων καὶ πονηρῶν ἀν-
θρώπων· διότι ἡ πίστις δὲν ὑπάρχει εἰς πάντας. 3 *Πιστὸς ὅμως*
εἶναι ὁ Κύριος, ὅστις θέλει σᾶς στηρίξει καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ. 4 *Ἔχομεν δὲ πεποίθησιν διὰ τοῦ Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς,*
ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ πράττετε καὶ θέλετε
πράττει. 5 *Ὁ δὲ Κύριος εἴθε νὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς*
τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Χριστοῦ.

6 *Σᾶς παραγγέλλομεν δὲ, ἀδελφοὶ, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου*
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀπομακρύνησθε ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ
ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν ὁποίαν
παρέλαβε παρ' ἡμῶν. 7 *Ἐπειδὴ σεῖς ἐξεύρετε πῶς πρέπει νὰ*
μιμῆσθε ἡμᾶς· διότι δὲν ἐφέρθημεν ἀτάκτως μεταξύ σας, 8 *οὐδὲ*
ἐφάγομεν δωρεὰν ἄρτον παρά τινος, ἀλλὰ μετὰ κόπου καὶ μό-

χθου, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμεν
μηδένα ὑμῶν. 9 Οὐχὶ διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ
σᾶς δώσωμεν ἑαυτοὺς τύπον εἰς τὸ νὰ μιμῆσθε ἡμᾶς. 10 Διότι
καὶ ὅτε ἤμεθα παρ' ὑμῖν, τοῦτο σᾶς παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐάν τις
δὲν θέλῃ νὰ ἐργάζηται, μηδὲ ἂς τρώγῃ. 11 Ἐπειδὴ ἀκούομεν
τινὰς ὅτι περιπατοῦσι μεταξύ σας ἀτάκτως, μὴ ἐργαζόμενοι μη-
δὲν, ἀλλὰ περιεργαζόμενοι. 12 Παραγγέλλομεν δὲ εἰς τοὺς
τοιούτους, καὶ προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, νὰ τρώγωσι τὸν ἄρτον αὐτῶν ἐργαζόμενοι μετὰ ἡσυχίας.
13 Σεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ ἀποκάμητε πράττοντες τὸ καλόν.
14 Καὶ ἐάν τις δὲν ὑπακούῃ εἰς τὸν λόγον ἡμῶν τὸν διὰ τῆς ἐπι-
στολῆς, τοῦτον σημειόνετε· καὶ μὴ συναναστρέφεσθε μετ' αὐτοῦ,
διὰ νὰ ἐντραπῇ. 15 Πλὴν μὴ θεωρεῖτε αὐτὸν ὡς ἐχθρὸν, ἀλλὰ
νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν
εἰρήνην διαπαντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος εἴη μετὰ πάντων
ὑμῶν.
17 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον
εἶναι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω.—18 Ἡ χάρις
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος
ἡμῶν, 2 πρὸς Τιμόθεον τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν, εἴη
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰη-
σοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς σὲ παρεκάλεσα ἀπερχόμενος εἰς Μακεδονίαν, νὰ
προσμείνῃς ἐν Ἐφέσῳ, διὰ νὰ παραγγείλῃς εἴς τινας νὰ μὴ
ἑτεροδιδασκαλῶσι, 4 μηδὲ νὰ προσέχωσιν εἰς μύθους καὶ γενεα-

λογίας ἀπεράντους, αἵτινες προξενοῦσι φιλονεικίας μᾶλλον παρὰ
τὴν εἰς τὴν πίστιν οἰκοδομὴν τοῦ Θεοῦ, οὕτω πράττε.
5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρ-
δίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· 6 ἀπὸ
τῶν ὁποίων ἀποπλανηθέντες τινὲς ἐξετράπησαν εἰς ματαιολο-
γίαν, 7 θέλοντες νὰ ἦναι νομοδιδάσκαλοι, ἐνῷ δὲν νοοῦσιν οὔτε ὅσα
λέγουσιν, οὔτε περὶ τίνων διϊσχυρίζονται. 8 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ὁ
νόμος εἶναι καλὸς, ἐάν τις μεταχειρίζηται αὐτὸν νομίμως, 9 γνωρί-
ζων τοῦτο, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐτέθη διὰ τὸν δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τοὺς
ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς, τοὺς
ἀνοσίους καὶ βεβήλους, τοὺς πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους,
τοὺς ἀνδροφόνους, 10 πόρνους, ἀρσενοκοίτας, ἀνδραποδιστὰς,
ψεύστας, ἐπιόρκους, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀντιβαίνει εἰς τὴν ὑγιαίνου-
σαν διδασκαλίαν, 11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου
Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐνεπιστεύθην.
12 Καὶ εὐχαριστῶ τὸν ἐνδυναμώσαντά με Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
Κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐνέκρινε πιστὸν, καὶ ἔταξεν εἰς τὴν διακονίαν ἐμὲ,
13 τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον, καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·
ἠλεήθην ὅμως διότι ἀγνοῶν ἔπραξα ἐν ἀπιστίᾳ· 14 ἀλλ' ὑπερεπε-
ρίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 15 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ τοὺς
ἁμαρτωλοὺς, τῶν ὁποίων πρῶτος εἶμαι ἐγώ· 16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο
ἠλεήθην, διὰ νὰ δείξῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ἐμὲ πρῶτον τὴν
πᾶσαν μακροθυμίαν, εἰς παράδειγμα τῶν μελλόντων νὰ πιστεύω-
σιν εἰς αὐτὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον. 17 Εἰς δὲ τὸν βασιλέα τῶν
αἰώνων, τὸν ἄφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν, εἴη
τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παραδίδω εἰς σὲ, τέκνον Τιμόθεε,
κατὰ τὰς προγενομένας προφητείας περὶ σοῦ, νὰ στρατεύῃς
κατ' αὐτὰς τὴν καλὴν στρατείαν, 19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
συνείδησιν, τὴν ὁποίαν τινὲς ἀποβαλόντες, ἐναυάγησαν εἰς τὴν
πίστιν· 20 ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος,
τοὺς ὁποίους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανᾶν, διὰ νὰ μάθωσι νὰ μὴ
βλασφημῶσι.

ΚΕΦ. β'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ λοιπὸν πρῶτον παντων να καμνητε δεήσεις,
προσευχὰς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,
2 ὑπὲρ βασιλέων, καὶ πάντων τῶν ὄντων ἐν ἀξιώμασι, διὰ νὰ
διάγωμεν βίον ἀτάραχον καὶ ἡσύχιον ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ
σεμνότητι. 3 Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνωπιον
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ· 4 ὅστις θέλει να σωθῶσι πάντες οἱ ἄν-
θρωποι, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθειας. 5 Διότι εἶναι
εἷς Θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς
Χριστὸς, 6 ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυ-
ρίαν γενομένην ἐν ὡρισμένοις καιροῖς, 7 εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθην ἐγὼ
κήρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι,)
διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.
8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχωνται οἱ ἄνδρες ἐν παντὶ τόπῳ,
ὑψόνοντες καθαρὰς χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δισταγμοῦ. 9 Ὡσαύ-
τως καὶ αἱ γυναῖκες μὲ στολὴν σεμνὴν, μὲ αἰδῶ καὶ σωφροσύνην
νὰ στολίζωσιν ἑαυτὰς, οὐχὶ μὲ πλέγματα, ἢ χρυσὸν, ἢ μαργαρί-
τας, ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελῆ· 10 ἀλλὰ, (τὸ ὁποῖον πρέπει εἰς
γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν), μὲ ἔργα ἀγαθά. 11 Ἡ
γυνὴ ἂς μανθάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς· 12 εἰς
γυναῖκα ὅμως δὲν συγχωρῶ νὰ διδάσκῃ, μηδὲ νὰ αὐθεντεύῃ ἐπὶ
τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζῃ. 13 Διότι ὁ Ἀδὰμ πρῶτος ἐπλά-
σθη, ἔπειτα ἡ Εὔα. 14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἠπατήθη· ἀλλ' ἡ γυνὴ
ἀπατηθεῖσα ἔγεινε παραβάτις· 15 θέλει ὅμως σωθῇ διὰ τῆς
τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγια-
σμὸν μετὰ σωφροσύνης.

ΚΕΦ. γ.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος· Ἐάν τις ὀρέγηται ἐπισκοπην, καλον ἔργον
ἐπιθυμεῖ. 2 Πρέπει λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἄμεμπτος, μιᾶς
γυναικὸς ἀνὴρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτι-
κός· 3 οὐχὶ μέθυσος, οὐχὶ πλήκτης, οὐχὶ αἰσχροκερδής· ἀλλ' ἐπι-
εικὴς, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος· 4 κυβερνῶν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ
οἶκον, ἔχων τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ὑποταγὴν μετὰ πάσης σεμνότητος·
5 (διότι ἐάν τις δὲν ἐξεύρῃ νὰ κυβερνᾷ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, πῶς
θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;) 6 Νὰ μὴ ἦναι νεοκατ-
ήχητος, διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανευθῇ καὶ πέσῃ εἰς τὴν καταδίκην
τοῦ διαβόλου. 7 Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ παρὰ τῶν ἔξωθεν

μαρτυρίαν καλὴν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου.
[8] Οἱ διάκονοι ὡσαύτως πρέπει νὰ ἦναι σεμνοὶ, οὐχὶ δίγλωσσοι,
οὐχὶ δεδομένοι εἰς οἶνον πολὺν, οὐχὶ αἰσχροκερδεῖς, [9] ἔχοντες τὸ
μυστήριον τῆς πίστεως μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως· [10] καὶ οὗτοι
δὲ ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον, ἔπειτα ἂς γίνωνται διάκονοι, ἐὰν
ἦναι ἄμεμπτοι. [11] Αἱ γυναῖκες ὡσαύτως, σεμναὶ, οὐχὶ κατάλα-
λοι, ἐγκρατεῖς, πισταὶ κατὰ πάντα· [12] οἱ διάκονοι ἂς ἦναι μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρες, κυβερνῶντες καλῶς τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τοὺς
οἴκους αὑτῶν. [13] Διότι οἱ καλῶς διακονήσαντες, ἀποκτῶσιν εἰς
ἑαυτοὺς βαθμὸν καλὸν, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν εἰς τὴν πίστιν
τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
[14] Ταῦτα σοὶ γράφω, ἐλπίζων νὰ ἔλθω πρὸς σὲ ταχύτερον·
[15] ἀλλ' ἐὰν βραδύνω, διὰ νὰ ἐξεύρῃς πῶς πρέπει νὰ πολιτεύησαι
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος, ὁ στύλος καὶ τὸ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.
[16] Καὶ ἀναντιῤῥήτως τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας εἶναι μέγα·
ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ἐφάνη εἰς
ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνε-
λήφθη ἐν δόξῃ.

ΚΕΦ. δ΄.

ΤΟ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς θέλουσιν
ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τῆς πίστεως, προσέχοντες εἰς πνεύματα
πλάνης, καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων, [2] διὰ τῆς ὑποκρίσεως
ψευδολόγων, ἐχόντων τὴν ἑαυτῶν συνείδησιν κεκαυτηριασμένην,
[3] ἐμποδιζόντων τὸν γάμον, προσταζόντων ἀποχὴν βρωμάτων, τὰ
ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔκτισε διὰ νὰ μεταλαμβάνωσι μετὰ εὐχαριστίας
οἱ πιστοὶ καὶ οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν. [4] Διότι πᾶν κτίσμα
Θεοῦ εἶναι καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀποῤῥίψιμον, ὅταν λαμβάνηται
μετὰ εὐχαριστίας· [5] διότι ἁγιάζεται διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ
διὰ τῆς προσευχῆς.
[6] Ταῦτα συμβουλεύων εἰς τους ἀδελφοὺς, θέλεις εἶσθαι καλὸς
διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος ἐν τοῖς λόγοις τῆς
πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας τὴν ὁποίαν παρηκολούθησας.
[7] Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· καὶ γύμναζε
σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσέβειαν. [8] Διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἶναι
προς ὀλίγον ὠφέλιμος· ἀλλ' ἡ εὐσέβεια εἶναι πρὸς πάντα ὠφέ-
λιμος, ἔχουσα ἐπαγγελίαν τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μελλού-

σης. [9] Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. [10] Ἐπειδὴ
διὰ τοῦτο καὶ κοπιάζομεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, διότι ἐλπίζομεν εἰς
τὸν ζῶντα Θεὸν, ὅστις εἶναι ὁ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα
τῶν πιστῶν.—[11] Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

[12] Μηδεὶς ἂς μὴ καταφρονῇ τὴν νεότητά σου, ἀλλὰ γίνου
τύπος τῶν πιστῶν εἰς λόγον, εἰς συναναστροφὴν, εἰς ἀγάπην,
εἰς πνεῦμα, εἰς πίστιν, εἰς καθαρότητα. [13] Ἕως νὰ ἔλθω, κατα-
γίνου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν προτροπὴν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.
[14] Μὴ ἀμέλει τὸ χάρισμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν σοὶ, τὸ ὁποῖον
ἐδόθη εἰς σὲ διὰ προφητείας, μετα ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ
πρεσβυτερίου. [15] Ταῦτα μελέτα, εἰς ταῦτα μένε, διὰ νὰ ἦναι
φανερὰ εἰς πάντας ἡ προκοπή σου. [16] Πρόσεχε εἰς σεαυτὸν καὶ
εἰς τὴν διδασκαλίαν· ἐπίμενε εἰς αὐτά. Διότι τοῦτο πράττων,
καὶ σεαυτὸν θέλεις σώσει καὶ τοὺς ἀκούοντάς σε.

ΚΕΦ. ε'.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλα πρότρεπε ὡς πατέρα·
τοὺς νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς· [2] τὰς πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας·
τὰς νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, μετὰ πάσης καθαρότητος.

[3] Τὰς χήρας τίμα, τὰς ἀληθῶς χήρας. [4] Ἐὰν δέ τις χήρα
ἔχῃ τέκνα ἢ ἔκγονα, ἂς μανθάνωσι πρῶτον νὰ καθιστῶσιν
εὐσεβῆ τὸν ἴδιον αὐτῶν οἶκον, καὶ νὰ ἀποδίδωσιν ἀμοιβὰς εἰς
τοὺς προγόνους αὐτῶν· διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐπρόσδεκτον
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. [5] Ἡ δὲ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη
ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Θεὸν, καὶ ἐμμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ τὰς προσ
ευχὰς νύκτα καὶ ἡμέραν· [6] ἡ δεδομένη ὅμως εἰς τὰς ἡδονὰς,
ἐνῷ ζῇ εἶναι νεκρά. [7] Καὶ ταῦτα παράγγελλε, διὰ νὰ ἦναι
ἄμεμπτοι. [8] Ἀλλ' ἐάν τις δὲν προνοῇ περὶ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ
μάλιστα τῶν οἰκείων, ἠρνήθη τὴν πίστιν, καὶ εἶναι ἀπίστου
χειρότερος.

[9] Ἂς καταγράφηται χήρα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἑξήκοντα
ἐτῶν, ἥτις ὑπῆρξεν ἑνὸς ἀνδρὸς γυνὴ, [10] ἥτις μαρτυρεῖται διὰ
τὰ καλὰ αὐτῆς ἔργα· ἐὰν ἀνέθρεψε τέκνα, ἐὰν περιέθαλψε ξέ-
νους, ἐὰν πόδας ἁγίων ἔνιψεν, ἐὰν θλιβομένους ἐβοήθησεν, ἐὰν
ἐπηκολούθησεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. [11] Τὰς δὲ νεωτέρας χήρας
ἀπόβαλλε· διότι ἀφοῦ ἐντρυφήσωσι κατὰ τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι
νὰ ὑπανδρεύωνται· [12] ἔχουσαι τὴν καταδίκην, διότι ἠθέτησαν

τὴν πρώτην πίστιν. 13 Καὶ ἐνταυτῷ μανθάνουσι νὰ ἦναι ἀργαὶ,
περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· καὶ οὐχὶ μόνον ἀργαὶ, ἀλλὰ καὶ
φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ πρεποντα. 14 Θέλω
λοιπὸν αἱ νεώτεραι νὰ ὑπανδρεύωνται, νὰ τεκνοποιῶσι, νὰ
κυβερνῶσιν οἶκον, νὰ μὴ δίδωσι μηδεμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐναν-
τίον νὰ λοιδορῇ. 15 Διότι ἐξετράπησαν ἤδη τινὲς ὀπίσω τοῦ
Σατανᾶ. 16 Ἐάν τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχῃ χήρας, ἂς προμηθεύῃ
εἰς αὐτὰς τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἂς μὴ ἐπιβαρύνηται ἡ ἐκκλησία·
διὰ νὰ δύναται νὰ βοηθῇ τὰς ἀληθῶς χήρας.

17 Οἱ καλῶς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ἂς ἀξιόνωνται διπλῆς
τιμῆς· μάλιστα ὅσοι κοπιάζουσιν εἰς λόγον καὶ διδασκαλίαν.
18 Διότι λέγει ἡ γραφὴ, "Δὲν θέλεις ἐμφράξει τὸ στόμα βοὸς
ἀλωνίζοντος·" καὶ, "Ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ."
19 Κατηγορίαν ἐναντίον πρεσβυτέρου μὴ παραδέχου, ἐκτὸς διὰ
στόματος δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. 20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἔλεγχε
ἐνώπιον πάντων, διὰ νὰ ἔχωσι φόβον καὶ οἱ λοιποί. 21 Διαμαρ-
τύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, νὰ φυλάξῃς ταῦτα χωρὶς προτιμήσεως,
μηδὲν πράττων κατὰ χάριν.

22 Μὴ ἐπίθετε χεῖρας ταχέως εἰς μηδένα, μηδὲ γίνου κοινωνος
ἀλλοτρίων ἁμαρτιῶν· φύλαττε σεαυτὸν καθαρόν.—23 Μὴ ὑδρο-
πότει πλέον, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον οἶνον διὰ τὸν στόμαχόν
σου καὶ τὰς συχνάς σου ἀσθενείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι εἶναι φανεραὶ, καὶ προπο-
ρεύονται αὐτῶν εἰς τὴν κρίσιν· εἰς τινὰς δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.
25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα τινῶν εἶναι φανερά· καὶ ὅσα εἶναι
κατ' ἄλλον τρόπον, δὲν δύνανται νὰ κρυφθῶσι.

ΚΕΦ. ϛ'.

ΟΣΟΙ εἶναι ὑπὸ ζυγὸν δουλείας, ἂς νομίζωσι τους κυρίους αὐτῶν
ἀξίους πάσης τιμῆς, διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
καὶ ἡ διδασκαλία. 2 Οἱ δὲ ἔχοντες πιστοὺς κυρίους, ἂς μὴ κατα-
φρονῶσιν αὐτοὺς, διότι εἶναι ἀδελφοί· ἀλλὰ προθυμότερον ἂς
δουλεύωσι, διότι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ οἱ ἀπολαμβάνοντες
τὴν εὐεργεσίαν. Ταῦτα δίδασκε καὶ νουθέτει.

3 Ἐαν τις ἑτεροδιδασκαλῇ, καὶ δὲν ἀκολουθῇ τοὺς ὑγιαίνοντας
λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν

τὴν κατ᾽ εὐσέβειαν, [4]εἶναι τετυφωμένος, καὶ δὲν ἐξεύρει οὐδὲν,
ἀλλὰ νοσεῖ περὶ συζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐκ τῶν ὁποίων
προέρχεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραὶ, [5]μά-
ταιαι συνδιαλέξεις ἀνθρώπων διεφθαρμένων τὸν νοῦν, καὶ ἀπε-
στερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων τὴν εὐσέβειαν ὅτι εἶναι
πλουτισμός. Ἀπομακρύνου ἀπὸ τῶν τοιούτων.

[6]Μέγας δὲ πλουτισμὸς εἶναι ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
[7]Διότι δὲν ἐφέραμεν οὐδὲν εἰς τὸν κόσμον· φανερὸν ὅτι οὐδὲ
δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμέν τι. [8]Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκε-
πάσματα, ἂς ἀρκώμεθα εἰς ταῦτα. [9]Ὅσοι δὲ θέλουσι νὰ πλου-
τῶσι, πίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ εἰς ἐπιθυμίας
πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώ-
πους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. [10]Διότι ῥίζα πάντων τῶν
κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία· τὴν ὁποίαν τινὲς ὀρεγόμενοι, ἀπε-
πλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ διεπέρασαν ἑαυτοὺς μὲ ὀδύνας
πολλάς.

[11]Σὺ ὅμως, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· ζήτει δὲ δι-
καιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πρᾳότητα.
[12]Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, κράτει τὴν αἰώνιον
ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν
καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. [13]Σὲ παραγγέλλω
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐνώπιον τοῦ Ποντίου Πιλάτου τὴν
καλὴν ὁμολογίαν, [14]νὰ φυλάξῃς τὴν ἐντολὴν ἀμόλυντον, ἄμεμ-
πτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
[15]τὴν ὁποίαν ἐν τοῖς ὡρισμένοις καιροῖς θέλει δείξει ὁ μακάριος
καὶ μόνος Δεσπότης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος
τῶν κυριευόντων, [16]ὅστις μόνος ἔχει τὴν ἀθανασίαν, κατοικῶν
φῶς ἀπρόσιτον, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων εἶδεν, οὐδὲ
δύναται νὰ ἴδῃ· εἰς τὸν ὁποῖον ἔστω τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον.
Ἀμήν.

[17]Εἰς τους πλουσίους τοῦ κόσμου τούτου παράγγελλε νὰ μη
ὑψηλοφρονῶσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζωσιν ἐπὶ τὴν ἀδηλότητα τοῦ
πλούτου, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς
πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· [18]νὰ ἀγαθοεργῶσι, νὰ πλουτῶ-
σιν εἰς ἔργα καλὰ, νὰ ἦναι εὐμετάδοτοι, κοινωνικοὶ, [19]θησαυρί-
ζοντες εἰς ἑαυτοὺς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ ἀπο-
λαύσωσι τὴν αἰώνιον ζωήν.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἀποστρεφόμενος
τὰς βεβήλους ματαιολογίας, καὶ τὰς ἀντιλογίας τῆς ψευδωνύ-
μου γνώσεως· 21 τὴν ὁποίαν τινὲς ἐπαγγελλόμενοι, ἐπλανήθησαν
κατὰ τὴν πίστιν.
Ἡ χάρις εἴη μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ,
κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 πρὸς
Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν τέκνον, εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
Πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν, τὸν ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ προγόνων
μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως, ὅτι ἀδιαλείπτως σὲ ἐνθυμοῦμαι ἐν
ταῖς δεήσεσί μου νύκτα καὶ ἡμέραν, 4 ἐπιποθῶν νὰ σὲ εἴδω,
ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διὰ νὰ ἐμπλησθῶ χαρᾶς 5 ἀνα-
καλῶν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον πίστιν, ἥτις
πρῶτον κατῴκησεν ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι, καὶ ἐν τῇ μητρί σου
Εὐνίκῃ· εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐν σοί.
6 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σὲ ὑπενθυμίζω νὰ ἀναζωπυρῇς τὸ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν μου. 7 Διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας,
ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.
8 Μὴ αἰσχυνθῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
ἢδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετὰ τοῦ
εὐαγγελίου μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· 9 ὅστις ἔσωσεν ἡμᾶς, καὶ
ἐκάλεσε μὲ κλῆσιν ἁγίαν, οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ
τὴν ἑαυτοῦ πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, 10 φανερωθεῖσαν δὲ τώρα διὰ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατήργησε
μὲν τὸν θάνατον, ἔφερε δὲ εἰς φῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν

διὰ τοῦ εὐαγγελίου. [11] Εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ
ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν· [12] διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν
καὶ πάσχω ταῦτα· πλὴν δὲν ἐπαισχύνομαι· διότι ἐξεύρω εἰς
τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς να
φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

[13] Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν ὑγιαινόντων λόγων, τοὺς ὁποίους
ἤκουσας παρ' ἐμοῦ, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. [14] Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ τοῦ Πνεύ-
ματος τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

[15] Ἐξεύρεις τοῦτο, ὅτι μὲ ἀπεστράφησαν πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἑρμογένης, [16] Εἴθε
ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου· διότι
πολλάκις μὲ παρηγόρησε, καὶ δὲν ἐπῃσχύνθη τὴν ἅλυσίν μου,
[17] ἀλλ' ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, μ' ἐζήτησε μετὰ σπουδῆς πολ-
λῆς, καὶ μὲ εὗρεν. [18] Εἴθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ εὕρῃ
ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅσας διακονίας
ἔκαμεν ἐν Ἐφέσῳ, σὺ ἐξεύρεις καλήτερα.

ΚΕΦ. β'.

ΣΥ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ διὰ τῆς χάριτος τῆς ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ· [2] καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι
ἱκανοὶ καὶ ἄλλους νὰ διδάξωσι. [3] Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς
καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. [4] Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται εἰς τὰς βιωτικὰς ὑποθέσεις, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν
στρατολογήσαντα. [5] Ἐὰν δὲ καὶ ἀγωνίζηταί τις, δὲν στεφανοῦ-
ται, ἐὰν νομίμως δὲν ἀγωνισθῇ. [6] Ὁ κοπιάζων γεωργὸς πρέπει
πρῶτος νὰ μεταλαμβάνῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν· [7] ἐννόει ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα λέγω· εἴθε δὲ νὰ σοὶ δώσῃ ὁ Κύριος σύνεσιν εἰς πάντα·
[8] ἐνθυμοῦ τὸν ἐκ σπέρματος Δαβὶδ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀνα-
στάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· [9] διὰ τὸ ὁποῖον
κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
δὲν δεσμεύεται. [10] Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλε-
κτοὺς, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου. [11] Πιστὸς ὁ λόγος· διότι ἐὰν
συναπεθάνομεν, θέλομεν καὶ συζήσει· [12] ἐὰν ὑπομένωμεν,
θέλομεν καὶ συμβασιλεύσει· ἐὰν ἀρνώμεθα αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνος

θέλει ἀρνηθῇ ἡμᾶς· [13] *ἐὰν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος μένει πιστός· νὰ ἀρνηθῇ ἑαυτὸν δὲν δύναται.*

[14] Ταῦτα *ὑπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ* Κυρίου, *νὰ μὴ λογομαχῶσι,* τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι *εἰς οὐδὲν χρήσιμον,* ἀλλὰ *φέρει καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων.* [15] *Σπούδασον νὰ παραστήσῃς σεαυτὸν δόκιμον εἰς τὸν* Θεὸν, *ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.*

[16] Τὰς δὲ *βεβήλους ματαιοφωνίας φεῦγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εἰς πλειοτέραν ἀσέβειαν·* [17] *καὶ ὁ λόγος αὐτῶν θέλει κατατρώγει ὡς γάγγραινα· ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ* Ὑμέναιος *καὶ ὁ* Φιλητὸς, [18] *οἵτινες ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀληθείας, λέγοντες ὅτι ἔγεινεν ἤδη ἡ ἀνάστασις· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν τινῶν.*

[19] Τὸ *στερεὸν ὅμως θεμέλιον τοῦ* Θεοῦ *μένει, ἔχον τὴν σφραγῖδα ταύτην·* Γ*νωρίζει ὁ* Κύριος *τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ,* Ἂς *ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας πᾶς ὅστις ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ* Χριστοῦ.

[20] Ἐν *μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ δὲν εἶναι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἄλλα μὲν πρὸς* χρῆσιν *τιμίαν, ἄλλα δὲ πρὸς ἄτιμον.* [21] Ἐὰν *λοιπὸν καθαρίσῃ τις ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, θέλει εἶσθαι σκεῦος τιμίας* χρήσεως, *ἡγιασμένον, καὶ εὔχρηστον εἰς τὸν δεσπότην, ἡτοιμασμένον εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.*

[22] Τὰς δὲ *νεανικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· καὶ ζήτει τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν* Κύριον *ἐκ καθαρᾶς καρδίας.* [23] Τὰς δὲ *μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους φιλονεικίας παραιτοῦ, ἐξεύρων ὅτι γεννῶσι μάχας.* [24] Ὁ δὲ *δοῦλος τοῦ* Κυρίου *δὲν πρέπει νὰ μάχηται, ἀλλὰ νὰ ἦναι πρᾷος πρὸς πάντας, διδακτικὸς, ἀνεξίκακος,* [25] *διδάσκων μετὰ πρᾳότητος τοὺς ἀντιφρονοῦντας· μήποτε δώσῃ εἰς αὐτοὺς ὁ* Θεὸς *μετάνοιαν, ὥστε νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν,* [26] *καὶ νὰ ἀνανήψωσιν ἀπὸ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου εἶναι πεπαγιδευμένοι εἰς τὸ θέλημα ἐκείνου.*

ΚΕΦ. γ'.

ΓΙΝΩΣΚΕ δὲ *τοῦτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ἔλθει καιροὶ κακοί·* [2] *διότι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς*

τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἄσπλαγχνοι, ἀδιάλλακτοι,
συκοφάνται, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπε-
τεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες
μὲν μορφὴν εὐσεβείας, ἠρνημένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς· καὶ
τούτους φεῦγε. 6 Διότι ἐκ τούτων εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες εἰσχωροῦ-
σιν εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτίζουσι τὰ γυναικάρια τὰ
πεφορτισμένα ἁμαρτίας, συρόμενα ὑπὸ διαφόρων ἐπιθυμιῶν,
7 τὰ ὁποῖα πάντοτε μανθάνουσι, καὶ ποτὲ δὲν δύνανται νὰ
ἔλθωσιν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας. 8 Καὶ καθ' ὃν τρόπον
ὁ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω καὶ
αὐτοὶ ἀνθίστανται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι διεφθαρμένοι τὸν
νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν. 9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει
πλειότερον· διότι ἡ ἀνοησία αὐτῶν θέλει γείνει κατάδηλος εἰς
πάντας, καθὼς καὶ ἡ ἐκείνων ἔγεινε.

10 Σὺ ὅμως παρηκολούθησας τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν δια-
γωγὴν, τὴν πρόθεσιν, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην,
τὴν ὑπομονὴν, 11 τοὺς διωγμοὺς, τὰ παθήματα, ὁποῖα μοὶ
συνέβησαν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, ὁποίους
διωγμοὺς ὑπέφερα· καὶ ἐκ πάντων μὲ ἠλευθέρωσεν ὁ Κύριος.
12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
θέλουσι διωχθῇ. 13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες θέλουσι
προκόψει εἰς τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Ἀλλὰ σὺ μένε εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης,
ἐξεύρων παρὰ τίνος ἔμαθες· 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους γνωρίζεις
τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ δυνάμενα νὰ σὲ σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν
διὰ τῆς πιστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι
θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον,
πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς ἐκπαίδευσιν τὴν μετὰ τῆς δικαιοσύνης·
17 διὰ νὰ ἦναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένος εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

ΚΕΦ. δ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ λοιπὸν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ
νεκροὺς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· 2 κή-
ρυξον τὸν λόγον· ἐπίμενε ἐγκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπί-
πληξον, πρότρεψον μετὰ πάσης μακροθυμίας καὶ διδαχῆς.

[3] Διότι θέλει ἐλθεῖ καιρὸς, ὅτε δὲν θέλουσιν ὑποφέρει τὴν
ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ θέλουσιν ἐπισωρεύσει εἰς ἑαυ-
τοὺς διδασκάλους κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας, γαργαλιζόμενοι
τὴν ἀκοήν· [4] καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας θέλουσιν ἀποστρέψει
τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς μύθους θέλουσιν ἐκτραπῆ. [5] Σὺ δὲ
ἀγρύπνει εἰς πάντα, κακοπάθησον, ἐργάσθητι ἔργον εὐαγγελι-
στοῦ, τὴν διακονίαν σου κάμε πλήρη.

[6] Διότι ἐγὼ γίνομαι ἤδη σπονδὴ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς
μου ἔφθασε. [7] Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθην, τὸν δρόμον
ἐτελείωσα, τὴν πίστιν διετήρησα· [8] τοῦ λοιποῦ μένει εἰς ἐμὲ
ο τῆς δικαιοσύνης στέφανος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει μοὶ
ἀποδώσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· καὶ οὐ μόνον εἰς
ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ὅσοι ἐπιποθοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτοῦ.

[9] Σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμὲ ταχέως. [10] Διότι ὁ Δημᾶς
μὲ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα κόσμον, καὶ ἀπῆλθεν
εἰς Θεσσαλονίκην· ὁ Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς Δαλ-
ματίαν· [11] ὁ Λουκᾶς εἶναι μόνος μετ' ἐμοῦ. Τὸν Μάρκον
παραλαβὼν φέρε μετὰ σοῦ· διότι μοὶ εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν
διακονίαν. [12] Τὸν δὲ Τυχικὸν ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

[13] Τὸν φελόνην, τὸν ὁποῖον ἀφῆκα ἐν Τρωάδι παρὰ τῷ
Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμ-
βράνας.

[14] Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλα κακὰ μοὶ ἔκαμεν· ὁ
Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τα ἔργα αὐτοῦ· [15] τὸν
ὁποῖον καὶ σὺ φυλάττου· διότι πολὺ ἀνθίσταται εἰς τοὺς
λόγους ἡμῶν.

[16] Ἐν τῇ πρώτῃ ἀπολογίᾳ μου δὲν μὲ παρεστάθη οὐδεὶς,
ἀλλὰ πάντες μὲ ἐγκατέλιπον· (εἴθε νὰ μὴ λογαριασθῇ εἰς
αὐτούς·) [17] ἀλλ' ὁ Κύριος μὲ παρεστάθη, καὶ μὲ ἐνεδυνάμωσε,
διὰ νὰ πληρωθῇ δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα, καὶ νὰ ἀκούσωσι πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἠλευθερώθην ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος. [18] Καὶ
θέλει μὲ ἐλευθερώσει ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ
θέλει μὲ διασώσει διὰ τὴν ἐπουράνιον βασιλείαν αὐτοῦ· εἰς
τὸν ὁποῖον ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

[19] Ἀσπάσθητι τὴν Πρίσκαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸν οἶκον
τοῦ Ὀνησιφόρου. [20] Ὁ Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· τὸν δὲ
Τρόφιμον ἀφῆκα ἐν Μιλήτῳ ἀσθενῆ. [21] Σπούδασον νὰ ἔλθῃς

πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἀσπάζεταί σε ὁ Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ ἡ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς *εἴη μετὰ τοῦ πνεύματός σου.*
Ἡ *χάρις μεθ' ὑμῶν.* Ἀμην.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α΄.

ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατα
τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν· 2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, τὴν
ὁποίαν ὑπεσχέθη ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, 3 ἐφα-
νέρωσε δὲ ἐν καιροῖς ὡρισμένοις τὸν λόγον αὐτοῦ, διὰ τοῦ
κηρύγματος, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ· 4 πρὸς Τίτον γνήσιον τέκνον κατὰ κοινὴν
ἡμῶν πίστιν· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.
5 Διὰ τοῦτο σὲ ἀφῆκα ἐν Κρήτῃ, διὰ νὰ διορθώσῃς τὰ ἐλλεί-
ποντα, καὶ νὰ καταστήσῃς ἐν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους, καθὼς
ἐγὼ σὲ διέταξα· 6 ὅστις ἦναι ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ,
ἔχων τέκνα πιστὰ, μὴ κατηγορούμενα ὡς ἄσωτα, ἢ ἀνυπότακτα.
7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἀνέγκλητος, ὡς οἰκονόμος
Θεοῦ· μὴ αὐθάδης, μὴ ὀργίλος, μὴ μέθυσος, μὴ πλήκτης, μὴ
αἰσχροκερδής· 8 ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος,
ὅσιος, ἐγκρατής· 9 προσκεκολλημένος εἰς τὸν πιστὸν λόγον
τῆς διδασκαλίας, διὰ νὰ ἦναι δυνατὸς καὶ νὰ προτρέπῃ διὰ
τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας, καὶ νὰ ἐξελέγχῃ τοὺς ἀντι-
λέγοντας.
10 Διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ

φρενοπλάνοι, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς· [11] *τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀποστομόνωμεν· οἵτινες ἀνατρέπουσιν ὁλοκλήρους οἴκους, διδάσκοντες ὅσα δὲν πρέπει, χάριν αἰσχροῦ κέρδους.*
[12] Εἶπέ *τις ἐξ αὐτῶν, προφήτης ἴδιος αὐτῶν,*
'Οἱ Κρῆτες εἶναι *πάντοτε ψεῦσται, κακα θηρία, γαστέρες ἀργαί.'*
[13] Ἡ *μαρτυρία αὕτη εἶναι ἀληθινή· διὰ τὴν ὁποιαν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, διὰ νὰ ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πιστει·*
[14] *καὶ νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς* Ἰουδαϊκοὺς *μύθους, καὶ ἐντολὰς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.* [15] Εἰς *μὲν τοὺς καθαροὺς πάντα* εἶναι *καθαρά· εἰς δὲ τοὺς μεμιασμένους καὶ ἀπίστους οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς αὐτῶν καὶ ἡ συνείδησις εἶναι μεμιασμένα.* [16] Ὁ*μολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσι τὸν* Θεὸν, *μὲ τὰ ἔργα ὅμως ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.*

ΚΕΦ. β'.

ΣΥ *ὅμως λάλει ὅσα πρέπουσιν εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλιαν·* — [2] *οἱ γεροντες νὰ ἦναι ἄγρυπνοι, σεμνοὶ, σώφρονες, ὑγιαίνοντες ἐν τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·* [3] *αἱ γραῖαι ὡσαύτως νὰ ἔχωσι τρόπον ἱεροπρεπῆ, μὴ κατάλαλοι, μὴ δεδουλωμέναι εἰς πολλὴν οἰνοποσίαν,* νὰ ἦναι *διδάσκαλοι τῶν καλῶν,*
[4] *διὰ νὰ νουθετῶσι τὰς νέας, νὰ ἦναι φίλανδροι, φιλότεκνοι,*
[5] *σώφρονες, καθαραὶ, οἰκοφύλακες, ἀγαθαὶ, εὐπειθεῖς εἰς τοὺς ἰδίους* αὐτῶν *ἄνδρας, διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ* Θεοῦ·
— [6] *τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως νουθέτει νὰ σωφρονῶσι·* — [7] *δεικνύων κατὰ πάντα σεαυτὸν τύπον τῶν καλῶν ἔργων,* φυλάττων *ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα,* [8] *λόγον ὑγιῆ* καὶ *ἀκατάκριτον· διὰ νὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος, μὴ ἔχων νὰ λέγῃ διὰ σᾶς μηδὲν κακόν·* — [9] *τοὺς δούλους νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἑαυτῶν δεσπότας, νὰ εὐαρεστῶσιν* εἰς αὐτοὺς *κατὰ πάντα, νὰ μὴ ἀντιλέγωσι·*
[10] *νὰ μὴ σφετερίζωνται τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ νὰ δεικνύωσι πᾶσαν πίστιν ἀγαθήν· διὰ νὰ στολίζωσι κατὰ πάντα τὴν διδασκαλίαν τοῦ* Σωτῆρος *ἡμῶν* Θεοῦ.
[11] *Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ* Θεοῦ *ἡ σωτήριος εἰς πάντας ἀνθρώπους,* [12] *διδάσκουσα ἡμᾶς νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως*

καὶ εὐσεβῶς ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι, 13 προσμενοντες τὴν μακα-
ρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· 14 ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ημῶν, διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ νὰ
μᾶς καθαρίσῃ εἰς ἑαυτὸν λαὸν ἐκλεκτὸν, ζηλωτὴν καλῶν
ἔργων.

15 Ταῦτα λαλει, και πρότρεπε, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐξ-
ουσίας· ἂς μὴ σὲ περιφρονῇ μηδείς.

ΚΕΦ. γ'.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕ αὐτους νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ
ἐξουσίας, νὰ πειθαρχῶσι, νὰ ἦναι ἕτοιμοι εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν,
2 νὰ μὴ βλασφημῶσι μηδένα, νὰ ἦναι ἄμαχοι, συμβιβαστικοὶ,
νὰ δεικνύωσι πρὸς πάντας ἀνθρώπους πᾶσαν πρᾳότητα. 3 Διότι
ἤμεθα ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύον-
τες εἰς διαφόρους ἐπιθυμίας καὶ ἡδονὰς, ζῶντες ἐν κακίᾳ καὶ
φθόνῳ, μισητοὶ καὶ μισοῦντες ἀλλήλους.

4 Ἀλλ' ὅτε ἐφανερώθη ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, 5 οὐχὶ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης, τὰ ὁποῖα
ἐπράξαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ
λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
τος, 6 τὸ ὁποῖον ἐξέχεε πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· 7 ἵνα δικαιωθέντες διὰ τῆς χάριτος ἐ-
κείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου
ζωῆς.

8 Πιστὸς ὁ λογος· καὶ θέλω ταῦτα νὰ διαβεβαιοῖς, διὰ νὰ
φροντίζωσιν οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸν Θεὸν νὰ προΐστανται
καλῶν ἔργων. Ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς
ἀνθρώπους. 9 Μωρὰς δὲ φιλονεικίας καὶ γενεαλογίας, καὶ
ἔριδας, καὶ μάχας νομικὰς, φεῦγε· διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ
μάταιαι.

10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαι
παραιτοῦ· 11 ἐξεύρων ὅτι διεφθάρη ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει,
ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω πρὸς σὲ τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικὸν, σπού-
δασον νὰ ἔλθῃς πρός με εἰς Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα

νὰ παραχειμάσω. 13 *Ζηνᾶν τὸν νομικον καὶ τὸν Ἀπολλῶ πρό-*
πεμψον ἐπιμελῶς, διὰ νὰ μὴ λείπῃ εἰς αὐτοὺς μηδέν.
14 *Ἄς μανθάνωσι δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι νὰ προΐστανται κα-*
λῶν ἔργων εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ νὰ μὴ ἦναι ἄκαρποι.
15 *Ἀσπάζονταί σε πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ· ἀσπάσθητι τοὺς*
ἀγαπῶντας ἡμᾶς ἐν πίστει.
Ἡ χάρις εἴη *μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.*

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΠΑΥΛΟΣ *δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελ-*
φὸς, πρὸς Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργὸν ἡμῶν, 2 *καὶ*
τὴν Ἀπφίαν τὴν ἀγαπητὴν, καὶ Ἄρχιππον τὸν συστρατιώτην
ἡμῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίαν· 3 *χάρις* εἴη *ὑμῖν καὶ*
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 *Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, καὶ μνημονεύω σε πάντοτε ἐν*
ταῖς προσευχαῖς μου, 5 *ἀκούων τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν,*
τὴν ὁποίαν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ εἰς πάντας τοὺς
ἁγίους· 6 *διὰ νὰ γείνῃ ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὸς διὰ*
τῆς φανερώσεως παντὸς καλοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν, εἰς Χριστὸν Ἰη-
σοῦν. 7 *Διότι χαρὰν πολλὴν ἔχομεν καὶ παρηγορίαν διὰ τὴν*
ἀγάπην σου, ἐπειδὴ τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνεπαύθησαν διὰ
σοῦ, ἀδελφέ.
8 *Ὅθεν ἂν καὶ ἔχω ἐν Χριστῷ πολλὴν παῤῥησίαν νὰ ἐπι-*
τάττω εἰς σὲ τὸ πρέπον, 9 ὅμως *διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον σὲ*
παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν, ὡς Παῦλος ὁ γέρων, τώρα δὲ καὶ
δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 10 *Σὲ παρακαλῶ ὑπὲρ τοῦ*
τέκνου μου, τὸν ὁποῖον ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, ὑπὲρ
τοῦ Ὀνησίμου· 11 *ὅστις ἦτο ποτὲ ἄχρηστος εἰς σὲ, τώρα δὲ εἰς*
σὲ καὶ εἰς ἐμὲ εἶναι χρήσιμος, τὸν ὁποῖον πέμπω ὀπίσω. 12 *Σὺ δὲ*
αὐτὸν, τουτέστι, τὰ σπλάγχνα μου, δέχθητι. 13 *Τὸν ὁποῖον*
ἐγὼ ἤθελον νὰ κρατῶ πλησίον μου, διὰ νὰ μὲ ὑπηρετῇ ἀντὶ

σοῦ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· [14] χωρὶς ὅμως τῆς γνώμης
σου δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω οὐδὲν, διὰ νὰ μὴ ἦναι τὸ ἀγαθόν
σου ὡς κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἑκουσίως. [15] Διότι ἴσως διὰ τοῦτο
ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, διὰ νὰ ἀπολάβῃς αὐτὸν διαπαντός·
[16] οὐχὶ πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπη-
τὸν, μάλιστα εἰς ἐμὲ, πόσῳ δὲ μᾶλλον εἰς σὲ καὶ κατὰ σάρκα
καὶ ἐν Κυρίῳ. [17] Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμὲ κοινωνὸν, δέχθητι
αὐτὸν ὡς ἐμέ. [18] Καὶ ἐὰν σὲ ἠδίκησεν εἰς τὶ, ἢ χρεωστῇ,
λογαρίαζε τοῦτο εἰς ἐμέ. [19] Ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ την
χεῖρά μου, ἐγὼ θέλω πληρώσει· διὰ νὰ μὴ σοὶ λέγω ὅτι καὶ
σεαυτὸν ἔτι μοὶ χρεωστεῖς. [20] Ναὶ, ἀδελφὲ, εἴθε νὰ λάβω ἐγὼ
ταύτην τὴν χάριν παρὰ σοῦ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ
σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. [21] Πεποιθὼς εἰς τὴν ὑπακοήν σου, ἔγραψα
πρὸς σὲ, ἐξεύρων ὅτι καὶ πλειότερον ἀφ' ὅ,τι λέγω θέλεις κάμει.
[22] Ἐνταυτῷ δὲ ἑτοίμαζέ μοι καὶ κατάλυμα· ἐπειδὴ ἐλπίζω
ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν σας θέλω χαρισθῇ εἰς ἐσᾶς.
[23] Ἀσπάζονταί σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ, [24] Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνερ-
γοί μου.
[25] Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ τοῦ
πνευματος ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α. β'.

Ο ΘΕΟΣ ἀφοῦ ἐλαλησε το πάλαι πρὸς τους πατερας ἡμῶν δια
τῶν προφητῶν πολλάκις καὶ πολυτρόπως, ἐν ταῖς ἐσχάταις ταυ-
ταις ἡμέραις ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ Υἱοῦ, [2] τὸν ὁποῖον ἔθεσε
κληρονόμον πάντων, δι' οὗ ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας· [3] ὅστις, ὢν
ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ
βαστάζων τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἀφοῦ δι' ἑ-
αυτοῦ ἔκαμε καθαρισμον τῶν ἁμαρτιων ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ

της μεγαλωσυνης ἐν ὑψηλοῖς· [4]τοσοῦτον ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων
γενόμενος, ὅσον ἐξοχώτερον ὑπὲρ αὐτοὺς ὄνομα ἐκληρονόμησε.
[5]Διότι πρὸς τίνα τῶν ἀγγέλων εἶπε ποτὲ, "Υἱός μου εἶσαι
συ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα;" Καὶ πάλιν, "Ἐγὼ θέλω
εἶσθαι εἰς αὐτὸν Πατὴρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ
Υἱός;" [6]Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς
τὴν οἰκουμένην, λέγει, "Καὶ ἂς προσκυνήσωσιν εἰς αὐτὸν
πάντες οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ." [7]Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀγγέλων
λέγει, "Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα." [8]Περὶ δὲ τοῦ Υἱοῦ, "Ὁ
θρόνος σου, ὦ Θεὲ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον
εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου. [9]Ἠγάπησας
δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ
Θεὸς, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους
σου." [10]Καὶ, "Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. [11]Αὐτοὶ θέλουσιν
ἀπολεσθῆ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι
παλαιωθῆ, [12]καὶ ὡς περιένδυμα θέλεις τυλίξει αὐτοὺς, καὶ
θέλουσιν ἀλλαχθῆ· σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν
θέλουσιν ἐκλείψει."
[13]Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶπε ποτὲ, "Κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου;" [14]Δὲν εἶναι πάντες λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς ὑπηρε-
σίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ κληρονομήσωσι
σωτηρίαν;

ΚΕΦ. β'. — [1]Δια τοῦτο πρέπει ἡμεῖς να προσέχωμεν περισσό-
τερον εἰς ὅσα ἠκούσαμεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμεν ποτέ. [2]Διότι
ἐὰν ὁ λόγος ὁ λαληθεὶς δι' ἀγγέλων ἔγεινε βέβαιος, καὶ πᾶσα
παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν, [3]πῶς
ἡμεῖς θέλομεν ἐκφύγει, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σω-
τηρίαν; ἥτις ἀρχίσασα νὰ λαλῆται διὰ τοῦ Κυρίου, ἐβεβαιώθη
εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων· [4]καὶ ὁ Θεὸς συνεπεμαρτύρει
μὲ σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ μὲ διάφορα θαύματα, καὶ μὲ διανο-
μὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ.
[5]Διότι δὲν ὑπέταξεν εἰς ἀγγέλους τὴν οἰκουμενην τὴν μέλ-
λουσαν περὶ τῆς ὁποίας λαλοῦμεν. [6]Ἐμαρτύρησε δέ τις ἔν
τινι μέρει, λέγων, "Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐνθυμῆσαι

αὐτόν· ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπισκέπτησαι αὐτόν;
7 *Ἔκαμες αὐτὸν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν ἀγγέλων· μὲ δόξαν*
καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατεστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου· 8 *πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν*
αὐτοῦ·" διότι ὑποτάξας εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν
οὐδὲν ἀνυπότακτον εἰς αὐτόν. Τώρα ὅμως δὲν βλέπομεν ἔτι
τὰ πάντα ὑποτεταγμένα εἰς αὐτόν. 9 *Τὸν δὲ ὀλίγον τι παρὰ*
τοὺς ἀγγέλους ἠλαττωμένον Ἰησοῦν βλέπομεν, διὰ τὸ πάθημα
τοῦ θανάτου μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφανωμένον, διὰ νὰ γευθῇ
θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου *διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.* 10 *Διότι*
ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι *τὰ πάντα, καὶ διὰ τοῦ*
ὁποίου ἔγειναν *τὰ πάντα, φέρων εἰς τὴν δόξαν πολλοὺς υἱοὺς,*
νὰ κάμῃ τέλειον τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ τῶν
παθημάτων.

11 *Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς* εἶναι
πάντες· δι' ἣν αἰτίαν δὲν ἐπαισχύνεται νὰ ὀνομάζῃ αὐτοὺς
ἀδελφοὺς, 12 *λέγων, "Θέλω ἀπαγγείλει τὸ ὄνομά σου πρὸς*
τοὺς ἀδελφούς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει."
13 *Καὶ πάλιν, "Ἐγὼ θέλω ἔχει τὴν πεποίθησίν μου ἐπ' αὐ-*
τόν." Καὶ πάλιν, "Ἰδοὺ ἐγὼ, καὶ τὰ παιδία τὰ ὁποῖα μοὶ
ἔδωκεν ὁ Θεός." 14 *Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμέθεξαν ἀπὸ*
σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παρομοίως μετέλαβεν ἀπὸ τῶν
αὐτῶν, διὰ νὰ καταργήσῃ διὰ τοῦ θανάτου τὸν ἔχοντα τὸ κράτος
τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον, 15 *καὶ ἐλευθερώσῃ ἐκείνους,*
ὅσοι διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου ἦσαν διὰ παντὸς τοῦ βίου ὑποκεί-
μενοι εἰς τὴν δουλείαν, 16 *διότι βεβαίως δὲν ἀνέλαβεν ἀγγέλων*
φύσιν, *ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἀνέλαβεν.* 17 *Ὅθεν ἔπρεπε νὰ*
ὁμοιωθῇ κατὰ πάντα μὲ τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ νὰ γείνῃ ἐλεήμων
καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ κάμνῃ ἐξι-
λέωσιν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ. 18 *Ἐπειδὴ καθ' ὅ,τι αὐτὸς*
ἔπαθε πειρασθεὶς, δύναται νὰ βοηθήσῃ τοὺς πειραζομένους.

ΚΕΦ. γ.—ς.

ΟΘΕΝ, *ἀδελφοὶ ἅγιοι, οὐρανίου προσκλησεως μετοχοι, κατα-*
νοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, τὸν
Ἰησοῦν Χριστόν· 2 *ὅστις ἦτο πιστὸς εἰς τὸν καταστησαντα*
αὐτον, καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 3 *Ἐπειδὴ*

*οὗτος ἠξιώθη πλειοτέρας δόξης παρὰ τὸν Μωϋσῆν, καθ' ὅσον
ἔχει τιμὴν πλειοτεραν παρὰ τὸν οἶκον ὁ κατασκευάσας αὐτόν·
4 διότι πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ κατασκευάσας
τὰ πάντα,* εἶναι *ὁ Θεός.* 5 *Καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς* ὑπῆρξε *πιστὸς εἰς
ὅλον τον οἶκον αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς μαρτυρίαν τῶν λαληθη-
σομένων·* 6 *ὁ δὲ Χριστὸς, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· τοῦ
ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα οἶκος, ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βε-
βαίαν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος.*
7 *Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, "Σήμερον,
ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ,* 8 *μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
σας, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ
ἐν τῇ ἐρήμῳ·* 9 *ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπειρασαν, μὲ ἐδοκι-
μασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, τεσσαράκοντα ἔτη·* 10 *διὰ τοῦτο
δυσηρεστήθην εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπον, Πάντοτε
πλανῶνται ἐν τῇ καρδίᾳ* αὐτῶν· *καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τας
ὁδούς μου.* 11 *Οὕτως ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Δὲν θέλουσιν
εἰσέλθει εἰς την καταπαυσιν μου."*
12 *Προσέχετε, ἀδελφοὶ, νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰς μηδενα ἀπὸ σᾶς
πονηρὰ καρδία ἀπιστίας, ὥστε νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ Θεοῦ ζῶν-
τος·* 13 *ἀλλὰ προτρέπετε ἀλλήλους καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνό-
σῳ ὀνομάζεται τὸ "σήμερον·" διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ
ὑμῶν διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἁμαρτίας·* 14 *διότι μετοχοι ἐγείναμεν
τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν τὴν ἀρχην
τῆς πεποιθήσεως·* 15 *ἐνῷ λέγεται, "Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε τῆς
φωνῆς αὐτοῦ, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, ὡς ἐν τῷ παρα-
πικρασμῷ."* 16 *Διότι τινὲς, ἀφοῦ ἤκουσαν, παρεπίκραναν* αὐτόν·
ἀλλ' οὐχὶ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ τοῦ Μωϋσέως.
17 *Εἰς τίνας δὲ παρωργίσθη τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ εἰς τους
ἁμαρτήσαντας, τῶν ὁποίων τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ;* 18 *Πρὸς
τίνας δὲ ὤμοσεν ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ, εἰμὴ πρὸς τοὺς ἀπειθήσαντας;* 19 *Καὶ βλέπομεν ὅτι δια
ἀπιστίαν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσέλθωσι.*
ΚΕΦ. δ'. — 1 *Ἂς φοβηθῶμεν λοιπὸν, μήποτε, ἐνῷ μένει*
εἰς ἡμᾶς *ἐπαγγελία νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ,
φανῇ τις ἐξ ὑμῶν ὅτι ὑστερήθη* αὐτῆς. 2 *Διότι ἡμεῖς εὐηγγε-
λίσθημεν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι· ἀλλὰ δὲν ὠφέλησεν ἐκείνους
ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἤκουσαν, ἐπειδὴ δὲν ἦτο εἰς τοὺς ἀκού-
σαντας ἡνωμένος μὲ τὴν πίστιν.* 3 *Διότι εἰσερχόμεθα εἰς*

την κατάπαυσιν ἡμεῖς *οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν, "Οὕτως ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς την κατάπαυσίν μου·" ἂν καὶ τὰ ἔργα* αὐτοῦ *ἐτελείωσαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.*
4 *Διότι εἶπεν ἐν μερει τινὶ περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω, "Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ."*
5 *Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, "Δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου."*

6 *'Επειδὴ λοιπὸν μένει νὰ εἰσέλθωσι τινὲς εἰς αὐτὴν, καὶ οι πρότερον εὐαγγελισθέντες δὲν εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν,*
7 *πάλιν διορίζει ἡμέραν τινὰ, "Σήμερον," λέγων διὰ τοῦ Δαβὶδ, μετὰ τοσοῦτον καιρόν· καθὼς εἴρηται, "Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας."*

8 *Διότι ἐὰν ὁ 'Ιησοῦς* τοῦ Ναυῆ *εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς κατάπαυσιν, δὲν ἤθελε μετὰ ταῦτα λαλεῖ περὶ ἄλλης ἡμέρας.*
9 *"Αρα μένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.*

10 *Διότι ὁ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καθὼς ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ.*

11 *"Ας σπουδάσωμεν λοιπὸν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ τις εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.*
12 *Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ* εἶναι *ζῶν, καὶ ἐνεργὸς, καὶ κοπτερώτερος ὑπὲρ πᾶσαν δίστομον μάχαιραν, καὶ διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ διερευνᾷ τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὰς ἐννοίας τῆς καρδίας.*
13 *Καὶ δὲν εἶναι* οὐδὲν *κτίσμα ἀφανὲς ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ παντα* εἶναι *γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἔχομεν νὰ δώσωμεν λόγον.*

14 *"Εχοντες λοιπὸν ἀρχιερέα μεγαν, ὅστις διῆλθε τους οὐρανοὺς, 'Ιησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν.*
15 *Διότι δὲν ἔχομεν ἀρχιερεα μὴ δυνάμενον νὰ συμπαθήσῃ εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἀλλὰ πειρασθέντα κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα* ἡμῶν, *χωρὶς ἁμαρτίας.*
16 *"Ας πλησιάζωμεν λοιπὸν μετὰ παῤῥησίας εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ να λάβωμεν ἔλεος, καὶ νὰ εὕρωμεν χάριν πρὸς βοήθειαν ἐν καιρῷ χρείας.*

ΚΕΦ. ε'. — 1 *Διότι πᾶς ἀρχιερευς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·*
2 *δυνάμενος νὰ συμπαθῇ εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους· διότι καὶ αὐτὸς*

εἶναι περιενδεδυμένος ἀσθένειαν. [3] Καὶ *διὰ ταύτην χρεωστεῖ,*
καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ νὰ προσφέρῃ θυσίαν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. [4] Καὶ *οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν* ταύτην *εἰς*
ἑαυτὸν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, *καθὼς καὶ ὁ* Ἀαρών.
[5] *Οὕτω καὶ ὁ* Χριστὸς *δὲν ἐδόξασεν ἑαυτὸν διὰ νὰ γείνῃ ἀρχιε-*
ρεὺς, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν, "Υἱός *μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ*
σήμερον σὲ ἐγέννησα." [6] Καθὼς *καὶ ἀλλαχοῦ λέγει,* "Σὺ εἶσαι
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ."
[7] *Ὅστις ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφοῦ μετὰ κραυγῆς*
δυνατῆς καὶ δακρύων προσέφερε δεήσεις καὶ ἱκεσίας πρὸς τὸν
δυνάμενον νὰ σώζῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ εἰσηκούσθη διὰ
τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ, [8] *καίτοι ὢν υἱὸς, ἔμαθε τὴν ὑπακοὴν ἀφ' ὅσων*
ἔπαθε. [9] Καὶ *γενόμενος τέλειος κατεστάθη αἴτιος σωτηρίας*
αἰωνίου εἰς πάντας τοὺς ὑπακούοντας εἰς αὐτὸν, [10] *ὀνομασθεὶς*
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ *ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν* Μελχισεδέκ. [11] Περὶ
τοῦ ὁποίου πολλὰ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, καὶ δυσερμήνευτα· διότι
ἐγείνετε νωθροὶ τὰς ἀκοάς.
[12] Ἐπειδὴ *ἐνῷ ὡς πρὸς τὸν καιρὸν ἔπρεπε νὰ ἦσθε διδάσκαλοι,*
πάλιν ἔχετε χρείαν τοῦ νὰ σᾶς διδάσκῃ τις *τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα*
τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ· *καὶ κατηντήσατε νὰ ἔχητε χρείαν γάλα-*
κτος, καὶ οὐχὶ στερεᾶς τροφῆς. [13] Διότι *πᾶς ὁ μετέχων γάλακτος,*
εἶναι *ἄπειρος τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης· ἐπειδὴ εἶναι νήπιος.*
[14] Τῶν *τελείων ὅμως εἶναι ἡ στερεὰ τροφὴ, οἵτινες διὰ τὴν ἕξιν*
ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ
καλὸν καὶ τὸ κακόν.

ΚΕΦ. ς'.—[1] *Διὰ τοῦτο ἀφήσαντες τὴν ἀρχικὴν διδασκαλίαν*
τοῦ Χριστοῦ, *ἃς φερώμεθα πρὸς τὴν τελειότητα, χωρὶς νὰ βάλ-*
λωμεν ἐκ νέου θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως
εἰς Θεὸν, [2] *τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν*
χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς
αἰωνίου. [3] Καὶ *τοῦτο θέλομεν κάμει, ἐὰν ἐπιτρέπῃ ὁ* Θεός·
[4] *διότι ἀδύνατον* εἶναι *οἱ ἅπαξ φωτισθέντες, καὶ γευθέντες τῆς*
ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ γενόμενοι μέτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
[5] *καὶ γευθέντες τὸν καλὸν λόγον τοῦ* Θεοῦ, *καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ*
μέλλοντος αἰῶνος, [6] *καὶ* ἔπειτα *παραπεσόντες,* ἀδύνατον *νὰ ἀνακαι-*
νισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντες εἰς ἑαυτοὺς τὸν
Υἱὸν *τοῦ* Θεοῦ, *καὶ καταισχύνοντες.*

[7] Διότι γῆ ἥτις πίνει τὴν πολλάκις ἐρχομένην ἐπ' αὐτῆς
βροχὴν, καὶ γεννᾷ βοτάνην ὠφέλιμον εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς
ὁποίους καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίαν παρα Θεοῦ.
[8] Ὅταν ὅμως ἐκφύῃ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ
πλησίον κατάρας, τῆς ὁποίας τὸ τέλος εἶναι νὰ καυθῇ.

[9] Περὶ ὑμῶν δὲ, ἂν καὶ λαλῶμεν οὕτως, ἀγαπητοὶ, εἴμεθα
πεπεισμένοι ὅτι ἔχετε τὰ καλήτερα καὶ συνεχόμενα μὲ τὴν
σωτηρίαν. [10] Διότι δὲν εἶναι ἄδικος ὁ Θεὸς, ὥστε να λησμονήσῃ
τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑπηρετήσαντες τοὺς ἁγίους καὶ ὑπηρετοῦντες.
[11] Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ δεικνύῃ ἕκαστος ὑμῶν τὴν αὐτὴν σπουδὴν
πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους· [12] διὰ νὰ μὴ
γείνητε νωθροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

[13] Διότι ὁ Θεὸς δίδων ἐπαγγελίαν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ἐπειδὴ δὲν
εἶχε νὰ ὀμόσῃ εἰς οὐδένα μεγαλήτερον, ὤμοσεν εἰς ἑαυτὸν,
[14] λέγων, "Βεβαίως εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πληθύνων
θέλω σὲ πληθύνει." [15] Καὶ οὕτω προσμείνας μὲ ὑπομονὴν,
ἀπήλαυσε τὴν ἐπαγγελίαν. [16] Διότι οἱ μὲν ἄνθρωποι ὀμνύουσιν
εἰς τὸν μεγαλήτερον, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος πάσης
ἀντιλογίας πρὸς βεβαίωσιν. [17] Εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς θέλων νὰ
δείξῃ περισσότερον προς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ
ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, μετεχειρίσθη μέσον τὸν ὅρκον·
[18] ὥστε διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύ-
νατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεὸς, νὰ ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν οἱ
καταφυγόντες εἰς τὸ να κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα·
[19] τὴν ὁποίαν ἔχομεν, ὡς ἄγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ
βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετασμα-
τος· [20] ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενομενος
ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ΚΕΦ. ζ.—ι.

ΔΙΟΤΙ οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ
τοῦ ὑψίστου, ὅστις συνήντησε τὸν Ἀβραὰμ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ
τῆς καταστροφῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν· [2] εἰς ὃν ὁ
Ἀβραὰμ ἐχώρισε καὶ δέκατον ἀπὸ πάντων τῶν λαφύρων· ὅστις
πρῶτον μὲν ἑρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης. ἔπειτα δὲ βασι-

λευς Σαλημ, τὸ ὁποῖον εἶναι, βασιλεὺς εἰρήνης· 3 *ἀπάτωρ, ἀμή-*
τωρ, ἀγενεαλόγητος· μὴ ἔχων μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε τέλος
ζωῆς· ἀλλ' ἀφωμοιωμενος μὲ τον Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς
πάντοτε.
4 *Στοχασθῆτε δὲ ποσον μέγας* ἦτο *οὗτος, εἰς ὃν ο Ἀβραὰμ ὁ*
πατριάρχης ἔδωκε καὶ δέκατον ἐκ ὢν λαφύρων. 5 Καὶ *ὅσοι μὲν*
ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευῒ λαμβάνουσι τὴν ἱερατείαν, ἔχουσιν ἐντολὴν
νὰ ἀποδεκατόνωσι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίτοι ἐξελθόντας ἐκ τῆς ὀσφύος τοῦ Ἀβραάμ.
6 *ἐκεῖνος δὲ ὅστις δὲν ἐγενεαλογεῖτο ἐξ αὐτῶν, ἐδεκάτωσε τὸν*
Ἀβραὰμ, καὶ εὐλόγησε τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας. 7 Χωρὶς *δέ*
τινος ἀντιλογίας, τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ὑπὸ τοῦ μεγαλητέρου.
8 Καὶ *ἐδῶ μὲν θνητοὶ ἄνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα· ἐκεῖ δὲ*
λαμβάνει *ὁ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.* 9 Καὶ, *διὰ νὰ εἴπω οὕτω, διὰ*
τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Λευῒ ὅστις ἐλάμβανε δέκατα, ἀπεδεκατώθη.
10 *Διότι ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς* αὐτοῦ *ἦτο ἔτι, ὅτε συνήντησεν*
αὐτὸν ὁ Μελχισεδέκ.
11 *Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελειότης ὑπῆρχε διὰ Λευϊτικῆς ἱερωσύνης,*
(διότι ὁ λαὸς ἐπ' αὐτῆς ἔλαβε τὸν νόμον,) τίς χρεία πλέον νὰ
ἐγερθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, καὶ οὐχὶ νὰ
λέγηται κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών; 12 *Διότι μετατιθεμένης τῆς*
ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. 13 Ἐπειδὴ
ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου λέγονται ταῦτα, ἄλλης φυλῆς μετεῖχεν,
ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπλησίασεν εἰς τὸ θυσιαστήριον. 14 Ἐπειδὴ εἶναι
πρόδηλον, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς τὴν ὁποίαν
φυλὴν ὁ Μωϋσῆς οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ἐλάλησε. 15 Καὶ *περισ-*
σότερον ἔτι κατάδηλον εἶναι, διότι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ
Μελχισεδὲκ ἐγείρεται ἄλλος ἱερεὺς, 16 *ὅστις δὲν ἔγεινε κατὰ*
νόμον σαρκικῆς ἐντολῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀτελευτήτου.
17 *Διότι μαρτυρεῖ,* λέγων, "*Ὅτι σὺ* εἶσαι *ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ*
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ."
18 *Διότι ἀθέτησις μὲν γίνεται τῆς προηγουμενης ἐντολῆς δια*
τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελὲς αὐτῆς· 19 *(ἐπειδὴ ὁ νόμος οὐδὲν*
ἔφερεν εἰς τὸ τέλειον·) ἔγεινε *δὲ ἐπεισαγωγὴ ἐλπίδος καλητέρας,*
διὰ τῆς ὁποίας πλησιάζομεν εἰς τον Θεόν.
20 Καὶ *καθ' ὅσον δὲν* ἔγεινεν ἱερεὺς *χωρὶς ὁρκωμοσίας·* 21 *(διότι*
ἐκεῖνοι ἔγειναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμ σίας, οὗτος δὲ μετὰ ὁρκωμο-
σίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτὸν, "Ὤμοσε Κύριος καὶ δὲν

θέλει μεταμεληθῇ, Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ·") [22] κατὰ τοσοῦτον ἀνωτέρας διαθήκης ἐγγυητὴς
ἔγεινεν ὁ Ἰησοῦς.
[23] Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγειναν πολλοὶ ἱερεῖς, ἐπειδὴ ἐμποδίζοντο
ὑπὸ τοῦ θανάτου νὰ παραμένωσιν· [24] ἐκεῖνος ὅμως, ἐπειδὴ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει ἀμετάθετον τὴν ἱερωσύνην. [25] Ὅθεν
δύναται καὶ νὰ σώζῃ ἐντελῶς τοὺς προσερχομένους εἰς τὸν Θεὸν
δι' αὐτοῦ, ζῶν πάντοτε διὰ νὰ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ αὐτῶν.
[26] Διότι τοιοῦτος ἀρχιερεὺς ἔπρεπεν εἰς ἡμᾶς, ὅσιος, ἄκακος,
ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος
τῶν οὐρανῶν γενόμενος· [27] ὅστις δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
ὡς οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρῃ πρότερον θυσίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων
αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, ἔπειτα ὑπὲρ τῶν τοῦ λαοῦ· διότι ἅπαξ ἔκαμε
τοῦτο, ὅτε προσέφερεν ἑαυτόν· [28] διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀρχιερεῖς
ἀνθρώπους, ἔχοντας ἀδυναμίαν· ὁ λόγος ὅμως τῆς ὁρκωμοσίας
τῆς μετὰ τὸν νόμον, κατέστησε τὸν Υἱόν, ὅστις εἶναι τετελειωμένος
εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. η'.—[1] Κεφάλαιον δὲ τῶν λεγομένων εἶναι τοῦτο, Τοιοῦτοι
ἔχομεν ἀρχιερέα, ὅστις ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλω-
σύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, [2] λειτουργὸς τῶν ἁγίων, καὶ τῆς σκηνῆς
τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ οὐχὶ
ἄνθρωπος.
[3] Διότι πᾶς ἀρχιερεὺς καθίσταται διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ
θυσίας· ὅθεν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ καὶ οὗτος τὶ, τὸ ὁποῖον νὰ
προσφέρῃ. [4] Ἐπειδὴ ἐὰν ἦτο ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἤθελεν εἶσθαι
ἱερεὺς, διότι ὑπῆρχον οἱ ἱερεῖς οἱ προσφέροντες τὰ δῶρα κατὰ
τὸν νόμον· [5] οἵτινες λειτουργοῦσιν εἰς ὑπόδειγμα καὶ σκιὰν τῶν
ἐπουρανίων, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ὅτε ἔμελλε νὰ
κατασκευάσῃ τὴν σκηνήν· διότι "Πρόσεχε," λέγει, "νὰ κάμῃς
πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα εἰς σὲ ἐν τῷ ὄρει." [6] Τώρα
ὅμως ὁ Χριστὸς ἔλαβεν ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον εἶναι
καὶ ἀνωτέρας διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐνομοθετήθη μὲ ἀνωτέρας
ἐπαγγελίας.
[7] Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτο ἄμεμπτος, δὲν ἤθελε ζητεῖσθαι
τόπος διὰ τὴν δευτέραν· [8] διότι μεμφόμενος αὐτοὺς, λέγει,
"Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω συντελέσει
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην

καινήν· [9] οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην την ὁποίαν ἔκαμον πρὸς τους πατέρας αὐτῶν καθ' ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς, διὰ νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· *διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτοὺς, λέγει* Κύριος. [10] *Διότι αὕτη* εἶναι *ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον τοῦ* Ἰσραὴλ *μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει* Κύριος, *Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ θέλω γράψει αὐτοὺς ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτοὺς* Θεὸς, *καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐμὲ λαός.* [11] Καὶ *δὲν θέλουσι διδάσκει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνώρισον τὸν* Κύριον· *διότι πάντες θέλουσι μὲ γνωρίζει ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.* [12] *Διότι θέλω εἶσθαι ἵλεως εἰς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖσθαι πλέον.*"

[13] Λέγων δὲ "*καινὴν,*" *ἔκαμε παλαιὰν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον,* εἶναι *πλήσιον ἀφανισμοῦ.*

ΚΕΦ. θ'.—[1] Εἶχε *μὲν λοιπὸν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ διατάξεις λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν·* [2] *διότι κατεσκευάσθη σκηνὴ ἡ πρώτη, εἰς τὴν ὁποίαν* ἦτο *καὶ ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται* Ἅγια. [3] Μετὰ *δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα ἦτο σκηνὴ ἡ* λεγομένη Ἅγια *ἁγίων,* [4] *ἔχουσα χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην μὲ χρυσίον, ἐν ᾗ ἦτο στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ* Ἀαρὼν *ἡ βλαστησασα, και αι πλάκες τῆς διαθήκης·* [5] *ὑπεράνω δὲ αὐτῆς* ἦσαν Χερουβεὶμ *δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι τώρα* χρεία *νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.*

[6] Ὄντων *δὲ τούτων οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν εἰσέρχονται διαπαντὸς οἱ ἱερεῖς ἐκτελοῦντες τὰς λατρείας* [7] *εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ* εἰσέρχεται *μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐχὶ χωρὶς αἵματος, τὸ ὁποῖον προσφερει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτημάτων τοῦ λαοῦ·* [8] *καὶ τοῦτο ἐδηλοποίει τὸ* Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, *ὅτι δὲν ἦτο πεφανερωμένη ἡ εἰς τὰ ἅγια ὁδὸς, ἐπειδὴ ἡ πρώτη σκηνὴ ἵστατο ἔτι·* [9] *ἥτις* ἦτο *τύπος εἰς τὸν* τότε *παρόντα καιρὸν καθ' ὃν προσεφέροντο δῶρα καὶ θυσίαι, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ κάμωσι τέλειον κατὰ τὴν συνείδησιν τὸν λατρεύοντα,* [10] *ἐπειδὴ ἦσαν διατεταγμένα μόνον εἰς βρώματα καὶ*

πόματα, καὶ διαφόρους βαπτισμους, καὶ διατάξεις σαρκικὰς,
μέχρι καιροῦ διορθώσεως.
11 Ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς, ἀρχιερευς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, δια
τῆς μεγαλητέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐχὶ χειροποιήτου,
τουτέστιν, οὐχὶ ταύτης τῆς κατασκευῆς, 12 οὐδὲ δι' αἵματος
τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος εἰσῆλθεν
ἅπαξ εἰς τὰ ἅγια, ἀποκτήσας αἰωνίαν λύτρωσιν. 13 Διότι ἐὰν
τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων, καὶ ἡ σποδὸς τῆς δαμάλεως
ῥαντίζουσα τοὺς μεμολυσμένους, ἁγιάζῃ πρὸς τὴν καθαρότητα
τῆς σαρκὸς, 14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὅστις διὰ
τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου προσέφερεν ἑαυτὸν ἄμωμον εἰς τὸν
Θεὸν, θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς
τὸ νὰ λατρεύητε τὸν ζῶντα Θεόν;
15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, ἵνα, διὰ τοῦ
θανάτου ὅστις ἔγεινε πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς πρώτης
διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τὴν ἐπαγγελίαν
τῆς αἰωνίου κληρονομίας. 16 Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη νὰ
ὑπάρχῃ θάνατος ἐκείνου ὅστις ἔκαμε τὴν διαθήκην· 17 διότι ἡ
διαθήκη ἐπὶ τεθνεώτων εἶναι βεβαία· ἐπειδὴ ποτὲ δὲν ἰσχύει
ἐνόσῳ ζῇ ὁ διαθέτης. 18 Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη δὲν ἦτο ἐγκαινια-
σμένη χωρὶς αἵματος· 19 διότι, ἀφοῦ πᾶσα ἐντολὴ τοῦ νόμου
ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως πρὸς πάντα τὸν λαὸν, λαβὼν τὸ
αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων, μὲ ὕδωρ καὶ μαλλίον κόκ-
κινον καὶ ὕσσωπον, ἐῤῥάντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ πάντα
τὸν λαὸν, 20 λέγων, "Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν
ὁποίαν διέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Θεός." 21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ
πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας μὲ τὸ αἷμα ὁμοίως ἐῤῥάντισε.
22 Καὶ σχεδὸν μὲ αἷμα καθαρίζονται πάντα κατα τὸν νόμον, καὶ
χωρὶς χύσεως αἵματος δὲν γίνεται ἄφεσις.
23 Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο οἱ μὲν τύποι τῶν ἐπουρανιων νὰ καθαρί-
ζωνται διὰ τούτων· αὐτὰ ὅμως τὰ ἐπουράνια μὲ θυσίας ἀνωτέρας
παρὰ ταύτας. 24 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς χειροποίητα
ἅγια, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, διὰ
νὰ ἐμφανισθῇ τώρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδὲ διὰ
νὰ προσφέρῃ πολλάκις ἑαυτον, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς
τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν μὲ ξένον αἷμα· 26 (διότι ἔπρεπε τότε πολ-
λάκις νὰ πάθῃ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·) τώρα δὲ ἅπαξ εἰς τὸ
τέλος τῶν αἰώνων ἐφανερώθη, διὰ νὰ ἀθετήσῃ τὴν ἁμαρτίαν διὰ

τῆς θυσίας ἑαυτοῦ. [27] Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἅπαξ νὰ ἀποθάνωσι, μετὰ δὲ τοῦτο εἶναι κρίσις·
[28] οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς, ἅπαξ προσφερθεὶς διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας πολλῶν, θέλει φανῇ ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας εἰς τοὺς προσμένοντας αὐτὸν διὰ σωτηρίαν.

ΚΕΦ. ι.—[1] Διότι ὁ νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐχὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν δύναται ποτὲ διὰ τῶν αὐτῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας προσφέρουσι κατ' ἐνιαυτὸν πάντοτε, νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς προσερχομένους.
[2] Ἐπειδὴ τότε ἤθελον παύσει νὰ προσφέρωνται· διότι οἱ λατρευταὶ, ἅπαξ καθαρισθέντες, δὲν ἤθελον ἔχει πλέον οὐδεμίαν συνείδησιν ἁμαρτιῶν.
[3] Ἀλλ' ἐν αὐταῖς γίνεται κατ' ἐνιαυτὸν ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν.
[4] Διότι ἀδύνατον εἶναι αἷμα ταύρων καὶ τράγων νὰ ἀφαιρῇ ἁμαρτίας.
[5] Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει, "Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας, ἀλλ' ἡτοίμασας εἰς ἐμὲ σῶμα.
[6] Εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δὲν εὐηρεστήθης.
[7] Τότε εἶπον, Ἰδοὺ, ἔρχομαι, (ἐν τῷ τόμῳ τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ,) διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλημά σου."
[8] Ἀφοῦ εἶπεν ἀνωτέρω, "Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας, δὲν ἠθέλησας, οὐδὲ εὐηρεστήθης εἰς αὐτάς" (αἵτινες προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον·)
[9] τότε εἶπεν, "Ἰδοὺ, ἔρχομαι, διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλημά σου." Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ δεύτερον.
[10] Μὲ τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅπαξ γενομένης.
[11] Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἵσταται καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες ποτὲ δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρέσωσιν ἁμαρτίας.
[12] Ἀλλ' αὐτὸς ἀφοῦ προσέφερε μίαν θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἐκάθισε διαπαντὸς ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
[13] προσμένων τοῦ λοιποῦ ἑωσοῦ τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
[14] Διότι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελειοποίησε διαπαντὸς τοὺς ἁγιαζομένους.
[15] Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· διότι, ἀφοῦ εἶπε πρότερον,
[16] "Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ θέλω γράψει αὐτοὺς ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν," προσθέτει,
[17] "Καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν

καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖσθαι πλέον." [18]*Ὅπου*
δὲ εἶναι *ἄφεσις τούτων, δὲν* εἶναι *πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.*

[19]*Ἔχοντες λοιπὸν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς*
τὰ ἅγια διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, [20]*διὰ νέας καὶ ζώσης ὁδοῦ*
τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ καταπετάσματος,
τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, [21]*καὶ* ἔχοντες *ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν*
οἶκον τοῦ Θεοῦ, [22]*ἂς πλησιάζωμεν μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν*
πληροφορίᾳ πίστεως, ἔχοντες τὰς καρδίας ἡμῶν κεκαθαρμένας
ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· [23]*καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα μὲ ὕδωρ*
καθαρὸν, ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον·
διότι πιστὸς ὁ ὑποσχεθείς· [24]*καὶ ἂς φροντίζωμεν περὶ ἀλλήλων,*
παρακινοῦντες εἰς ἀγάπην καὶ καλὰ ἔργα· [25]*μὴ ἀφίνοντες τὸ*
νὰ συνερχώμεθα ὁμοῦ, καθὼς εἶναι *συνήθεια εἴς τινας, ἀλλὰ προ-*
τρέποντες ἀλλήλους· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον βλέπετε πλη-
σιάζουσαν τὴν ἡμέραν.

[26]*Διότι ἐὰν ἡμεῖς ἁμαρτάνωμεν ἑκουσίως, ἀφοῦ ἐλάβομεν τὴν*
γνῶσιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπολείπεται πλέον θυσία περὶ ἁμαρ-
τιῶν· [27]*ἀλλὰ φοβερά τις ἀπεκδοχὴ κρίσεως, καὶ ἔξαψις πυρὸς,*
τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ κατατρώγῃ τοὺς ἐναντίους. [28]*Ἐάν τις*
ἀθετήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων
ἀποθνήσκει χωρὶς ἔλεος· [29]*πόσον, στοχάζεσθε, χειροτέρας*
τιμωρίας θέλει κριθῇ ἄξιος ὁ καταπατήσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
καὶ νομίσας κοινὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης μὲ τὸ ὁποῖον ἡγιάσθη,
καὶ ὑβρίσας τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος; [30]*Διότι ἐξεύρομεν τὸν*
εἰπόντα, "Εἰς ἐμὲ ἀνήκει *ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπό-*
δοσιν," λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν, "Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὸν
λαὸν αὐτοῦ." [31]*Φοβερὸν* εἶναι *τὸ νὰ πέσῃ τις εἰς χεῖρας Θεοῦ*
ζῶντος.

[32]*Ἀναφέρετε δὲ εἰς τὴν μνήμην σας τὰς προτέρας ἡμέρας, ἐν*
αἷς ἀφοῦ ἐφωτίσθητε, ὑπεμείνατε μέγαν ἀγῶνα παθημάτων·
[33]*ποτὲ μὲν, θεατριζόμενοι μὲ ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις· ποτὲ δὲ,*
γινόμενοι κοινωνοὶ τῶν τὰ τοιαῦτα παθόντων. [34]*Διότι ἐδείξατε*
συμπάθειαν εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδέχθητε μετὰ χαρᾶς τὴν
ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, ἐξεύροντες ὅτι ἔχετε εἰς ἑαυτοὺς
περιουσίαν ἐν οὐρανοῖς καλητέραν καὶ διαμένουσαν. [35]*Μὴ*
ἀποβάλητε λοιπὸν τὴν παῤῥησίαν σας, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν
μεγάλην.

[36]Διότι ἔχετε χρειαν ὑπομονῆς, δια νὰ καμητε το θέλημα τοῦ
Θεοῦ, καὶ νὰ λάβητε τὴν ἐπαγγελίαν. [37]Διότι ἔτι ὀλίγον καιρὸν,
καὶ θέλει ἐλθεῖ ὁ ἐρχόμενος καὶ δὲν θέλει βραδύνει· [38]"ὁ δὲ δίκαιος
θέλει ζήσει ἐκ πίστεως·" καὶ "ἐάν τις συρθῇ ὀπίσω, ἡ ψυχη μου
δὲν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτόν." [39]Ἡμεῖς ὅμως δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν
συρομένων ὀπίσω πρὸς ἀπώλειαν, ἀλλ' ἐκ τῶν πιστευόντων
πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς.

ΚΕΦ. ια.

ΕΙΝΑΙ δὲ ἡ πιστις, ἐλπιζομένων πεποίθησις, βεβαίωσις
πραγμάτων μὴ βλεπομένων.

[2]Διότι διὰ ταύτης ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν οἱ πρεσβύτεροι.

[3]Διὰ πίστεως ἐννοοῦμεν ὅτι οἱ αἰῶνες ἐκτίσθησαν μὲ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὰ βλεπόμενα δὲν ἔγειναν ἐκ φαινο-
μενων.

[4]Διὰ πίστεως ὁ Ἄβελ προσέφερε πρὸς τὸν Θεὸν καλητέραν
θυσίαν παρὰ τὸν Κάϊν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμαρτυρήθη ὅτι ἦτο
δίκαιος, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδωκε μαρτυρίαν περὶ τῶν δώρων αὐτοῦ·
καὶ δι' αὐτῆς, καίτοι ἀποθανὼν, ἔτι λαλεῖ.

[5]Διὰ πίστεως μετετέθη ὁ Ἐνὼχ διὰ νὰ μὴ ἴδῃ θάνατον, καὶ
δὲν εὑρίσκετο, διότι μετέθεσεν αὐτὸν ὁ Θεός· ἐπειδὴ πρὸ τῆς
μεταθέσεως αὐτοῦ ἐμαρτυρήθη ὅτι εὐηρέστησεν εἰς τὸν Θεόν.
[6]Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εἶναι νὰ εὐαρεστήσῃ τις εἰς αὐτόν· διότι
ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν Θεὸν, πρέπει νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι,
καὶ γίνεται μισθαποδότης εἰς τοὺς ἐκζητοῦντας αὐτόν.

[7]Διὰ πίστεως ὁ Νῶε εἰδοποιηθεὶς θεόθεν περὶ τῶν μὴ βλεπο-
μένων ἔτι, ἐφοβήθη, καὶ κατεσκεύασε κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν
τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγεινε κληρονό-
μος τῆς διὰ πίστεως δικαιοσύνης.

[8]Διὰ πίστεως ὑπήκουσεν ὁ Ἀβραὰμ, ὅτε ἐκαλεῖτο να ἐξέλθῃ
εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν, καὶ
ἐξῆλθε μὴ ἐξεύρων ποῦ ὑπάγει. [9]Διὰ πίστεως παρῴκησεν εἰς
τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ξένην, κατοικήσας ἐν σκηναῖς, μετα
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς αὐτῆς ἐπαγγελίας·
[10]διότι περιέμενε τὴν πόλιν τὴν ἔχουσαν τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας
τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

[11]Διὰ πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ Σάῤῥα ἔλαβε δύναμιν εἰς τὸ νὰ

συλλάβῃ σπερμα, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐγέννησεν, ἐπειδὴ
ἐστοχάσθη πιστον τὸν ὑποσχεθέντα. [12]Διὰ τοῦτο καὶ ἐξ ἑνὸς,
μάλιστα νενεκρωμένου, ἐγεννήθησαν, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρα το χεῖλος τῆς
θαλάσσης ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ.

[13]Ἐν πίστει ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγ-
γελίας, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτὰς, καὶ πεισθεντες, καὶ
ἐγκολπωθέντες, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι εἶναι ξένοι καὶ παρεπίδη-
μοι ἐπὶ τῆς γῆς. [14]Διότι οἱ λέγοντες τοιαῦτα, δεικνύουσιν ὅτι
ζητοῦσι πατρίδα. [15]Καὶ ἐὰν μὲν ἐνεθυμοῦντο ἐκείνην ἐξ ἧς
ἐξῆλθον, ἤθελον εὑρεῖ καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι. [16]Τώρα ὅμως
ἐπιθυμοῦσι καλητέραν, τουτέστιν ἐπουράνιον· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς
δὲν ἐπαισχύνεται αὐτοὺς, νὰ λέγηται Θεὸς αὐτῶν· διότι ἡτοίμασε
δι' αὐτοὺς πόλιν.

[17]Διὰ πίστεως ὁ Ἀβραὰμ, ὅτε ἐδοκιμάζετο, προσέφερε τὸν
Ἰσαάκ· καὶ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ προσέφερεν ἐκεῖνος ὅστις ἀνε-
δέχθη τὰς ἐπαγγελίας, [18]πρὸς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη, "Ὅτι ἐν
Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ εἰς σὲ σπέρμα·" [19]συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Θεὸς
δύναται καὶ ἐκ νεκρῶν νὰ ἀνεγείρῃ· ἐξ ὧν καὶ ἔλαβεν αὐτὸν
ὀπίσω παραβολικῶς.

[20]Διὰ πίστεως ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τον Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ
περὶ τῶν μελλόντων.

[21]Δια πίστεως ὁ Ἰακὼβ ἀποθνήσκων εὐλόγησεν ἕκαστον τῶν
υἱῶν τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ προσεκύνησεν ἐπιστηριζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

[22]Διὰ πίστεως ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνήσκων προανήγγειλε περὶ
τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρήγγειλε περὶ τῶν ὀστέων
αὐτοῦ.

[23]Διὰ πιστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐγεννήθη, ἐκρυφθη τρεῖς
μῆνας ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ, διότι εἶδον κεχαριτωμένον τὸ
παιδίον· καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως [24]Διὰ
πίστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν, ἠρνήθη νὰ λέγηται υἱὸς τῆς
θυγατρὸς τοῦ Φαραὼ, [25]προκρίνας μᾶλλον νὰ κακουχῆται μὲ
τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἁμαρ
τίας· [26]κρίνας τὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ὀνειδισμὸν μεγαλήτερον
πλοῦτον παρὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρούς· διότι ἀπέβλεπεν
εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. [27]Διὰ πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον,
μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ὡς βλέπων τὸν

ἀόρατον ἐνεκαρτέρησε. 28 *Διὰ πίστεως ἔκαμε το πάσχα καὶ*
τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴ ἐγγίσῃ αὐτοὺς ὁ ἐξολο-
θρεύων τὰ πρωτότοκα.
29 *Διὰ πίστεως διέβησαν την Ἐρυθραν θάλασσαν ὡς διὰ*
ξηρᾶς· τὴν ὁποῖαν δοκιμάσαντες οἱ Αἰγύπτιοι, κατεποντί-
σθησαν.
30 *Διὰ πιστεως ἔπεσον τα τείχη τῆς Ἱεριχω, ἀφοῦ ἐκυκλώθη-*
σαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
31 *Διὰ πίστεως ἡ πόρνη Ῥαὰβ δὲν συναπωλεσθη μὲ τοὺς*
ἀπειθήσαντας, δεχθεῖσα τοὺς κατασκόπους μὲ εἰρήνην.
32 *Καὶ τί ἔτι νὰ λέγω; Διότι θέλει μὲ λείψει ὁ καιρὸς διη-*
γούμενον περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε,
Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· 33 *οἵτινες διὰ τῆς*
πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, εἰργάσθησαν δικαιοσύνην,
ἐπέτυχον τὰς ἐπαγγελίας, ἔφραξαν στόματα λεόντων, 34 *ἔσβε-*
σαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν
ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγειναν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν
στρατεύματα ἀλλοτρίων· 35 *ἔλαβον γυναῖκες τοὺς νεκροὺς*
αὐτῶν ἀναστηθέντας· ἄλλοι δὲ ἐβασανίσθησαν μὴ δεχθέντες
τὴν ἀπολύτρωσιν, διὰ νὰ ἀξιωθῶσι καλητέρας ἀναστάσεως·
36 *ἄλλοι δὲ ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας, ἔτι δὲ καὶ*
δεσμὰ καὶ φυλακήν· 37 *ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπει-*
ράσθησαν, μὲ σφαγὴν μαχαίρας ἀπέθανον, περιεπλανήθησαν
μὲ δέρματα προβάτων, μὲ δέρματα αἰγῶν· ὑστερούμενοι, θλιβό-
μενοι, κακουχούμενοι, 38 *(τῶν ὁποίων δὲν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος·)*
πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς τρύπαις
τῆς γῆς.
39 *Καὶ οὗτοι πάντες ἂν καὶ ἔλαβον* καλὴν *μαρτυρίαν διὰ τῆς*
πίστεως, δὲν ἀπήλαυσαν τὴν ἐπαγγελίαν· 40 *διότι ὁ Θεὸς*
προέβλεψε καλήτερόν τι περὶ ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ λάβωσι τὴν
τελειότητα χωρὶς ἡμῶν.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΛΟΙΠΟΝ *και ημεῖς, περικυκλωμένοι ὄντες ὑπο τοσούτου*
νέφους μαρτύρων, ἂς ἀποῤῥίψωμεν πᾶν βάρος καὶ τὴν εὐκόλως
ἐμπεριπλέκουσαν ἡμᾶς *ἁμαρτίαν, καὶ ἂς τρέχωμεν μεθ' ὑπομονῆς*
τὸν προκείμενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα· 2 *ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν*

*τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὅστις ὑπὲρ τῆς χαρᾶς
τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν, ὑπέφερε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν
αἰσχύνην, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.* [3] *Διότι
συλλογίσθητε τὸν ὑπομείναντα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν τοιαύτην
ἀντιλογίαν εἰς ἑαυτὸν, διὰ νὰ μὴ ἀποκάμητε χαυνούμενοι κατὰ
τὰς ψυχάς σας.*

[4] *Δὲν ἀντεστάθητε ἔτι μεχρις αἵματος, ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς
ἁμαρτίας·* [5] *καὶ ἐλησμονήσατε τὴν νουθεσίαν ἥτις λαλεῖ πρὸς
ἐσᾶς ὡς πρὸς υἱοὺς,* λέγουσα, "*Υἱέ μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παι-
δείαν τοῦ Κυρίου· μηδὲ ἀθυμῇς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ.* [6] *Διότι
ὅντινα ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· καὶ μαστιγόνει πάντα υἱὸν τὸν
ὁποῖον παραδέχεται.*" [7] *Ἐὰν ὑπομένητε τὴν παιδειαν, ὁ Θεὸς
φέρεται πρὸς ἐσᾶς, ὡς πρὸς υἱούς· διότι τίς υἱὸς εἶναι τὸν ὁποῖον
δὲν παιδεύει ὁ πατήρ;* [8] *Ἐὰν ὅμως ἦσθε χωρὶς παιδείαν, τῆς
ὁποίας ἔγειναν μέτοχοι πάντες, ἄρα εἶσθε νόθοι, καὶ οὐχὶ υἱοί.*
[9] *Ἔπειτα τοὺς μὲν κατὰ σάρκα πατέρας ἡμῶν εἴχομεν παιδευτὰς,
καὶ ἐσεβόμεθα* αὐτούς· *δὲν θέλομεν ὑποταχθῇ πολλῷ μᾶλλον εἰς
τὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσει;* [10] *Διότι ἐκεῖνοι μὲν πρὸς
ὀλίγας ἡμέρας ἐπαίδευον* ἡμᾶς, *κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτῶν· ὁ δὲ
πρὸς τὸ συμφέρον* ἡμῶν, *διὰ νὰ γείνωμεν μέτοχοι τῆς ἁγιότητος
αὐτοῦ.* [11] *Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν δὲν φαίνεται ὅτι
εἶναι* πρόξενος *χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον ὅμως ἀποδίδει εἰς
τοὺς γυμνασθέντας δι' αὐτῆς καρπὸν εἰρηνικὸν δικαιοσύνης.*

[12] "*Διὰ τοῦτο ἀνορθώσατε τὰς κεχαυνωμένας χεῖρας καὶ τὰ
παραλελυμένα γόνατα,*" [13] *καὶ* "*κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας
εὐθείας ὁδούς·*" *διὰ νὰ μὴ ἐκτραπῇ τὸ χωλὸν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ
θεραπευθῇ.*

[14] *Ζητεῖτε εἰρήνην μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, χωρὶς τοῦ
ὁποίου οὐδεὶς θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον·* [15] *παρατηροῦντες μήπως
ὑστερῆταί τις ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ·* "*μήπως ῥίζα τις πι-
κρίας ἀναφύουσα φέρῃ ἐνόχλησιν,*" *καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι
πολλοί·* [16] *μήπως ἦναί τις πόρνος ἢ βέβηλος καθὼς ὁ Ἠσαῦ,
ὅστις διὰ μίαν βρῶσιν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ·* [17] *ἐπειδὴ
ἐξεύρετε ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν,
ἀπεδοκιμάσθη· διότι δὲν εὗρε τόπον μετανοίας, ἂν καὶ ἐξεζήτησεν
αὐτὴν μετὰ δακρύων.*

[18] *Διότι δὲν προσήλθετε εἰς ὄρος ψηλαφώμενον, καὶ καιόμενον
μὲ πῦρ, καὶ εἰς ζόφον καὶ σκότος καὶ ἀνεμοστρόβιλον,* [19] *καὶ*

*εἰς σάλπιγγος ἦχον, καὶ φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν οἱ ἀκούσαντες
παρεκάλεσαν νὰ μὴ λαληθῇ πλέον πρὸς αὐτοὺς ὁ λόγος·*
20 *(διότι δὲν ὑπέφερον τὸ προσταττόμενον,* "Καὶ *ζῶον ἐὰν
ἐγγίσῃ τὸ ὄρος θέλει λιθοβοληθῇ, ἢ μὲ βέλη θέλει κατατο-
ξευθῇ."* 21 Καὶ *τόσον φοβερὸν ἦτο τὸ φαινόμενον* ὥστε *ὁ* Μωϋσῆς
εἶπε, Κατάφοβος *εἶμαι καὶ ἔντρομος·)* 22 *ἀλλὰ προσήλθετε εἰς
ὄρος* Σιὼν, *καὶ εἰς πόλιν* Θεοῦ *ζῶντος, τὴν ἐπουράνιον* Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ εἰς μυριάδας ἀγγέλων, 23 *εἰς πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν
πρωτοτόκων καταγεγραμμένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ εἰς* Θεὸν
*κριτὴν πάντων, καὶ εἰς πνεύματα δικαίων οἵτινες ἔλαβον τὴν
τελειότητα·* 24 *καὶ εἰς νέας διαθήκης μεσίτην* Ἰησοῦν, *καὶ εἰς
αἷμα καθαρισμοῦ, τὸ ὁποῖον λαλεῖ καλήτερα παρὰ τὸ τοῦ*
Ἄβελ.
25 Π*ροσέχετε μὴ καταφρονήσητε τὸν λαλοῦντα· διότι ἂν
ἐκεῖνοι δὲν ἀπέφυγον καταφρονήσαντες τὸν λαλοῦντα* πρὸς αὐτοὺς
ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς, ἐὰν ἀποστραφῶμεν τὸν λαλοῦντα
ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· 26 *τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε·
τώρα δὲ ὑπεσχέθη λέγων,* "Ἔτι *ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐχὶ μόνον τὴν
γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν."* 27 Τὸ *δὲ "ἔτι ἅπαξ" δηλοῖ τῶν
σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς χειροποιήτων, διὰ νὰ μείνωσι
τὰ μὴ σαλευόμενα.* 28 Δ*ιὰ τοῦτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν
ἀσάλευτον, ἂς κρατῶμεν τὴν χάριν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ λατρεύω-
μεν εὐαρέστως τὸν* Θεὸν, *μὲ σέβας καὶ εὐλάβειαν.* 29 Δ*ιότι ὁ*
Θεὸς *ἡμῶν* εἶναι *πῦρ καταναλίσκον.*

ΚΕΦ. ιγ'.

Ἡ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ *ἂς μένῃ·* 2 *τὴν φιλοξενίαν μὴ λησμονεῖτε·
ἐπειδὴ διὰ ταύτης τινὲς ἐφιλοξένησαν ἀγγέλους μὴ γνωρίζον-
τες.* 3 Ἐ*νθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους, ὡς συνδέσμιοι· τοὺς ταλαι-
πωρουμένους, ὡς ὄντες καὶ σεῖς ἐν σώματι.* 4 Τ*ίμιος* ἔστω *ὁ
γάμος εἰς πάντας, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· τοὺς δὲ πόρνους καὶ
μοιχοὺς θέλει κρίνει ὁ* Θεός. 5 Ὁ *τρόπος* σας *ἔστω ἀφιλάρ-
γυρος· ἀρκεῖσθε εἰς τὰ παρόντα· διότι αὐτὸς εἶπε,* "Δ*ὲν θέλω
σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει"* 6 *ὥστε ἡμεῖς θαῤῥοῦντες νὰ
λέγωμεν,* "Ὁ Κ*ύριος βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω φοβηθῇ, τί νὰ
μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος."*
7 Ἐ*νθυμεῖσθε τοὺς προεστῶτάς σας, οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς*

ἐσᾶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· τῶν ὁποίων μιμεῖσθε τὴν πίστιν,
ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν.
8 Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι *ὁ αὐτὸς χθὲς καὶ σήμερον, καὶ εἰς*
τοὺς αἰῶνας. 9 Μὴ *πλανᾶσθε μὲ διδαχὰς ποικίλας καὶ ξένας·*
διότι καλὸν εἶναι *μὲ τὴν χάριν νὰ στερεόνηται ἡ καρδία, οὐχὶ*
μὲ βρώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὅσοι περιεπάτησαν δὲν ὠφελή-
θησαν.

10 Ἔχομεν *θυσιαστήριον, ἐξ οὗ δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ*
φάγωσιν οἱ λατρεύοντες εἰς τὴν σκηνήν. 11 *Διότι τῶν ζώων,*
τῶν ὁποίων τὸ αἷμα εἰσφέρεται εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρ-
χιερέως περὶ ἁμαρτίας, τούτων τὰ σώματα κατακαίονται
ἔξω τοῦ στρατοπέδου. 12 Ὅθεν *καὶ ὁ* Ἰησοῦς, *διὰ νὰ*
ἁγιάσῃ τὸν λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ *αἵματος, ἔξω τῆς*
πύλης ἔπαθεν. 13 Ἃς *ἐξερχώμεθα λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἔξω*
τοῦ στρατοπέδου, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. 14 *Διότι δὲν*
ἔχομεν ἐδῶ πόλιν διαμένουσαν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζη-
τοῦμεν. 15 *Δι' αὐτοῦ λοιπὸν ἃς ἀναφέρωμεν πάντοτε εἰς τὸν*
Θεὸν *θυσίαν αἰνέσεως, τουτέστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων*
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 16 Τὴν *δὲ ἀγαθοποιΐαν καὶ τὸ μεταδοτικὸν μὴ*
λησμονεῖτε· διότι εἰς τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.
17 Πείθεσθε *εἰς τοὺς προεστῶτάς σας, καὶ ὑπακούετε· διότι*
αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας, ὡς μέλλοντες νὰ
ἀποδώσωσι λόγον· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο μετὰ χαρᾶς, καὶ μὴ
στενάζοντες· διότι τοῦτο δὲν σᾶς ὠφελεῖ.

18 Προσεύχεσθε *περὶ ἡμῶν· διότι εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι*
ἔχομεν καλὴν συνείδησιν, θέλοντες νὰ πολιτευώμεθα κατὰ
πάντα καλῶς. 19 Περισσότερον *δὲ παρακαλῶ νὰ κάμητε τοῦτο,*
διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ εἰς ἐσᾶς ταχύτερα.

20 Ὁ *δὲ* Θεὸς *τῆς εἰρήνης, ὅστις ἀνεβίβασεν ἐκ τῶν νεκρῶν*
τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων διὰ τοῦ αἵματος τῆς αἰωνίου
διαθήκης, τὸν Κύριον *ἡμῶν* Ἰησοῦν, 21 *εἴθε νὰ σᾶς κάμῃ τε-*
λείους εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, διὰ νὰ ἐκτελῆτε τὸ θέλημα αὐτοῦ,
ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ· *εἰς τὸν ὁποῖον* εἴη *ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*
Ἀ*μήν.*

22 Σᾶς *παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοὶ, ὑποφέρετε τὸν λόγον τῆς νου-*
θεσίας· διότι ἐν συντομίᾳ σᾶς ἔγραψα.

23 Ἐξεύρετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἀπελύθη τῆς φυλακῆς, μετὰ
τοῦ ὁποίου ἐὰν ἔλθῃ ταχύτερα, θέλω σᾶς ἰδεῖ.
24 Ἀσπάσθητε πάντας τοὺς προεστῶτάς σας, καὶ πάντας τους
ἁγίους. Σᾶς ἀσπάζονται οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
25 Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμην.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΚΕΦ. α.

ἸΑΚΩΒΟΣ, δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πρὸς τὰς δώδεκα φυλὰς τὰς διεσπαρμένας, χαίρειν.
2 Πᾶσαν χαρὰν νομίσατε, ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς
διαφόρους πειρασμούς· 3 γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πί-
στεώς σας ἐργάζεται ὑπομονήν· 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ ἂς ἔχῃ ἔργον
τέλειον, διὰ νὰ ἦσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν
ἐλλειπεῖς.
5 Ἐὰν δέ τις ἀπὸ σᾶς ἦναι ἐλλειπὴς σοφίας, ἂς ζητῇ παρὰ
τοῦ Θεοῦ τοῦ δίδοντος εἰς πάντας πλουσίως, καὶ μὴ ὀνειδί-
ζοντος· καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν. 6 Ἂς ζητῇ ὅμως μετὰ πί-
στεως, χωρὶς νὰ διστάζῃ παντελῶς· διότι ὁ διστάζων ὁμοιάζει
μὲ κῦμα θαλάσσης κινούμενον ὑπὸ ἀνέμων καὶ συνταρατ-
τόμενον. 7 Διότι ἂς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι θέλει
λάβει τὶ παρὰ τοῦ Κυρίου. 8 Ἄνθρωπος δίγνωμος εἶναι ἀκα-
τάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
9 Ἂς καυχᾶται δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ·
10 ὁ δὲ πλούσιος, εἰς τὴν ταπείνωσιν αὐτοῦ· ἐπειδὴ ὡς ἄνθος
χόρτου θέλει παρέλθει. 11 Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύ-
σωνα, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ
τὸ κάλλος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠφανίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος
θέλει μαρανθῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὅστις ὑπομένει πειρασμόν· διότι
ἀφοῦ δοκιμασθῇ, θέλει λάβει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον
ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

[13] Μηδεὶς πειραζόμενος ἂς λέγῃ, Ὅτι ἀπο τοῦ Θεοῦ πειρά-
ζομαι· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος κακῶν, καὶ αὐτὸς οὐδένα
πειράζει. [14] Πειράζεται δὲ ἕκαστος, ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπι-
θυμίας παρασυρόμενος καὶ δελεαζόμενος. [15] Ἔπειτα ἡ ἐπι-
θυμία ἀφοῦ συλλάβῃ, γεννᾷ τὴν ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐκ-
τελεσθεῖσα γεννᾷ τὸν θάνατον.
[16] Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· [17] πᾶσα δόσις
ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, εἶναι ἄνωθεν, καταβαῖνον ἀπὸ
τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἀλλοίωσις
ἢ σκιὰ μεταβολῆς. [18] Ἐξ ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως ἐγέννησεν
ἡμᾶς διὰ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, διὰ νὰ ἤμεθα ἡμεῖς ἀπαρχή
τις τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.
[19] Λοιπὸν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοι, ἂς εἶναι πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς
εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ, βραδὺς εἰς τὸ νὰ λαλῇ, βραδὺς εἰς ὀργήν·
[20] διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην τοῦ
Θεοῦ. [21] Διὰ τοῦτο ἀποῤῥίψαντες πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν
κακίας, δέχθητε μετὰ πρᾳότητος τὸν ἐμφυτευθέντα λόγον, τὸν
δυνάμενον νὰ σώσῃ τὰς ψυχάς σας. [22] Γίνεσθε δὲ ἐκτελεσταὶ τοῦ
λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, ἀπατῶντες ἑαυτούς. [23] Διότι
ἐάν τις ἦναι ἀκροατὴς τοῦ λόγου, καὶ οὐχὶ ἐκτελεστὴς, οὗτος
ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ὅστις θεωρεῖ τὸ φυσικὸν αὐτοῦ πρόσωπον
ἐν κατόπτρῳ· [24] διότι ἐθεώρησεν ἑαυτὸν, καὶ ἀνεχώρησε, καὶ εὐθὺς
ἐλησμόνησεν ὁποῖος ἦτο. [25] Ὅστις ὅμως ἐγκύψῃ εἰς τὸν τέλειον
νόμον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτὸν, οὗτος γενόμενος
οὐχὶ ἀκροατὴς ἐπιλήσμων, ἀλλ' ἐκτελεστὴς ἔργου, οὗτος θέλει
εἶσθαι μακάριος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.
[26] Ἐάν τις μεταξύ σας νομίζῃ ὅτι εἶναι θρῆσκος, καὶ δὲν
χαλινόνῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν καρδίαν αὐτοῦ,
τούτου ἡ θρησκεία εἶναι ματαία. [27] Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀ-
μίαντος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι αὕτη, Νὰ ἐπισκέ-
πτηται τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὰς χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ νὰ
φυλάττῃ ἑαυτὸν ἀμόλυντον ἀπὸ τοῦ κόσμου.

ΚΕΦ. β'.

ΑΔΕΛΦΟΙ' μου, μὴ ἔχετε μὲ προσωποληψιας τὴν πίστιν τοῦ
δεδοξασμένου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. [2] Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ
εἰς τὴν συναγωγήν σας ἄνθρωπος ἔχων χρυσοῦν δακτυλίδιον

μὲ λαμπρὸν ἔνδυμα, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς μὲ ῥυπαρὸν ἔνδυμα,
3 καὶ ἐπιβλέψητε εἰς τὸν φοροῦντα τὸ ἔνδυμα τὸ λαμπρὸν, καὶ
εἴπητε πρὸς αὐτὸν, Σὺ κάθου ἐδῶ καλῶς· καὶ πρὸς τὸν πτωχὸν
εἴπητε, Σὺ στέκε ἐκεῖ, ἤ, Κάθου ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·
4 δὲν ἐκάμετε ἄρα διάκρισιν ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγείνετε κριταὶ
πονηρὰ διαλογιζόμενοι; 5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, Δὲν
ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν
πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη
πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν; 6 Σεῖς ὅμως ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν.
Δὲν σᾶς καταδυναστεύουσιν οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρουσιν
εἰς κριτήρια; 7 Αὐτοὶ δὲν βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα μὲ τὸ
ὁποῖον ὀνομάζεσθε; 8 Ἐὰν μὲν ἐκτελῆτε τὸν νόμον τὸν βασιλικὸν,
κατὰ τὴν γραφὴν, "Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν,"
καλῶς ποιεῖτε· 9 ἐὰν ὅμως προσωποληπτῆτε, κάμνετε ἁμαρτίαν
καὶ ἐλέγχεσθε ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Διότι ὅστις φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσῃ εἰς ἓν,
ἔγεινεν ἔνοχος πάντων. 11 Ἐπειδὴ ὁ εἰπὼν, "Μὴ μοιχεύσῃς,"
εἶπε καὶ, "Μὴ φονεύσῃς." Ἀλλ' ἐὰν δὲν μοιχεύσῃς, φονεύσῃς
δὲ, ἔγεινες παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω πράττετε, ὡς μέλλοντες νὰ κριθῆτε
διὰ τοῦ νόμου τῆς ἐλευθερίας· 13 διότι ἡ κρίσις θέλει εἶσθαι ἀνίλεως
εἰς τὸν ὅστις δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται κατὰ τῆς
κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν λέγῃ τις ὅτι ἔχει πιστιν,
καὶ ἔργα δὲν ἔχῃ; μήπως ἡ πίστις δύναται νὰ σώσῃ αὐτόν;
15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ στερῶνται
τῆς καθημερινῆς τροφῆς, 16 καὶ εἴπῃ τις ἐξ ὑμῶν πρὸς αὐτοὺς,
Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, καὶ δὲν δώσητε
εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; 17 Οὕτω καὶ
ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, νεκρὰ εἶναι καθ' ἑαυτήν. 18 Ἀλλὰ
θέλει τις εἰπεῖ, Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξόν μοι
τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δείξει ἐκ
τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. 19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς
εἶναι εἷς· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίτ-
τουσι. 20 Θέλεις ὅμως νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά; 21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν
δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε προσέφερεν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; 22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει εἰς τὰ

ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; 23 Καὶ *ἐπλη-*
ρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, "'Επίστευσε δὲ 'Αβραὰμ εἰς τὸν
Θεὸν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην" καὶ "φίλος
Θεοῦ" ὠνομάσθη. 24 Βλέπετε *λοιπὸν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ὁ*
ἄνθρωπος, καὶ οὐχὶ ἐκ πίστεως μόνον; 25 'Ομοίως *δὲ καὶ 'Ραὰβ ἡ*
πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε ὑπεδέχθη τοὺς ἀπεσταλμένους,
καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς δι' ἄλλης ὁδοῦ; 26 *Διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς*
πνεύματος εἶναι νεκρὸν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
εἶναι νεκρά.

ΚΕΦ. γ.

ΜΗ *γινεσθε πολλοὶ διδασκαλοι, ἀδελφοι μου, ἐξεύροντες ὅτι*
μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· 2 *διότι εις πολλὰ*
πταίομεν ἅπαντες. 'Εάν *τις δὲν πταίῃ εἰς λόγον, οὗτος εἶναι*
τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς νὰ χαλιναγωγήσῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.—
3 'Ιδοὺ, *τοὺς χαλινοὺς βάλλομεν εἰς τὰ στόματα τῶν ἵππων, διὰ*
νὰ πείθωνται εἰς ἡμᾶς, καὶ μεταφέρομεν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν.—
4 'Ιδοὺ, *καὶ τὰ πλοῖα, ὄντα τόσον μεγάλα, καὶ ὑπὸ σφοδρῶν*
ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μεταφέρονται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου,
ὅπου ἂν θέλῃ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κυβερνῶντος. 5 Οὕτω *καὶ ἡ*
γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, ὅμως μεγαλαυχεῖ.—'Ιδοὺ *ὀλίγον πῦρ*
πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει. 6 Καὶ *ἡ γλῶσσα πῦρ εἶναι, ὁ*
κόσμος τῆς ἀδικίας. Οὕτω *μεταξὺ τῶν μελῶν ἡμῶν ἡ γλῶσσα*
εἶναι ἡ μολύνουσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν
τοῦ βίου, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.—7 *Διότι πᾶν εἶδος*
θηρίων καὶ πτηνῶν, ἑρπετῶν καὶ θαλασσίων, δαμάζεται, καὶ
ἐδαμάσθη ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· 8 *τὴν γλῶσσαν ὅμως*
οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ δαμάσῃ· εἶναι ἀκράτητον κακὸν,
μεστὴ θανατηφόρου φαρμάκου. 9 *Δι' αὐτῆς εὐλογοῦμεν τὸν*
Θεὸν καὶ Πατέρα, *καὶ δι' αὐτῆς καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους*
τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθέντας. 10 'Εκ *τοῦ αὐτοῦ στόμα-*
τος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Δὲν *πρέπει, ἀδελφοί μου,*
ταῦτα νὰ γίνωνται οὕτω. 11 Μήπως *ἡ πηγὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς*
τρύπης ἀναβρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; 12 Μήπως *εἶναι δυνα-*
τὸν, ἀδελφοί μου, ἡ συκῆ νὰ κάμῃ ἐλαίας ἢ ἡ ἄμπελος σῦκα;
Οὕτως *οὐδεμία πηγὴ εἶναι δυνατὸν νὰ κάμῃ ὕδωρ ἁλμυρὸν καὶ*
γλυκύ.

13 Τις *εἶναι μεταξυ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ἂς δείξῃ ἐκ τῆς*

καλῆς διαγωγῆς τα ἔργα ἑαυτοῦ ἐν πρᾳότητι σοφίας. [14] Ἐὰν
ὅμως ἔχητε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν φθόνον πικρὸν καὶ φιλονεικίαν,
μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. [15] Ἡ
σοφία αὕτη δὲν εἶναι ἄνωθεν καταβαίνουσα, ἀλλ' εἶναι *ἐπίγειος,*
ζωώδης, δαιμονιώδης· [16] *διότι ὅπου* εἶναι *φθόνος καὶ φιλονεικία,*
ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν αχρεῖον πρᾶγμα. [17] Ἡ *ἄνωθεν ὅμως*
σοφία, πρῶτον μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς,
εὐπειθὴς, πλήρης ἐλέους καὶ καλῶν καρπῶν ἀμερόληπτος καὶ
ἀνυπόκριτος. [18] Καὶ *ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται ἐν*
εἰρήνῃ ὑπὸ τῶν εἰρηνοποιῶν.

ΚΕΦ. δ'.

ΠΟΘΕΝ προέρχονται *πόλεμοι καὶ μάχαι μεταξυ σας;* Οὐχὶ
ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν σας αἵτινες στρατεύονται ἐντὸς τῶν
μελῶν σας; [2] Ἐ*πιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε· φονεύετε καὶ φθονεῖτε,*
καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, ἀλλὰ
δὲν ἔχετε, ἐπειδὴ δὲν ζητεῖτε. [3] Ζ*ητεῖτε, καὶ δὲν λαμβάνετε,*
διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ δαπανήσητε εἰς τὰς ἡδονάς σας.
[4] Μ*οιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου*
εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; ὅστις λοιπὸν θελήσῃ νὰ ἦναι φίλος τοῦ
κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. [5] Ἢ *νομίζετε ὅτι μα-*
ταίως ἡ γραφὴ λέγει, Π*ρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα τὸ*
ὁποῖον κατῴκησεν ἐν ἡμῖν; [6] Ἀ*λλὰ μεγαλητέραν χάριν δίδει*
ὁ Θεὸς, *ὅθεν λέγει,* "Ὁ Θ*εὸς εἰς τοὺς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται,*
εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν." [7] Ὑ*ποτάχθητε λοιπὸν εἰς*
τὸν Θεόν· ἀντιστάθητε εἰς τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ
σᾶς. [8] Π*λησιάσατε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ θέλει πλησιάσει εἰς ἐσᾶς.*
Κ*αθαρίσατε τὰς χεῖράς* σας, *ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἁγνίσατε τὰς καρ-*
δίας, δίγνωμοι. [9] Κ*ακοπαθήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ*
γέλως σας ἂς μεταστραφῇ εἰς πένθος, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.
[10] Τ*απεινώθητε ἐνώπιον τοῦ* Κ*υρίου, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.*
[11] Μ*ὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλους, ἀδελφοί· ὅστις καταλαλεῖ ἀδελ-*
φὸν, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ τὸν νόμον, καὶ
κρίνει τὸν νόμον· καὶ ἐὰν κρίνῃς τὸν νόμον, δὲν εἶσαι ἐκτελεστὴς
τοῦ νόμου, ἀλλὰ κριτης. [12] Εἷ*ς εἶναι ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος*
νὰ σώσῃ καὶ νὰ ἀπολέσῃ· σὺ τίς εἶσαι ὅστις κρίνεις τὸν ἄλλον;
[13] Ἔ*λθετε τώρα οἱ λέγοντες,* Σ*ήμερον ἢ αὔριον θέλομεν ὑπά-*

γει εἰς ταύτην τὴν πόλιν, καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον,
καὶ θέλομεν ἐμπορευθῇ καὶ κερδήσει· [14]οἵτινες δὲν ἐξεύρετε τὸ
μέλλον τῆς αὔριον· διότι ποία εἶναι ἡ ζωή σας; εἶναι τῳόντι
ἀτμὸς ὅστις φαίνεται πρὸς ὀλίγον, καὶ ἔπειτα ἀφανίζεται·
[15]ἀντὶ νὰ λέγητε, Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, θέλομεν
κάμει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. [16]Τώρα ὅμως καυχᾶσθε εἰς τὰς ἀλαζο-
νείας σας· πᾶσα τοιαύτη καύχησις εἶναι κακή.
[17]Εἰς τὸν ὅστις λοιπὸν ἐξεύρει νὰ κάμνῃ τὸ καλὸν, καὶ δὲν
κάμνει, εἰς αὐτὸν εἶναι ἁμαρτία.

ΚΕΦ. ε.

ἜΛΘΕΤΕ τώρα οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες διὰ τὰς
ἐπερχομένας ταλαιπωρίας σας. [2]Ὁ πλοῦτός σας ἐσάπη, καὶ
τὰ ἱμάτιά σας ἔγειναν σκωληκόβρωτα. [3]Ὁ χρυσός σας καὶ ὁ
ἄργυρος ἐσκωρίασε, καὶ ἡ σκωρία αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς μαρ-
τυρίαν ἐναντίον σας, καὶ θέλει φάγει τὰς σάρκας σας ὡς πῦρ·
ἐθησαυρίσατε διὰ τὰς ἐσχάτας ἡμέρας. [4]Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν
ἐργατῶν τῶν θερισάντων τὰ χωράφιά σας, τὸν ὁποῖον ἐστερήθη-
σαν ἀπὸ σᾶς, κράζει· καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν θερισάντων εἰσῆλθον
εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ. [5]Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας σας ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·
[6]κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· δὲν σᾶς ἀντιστέκεται.
[7]Μακροθυμήσατε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ
Κυρίου. Ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς περιμένει τὸν πολύτιμον καρπὸν τῆς
γῆς, καὶ μακροθυμεῖ δι' αὐτὸν, ἑωσοῦ λάβῃ βροχὴν πρώϊμον καὶ
ὄψιμον. [8]Μακροθυμήσατε καὶ σεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας
σας· διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε.
[9]Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, διὰ νὰ μὴ κατακρι-
θῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν. [10]Λάβετε,
ἀδελφοί μου, παράδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας
τοὺς προφήτας, οἵτινες ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.
[11]Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· ἠκούσατε τὴν ὑπομο-
νὴν τοῦ Ἰὼβ, καὶ εἴδετε τὸ τέλος τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶναι πολυεύ-
σπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
[12]Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν,
μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἀλλ' ἔστω ὑμῶν τὸ ναὶ,
ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ· διὰ νὰ μὴ πέσητε ὑπὸ κρίσιν.

13 *Κακοπαθεῖ τις μεταξύ σας; ἂς προσεύχηται· εὐθυμεῖ τις;*
ἂς ψάλλῃ. 14 *Ἀσθενεῖ τις μεταξύ σας; ἂς προσκαλέσῃ τοὺς*
πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἂς προσευχηθῶσιν ἐπ' αὐτὸν,
αλείψαντες αὐτὸν μὲ ἔλαιον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. 15 *Καὶ*
ἡ μετὰ πίστεως εὐχὴ θέλει σώσει τὸν πάσχοντα, καὶ ὁ Κύριος
θέλει ἐγείρει αὐτόν· καὶ ἁμαρτίας ἂν ἔπραξε, θέλουσι συγχω-
ρηθῇ εἰς αὐτόν. 16 *Ἐξομολογεῖσθε εἰς ἀλλήλους τα πταίσματά*
σας, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων διὰ νὰ ἰατρευθῆτε. Πολὺ
ἰσχύει ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐνθέρμως γενομένη. 17 *Ὁ Ἠλίας*
ἦτο ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς μὲ ἡμᾶς, καὶ προσηυχήθη ἐνθέρμως
νὰ μὴ βρέξῃ· καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἔτη τρία καὶ μῆνας
ἕξ· 18 *καὶ πάλιν προσηυχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν, καὶ*
ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὑτῆς.
19 *Ἀδελφοὶ, ἐάν τις μεταξύ σας ἀποπλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,*
καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, 20 *ἂς ἐξεύρῃ ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρ-*
τωλὸν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, θέλει σώσει ψυχὴν ἐκ
θανάτου, καὶ θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α΄. β΄.

ΠΕΤΡΟΣ, *ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς παρεπιδήμους*
τοὺς διεσπαρμένους εἰς Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ἀσίαν
καὶ Βιθυνίαν, 2 *ἐκλεκτοὺς κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, διὰ*
τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ
αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· πληθυνθείη χάρις καὶ εἰρήνη εἰς
ἐσᾶς.
3 *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ*
Χριστοῦ, ὅστις κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ ἀνεγέννησεν ἡμᾶς εἰς
ἐλπίδα ζῶσαν διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ
νεκρῶν, 4 *εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον,*
πεφυλαγμένην ἐν τοῖς οὐρανοῖς δι' ἡμᾶς, 5 *οἵτινες μὲ τὴν δύναμιν*
τοῦ Θεοῦ φυλαττόμεθα διὰ τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην
νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ. 6 *Διὰ τὸ ὁποῖον ἀγαλ-*
λιᾶσθε, ἂν καὶ τώρα ὀλίγον, (ἐὰν χρειασθῇ,) λυπηθῆτε ἐν δια-

φόροις πειρασμοῖς, [7]ἵνα ἡ δοκιμὴ τῆς πιστεως σας πολὺ
τιμιωτερα οὖσα παρὰ τὸ χρυσίον τὸ φθειρόμενον, διὰ πυρὸς δὲ
δοκιμαζόμενον, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ὅταν
φανερωθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός· [8]τὸν ὁποῖον ἂν καὶ δὲν εἴδετε,
ἀγαπᾶτε· εἰς τὸν ὁποῖον, ἂν καὶ τώρα δὲν βλέπητε αὐτὸν, πι-
στεύοντες ὅμως, ἀγαλλιᾶσθε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ ἔνδοξον,
[9]ἀπολαμβάνοντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, τὴν σωτηρίαν τῶν
ψυχῶν· [10]περὶ τῆς ὁποίας σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνη-
σαν οἱ προφῆται, οἱ προφητεύσαντες περὶ τῆς χάριτος ἥτις
ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς· [11]ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν
ἐφανέρονε τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ὅτε προεμαρτύρει
τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· [12]εἰς τοὺς
ὁποίους ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχὶ δι' ἑαυτοὺς, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς ὑπηρέ-
τουν αὐτὰ, τὰ ὁποῖα τώρα ἀνηγγέλθησαν πρὸς ἐσᾶς διὰ τῶν
κηρυξάντων τὸ εὐαγγέλιον εἰς ἐσᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τῷ ἀπο-
σταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ
παρακύψωσι.

[13]Διὰ τοῦτο ἀναζωσθέντες τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας σας,
ἐγκρατεύεσθε, καὶ ἔχετε τελειαν ἐλπίδα εἰς τὴν χάριν τὴν
ἐρχομένην εἰς ἐσᾶς ὅταν ἀποκαλυφθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός· [14]ὡς
τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συμμορφούμενοι μὲ τὰς προτέρας ἐπιθυμίας
τὰς ὁποίας εἴχετε ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν· [15]ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος,
ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν, οὕτω καὶ σεῖς γίνεσθε ἅγιοι ἐν πάσῃ δια-
γωγῇ· [16]διότι εἶναι γεγραμμένον, "Ἅγιοι γίνεσθε, διότι ἐγὼ
εἶμαι ἅγιος."

[17]Καὶ ἐὰν ἐπικαλῆσθε Πατερα τον κρίνοντα ἀπροσωπολήπτως
κατὰ τὸ ἔργον ἑκάστου, διάγετε μετὰ φόβου τὸν καιρὸν τῆς
παροικίας σας· [18]ἐξεύροντες ὅτι δὲν ἐλυτρώθητε ἀπὸ τῆς μα-
ταίας πατροπαραδότου διαγωγῆς ὑμῶν διὰ φθαρτῶν, ἀργυρίου ἢ
χρυσίου, [19]ἀλλὰ διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀμνοῦ
ἀμώμου καὶ ἀσπίλου· [20]ὅστις ἦτο μὲν προωρισμένος πρὸ κατα-
βολῆς κόσμου, ἐφανερώθη δὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς διὰ σᾶς,
[21]τοὺς πιστεύοντας δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Θεὸν τον ἀναστήσαντα
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόντα εἰς αὐτὸν δόξαν, ὥστε ἡ πίστις σας
καὶ ἡ ἐλπὶς νὰ ἦναι εἰς τὸν Θεόν.

[22]Καθαρίσαντες λοιπὸν τὰς ψυχάς σας μὲ τὴν ὑπακοὴν τῆς
ἀληθείας διὰ τοῦ Πνεύματος, πρὸς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον,
ἀγαπήσατε ἐνθέρμως ἀλλήλους ἐκ καθαρᾶς καρδίας· [23]ἐπειδὴ

ἀνεγεννήθητε οὐχὶ ἐκ φθαρτοῦ σπέρματος, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ
τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.
24 Διότι "πᾶσα σὰρξ εἶναι ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου
ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
ἐξέπεσεν· 25 ὁ λόγος ὅμως τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα."
Καὶ οὗτος εἶναι ὁ λόγος ὁ εὐαγγελισθεὶς εἰς ἐσᾶς.

ΚΕΦ. β'. — 1 Ἀποῤῥίψαντες λοιπὸν πᾶσαν κακίαν καὶ
πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας κατα-
λαλιὰς, 2 ἐπιποθήσατε, ὡς νεογέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδο-
λον γάλα, διὰ νὰ αὐξηθῆτε δι' αὐτοῦ· 3 ἐπειδὴ ἐγεύθητε "ὅτι
ἀγαθὸς ὁ Κύριος."

4 Εἰς τὸν ὁποῖον προσερχόμενοι, ὡς εἰς λίθον ζῶντα, ὑπὸ μὲν
τῶν ἀνθρώπων ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ τῷ Θεῷ ἐκλεκτὸν,
ἔντιμον, 5 καὶ σεῖς, ὡς λίθοι ζῶντες, οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματι-
κὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέρητε πνευματικὰς θυσίας,
εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6 Διὰ τοῦτο
καὶ περιέχεται ἐν τῇ γραφῇ, "Ἰδοὺ, θέτω ἐν Σιὼν λίθον
ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν δὲν
θέλει καταισχυνθῇ." 7 Εἰς ἐσᾶς λοιπὸν τοὺς πιστεύοντας εἶναι
ἡ τιμή· εἰς δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας, "ὁ λίθος τὸν ὁποῖον ἀπεδοκί-
μασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας," καὶ
"λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·" 8 οἵτινες προσ-
κόπτουσιν εἰς τὸν λόγον, ὄντες ἀπειθεῖς· εἰς τὸ ὁποῖον καὶ
ἦσαν προσδιωρισμένοι. 9 Σεῖς ὅμως εἶσθε "γένος ἐκλεκτὸν, βα-
σίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον," λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπέκτησεν ὁ
Θεὸς, διὰ νὰ ἐξαγγείλητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου, ὅστις σᾶς κάλεσεν
ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἱ ποτὲ μὴ
ὄντες λαὸς, τώρα δὲ λαὸς τοῦ Θεοῦ· οἱ ποτὲ μὴ ἠλεημένοι, τώρα δὲ
ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοὶ, σᾶς παρακαλῶ ὡς ξένους καὶ παρεπιδήμους, νὰ
ἀπέχητε ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται
κατὰ τῆς ψυχῆς· 12 νὰ ἔχητε καλὴν τὴν διαγωγήν σας μεταξὺ
τῶν ἐθνῶν, ἵνα, ἐνῷ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιοὺς, ἐκ τῶν
καλῶν ἔργων, ὅταν ἴδωσιν αὐτὰ, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκέψεως.

13 Ὑποτάχθητε λοιπὸν εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην διάταξιν διὰ
τὸν Κύριον· εἴτε εἰς βασιλέα, ὡς ὑπερέχοντα, 14 εἴτε εἰς ἡγε-

μόνας, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομενους εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν,
ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· [15]διότι οὕτως εἶναι τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες νὰ ἀποστομόνητε τὴν ἀγνωσίαν τῶν
ἀφρόνων ἀνθρώπων· [16]ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἔχοντες τὴν
ἐλευθερίαν ἐπικάλυμμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.
[17]Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φο-
βεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

[18]Οἱ οἰκέται, ὑποτάσσεσθε ἐν παντὶ φόβῳ εἰς τοὺς κυρίους
σας, οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐπιεικεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς
διεστραμμένους· [19]διότι τοῦτο εἶναι χάρις, τὸ νὰ ὑποφέρῃ τις
λύπας διὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν συνείδησιν, πάσχων ἀδίκως.

[20]Διότι ποία δόξα εἶναι, ἐὰν ἁμαρτάνοντες καὶ ῥαπιζόμενοι
ὑπομένητε; ἐὰν ὅμως ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομένητε,
τοῦτο εἶναι χάρις παρὰ τῷ Θεῷ. [21]Διότι εἰς τοῦτο προσ-
εκλήθητε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀφίνων
παράδειγμα εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ ἀκολουθήσητε τὰ ἴχνη αὐτοῦ·
[22]ὅστις "ἁμαρτίαν δὲν ἔκαμεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ." [23]Ὅστις λοιδορούμενος δὲν ἀντελοιδόρει, πάσχων δὲν
ἠπείλει, ἀλλὰ παρέδιδεν ἑαυτὸν εἰς τὸν κρίνοντα δικαίως
[24]ὅστις τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἐβάστασεν ἐν τῷ σώματι
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, διὰ νὰ ζήσωμεν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ἀπο-
θανόντες κατὰ τὰς ἁμαρτίας· "μὲ τοῦ ὁποίου τὴν πληγὴν
ἰατρεύθητε." [25]Διότι ὑπήρχετε "ὡς πρόβατα πλανώμενα"
ἀλλὰ τώρα ἐπεστράφητε εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
ψυχῶν σας.

ΚΕΦ. γ'.

ὉΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας ὑμῶν,
ἵνα καὶ ἐάν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον, κερδηθῶσιν ἄνευ τοῦ
λόγου διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν γυναικῶν, [2]ἀφοῦ ἴδωσι τὴν μετὰ
φόβου καθαρὰν διαγωγήν σας. [3]Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ἂς
ἦναι οὐχὶ ὁ ἐξωτερικὸς, ὁ τοῦ πλέγματος τῶν τριχῶν καὶ τῆς
περιθέσεως τῶν χρυσίων, ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ἱματίων, [4]ἀλλ' ὁ
κρυπτὸς ἄνθρωπος τῆς καρδίας κεκοσμημένος μὲ τὴν ἀφθαρσίαν
τοῦ πρᾳέου καὶ ἡσυχίου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
εἶναι πολύτιμον. [5]Διότι οὕτω ποτὲ καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ
ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐστόλιζον ἑαυτὰς ὑποτασσόμεναι εἰς
τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. [6]Καθὼς ἡ Σάῤῥα ὑπήκουσεν εἰς τὸν

Ἀβραάμ, καλοῦσα αὐτὸν κύριον· τῆς ὁποίας σεῖς ἐγεννήθητε
τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.
7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικεῖτε μὲ τὰς γυναῖκάς σας ἐν φρονήσει,
ἀποδίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γένος ὡς εἰς σκεῦος ἀσθενέ-
στερον, καὶ ὡς εἰς συγκληρονόμους τῆς χάριτος τῆς ζωῆς, διὰ νὰ
μὴ ἐμποδίζωνται αἱ προσευχαί σας.

8 Τελευταῖον δὲ, γίνεσθε πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλά-
δελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες· 9 μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ
κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, εὐλογοῦν-
τες· ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι εἰς τοῦτο προσεκλήθητε, διὰ νὰ
κληρονομήσητε εὐλογίαν· 10 "διότι ὅστις θέλει να ἀγαπᾷ τὴν
ζωὴν, καὶ ἴδῃ ἡμέρας ἀγαθὰς, ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ
ἀπὸ κακοῦ, καὶ τὰ χείλη αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῶσι δόλον.
11 Ἂς ἐκκλίνῃ ἀπὸ κακοῦ, καὶ ἂς πράξῃ ἀγαθόν· ἂς ζητήσῃ
εἰρήνην, καὶ ἂς ἀκολουθήσῃ αὐτήν. 12 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ
Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὦτα αὐτοῦ εἰς τὴν δέησιν
αὐτῶν· τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τῶν πραττόντων
κακά."
13 Καὶ τίς θέλει σᾶς κακοποιήσει, ἐὰν γείνητε μιμηταὶ τοῦ
ἀγαθοῦ; 14 ἀλλ' ἐὰν καὶ πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, εἶσθε
μακάριοι· "τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆ-
τε·" 15 ἀλλὰ "ἁγιάσατε Κύριον τὸν Θεὸν" ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· καὶ ἔστε πάντοτε ἕτοιμοι εἰς ἀπολογίαν μετὰ πρᾳότητος
καὶ φόβου, πρὸς πάντα τὸν ζητοῦντα ἀπὸ σᾶς λόγον περὶ τῆς
ἐλπίδος τῆς ἐν ὑμῖν· 16 ἔχοντες συνείδησιν ἀγαθὴν, ἵνα, ἐνῷ
σᾶς καταλαλῶσιν ὡς κακοποιοὺς, καταισχυνθῶσιν οἱ συκοφαν-
τοῦντες τὴν καλήν σας ἐν Χριστῷ διαγωγήν. 17 Διότι καλή-
τερον νὰ πάσχητε, ἐὰν ἦναι οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
ἀγαθοποιοῦντες, παρὰ κακοποιοῦντες.
18 Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ
δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, διὰ νὰ φέρῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεὸν,
θανατωθεὶς μὲν κατὰ τὴν σάρκα, ζωοποιηθεὶς δὲ διὰ τοῦ
Πνεύματος· 19 διὰ τοῦ ὁποίου πορευθεὶς ἐκήρυξε καὶ πρὸς
τὰ πνεύματα τα ἐν τῇ φυλακῇ, 20 τὰ ὁποῖα ἠπείθησαν ποτὲ,
ὅτε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐπρόσμενε ποτὲ αὐτοὺς ἐν ταῖς ἡ-
μέραις τοῦ Νῶε, ἐνῷ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτὸς, εἰς ἣν ὀλίγαι
(τουτέστιν ὀκτὼ) ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος· 21 τοῦ ὁποίου

ἀντίτυπον ὂν το βάπτισμα σώζει καὶ ἡμᾶς τὴν σήμερον, (οὐχὶ ἀποβολὴ τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ μαρτυρία τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς Θεὸν,) διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
22 *Ὅστις εἶναι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς ὃν ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.*

ΚΕΦ. δ'

ἘΠΕΙΔΗ *λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ημῶν κατα σάρκα, ὁπλίσθητε καὶ σεῖς τὸ αὐτὸ φρόνημα· διότι ὁ παθὼν κατα σάρκα ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας·*
2 *διὰ νὰ ζήσητε τὸν ἐν σαρκὶ ἐπίλοιπον χρόνον, οὐχὶ πλέον ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ.*
3 *Διότι ἀρκετὸς* εἶναι *εἰς ἡμᾶς ὁ παρελθὼν καιρὸς τοῦ βίου, ὅτι ἐπράξαμεν τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, περιπατήσαντες ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις,*
4 *καὶ διὰ τοῦτο παραξενεύονται, ὅτι σεῖς δὲν συντρέχετε* μὲ αὐτοὺς *εἰς τὴν αὐτὴν ἐκχείλισιν τῆς ἀσωτίας, καὶ* σᾶς *βλασφημοῦσιν·*
5 *οἵτινες θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον ὅστις εἶναι ἕτοιμος νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.*
6 *Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐκηρύχθη τὸ εὐαγγέλιον καὶ πρὸς τοὺς νεκροὺς, διὰ νὰ κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους ἐν σαρκὶ, νὰ ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν ἐν πνεύματι.*

7 *Πάντων δὲ τὸ τέλος ἐπλησίασε· φρονίμως λοιπὸν διάγετε, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς.*
8 *Πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ἔνθερμον τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην· διότι "ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν."*
9 Γίνεσθε *φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, χωρὶς γογγυσμῶν.*
10 *Ἕκαστος κατὰ τὸ χάρισμα τὸ ὁποῖον ἔλαβεν, ὑπηρετεῖτε κατὰ τοῦτο εἰς ἀλλήλους, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς πολυειδοῦς χάριτος τοῦ Θεοῦ.*
11 *Ἐάν τις λαλῇ,* ἂς λαλῇ *ὡς* λαλῶν *λόγια Θεοῦ· ἐάν τις ὑπηρετῇ,* ἂς ὑπηρετῇ *ὡς* ὑπηρετῶν *ἐκ τῆς δυνάμεως τὴν ὁποίαν χορηγεῖ ὁ Θεὸς, διὰ νὰ δοξάζηται ἐν πᾶσιν ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

12 *Ἀγαπητοὶ, μη παραξενεύεσθε διὰ τὸν βασανισμὸν τὸν γινομενον εἰς ἐσᾶς πρὸς δοκιμασίαν, ὡς ἐὰν συνέβαινεν εἰς ἐσᾶς παράδοξόν* τι.
13 *Ἀλλὰ καθότι εἶσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, χαίρετε, ἵνα καὶ ὅταν ἡ δόξα αὐτοῦ φανερωθῇ, χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.*
14 *Ἐὰν ὀνειδίζησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ*

Χριστοῦ, εἶσθε μακάριοι· διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ
Θεοῦ ἀναπαύεται ἐφ' ὑμᾶς· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται,
κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. 15 Διότι μηδεὶς ὑμῶν ἂς μὴ πάσχῃ
ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ
ἀλλότρια· 16 ἀλλ' ἐὰν πάσχῃ ὡς ἢ Χριστιανὸς, ἂς μὴ αἰσχύνηται,
ἀλλ' ἂς δοξάζῃ τὸν Θεὸν κατὰ τοῦτο· 17 διότι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ
νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἂν ἀρχίζῃ πρῶτον
ἀφ' ἡμῶν, τί θέλει εἶσθαι τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Θεοῦ; 18 Καὶ "ἂν ὁ δίκαιος μόλις σώζηται, ὁ ἀσεβὴς
καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ θέλει φανῇ;" 19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἂς ἐμπιστεύωνται τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς
εἰς αὐτὸν ὡς εἰς πιστὸν δημιουργὸν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

ΚΕΦ. ε'.

ΤΟΥΣ μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλῶ ἐγὼ, ὁ συμπρε-
σβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ
κοινωνὸς τῆς δόξης ἥτις μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ· 2 ποιμάνατε
τὸ μεταξύ σας ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκα-
στικῶς, ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·
3 μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τὴν κληρονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τύποι
γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. 4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ ἀρχιποιμὴν,
θέλετε λάβει τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης.
5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποτάχθητε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους·
πάντες δὲ ὑποτασσόμενοι εἰς ἀλλήλους, ἐνδύθητε τὴν ταπει-
νοφροσύνην· διότι "ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους,
εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν." 6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ
τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ·
7 καὶ πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ῥίψατε ἐπ' αὐτὸν, διότι αὐτὸς
φροντίζει περὶ ὑμῶν.
8 Ἐγκρατεύθητε, ἀγρυπνήσατε· διότι ὁ ἀντίδικός σας διά-
βολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιέρχεται, ζητῶν τίνα νὰ καταπίῃ·
9 Εἰς τὸν ὁποῖον ἀντιστάθητε μένοντες στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν,
ἐξεύροντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα γίνονται εἰς τοὺς ἀδελφούς
σας τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ. 10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὅστις
ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν διὰ τοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ, ἀφοῦ πάθητε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ, στη-

ρίξῃ, ἐνισχύσῃ, θεμελιώσῃ· 11 εἰς αὐτὸν εἴη ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
12 Σᾶς ἔγραψα ἐν βραχυλογίᾳ διὰ τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ
ἀδελφοῦ, ὡς φρονῶ, προτρέπων καὶ ἐπιμαρτυρῶν ὅτι αὕτη εἶναι
ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν στέκεσθε. 13 Σᾶς
ἀσπάζεται ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ ἐκκλησία, καὶ Μάρκος
ὁ υἱός μου. 14 Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.
Εἰρήνη εἰς πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α'.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πρὸς τοὺς ὅσοι ἔλαχον ἰσότιμον μὲ ἡμᾶς πίστιν εἰς τὴν δικαιο-
σύνην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. 2 Χάρις
καὶ εἰρήνη πληθυνθείη εἰς ἐσᾶς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ,
καὶ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς ἡ θεία δύναμις αὐτοῦ ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς πάντα τὰ
πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος
ἡμᾶς διὰ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ ἀρετῆς· 4 διὰ τῶν ὁποίων ἐδωρήθη-
σαν εἰς ἡμᾶς αἱ μέγισται καὶ τίμιαι ἐπαγγελίαι, ἵνα διὰ
τούτων γείνητε κοινωνοὶ θείας φύσεως, ἀποφυγόντες τὴν ἐν τῷ
κόσμῳ ὑπάρχουσαν διὰ τῆς ἐπιθυμίας διαφθοράν· 5 καὶ δι' αὐτὸ δὲ
τοῦτο, καταβαλόντες πᾶσαν σπουδὴν, προσθέσατε εἰς τὴν
πίστιν σας τὴν ἀρετὴν, εἰς δὲ τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν. 6 Εἰς δὲ
την γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, εἰς δὲ τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονὴν,
εἰς δὲ τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν, 7 εἰς δὲ τὴν εὐσέβειαν τὴν
φιλαδελφίαν, εἰς δὲ τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην. 8 Διότι, ἐὰν
ταῦτα ὑπάρχωσιν εἰς ἐσᾶς καὶ περισσεύωσι, σᾶς καθιστῶσιν
οὐχὶ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. 9 Ἐπειδὴ εἰς ὅντινα δὲν ὑπάρχουσι ταῦτα,
τυφλὸς εἶναι, μυωπάζει, καὶ ἐλησμόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν
παλαιῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. 10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοὶ, ἐπιμελήθητε
περισσότερον νὰ κάμητε βεβαίαν τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἐκλογήν σας

διότι ταῦτα κάμνοντες, δὲν θέλετε πταίσει ποτέ. 11 *Διότι οὕτω*
θέλει σᾶς δοθῇ πλουσίως ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν
τοῦ Κυρίου *ἡμῶν καὶ* Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 *Ὅθεν δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ὑπενθυμίζω πάντοτε περὶ*
τούτων, καίτοι εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους εἰς τὴν παροῦσαν
ἀλήθειαν. 13 Σ*τοχάζομαι ὅμως δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐν τούτῳ*
τῷ σκηνώματι, νὰ σᾶς διεγείρω διὰ τῆς ὑπενθυμίσεως· 14 *ἐπειδὴ*
ἐξεύρω, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλω ἀποθέσει τὸ σκήνωμά μου, καθὼς
καὶ ὁ Κύριος *ἡμῶν* Ἰησοῦς Χριστὸς *μοὶ ἐφανέρωσε.* 15 Θέλω
ὅμως ἐπιμεληθῇ, ὥστε σεῖς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου νὰ
δύνασθε πάντοτε νὰ ἐνθυμῆσθε αὐτά.

16 *Διότι σᾶς ἐγνωστοποιήσαμεν τὴν δύναμιν καὶ παρουσίαν*
τοῦ Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *οὐχὶ μύθους σοφιστικοὺς*
ἀκολουθήσαντες, ἀλλ' αὐτόπται γενόμενοι τῆς ἐκείνου μεγα-
λειότητος. 17 *Διότι ἔλαβε παρὰ* Θεοῦ Πατρὸς *τιμὴν καὶ δόξαν,*
ὅτε ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοιαύτη φωνὴ ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης,
"*Οὗτος εἶναι ὁ* Υἱός *μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ εὐηρε-*
στήθην." 18 Κ*αὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ*
ἐλθοῦσαν, ὄντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Κ*αὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν*
ὁποῖον κάμνετε καλὰ νὰ προσέχητε, ὡς εἰς λύχνον φέγγοντα ἐν
σκοτεινῷ τόπῳ, ἑωσοῦ ἔλθῃ ἡ αὐγὴ τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ φωσφόρος
ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, 20 *τοῦτο πρῶτον ἐξεύροντες ὅτι*
οὐδεμία προφητεία τῆς γραφῆς, γίνεται ἐξ ἰδίας τοῦ προφητεύοντος
διασαφήσεως. 21 *Διότι δὲν ἦλθε ποτὲ προφητεία ἐκ θελήματος*
ἀνθρώπου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Πνεύματος *τοῦ* Ἁγίου *κινούμενοι ἐλάλη-*
σαν οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. β'.

ὙΠΗΡΞΑΝ *ὅμως καὶ ψευδοπροφῆται μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καθὼς*
καὶ μεταξύ σας θέλουσιν εἶσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι
παρεισάξει αἱρέσεις ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν ἀγοράσαντα
αὐτοὺς Δεσπότην, *ἐπισύροντες εἰς ἑαυτοὺς ταχεῖαν ἀπώλειαν.*
2 Κ*αὶ πολλοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει εἰς τὰς ἀπωλείας αὐτῶν,*
διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας θέλει βλασφημηθῇ. 3 Καὶ
διὰ πλεονεξίαν θέλουσι σᾶς ἐμπορευθῇ μὲ πλαστοὺς λόγους

τῶν ὁποιων ἡ καταδικη ἔκπαλαι δὲν μένει ἀργὴ, καὶ ἡ ἀπώλεια
αὐτῶν δὲν νυστάζει.
4 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐφείσθη ἀγγέλους ἁμαρτησαντας,
ἀλλὰ ῥίψας αὐτοὺς εἰς τὸν τάρταρον δεδεμένους μὲ ἁλύσεις σκότους,
παρέδωκε διὰ να φυλάττωνται εἰς κρίσιν· 5 καὶ ἐὰν τον παλαιὸν
κόσμον δὲν ἐφείσθη, ἀλλὰ φέρων κατακλυσμον ἐπὶ τὸν κόσμον
τῶν ἀσεβῶν, ἐφύλαξεν ὄγδοον τὸν Νῶε, κηρυκα τῆς δικαιοσύνης·
6 καὶ κατέκρινεν εἰς καταστροφὴν τὰς πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ
τῆς Γομόῤῥας, καὶ ἐτέφρωσε, καταστήσας παραδειγμα τῶν μελ-
λόντων νὰ ἀσεβῶσι· 7 καὶ ἠλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λὼτ καταθλι-
βόμενον ὑπὸ τῆς ἀσελγοῦς διαγωγῆς τῶν ἀνόμων· 8 (διότι
ὁ δίκαιος, κατοικῶν μεταξὺ αὐτῶν, δι' ὁράσεως καὶ ἀκοῆς ἐβα-
σάνιζεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν δικαίαν αὐτοῦ ψυχὴν διὰ τὰ
ἄνομα ἔργα αὐτῶν·) 9 ἐξεύρει ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερόνῃ ἐκ τοῦ
πειρασμοῦ τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς δὲ ἀδίκους νὰ φυλάττῃ εἰς τὴν
ἡμέραν τῆς κρίσεως διὰ νὰ κολάζωνται· 10 μάλιστα δὲ τοὺς
ὀπίσω τῆς σαρκὸς ἀκολουθοῦντας μὲ ἐπιθυμίαν ἀκαθαρσίας, καὶ
καταφρονοῦντας τὴν ἐξουσίαν· εἶναι τολμηταὶ, αὐθάδεις, δὲν
τρέμουσι βλασφημοῦντες τὰ ἀξιώματα· 11 ἐνῷ οἱ ἄγγελοι,
μεγαλήτεροι ὄντες εἰς ἰσχὺν καὶ δύναμιν, δὲν φέρουσι κατ' αὐτῶν
βλάσφημον κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. 12 Οὗτοι ὅμως, ὡς
ἄλογα φυσικὰ ζῶα, γεγεννημενα διὰ ἅλωσιν καὶ φθορὰν, βλασ-
φημοῦσι περὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦσι, καὶ θέλουσι
καταφθαρῆ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν διαφθορᾷ, 13 καὶ θέλουσι λάβει
τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας αὐτῶν· στοχάζονται ἡδονὴν τὴν καθη-
μερινὴν τρυφὴν, εἶναι σπῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶσιν ἐν ταῖς
ἀπάταις αὐτῶν, συμποσιάζουσι μὲ σᾶς· 14 ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς
μεστοὺς μοιχείας, καὶ μὴ παυομένους ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· δελεά-
ζουσι ψυχὰς ἀστηρίκτους, ἔχουσι τὴν καρδίαν γεγυμνασμένην
εἰς πλεονεξίας, εἶναι τέκνα κατάρας· 15 ἀφήσαντες τὴν εὐθεῖαν
ὁδον ἐπλανήθησαν, καὶ ἠκολούθησαν τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλαὰμ υἱοῦ
τοῦ Βοσὸρ, ὅστις ἠγάπησε τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας· 16 ἠλέγχθη
ὅμως διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παρανομίαν· ἄφωνον ὑποζύγιον, μὲ
φωνὴν ἀνθρώπου λαλῆσαν, ἐμπόδισε τὴν παραφροσύνην τοῦ
προφήτου. 17 Οὗτοι εἶναι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ ἀνεμο-
στροβίλου ἐλαυνόμεναι, διὰ τους ὁποίους το ζοφερον σκότος
φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Διότι λαλοῦντες ὑπερήφανα λόγια ματαιοτητος, δελεάζουσι

μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, μὲ τὰς ἀσελγείας, ἐκεινους οἵτινες
τῳόντι ἀπέφυγον τοὺς ἐν πλάνῃ ζῶντας· [19] *ἐπαγγελλόμενοι εἰς*
αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ἐνῷ αὐτοὶ εἶναι δοῦλοι τῆς διαφθορᾶς· διότι
ἀπὸ ὅντινα νικᾶταί τις, τούτου καὶ δοῦλος γίνεται. [20] *Ἐπειδὴ,*
ἐὰν ἀφοῦ ἀπέφυγον τὰ μολύσματα τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιγνώ-
σεως τοῦ Κυρίου *καὶ* Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, *ἐνεπλέχθησαν*
πάλιν εἰς ταῦτα καὶ νικῶνται, ἔγειναν εἰς αὐτοὺς τὰ ἔσχατα
χειρότερα τῶν πρώτων. [21] *Ἐπειδὴ καλήτερον ἦτο εἰς αὐτοὺς νὰ*
μὴ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, παρὰ ἀφοῦ ἐγνώρισαν
νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐκ τῆς παραδοθείσης εἰς αὐτοὺς ἁγίας ἐντολῆς.
[22] *Συνέβη δὲ εἰς αὐτοὺς τὸ τῆς ἀληθινῆς παροιμίας,* "Ὁ *κύων*
ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ *ἐξέραμα*" *καὶ,* Ὁ *χοῖρος λουσθεὶς*
ἐπέστρεψεν *εἰς τὸ κύλισμα τοῦ βορβόρου.*

ΚΕΦ. γ.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ *ἤδη ταύτην τὴν ἐπιστολὴν σᾶς γράφω, ἀγαπητοὶ,*
μὲ τὰς ὁποίας διεγείρω δι' ὑπενθυμίσεως τὴν εἰλικρινῆ σας
διάνοιαν· [2] *διὰ νὰ ἐνθυμηθῆτε τοὺς λόγους τοὺς προλαληθέντας*
ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τὴν παραγγελίαν ἡμῶν τῶν ἀπο-
στόλων τοῦ Κυρίου *καὶ* Σωτῆρος· [3] *τοῦτο πρῶτον γνωρίζοντες,*
ὅτι θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμπαῖκται, περιπα-
τοῦντες κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν *ἐπιθυμίας·* [4] *καὶ λέγοντες,* Ποῦ
εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τῆς παρουσίας αὐτοῦ; διότι ἀφ' ἧς ἡμέρας *οἱ*
πατέρες ἐκοιμήθησαν, τὰ πάντα διαμένουσιν οὕτως ἀπ' ἀρχῆς
τῆς κτίσεως. [5] *Διότι ἑκουσίως ἀγνοοῦσι τοῦτο, ὅτι μὲ τὸν λόγον*
τοῦ Θεοῦ *οἱ οὐρανοὶ ἔγειναν ἔκπαλαι, καὶ ἡ γῆ συνεστῶσα ἐξ*
ὕδατος καὶ δι' ὕδατος· [6] *διὰ τῶν ὁποίων ὁ τότε κόσμος ἀπωλέσθη*
κατακλυσθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕδατος· [7] *οἱ δὲ σημερινοὶ οὐρανοὶ καὶ ἡ*
γῆ, διὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶναι ἀποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι
διὰ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν
ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

[8] *Ἓν δὲ τοῦτο ἂς μὴ σᾶς λανθάνῃ, ἀγαπητοὶ, ὅτι παρὰ* Κυρίῳ
μία ἡμέρα εἶναι *ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.*
[9] *Δὲν βραδύνει ὁ* Κύριος *τὴν ὑπόσχεσιν* αὐτοῦ, *ὥς τινὲς λογίζονται*
τοῦτο *βραδύτητα· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ θέλων νὰ*
ἀπολεσθῶσι τινὲς, ἀλλὰ πάντες νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν.
[10] *Θέλει δὲ ἐλθεῖ ἡ ἡμέρα τοῦ* Κυρίου, *ὡς κλέπτης ἐν νυκτί·*

*καθ' ἣν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι παρέλθει μὲ συριγμὸν, τὰ στοιχεῖα
δὲ πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθῇ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
ἔργα θέλουσι κατακαῇ.*

11 Ἐπειδὴ λοιπὸν πάντα ταῦτα διαλύονται, ὁποῖοι πρέπει νὰ
ἦσθε σεῖς εἰς πολίτευμα ἅγιον καὶ εὐσέβειαν, 12 προσμένοντες
καὶ σπεύδοντες εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, καθ' ἣν
οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι διαλυθῇ, καὶ τὰ στοιχεῖα πυρα-
κτούμενα θέλουσι χωνευθῇ; 13 Κατὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ
νέους οὐρανοὺς καὶ νέαν γῆν προσμένομεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη
κατοικεῖ.

14 Δια τοῦτο, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσμένοντες, σπουδάσατε νὰ
εὑρεθῆτε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. 15 Καὶ
νομίζετε σωτηρίαν τὴν μακροθυμιαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καθὼς
καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος ἔγραψε πρὸς ἐσᾶς κατὰ
τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν σοφίαν, 16 ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστο-
λαῖς αὐτοῦ, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· μεταξὺ τῶν ὁποίων
εἶναι τινὰ δυσνόητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρε-
βλόνουσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν
ἀπώλειαν.

17 Σεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, προγνωρίζοντες ταῦτα, φυλάττεσθε,
διὰ νὰ μὴ παρασυρθῆτε μὲ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, καὶ ἐκ-
πέσητε ἀπὸ τὸν στηριγμόν σας. 18 Αὐξάνεσθε δὲ εἰς τὴν χάριν
καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Εἰς αὐτὸν ἔστω ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'.

ἘΚΕΙΝΟ τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ
ὁποῖον εἴδομεν μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήσαμεν,
καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς·
2 (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ εἴδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ
ἀπαγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦτο παρὰ
τῷ Πατρὶ, καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·) 3 ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴδομεν
καὶ ἠκούσαμεν, ἀπαγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχητε καὶ σεῖς

κοινωνιαν μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡμῶν εἶναι μετὰ τοῦ
Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 *Καὶ ταῦτα*
γράφομεν πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρά σας.
5 *Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπαγγελία, τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπ' αὐτοῦ*
καὶ ἀναγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς, Ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ σκοτία
ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία. 6 *Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν*
ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ περιπατῶμεν ἐν τῷ σκότει, ψευδόμεθα
καὶ δὲν πράττομεν τὴν ἀλήθειαν. 7 *Ἐὰν ὅμως περιπατῶμεν ἐν*
τῷ φωτὶ καθὼς αὐτὸς εἶναι ἐν τῷ φωτὶ, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλ-
λήλων, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθα-
ρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
8 *Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν,*
καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ἐν ἡμῖν. 9 *Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρ-*
τίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς
ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.
10 *Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αὐτὸν,*
καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἐν ἡμῖν.

ΚΕΦ. β'. γ'.

ΤΕΚΝΙΑ *μου, ταῦτα σᾶς γράφω, διὰ νὰ μὴ ἁμαρτήσητε· καὶ*
ἐάν τις ἁμαρτήσῃ, ἔχομεν παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Δίκαιον. 2 *Καὶ αὐτὸς εἶναι ἱλασμὸς περὶ*
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ οὐχὶ μόνον περὶ τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ
καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.
3 *Καὶ ἐν τούτῳ γνωρίζομεν, ὅτι ἐγνωρίσαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς*
ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάττωμεν. 4 *Ὅστις λέγει, Ἐγνώρισα αὐτὸν,*
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δὲν φυλαττει, ψεύστης εἶναι καὶ ἐν τούτῳ
ἡ ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει· 5 *ὅστις ὅμως φυλάττῃ τὸν λόγον αὐτοῦ,*
ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τετελειωμένη. Ἐν
τούτῳ γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα ἐν αὐτῷ. 6 *Ὅστις λέγει ὅτι μένει*
ἐν αὐτῷ, χρεωστεῖ, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω
νὰ περιπατῇ.
7 *Ἀδελφοὶ, δὲν σᾶς γράφω ἐντολην νέαν, ἀλλ' ἐντολὴν πα-*
λαιὰν, τὴν ὁποίαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ
λόγος τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. 8 *Πάλιν ἐντολὴν νέαν*
σᾶς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθὲς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐσᾶς· διότι
τὸ σκότος παρέρχεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φέγγει.
9 *Ὅστις λέγει, ὅτι εἶναι ἐν τῷ φωτὶ, καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν*

αὐτοῦ, ἐν τῷ σκότει εἶναι ἕως τώρα. [10] Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ δὲν εἶναι.
[11] Ὅστις ὅμως μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ σκότει εἶναι, καὶ
ἐν τῷ σκότει περιπατεῖ, καὶ δὲν ἐξεύρει που ὑπάγει, διότι τὸ
σκότος ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

[12] Γράφω πρὸς ἐσᾶς, τεκνία, διότι συνεχωρήθησαν αἱ ἁμαρτίαι
σας διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. [13] Γράφω πρὸς ἐσᾶς, πατέρες, διότι
ἐγνωρίσατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω πρὸς ἐσᾶς, νεανίσκοι, διότι
ἐνικήσατε τὸν πονηρόν· γράφω πρὸς ἐσᾶς, παιδία, διότι ἐγνω-
ρίσατε τὸν Πατέρα. [14] Ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς, πατέρες, διότι
ἐγνωρίσατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς, νεανίσκοι, διότι
εἶσθε ἰσχυροὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ ἐνικήσατε
τὸν πονηρόν.

[15] Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις
ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ·
[16] διότι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπι-
θυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, δὲν εἶναι ἐκ τοῦ
Πατρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου. [17] Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται,
καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὅστις ὅμως πράττει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

[18] Παιδία, ἐσχάτη ὥρα εἶναι· καὶ καθὼς ἠκούσατε, ὅτι ὁ ἀντί-
χριστος ἔρχεται, καὶ τώρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ὑπάρχουσιν·
ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ἐσχάτη ὥρα. [19] Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον,
ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἐξ ἡμῶν· διότι, ἐὰν ἦσαν ἐξ ἡμῶν, ἤθελον μένει
μεθ' ἡμῶν· ἀλλὰ ἐξῆλθον, διὰ νὰ φανερωθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι
πάντες ἐξ ἡμῶν. [20] Καὶ σεῖς ἔχετε χρίσμα ἀπὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ
γνωρίζετε πάντα. [21] Δὲν σᾶς ἔγραψα διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν
ἀλήθειαν, ἀλλὰ διότι ἐξεύρετε αὐτὴν, καὶ διότι πᾶν ψεῦδος ἐκ
τῆς ἀληθείας δὲν εἶναι. [22] Τίς εἶναι ὁ ψεύστης, εἰμὴ ὁ ἀρνού-
μενος ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός; οὗτος εἶναι ὁ ἀντί-
χριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. [23] Πᾶς ὁ ἀρ-
νούμενος τὸν Υἱὸν, δὲν ἔχει οὐδὲ τὸν Πατέρα· ὅστις ὁμολογεῖ τὸν
Υἱὸν ἔχει καὶ τὸν Πατέρα.

[24] Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὑμεῖς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἂς
μένῃ ἐν ὑμῖν. Ἐὰν μένῃ ἐν ὑμῖν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ὑμεῖς θέλετε μένει ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρί.
[25] Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὑπεσχέθη
πρὸς ἡμᾶς, ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. [26] Ταῦτα σᾶς ἔγραψα περὶ ἐκείνων,

οἵτινες σᾶς πλανῶσι. 27 Καὶ *τὸ χρίσμα τὸ ὁποῖον ὑμεῖς ἐλά-
βετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ δὲν ἔχετε χρειαν νὰ σᾶς
διδάσκῃ τις· ἀλλὰ καθὼς σᾶς διδάσκει τὸ αὐτὸ χρίσμα περὶ
πάντων,* οὕτω *καὶ ἀληθὲς εἶναι, καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος· καὶ καθὼς
σᾶς ἐδίδαξε, θέλετε μένει ἐν αὐτῷ.*
28 Καὶ *τώρα, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα, ὅταν φανερωθῇ,
ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρου-
σίᾳ αὐτοῦ.*
29 Ἐὰν *ἐξεύρητε ὅτι εἶναι δίκαιος, γνωρίζετε ὅτι πᾶς ὁ πράττων
τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ ἐγεννήθη.*

ΚΕΦ. γ'.—1 Ἰδέτε *ὁποίαν ἀγάπην ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ* Πατὴρ,
ὥστε νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ· *διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν
γνωρίζει ἡμᾶς, διότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.*
2 Ἀγαπητοὶ, *τώρα εἴμεθα τέκνα* Θεοῦ· *καὶ ἔτι δὲν ἐφανερώθη
τί θέλομεν εἶσθαι· ἐξεύρομεν ὅμως, ὅτι, ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν
εἶσθαι ὅμοιοι μὲ αὐτόν· διότι θέλομεν ἰδεῖ αὐτὸν καθὼς εἶναι.*
3 Καὶ *πᾶς ὅστις ἔχει τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτὸν, καθαρίζει
ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.* 4 Πᾶς *ὅστις πράττει τὴν
ἁμαρτίαν, πράττει καὶ τὴν ἀνομίαν· διότι ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ
ἀνομία.* 5 Καὶ *ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, διὰ νὰ σηκώσῃ
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει.* 6 Πᾶς
*ὅστις μένει ἐν αὐτῷ, δὲν ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, δὲν εἶδεν
αὐτὸν, οὐδὲ ἐγνώρισεν αὐτόν.*
7 Τεκνία, *ἂς μὴ σᾶς πλανᾷ μηδείς· ὅστις πραττει την δικαιο-
σύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.* 8 Ὅστις
*πράττει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου· διότι ἀπ' ἀρχῆς
ὁ διάβολος ἁμαρτάνει.* Διὰ *τοῦτο ἐφανερώθη ὁ* Υἱὸς *τοῦ* Θεοῦ,
διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 Πᾶς *ὅστις ἐγεν-
νήθη ἐκ τοῦ* Θεοῦ, *ἁμαρτίαν δὲν πράττει, διότι σπέρμα αὐτοῦ
μένει ἐν αὐτῷ· καὶ δὲν δύναται νὰ ἁμαρτάνῃ, διότι ἐγεννήθη ἐκ
τοῦ* Θεοῦ. 10 Ἐν *τούτῳ γνωρίζονται τὰ τέκνα τοῦ* Θεοῦ *καὶ τὰ
τέκνα τοῦ διαβόλου.* Πᾶς *ὅστις δὲν πράττει δικαιοσύνην, δὲν
εἶναι ἐκ τοῦ* Θεοῦ, *οὐδὲ ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.*
11 Διότι *αὕτη εἶναι ἡ παραγγελία τὴν ὁποίαν ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·* 12 *οὐχὶ καθὼς ὁ* Κάϊν *ἦτο
ἐκ τοῦ πονηροῦ, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.* Καὶ *διὰ τί
ἔσφαξεν αὐτόν; διότι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἦσαν πονηρὰ, τὰ δὲ τοῦ*

ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. 13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἂν ὁ
κόσμος σᾶς μισῇ. 14 Ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι μετέβημεν ἐκ τοῦ
θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὅστις
δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. 15 Πᾶς ὅστις
μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ ἐξεύρετε
ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος, δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν ἐν
ἑαυτῷ.

16 Ἐκ τούτου γνωρίζομεν την ἀγαπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν
την ψυχὴν αὐτοῦ ἔβαλε· καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν νὰ βάλλωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 17 Ὅστις ὅμως ἔχῃ
τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅτι ἔχει
χρείαν, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; 18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν μὲ λόγον,
μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ ἔργον καὶ ἀλήθειαν.

19 Καὶ ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα ἐκ τῆς ἀληθείας, καὶ
θέλομεν πληροφορήσει τὰς καρδίας ἡμῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ·
20 διότι ἐὰν μᾶς κατακρίνῃ ἡ καρδία, βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι μεγα-
λήτερος τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γνωρίζει τὰ πάντα. 21 Ἀγαπη-
τοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παῤῥησίαν
πρὸς τὸν Θεόν· 22 καὶ ὅ,τι ἂν ζητῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ,
διότι φυλάττομεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ πράττομεν τὰ ἀρεστὰ
ἐνώπιον αὐτοῦ. 23 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, τὸ νὰ πι-
στεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ να
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς ἡμᾶς. 24 Καὶ
ὅστις φυλάττει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, μένει ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐν
ἐκείνῳ· καὶ ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ
Πνεύματος τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.

ΚΕΦ. δ'.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, μη πιστεύετε εἰς πᾶν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε
τὰ πνεύματα ἂν ἦναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· διότι πολλοὶ ψευδοπροφῆται
ἐξῆλθον εἰς τον κοσμον. 2 Ἐκ τούτου γνωρίζεται τὸ Πνεῦμα
τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς
ἦλθεν ἐν σαρκὶ, εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· 3 καὶ πᾶν πνεῦμα τὸ ὁποῖον
δὲν ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκὶ, δὲν εἶναι ἐκ
τοῦ Θεοῦ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον
ἠκούσατε ὅτι ἔρχεται, καὶ τώρα μάλιστα εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ.

4 Σεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἶσθε, τεκνια, καὶ ἐνικησατε αὐτους· διοτι
μεγαλήτερος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἐν ὑμῖν, παρὰ ὅστις εἶναι ἐν
τῷ κόσμῳ. 5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἶναι· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ
κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτοὺς ἀκούει. 6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ
Θεοῦ εἴμεθα· ὅστις γνωρίζει τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμᾶς· ὅστις δὲν
εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, δὲν ἀκούει ἡμᾶς. Ἐκ τούτου γνωρίζομεν τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθειας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἃς ἀγαπῶμεν ἀλληλους· διότι ἡ ἀγαπη εἶναι ἐκ
τοῦ Θεοῦ· καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγεννήθη, καὶ
γνωρίζει τὸν Θεόν. 8 Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ, δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεόν·
διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. 9 Ἐν τουτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν
ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. 10 Ἐν τούτῳ
εἶναι ἡ ἀγάπη, οὐχὶ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τον Θεὸν, ἀλλ' ὅτι
αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. 11 Ἀγαπητοὶ, ἐπειδὴ οὕτως ἠγά-
πησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους. 12 Τὸν Θεὸν οὐδεὶς εἶδε πώποτε. Ἐὰν ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὁ Θεὸς μένει ἐν ἡμῖν· καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ εἶναι τε-
τελειωμένη ἐν ἡμῖν. 13 Ἐκ τούτου γνωρίζομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ
μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, διότι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ
ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.
14 Καὶ ἡμεῖς εἴδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέστειλε
τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. 15 Ὅστις ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ
Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς
ἐν τῷ Θεῷ. 16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν
ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Θεὸς πρὸς ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι
ἀγάπη· καὶ ὅστις μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. 17 Ἐν τούτῳ εἶναι τετελειωμένη ἡ ἀγάπη
μεθ' ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχωμεν παρρησίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως·
διότι καθὼς ἐκεῖνος εἶναι, οὕτω καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ. 18 Φόβος δὲν εἶναι ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη
ἔξω διώκει τὸν φόβον· διότι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· καὶ ὁ
φοβούμενος δὲν εἶναι τετελειωμένος ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 Ἡμεῖς
ἀγαπῶμεν αὐτὸν, διότι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς· 20 ἐάν
τις εἴπῃ, Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ μισῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
ψεύστης εἶναι· διότι ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν

ὁποῖον εἶδε, τὸν Θεὸν, τὸν ὁποῖον δὲν εἶδε, πῶς δύναται νὰ
ἀγαπᾷ; [21] Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, Ὅστις
ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ε'.

ΠΑΣ ὅστις πιστεύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐγεννήθη· καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν
γεννηθέντα ἐξ αὐτοῦ. [2] Ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν
τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ φυλάττωμεν. [3] Διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὸ
νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι
δὲν εἶναι. [4] Διότι πᾶν ὅ,τι ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον,
καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.
[5] Τίς εἶναι ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

[6] Οὗτος εἶναι ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός·
οὐχὶ διὰ τοῦ ὕδατος μόνον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ αἵματος·
καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ, ἐπειδὴ τὸ Πνεῦμα εἶναι
ἡ ἀλήθεια. [7] Διότι τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ
Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς εἶναι
ἕν. [8] Καὶ τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα, καὶ
τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἕν.

[9] Ἐὰν δεχώμεθα τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία
τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλητέρα· διότι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ
Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. [10] Ὅστις
πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ·
ὅστις δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν, ἔκαμεν αὐτὸν ψεύστην, διότι
δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν
ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ [11] Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι
ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ εἶναι ἐν
τῷ Υἱῷ αὐτοῦ. [12] Ὅστις ἔχει τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὅστις
δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν δὲν ἔχει. [13] Ταῦτα ἔγραψα
πρὸς ἐσᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ
νὰ γνωρίζητε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεύητε εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

[14] Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παῤῥησια τὴν ὁποίαν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν,

ὅτι, ἐὰν ζητῶμέν τι κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμᾶς.
15 Καὶ ἐὰν ἐξεύρωμεν ὅτι ἀκούει ἡμᾶς, ὅ,τι ἂν ζητήσωμεν, ἐξεύρομεν ὅτι λαμβάνομεν τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν οὐχὶ θανάσιμον, θέλει ζητήσει, καὶ ὁ Θεὸς θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ζωὴν, εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας οὐχὶ θανασίμως. Εἶναι ἁμαρτία θανάσιμος· δὲν λέγω περὶ ἐκείνης νὰ παρακαλέσῃ.
17 Πᾶσα ἀδικία εἶναι ἁμαρτία· καὶ εἶναι ἁμαρτία οὐχὶ θανάσιμος.

18 Ἐξεύρομεν ὅτι πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, δὲν ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ φυλάττει ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν ἐγγίζει αὐτόν.
19 Ἐξεύρομεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα· καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.
20 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς νόησιν, διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ εἴμεθα ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.
21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτους ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν Κυριαν, καὶ πρὸς τα τέκνα αὐτῆς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ οὐχὶ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν·
2 διὰ τὴν ἀλήθειαν ἥτις μένει ἐν ἡμῖν, καὶ θέλει εἶσθαι μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Εἴη μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην κατὰ πολλὰ, ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου τινὰς περιπατοῦντας ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρός.
5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, Κυρία, οὐχὶ ὡς γράφων πρὸς σὲ ἐντολὴν νέαν, ἀλλ' ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.
6 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη

νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, νὰ περιπατῆτε εἰς αὐτήν.
7 *Διότι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἵτινες δὲν ὁμολογοῦσιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί· ὁ τοιοῦτος εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.* 8 *Προσέχετε εἰς ἑαυτούς, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἰργάσθημεν, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν πλήρη τὸν μισθόν.* 9 *Πᾶς ὅστις παραβαίνει καὶ δὲν μένει ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν δὲν ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος ἔχει καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.* 10 *Ἐάν τις ἔρχηται πρὸς ἐσᾶς, καὶ δὲν φέρῃ τὴν διδαχὴν ταύτην, μὴ δέχεσθε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ μὴ λέγετε εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν·*
11 *διότι ὁ λέγων εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν, γίνεται κοινωνὸς εἰς τὰ πονηρὰ αὐτοῦ ἔργα.*
12 *Ἂν καὶ εἶχον πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἠθέλησα διὰ χάρτου καὶ μελάνης· ἀλλ' ἐλπίζω νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα πρὸς στόμα, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρὰ ἡμῶν.*
13 *Σὲ ἀσπάζονται τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.*

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΤΗ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ *πρὸς Γάϊον τὸν ἀγαπητόν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.*
2 *Ἀγαπητέ, κατὰ πάντα εὔχομαι νὰ εὐοδοῦσαι καὶ νὰ ὑγιαίνῃς, καθὼς εὐοδοῦται ἡ ψυχή σου.* 3 *Διότι ἐχάρην κατὰ πολλά, ὅτι ἔρχονται ἀδελφοὶ καὶ μαρτυροῦσιν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς σὺ περιπατεῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ.* 4 *Μεγαλητέραν χαρὰν δὲν ἔχω παρὰ τοῦτο, νὰ ἀκούω ὅτι τὰ τέκνα μου περιπατοῦσιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ.*
5 *Ἀγαπητέ,* ἔργον *ἄξιον πιστοῦ πράττεις, ὅ,τι κάμῃς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,* 6 *οἵτινες ἐμαρτύρησαν περὶ τῆς ἀγάπης σου ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας· τοὺς ὁποίους καλῶς θέλεις πράξει προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.* 7 *Διότι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι μηδὲν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.*
8 *Ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ ὑποδεχώμεθα τοὺς τοιούτους, διὰ νὰ γινώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.*

9 Έγραψα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρεφὴς δὲν δέχεται ἡμᾶς· 10 διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω
ὑπενθυμίσει τὰ ἔργα αὐτοῦ τὰ ὁποῖα κάμνει, φλυαρῶν ἐναντίον
ἡμῶν μὲ λόγους πονηρούς· καὶ μὴ ἀρκούμενος εἰς τούτους, οὔτε
αὐτὸς δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς θέλοντας νὰ δεχθῶσιν
ἐμποδίζει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. 11 Ἀγαπητὲ, μὴ
μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ
εἶναι· ὁ δὲ κακοποιῶν, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

12 Εἰς τὸν Δημήτριον δίδεται καλὴ μαρτυρία ὑπὸ πάντων, καὶ
ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ ἐξεύρετε
ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν εἶναι ἀληθής.

13 Πολλὰ εἶχον νὰ γράφω· ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σοὶ γράψω διὰ
μελάνης καὶ καλάμου· 14 ἀλλ' ἐλπίζω ταχέως νὰ σὲ ἴδω, καὶ
θέλομεν λαλήσει στόμα πρὸς στόμα. 15 Εἰρήνη εἰς σέ. Ἀσπάζον-
ταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, πρὸς
τοὺς κλητοὺς τοὺς ἡγιασμένους ὑπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ τετηρημέ-
νους ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· 2 ἔλεος πληθυνθείη εἰς ἐσᾶς, καὶ
εἰρήνη, καὶ ἀγάπη.

3 Ἀγαπητοὶ, ἐπειδὴ καταβάλλω πᾶσαν σπουδὴν νὰ σᾶς
γράφω περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἔλαβον ἀνάγκην νὰ σᾶς
γράψω, προτρέπων εἰς τὸ νὰ ἀγωνίζησθε διὰ τὴν πίστιν, ἥτις
ἅπαξ παρεδόθη εἰς τοὺς ἁγίους. 4 Διότι εἰσεχώρησαν λαθραίως
τινὲς ἄνθρωποι, οἵτινες ἦσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εἰς
ταύτην τὴν καταδίκην, ἀσεβεῖς, μεταστρέφοντες τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἀρνούμενοι τὸν μόνον δεσπότην
Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Θέλω δὲ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ἂν καὶ σεῖς ἐγνωρίσατε ἤδη
τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, ἀφοῦ ἔσωσε τὸν λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἀπώλεσεν ὕστερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας· 6 καὶ ἀγγέλους
οἵτινες δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἑαυτῶν ἀξίαν, ἀλλὰ κατέλιπον τὸ ἴδιον
αὐτῶν κατοικητήριον, ἐφύλαξε μὲ παντοτεινὰ δεσμὰ ὑποκάτω τοῦ

σκοτους, διὰ τὴν κρισιν τῆς μεγάλης ἡμέρας· [7] καθὼς τα
Σόδομα καὶ τὰ Γόμοῤῥα, καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν πόλεις, εἰς τὴν
πορνείαν παραδοθεῖσαι κατὰ τὸν ὅμοιον μὲ τούτους τρόπον, καὶ
ἀκολουθοῦσαι ὀπίσω ἄλλης σαρκὸς, πρόκεινται παράδειγμα
τιμωρούμεναι μὲ τὸ αἰώνιον πῦρ. [8] Ὁμοίως καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζό-
μενοι, τὴν μὲν σάρκα μιαίνουσι, τὴν δὲ ἐξουσίαν καταφρο-
νοῦσι, καὶ τὰ ἀξιώματα βλασφημοῦσιν. [9] Ὁ δὲ Μιχαὴλ
ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε ἀγωνιζόμενος μὲ τὸν διάβολον ἐφιλο-
νείκει περὶ τοῦ σώματος τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἐτόλμησε νὰ
ἐπιφέρῃ ἐναντίον αὐτοῦ κατηγορίαν βλάσφημον, ἀλλ' εἶπεν, Ὁ
Κύριος νὰ σὲ ἐπιτιμήσῃ. [10] Οὗτοι δὲ, ὅσα μὲν δὲν ἐξεύρουσι,
βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐξεύρουσιν,
εἰς ταῦτα φθείρονται. [11] Οὐαὶ εἰς αὐτούς· διότι περιεπάτησαν
εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κάϊν, καὶ χάριν μισθοῦ ἐξεχύθησαν εἰς τὴν
πλάνην τοῦ Βαλαὰμ, καὶ ἀπωλέσθησαν εἰς τὴν ἀντιλογίαν τοῦ
Κορέ.

[12] Οὗτοι εἶναι κηλίδες εἰς τας ἀγάπας σας, συμποσιάζοντες
ἀφόβως, βόσκοντες ἑαυτούς· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων
περιφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα,
ἐκριζωθέντα· [13] κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἰδίας
αὐτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, διὰ τοὺς ὁποίους τὸ ζοφε-
ρὸν σκότος εἶναι τετηρημένον εἰς τὸν αἰῶνα.

[14] Προεφήτευσε δὲ περὶ τούτων καὶ ὁ Ἐνὼχ ἕβδομος ἀπὸ
Ἀδὰμ, λέγων, "Ἰδοὺ, ἦλθεν ὁ Κύριος μὲ μυριάδας ἁγίων αὐ-
τοῦ, [15] διὰ νὰ κάμῃ κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ νὰ ἐλέγξῃ πάντας
τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῶν, διὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας αὐτῶν
τὰ ὁποῖα ἔπραξαν, καὶ διὰ πάντα τὰ σκληρὰ τὰ ὁποῖα ἐλάλησαν
κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς."—[16] Οὗτοι εἶναι γογγυσταὶ,
μεμψίμοιροι, περιπατοῦντες κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν· καὶ τὸ
στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερήφανα, καὶ κολακεύουσι πρόσωπα
χάριν ὠφελειας.

[17] Ἀλλὰ σεῖς, ἀγαπητοὶ, ἐνθυμήθητε τους λόγους τοὺς προειρη-
μένους ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
[18] ὅτι σᾶς ἔλεγον, ὅτι "ἐν ἐσχάτῳ καιρῷ θέλουσιν εἶσθαι
ἐμπαῖκται, περιπατοῦντες κατὰ τὰς ἀσεβεῖς ἐπιθυμίας αὐτῶν."

[19] Οὗτοι εἶναι οἱ ἀποχωρίζοντες ἑαυτοὺς, ζωώδεις, Πνεῦμα μὴ
ἔχοντες.

[20] Σεῖς ὅμως, ἀγαπητοὶ, ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν

ἁγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ,
21 φυλάξατε ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, προσμένοντες το
ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. 22 Καὶ
ἄλλους μὲν ἐλεεῖτε, κάμνοντες διάκρισιν· 23 ἄλλους δὲ σώζετε
μετὰ φόβου, ἁρπάζοντες αὐτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς, μισοῦντες καὶ τὸν
χιτῶνα τὸν μεμολυσμένον ἀπὸ τῆς σαρκός.
24 Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπταίστους, καὶ νὰ
σᾶς στήσῃ κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,
25 εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, εἴη δόξα καὶ
μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΚΕΦ. α'.—γ'.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ
Θεὸς, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι
ταχέως· καὶ ἐφανέρωσεν αὐτὰ ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ
εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰωάννην· 2 ὅστις ἐμαρτύρησε τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς
προφητείας, καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ
καιρὸς εἶναι πλησίον.

4 Ὁ Ἰωάννης πρὸς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὁ Ὢν καὶ ὁ Ἦν καὶ ὁ Ἐρχόμενος· καὶ
ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου
αὐτοῦ· 5 καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πι-
στὸς, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων
τῆς γῆς· εἰς τὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς, καὶ λούσαντα ἡμᾶς ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν μὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ, 6 καὶ ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς
βασιλεῖς, καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα αὐτοῦ· εἰς αὐτὸν
εἴη ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

[7] Ἰδού, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ θέλει ἰδεῖ αὐτὸν πᾶς
ὀφθαλμὸς, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν· καὶ θέλουσι
θρηνήσει ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν. [8] Ἐγὼ
εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ Ὢν καὶ
ὁ Ἦν καὶ ὁ Ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ.

[9] Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφός σας, καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὴν
θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἤμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. [10] Κατὰ
τὴν Κυριακὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς ἔκστασιν πνευματικήν· καὶ
ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, [11] ἥτις
ἔλεγεν, Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ,
Ὅ,τι βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον εἰς τὰς ἑπτὰ
ἐκκλησίας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρνην, καὶ
εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

[12] Καὶ ἐστράφην νὰ ἴδω τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ·
καὶ στραφεὶς εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, [13] καὶ ἐν μέσῳ τῶν
ἑπτὰ λυχνιῶν εἶδον ἕνα ὅμοιον μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον
ποδήρη χιτῶνα, καὶ περιεζωσμένον πλησίον τῶν μαστῶν ζώνην
χρυσῆν· [14] ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες ἦσαν λευκαὶ ὡς μαλλίον λευκὸν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός·
[15] καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι μὲ χαλκολίβανον, ὡς ἐν καμίνῳ
πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν.
[16] Καὶ εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἑπτὰ ἀστέρας· καὶ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ ἐξήρχετο ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα· καὶ ἡ ὄψις
αὐτοῦ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος λάμπει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. [17] Καὶ
ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ
ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι, Μὴ φοβοῦ·
ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, [18] καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἔγεινα
νεκρός· καὶ ἰδοὺ, εἶμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·
καὶ ἔχω τὰ κλειδία τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου. [19] Γράψον ὅσα
εἶδες, καὶ ὅσα εἶναι, καὶ ὅσα μέλλουσι νὰ γείνωσι μετὰ ταῦτα·
[20] τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων τοὺς ὁποίους εἶδες ἐν τῇ δεξιᾷ
μου, καὶ τ` ἑπτὰ λυχνιας τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες εἶναι
οἱ ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι τὰς ὁποίας
εἶδες, εἶναι αἱ ἑπτα ἐκκλησιαι.

ΚΕΦ. β'.—[1]Πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου
γράψον,
Ταῦτα λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστερας ἐν τῇ δεξιᾷ αὑτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· [2]Ἐξεύρω
τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι
δὲν δύνασαι νὰ ὑποφέρῃς τοὺς κακούς· καὶ ἐδοκίμασας τοὺς λέ-
γοντας ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, καὶ δὲν εἶναι· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευ-
δεῖς. [3]Καὶ ὑπέφερες, καὶ ἔχεις ὑπομονὴν, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου
ἐκοπίασας, καὶ δὲν ἀπέκαμες. [4]Πλὴν ἔχω τι κατὰ σοῦ, διότι
τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. [5]Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν
ἐξέπεσες, καὶ μετανοησον, καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μὴ,
ἔρχομαι πρὸς σὲ ταχέως, καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἐκ
τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν δὲν μετανοήσῃς. [6]Ἔχεις ὅμως τοῦτο,
ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ μισῶ.
[7]Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς
ἐκκλησίας· Εἰς τὸν νικῶντα, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἐκ
τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ
Θεοῦ.

[8]Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων
γράψον,
Ταῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὅστις ἔγεινε νεκρὸς καὶ
ἔζησεν· [9]Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν,
(εἶσαι ὅμως πλούσιος,) καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων
ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ
Σατανᾶ. [10]Μὴ φοβοῦ μηδὲν ἐκ τῶν ὅσα μέλλεις νὰ πάθῃς·
ἰδοὺ, ὁ διάβολος μέλλει νὰ βάλῃ τινὰς ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν, διὰ
νὰ δοκιμασθῆτε· καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δεκα ἡμερῶν. Γίνου
πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοὶ δώσει τὸν στέφανον τῆς
ζωῆς.
[11]Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς
ἐκκλησίας· Ὁ νικῶν δὲν θέλει ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ
δευτέρου.

[12]Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον,
Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·
[13]Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος

*τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν
πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς* ὑπῆρχεν *Ἀντίπας ὁ μάρτυς
μου ὁ πιστὸς, ὅστις ἐφονεύθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατα-
νᾶς.* [14] *Ἔχω ὅμως κατὰ σοῦ ὀλίγα, διότι ἔχεις ἐκεῖ* τινὰς *κρα-
τοῦντας τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαὰμ, ὅστις ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ νὰ
βάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ φάγωσιν
εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσωσιν.* [15] *Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ* τινὰς
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν, τὸ ὁποῖον μισῶ.
[16] *Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι πρὸς σὲ ταχέως, καὶ θέλω
πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς μὲ τὴν ῥομφαίαν τοῦ στόματός μου.*
[17] *Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς
ἐκκλησίας· Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἀπο
τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ψῆφον
λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα νέον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον
οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ ὁ λαμβάνων.*

[18] *Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον,
Ταῦτα λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ* εἶναι *ὅμοιοι μὲ χαλκολί-
βανον·* [19] *Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακο-
νίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ τὰ ἔσχατα* ὅτι εἶναι *πλειότερα τῶν πρώτων.* [20] *Ἔχω ὅμως
κατὰ σοῦ ὀλίγα, διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἥτις λέγει
ἑαυτὴν προφῆτιν, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς δούλους μου
εἰς τὸ νὰ πορνεύωσι καὶ νὰ τρώγωσιν εἰδωλόθυτα.* [21] *Καὶ
ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ μετανοησῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς,
καὶ δὲν μετενόησεν.* [22] *Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλινην, καὶ
τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν δὲν μετα-
νοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.* [23] *Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θελω
ἀποκτείνει μὲ θάνατον. Καὶ θέλουσι γνωρίσει πᾶσαι αἱ ἐκκλη-
σίαι, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ θέλω
σᾶς δώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα σας.* [24] *Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς
καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐν Θυατείροις, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν
διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ,
ὡς λέγουσι, Δὲν θέλω βάλει ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·* [25] *πλὴν
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε, κρατήσατε ἑωσοῦ ἔλθω.* [26] *Καὶ ὅστις
νικᾷ, καὶ ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω
δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·* [27] *καὶ θέλει "ποιμάνει*

αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· θέλουσι συντριφθῇ, ὡς τα σκεύη τοῦ κεραμέως·" καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρός *μου·*
28 *καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.*

29 "Οστις *ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ* Πνεῦμα *πρὸς τὰς ἐκκλησίας.*

ΚΕΦ. γ'.—1 Καὶ *πρὸς τὸν αγγελον τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον,*

Ταῦτα *λέγει ὁ ἔχων τα ἑπτὰ πνευματα τοῦ* Θεοῦ, *και τους ἑπτὰ ἀστέρας·* 'Εξεύρω *τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ εἶσαι νεκρος.*
2 Γίνου *ἄγρυπνος, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι· διότι δὲν εὑρῆκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ* Θεοῦ.
3 'Ενθυμοῦ *λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε* αὐτὰ, *καὶ μετανόησον.* 'Εὰν *λοιπὸν δὲν ἀγρυπνήσῃς, θέλω ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτης, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ἐλθεῖ ἐπὶ σέ.*
4 "Εχεις *ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσι, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ θέλουσι περιπατήσει μετ' ἐμοῦ μὲ λευκὰ, διότι εἶναι ἄξιοι.*
5 'Ο *νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῇ ἱμάτια λευκά· καὶ δὲν θέλω ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ὁμολογήσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ* Πατρός *μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.*

6 "Οστις *ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ* Πνεῦμα *πρὸς τὰς ἐκκλησίας.*

7 Καὶ *προς τον ἄγγελον τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον,*

Ταῦτα *λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινὸς, ὁ ἔχων τὸ κλειδίον τοῦ* Δαβίδ· *ὅστις ἀνοίγει, καὶ οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·*
8 'Εξεύρω *τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ, ἔθεσα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ αὐτήν· διότι ἔχεις μικρὰν δύναμιν, καὶ ἐφύλαξας τὸν λόγον μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὸ ὄνομά μου.*
9 'Ιδοὺ, *θέλω κάμει τοὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ* Σατανᾶ *οἵτινες λέγουσιν ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι* 'Ιουδαῖοι, *καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ, θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ σὲ ἠγάπησα.*
10 'Επειδὴ *ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυλάξει ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ ἥτις μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τοὺς*

κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. [11]Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· κράτει
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχεις, διὰ νὰ μὴ λάβῃ μηδεὶς τὸν στέφανόν σου.
[12]Ὅστις νικᾷ, θέλω κάμει αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ
μου, καὶ δὲν θέλει ἐξέλθει πλέον ἔξω· καὶ θέλω γράψει ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ, ἥτις καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ νέον.

[13]Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς
ἐκκλησίας.

[14]Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων
γράψον,

Ταῦτα λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ
τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ· [15]Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς
εἶσαι οὔτε ζεστός· εἴθε νὰ ἦσο ψυχρὸς ἢ ζεστός· [16]οὕτως,
ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστὸς, μέλλω νὰ
σὲ ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου. [17]Διότι λέγεις, Ὅτι πλούσιος εἶμαι, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν ἔχω χρείαν οὐδενὸς, καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς,
καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός. [18]Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς
παρ' ἐμοῦ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἐκ πυρὸς διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκὰ, διὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρίσον τοὺς ὀφθαλμούς σου μὲ
κολλούριον δια νὰ βλεπῃς. [19]Ἐγω ὅσους ἀγαπῶ, ἐλέγχω καὶ
παιδεύω· γενοῦ λοιπὸν ζηλωτὴς και μετανόησον. [20]Ἰδοὺ,
ἵσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσέλθει πρὸς αὐτὸν, καὶ θέλω δειπνήσει μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. [21]Ὅστις νικᾷ, θέλω
δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθίσῃ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

[22]Ὅστις ἔχει ὠτιον, ἂς ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς
ἐκκλησίας

ΚΕΦ. δʹ.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἀνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, τὴν ὁποίαν ἤκουσα, ὡς σάλπιγγος λαλού-

σης μετ' ἐμοῦ, ἔλεγεν, Ἀνάβα ἐδῶ, καὶ θελω σοὶ δειξει ὅσα
πρέπει νὰ γείνωσι μετα ταῦτα.
2 Καὶ εὐθὺς ἦλθον εἰς πνευματικην ἔκστασιν, καὶ ἰδού, θρονος
ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρονου ἦτό τις καθήμενος·
3 καὶ ὁ καθήμενος ἦτο ὅμοιος κατὰ τὴν θέαν μὲ λίθον ἴασπιν
καὶ σαρδινον· καὶ ἦτο ἶρις κυκλῳ τοῦ θρόνου ὁμοία κατὰ τὴν
θέαν μὲ σμάραγδον. 4 Καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου ἦσαν θρόνοι εἰκοσι-
τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον καθημένους τοὺς εἰκοσι-
τέσσαρας πρεσβυτερους, ἐνδεδυμένους ἱμάτια λευκά· καὶ εἶχον
ἐπὶ τὰς κεφαλας αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. 5 Καὶ ἐκ τοῦ
θρόνου ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί. Καὶ ἦσαν
ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἵτινες
εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ. 6 Καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου
ἦτο θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία μὲ κρυσταλλον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ
τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, γεμοντα
ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. 7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον
ἦτο ὅμοιον μὲ λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μὲ μοσχάριον,
καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ
τέταρτον ζῶον ἦτο ὅμοιον μὲ ἀετὸν πετώμενον. 8 Καὶ τὰ τέσ-
σαρα ζῶα εἶχον ἕκαστον χωριστὰ ἀνὰ ἓξ πτέρυγας κυκλόθεν, καὶ
ἔσωθεν ἦσαν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ δὲν παύουσιν ἡμέραν καὶ
νύκτα λέγοντα, "Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντο-
κράτωρ," ὁ Ἦν καὶ ὁ Ὢν καὶ ὁ Ἐρχόμενος.
9 Καὶ ὅταν προφέρωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμην καὶ εὐχαρι-
στίαν εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἰς τὸν ζῶντα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, 10 οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι
θέλουσι πέσει ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ
θέλουσι προσκυνήσει τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
καὶ θέλουσι βάλει τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου,
λέγοντες, 11 Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, να λάβῃς τὴν δόξαν καὶ την
τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· διότι σὺ ἔκτισας τα πάντα, καὶ διὰ
τὸ θέλημά σου ὑπάρχουσι καὶ ἐκτίσθησαν.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ εἶδον ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον
γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον μὲ σφραγῖ-
δας ἑπτά. 2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύττοντα μετὰ φωνῆς

μεγάλης, Τίς εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον καὶ νὰ λύσῃ τας σφραγῖδας αὐτοῦ; 3 *Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ βλέπῃ αὐτό.* 4 *Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι οὐδεὶς εὑρέθη ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον, οὔτε νὰ βλέπῃ αὐτό.*
5 *Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων μοὶ λέγει, Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ὑπερίσχυσεν ὁ λέων ὅστις εἶναι ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.*

6 *Καὶ εἶδον, καὶ ἰδου, ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, Ἀρνίον ἱστάμενον ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά· οἵτινες εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.* 7 *Καὶ ἦλθε καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.*

8 *Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς πλήρεις θυμιαμάτων, αἵτινες εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων·* 9 *καὶ ψάλλουσι νέαν ᾠδὴν, λέγοντες, Ἄξιος εἶσαι νὰ λάβῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ· διότι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας ἡμᾶς εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ αἵματός σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·* 10 *καὶ ἔκαμες ἡμᾶς εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἐπὶ τῆς γῆς.—*
11 *Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦτο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων,* 12 *λέγοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης, Ἄξιον εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.—* 13 *Καὶ πᾶν κτίσμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ὅσα εἶναι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον, Εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἀρνιον ἔστω ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμη καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*
14 *Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμην· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*

ΚΕΦ. ϛ'.—ιά.

ΚΑΙ εἶδον, ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνιον μιαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ
ἤκουσα ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγον, ὡς φωνὴν βροντῆς,
Ἔρχου καὶ βλέπε. [2]Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ
καθήμενος ἐπ' αὐτὸν εἶχε τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος,
καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.
[3]Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον
ζῶον, λέγον, Ἔρχου καὶ βλέπε. [4]Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος
κόκκινος· καὶ εἰς τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη να σηκώσῃ τὴν
εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ νὰ σφάξωσιν ἀλλήλους, καὶ ἐδόθη εἰς
αὐτὸν μάχαιρα μεγάλη.
[5]Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τὸ τριτον ζῶον
λέγον, Ἔρχου καὶ βλεπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ
ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν εἶχε ζυγαρίαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. [6]Καὶ
ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν, Μία χοῖνιξ
σίτου δι' ἓν δηνάριον· καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δι' ἓν δηνάριον·
καὶ, Τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ βλάψῃς.
[7]Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνην
τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν, Ἔρχου καὶ βλέπε. [8]Καὶ εἶδον,
καὶ ἰδοὺ ἵππος ὠχρὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὠνομάζετο
Θάνατος, καὶ ὁ Ἅδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς
ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς νὰ θανατώσωσι μὲ ῥομφαίαν
καὶ μὲ πεῖναν καὶ μὲ θάνατον, καὶ μὲ τὰ θηρία τῆς γῆς.
[9]Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ
θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν εἶχον· [10]καὶ ἔκραζον
μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγοντες, Ἕως πότε, ὦ Δέσποτα ἅγιε καὶ
ἀληθινὲ, δὲν κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοι-
κούντων ἐπὶ τῆς γῆς; [11]Καὶ ἐδόθησαν εἰς ἕκαστον στολαὶ
λευκαὶ, καὶ ἐῤῥέθη πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀναπαυθῶσιν ἔτι ὀλίγον
καιρὸν, ἑωσοῦ συμπληρωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες νὰ φονευθῶσιν ὡς καὶ αὐτοί.
[12]Καὶ εἶδον, ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην· καὶ ἰδοὺ,
ἔγεινε σεισμὸς μέγας, καὶ ὁ ἥλιος ἔγεινε μέλας ὡς σάκκος τρίχι-
νος, καὶ ἡ σελήνη ἔγεινεν ὡς αἷμα· [13]καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ
ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἡ συκῆ ῥίπτει τὰ ἄωρα σῦκα αὐτῆς,

σειομένη ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου. [14]Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη
"ὡς βιβλίον τυλιγμένον," καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκινήθησαν
ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν· [15]καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγι-
στᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ πᾶς
δοῦλος, καὶ πᾶς ἐλεύθερος, ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ
εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, [16]καὶ λέγουσι πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς
τὰς πέτρας, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ 'Αρνίου·
[17]διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς δύνα-
ται νὰ σταθῇ;

ΚΕΦ. ζ.—[1]Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἱσταμέ-
νους ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσα-
ρας ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς,
μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.
[2]Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ὅτι ἀνέβη ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχων
σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγά-
λης πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ
βλάψωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, [3]λέγων, Μὴ βλάψητε
τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἑωσοῦ σφραγίσω-
μεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
[4]Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσ-
σαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἦσαν ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης
φυλῆς τῶν υἱῶν 'Ισραήλ· [5]ἐκ φυλῆς 'Ιούδα, δώδεκα χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς 'Ρουβὴν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγι-
σμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· [6]ἐκ
φυλῆς 'Ασὴρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθα-
λεὶμ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ,
δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· [7]ἐκ φυλῆς Συμεὼν, δώδεκα
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευῒ, δώδεκα χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς 'Ισσάχαρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγι-
σμένοι· [8]ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
ἐκ φυλῆς 'Ιωσὴφ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Βενιαμὶν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.
[9]Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, τον ὁποῖον οὐδεὶς
ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν
καὶ γλωσσῶν, οἵτινες ἵσταντο ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον
τοῦ 'Αρνίου, ἐνδεδυμένοι στολὰς λευκὰς, ἔχοντες φοίνικας ἐν ταῖς

χερσὶν αὐτῶν· 10 καὶ κράζοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἔλεγον,
Ἡ σωτηρία εἶναι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου,
καὶ τοῦ Ἀρνίου. 11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἵσταντο κύκλῳ τοῦ
θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ
ἔπεσον κατὰ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ προσεκύνησαν
τὸν Θεὸν, 12 λέγοντες, Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία
καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἀνήκει
εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων πρὸς ἐμὲ,
Οὗτοι οἱ ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἶναι, καὶ
πόθεν ἦλθον; 14 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις. Καὶ
εἶπε πρὸς ἐμὲ, Οὗτοι εἶναι οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς
μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς
ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου. 15 Διὰ τοῦτο εἶναι ἐνώπιον τοῦ
θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα ἐν τῷ
ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου θέλει κατασκηνώσει
ἐπ᾽ αὐτούς. 16 Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέον, οὐδὲ θέλουσι διψή-
σει πλέον, οὐδὲ θέλει πέσει ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ κανὲν καῦ-
μα· 17 διότι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀναμέσον τοῦ θρόνου θέλει ποιμάνει
αὐτοὺς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς εἰς ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ θέλει
ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. η΄.—1 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἔγεινε
σιωπὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ἕως ἡμίσειαν ὥραν.

2 Καὶ εἶδον τους ἑπτὰ ἀγγέλους, οἵτινες ἵσταντο ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ σάλπιγγες. 3 Καὶ ἦλθεν
ἄλλος ἄγγελος, καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, κρατῶν
θυμιατήριον χρυσοῦν· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν θυμιάματα πολ-
λὰ, διὰ νὰ προσφέρῃ μὲ τὰς προσευχὰς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν το ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 4 Καὶ
ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων μὲ τὰς προσευχὰς πάντων τῶν
ἁγίων ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· 5 καὶ ἔλαβεν
ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήριον, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγειναν φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμα-
σαν ἑαυτοὺς διὰ νὰ σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγεινε χάλαζα καὶ πῦρ
μεμιγμένα μὲ αἷμα, καὶ ἐῤῥίφθησαν εις τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον
τῶν δενδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χλωρὸς χόρτος κατεκάη.
8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα καιό-
μενον μὲ πῦρ ἐῤῥίφθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ τὸ τρίτον τῆς
θαλάσσης ἔγεινεν αἷμα· 9 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν ἐμψύχων
κτισματων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων
διεφθάρη.
10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσαλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπὰς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον
τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· 11 καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ ἔγεινε τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων
ἄψινθος, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, διότι
ἐπικράνθησαν.
12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐκτυπήθη τὸ τρίτον
τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων,
διὰ νὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ χάσῃ τὸ
τρίτον τοῦ φωτισμοῦ αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.
13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἕνα ἄγγελον πετώμενον εἰς τὸ μεσ-
ουράνημα, ὅστις ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης, Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ
εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰς λοιπὰς φωνὰς τῆς
σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων νὰ σαλπισωσι.
ΚΕΦ. θ΄.—1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ὅτι
ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ἀστὴρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ
κλειδίον τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. 2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς
ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου
μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ
φρέατος. 3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἐδόθη εἰς αὐτὰς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς
γῆς. 4 Καὶ ἐῤῥέθη πρὸς αὐτὰς νὰ μὴ βλάψωσι τὸν χόρτον τῆς
γῆς, μηδὲ κανὲν χλωρὸν, μηδὲ κανὲν δένδρον· εἰμὴ τοὺς ἀνθρώ-
πους μόνους, οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν
μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς νὰ μὴ θανατώσωσιν
αὐτοὺς, ἀλλὰ νὰ βασανισθῶσι πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς
αὐτῶν ἦτο ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.
6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλουσι ζητήσει οἱ ἄνθρωποι
τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουσιν εὑρεῖ αὐτόν· καὶ θέλουσιν
ἐπιθυμήσει νὰ ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέλει φεύγει ἀπ᾽ αὐτῶν.

[7] Καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ἀκρίδων ἦσαν ὅμοιαι μὲ ἵππους ἡτοιμα-
σμένους εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἦσαν ὡς
στέφανοι ὅμοιοι μὲ χρυσὸν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα
ἀνθρώπων. [8] Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ
ὀδόντες αὐτῶν ἦσαν ὡς λεόντων. [9] Καὶ εἶχον θώρακας ὡς
θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἦτο ὡς
φωνὴ ἁμαξῶν ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. [10] Καὶ
εἶχον οὐρὰς ὁμοίας μὲ σκορπίους, καὶ ἦσαν κέντρα εἰς τὰς
οὐρὰς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἦτο νὰ βλάψωσι τοὺς
ἀνθρώπους πέντε μῆνας. [11] Καὶ εἶχον ἐφ' ἑαυτῶν βασιλέα
τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὅστις Ἑβραϊστὶ ὀνομάζεται Ἀβαδδὼν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

[12] Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ
ταῦτα.

[13] Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἐκ
τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, [14] λέγουσαν πρὸς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὅστις εἶχε τὴν
σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους εἰς
τὸν μέγαν ποταμὸν Εὐφράτην. [15] Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες
ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα
καὶ ἐνιαυτὸν, διὰ νὰ θανατώσωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.
[16] Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ ἦτο δύο μυριάδες
μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. [17] Καὶ οὕτως εἶδον
τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ὅτι
εἶχον θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ
κεφαλαὶ τῶν ἵππων ἦσαν ὡς κεφαλαι λεοντων, καὶ ἐκ τῶν
στομάτων αὐτῶν ἐξήρχετο πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. [18] Ὑπὸ
τῶν τριῶν τούτων ἐθανατώθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων,
ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐξερχο-
μένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν, [19] διότι αἱ ἐξουσίαι αὐτῶν
εἶναι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· ἐπειδὴ αἱ οὐραὶ αὐτῶν εἶναι ὅμοιαι
μὲ ὄφεις, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ μὲ αὐτὰς βλάπτουσι. [20] Καὶ
οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες δὲν ἐθανατώθησαν μὲ τὰς
πληγὰς ταύτας, οὔτε μετενόησαν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἴδωλα
τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χάλκινα καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ
ξύλινα, τὰ ὁποῖα οὔτε νὰ βλέπωσι δύνανται, οὔτε νὰ ἀκούωσιν,
οὔτε νὰ περιπατῶσι· [21] καὶ δὲν μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν,

οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν
οὔτε ἐκ τῶν κλοπῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ι'.—[1] Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, ἐνδεδυμένον νεφέλην· καὶ ἦτο ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὡς στύλοι πυρός. [2] Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλιάριον
ἀνεῳγμένον· καὶ ἔθεσε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν
θάλασσαν, τὸν δὲ ἀριστερὸν ἐπὶ τὴν γῆν· [3] καὶ ἔκραξε μετὰ
φωνῆς μεγάλης καθὼς βρυχᾶται ὁ λέων. Καὶ ὅτε ἔκραξεν,
ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. [4] Καὶ ὅτε
ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον νὰ
γράφω· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν πρὸς
ἐμὲ, Σφράγισον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ,
καὶ μὴ γράψῃς ταῦτα. [5] Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν ὁποῖον εἶδον
ἱστάμενον ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐσήκωσε τὴν χεῖρα
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, [6] καὶ ὤμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅστις ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ,
καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ,
ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶσθαι ἔτι· [7] ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς
τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, τότε θέλει
τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐφανέρωσε πρὸς τοὺς
ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας.

[8] Καὶ ἡ φωνὴ τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν
ἐλάλει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔλεγεν, Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλιάριον τὸ
ἀνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἱσταμένου ἐπὶ τῆς
θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. [9] Καὶ ὑπῆγα πρὸς τὸν ἄγγελον,
λέγων πρὸς αὐτὸν, Δός μοι τὸ βιβλιάριον. Καὶ λέγει πρὸς
ἐμὲ, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ θέλει πικράνει τὴν κοιλίαν
σου, πλὴν ἐν τῷ στόματί σου θέλει εἶσθαι γλυκὺ ὡς μέλι. [10] Καὶ
ἔλαβον τὸ βιβλιάριον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον
αὐτό· καὶ ἦτο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον
αὐτὸ, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. [11] Καὶ μοὶ λέγει, Πρέπει πάλιν
νὰ προφητεύσῃς περὶ λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν καὶ βα-
σιλέων πολλῶν.

ΚΕΦ. ια'.—[1] Καὶ μοὶ ἐδόθη κάλαμος ὅμοιος μὲ ῥάβδον· καὶ
ὁ ἄγγελος ἵστατο, λέγων,

*Σηκώθητι, καὶ μετρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσια-
στήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.* 2 *Τὴν αὐλὴν ὅμως
τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἄφες ἔξω, καὶ μὴ μετρήσῃς αὐτὴν, διότι
ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι πατήσει
τεσσαράκοντα δυο μῆνας.*

3 *Καὶ θέλω δώσει εἰς τοὺς δυο μαρτυράς μου νὰ προφητεύ-
σωσι χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκκους.*
4 *Οὗτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἱστάμεναι
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.* 5 *Καὶ ἐάν τις θέλῃ νὰ βλάψῃ αὐτοὺς,
ἐξέρχεται πῦρ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατατρώγει τοὺς
ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ ἐάν τις θέλῃ νὰ βλάψῃ αὐτοὺς, οὕτω πρέπει
αὐτὸς νὰ θανατωθῇ.* 6 *Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσωσι τὸν
οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴ βρέχῃ βροχὴ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς προφητείας
αὐτῶν· καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, νὰ μεταβάλλωσιν
αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ νὰ πατάξωσι τὴν γῆν μὲ πᾶσαν πληγὴν,
ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.*

7 *Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον το
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου θέλει κάμει πόλεμον μὲ αὐτοὺς, καὶ
θέλει νικήσει αὐτοὺς, καὶ θανατώσει αὐτούς.* 8 *Καὶ τὰ πτώ-
ματα αὐτῶν θέλουσι κεῖσθαι ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς
μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος,
ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.*

9 *Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ
ἐθνῶν θέλουσι βλέπει τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ,
καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει τὰ πτώματα αὐτῶν νὰ τεθῶσιν εἰς
μνηματα.* 10 *Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς θέλουσι χαρῇ
δι' αὐτοὺς, καὶ εὐφρανθῇ· καὶ θέλουσι πέμψει δῶρα πρὸς ἀλλή-
λους, διότι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς.*

11 *Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμερας καὶ ἥμισυ, εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς
πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐ-
τῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.*
12 *Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν πρὸς
αὐτοὺς, Ἀνάβητε ἐδώ. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ
νεφέλῃ· καὶ εἶδον αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.* 13 *Καὶ κατ' ἐκείνην
τὴν ὥραν ἔγεινε σεισμὸς μέγας, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς
πόλεως, καὶ ἐθανατώθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων*

χιλιάδες έπτα· καὶ οι λοιποὶ ἔγειναν ἔμφοβοι, καὶ ἔδωκαν δόξαν
εἰς τὸν Θεὸν τοῦ ουρανοῦ.
14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδού, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται
ταχεως.
15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγειναν φωναὶ
μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, Αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου
ἔγειναν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει
βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
16 Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ καθήμενοι ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ
προσεκύνησαν τὸν Θεὸν, 17 λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε
Θεὲ Παντοκράτωρ, ὁ Ὢν καὶ ὁ Ἦν καὶ ὁ Ἐρχόμενος· διότι ἔλαβες
τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας· 18 καὶ τὰ ἔθνη
ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, διὰ
νὰ κριθῶσι, καὶ νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς
προφήτας, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς φοβουμένους τὸ
ὄνομά σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ διαφθείρῃς
τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.
19 Καὶ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐφάνη
ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἔγειναν
ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα
μεγάλη.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΚΑΙ σημεῖον μεγα ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ ἐνδεδυμένη τὸν
ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· 2 καὶ ἔγκυος οὖσα,
ἔκραζε κοιλοπονοῦσα, καὶ βασανιζομένη διὰ να γεννήσῃ.
3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδού, δράκων
μεγας κόκκινος, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτά· 4 καὶ ἡ οὐρα αὐτοῦ ἔσυρε
τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν. Καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελ-
λούσης νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον αὐτῆς ὅταν
γεννήσῃ. 5 Καὶ ἐγέννησε παιδίον ἄῤῥεν, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ
ποιμάνῃ πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς
ἡρπάσθη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. 6 Καὶ ἡ γυνὴ

ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τρέφωσιν αὐτὴν ἐκεῖ ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

7 Καὶ ἔγεινε πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε
καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. 8 Καὶ δὲν ὑπερίσχυσαν, οὐδὲ εὑρέθη
πλέον τόπος αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. 9 Καὶ ἐῤῥίφθη ὁ δράκων
ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σα-
τανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐῤῥίφθη εἰς τὴν γῆν·
καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐῤῥίφθησαν μετ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἤκουσα
φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ, Τώρα ἔγεινεν ἡ σωτη-
ρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξου-
σία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· διότι κατεῤῥίφθη ὁ κατήγορος τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἡμέραν καὶ νύκτα. 11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα
τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ δὲν
ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν μέχρι θανάτου. 12 Διὰ τοῦτο
εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτοῖς. Οὐαὶ
εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διότι κατέβη
ὁ Διάβολος εἰς ἐσᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι
ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐῤῥίφθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν
γυναῖκα ἥτις ἐγέννησε τὸν ἄῤῥενα. 14 Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν
γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, διὰ νὰ πετᾷ εἰς
τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ
καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως· 15 καὶ
ἔῤῥιψεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
ὕδωρ ὡς ποταμὸν, διὰ νὰ κάμῃ νὰ σύρῃ αὐτὴν ὁ ποταμός.
16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τὴν γυναῖκα, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα
αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν, τὸν ὁποῖον ἔῤῥιψεν ὁ δράκων
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων κατὰ τῆς
γυναικὸς, καὶ ὑπῆγε νὰ κάμῃ πόλεμον μὲ τοὺς λοιποὺς τοῦ
σπέρματος αὐτῆς, τοὺς φυλάττοντας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ
ἔχοντας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· καὶ εἶδον θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς θαλάσσης, τὸ ὁποῖον εἶχε κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ

κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας. [2] Καὶ *τὸ θηρίον τὸ*
ὁποῖον εἶδον, ἦτο ὅμοιον μὲ πάρδαλιν, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς
ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν εἰς
αὐτὸ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ
ἐξουσίαν μεγάλην. [3] Καὶ *εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς*
πεπληγωμένην θανατηφόρως· καὶ ἡ θανατηφόρος πληγὴ αὐτοῦ
ἐθεραπεύθη· καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. [4] Καὶ
προσεκύνησαν τον δράκοντα, ὅστις ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον,
καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες, Τίς *ὅμοιος μὲ τὸ θηρίον;*
Τίς *δύναται νὰ πολεμήσῃ μὲ αὐτό;*

[5] Καὶ *ἐδόθη εἰς αὐτὸ στόμα λαλοῦν μεγαλα καὶ βλασφημιας,*
καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία νὰ κάμῃ πόλεμον τεσσαράκοντα δύο
μῆνας. [6] Καὶ *ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν ἐναντίον*
τοῦ Θεοῦ, *νὰ βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν*
αὐτοῦ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ οὐρανῷ. [7] Καὶ *ἐδόθη εἰς*
αὐτὸ νὰ κάμῃ πόλεμον μὲ τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ νικήσῃ αὐτούς·
καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ
ἔθνος. [8] Καὶ *θέλουσι προσκυνήσει αὐτὸ πάντες οἱ κατοικοῦντες*
ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἐγράφησαν ἐν τῷ βι-
βλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου *τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς*
κόσμου.—[9] Ὅστις *ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ.*—[10] Ὅστις *φέρῃ εἰς*
αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· ὅστις φονεύσῃ μὲ
μάχαιραν, πρέπει αὐτὸς νὰ φονευθῇ μὲ μάχαιραν. Ἐδῶ *εἶναι*
ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

[11] Καὶ *εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε*
κέρατα δύο ὅμοια μὲ ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. [12] Καὶ
ἐνήργει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιον αὐτοῦ,
καὶ ἔκαμε τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ νὰ προσκυ-
νήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου ἐθεραπεύθη ἡ θανατη-
φόρος πληγή. [13] Καὶ *ἔκαμνε σημεῖα μεγάλα, ὥστε καὶ πῦρ*
ἔκαμνε νὰ καταβαίνῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων. [14] Καὶ *ἐπλάνα τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ*
τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς αὐτὸ νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ θη-
ρίου, λέγον πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς νὰ κάμωσιν
εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας,
καὶ ἔζησε. [15] Καὶ *ἐδόθη εἰς αὐτὸ νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα*
τοῦ θηρίου, ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ νὰ

*κάμῃ, ὅσοι δὲν προσκυνησωσι την εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ θανα-
τωθῶσι.* [16] Καὶ *ἔκαμνε παντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους,
καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους
καὶ τοὺς δούλους, νὰ λάβωσι χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν
τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·* [17] *καὶ νὰ μὴ δύναται μη-
δεὶς νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ; εἰμὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ
ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.* [18] Ἐδω
*εἶναι ἡ σοφία· ὅστις ἔχει τὸν νοῦν, ἂς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν
τοῦ θηρίου· διότι εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ
εἶναι χξϛ'.*

ΚΕΦ. ιδ'.

ΚΑΙ *εἶδον, και ἰδοὺ* Ἀρνίον *ἱστάμενον ἐπὶ το ὄρος* Σιων, *καὶ
μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ
ὄνομα τοῦ* Πατρὸς *αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.*
[2] Καὶ *ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν,
καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῳδῶν
οἵτινες ἐκιθάριζον μὲ τὰς κιθάρας αὐτῶν.* [3] Καὶ *ἔψαλλον ὡς
ᾠδὴν νέαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μάθῃ τὴν ᾠδην,
εἰμὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι
ἀπὸ τῆς γῆς.* [4] Οὗτοι *εἶναι οἱ μὴ μολυνθέντες μὲ γυναῖκας·
διότι παρθένοι εἶναι· οὗτοι εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ* Ἀρνίον
*ὅπου ἂν ὑπάγῃ, οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ
εἰς τὸν* Θεὸν *καὶ εἰς τὸ* Ἀρνίον. [5] Καὶ *ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δὲν
εὑρέθη δόλος· διότι εἶναι ἄμωμοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ*
Θεοῦ.

[6] Καὶ *εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετωμενον εἰς τὸ μεσουρανημα,
ὅστις εἶχεν εὐαγγέλιον αἰώνιον, διὰ νὰ κηρύξῃ εἰς τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἰς πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν
καὶ λαόν·* [7] *καὶ ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης,* Φοβήθητε *τὸν* Θεὸν,
*καὶ δότε δόξαν εἰς αὐτὸν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ·
και προσκυνήσατε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.*

[8] Καὶ *ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων,* "Ἔπεσεν, *ἔπεσε*
Βαβυλὼν" *ἡ πόλις ἡ μεγάλη· διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς
πορνειας αὐτῆς ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη.*

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοὺς, λέγων μετὰ φωνῆς
μεγάλης, Ὅστις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ
λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ, 10 καὶ αὐτὸς θέλει πίει ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ,
τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ
θέλει βασανισθῇ μὲ πῦρ καὶ θεῖον ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων
καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου. 11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν
ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν
καὶ νύκτα ὅσοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ
ὅστις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 12 Ἐδῶ εἶναι
ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἐδῶ οἱ φυλάττοντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ
καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ. 13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
λέγουσαν πρὸς ἐμὲ, Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἵτινες ἀποθνή-
σκουσιν ἐν Κυρίῳ ἀπὸ τοῦ νῦν, Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ να
ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τῶν κοπων αὐτῶν· καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκο-
λουθοῦσι μὲ αὐτούς.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τῆς νεφέλης
ἐκάθητό τις ὅμοιος μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον κοπτε-
ρόν. 15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κράζων μετὰ
μεγάλης φωνῆς πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον
τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· διότι ἦλθεν εἰς σὲ ἡ ὥρα τοῦ νὰ
θερίσῃς, ἐπειδὴ ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. 16 Καὶ ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τῆς νεφέλης ἔβαλε τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν·
καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ,
ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν. 18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός·
καὶ ἐφώναξε μετὰ κραυγῆς μεγάλης πρὸς τὸν ἔχοντα τὸ
δρέπανον τὸ κοπτερὸν, λέγων, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ
κοπτερὸν, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς,
διότι ὡρίμασαν τὰ σταφύλια αὐτῆς. 19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς
γῆς, καὶ ἔρριψε τὰ τρυγηθέντα εἰς τὸν μεγάλον ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ
Θεοῦ. 20 Καὶ ἐπατήθη ὁ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν
αἷμα ἐκ τοῦ ληνοῦ ἕως τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, εἰς διάστημα
χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

ΚΕΦ. ιε'. ιϛ'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν,
ἀγγέλους ἑπτὰ, οἵτινες εἶχον τὰς ἑπτὰ ἐσχάτας πληγὰς, διότι ἐν
αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην μὲ πῦρ· καὶ
ἐκείνους οἵτινες ἐνίκησαν κατὰ τοῦ θηρίου καὶ κατὰ τῆς εἰκόνος
αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἱσταμένους ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην,
ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ· 3 καὶ ἔψαλλον τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως
τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες, Με-
γάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε Θεὲ Παντοκράτωρ·
δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, βασιλεῦ τῶν ἁγίων. 4 Τίς δὲν
θέλει σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου; διότι εἶσαι
μόνος ὅσιος· διότι πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ προσκυνή-
σει ἐνώπιόν σου· διότι αἱ κρίσεις σου ἐφανερώθησαν.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἠνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ. 6 Καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ναοῦ οἱ
ἑπτὰ ἄγγελοι, ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐνδεδυμένοι λινᾶ καθαρὰ
καὶ λαμπρὰ, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους
ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, πλήρεις τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς
τὸν ναὸν, ἑωσοῦ τελειώσωσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.
ΚΕΦ. ιϛ'.—1 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ ναοῦ λέγουσαν
πρὸς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, Ὑπάγετε καὶ ἐκχέατε εἰς τὴν γῆν τὰς
φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ ὑπῆγεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ ἔγεινεν ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους
τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ.
3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς την
θάλασσαν, καὶ ἔγεινεν αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα
ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.
4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς

ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν υδάτων· καὶ ἔγεινεν αἷμα.—
5 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν ὑδάτων λέγοντα, Δίκαιος εἶσαι,
Κύριε, ὁ Ὢν καὶ ὁ Ἦν καὶ ὁ Ὅσιος, διότι ἔκρινας ταῦτα·
6 ἐπειδὴ αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα ἔδωκας εἰς
αὐτοὺς νὰ πίωσι· διότι ἄξιοι εἶναι.— 7 Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἐκ τοῦ
θυσιαστηρίου λέγοντα, Ναὶ, Κύριε Θεὲ Παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ
καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
ἥλιον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ καυματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ
πῦρ. 9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς
πληγὰς ταύτας· καὶ δὲν μετενόησαν ὥστε νὰ δώσωσι δόξαν εἰς
αὐτόν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἔγεινεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ πλήρης σκό-
τους· καὶ ἐμάσσουν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου· 11 καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ διὰ τοὺς πόνους αὐτῶν
καὶ διὰ τὰ ἕλκη αὐτῶν, καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ,
διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον τρια ἀκάθαρτα πνεύματα ὅμοια μὲ βατράχους,
ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος
τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου· 14 διότι εἶναι
πνεύματα δαιμόνων ἐκτελοῦντα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκπορεύονται
πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, διὰ νὰ συν-
άξωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης
τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος. 15 (Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης·
μακάριος ὅστις ἀγρυπνεῖ, καὶ φυλάττει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, διὰ
νὰ μὴ περιπατῇ γυμνὸς, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.)
16 Καὶ συνήθροισεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβρα-
ϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν
ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ
τοῦ θρόνου, λέγουσα, Ἐτελέσθη. 18 Καὶ ἔγειναν φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ ἔγεινε σεισμὸς μέγας, ὁποῖος δὲν
ἔγεινεν ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ὑπῆρξαν ἐπὶ τῆς γῆς, τόσον πολλὰ
μεγάλος σεισμός. 19 Καὶ διῃρέθη ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία

μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον. Καὶ Βαβυλὼν *ἡ μεγάλη*
ἦλθεν εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, *διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτην το*
ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. 20 Καὶ *πᾶσα*
νῆσος ἔφυγε, καὶ τὰ ὄρη δὲν εὑρέθησαν. 21 Καὶ *χάλαζα μεγάλη*
ἕως ἑνὸς ταλάντου κατέβαινεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν *διὰ τὴν πληγὴν*
τῆς χαλάζης, διότι ἡ πληγὴ αὐτῆς ἦτο μεγάλη σφόδρα.

ΚΕΦ. ιζ. ιη.

ΚΑΙ *ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτα*
φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι, Ἐλθὲ, *θέλω σοὶ δεί-*
ξει τὴν κρίσιν τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν
ὑδάτων τῶν πολλῶν· 2 *μετὰ τῆς ὁποίας ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς*
τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου
τῆς πορνείας αὐτῆς. 3 Καὶ *μὲ ἔφερεν ἐν πνεύματι εἰς ἔρημον·*
καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων
βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. 4 Καὶ *ἡ γυνὴ*
ἦτο ἐνδεδυμένη πορφύραν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη μὲ χρυ-
σὸν καὶ λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς
χρυσοῦν ποτήριον, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθαρσίας τῆς πορ-
νείας αὐτῆς· 5 *καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ἦτο ὄνομα γεγραμμένον,*
Μυστήριον, Βαβυλὼν *ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορ-*
νῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. 6 Καὶ *εἶδον τὴν*
γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος
τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ *ἰδὼν αὐτὴν, ἐθαύμασα θαυμα-*
σμὸν μέγαν.
7 Καὶ *μοὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος,* Διὰ *τι ἐθαύμασας; ἐγὼ θέλω σοὶ*
εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστά-
ζοντος αὐτὴν, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα
κέρατα.—8 Τὸ *θηρίον τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτο, καὶ δὲν εἶναι, καὶ*
μέλλει νὰ ἀναβῇ ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἀπώλειαν·
καὶ θέλουσι θαυμάσει οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν
ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον
ἦτο, καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ ἦναι. 9 Ἐδῶ *εἶναι ὁ νοῦς ὁ ἔχων*
σοφίαν. Αἱ *ἑπτὰ κεφαλαὶ εἶναι ἑπτὰ ὄρη, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται*
ἐπ' αὐτῶν. 10 Καὶ *εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ*

εἶς εἶναι, ὁ ἄλλος δὲν ἦλθεν ἔτι, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον πρέπει
νὰ μείνῃ. 11 Καὶ το θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτο, καὶ δὲν εἶναι, εἶναι
καὶ αὐτὸς ὁ ὄγδοος, καὶ εἶναι ἐκ τῶν ἑπτὰ, καὶ ὑπαγει εἰς ἀπώ-
λειαν. 12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες, εἶναι δέκα βασι-
λεῖς, οἵτινες βασιλείαν δὲν ἔλαβον ἔτι, ἀλλὰ μίαν ὥραν λαμβα-
νουσιν ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μετὰ τοῦ θηρίου. 13 Οὗτοι ἔχουσι
μίαν γνώμην, καὶ θέλουσι παραδώσει εἰς τὸ θηρίον τὴν δύναμιν
καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν. 14 Οὗτοι θέλουσι πολεμήσει μὲ τὸ
Ἀρνίον, καὶ τὸ Ἀρνίον θέλει νικήσει αὐτοὺς, διότι εἶναι Κύριος
τῶν κυρίων καὶ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ὅσοι εἶναι μετ' αὐ-
τοῦ, εἶναι κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ μοὶ λέγει, Τὰ ὕδατα τὰ ὁποῖα εἶδες, ὅπου ἡ πόρνη
κάθηται, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. 16 Καὶ τὰ
δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι θέλουσι μισήσει
τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι κάμει αὐτὴν ἠρημωμένην καὶ γυμνὴν,
καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς θέλουσι φάγει, καὶ αὐτὴν θέλουσι κατα-
καύσει ἐν πυρί· 17 διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ
κάμωσι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ νὰ γείνωσι τῆς αὐτῆς γνώμης,
καὶ νὰ δώσωσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον, ἑωσοῦ ἐκτε-
λεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. 18 Καὶ ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδες,
εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων
τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιη'.—1 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη
ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔκραξε δυνατὰ μετὰ φωνῆς μεγάλης,
λέγων, "Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν" ἡ μεγάλη, καὶ ἔγεινε κατοι-
κητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου,
καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ· 3 διότι
ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἔπιον πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς, καὶ οἱ
ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῆς ἐντρυφήσεως
αὐτῆς.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Ἐξέλ-
θετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς
ἁμαρτίας αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς· 5 διότι
αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. 6 Ἀπόδοτε εἰς αὐτὴν, ὡς καὶ αὐτὴ
ἀπέδωκεν εἰς ἐσᾶς, καὶ διπλασιάσατε εἰς αὐτὴν διπλάσια κατὰ

*τὰ ἔργα αὐτῆς· μὲ τὸ ποτήριον μὲ τὸ ὁποῖον ἐκέρασε, διπλάσιον
κεράσατε εἰς αὐτήν.* [7] *Ὅσον ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ κατετρύφησε,
τόσον βασανισμὸν καὶ πένθος δότε εἰς αὐτήν· διότι λέγει ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς, Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ
πένθος δὲν θέλω ἰδεῖ.—* [8] *Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἐλθει
αἱ πληγαὶ αὐτῆς θάνατος καὶ πένθος καὶ πεῖνα· καὶ θέλει
κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, διότι ἰσχυρὸς* εἶναι *Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων
αὐτήν.*

[9] *Καὶ θέλουσι κλαύσει αὐτὴν καὶ πενθήσει δι' αὐτὴν οἱ βασι-
λεῖς τῆς γῆς οἱ πορνεύσαντες καὶ κατατρυφήσαντες μετ' αὐτῆς,
ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς,* [10] *ἀπὸ μακρό-
θεν ἱστάμενοι, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες,
Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ,
διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.*

[11] *Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσι δι' αὐτὴν,
διότι οὐδεὶς ἀγοράζει πλέον τὰς πραγματείας αὐτῶν·* [12] *πραγμα-
τείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαριτῶν,
καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ μετάξης, καὶ κοκκίνου· καὶ
πᾶν ξύλον ἀρωματικὸν, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν
σκεῦος ἐκ ξύλου πολυτίμου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ
μαρμάρου·* [13] *καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ
λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ
κτήνη, καὶ πρόβατα, καὶ ἵππους, καὶ ἁμάξας, καὶ ἀνδράποδα,
καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.* [14] *Καὶ τὰ ὀπωρικὰ τῆς ἐπιθυμίας τῆς
ψυχῆς σου ἔφυγον ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ παχέα καὶ τὰ λαμ-
πρὰ ἔφυγον ἀπὸ σοῦ, καὶ πλέον δὲν θέλεις εὑρεῖ αὐτά.* [15] *Οἱ ἔμ-
ποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, θέλουσι σταθῇ ἀπὸ
μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες
καὶ πενθοῦντες,* [16] *καὶ λέγοντες, Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
ἡ ἐνδεδυμένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κε-
χρυσωμένη μὲ χρυσὸν καὶ λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας· διότι
ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.*

[17] *Καὶ πᾶς πλοίαρχος, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τὸ ἐπὶ τῶν πλοίων,
καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐμπορεύονται διὰ τῆς θαλάσσης, ἐστάθη-
σαν ἀπὸ μακρόθεν,* [18] *καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς
πυρπολήσεως αὐτῆς, λέγοντες, Ποία* πόλις *ἐστάθη ὁμοία μὲ τὴν
πόλιν τὴν μεγάλην;* [19] *Καὶ ἔβαλον χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες, Οὐαὶ,*

οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ἀφθονίας
αὐτῆς πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ, διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ
ἠρημώθη.
20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὴν, οὐρανὲ, καὶ οι ἅγιοι ἀπόστολοι
καὶ οἱ προφῆται, διότι ἔκρινεν ὁ Θεὸς την κρισιν σας ἐναντίον
αὐτῆς.
21 Καὶ ἐσήκωσεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μυλόπετραν
μεγάλην, καὶ ἔῤῥιψεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτω μὲ ὁρμὴν
θέλει ῥιφθῇ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ δὲν θέλει εὑρεθη
πλέον. 22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ
σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον ἐν σοί· καὶ πᾶς τεχνίτης
πάσης τέχνης δὲν θέλει εὑρεθῇ πλέον ἐν σοί· καὶ φωνὴ μύλου
δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον ἐν σοί· 23 καὶ φῶς λύχνου δὲν θέλει
φέγγει πλέον ἐν σοί· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης δὲν θέλει
ἀκουσθῇ πλέον ἐν σοί· διότι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες
τῆς γῆς, διότι μὲ τὴν γοητείαν σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.
24 Καὶ ἐν αὐτῇ εὑρέθη αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων, καὶ πάντων
τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΚΑΙ μετα ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ
ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντος, Ἀλληλούϊα, ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα
καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν·
2 διότι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· διότι ἔκρινε
τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν μὲ τὴν πορνείαν
αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὸ αἷμα τῶν δούλων
αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐκ δευτέρου εἶπον, Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 4 Καὶ ἔπεσον οἱ
εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσε-
κύνησαν τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες,
Ἀμήν· Ἀλληλούϊα. 5 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θρόνου φωνὴ λέγουσα,
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβού-
μενοι αὐτὸν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνην ὑδάτων
πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων, Ἀλληλούϊα
διότι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ. 7 Ἂς χαίρω-
μεν καὶ ἂς ἀγαλλώμεθα, καὶ ἂς δώσωμεν τὴν δόξαν εἰς αὐτόν
διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν

ἑαυτήν. [8] Καὶ *ἐδόθη εἰς αὐτὴν να ἐνδυθῇ βύσσινον καθαρὸν καὶ*
λαμπρόν· διότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων.
[9] Καὶ *λέγει πρὸς ἐμὲ,* Γράψον, Μακάριοι *οἱ κεκλημένοι εἰς*
τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ 'Αρνίου. Καὶ *λέγει πρὸς ἐμὲ,* Οὗτοι
εἶναι οἱ ἀληθινοὶ λόγοι τοῦ Θεοῦ.
[10] Καὶ *ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ προσ-*
κυνήσω αὐτόν· καὶ λέγει μοι, Πρόσεχε *μὴ κάμῃς τοῦτο· ἐγὼ εἶμαι*
σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου οἵτινες ἔχουσι τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ 'Ιησοῦ· *τὸν* Θεὸν *προσκύνησον· διότι ἡ μαρτυρία τοῦ*
'Ιησοῦ *εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.*
[11] Καὶ *εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκὸς,*
καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἐκαλεῖτο Πιστὸς *καὶ* 'Αληθινὸς, *καὶ*
κρίνει καὶ πολεμεῖ ἐν δικαιοσύνῃ. [12] Οἱ *δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς*
φλὸξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διαδήματα πολλά· καὶ
εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ αὐτος.
[13] Καὶ *ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βεβαμμένον μὲ αἷμα· καὶ καλεῖται*
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. [14] Καὶ *τὰ στρατεύ-*
ματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθουν αὐτὸν ἐφ' ἵππων λευκῶν,
ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρόν. [15] Καὶ *ἐκ τοῦ στό-*
ματος αὐτοῦ ἐξέρχεται ῥομφαία κοπτερὰ, διὰ νὰ κτυπᾷ μὲ
αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει "ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ·" καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ
τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ *τοῦ* Παντοκράτορος. [16] Καὶ *ἐπὶ τὸ ἱμάτιον*
καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ἔχει γεγραμμένον τὸ ὄνομα, ΒΑΣΙ-
ΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.
[17] Καὶ *εἶδον ἕνα ἄγγελον ἱστάμενον ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε*
μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων πρὸς πάντα τὰ ὄρνεα τὰ πετώμενα
εἰς τὸ μεσουράνημα, Ἔλθετε *καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ*
μεγάλου Θεοῦ, [18] *διὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας*
χιλιάρχων, καὶ σαρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν
καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων,
καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.
[19] Καὶ *εἶδον το θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τα*
στρατευματα αὐτῶν συνηγμένα, διὰ νὰ κάμωσι πόλεμον μὲ τον
καθημενον ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μὲ τὸ στράτευμα αὐτοῦ. [20] Καὶ
ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τουτου ὁ ψευδοπροφητης ὅστις
ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, μὲ τα ὁποῖα ἐπλάνησε τοὺς
λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τους προσκυνοῦντας τὴν

εἰκόνα αὐτοῦ· ζῶντες ἐῤῥίφθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομενην μὲ τὸ θεῖον. 21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν μὲ τὴν ῥομφαίαν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὴν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. κ.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις εἶχε το κλειδίον τῆς ἀβύσσου, καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ ἐπίασε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅστις εἶναι Διάβολος καὶ Σατανᾶς· καὶ ἔδεσεν αὐτὸν χίλια ἔτη. 3 Καὶ
ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη πλέον, ἑωσοῦ πληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα πρέπει νὰ λυθῇ ὀλίγον καιρόν.
4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτῶν, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτούς· καὶ εἶδον τὰς ψυχας τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τον λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες δὲν προσεκύνησαν τὸ θηρίον, οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ δὲν ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια
ἔτη. 5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν δὲν ἀνέζησαν ἑωσοῦ πληρωθῶσι
τὰ χίλια ἔτη· αὕτη εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. 6 Μακάριος καὶ
ἅγιος ὅστις ἔχει μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀνάστασιν· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλουσι βασιλευσει μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν πληρωθῶσι τα χιλια ἔτη, θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς
ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ. 8 Καὶ θέλει ἐξέλθει διὰ να πλανήσῃ τὰ
ἔθνη τὰ εἰς τὰς τεσσαρας γωνιας τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, διὰ νὰ συνάξῃ αὐτοὺς εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς
εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλασσης. 9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ το πλάτος
τῆς γῆς, καὶ περιεκυκλωσαν το στρατοπεδον τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν την ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς. 10 Καὶ ὁ Διάβολος ὁ πλανῶν
αὐτοὺς ἐῤῥίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θείου, ὅπου

εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλουσι βασανίζεσθαι
ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐ-
τοῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὁποίου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός
καὶ δὲν εὑρέθη τόπος δι' αὐτά· 12 καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς μικροὺς
καὶ μεγάλους, ἱσταμένους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία
ἠνοίχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνοίχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς
ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς
βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς
ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς
νεκρούς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 14 Καὶ
ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός·
οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος. 15 Καὶ ὅστις δὲν εὑρέθη γεγραμ-
μένος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς, ἐῤῥίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ
πυρός.

ΚΕΦ. κα'. κβ'.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν νέον καὶ γῆν νέαν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς
καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα δὲν ὑπάρχει πλέον.
2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν νέαν
Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς
3 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Ἰδοὺ
ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θέλει σκηνώσει
μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν Θεὸς αὐτῶν. 4 Καὶ θέλει ἐξαλείψει
ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος
δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος
δὲν θέλουσιν ὑπάρχει πλέον· διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον.
5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἰδοὺ, κάμνω νέα τὰ
πάντα. Καὶ λέγει πρὸς ἐμὲ, Γράψον· διότι οὗτοι οἱ λόγοι
εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί. 6 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμὲ, Ἐτελέσθη·
ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ θέλω
δώσει εἰς τὸν διψῶντα ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς
δωρεάν. 7 Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσει τὰ πάντα, καὶ θέλω
εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεὸς, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός.
8 Οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ βδελυκτοὶ καὶ φονεῖς καὶ πόρνοι
καὶ μάγοι καὶ εἰδωλολάτραι, καὶ πάντες οἱ ψεῦσται, θέλουσιν ἔχει

τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν τῇ λιμνῃ τῇ καιομενῃ μὲ πῦρ καὶ θεῖον· οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ *ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς πλήρεις ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἐσχάτων πληγῶν, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων,* Ἐλθὲ, *θέλω σοὶ δείξει τὴν νύμφην, τοῦ* Ἀρνίου *τὴν γυναῖκα.* 10 Καὶ *μὲ ἔφερεν ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος
μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ μοὶ ἔδειξε τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν* Ἱερουσαλὴμ, *καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ* Θεοῦ, 11 *ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ* Θεοῦ· *καὶ ἡ λαμπρότης αὐτῆς ἦτο ὁμοία μὲ λίθον πολύτιμον, ὡς λίθον ἴασπιν κρυσταλλίζοντα.*
12 Καὶ *εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν· εἶχε καὶ δώδεκα πυλῶνας, καὶ εἰς τοὺς πυλῶνας, δώδεκα ἀγγέλους, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν* Ἰσραήλ.
13 Πρὸς *ἀνατολὰς, πυλῶνες τρεῖς· πρὸς βοῤῥᾶν, πυλῶνες τρεῖς· πρὸς νότον, πυλῶνες τρεῖς· πρὸς δυσμὰς, πυλῶνες τρεῖς.* 14 Καὶ
τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε θεμέλια δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

15 Καὶ *ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.* 16 Καὶ *ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι τοσοῦτον ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸν κάλαμον, ἕως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἴσα·* 17 *καὶ
ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀνθρώπου, ἤγουν, τοῦ ἀγγέλου.*
18 Καὶ *ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς* ἦτο *ἴασπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία μὲ ὕαλον καθαρόν.* 19 Καὶ *τὰ θεμέλια
τοῦ τείχους τῆς πόλεως* ἦσαν *κεκοσμημένα μὲ πάντα λίθον πολύτιμον· τὸ πρῶτον θεμέλιον, ἴασπις· τὸ δεύτερον, σάπφειρος· τὸ τρίτον, χαλκηδών· τὸ τέταρτον, σμάραγδος·* 20 *τὸ πέμπτον,
σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον, σάρδιος· τὸ ἕβδομον, χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον, βήρυλλος· τὸ ἔννατον, τοπάζιον· τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον, ἀμέθυστος.* 21 Καὶ
οἱ δώδεκα πυλῶνες ἦσαν *δώδεκα μαργαρῖται,* **ἕκαστος** *τῶν πυλώνων ἦτο ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.*

22 Καὶ *ναὸν δὲν εἶδον ἐν αὐτῇ· διότι ναὸς αὐτῆς εἶναι ὁ* Κύριος
ὁ Θεὸς *ὁ* Παντοκράτωρ, *καὶ τὸ* Ἀρνίον. 23 Καὶ *ἡ πόλις δὲν ἔχει*

χρείαν τοῦ ἡλίου, οὐδὲ τῆς σελήνης, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐν αὐτῇ·
διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς εἶναι
τὸ Ἀρνίον. 24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων θέλουσι περιπατεῖ
ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν
καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. 25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς δὲν
θέλουσι κλεισθῇ τὴν ἡμέραν· διότι νὺξ δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ.
26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς
αὐτήν. 27 Καὶ δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτὴν ουδὲν τὸ ὁποῖον
μιαίνει καὶ προξενεῖ βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· ἀλλὰ μόνον οἱ
γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.
ΚΕΦ. κβ΄.—1 Καὶ μὲ ἔδειξε καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος τῆς ζωῆς,
λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ
καὶ τοῦ Ἀρνίου. 2 Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ
ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ἦτο τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, φέρον
καρποὺς δώδεκα, καθ᾽ ἕκαστον μῆνα κάμνον τὸν καρπὸν αὐτοῦ·
καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ
οὐδὲν ἀνάθεμα θέλει εἶσθαι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ
τοῦ Ἀρνίου θέλει εἶσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ θέλουσι
λατρεύσει αὐτόν. 4 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ νὺξ
δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ· καὶ δὲν ἔχουσι χρείαν λύχνου καὶ φωτὸς
ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ θέλουσι βασι-
λεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί·
καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὰ ὅσα πρέπει νὰ
γείνωσι ταχέως.—7 Ἰδού, ἔρχομαι ταχέως· μακάριος ὅστις
φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.
8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ὁ ἰδὼν ταῦτα καὶ ἀκούσας· καὶ ὅτε
ἤκουσα καὶ εἶδον, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν
τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντος εἰς ἐμὲ ταῦτα. 9 Καὶ λέγει πρὸς
ἐμέ, Πρόσεχε μὴ κάμῃς τοῦτο· διότι ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ
τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν φυλαττόντων τοὺς
λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τὸν Θεὸν προσκύνησον.
10 Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς.
11 Ὅστις ἀδικεῖ, ἂς ἀδικήσῃ ἔτι· καὶ ὅστις εἶναι μεμολυσμένος,

ἂς μολυνθῇ ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, ἂς γείνῃ ἔτι δίκαιος, καὶ ὁ ἅγιος
ἂς γείνῃ ἔτι ἅγιος. 12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· καὶ ὁ μισθός
μου εἶναι μετ' ἐμοῦ, δια νὰ ἀποδώσω εἰς ἕκαστον ὡς θέλει εἶσθαι
τὸ ἔργον αὐτοῦ. 13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ το Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος,
ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. 14 Μακάριοι οἱ πράττοντες τὰς ἐντο-
λὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ
νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν πυλώνων εἰς τὴν πόλιν. 15 Ἔξω δὲ εἶναι
οἱ κύνες καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλο-
λάτραι, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν καὶ πράττων τὸ ψεῦδος. 16 Ἐγὼ ὁ
Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου νὰ μαρτυρήσῃ εἰς ἐσᾶς ταῦτα
εἰς τὰς ἐκκλησίας· ἐγὼ εἶμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ
ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα, καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ὅστις
ἀκούει, ἂς εἴπῃ, Ἐλθέ· καὶ, Ὅστις διψᾷ, ἂς ἔλθῃ· καὶ ὅστις
θέλει, ἂς λαμβάνῃ δωρεὰν τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς.

18 Διότι μαρτύρομαι εἰς πάντα ἀκούοντα τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, Ἐάν τις ἐπιθέσῃ εἰς ταῦτα, ὁ
Θεὸς θέλει ἐπιθέσει εἰς αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν
τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ
βιβλίου τῆς προφητειας ταύτης, ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρέσει τὸ μέρος
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς
ἁγιας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναὶ, ἔρχομαι ταχέως. Ἀμήν.
Ναὶ, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ,

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

The Gresham Press,
UNWIN BROTHERS,
WOKING AND LONDON.

